00079917

00079917

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019

Literary Society of Bombay
O
833·01
Rho/Hi
79917

Praefatio.

Quum eſſent dudum a doctiſſimis viris et litterarum harum criticaeque artis facultate maxime inſtructis [1]) vel promiſſae vel exſpectatae huius poëmatis, epicorum carminum ſeriorum facile praeſtantiſſimi, editiones, etſi deſtitui ſpem, certe differri, videram, tamen ego numquam ullo modo ſuſcipere imponive mihi eum laborem voluiſſem, niſi ante hos tres annos certiſſime ſperaſſem, ſcholia graeca, quae, ſeparatim edenda, redemtorem non facile inveniſſent, multis locis et modis vel locupletata vel emendata me daturum eſſe, et exiſtimaſſem, non inutilem fore editionem, quae et criticas et philologicas hiſtoricasque editorum ſuperiorum et aliorum interpretum copias congeſtas, examinatas, auctas expolitasque exhiberet. Nam, praeter *Ier. Hoelzlini* commentarium, in quo tamen non omnia ſunt futilia, *Io. Shawii* ſelectas ex aliis adnotationes, et indicem verborum copioſum, *R. F. Ph. Brunckii* criticas animadverſiones, *Flanginii*, eccl. Romanae ſacrorum antiſtitis purpurati, archaeologicas et hiſtoricas, poterant et vero debebant, quae ſunt a *G. Arnaldo* [2]),

1) [illegible] b. *S. F. N. Moro*, *A. F. Wolfio*, *G. I. Hüſchkio* [illegible]s.

2) in Lectionum Gr. libris II, p. 235. ſſ.

Jortino 3), *Dorvillio* 4), *Pierſono* 5), *I. Toupio* 6), *I. F. Facio* 7), *A. Matthiae* 8), *Dav. Ruhnkenio* 9), *Gilb. Wakefieldo* 10) aliisque paſſim diſputata, in eam rem utiliter adhiberi, et augeri quadam ſubtilioris ſive examinis ſive illuſtrationis locorum plurium acceſſione. Vt vero ſcholia in hoc carmen, ex eruditiſſimis antiquorum Grammaticorum, inprimis *Lucilli Tarrhaei* commentariis excerpta, deſiderari a multis ſaepe cognoveram (neque enim Brunkio ea addere recentiſſimae editioni placuit, neque aliae facile emuntur editiones): ita ea digna eſſe exiſtimavi, in quibus emendandis, augendis, et exponendis verſaretur mea opera. Etenim quum celeberrimus, quem laudavi, Romanus carminis interpres oſtendiſſet, ſe noluiſſe attingere ſcholia, quae emendatiora et meliora in codicibus Vaticanis legerentur, verum hunc laborem integrum novo editori relinquere 11): *Philippus*

3) Obſervatt. Miſcell. Bat. IV, II, p. 192. ſſ.
4) Ad Obſervatt. miſcc. et Comm. ad Charit.
5) In Veriſimilium Libr. II.
6) Emendatt. in Suidam et Heſychium, voll. IV. Oxon.
7) Epiſtola critica in aliquot Orphei et Apollonii loca, Erl. 1772. 4.
8) Obſervationes Criticae, p. 29. ſſ.
9) Epiſtola critica ſecunda, ed. II. L. B. 1782. p. 189. ſſ.
10) In Silva Critica, Tomis V.
11) Verba in praef. T. II. ſunt haec: „Ha veramente l'eſame di queſti (quattro Codici) dato ancho motivo di eſtrarre e raccogliere, quanto ſervir potrebbe alla emendazione del teſto dello ſcoliaste, di cui potrebbeſebene per conſeguenza dare in un Terzo aggiunto Tomo una nuova riſtampa: ma come gia tutto ciò, che di più importante nel detto ſcoliaſte contienſi rapporto a Mitologia, a Geografia, a Storia ed a Critica, era da me preventivamente

Invernizius, Ariſtophanis editor clariſſimus, quae fuit Ipſius humanitas et benevolentia, ſponte ſignificavit, ſe per otium eſſe collaturum ſcholia illorum codicum cum editis et miſſurum quae enotaſſet. Cui amiciſſimo Viro etſi biennio abhinc Stephanianam editionem, cuius amplae orae codicum lectiones adſcriberentur, miſeram: tamen ſaeviſſimi belli furor impedivit, quo minus promiſſae copiae ad me perferrentur. Quae res ut morata eſt primi voluminis editionem: ita non, opinor, deſtituet communem ſpem et utilitatem.

Antequam vero de noſtrae editionis ratione et modo exponatur, primum dicendum eſſe videtur *de codicibus*, quos vel primi vel ſeriores editores adhibuerunt. Et Florentinae quidem, omnium primae, editionis auctor uſus eſſe videtur eo codice bibliothecae Laurent. Mediceae, de quo *Bandinius* diſputavit (Catal. Mſt. Grr. Bibl. Laur. Med. T. II. p. 86.). Quos vero ſcriptos libros ſe contuliſſe *Franc. Aſulanus* (in praef. ed. Venetae) glorietur, incertum non magis eſt, quam e quo codice Pariſina editio fuerit emendata. Neque certius innotuit codex ille *Odoardi Biſeti*, ex quo depromtae emendationes erant adſcriptae editionis Pariſinae

ſtato inſerito nella mia Oſſervazioni e Note, coſi ſembrata mi è queſta una inutile fatica, e la ideata aggiunta di neſſuna o poca utilità, ma ben ſolo di carico al lettore. Se però a qualche nuovo Editore di queſto Poëta, ſu'l quale ſi da valentuomini nella Germania impiegarviſi attualmente i loro ſtudj, pareſſe meglio ſoddisfatta la curioſità de' letterati, coll' aggiungervi ancora emendato il teſto degli ſcoliaſte; ſappiaſi che quanto anche in tal viſta da detti Codici ſi è ritratto, tutto a diſpoſizione ſi conſerve di chi farne voleſſe a pubblico beneſizio utile uſo.

exemplo, quod in Petri Francii bibliotheca fuit, teſte Fabricio [12]).

Codices alios pleroſque, in Bibliothecis variis ſervatos, indicavit *Jaegeri* et *Harleſii* diligentia (ad Fabricium l. l.) Ex iis per *Baſſium* e Bibliotheca Regia Neapolitana accuratius cogniti ſunt Cod 82. (Fabric. Bibl. Gr. Vol. V. p. 779.) Apollonii liber 2. 3. et 4. pars uſque ad v. 494. codex chartaceus ſaeculi XV.;. Cod. 131. (ibid. p. 783.) Apollonii Argonautica cum verſione latina interlineari, cod. chart. Saec. XV., Cod. 222. (Fabr. l. l. p. 789.) Apollonii libri IV. Cod. membr. ſaec. XV., addi vero poteſt cod. Saec. XV. ſcriptus in Bibliotheca Barberina Romae, indicatus a Siebenkeeſio apud Harleſium Prolegg. ad Introd. in Hiſtor. Linguae Gr. T. I. (ed. ſec.) p. 62.

Accuratius vero innotuerunt Codices hi:

1. *Vratislavienſis*, in bibliotheca *Rhedigeriana*. Eum codicem, *Scheibelii* et *Manſoni*, VV. CC. benevolentia acceptum, contuli diligenter et cum Brunkii et cum antiquiorum editionum lectionibus, varietatemque omnem ſcripturae commentariis inſeram. Codicis membranacei, plura alia carmina complexi, aetatem et naturam quum copioſe Scheibelius in Cel. *Buhlii* praef. ad T. I. Phaenom. Arati p. XI. enarraſſet, non niſi admonendum eſſe duxi, eum, quamvis ſaeculo XV.

12) Bibl. Graec. Vol. IV, p. 269. ed. Harl. quo loco etiam aliae editiones, manuſcriptis Virorum Doctr. adnotationibus inſignes, commemoratae a b. Jaegero et Cel. Harleſio reperiuntur.

exeunte (1488.) ſcriptum, tamen et ex libro antiquiore bono deſcriptum, et ſatis diligenter eſſe exaratum, ita ut, ſi quid male eſſet ſcriptum, id aut in eadem litterarum ſerie corrigeretur, aut in linea ſuperiori emendaretur. Non raro tamen verba et vocabula male ſunt iuncta et diviſa (ut I, 53. 171.), omiſſa verba in margine ſupplentur (III, 311.), etiam verſus integri, qui exciderant (III, 812.), aliae etiam lectiones interdum notantur (ut IV, 17. ad πλῆσε in marg. eſt γρ. πλῆτο, add. IV, 367.), prioribus vocabulis eraſis alia nonnumquam e correctione ſunt ſcripta (II, 767.). Quos Critici notarunt ſpurios verſus, Codex cum aliis libris plerisque ſervat. Sunt, maxime ab initio librorum, vocabulis nonnullis interpretamenta adſcripta, pauciſſima etiam ſcholia ad marginem leguntur. Libro quarto ea gloſſemata rubro colore picta ſunt. Caeterum ut vita Apollonii et argumentum Argonauticorum carminis libris praemittuntur, ita in fine leguntur haec: ὀρφεὺς οἰάγρου παῖς. ἀστέριος κομήτου. ἰάμων ἀπόλλωνος. πολύφημος ἐλάτου. ἴφικλος φυλάκου. πολυδεύκης διός. ἄδμητος φέρητος. κάστωρ διός. εὔρυτος ἑρμοῦ. λυγκεὺς ἀφαρέως. ἐχίων ἑρμοῦ. ἴδας ἀφαρέως ἢ γνωτος αἰθαλείδης. περικλύμενος νηλέως· κόρωνος καινέως. ἀμφιδάμας ἀλεοῦ. μόψος ἀμφιλόχου· κηφεὺς ἀλεοῦ. εὐρυδάμας κτημένου. ἀγκαῖος λυκούργου. μενοίτυος (ſic) ἄκτορος. αἰγείας ἡλίου. εὐρυτίων τελέοντος. ἀστέριος ὑπερασίου. εὐρυκώτης ἀμφίων ὑπερασίου. ὀϊλεὺς εὔφημος ποσειδῶνος. κάνθος ἐργῖνος ποσειδῶνος. κλυτίος εὐρύτου. ἀγκαῖος ποσειδῶνος. ἴφιτος εὐρύτου. μελέαγρος οἰνέως. τελαμὼν αἰακοῦ. λαρκόων πόρθεως. πηλεὺς αἰακοῦ. πα-

λαιμόνος ἠφέστου (ſic). βούτης τελέοντος. ἴφικλος θεστίου. θησεὺς αἰγέως. ζήτης βορέου. τίφυς ἀγνίου. τάλαος βίαντος. ἄργος διός. ἀρήϊος βίαντος. ἰάσων αἴσονος. λεώδοκος βίαντος. ἡρακλῆς διός. ὕλας θειοδάμαντος. ναύπλιος κλυτωνίου ἢ ποσειδῶνος.

Codices *Vaticani*, quorum varietatem Italus editor volumini ſecundo praefixit, ſunt hi:

A. Membranaceus Palatino-Vaticanus, n. 280. ſaeculo XIII. accurate ſcriptus. Continet carmen cum ſcholiis veteribus, multo brevioribus, quam edita ſunt.

B. Chartaceus Palatino-Vaticanus, n. 150. videtur ſaeculo XV. ſcriptus, ſed minus diligenter. Scholia parum ab editis differunt, et deſunt libro IV.

C. Chartaceus Vaticanus n. 36.

D. Chartaceus Urbino-Vaticanus, plerumque cum praecedente conſpirans, ita ut uterque e communi exemplo deſcriptus eſſe videatur Saec. XV. Habet ſcholia vetera eadem, quae ſunt in Codice A. ſed edita ſunt manu ſeriori adjecta. In Codd. B. C. D. manus prima et ſecunda ſaepius diſcernuntur, codicibus B. et D. ſunt nonnullae lectiones propriae, At quamquam hi codices ſervant pleroſque verſus, quos recentiorum Criticorum acumen ſpurios eſſe vidit: tamen et nonnulli eorum deſunt, ut lib. II. verſus poſt 1117. male interpolatus, et alii male omittuntur, ut II, 807. III, 18. 1385. In cod. A. nonnumquam vocabulis ſunt interpretamenta ſuperſcripta. Verſus etiam interdum tranſpoſiti reperiuntur, ut IV, 913. ſ.

Quinque codices Pariſinae bibliothecae, quos Brunkius V. C. contulit, ſunt hi:

A. MMDCCXXVII. Codex chartaceus, olim Colbertinus, quo continentur Apollonii Rh. Argonauticorum libri quatuor. Paſſim inter lineas gloſſae; conjecta vero ad marginem ſcholia, in quibus non pauca e Stephano Byzantino ad verbum exſcripta reperias. Sequuntur vetera in Apollonium Scholia una cum Poëtae vita et operis argumento. Is codex ſaeculo XV. exaratus videtur. Catal. MSS. Bibl. Reg. T. II. p. 545.

B. MMDCCCXLVI. Codex bombycinus ſaec. XV. quo continentur Ap. Rh. Argonn. libri IV. Conjecta ad marginem Scholia in quasdam librorum illorum partes, quae e Tarrhaei, Sophoclis et Theonis commentariis excerpta dicuntur; ſunt autem eadem omnia cum editis. Subiiciuntur Apollonii vita et Argonautarum catalogus; nonnullorum tamen nomina deſiderantur. Cat. p. 560.

C. MMDCCXXVIII. Cod. chartaceus, olim Boiſtallerianus, quo continentur 1. Ap. Rh. Argonn. libri IV. 2. Arati Phaenomena. Codex manu Georgii Gregoropuli exaratus.

D. MMDCCXXIX. Cod. chartaceus Memmiano - Bigotianus, quo continentur Argonn. libri IV.

E. MDCCCXLV. Cod. chart. Saec. XV. olim Colbertinus, Argonn. libri IV.

In uſum ejusdem Argentoratenſis editoris contulerat *Io. Laur. Bleſſigius*, V. C. *codicem biblio-*

thecae Caeſareae Vindobonenſis cum editione Stephani, de quo codice non diligentius editor expoſuit.

Accepit vero, tribus editionis partibus jam abſolutis, ab Heynio, V. C. varias lectiones codicis *Medicei* et *Guelferbytani*, quas Appendici Notarum inſeruit. Guelferbytanus Codex eſt membranaceus, in forma quarta, ut vocant, ſaeculi undecimi, et continet non multas quidem, ſed nonnullas tamen minime ſpernendas lectiones, quae ſunt verba *Pierſoni* Veriſimil. p. 197. qui eius collationem a *Io. Aug. Erneſtio* acceperat.

Praeter illos unus eſt in notis Itali editoris rarius commemoratus (ut ad II, 1117.) codex ſaeculi XV. in bibliotheca Card. Zeladae Romae ſervatus, cuius lectiones velimus ab editore, non minus diligenter, quam Vaticanorum codicum varietatem, eſſe enotatas.

Codices hos omnes, quantum colligi poteſt e lectionibus, ſi eae ſunt diligenter et accurate notatae, videntur duo habere fontes, ſive fuerint duo prima, ex quibus peterentur exempla, ſive duplex carminis ipſius editio [13]), cuius diverſas lectiones ſingulae familiae codicum tenerent, ut iam alio loco eſt admonitum [14]), patebitque clarius, ſi omnis varietas vol. II. propoſita fuerit.

Editiones poëtae carminis, quas conſulere licuit, ſunt hae:

13) v. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 190. ff.
14) Obſervatt. critt. exegeticae I. p. VI. not. 8.

Prima omnium Florentina, quae a. XCVI. ſaeculi XV. prodiit quaternis ita, ut graeca oratio capitalibus litteris, ſcholia autem graeca minuſculis in omni ora libri ſcripta eſſent, per *Laur Flor. de Alopa*, quem editorem eſſe alii teſtati ſunt. Nam ei, quo uſus ſum exemplo, deeſt ipſa inſcriptio, ſed in fine legitur: ἐν Φλωρεντίᾳ, ἔτει χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἕκτῳ. Unde apparet, vere judicaſſe Reviczkyum (Bibl. Gr. et Lat. ed. ſecunda p. 37.), eos, qui anno 1498. prodiiſſe editionem ſcripſerint, eam non vidiſſe. Neque enim omnino diligenter ſatis hactenus collata eſt. Et quamquam non conſtat certo, qua fide editor in codicis lectionibus reddendis fuerit verſatus, tamen non me deprehendiſſe memini veſtigia correctae ingenii ope ſcripturae.

Secunda eſt editio Aldina, nitida illa, Venetiis in aedibus Aldi et Andreae ſoceri, menſe Aprili MDXXI. 8. min. Textui ſeparatim deſcripto ad calcem ſunt adiecta ſcholia. Franciſcus Aſulanus, ei editioni praefatus, de ſuo labore haec monuit: „ne me probatis hiſce in officiis defeſſum putetis, nunc vobis Apollonii Argonautica, optimis una cum commentariis, noſtris excuſa formulis, legenda offero; Quo in repurgando emendandoque opere pluribus optimis et antiquis manu ſcriptis exemplaribus uſus ſum. Non modicam praeterea mihi tulit operam Hercules mantuanus, multa juvenis humanitate, qui ſuum omne ſtudium, ſolertiam, operam, non in hoc modo, verum et in plerisque aliis recognoſcendis operibus aſſiduus praeſtitit, ac perpetuo, veluti

pro huius noſtrae literariae militiae ſtatione pervigil ſemper excubat.“ Quibus vero in locis, et quibus codicibus uſus, emendaverit editor poetae orationem, non indicatum inveni.

Tertia eſt Pariſina editio 1541. 8. quae ſcholiis deſtituitur. Prioribus eam emendatiorem et e ſcripto codice paſſim emendatam eſſe affirmat Brunkius in praefatione ſuae edit. p. IV.

Excepit eam Francofurtenſis, ex officina Brubachii 1546. 8. cuius inſcriptio haec eſt: ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ, ΜΕΤΑ ΤΩΝ παλαιῶν τε καὶ πάνυ ὠφελίμων σχολίων. Apollonii Rhodii Argonautica antiquis una et optimis cum commentariis. Francoforti ex officina Petri Brubachii. Anno Dom. MD. XLVI. Eius exemplum ad me e bibliotheca Cizenſi a Cl. et amiciſſimo *Müllero* miſſum eſt, quod Tho. Reineſius poſſedit, et cui Vir ille doctus nonnulla adſcripſit, cum in ipſo textu, tum maxime in ſcholiis. Nam praemittitur ipſi textui in hac editione index, quem idem Rein. aliquot in locis auxit, ad calcem vero ſcholia, ut in edit. Veneta, quam omnino Brubachius ſequitur, ſunt adiecta. Reineſii obſervationes ad Scholia ſuo loco exhibebuntur. Adduntur exemplo Reineſiano: Apollonii Rhodii Argonauticorum libri quatuor nunc primum latinitate donati atque in lucem editi. Ioanne Hartungo interprete. Acceſſit locuples rerum et verborum memorabilium Index (quem et ipſum docta Reineſii manus ſupplevit). Baſileae M.D.L. menſe Februario.

Quinta eſt *Baſileenſis* editio, graece, cum ſcholiis ſeparatim additis, et metrica latina verſione *Valentini Rotmari*, Salisburgenſis, ex offic. Henricpetrina, 8. et Rotmari quidem metrica verſio a. 1570. ſed ipſa carminis editio 1572. prodiit. (v. Harleſ. V. C. ad Fabric. IV. p. 269.) Expreſſit autem Aldinam et Francofurtenſem editionem.

Duobus annis poſt (1574.) Henricus Stephanus Apollonium edidit Genevae, Graece, ita ut Pariſinae editionis textum ex Florent. et Ald. edd., nonnumquam ex ingenio mutaret, graeca Scholia, ut in edit. Flor. factum erat, margini adderet, ad calcem reiiceret quasdam caſtigationes, et in praefatione quoque loca nonnulla cum poëtae tum ſcholiorum tractaret.

Sunt etiam Apollonii Argonautica *Iac. Lectii* Corpori poëtarum Graecorum, graece cum verſione Hartungi (Genevae 1606. f.) inſerta, ſed inter principes poëtas heroici carminis ab Henr. Stephano editos non leguntur. v. Reviczkyi Catalogus Bibl. p. 38.

Succeſſit editio Lugduno-Batava. Apollonii Rhodii Argonauticorum libri IV. ab *Ieremia Hölzlino* in Latinum converſi, commentario et notis illuſtrati, emaculati; Scholiis ad carmina numerato additis concinnati. Commentarius in verborum et rerum Indicem contractus. Lugd. Batavorum ex officina Elzeviriana. CIƆIƆCXLI. 8. Quae praeſtare voluerit, ex ipſius verbis optime cognoſcuntur. Nam in dedicatione quidem, e ſuffragio omnium Apollonius, inquit, author eſt

optimus, ipſius optima Scholia. At ille et iſta, negligentiae ſitu exeſa, falcem emuſcantis poſcebant inſtantiſſime. Sed nemo ſuſcipere laborem potuit, pauci perficere. Ac quicquid huius eſt mali, ex inopia codicis manuſcripti exiſtit. Quis enim tam felix ſit cerebri, ut, quae ibi luxata ſunt, inſtaurare ſolo animi iudicio queat. Ego, his omnibus difficultatibus contemtis, tandemque perruptis, ut mellitiſſimus videbatur author, eius illuſtrationem tentavi; Latinam interpretationem, qua vix inſulſius quid editum putem, mea ſubſtituenda abolevi, et reliqua exegi, quae divinum colluſtrare opus videri poterant.“ In Prolegomenis vero, quae jejuno modo et barbara oratione argumentum et virtutes carminis perſequuntur, non minus de ſua opera et in nova verſione conficienda et in commentario ſcribendo gloriatus eſt. Ea opera quam futilis ſaepe ſit, et in nugis tractandis verſetur, docuerunt recentiores interpretes. (Cf. Saxii Onomaſticon Vol. IV. p. 345.) Beneficio Cl. Hennigii contigit mihi huius editionis exemplum, quod b. Hillerus poſſederat, et cui doctae aliquot adnotationes ſunt adſcriptae

Quae CXXXVI. annis poſt excepit Batavam editio Oxonienſis, ea, quo magis formae externae elegantia et pretii caritate alias ſuperat, eo minus commendatur editoris diligentia. Inſcribitur ea ſic: Apollonii Rhodii Argonauticorum libri quatuor, edidit, nova fere interpretatione illuſtravit, priorum editorum notas praecipuas ſelegit, Sanctamandi nunquam prius editis nonnullas ſuas

adiecit, nec non indices tres addidit *Ioannes Shaw*, A. M. Coll. beatae Mariae Magdal. apud Oxon. Socius, Oxonii MDCCLXXVII. e typogr. Clarendon. II. Voll. 4 [15]. De opera ſua ita editor: „ Quod ad textum, inquit, attinet, ſecutus ſum Hoelzlinum, noviſſimum Apollonii editorem; qui, omnibus ſumma cum cura collatis exemplaribus (opus ſane poſt Stephani editionem, qui in hoc praecipue verſatus eſt, ut textum accuratiſſimum redderet, pene ſupervacaneum) nihil mihi ſine manuſcriptorum librorum auctoritate, quos nullos nanciſci poteram, mutandum reliquit: pauca admodum, quae optarem mutare. Invenies igitur nullas lectiones tanquam genuinas in textum temere et ex conjectura receptas, ſed vt veriſimiles tantum, et quas pro arbitrio vel admittas vel rejicias, in notis duntaxat memoratas. Quae porro apud unumquemque editorem alicuius nominis varie leguntur, horum omnium mentionem feci. Confido autem, erudite lector, te nullo modo exiſtimaturum, me, quod jam actum eſt, egiſſe, poëtam noſtrum nova fere interpretatione illuſtrando. Ut in hac re praecipue laborarem, perſuaſit mihi, quae apud Hoelzlinum legitur explicatio: ſi ea explicatio dici poſſit, quae ipſo auctore plerumque ſit obſcurior, quaeque ſaepiſſime vel per ſe ipſa nequeat intelligi. Hic enim veterem Hartungi interpretationem nihili habendo, et prae modeſtia ſua non aſſis aeſtimando (ut ipſe in Prolego-

15 Eſt mihi exemplar, quod Ioh. Toupius poſſedit, ſed nihil ille uſpiam adſcripſit, praeter ea, quae in fronte leguntur.

menis loquitur) ſenſum ab Apollonii mente plane abhorrentem lectoribus ſuis plurimis in locis obtruſit. Adeo ut audacter poſſim profiteri plus ſaepe facere Apollonium ad illuſtrandum Hoelzlinum, quam facit Hoelzlinus ad illuſtrandum Apollonium. Fuit profecto Hartungus ille fidus adeo interpres, ut verbum verbo de Graeca lingua in Latinam transferret, neglecto interim utriusque idiomate. Sed quantum vel hoc praeſtat licentiae, qua uſus eſt Hoelzlinus? Ego ſane ut planum et ſimplicem Authoris ſenſum elicerem, omni interpretationis fuco vacuum, ſummum ſtudium adhibui; nec interdum ab Hartungo mutuum accipere dedignatus ſum, niſi quando linguae Latinae vim faceret. Habes igitur, ni fallor, quod hactenus maxime erat deſideratum, interpretationem fidam ſatis, nec tamen, ut ſpero, prorſus inelegantem. De notis, quas ad finem operis adjeci, monendum te inprimis volo, me, quicquid ad explicandum Apollonium aliquo modo apud Stephanum, Hartungum, Holſtenium et Hoelzlinum, idoneum duxerim, id libenter transſcripſiſſe. Plurimas autem Hoelzlini notas penitus exulaſſe non erit cur mirabere. Nihil enim aliud mihi viſa eſt efficere longe maior pars earum annotationum, quas ille congeſſerat, quam ut his locis, quae per ſe ipſa luce eſſent clariora, denſiſſimas offunderent nebulas. — Occaſionem ultro oblatam lubens arripio agnoſcendi quantis me beneficiis devinxerit Franciſcus Upton. qui mihi Apollonii editionem Stephanicam, in qua notulae erant eruditionis plenae et animadverſio-

tes nonnullae in ſcholia a doctiſſimo viro Ioanne Upton - conſcriptae, amiciſſime commodavit, quae ſane magno mihi erant adjumento, dum vel iis conjecturis, quae antea mihi ipſi in mentem venerant, novas vires adderent, vel ea corrigenda ſuggererent, quae alioquin a me numquam fuiſſent excogitata. Notas Sanctamandeas ſua manu conſcriptas et in bibliotheca Bodleiana conſervatas, quas multas leges in libro primo, vix ad ſecundi dimidium pertingere mecum haud iniuria dolebis. „ Hae ipſae Sanctamandi notae, quarum magna eſſe exiſtimatio poterat apud eos, qui, quid ille vir Theocrito praeſtitiſſet, ſcirent, nullam habent novam ex libris ſcriptis varietatem, ſed continentur coniecturis, quibus poetae verba vel corrigantur vel explicentur, ſuntque breves et paucae. Oxonienſi editioni vix in mediocribus locum concedit Vir doctus in Bibl. Crit. Amſtelod. Vol. I. P. III. p. 113. et recte reprehendit editorem, quod Arnaldi, Pierſoni, Rhunkenii et aliorum labores non conſuluerit.

Iuſta illa reprehenſio permoviſſe Shawium videtur, ut duobus annis poſt repeti formulis Oxonienſibus Apollonium ſuum iuberet (1779. II. voll. 8.) augeretque animadverſionibus Ruhnkenii, Pierſoni, Arnaldi atque Toupii nonnullis adiectis. Quam editionem, mihi non cognitam antea, commemoravit Italus editor, idemque iudicavit, ne ſic quidem operam Shavii multum Apollonio profuiſſe. Verba eius (praef. T. I. p. XXI.) ſunt. „ Una tale replicata fatica del Shaw ſe non ha portato Apollonio a quel grado

di perfezione, cui era deſtinato in appreſſo, ha ſervito almeno per cominciar a diffondere il guſto e lo ſtudio.

Eodem vero tempore ſagaciſſimus veterum poetarum emendator, *Richardus Franc. Phil. Brunck*, ſuam Apollonio dicavit operam. Editio eius inſcripta eſt: Apollonii Rhodii Argonautica, e ſcriptis octo veteribus libris *), quorum plerique nondum collati fuerant, nunc primum emendate edidit *Rich. Fr. Phil. Brunck* — Argentorati MDCCLXXX. 8. Vti autem doctiſſimus editor carmen multis in locis non modo codicum auctoritate, ſed etiam vel ingenio, vel legibus grammaticis metricisve, a ſe ſcriptis, de quibus infra monebitur, fretus correxit: ita notas, quarum maxima pars eſt critica, textui ſubiecit, comparavit vero etiam nonnulla Virgilii loca cum Graecis. Sed de omni eius labore ita iudicatur a V. D. in Bibl. Amſtelod. Vol. II. P. II. p. 32. ſſ. ut etiam occurratur reprehenſioni mutatae iuſto ſaepius lectionis. Quam in rem conferendae etiam ſunt diſputationes Rhunkenii de nonnullis locis in noviſſima Ep. Crit. ſecundae editione. Verſionem Latinam omiſit, probante Batavo Critico, neque aut ſcholia, quorum ſumma eſt ad interpretationem locorum complurium utilitas, adiecit, aut ipſe ſenſum difficiliorum dictorum omnium explanavit.

Recentiſſima eſt ea editio, quam ſupra ſignificavimus Emin. Eccl. Rom. Purpuratum Patrem, *Flanginium*, verſione italica, commentariis, et

*) qui ſupra recenſiti ſunt.

monumentis artis, exornaſſe, quaeque eo diligentius eſt commemoranda, quo rarior eſt his in terris. Inſcribitur: L'Argonautica di Apollonio Rodio tradotta ed illuſtrata. Tomo primo. In Roma MDCCXCIV. quaternis, a ſpeſe di Venanzo Monaldini e Paolo Giunchi. Quae partim de fabula ipſa, argumento carminis, partim de poeta, partim de carminis virtutibus vitiisve doctiſſimus editor diſputavit; ea alio loco non negligentur. Nunc, quam operam contulerit, exponetur. Repetiit igitur textum carminis, cui adiuncta eſt italica verſio, ex Brunckii recenſione. Nam quum codices illos Vaticanos, de quibus dictum eſt, et quorum lectiones praecipuas ipſe vol. II. praef. p. VII. indicavit, ſerius contuliſſet, non potuit niſi varias lectiones inde excerptas, ſubiungere praefationi vol. II. p. VII. ſſ., ad textum ipſum emendandum non adhibuit. Quum vero duplex eſſet vertendi veteres ſcriptores in recentiores linguas genus, alterum liberius, alterum, quod non modo ſententias et figuras orationis exprimeret, ſed etiam verba paene adnumeraret; Editor ſuam verſionem, quae prima eſſet italica, iuſſit verba graeca ita fideliter et exacte reddere, ut nec ingenium vernaculi ſermonis, nec metricae verſionis leges laederentur. Cenſuit enim litteralem, quam appellant, verſionem optime reſpondere duplici conſilio, quod vel eorum utilitatem ſpectaret, qui, linguae graecae imperiti, vellent poëtae praeſtantis indolem et ingenium plane perſpicere, vel pertineret ad tironum exercitationem, qui litteris graecis initiati hunc auctorem tractarent. Neque tamen

impedivit hoc, quo minus brevitatem poetae longiore verborum circuitu interdum illuſtraret. Adnotationum duplex genus eſt, alterum brevius verbis poetae et verſionis ſubiectum, quo partim verſio ipſa aut defenditur, aut explanatur, doceturque nonnumquam, qui proprius ſit et verus verborum graecorum ſignificatus, partim de lectione monetur, partim conferuntur verſus aliorum poëtarum, vel antiquiorum, quos Apollonius imitatus ſit, vel poſteriorum, qui ipſi Apollonium expreſſerint. Neque vero eae ita copioſae ſunt animadverſiones, ut lectoris aſſiduitatem detineant et vel a poeta avocent. Alterum, ſingulis libris adiectum, multo eſt copioſius, et quae ex critica arte, antiquitate, mythologia, hiſtoria, geographia illuſtranda erant, perſequitur, praeeuntibus commentatoribus et antiquis et recentibus compoſitum, copiis doctrinae propriae mirifice auctum et locupletatum.

Conſtituerat Italus editor librum exornare omnibus antiquis monumentis atque numis et operibus, quae ad fabulam hanc ſpectarent, ſed cum intellexiſſet, ingentem eſſe eorum numerum, conſilio mutato ea ſelegit, quorum maxima eſſet vel praeſtantia vel utilitas. Sunt igitur haec adhibita et illuſtrata a doctiſſimo editore: 1. In primi voluminis fronte conſpicitur numus Magneſiae ad Maeandrum ſitae, quem Burmannus Argonauticis Valerii Flacci addidit. 2. in fine praefationis anaglyphum Muſei Capitolini repetitum eſt, quod Fogginius (Muſ. Capit. T. IV.) illuſtravit, quodque ad Orpheum iuvenem, in poë-

ſtica et muſica arte inſtitutum refertur. Sed in eiusdem paginae averſa parte (XL.) cernitur 3. plaſticum fragmentum, nuper demum inventum et a Caſalio, cui uberrima et ſplendidiſſima eſt antiquorum monumentorum copia, aſſervatum. Conſpiciuntur quinque Argonautae, in navi ad remos ſedentes ex ordine, quem Apollonius deſcripſit. Medius eſt Hercules, in puppi Tiphys ad gubernaculum ſedere videtur. Heroum capita diadematis ſunt redimita. Fragmentum ad tempora Antonini Pii pertinere putatur. 4. 5. In fine libri primi partim numus Buthroti, quae fuit Epiri urbs, repetitus eſt, in quo ſtantem ad columnam iuvenem et manu facem praeferentem ſ. lampadem Begerus interpretatur de Nauplio, Argonauta, diſſentientibus aliis, partim Dioſcurorum capita, pileis et ſtellis inſignita, ex numo Seleucienſi, exhibentur. Ab initio Notarum in primum librum 6. repetitum eſt Anaglyphum argillaceum, quod Vuinkelmannus in Monumm. inedd. antt. primus illuſtravit, quodque Argum, fabricantem Minerva iuvante navem, ſiſtit. Portam, quam Vuinkelm. ad templum Minervae retulit, maluit Italus editor de porta urbis, Iolci ſcilicet, intelligi. 7. P. 227. gemma Etruſca, a Caylo et Vuinkelmanno iam edita, Theſeum ſedentem, cum graeca inſcriptione exhibens. A tergo gemmae 8. Pictura Herculanenſis cernitur, Herculem ſiſtens, qui aprum Erymanthium portat. Iuvenem ex dolio emergentem Euryſtheum interpretantur. 9. In fine ſecundi libri repetita eſt etruſca patera Muſei Coll. Romani, cuius imagines primariae, ad-

dita etiam inſcriptione docente, pertinent ad pugnam Amyci, Bebrycum regis, et Pollucis. Ediderunt eam Ficoronius, auctores Muſei Kircheriani, et nuper Lanzius. 10. Finem voluminis ornat gemma inedita academiae Etruſcae Cortonenſis (quam in fronte huius editionis ex tabula lignea repeti juſſimus.) Vellus cernitur de querce pendens, cum dracone cuſtode. Addita eſt ara, et ſuper ea arietis caput. Heroa qui ante aram ſtat, non Iaſonem, ſed Phrixum, in Colchide, non autem in Bithynia, Iovi Phyxio ſacrificantem ſiſtit, interprete editore. Eſt tamen non geſtus ſacrificantis, ſed herois armati, vellus rapturi, et de impetu faciendo deliberantis expreſſus.

Voluminis ſecundi frontem 1. ornat lamina aenea Muſei Borgiani Veliterni, quae primum eſt exhibita in editione Romana Vuinkelmanni Hiſtoriae Artium ad cap. II. Lib. VII. nunc vero accuratius depicta. Cernitur Argus Boeotus navem fabricans, verum ei non tantum, ut in aliis monumentis, Minerva, ſed etiam Mercurius adſtat. 2. p. XVIII. repetitus eſt numus, quem Spanhemius in Obſervatt. ad Callim. hymn. in Cer. v. 11. ex Muſeo Pariſino ediderat, exhibens Heſperides, arborem cum malis aureis, et Herculem. 3. 4. Ex eodem Muſeo iam a Spanhemio vulgati erant typi numorum, qui p. 174. 175. exhibentur, et quorum alter Dianam eo habitu ſiſtit, quem Apollonius III. 878. deſcripſit, alter vero eandem Dianam δαδȣχον ſ. Δαίραν habet. 5. P. 176. repetita eſt pictura Herculanenſis Alexandri Athenienſis (T. I. tav. I.) unde, qualis fuerit aſtra-

Aegalorum ludus, coniici poteſt. Monumentum hoc etiam Viſcontius in Muſeo Pio-Clement. T. IV. p. 37. illuſtravit. 6. p. 199. Ex marmoribus Taurinenſibus fragmentum anaglyphi eſt repetitum, quod quem ſenſum haberet, editores (T. II. p. 22.) incerti fuerunt. Flanginius vero oſtendit, exhiberi Iaſonem tauros domantem. Eodem ſpectat maius anaglyphum (7. p. 200.) quod ex delineatione Pighii iam exhibuerat Begerus in ſpicil. Antiquit. cuius partem eam repeti Italus editor iuſſit, quae ad Iaſonem ſubigentem tauros ſpectat. Idem argumentum eſt alius anaglyphi, quod in palatio Borgheſiano villae Pincianae cernitur. 8. P. 428. Numus Adriani Nilum exhibens, isque admodum frequens, eſt repetitus. P. 429. Numus argenteus, qui duobus capitibus duo Iſtri brachia ſignificare creditur. 9. P. 430. alia pars illius anaglyphi, de quo ad p. 200. dictum erat, repetitur, Medeam demulcentem draconem, dum Iaſon vellus rapit, exhibens. Sub finem voluminis 10. repetita eſt Sarda Muſei Princ. Plombini, quam primus edidit Lanzius P. III. Libri de linguis antiquis Italiae. Is eam retulerat ad Tereum, Thraciae regem, aut ad Theſeum, ſed Flanginius, qui legit ΘΕΡΕΣ, ad Therem, filium Auteſionis, qui Spartanam coloniam deduxit in inſulam Calliſten, refert. Et quum genu alterum flexum in terra ponat figura hominis armati, id interpretatur ſic, heroa invocantem numen maris Aegaei exhiberi.

Adiecit primo volumini Italus editor tabulam geographicam, quae complectitur omne Ar-

gonautarum iter, quae, etſi eſt repetita ex collectione mapparum geogr. antiqua, Patavii 16[illegible]. edita, tamen multis in locis eſt emendata ad recentiores tabulas.

Sunt etiam horum carminum plures verſiones. Et Latinae quidem *Io. Hartungi*, *Valent. Rotmari*, *Ier. Hoelzlini*, *Iohannis Shawii*, non minus, quam Italica, commemoratae ſunt; ſed in germanicam linguam tranſtulit *Io. Iac. Bodmer*, verſibus hexametris, Turici 1779. in anglicam eodem fere tempore *Ed. Burnaby Green*, (Lond. 1780. II. 8.) et *Franc. Fawkes*, (ib. 1780)

Iis autem, qui ſingula carminis loca illuſtrarunt emendaruntve, et cum a Iaegero Harleſioque (ad Fabric. Bibl. Gr. T. IV. p. 271.) tum ſupra (p. III.) a me laudati ſunt, addi poteſt *Bocchi Slothouwer* I. V. D. Tirocinium criticum in veteres auctores graecos, praeſertim Orpheum, Scylacem et Apollonium, Leovard. 1792. 8. quod, in Ephemeridd. litt. Gött. indicatum, nondum nanciſci potui.

Illis vero praeſidiis ita uſus ſum, ut recenſionem Brunkii et ſcripturam in plerisque ſequerer, in nonnullis, ſive quod codicum auctoritas poſtularet, ſive quod minus certa eſſet Brunkii emendatio; ſive quod multo probabilior ab aliis allata, recederem. Et primum quidem Brunkius non paucos delevit verſiculos, quos ita m[illegible]nifeſtum eſſet, ſpurios eſſe, aut alieno loco po[illegible] ut revocare eos in ordinem fuiſſet temerar[illegible] I, extr. IV, 348. Erant nonnulli, de [illegible]nus certum et conſtans eſſet iudicium[illegible]

igitur malui uncinis includere eius generis locos, quam delere omnino, ut IV, 544 ſs.

Sunt alia loca, in quibus malui ſequi Brunkium, quamquam eius lectio non plurimorum codicum auctoritate commendata eſt, quam aut vulgatam ſcripturam retinere, aut non meliorem comminiſci (v. II, 796. ſſ.) Quarum lectionum cauſae et rationes in animadverſionibus examinabuntur. Neque vero dubitavi coniiciendo repertas meliores lectiones corruptis omnium librorum verbis praeferre (III, 76. IV, 59.) Quod vero ad ſingulorum vocabulorum, particularum, pronominum, ſcripturam attinet, magis placuit, ſi a paucis diſceſſerimus, codicum exempla, quam Brunkii, imitari. Nam etſi non ignoravi, quae fuerit in his librariorum inconſtantia, tamen ſaepe non certiora eſſe intellexi vel Grammaticorum vel Brunkii praecepta. Et primum quidem cum Brunkio ſcripſi Καινείδης et ſimilia (vid. Brunk. ad I, 58.) quoniam illa exquiſitior patronymicorum ſcriptura, de qua ſubtiliſſime diſputavit F. A. Wolfius praef. ed. II. Odyſſeae, pleriſque locis numeroſior videbatur. Idem Brunkius tantum non ſemper enclitica μοι, με, in ὀρθοτονούμενα ἐμοὶ, ἐμὲ, mutavit, ut videtur, ſuarum aurium iudicium ſecutus, etiam iis locis, ubi pateret, poëtam nolle *eum ipſum*, qui loquens inducitur, cum vi quadam dici et ab aliis diſtingui, ut III, 551. cf. idem Wolfius l. l. p. XV. ſſ. Ab illo igitur ita diſceſſi, ut plerumque codicum ſcripturam exhiberem. Neque vero dubitaſſem Brunkium ſequi ſemper ὦλλοι ſcribentem pro ὦλλοι, ſi obſervare licuiſſet

formas Ionicas a Noſtro conſtanter eſſe uſurpatas. Aliud eſt genus locorum, in quibus praepoſitiones compoſitae, aut adverbia a praepoſſ. compoſita, vel recte, vel male, occurrunt (v. Ind. in Διέξ, ὑπέξ, καταυτόθι etc.). In his eam tenui rationem, ut non modo, quid codices darent, viderem, ſed iudicarem etiam, utrum praepoſitio cum verbo, quod ſequitur, iungi poſſet et vero deberet. Duplicatam litteram ῥ in compoſitis verbis et vocabulis (ut ὄῤῥα) Brunkius ſemper in ſimplicem mutavit, a qua ratione non receſſi. Aliter ſtatuendum erat de iis locis, ubi caeſurae vi brevis vocalis produci videtur. In his non ſatis ſemper conſtans fuiſſe videtur Argentoratenſis editor. Equidem et codicum auctoritatem, et metricas leges, et numerorum iudicium in his ſimul adhiberi debere exiſtimavi. Itaque non dubitavi III, 562. edere: ἔῤῥετε, μηδ' ὔμμι πολεμήϊα, ubi Br. dederat ὔμμιν πολεμ. cum olim lectum fuiſſet: ὔμμι πτολεμήϊα. Neque modorum et temporum Brunkiana mutatio ſemper ita certis niti legibus viſa eſt, ut codicum conſentienti ſcripturae praeferretur. Caeterum de his aliisque correctionibus opportunior erit in animadverſionibus diſputandi locus.

Verſionem latinam quum adjungi vellet librarius, quod ſuis id non magis, quam lectorum nonnullorum rationibus convenire exiſtimaret, equidem eius voluntati ita parendum eſſe cenſui, ut eam, quae noviſſimae editioni adiecta erat, emendarem, et cum novis lectionibus, tum verbis poetae, et legibus linguae utriusque magis accom-

modatem, neque vero novam conficerem. Denique copioſus verborum index, quo Shawius ſuam editionem ornavit, ita fuit comparatus, ut ſingulae verborum et vocabulorum formae, caſus, tempora, modi, perſonae, ſeparatim ex litterarum ordine ponerentur. Quae ratio etſi non caret utilitate quadam, tamen conſultius videbatur emtoribus eſſe, ut cuiusvis ſtirpis vocabula et verba ſuo loco omnia una exhiberentur, qua opera uti hoc effectum eſt, ut chartis parceretur, ita etiam iis proſpectum, qui omnem uſum alicuius verbi in noſtro poeta vellent contemplari. Sed non modo auctus eſt vocabulis, verbis, et particulis multis, ille index, ſed etiam variae lectiones cum veterum editionum tum recentiorum, atque adeo codicum ſunt notatae, id quod criticum habere poteſt uſum. Caeterum ea vocabula, eas particulas, quae frequentiſſime et ſine varietate leguntur, non hic recenſeri nemo facile aegre feret.

Reſtat, ut quae ſequente volumine comprehendenda ſint, moneatur.

Primum igitur locum occupabunt Scholia, quae quidem hactenus ſunt edita, omnia, aucta tamen et diſpoſita et correcta ita, ut ex iis, quae contigerint mihi, praeſidiis fieri poterit. Commentarii autem cum duplex ratio futura ſit, altera, quae ad explicationem et criſin verborum poetae et artis pertineat, altera, quae ad mythos omnemque antiquitatis doctrinam ſpectet, hanc, quoniam in ipſis Scholiis attingi-

tur, animadverſionibus in Scholia comprehendam, ut perpetuo commentario una maneat poëtae ipſius critica et grammatica interpretatio. Neque vero aliena erit de omni carmine eiusque virtutibus et vitiis diſputatio, quamquam non defuerunt, quorum ſubtilitas nuper in eo argumento docte verſaretur. Scripſi Lipſiae prid. Cal. April. CIƆIƆCCXCVII.

ΓΕΝΟΣ ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΤΩΝ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.[1])

Ἀπολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητὴς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δέ τινες Ἰλλέως, Φυλῆς Πτολεμαΐδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων [2]), Καλλιμάχου μαθητής· τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ, τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ· ὀψὲ δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηβον ὄντα ἐπιδείξασθαι [3]) τὰ Ἀργοναυτικὰ καὶ κατεγνῶσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν, καὶ τὸ ὄνειδος, καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ αὐτὰ ἐπιξέσαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ, καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἠξιώθη. καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα. ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· [4])

Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν· εἶτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδὶ, καὶ τίκτει ἐξ αὐτοῦ Αἴσονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴσονος Ἰάσων· ἐκ δὲ Φέρητος Ἄδμητος, ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπους. καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι, καὶ τὴν ἰατρικὴν μανθάνειν, Αἴσονος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πελίᾳ καταλιπόντος, καὶ ἄρχειν καὶ [5]) κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χείρωνος. χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πελίας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτὸν μονοπέδιλον· τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. ὁ δὲ

1) Hoc, quo exhibemus, ordine, haec Grammaticorum Prolegomena exhibent ed. Flor et al. Brunckius alium ſecutus eſt. In Vrat. primum legitur ſecunda vita, tum ὑπόθεσις.
2) Br. edidit ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου. Idem verba τὸ μὲν πρῶτ. — ἐτράπετο delevit.
3) Sic h. l. et inferius pro ἐνδείξασθαι, quod in codd. plerisque, Flor. et al. edd. eſt, cum Br. ſcripſi.
4) Hunc locum poſt ἠξιώθη omiſit Brunk.
5) Verba ἄρχειν καὶ, quae vulgo deſunt, e Vratisl. adjeci.

Ἰάσων αὐξηθεὶς ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὑρίσκει ἐπὶ τῆς ὄχθης τὴν Ἥραν γραῒ ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ, καὶ ἑστῶσαν 6) δῆθεν ὡς γραῦν. εἶτα τοῦτο γνοὺς ὁ Ἰάσων λαβὼν ἐπὶ τῶν ὤμων διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἓν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀπέρχεται πρὸς 7) τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὑρίσκει πανήγυριν δημοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πελίου. θεασάμενος οὖν τὸν Ἰάσονα μονοπέδιλον ὁ Πελίας, ὑπομιμνήσκεται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν, ἆθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσόμαλλον δέρας 8) κόμισον, εἶθ' οὕτω 9) λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρός. τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὡς τοῦ 10) κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἰόμενος αὐτὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπό τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσσῃ ναυαγήσειν. τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὧδέ πως ἔχει·

11) Ἀθάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, ὡς αὐτός φησιν Ἀπολλώνιος (III, 360)·

Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷες,

ποιεῖ ἐκ Νεφέλης δύο παῖδας, Φρίξον καὶ Ἕλλην. τελευτησάσης δὲ αὐτῆς γαμεῖ δευτέραν γυναῖκα, τὴν Ἰνώ. αὕτη δὲ, ὡς μητρυιὰ, ἐπεβούλευσε τοῖς παισὶ τοῖς ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς, καὶ φρύττουσα τὰ σπέρματα παρεῖχε τοῖς γεωργοῖς πρὸς σπόρον. οἱ δὲ ἔσπειρον μὲν ἐν τῇ γῇ· ἡ δὲ γῆ λαβοῦσα, οὐκ ἔφερε 12) τοὺς ἐτησίους καρποὺς, διὰ τὸ πεφρύχθαι

6) Ita ſeqq. cum Vrat. ſcripſi. Vulgo: ἑστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰάσων ἐπὶ τ. ὤμ. διασ. — In praecedd. etiam Cod. aliter nonnulla exhibet.

7) Sic cum ed. Flor. dedi. Pleraeque edd. εἰς τ. π. Cod. Vr. ἐπὶ τῇ πόλει.

8) Ed. Flor. hic et paullo poſt, δέρας, pro vulg. δέρος. Et altero loco etiam Brunk.

9) Ita cum Vrat. dedi. Vulgo: καὶ λήψῃ.

10) Articulum ante κωδ., qui vulgo deeſt, ex ed. Flor. reſtitui. In Vrat. τοῦ χρυσ. κ. δ.

11) Haec e Brunk. ed. dedi. Nam in Flor. et Oxon. aliter ab initio legitur. Sed cum Brunk. edit. conſpirat in plerisque cod. Vrat. Vid. Not.

12) Ita Vrat. In Brunk. ἐδίδου.

αὐτὰ καὶ ἔτω σπαρῆναι.[13]) Ἀθάμας ἔν ὡς βασιλεὺς συναγαγὼν τὲς μάντεις ἠρώτα αὐτὲς, μαθεῖν βελόμενος τὴν αἰτίαν τῆς ἀφορίας. ἡ δὲ Ἰνὼ πέμπει πρὸς αὐτὲς, δῶρα ἐπαγγελλομένη[14]) διδόναι πολλὰ, ὥςε εἰπεῖν, εἰ μὴ πρότερον τὰ ἐκ τῆς Νεφέλης παιδία, τῆς προτέρας γυναικὸς τῦ Ἀθάμαντος, ἀναιρεθείη, ἐκ ἂν φύσειεν ἡ γῆ τὲς καρπές. πεισθέντες δὲ οἱ μάντεις λέγεσι ταῦτα ὑποςρέψαντες τῷ Ἀθάμαντι, καὶ μελλόντων ἤδη[15]) τῶν παίδων τῆς Νεφέλης, Φρίξε καὶ Ἕλλης, φονεύεσθαι, κατῆλθε κριός·[16]) εἶτα ἐπὶ τῶν νώτων λαβὼν, εἴσεισιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ νηχόμενος ἔφερεν αὐτές· καὶ διϊὼν τὸ Τρωϊκὸν πέλαγος, ἀποβάλλει τὴν Ἕλλην, ἀφ' ἧς Ἑλλήσποντος ὠνομάσθη[17])· τὸν δὲ Φρίξον ἐπὶ τὴν Σκυθίαν διακομίζει, ἔνθα αὐτὸς σφάζει μὲν τὸν κριὸν, καὶ θύει Φυξίῳ Διῒ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβελὴν τῆς μητρυιᾶς, γαμεῖ δὲ Χαλκιόπην, τὴν θυγατέρα Αἰήτε, τῦ Σκυθῶν βασιλέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας, καὶ ποιεῖ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν, καὶ ἔτως ἐκεῖσε[18]) τελευτᾷ.

Ἄλλος Ἀπολλωνίε βίος.[19])

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατρὸς δὲ Σιλλέως, ἤτοι[20]) Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ῥόδης. ἔτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ, κἀκεῖ

13) Cod. Vrat. πεφρύχθαι αὐτὲς κ. ἔ. σπαρ. Brunk. dedit πεφρύχθαι σπόρον.

14) Seqq. verba ſic e Vrat. exhibui. Brunk. dedit: ἐπαγγ. δώσειν, εἰ φήσειαν πρὸς Ἀθάμαντα, ὡς, εἰ μὴ ἀναιρεθείη τὰ τέκνα, τὰ ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς αὐτῷ γεγονότα, Φρίξος καὶ Ἕλλη, ἐκ ἂν ἐκφύσειεν ἡ γῆ τὲς καρπές.

15) Ita e Vrat. Nam Br. habet: μελλόντων δὲ τῶν παίδων — Caet. τῆς Νεφέλης in Vrat. deeſt.

16) Probabilior eſt haec lectio Vrat., quam quod Br. vulgavit: κριὸς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον· εἶτα κ. τ. λ.

17) Ita haec e Vrat. inde a καὶ διϊὼν ſcripſi (in quo pro praecedd. εἴσεισιν — ἔφερεν αὐτὲς tantum lectum fuit: διαπλεῖ τὴν θάλασσαν). Brunk. dederat: ἐλθὼν δὲ εἰς τὸ Τρ. π. ἀπ. τ. Ἕλλην, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἑλλ. ὠν.

18) Ita Vrat. cum Flor. et al. Brunk. ἐκεῖ.

19) Apud Brunk. et in cod. Vrat. ante argumentum legitur.

20) Sic edd. vett. cum Vr. — Br. ἢ Ἰ.

ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος, σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κἀκεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ, τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ [21]).

[22]) Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου Ταῤῥαίου, καὶ Σοφοκλέους, καὶ Θέωνος. Τάῤῥα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησι Λογγῖνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

Ἐκ τῶν Σουΐδα [23]).

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

21) Verba τῷ διδασκ. αὐτοῦ in Vrat. Flor. et al. non lecta adjecit Br.

22) Haec Brunk. ut cod. Vrat. omiſit, quia Scholia non habent.

23) Cum Brunk. dedi.

ARGVMENTVM LIBRI PRIMI.

Poeta, conſilio expoſito (1-4), repetit rerum initia ab oraculo, quod Peliam monuerat, caveret ſibi ab homine, qui uno calceo indutus eſſet venturus (5-7). Nam non diu poſt *Iaſon*, qui, trajiciens Anaurum, alterum calceum in limo reliquerat, ut erat, ad Peliam venit epulis interfuturus (8-14.). Pelias, oraculi memor, eum juſſit navigationem in Pontum ſuſcipere, in qua periret (-17.). Navem ab Argo, Minervae conſiliis, factam eſſe, antiquiores poetae cecinerunt, noſter Argonautarum nomina et genus edit (-22.). I. Nominantur igitur ſecundum populos deinceps: *Orpheus*, muſica arte clarus, quem Iaſon, Chironis monitu, adſcivit comitem (-34.), *Aſterion*, qui ſponte venit (-39.), *Polyphemus* jam ſenex (-44.), *Iphiclus* Phylacius (-48.), *Admetus* Pheraeus (-50.), Mercurii filii *Erytus* et *Echion* (-52.) atque *Aethalides* (-57.), *Coronus*, Caenei filius (-64.), *Mopſus* Titarenſis (-66.), *Eurydamas* (-68.), *Menoetius* Opuntius (-70.), *Eurytion* et *Eribotes* (-73.), atque *Oïleus* (-76.), *Canthus*, quem cum Mopſo in Libya perire fatale erat (-84.), *Clytius* et *Iphitus* (-89), *Telamon* et *Peleus* (-94.), *Butes* Athenienſis, et *Phalerus*, Alconis unicus filius (-100.); (nam Theſeus cum Pirithoo in tartaris erat (-104.), *Tiphys*, quem Minerva impulit, ut nautis intereſſet (nam Minerva etiam navem cum Argo fabricata eſt, unde optima evaſit) (-114.), *Phlias* (-117.), *Talaus*, et *Areius*, atque *Leodocus*, Argivi (-121.); *Hercules*, qui Euryſtheo inſcio adfuit, comite Hyla (-132), *Nauplius* (-138.), *Idmon*, ultimus ex Argivis, Apollinis filius (-145.), *Pollux* et *Caſtor* (-150.), *Lynceus* et *Idas*, Abantis filii (-155.), *Periclymenus* Neleius, Pylius (-160.), *Amphidamas* et *Cepheus*, fratres, Arcades (-163.), atque fratris eorum Lycurgi (qui domi manſerat, patrem curaturus) filius *Ancaeus* (-171.), *Augeas*, Eleorum rex (-175.), *Aſterius* et *Amphion* (-178.). *Euphemus* Taenarius (-184.), *Erginus* et *Ancaeus*, Neptuni filii (-190.), *Meleager*, ejusque patris, Oenei, frater *Laocoon*, Calydonii (-198.), atque *Iphiclus*, Theſtii fili-

us (-201.), *Palaemonius* (-206.), *Iphitus*, Phocenſis (-210), *Zetes* et *Calaïs*, Boreae filii alati (-223.), *Acaſtus* et *Argus* (-227.). Omnes *Minyae* appellati ſunt (-233.). II. Hi igitur Pagaſas navem conſcenſuri petebant, multitudine comitante (-240.); quisque mirabatur conſilium Peliae (-246.), mulieres apprecatae fauſtum reditum, deplorabant ſortem Aeſonis et Alcimedae (-260.). Servi etiam et ancillae aderant (261.). Alcimede mater, filium Iaſonem amplexa, in lugubrem erupit orationem (-291.), Iaſon vero lenire ejus dolorem ſolatiis ſtuduit (-305.). Relicta ille domo, non ſe ab Iphiade, Dianae ſacerdote, detineri paſſus, ad littus Pagaſaeum venit (-316.), quo etiam Argus et Acaſtus ex urbe (Iolco), invito Pelia, celerrime contenderunt (-328.). Omnibus convocatis, juſſit Iaſon eos ſibi ducem eligere (-340.); cumque Hercules recuſaſſet honorem ſibi delatum, ipſo auctore Iaſon dux eſt delectus (-348.). Is navem in mare trahi, inſtrui, et aram Apollini in littore erigi juſſit (-362.). Deſcribitur igitur copioſe, quomodo navis in mare machinarum ope deducta (-391.), remisque, malo, velis, ſedilibus ſit inſtructa (-400.), Tiphyi gubernaculo commiſſo (401.), et ara exſtructa ſit (-406.). Sacra facta ſunt Apollini, precante et vovente Iaſone (-435). Idmon, vates, ubi vidit flammam undique lucentem, vaticinatus eſt Argonautarum et ſua quoque fata (-447.). Circa veſperam juvenes epulis et confabulationibus ſe dederunt, ſolo Iaſone ſeveritatem vultu oſtendente, quem propterea Idas objurgavit, valde glorians (-471.). Sed Idae vanam oſtentationem et impietatem cum Idmon compeſcuiſſet (-484.), Idas acerbius reſpondit, ſed cohibuit jurgantes Iaſon (-494.), et Orpheus cithara cecinit de rerum originibus et deorum factis (-511.). Argonautae, cibis et cantu oblectati, ſomnum in littore ceperunt (-518.). III. Sed primo mane ingreſſi navem, ſedem quisque ſuam occupavit, et ad Orphei cantum remos agitarunt (-546), diis etiam et deabus navem opusque mirantibus (-552.). Chiron quoque, ad mare degreſſus, fauſtum reditum precatus eſt (-558.). Portu relicto et-

velis expanſis ultra Tiſaeum promontorium ſunt provecti, Orpheo celebrante Dianam cantu, quo piſces attrahebantur (-579.). IV. Perſequitur poeta iter aliquot dierum usque ad inſulam Lemnon (-608.), ubi praeterlapſo anno omnes viri a mulieribus interfecti erant, ſola Hypſipyla patri Thoanti parcente, cujus muliebris facinoris cauſas et eventum exponit (-632.). Mulieres, cum viderent Argo navem, ratae Thracas adeſſe, armatae occurrerunt, ſed miſſus a ſociis Aethalides (de quo fabulam poeta inſerit) ſuaſit, ut reciperent Argonautas (-652.). Contrariae erant in concilio Lemniadum ſententiae. Hypſipyle voluit hoſpites donis, ſed non domibus, excipi (-666.): Polyxo contra conſilium dedit permittendae adeo his viris urbis (-696.). Quae ſententia cum placuiſſet ceteris, Iphinoë miſſa eſt ad Minyas, eos invitatura (-716.). Iaſon laenam illam purpuream atque pictam induit (Minervae opus), quae copioſo deſcribitur epiſodio (725-768.); dextra tenuit haſtam, ab Atalanta acceptam, quae lubenter expeditioni interfuiſſet (-773.). Sic perrexit in aedes Hypſipyles (-792.), quae eum allocuta narravit, cur viros omnes expulerint (caedem tamen celans), et, ut ipſe cum ſociis ſedem Lemni figeret, hortata eſt (-833.). Iaſon, paucis verbis dictis, rediit, et cum amicis urbem petiit, ſolo Hercule cum paucis ſociis ad naves relicto (-856.). Diu vero illi manſiſſent in urbe, niſi Hercules graviter propterea eos increpuiſſet (-874.). Nunc enim a complexu mulierum avulſi, poſtquam Hypſipyle fauſta apprecata acceperat Iaſonis mandata (-909.), in navem reverſi ſunt, et appulerunt in inſulam Electrae, ubi myſteriis initiati ſunt (-921.). V. Tum profecti iter per Helleſpontum (-935.), venerunt in inſulam Propontidis, Cyzicum (-960.). Doliones, cum ipſo eorum rege Cyzico, quem oraculum monuerat, benigne Minyas exceperunt (-984.). Quum vero Minyae navem e portu, quem ſubierant, propellere conarentur, pugna ipſis exſtitit cum Gigantibus, montium incolis, qui omnes caeſi ſunt (-1011). Heroes tum navi profecti ſunt, ſed nocturna tempeſtate ad inſulam rejecti,

quum Doliones inſcii arma cepiſſent, cum his pugnarunt et magnam ſtragem ediderunt (- 1052.). Mane intellexerunt perniciosſum errorem utrique, et per triduum luctui indulſerunt, honoresque habuerunt interfecto Cyzico, cujus uxor Clite ipſa ſe necavit (- 1077.). Tum tempeſtates per duodecim dies detinuerunt Minyas (- 1080.). Sed nocte ſequente, conſpecta alcedine, Mopſus juſſit Iaſonem matri deorum ſacra facere (- 1102). Iaſon haec conſilia ſociis expoſuit. Itaque in Dindymo monte Rheae ſimulacro facto, araque exſtructa, ſacra deae fecerunt, quo procellas averteret (- 1039.). Dea dedit fauſtiſſima omina (- 1150.). Sub auroram ventis ceſſantibus, inſulam reliquerunt, ſed inter navigandum, remus, quem Hercules tenuit, fractus eſt (- 1171.). Itaque cum Cium veniſſent, et hoſpitaliter excepti eſſent a Myſis, aliis ſe convivio oblectantibus, Hercules in ſylvam abiit, remum ſibi paraturus, avulſitque ingentem abietem (- 1206.). Interea Hylas, aquam e fonte petiturus, abierat, quem Hercules olim abſtulerat infantem ex aedibus Theodamantis a ſe occiſi (- 1220.). Nympha autem quaedam, fontis incola, Hylae amore capta, eum ad ſe traxit (- 1239.). Clamantem Polyphemus audivit, ſed fruſtra eum quaeſivit, qui cum Herculi obviam factus ei rem omnem narraſſet (- 1260.), Hercules furibundus cucurrit, qua pedes ferebant (- 1272). Primo mane Argonautae profecti ſunt, cumque ſerius animadvertiſſent, ſe ſocios reliquiſſe, gravis exſtitit contentio, maxime per Telamonem, qui effeciſſet, ut reverterentur, et Herculem quaererent, niſi filii Boreae obſtitiſſent, quos poſtea Hercules interfecit (- 1309.). Tum vero nautis apparuit Glaucus, monuitque, non eſſe, invito Iove, Herculem Colchidem abducendum. In fatis eſſe, ut Hercules Argis perficiat labores, Polyphemus in Myſia obeat, Hylas cum nympha habitet (- 1325.). Telamon deprecatus apud Iaſonem ſuam temeritatem, amicum tulit reſponſum (- 1343.). Ciani vero Herculi polliciti ſunt, ſe ſemper Hylam eſſe quaeſituros, obſidibus etiam filiis datis (- 1356.). Minyae in Bebryciam delati ſunt (- 1362.).

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ

ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
κυανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνῃ Πελίαο,
χρύσειον μετὰ κῶας ἐΰζυγον ἤλασαν Ἀργώ.
Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ, τοῦδ᾽ ἀνέρος, ὅντιν᾽ ἴδοιτο
δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
δηρὸν δ᾽ οὐ μετέπειτα τοίην κατὰ βάξιν Ἰήσων
χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ᾽ ἰλύος, ἄλλο δ᾽ ἔνερθε
κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.

8. τοίην cum marg. Vrat. dedi. Conjecerat Ruhnk. Vulgo τεήν. Brunk. e conject. Cuperi θεήν.

APOLLONII RHODII

ARGONAVTICORVM

LIBER PRIMVS.

Auſpicatus a te, Phoebe, olim genitorum laudes virorum
Memorabo, qui ponti in oſtium et per rupes
Cyaneas, regis mandato *Peliae*,
ad aureum vellus tollendum, bene tranſtris inſtructam
Argo egerunt.
Hoc enim *Pelias* oraculum acceperat, ſe olim
fatum manere inviſum, ut per ejus viri, quem viderit
e populo uno calceo indutum, conſilia interficiatur.
non diu poſt, ſecundum hoc oraculum, *Iaſon*
hiberni fluenta transiens pedibus Anauri
alterum quidem ex limo ſervavit, ſed alterum in imo
reliquit ibi calceum, retentum proluvie:

ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν, ἀντιβολήσων
εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
ῥέζε θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
αἶψα δὲ τόν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσατο, καί οἱ ἄεθλον
ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
ἠέ κεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν *ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Ἄργον Ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνῃσι.
νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἁλὸς, ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι· Μοῦσαι δ' ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.
Πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ' αὐτὴ
Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτάρ τόν γ' ἐνέπουσιν - ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.

15. Vulg. τόνδ'. Dedi τόν γ' cum Medic. Regg. Vrat.
17. Olim: ἠὲ καὶ ἀλλ. 18. Olim: ἔτι κλείουσιν.

venit vero ad Peliam, ut erat, interfuturus
epulis ſacris. quas patri Neptuno et aliis
fecit diis, Iunonis autem Pelaſgicae nullam habuit rationem.
Statim vero (Pelias) eo (Iaſone) conſpecto animadvertit, atque ei laborem
iniunxit navigationis curarum pleniſſimae, ut in mari
aut inter alienigenas homines reditu privaretur.
Iam navem quidem priores canunt poetae
Argum Minervae conſtruxiſſe conſiliis.
Nunc vero ego genus et nomen eloquar
heroum et longi itinera maris, et quae geſſerunt
errantes: Muſae antiſtites ſint carminis!
Primum igitur *Orphei* meminerimus, quem olim ipſa
Calliope Thracio traditur connubio iuncta
Oeagro, prope ſpeculam Pimpleïdem peperiſſe.
Sed illum narrant rigida in montibus ſaxa
demulſiſſe carminum cantu et amnium fluenta.

φηγοὶ δ' ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θρηϊκίης Ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
ἑξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὅ γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἑῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
Ἤλυθε δ' Ἀστερίων αὐτοσχεδὸν, ὃν ῥα Κομήτης
γείνατο δινήεντος ἐφ' ὕδασιν Ἀπιδανοῖο,
Πειρεσίας, ὄρεος Φυλληΐου ἀγχόθι, ναίων,
ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας, καὶ δῖος Ἐνιπεὺς
ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθι εἰς ἓν ἰόντες.
Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἵκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπεθωρήσσοντο,
ὁπλότερος πολέμιζε· τότ' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήϊος, ὡς τὸ πάρος περ.

37. Πειρεσίας cum codd. pleriſque. Vulgo Πιρεσίας. Brunk. Πειρεσιὰς dedit. 39. Olim: ἀπόπροθεν. 44. τὸ πάρος diviſim ſcripſi, atque ita in ſimilibus ſemper.

fagi vero agreſtes, illius etiamnum monumenta cantus,
littoris Thracii in Zona frondentes
ordine incedunt denſae, quas ille longo tractu
delinitas cithara deduxit a Pieria.
Orphea igitur talem ſuorum adjutorem laborum
Aeſonides, *Chironis* conſiliis obſecutus,
adſcivit ſibi, Pieriae Biſtonum regnantem.
Venit vero *Aſterion* ſua ſponte, quem Cometes
genuit vorticoſi ad aquas Apidani,
Pireſias, juxta montem Phylleïum, incolens,
ubi et Apidanus magnus et divinus Enipeus
ambo una feruntur, longo tractu eodem alveo fluentes.
Lariſſa autem, poſt hos, relicta *Polyphemus* venit
Elati filius, qui olim inter robuſtos Lapithas,
quando cum Centauris Lapithae bellum geſſerunt,
junior militavit: tum vero ingraveſcebant ei jam
membra, manebat tamen etiamnum animus bellicoſus,
ſicut antea.

Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ἔνι δηρὸν ἔλειπτο,
μήτρως Αἰσονίδαο· κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακηίδα· τῆς μιν ἀνώγει
πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐϋρήνεσσιν ἀνάσσων
μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ' Ἀλόπῃ μίμνον πολυλήϊοι Ἑρμείαο
υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἔρυτος καὶ Ἐχίων.
τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
Αἰθαλίδης· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσοῖο ῥοῇσι
Μυρμιδόνος κούρη Φθιὰς τέκεν Εὐπολέμεια·
τὼ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηΐδος Ἀντιανείρης.
Ἤλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κορωνὸς
Καινεΐδης, ἐσθλὸς μὲν, ἑοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζωόν περ ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων

49. Olim et in plerisque libris: ἐϋῤῥήνεσσιν. 53. V. ἐπὶ — νεισομένοισιν. Correxit Brunk. e Regg. Etiam Vrat. νισσομ. 54. Ἀμφρυσοῖο e 2. codd. Brunk. pro Ἀμφρυσσοῖο, et ῥοῇσι pro ῥοῇσιν etiam Vrat. 58. Ol. Καινείδης et ἔτι κλέουσιν. Prius e grammat. rationibus, alterum e Schol. Hom. emendavit Br. Sed et ζωόν περ ſuſpectum eſt.

Neque *Iphiclus* Phylacae diu remanſit,
avunculus Iaſonis: ſororem enim conjugem duxerat
Aeſon, Alcimedam Phylacenſem, cujus ipſum juſſit
affinitas et cura intereſſe coetui.
Neque Pherarum *Admetus* ovibus abundantium rex
manſit ſub ſpecula montis Chalcodonii.
Neque Alopae manſerunt manubiis divites Mercurii
filii, bene docti dolos, *Erytus* et *Echion*.
Hos tertius frater ſequutus eſt proficiſcentes
Aethalides: et hunc quidem ad Amphryſi flumen
Myrmidonis filia, Phthias pepererat *Eupolemia*;
illi autem prognati erant Meneti filia, Antianira.
Porro venit, opulenta relicta Gyrtone, *Coronus*
Caenei filius, fortis quidem, ſed patre ſuo non fortior.
Caeneum enim, quum viveret, perhibent poetae
per Centauros periiſſe, quum eos ſejunctus ab aliis

ἤλασ᾽ ἀριστήων· οἱ δ᾽ ἔμπαλιν ὁρμηθέντες
οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
ἀλλ᾽ ἄῤῥηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.
Ἤλυθε δ᾽ αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν πέρι πάντων
Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς· ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκε.
Καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα Μενοίτιον ἐξ Ὀπόεντος
ὦρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
Εἵπετο δ᾽ Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκήεις Ἐριβώτης,
υἷες ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ᾽ Ἴρου Ἀκτορίδαο·
ἤτοι ὁ μὲν Τελέοντος ἐϋκλεὴς Ἐριβώτης
Ἴρου δ᾽ Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦκεν Ὀϊλεὺς
ἔξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαΐξαι μετόπισθεν
εὖ δεδαὼς δηΐοισιν, ὅτε κλίνειε φάλαγγας.

61. Br. e 3. codd. Parr. dedit ἀριστεύων. 62. V. ἐγκλῖναι. Sed ἀγκλῖναι Schol. Hom., unde Br., et Vrat. 63. Olim ἐδύσσετο. Schol. Hom. ἐδύσσατο. Sed geminatione non opus. 65. πέρι e Vrat. cum Br. pro περὶ, et ναιετάασκε e duobus Br. codd. pro ναιετάασκεν. 74. ἦκεν pro vulg. ἦεν e codd. Regg. Brunk. 76. Olim: ὅτε κλαίνωσι. Plurimi codd. ὅταν κλίνωσι. Quod editur, Brunkio ſuppeditavit Schol. mſ. explicans τρέψειε.

pepuliſſet principibus: illi autem ex adverſo facto impetu
nec eum protrudere ulterius potuerunt, neque ſauciare:
ſed non fractus neque flexus ſubiit terram
percuſſus denſis cum impetu delatis abietibus.
Venit porro *Mopſus* Titarenſis, quem prae omnibus
Apollo docuerat auguria;
atque etiam *Eurydamas*, *Ctimeni* filius, qui prope lacum
Xyniadem Ctimenen Dolopum urbem incolebat.
Atqui *Actor* filium *Menoetium* ex Opunte
propulit, ut cum heroibus expeditionem ſuſciperet.
Secuti ſunt et *Eurytion* et fortis *Eribotes*,
filii, alter *Teleontis*, alter *Iri*, Actore ſati,
nempe Teleontis filius celebris *Eribotes*,
Iri vero *Eurytion*. Vna etiam tertius venit *Oïleus*,
eximius fortitudine, et invadere a tergo
peritus hoſtes, quando in fugam verterit eorum turmas.

Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε, τόν ῥα Κάνηθος
πέμπεν Ἀβαντιάδης λελιημένον· οὐ μὲν ἔμελλε
νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ, ἦεν
αὐτὸν ὁμῶς, Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δηωθῆναι.
ὣς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὁππότε κἀκείνους Λιβύῃ ἔνι ταρχύσαντο,
τόσσον ἑκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπι Κλυτίος τε καὶ Ἴφιτος ἠγερέθοντο,
Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἷες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἑκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο
δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
Τοῖσι δ' ἔπ' Αἰακίδαι μετεκίαθον· οὐ μὲν ἅμ' ἄμφω
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν

81. δηωθῆναι Steph. et Br. Vulgo, etiam codd. δηϊωθῆναι. 82. Scripſi ὣς pro ὡς. ibid. κακὸν pro vulg. κακῶν e quatuor codd. Br. Neque opus, ut cum *G. Wakefield* contra codd. ἐπαυρεῖν in ἀπαυδᾶν, κἀκείνους in κἀκεῖνοι, mutetur 86. Hic et v. 95. vulgo ἐπὶ, quod Br. emendavit. 89. Al. ἐρίδηνε. 91. νόσφι Br. ex uno codice.

Sed ex Euboea *Canthus* venit, quem Canethus
miſit Abanpiades lubentem: neque tamen erat
reverſurus Cerinthum redux. In fatis enim erat
ipſum ſimulque Mopſum peritum vaticiniorum
errantes in Libyae finibus perire.
Sic a nemine longe remotum eſt malum, quin illud ſubeant,
quum illos etiam in Libya ſepeliverint
tam longe a Colchis, quantum ſolis
disjuncti occaſus et ortus conſpiciuntur.
Poſt hunc et *Clytius* et *Iphitus* convenerunt
Oechaliae praeſides, crudelis *Euryti* filii,
Euryti, cui ſagittandi artem dedit Longe-jaculans (Apollo), neque fruitus eſt
dono: nam cum ipſo ſponte ſua certavit datore.
Poſt hos *Aeaci* filii profecti ſunt, non tamen una ambo,
neque ex eodem loco: in diverſas enim ſedes fugientes abierant

Αἰγίνης, ἔτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίῃ. Τελαμὼν μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ·
Πηλεὺς δὲ, Φθίῃ ἔνι δώματα ναῖε λιασθείς.
Τοῖς δ' ἔπι Κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἤλυθε Βέτης
παῖς ἀγαθȣ̃ Τελέοντος, ἐϋμελίης τε Φάληρος.
Ἄλκων μιν προέηκε πατὴρ ἑός· ȣ̓ μὲν ἔτ' ἄλλȣς
γήραος υἷας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας·
ἀλλά ἑ, τηλύγετόν περ ὅμως καὶ μȣ̃νον ἐόντα,
πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἡρώεσσι.
Θησέα δ', ὃς περὶ πάντας Ἐρεχθείδας ἐκέκαςο,
Ταιναρίην ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε,
Πειρίθῳ ἑσπόμενον κοινὴν ὁδόν. ἦ τε κεν ἄμφω
ῥηΐτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
Τῖφυς δ' Ἀγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι

94. Schol. Pind. Nem. V, 25. Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι κ. λ. forſan ex prima editione. 96. Olim ἐϋμμελίης. Sed ed. Flor., ſex codd. Br., et Vrat. ἐϋμελίης. 98. ἔχεν ob codd. ſervavi. Brunk. ἔχε, ut ultima caeſurae vi producatur. 101. Brunk. πέρι. 103. Codd. duo Br. exhibent, quod ipſe dedit. Ed. Flor. κείνην, al. et codd. plerique κοινὴν exhibent.

ex Aegina, cum *Phocum* fratrem interfecerent
imprudenter. Telamon quidem in Attica habitavit
inſula (Salamine),
Peleus vero Phthiae domicilium habuit ſejunctus.
Poſt hos Cecropia bellicoſus venit *Butes*,
filius fortis *Teleontis*, et haſtam bene tractans *Phalerus*.
Alcon eum miſit, ipſius pater: neque amplius alios
ſenectutis filios habuit vitaeque curatores:
ſed illum, ſero licet genitum atque unicum,
miſit, ut inter audaces emineret heroas.
Theſeum vero, qui prae omnibus Erechthidis excelluit,
Taenaria atrum ſub terra vinculum detinuit,
cum *Pirithoo* profectum communi via. profecto uterque
faciliorem laboris exitum omnibus reddidiſſet.
Tiphys autem Agniades, Siphaenſem reliquit populum
Theſpienſium, cum peritus excitatum praevidere

κῦμ᾽ ἁλὸς εὐρέης, ἐσθλὸς δ᾽ ἀνέμοιο θυέλλας
καὶ πλόον ἠελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
αὐτή μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
ὦρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ᾽ ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε· σὺν δέ οἱ Ἄργος
τεῦξεν Ἀρεστορίδης, κείνης ὑποθημοσύνῃσι.
τῶ καὶ πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν
ὅσσαι ὑπ᾽ εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
Φλίας δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
ἔνθ᾽ ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἕκητι,
πατρὸς ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἀργόθεν αὖ Ταλαὸς καὶ Ἀρήϊος, υἷες Βίαντος,
ἤλυθον, ἴφθιμός τε Λεώδοκος, ὃς τέκε Πηρὼ
Νηληΐς· τῆς δ᾽ ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος Ἡρακλῆος

108. Al. τεκμήρασθαι. 111—114. Quatuor verſus videntur e priori editione huc veniſſe. 114. Plerique codd. ὑπαρεσίῃσιν, ut olim editum. Br. mutavit trium codd. auctoritate. 115. Olim: Φλίας.

fluctum [illegible]s ampli, tum peritus venti procellas
et navigationem ex ſole et ſidere divinare.
ipſa eum Tritonis ad fortiſſimorum juvenum coetum
compulit Minerva, venit autem deſiderantibus eum.
ipſa enim navem quoque velocem fabricata eſt: cum ea autem *Argus*
conſtruxit Areſtoris filius, illius praeceptis.
quare etiam omnium praeſtantiſſima exſtitit navium,
quotquot remigiis agitatae tentarunt mare.
Phlias porro poſt illos Araethyrea venit,
ubi opibus florens habitavit, Baccho volente,
patre ſuo, fontium accola Aſopi.
Argis autem *Talaus* et *Areïus*, filii Biantis,
venerunt, fortisque *Leodocus*, quos peperit *Pero*
Nelei filia, cujus cauſa aerumnam ſuſtinuit gravem
Aeolides in ſtabulis Iphicli *Melampus*.
Neque vero vim magnanimi *Herculis*

πευθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίης Λυγκήιον Ἄργος ἀμείψας,
τὴν ὁδὸν, ᾗ ζωὸν φέρε κάπριον, ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
φέρβετο Λαμπείης, Ἐρυμάνθιον ἄμμεγα τῖφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσι
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
αὐτὸς δ' ᾗ ἰότητι, παρὲκ νόον Εὐρυσθῆος
ὡρμήθη· σὺν καί οἱ Ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
πρωθήβης, ἰῶν τε φορεὺς, φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέθλη,
Ναύπλιος· ὃς γὰρ ἔην Κλυτονήου Ναυβολίδαο·
Ναύβολος αὖ Λέρνου· Λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρίν ποτ' Ἀμυμώνη Δαναῒς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίῃσιν.

125. Aliam lect. Schol. memoravit Λυρκήϊον. 134. Vulgo: ἣ γὰρ ἔην. ὃς in duobus Pariſſ. et Vrat.

accepimus Iaſoni deſideranti defuiſſe.
immo poſtquam audiverat rumorem de convenientibus heroibus,
nuper ex Arcadia Lynceïum Argos profectus,
eo itinere, quo vivum portavit aprum, qui in ſaltibus
pabulabatur Lampiae, ad Erymanthiam vaſtam paludem:
eum quidem in primo Mycenaeorum foro
vinculis ligatum de magno depoſuit tergo;
ipſe vero ſuo arbitrio, inſcio Euryſtheo,
abiit; cumque eo *Hylas*, fidus comes,
pubeſcens, qui ſagittas geſtabat, et ſervabat arcum.
Iam poſt eum divini venit *Danai* progenies,
Nauplius: ipſe enim filius fuit *Clytonei* Naubolidae,
Naubolus vero *Lerni*: *Lernum* quidem certe novimus fuiſſe
Proeti Naupliadae filium: ſed cum Neptuno puella
olim aliquando *Amymone* Danai filia rem habuerat et pepererat
Nauplium, qui omnes vicit navigandi peritia.

Ἴδμων δ᾽ ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
Ἄργος, ἐπεὶ δεδαὼς τὸν ἑὸν μόρον οἰωνοῖσιν
ἤϊε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.
ὃ μὲν ὅγ᾽ ἦεν Ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον Αἰολίδῃσι
Λητοΐδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
οἰωνούς τ᾽ ἀλέγειν, ἠδ᾽ ἔμπυρα σήματ᾽ ἰδέσθαι.
Καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερὸν Πολυδεύκεα Λήδη
Κάστορά τ᾽ ὠκυπόδων ὦρσε δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ᾽ ἥ γε δόμοις ἔνι Τυνδαρέοιο
τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν· οὐδ᾽ ἀπίθησε
νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.
Οἱ δ᾽ Ἀφαρητιάδαι, Λυγκεὺς καὶ ὑπέρβιος Ἴδας
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῇ
ἀμφότεροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον

143. Olim Αἰολίδησιν. Correxit Br. conſentiente cod. Vrat. 144. Malim αὐτόν. 147. Ol. ὦρσεν, et 149. ἀπίθησεν, utrumque e codd. correctum. 150. Olim: νεισομένοις, perpetuo errore. 151. Vulgo Οἵ τ᾽: ſed part. τε hic non locus fuit.

Idmon vero poſtremus advenit eorum, qui incolebant
Argos, quoniam edoctus de fato ſuo auguriis
ivit, ne populus ipſi propter gloriam (amiſſam) indignaretur.
Non ille quidem erat Abantis vere filius, ſed eum ipſe
genuit nobilibus adnumeratum Aeolidis
Apollo: ipſe vero vaticinia (eum) docuit,
avesque obſervare, et in victimis incenſis ſigna ſpectare.

Atqui Aetolis fortem *Pollucem* Leda
*Caſtorem*que velocium excitavit peritum equorum
Sparta: quos quidem ipſa in domibus Tyndarei,
cariſſimos partu uno edidit: neque non confiſa eſt
abeuntibus; Iovis enim digna cogitavit concubitu.

Sed Apharetiadae *Lynceus* et violentus *Idas*
Arena profecti ſunt, magno confiſus robori
uterque: Lynceus vero etiam acutiſſimis ornatus erat
oculis, ſi vera quidem eſt fama, virum illum

ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
Σὺν δὲ Περικλύμενος Νηλήϊος ὦρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηλῆος θείοιο· Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἠδ᾽ ὅττι κεν ἀρήσαιτο
μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
Καὶ μὴν Ἀμφιδάμας Κηφεύς τ᾽ ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,
υἷε δύω Ἀλέου· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ᾽ ἰοῦσιν
Ἀγκαῖος, τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε,
τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη
γηράσκοντ᾽ Ἀλεὸν λίπετ᾽ ἄμπολιν ὄφρα κομίζοι,
παῖδα δ᾽ ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασσε.
βῆ δ᾽ ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ,

155. Br. dedit: νέρθεν ὑπὸ χθονὸς, ſed codd. Apoll. adverſantibus. 157. Br. edidit: ὅσοι ἐν Π. 166. Ol. κομίζῃ. Optativum dederunt ſex Br. codd., Guelf. Vrat. tres Vatt.

facile etiam ſubter terra vidiſſe.
Vna vero *Periclymenus* Neleïus profectus eſt
maximus natu filiorum, qui Pyli geniti ſunt
Neleo divino: Neptunus vero ei robur
dederat immenſum, et, quodcunque optaſſet
pugnans, ut id fieret in diſcrimine praelii.
Iam vero *Amphidamas* et *Cepheus* profecti ſunt ex Arcadia,
qui Tegeam et partem Aphidanti aſſignatam tenebant,
filii duo *Alei:* tertius quidem ſecutus eſt abeuntes
Ancaeus, quem quidem pater *Lycurgus* miſit
utriusque illorum frater natu major: ſed ipſe jam
ſeneſcentem Aleum ut curaret, in urbe remanſit,
filium vero ſuum ſuis fratribus adjunxit.
inceſſit vero ille Maenaliae urſae pellem (geſtans) et ancipitem
dextra vibrans ſecurim magnam: arma enim ipſi
avus Aleus in intimo abſconderat horreo,

αἴ κεν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης, ὃν δὴ φάτις Ἠελίοιο
ἔμμεναι· Ἠλείοισι δ᾽ ὅγ᾽ ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν
ὄλβῳ κυδιόων· μέγα δ᾽ ἵετο Κολχίδα γαῖαν
αὐτόν τ᾽ Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.
Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερασίου υἷες
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιΐδος, ἥν ποτε Πέλλης
πατροπάτωρ ἐπόλισσεν ἐπ᾽ ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.
Ταίναρον αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Εὔφημος ἵκανε,
τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ᾽ ὅσον ἄκροις
ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
Καὶ δ᾽ ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἵκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγαυοῦ Μιλήτοιο

174. Al. ἴετο. 179. Ol. Πολύφημος, et v. seq. ποδωκειέστατον. Meliores lectiones etiam Vrat. habet. 183. βάπτε Brunk. Servavi vulg. cum codd.

ſi forte aliquo modo etiam hunc prohiberet, ne proficiſceretur.
Adfuit vero etiam *Augeas*, quem quidem fama eſt, Solis
fuiſſe filium; Eleis vero ille viris imperavit
opibus glorians: valde vero cupiit Colchicam terram
ipſumque Aeeten videre, regem Colchorum.
Aſterius vero et *Amphion* Hyperaſii filii
ex Pellana venerunt Achaica, quam olim *Pelles*
avus paternus condiderat in ſummo littore.
Taenaro autem poſt hos profectus *Euphemus* venit,
quem quidem Neptuno celerrimum omnium
Europa Tityi validi peperit filia.
ille vir et ſuper maris caerulei currebat
fluctum, nec celeres intingebat pedes, ſed tantum ſummis
plantis madefactus, aquoſa ferebatur via.
Et alii duo filii Neptuni venerunt:
ſcilicet alter ab urbe illuſtris Mileti

νοσφισθεὶς Ἐργῖνος, ὁ δ' Ἰμβρασίης ἕδος Ἥρης,
Παρθενίην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἠμὲν ναυτιλίης, ἠδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκήεις Μελέαγρος ἀνήλυθε, Λαοκόων τε,
Λαοκόων Οἰνῆος ἀδελφεὸς, οὐ μὲν ἰῆς γε
μητέρος· ἀλλά ἑ θῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἴαλλεν·
ὧδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δῦνεν ὅμιλον
ἡρώων. τοῦ δ' οὔ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον ὀίω,
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος, ἐσελθέμεν, εἰ κ' ἔτι μοῦνον
αὖθι μένων λυκάβαντα μετετράφη Αἰτωλοῖσι.
Καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδὸν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης Ἴφικλος ἐφωμάρτησε κιόντι.

188. Παρθενίης in omn. codd. et edd. Sed certiſſima eſt Br. emendatio. 191. Ol. ἀλκαίης. Emendata lectio etiam in Vrat. Paullo ante ol. Οἰνεάδης. 197. ἐπελθέμεν, et 198. Αἰτωλοῖσιν vulgo. Emendavit Br. conſentiente Vrat.

abſtractus, *Erginus*, alter ab Imbraſiae ſede Iunonis,
Parthenia, *Ancaeus* violentus: ſcientes ambo
et navigationis et belli ſe eſſe gloriabantur.
Oenei autem filius poſt hos profectus Calydone
fortis *Meleager* advenit, *Laocoon*que,
Laocoon Oenei frater, non quidem una
matre ſatus; ſed eum ſerva peperit: quem quidem Oeneus,
jam ſeniorem, moderatorem filii miſit.
Sic ille (Meleager) adhuc puer animoſum ſubiit coetum
heroum: hoc vero non quemquam ſuperiorem alium putem fuiſſe,
praeter Herculem, acceſſurum, ſi vel unum amplius
ibi manens annum verſatus eſſet inter Aetolos.
Iam vero avunculus ejus eadem via, vir bene haſta,
bene vero etiam in ſtataria pugna (cominus) ſciens pugnare,
Theſtiades *Iphiclus* comitatus eſt abeuntem.

Σὺν δὲ Παλαιμόνιος Λέρνου παῖς Ὠλενίοιο,
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο·
τοὔνεκ᾽ ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὔ κέ τις ἔτλη
ἠνορέην τ᾽ ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσονι κῦδος ἀέξων.
Ἐκ δ᾽ ἄρα Φωκήων κίεν Ἴφιτος Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς· ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισι.
Ζήτης δ᾽ αὖ Κάλαΐς τε Βορήϊοι υἷες ἵκοντο,
οὕς ποτ᾽ Ἐρεχθηῒς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυια
ἐσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου· ἔνθ᾽ ἄρα τήν γε
Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,
Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.
καί μιν ἄγων ἕκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην

202. Br. edidit: παῖς, quantum vidi, ſine codd. 204. Ol. πόδα, ſed codd. fere omnes, etiam Vr. πόδε. 207. Male ol. Ὀρυτίδαο. 211. δ᾽ cum Br. inſerui. 214. Ol. ἀνερίψατο. Codd. Brunk. et Vr. ἀνεράψατο dederunt.

Vna vero *Palaemonius* Lerni filius Olenii (profectus eſt),
Lerni nomine, ſed generatione quidem Vulcani:
quapropter pedibus fuit debilis, ſed corpus ejus nemo auſus eſt
et fortitudinem reprehendere; quare etiam adnumeratus eſt
omnibus principibus, Iaſoni gloriam allaturus.
Ex Phocenſibus vero venit *Iphitus* Ornytidae
Nauboli filius: hoſpes vero ei fuerat antea,
quum Delphos iret oraculum conſulturus
de navigatione: tum enim ipſum ſuis exceperat aedibus.
Zetes porro et *Calaïs* Boreae filii venerunt,
quos quondam Erechtheis Boreae pepererat Orithyia
in extrema parte Thraciae frigidae: quo quidem eam
Thracius Boreas abreptam duxerat e Cecropia,
juxta Iliſſum ſe in choro circumagentem.
Atque eam procul abductam, ubi Sarpedonium ſaxum

κλείουσι, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
τὼ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνὰς
σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας (μέγα θάμβος ἰδέσθαι·)
χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας· ἀμφὶ δὲ νώτοις
κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν Ἄκαστος
ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἑοῖο
μιμνάζειν, Ἄργος τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τὼ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναιετάοντες
κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη, Κλυμένης Μινυηΐδος ἐκγεγαυῖα.

217. Ol. κλείουσιν. Correxit Br. e codd. 225. ἑοῖο. Sic e Guelf. Br. Alii codd. vitioſum ἑῆος cum edd. ſervant. 232. Al. ὡς.

celebrant, ad fluvium Erginum,
tenebricoſis ſubegit nubibus coopertam.
illi quidem extremis pedibus utrimque atras
quatiebant ſublati alas (admodum mirabile viſu!)
aureis punctis diſtinctas: circum humeros vero
vertice ex ſummo et cervice huc et illuc
caeruleae jactabantur cum vento comae.
Neque vero ipſius filius cupiebat *Acaſtus*
fortis Peliae, in aedibus patris ſui
manere, nec *Argus* deae miniſter Minervae.
immo etiam hi intereſſe coetui voluerunt.
Tot igitur Aeſonidae adjutores congregati ſunt:
quos quidem heroas *Minyas* accolae
appellarunt omnino omnes, quia Minyae filiarum
plurimi et fortiſſimi ex ſanguine gloriabantur
eſſe: ſic vero etiam ipſum *Iaſona* pepererat mater
Alcimede, ex *Clymena*, Minyae filia, prognata.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμώεσσιν ἐπάρτεα πάντ' ἐτέτυκτο,
ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπάρτεες ἔνδοθι νῆες,
εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεὶρ ἅλα ναυϛίλλεσθαι,
δὴ τότ' ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄϛεος, ἔνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ, φαεινοὶ
ἀϛέρες ὡς νεφέεσσι, μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαϛος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν ἀΐσσοντας·
„Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκτοθι βάλλει;
αὐτῆμαρ κε δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσειαν
Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν."

234. Brunk. edidit, codd. omnibus invitis, ἐπαρμένα, ne idem voc. in duobus verſibus deinceps occurreret. Nolui poetam corrigi ex probabili conjectura. 239. Perperam edd. nonn., contra codd., φαειναὶ — 244. Ed. Flor. error, καὶ δόμους, jam in Pariſ. correctus. Conſentiunt codd. Mox olim vulg. δηϊώσειαν, et v. ſeq. δέρας. Sed, quod nunc editur, codd. omnes habent.

Poſtquam vero a ſervis apparata omnia erant,
quibus quidem inſtruuntur intus fabricatae naves,
cum impulerit neceſſitas viros, ut ſuper mare navigarent,
tum tandem ad navem iverunt per urbem, quo loco littora
celebrantur *Pagaſae* Magneſiae; undique vero civium
multitudo confluentium ſimul cucurrit: illi vero, ut lucidae
ſtellae inter nubes, ſplenduerunt: ita vero quisque
dixit, adſpiciens cum armis ruentes:
„Iupiter rex, quae Peliae mens eſt? quo tantam cohortem
heroum ex terra Panachaica (Graecia) compellit?
ipſo eo die domos exitioſa flamma devaſtent
Aeëtae, quo non ipſis ultro vellus tradiderit!
at non evitabile eſt iter, labor vero difficilis euntibus."

Ὣς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον
εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα·
„Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν, ὀψέ περ, ἔμπης
ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος. ἦ. τέ οἱ ἦεν
βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεὶς
νειόθι γαίης κεῖτο, κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἕλλη,
κῦμα μέλαν κριῷ ἅμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη."
Αἱ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
ἤδη δὲ δμῶές τε πολεῖς, δμῳαί τ' ἀγέροντο·
μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη· ὀξὺ δ' ἑκάστην

253. Br. ἧε. 254. τὸ πάροιθεν diviſim cum Vrat. ſcripſi.
260. Non deterior nonn. codd. lectio: ἐπὶ προμολῇσιν ἰόντων.

Sic dixerunt hic et illic per urbem; ſed mulieres
multum deos, ad coelum manus ſuſtulerunt,
precantes, ut reditus finem gratum impertirent.
Alia vero ad aliam lamentata eſt lacrymans:
„Infelix Alcimede, etiam tibi malum, quamvis ſero, tamen
venit, neque ad finem perveniſti in voluptate vitae.
Aeſon vero admodum miſer eſt. Profecto ei fuiſſet
ſatius, ſi antea feralibus faſciis involutus
ſub terra jacuiſſet, malorum adhuc inſcius certaminum.
Sic oportuit etiam Phrixum, cum periret virgo Helle,
atrum fluctum una cum ariete obruere: at etiam vocem
humanam emiſit pernicioſum monſtrum (aries), ut curas
Alcimedae poſtea et dolores innumeros crearet."
Illae igitur ita locutae ſunt, dum heroes egrediebantur.
jam vero et ſervi multi et ancillae conveniebant;
mater vero ipſum amplexa eſt: ſed acer quamque

δῦνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῷ ὑπὸ γήραι
ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.
αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας,
θαρσύνων, δμώεσσι δ᾽ ἀρήϊα τεύχε᾽ ἀείρειν
πέφραδεν· οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο.
μήτηρ δ᾽ ὡς τὰ πρῶτ᾽ ἐπεχεύατο πήχεε παιδὶ,
ὣς ἔχετο κλαίουσ᾽ ἀδινώτερον, ἠΰτε κούρη
οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
μύρεται, ᾗ οὐκ εἰσὶν ἔτ᾽ ἄλλοι κηδεμονῆες,
ἀλλ᾽ ὑπὸ μητρυιῇ βιοτὸν βαρὺν ἡγηλάζει,
καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξε·
τῇ δέ τ᾽ ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
οὐδ᾽ ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον, ὅσσον ὀρεχθεῖ·
ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἑὸν παῖδ᾽ ἀγκὰς ἔχουσα,
Ἀλκιμέδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν·

265. ὃ cum Vrat. et Br. Olim: ὁ. 267. Sine cauſa Steph. ed. δαὶ σῖγα. repugnantibus codd. Tres Vatt. δ᾽ αἶψα. Mox Wakefield conjicit: ἠπείγοντο. 268. V. ταπρῶτ᾽. 272. Ol. ἡγηλάζει. Cum leni ſpiritu etiam Vrat. praeter Br. codd. 273. Ol. ἐστυφέλιξεν.

ſubiit moeror: cum ipſis vero pater prae luctuoſa ſenectute
totus lectis involutus gemuit.
At ille (Iaſon) eorum tum leniit ſollicitudines
cohortans, ſervos vero bellica arma tollere
juſſit: illi tacite demiſſo vultu ſuſtulerunt.
mater vero, ut primum circumfuderat brachia filio,
ſic adhaeſit ei flens vehementius, ut puella
ſeorſum amanter canam nutricem amplexa
luget, cui non ſunt amplius alii, qui curam gerant,
ſed ſub noverca vitam gravem trahit,
quae ipſam ſemper crebris conviciis inſectata eſt.;
huic vero lamentanti conſtringitur animus intus aerumna,
neque poteſt effundere tantum luctum, quantum cupit:
ſic vehementer flevit, ſuum filium ulnis amplexa,
Alcimede, et haec moeſta effata eſt:

„Αἴθ᾽ ὄφελον κεῖν᾽ ἦμαρ, ὅτ᾽ ἐξειπόντος ἄκουσα
δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
αὐτίκ᾽ ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
ὄφρ᾽ αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶ,
τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐελδωρ
ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
νῦν γε μὲν ἡ τὸ πάροιθεν Ἀχαιϊάδεσσιν ἀγητὴ
δμωὶς ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισι,
σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλὴν
ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο. —
ὤ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ᾽ ὅσον, οὐδ᾽ ἐν ὀνείρῳ
ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ᾽ ἀλύξας.“

278. Male Steph. et ſeqq. αἴδ᾽. 281. Ol. χερσὶν — In praeced. verbo magna varietas codd. ταρχύσαο, ταρχύσαιο, ταρχύσαις, ταρχύσῃς, τάρχυσα exhibentium. 283. Br. conjicit: ἐκ σέο, τἄλλα. 284. V. τοπάροιθεν. 285. Omnes libri: κεν ἑοῖσι. Ex certiſſima Huetii conjectura Br. dedit: κενεοῖσι. Hoc nunc in uno Vat. cod. repertum.

„Vtinam illo die, quo eloqui audivi
miſera ego Peliam regem pernicioſum mandatum,
ſtatim animam efflaſſem, et curarum oblita eſſem,
ut ipſe me tuis caris compoſuiſſes manibus,
mi fili: hoc enim ſolum adhuc ſupererat, quod optarem
a te; aliis enim omnibus dudum educationis praemiis fruor.
nunc certe quidem ego illa, antehac Achivis mulieribus veneranda,
ſervae inſtar, vacuis relinquar in aedibus,
tui deſiderio tabeſcens infelix, a quo multum
decus et gloriam habui antea, cujus ſolius cauſa
zonam primum ſolvi et ultimum. Inprimis enim mihi
Ilithyia dea frequentem invidit partum. —
heu mihi, meae miſeriae! hoc quidem nunquam nec in ſomnio
ſuſpicata ſum, quod Phrixus effugerit, mihi exitio fore.“

Ὣς ἥ γε στενάχουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι γοάασκον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὃ τήν γε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων, προσέειπε·
Μή μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
ὧδε λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
πήματα γάρ τ' ἀίδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσι,
τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν, ἀνιάζουσά περ, ἔμπης
τλῆθι φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
ἠδὲ θεοπροπίοισιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἕκηλος
μίμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ·
κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κιόντι.“
Ἦ, καὶ ὁ μὲν προτέρωσε δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν Ἀπόλλων

293. Ol. ὁ, et mox προσέειπεν. 298. νέμουσι Vrat. et al. codd. νέμουσιν vulgo. 301. θεοπροπίοισιν Br. ex aliquot codd., quod exquiſitius, quam vulg. θεοπροπίῃσιν. 304. Male Ox: ἀεικελίη.

Sic illa ingemiſcens queſta eſt: mulieres vero
ancillae lugebant aſſidue: at ipſe (Iaſon) illam (matrem)
blandis verbis conſolàns allocutus eſt:
„Noli mihi perniciοſam injicere, mater, triſtitiam
ita vehementer; nam non defendes a calamitate
lacrymis; immo etiam doloribus dolorem addes.
mala enim improviſa dii mortalibus tribuunt,
quorum ſortem animo, quamquam moeſta, tamen
aude tolerare: confide vero conſiliis Minervae
et oraculis (nam fauſtiſſima Phoebus
reſpondit), tum deinde procerum auxilio.
At tu nunc ibi cum ancillis quieta
mane domi, nec omen ſiniſtrum ede navi:
illuc vero comitabuntur ſodales et ancillae abeuntem.“
Dixit, et ipſe ulterius ex aedibus progreſſus eſt.
qualis vero ex templo ſuffitu pleno incedit Apollo

Δῆλον ἀν' ἠγαθέην, ἠὲ Κλάρον, ἢ ὅγε Πυθώ,
ἢ Λυκίην εὐρεῖαν, ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσι,
τοῖος ἀνὰ πληθὺν δήμου κίεν· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
κεκλομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
Ἰφιάς; Ἀρτέμιδος πολιηόχου ἀρήτειρα,
καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν, οὐδέ τι φάσθαι,
ἔμπης ἱεμένη, δύνατο, προθέοντος ὁμίλου·
ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιὴ
ὁπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιὰς,
ἀκτὴν δ' ἵκανε Παγασηίδα, τῇ μιν ἑταῖροι
δειδέχατ', Ἀργῴῃ ἄμυδις παρὰ νηῒ μένοντες.
στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
ἐς δ' ἐνόησαν Ἄκαστον ὁμῶς Ἄργον τε πόληος

313. Ol. οὐδ' ἔτι. Br. e ſuis codd., quibus Vr. accedit, emendavit. 318. Ol. ἵκανεν. Quod Br. dedit, confirmat Vr. Poterat et δ' in τ' mutari. 320. προμολῆς Br. e codd. Pariſſ. Sed προμολῆς ſervat Vr., quod convenit cum 260.

per Delum divinam, aut Clarum, aut Pythonem,
aut Lyciam amplam, ad Xanthi fluenta:
talis (Iaſon) per multitudinem populi inceſſit: excitatus vero eſt clamor
hortantium ſimul: illi vero occurrit vetula
Iphias, Dianae urbium praeſidis ſacerdos,
ejusque dextram manum oſculata eſt, nec tamen quid fari,
quamvis cupiens, potuit, propter ruentem multitudinem:
ſed illa relinquebatur ibi deflectendo, utpote anus
a junioribus, ipſe vero longe vagatus diſceſſit.
Verum poſtquam urbis bene ſtructos reliquerat vicos
et ad littus Pagaſaeum venerat, ibi eum ſocii
exceperunt, ad Argoam navem confertim manentes.
ſtetit igitur in aditu: illi ex adverſo conveniebant.
animadverterunt vero *Acaſtum* ſimul et *Argum* ex urbe

νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσυδίῃ, Πελίαο παρὲκ νόον, ἰθύοντας.
δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤμους
Ἄργος Ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη Πελόπεια.
ἀλλ' ἔμπης τῷ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.
αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν, ἠδὲ καὶ ἱστῷ
κεκλιμένῳ, μάλα πάντες ἐπισχερὼ ἑδριόωντο.
τοῖσιν δ' Αἴσονος υἱὸς ἐΰφρονέων μετέειπεν·
„Ἄλλα μὲν, ὅσσα τε νηῒ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,
πάντα μάλ' εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσι.
τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐχοίμεθα, τοῖό γ' ἕκητι,
ναυτιλίης, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.

323. Ol. πασσυδίῃ et ἰθύνοντας. Utrumque bene Br. mutavit. 324. Hoelzl. et Ox. contra omnes codd. et edd. ἀμπέχετ' ὤμοις. 332. Ol. ἐφοπλίσασθαι. 333. μάλ' e conject. Huetii dedit Br. pro γὰρ, cui part. hic non locus. 334. γ' cum Br. inſerui. 335. Ol. ἐπιπνεύσουσιν.

procul decurrere, et obſtupuerunt, cum viderent
omni impetu, contra Peliae mentem, ferri.
pelle tauri alter ad pedes uſque demiſſa amictus erat humeris,
Argus Areſtorides, eaque pilis atra; alter (Acaſtus) pulcra
laena duplici, quam ei dederat ſoror Pelopia.
ſed tamen ne eos interrogaret ſingula
cohibuit ſe (Iaſon): illos vero in concionem ſeſſum ire juſſit,
ibi in convolutis velis atque malo
inclinato omnes deinceps conſederunt.
quos Aeſonis filius prudens allocutus eſt:
„Alia, quibuscunque navem armari convenit,
omnia optime juſto ordine parata jacent abituris.
quare non diu prohibeamur, ejus quidem rei cauſa,
a navigatione, quando modo adſpiraverint venti.

ἀλλά, φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἰήταο κέλευθοι·
τοὔνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι."
Ὣς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα,
ἥμενον ἐν μέσσοισι· μιῇ δέ ἑ πάντες ἀϋτῇ
σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἧστο,
δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο, φώνησέν τε·
„Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω· οὐ γὰρ ἔγωγε
πείσομαι· ὡς δὲ καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
αὐτός, ὅ τις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεύοι ὁμάδοιο."
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' ᾔνεον, ὡς ἐκέλευεν
Ἡρακλέης· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήιος ὤρνυτ' Ἰήσων
γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν·

339. Br. ex aliquot codd. dedit ἡμείων. Simplicius eſt ὑμείων ad ἕλεσθε relatum. 346. Ol. τε et ἀναστήσασθαι, quod poſterius omnes libri reſpuunt.

At amici — communis enim in Graeciam reditus poſtea,
commune nobis eſt ad Aeetae palatia iter: —
quare nunc optimum, ſine reſpectu, eligite
ducem vobis, cui ſingula curae ſint,
ad bellum et pacem cum exteris ineundam."
Sic fatus eſt: adſpexerunt vero juvenes animoſum *Herculem*,
ſedentem in mediis: una vero cum omnes voce
imperare juſſerunt: ſed ille inde, ubi ſedit,
dextram manum protendit, locutusque eſt:
„Ne quis mihi hunc honorem tribuat: neque enim ego
obſequar: ita vero etiam alium ſurgere prohibebo.
ipſe, qui congregavit, etiam praeſit coetui!"
Dixit magna cogitans: aſſenſerunt vero, ut juſſit
Hercules: tum ipſe bellicoſus ſurrexit *Iaſon*
laetabundus, et talia lubentibus concionatus eſt:

„Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
μηκέτ᾽ ἔπειθ᾽, ὡς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
νῦν γε μὲν ἤδη, Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσι,
δαῖτ᾽ ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν· ὄφρα δ᾽ ἴωσι
δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλε
δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὖ κρίναντας ἐλάσσαι,
τόφρα κε νῆ᾽ ἐρύσαιμεν ἔσω ἁλὸς, ὅπλα τε πάντα
ἐνθέμενοι, πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
τείως δ᾽ αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον Ἐμβασίοιο
θείομεν Ἀπόλλωνος, ὅ μοι χρειὼν ὑπέδεκτο
σημανέειν, δείξειν τε πόρους ἁλὸς, εἴ κε θυηλαῖς
οὗ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀεθλεύων βασιλῆϊ.“
Ἦ ῥα, καὶ ἐς ἔργον πρῶτος τράπεθ᾽· οἱ δ᾽ ἐπανέσταν
πειθόμενοι· ἀπὸ δ᾽ εἵματ᾽ ἐπήτριμα νηήσαντο
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα

353. Ol. θυέεσσιν, et mox ἴωσιν. Vtrumque e codd. correctum. Similiter quod v. 355. vulg. μέμηλεν. 356. Iungitur vulgo εὐκρίναντας. 357. Codd. plurimi ἐρύσωμεν. Sed Flor. cum duobus codd. vulg. 358. Male vulg. κληῖδος. 359. ἐπάκτιον omnes codd., quod e conject. Steph. mutatum ab Hoelzl. in ἐπακτίου.

Si igitur mihi quidem munus (hoc) committitis adminiſtrandum,
non amplius deinde, ut antea, impediantur itinera.
Nunc certe quidem, Phoebo placato victimis,
epulas apparemus ſtatim: dum vero veniant
ſervi mei, qui ſtabulis praeſunt, quibus curae eſt
huc boves ex armento, quos bene ſelegerint, agere,
interea navem trahamus in mare, et armis omnibus
impoſitis, ſortimini per tranſtra remos.
interim vero etiam aram littoralem Embaſii
ponamus Apollinis, qui mihi vaticinans promiſit
ſe ſignificaturum et oſtenſurum meatus maris, ſi ſacris
ab ipſo auſpicatus fuero, certaturus cum rege.“
Dixit et ad opus primus ſe convertit: illi vero ſurrexerunt
obſequentes: veſtimenta autem conferta accumularunt
laevi in ſaxo littoris, ad quod non alludebat mare

κύμασι· χειμερίη δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἅλμη.
νῆα δ᾽ ἐπικρατέως, Ἄργου ὑποθημοσύνῃσιν,
ἔζωσαν πάμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἔνδοθεν ὅπλῳ,
τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἵν᾽ εὖ ἀραροίατο γόμφοις
δούρατα, καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
σκάπτον δ᾽ αἶψα κατ᾽ εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρον,
ἠδὲ κατὰ πρώραν εἴσω ἁλὸς, ὁσσάτιόν περ
ἑλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
στείρης, ἐν δ᾽ ὁλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι᾽ αὐτάων φορέοιτο.
ὕψι δ᾽ ἄρ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
πηχυῖον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.

368. ἔνδοθεν multis ſuſpectum. Sanctamand. ἔκτοθεν, Weſton. ἐνδυτὸν legunt. Videtur ἔνδ. ſi genuinum eſt, non cum ἔζωσαν, ſed cum ἐϋστρεφεῖ jungendum, vel etiam cum τεινάμενοι. 369. Nonnulli codd., etiam Vr. θεινάμενοι. 371. Vulg. χῶρος et mox ἔσσω. Vtrumque, et prius cum cod. Guelf., emendavit Br. 379. Al. σκαλμοῖσιν. Ex priori edit. verſus 378. ſ. male repetitos exiſtimat Aug. *Matthiae*.

fluctibus, hiberna vero olim abluerat aqua.
navem vero valide, Argi ſuaſu
conſtrinxerunt primum omnium flexili intus fune,
extenſo utrinque, ut bene compingerentur clavis
trabes, et undarum vim ſuſtinerent reſiſtentem.
foderunt autem ſtatim in latitudinem, quantum occupavit locum,
et ſecundum proram intra mare, quantum quidem
tracta manibus procurſura erat.
ſemper vero (quo) longius (eo) depreſſius effoderunt
carina, in ſulco vero dolatas ſtraverunt phalangas:
illam vero (navem) declivem inclinarunt in primas phalangas,
ut ſenſim labens per eas ferretur.
ſurſum igitur ab utroque latere cum vertiſſent remos,
lorum prominens ſcalmis alligarunt.

τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθε,
στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν· ἐν δ' ἄρα Τῖφυς
βήσαθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἤϋσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
ᾧ κράτεϊ βρίσαντες ἰῇ στυφέλιξαν ἐρωῇ
νειόθεν ἐξ ἕδρης, ἐπὶ δ' ἐῤῥώσαντο πόδεσσι
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἕσπετο Πηλιὰς Ἀργὼ
ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίαχον ἀΐσσοντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τροπίδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀϊδνὴ ἐκήκιε λιγνὺς
βριθοσύνῃ· κατόλισθε δ' ἔσω ἁλός· οἱ δέ μιν αὖθι
ἂψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δέ οἱ ἱστὸν,
λαίφεά τ' εὐποίητα, καὶ ἁρμαλιὴν ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,

380. Al. *ἀμφοτέρωθεν.* 384. Plerorumque codd. lectio eſt: *βρίσαντες μιῇ*, hinc editores fecerunt, *βρίσαντε μιῇ*, Brunk. rectius *βρίσαντες ἰῇ.* 385. Ol. *πόδεσσιν.* 389. In libb. ſcript. et edd. *κήκιε.* Br. hic et 542. *ἐκήκιε.* 393. Br. *ἁρμαλίην.*

inter quos alternatim ipſi ſteterunt ex utraque parte
et pectora ſimul atque manus adegerunt: Tiphys vero
ingreſſus erat, ut juvenes incitaret, quo opportunius traherent.
cohortans vero valde clamavit: illi celeriter
ſuo robore urgentes uno commoverunt impetu
ex ima ſede; ſirmiuſque nitebantur pedibus
cum vi protrahentes: ſequebatur Peliaca Argo
celerrime: illi utrimque acclamabant propellentes.
at ſub carina gravi gemebant phalangae
attritae, circa eas vero ater ſurſum ferebatur fumus (pulvis)
propter pondus (quo premebantur); delapſa autem (navis) eſt in mare: ſed eam illi rurſus
retro trahentes prohibuerunt, ne longius abiret.
ſcalmis tum utrimque remos adaptarunt, navi malum
et vela bene ſacta et annonam impoſuerunt:
ſed poſtquam ſingula perite curaverant,

κληΐδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
ᾕρεον Ἡρακλῆι καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιε.
τοῖς μέσσην οἴοισιν ἀπὸ κληΐδα λίποντο
αὔτως, οὔ τι πάλῳ. ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τῖφυν ἐϋστείρης οἰήϊα νηὸς ἔρυσθαι.
Ἔνθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
Ἀκτίου Ἐμβασίοιό τ' ἐπώνυμον· ὦκα δὲ τοί γε
φιτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
βουκόλοι Αἰσονίδαο δύω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
κουρότεροι ἑτάρων βωμοῦ σχεδόν· οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσων
εὔχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα·

395, et 399. perperam vulg. κληῖδας — κληῖδα. 398. Ol. ἔναιεν. 403. Ante Br. legebatur: ἐπακτίου.

ſedilia primum ſorte diviſerunt,
ita ut bini viri unum adornarent: ſed medium
elegerunt Herculi, et prae aliis heroibus
Ancaeo, qui Tegeae urbem incoluit.
his medium ſolis ſedile reliquerunt
ſic, ſine ſortitione: permiſerunt vero conſentientes
Tiphyi firmam carinam habentis navis gubernacula
tractanda.
Deinde lapidibus prope mare devolutis
exſtruxerunt ibi aram littoralem Apollinis
Actii (littoralis) et Embaſii (conſcenſus praeſidis)
dictam: celeriter vero illi
ramos aridae ſtraverunt ſuper eam olivae.
interea ex grege propulerunt actos
bubulci Aeſonidae duo boves; quos traxerunt
juniores ſociorum ad aram: illi deinde
malluvia et molas praebuerunt. at *Iaſon*
precatus eſt invocans paternum Apollinem:

„Κλῦθι, ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰσονίδα ναίων,
ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης,
Πυθοῖ χρειομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο
σημανέειν· αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις
κεῖσέ τε, καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
ἱρὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν· ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμὶν, Ἑκηβόλε, δέξο θυηλὴν,
ἥν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
πρωτίστην· λύσαιμι δ', ἄναξ, ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.“

416. Codd. fere omnes σοὶ δ' ἂν. Sed part. ἂν hic non locus. Vulg. τοὶ δ' ἄρ'.

„Audi, deus, Pagaſas et urbem Aeſonidem incolens,
mei patris cognominem, qui mihi pollicitus es,
Delphis ſciſcitanti, te perfectionem et finem itineris
edocturum eſſe: ipſe enim auctor es laborum:
ipſe jam duc navem cum ſalvis ſociis
et illuc (Colchidem) et retro in Graeciam! tibi vero poſtea
pro tot hominibus, quot revertemur, eximias taurorum
victimas iterum arae imponemus: alia vero Delphos,
alia Ortygiam infinita dona feram.
nunc age, et hoc a nobis, Longe-jaculans, accipe ſacrum,
quod quidem, conſcenſae navis gratam mercedem obtulimus
primam: ſolverim vero felici fato
retinacula, tuo conſilio: afflet aura
benigna, qua per mare navigemus, ſerena tempeſtate uſi.“

Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχωλῇ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βουσὶ
ζωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος, Ἡρακλέης τε.
ἤτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ·
Ἀγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκερσε τένοντας·
ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρηδὴς κεράεσσι.
τοὺς δ' ἕταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας,
κόπτον, δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
κάδδ' ἄμυδις τά γε πάντα καλύψαντες πύκα δημῷ
καῖον ἐπὶ σχίζῃσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιβὰς
Αἰσονίδης. γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
πάντοσε λαμπόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀΐσσουσαν·
αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοΐδαο·

425. Ol. βουσίν. 427. E codd. quinque Reg. μετώπῳ (quod et unus Vat.) pro μέτωπα ed. Br. 431. Ol. περιῤῥηδὴς κεράεσσιν.

Dixit, et una cum precibus molas effudit. ſed ad boves (mactandos)
accinxerunt ſe Ancaeus praevalidus et Hercules.
et hic quidem clava medium caput (unius bovis) circa frontem
percuſſit, qui totus ſtatim lapſus in terram proſtratus eſt.
Ancaeus vero alterius (bovis) lata cervice percuſſa
aenea ſecuri firmos diſcidit tendines:
procubuit vero utroque impactus cornu.
eos vero ſocii mactarunt celeriter, et detraxerunt pelles,
diſſecuerunt, diviſerunt fruſtatim, et ſacra femora reſecuerunt,
et cum una omnia cooperuiſſent denſa adipe,
combuſſerunt lignis fiſſis: ipſe vero pura fudit libamina
Aeſonides. Laetatus vero eſt flammam cernens *Idmon*
undique ſplendere e ſacrificio, ejusque fumum
purpureis orbibus ominantem ſurgere.
ſtatim igitur intrepide mentem expoſuit Apollinis:

„Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι
ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ
κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
ὧδε κακοῖς δεδαὼς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσι
πότμον ἐμόν, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
νηός, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης ἀΐοντες
νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἕλεν Ἴδμονος αἴσῃ.
ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ
αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
φυλλάδα χευάμενοι, πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο

441. Ol. ἔχοντας. Sed ἄγοντας omn. codd. etiam Vrat. et Vatt. 443. ὑπὸ etiam Vrat. praeter Brunk. codd. Ol. ἐπί.

„Vobis quidem jam fatum deorum et neceſſitas eſt, redire
huc cum vellere: infiniti tamen interea
et illuc euntibus et huc revertentibus ſunt labores.
ſed mihi mori triſti dei ſato
procul alicubi deſtinatum eſt, in Aſiae continente.
ſic malis edoctus etiam antea auguriis
de mea ſorte, tamen ex patria exii, ut ingrederer navem,
gloria vero domi mihi ingreſſo relinqueretur.“
Sic dixit. Iuvenes vero, oraculo audito,
de reditu quidem laetati ſunt; ſed dolor eos occupavit ob *Idmonis* fatum.
quo vero tempore ſol calidum praeterit diem (meridiem)
ſed ipſa jam rupibus obumbrantur arva,
veſpertinas declinante ad tenebras ſole,
tum jam omnes in arena profunda
foliorum toro ſtrato, ad canum littus

κέκλινθ' ἑξείης· παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
εἴδατα, καὶ μέθυ λαρὸν, ἀφυσσομένων προχόῃσιν
οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ
πορφύρεσκεν ἕκαστα, κατηφιόωντι ἐοικώς.
τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας·
„Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἑλίσσεις;
αὔδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον. ἦέ σε δαμνᾷ
τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει;
ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι, (οὐ δέ μ' ὀφέλλει
Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ) μή νύ τι πῆμα
λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,

456. Ol. ἀφυσσαμένων προχοῇσιν. E codd. Br. emendavit.
467. Brunk. parentheſin ſuſtulit et reſcripſit: οὐδ' ἔμ' ὀφ. Eſt vero vulgata lectio convenientior orationi Apollonii.

diſcubuerunt deinceps; ipſis vero plurimi appoſiti
erant cibi, et vinum ſuave, quod hauriebant oenophoris
pocillatores: deinde mutuo inter ſe
confabulabantur, ut multum juvenes inter epulas et vinum
ſuaviter jocantur, cum perniciosa petulantia abſuerit.
tum vero Aeſonides quidem, neſcius quid ageret, ſecum
ſollicitus cogitabat omnia, moeſto homini ſimilis.
eum igitur, ſentiens hoc, magna voce objurgavit *Idas:*
Iaſon, inquiens, quodnam tuo animo conſilium volvis?
Dic inter medios (nos) tuam mentem: tene ſubigit
metus irruens, qui imbelles viros perterret?
teſtor jam haſtam penetrantem, qua majorem quam alii
gloriam in praeliis reporto (neque enim me juvat
Iupiter tantum, quantum mea haſta!), nullam plane cladem
exitialem fore, nec imperfectum certamen,

Ἴδεω ἑσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιοῷτο.
τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις."
Ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ· δεύετο δ' οἴνῳ
χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες· οἱ δ' ὁμάδησαν
πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε·
„Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί κεν ἀνὴρ
θαρσύνοι ἕτερον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
υἷας Ἀλωϊάδας, οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
ἄμφω Λητοΐδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἐόντες."
Ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἅδην Ἀφαρήϊος Ἴδας,
καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν·

478. Ol. ἀτύζειν. Etiam Vr. et unus Vat. ἀτίζειν. 479. f. Ol. οἷσί περ κ. θαρσύνει. Plurimi codd. θαρσύνοι. Itaque et κεν legi debuit. 485. Ed. Flor. ὡς φάτ', unde Steph. ὡς φάτο.

Ida comitante, ſi vel deus adverſatus fuerit.
talem me ex Arena adiutorem tecum ducis."
Dixit, et tenens plenum poculum utraque manu
bibit merum dulce vinum: rigabantur vero vino
labra et caeruleae genae: illi (ſocii) obſtrepebant
omnes una, *Idmon* vero etiam aperte allocutus eſt:
„Miſer, cogitaſti perницioſa et antea tibi.
an tibi in exitium vinum meracum audacem animum
turgere facit intus, et ad deos compulit ſpernendos?
alia ſunt alloquia, quibus quis
confirmet alterum: tu vero improba omnino locutus es.
talia, fama fert, et olim deblateraſſe adverſus deos
filios Aloei, quos ne tantillum quidem aequas
fortitudine: tamen velocibus domiti ſunt ſagittis
ambo Apollinis, quamquam fortes."
Sic fatus eſt: ſed valde riſit Aphareïus *Idas*
et ipſi oculis innuens reſpondit acerba oratione:

„Ἄγρει νῦν τόδε σῇσι θεοπροπίῃσιν ἔνισπε,
εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
οἷον Ἀλωϊάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξε·
φράζεο δ᾽ ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
χρειὼ θεσπίζων μεταμώνιον, εἴ κεν ἁλώῃς."
Χῶετ᾽ ἐνιπτάζων· προτέρω δέ κε νεῖκος ἐτύχθη,
εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι
αὐτός τ᾽ Αἰσονίδης κατερήτυεν· ἐν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν, πείραζεν ἀοιδῆς.
ἤειδε δ᾽, ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
τὸ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἠδ᾽ ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
ἄστρα, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι·

487. Br. νῦν. Refertur νῦν ad priſtina patris vaticinia. Inde ab Aldo datum eſt ἔνισπεν. Revocavit Brunk. e codd. ἔνισπε. 491. Var. lect. Schol. μεταμώλιον. 492. Ol. προτέρω γε. δὲ νεῖκος ἐ. Etiam Vrat. προτέρω, alii codd. quoque δέ κε dederunt. 494. Ol. ἂν δ. κ. Vrat. ἀνὰ δ. κ. E conj. Br. ἐν δ. κ. Pierſon. κατερύτυε, σὺν δ. κ. Pronum etiam erat, ſcribere κατερήτυον, ſed non opus. 406. ἤειδε cum Vrat. et Br. Vulg. ἤειδεν. Sic et 503. 497. Al. τοπρὶν —

„Age, nunc hoc tuis indica oraculis,
num mihi etiam tale dii paraturi ſint exitium,
quale Aloeadis pater tuus creavit:
vide vero, quomodo manus meas ſalvus effugias
oraculum edens vanum, ſi deprehenſus fueris."
Exarſit increpans: longius vero rixa proceſſiſſet,
niſi concertantes graviter monuiſſent ſocii,
et ipſe Aeſonides cohibuiſſet: inter eos vero etiam Orpheus
ſiniſtra tenens citharam tentavit cantum.
cecinit vero, ut terra et coelum atque mare
olim inter ſe in unam commixta formam
contentione perniciosa diſcreta fuerint ſingula:
et ut firmum ſemper in aethere ſignum (locum) obtineant
aſtra et luna et ſolis viae

οὔρεά θ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες,
αὐτῇσι Νύμφῃσι, καὶ ἑρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
ἤειδε δ', ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,
ἡ δὲ Ῥέῃ, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ὠκεανοῖο·
οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἄνασσον,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν οὔπω
Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ,
βροντῇ τε, στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Διὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν αὐδῇ·
τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα
πάντες ὁμῶς, ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν ἠρεμέοντες
κηληθμῷ· τοίην σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν ἀοιδῆς.

502. Ol. αὐτῇσιν. 508. Steph. ἐπὶ φρ. perperam. 515. Vulg. τοῖον σ. ε. θελκτὴν ἀοιδὴν correctum eſt a Brunk. e codd.

monteſque quomodo exorti ſint, et ut fluvii ſtrepentes
cum ipſis Nymphis, et reptilia omnia nata ſint.
cecinit porro, ut primum Ophion et Eurynome,
Oceani filia nivoſi, habuerint imperium Olympi,
utque vi manuum (pugna coacti) ille Saturno ceſſerit honorem,
haec Rheae, ıncideríntque in fluctus Oceani:
illi vero interea beatis diis Titanibus imperabant,
dum Iupiter adhuc infans, atque mente puerilia ſciens
Dictaeo habitabat ſub antro, eumque nondum
terrigenae Cyclopes armaverant fulmine,
tonitruque et fulgure; haec enim Iovi gloriam praeſtant."
Dixit, et citharam cum divina cohibuit voce:
illi vero infatiabiliter, eo ceſſante, exſeruerunt capita
omnes ſimul, arrectis auribus conquieſcentes
in delinimento: talem iis reliquerat (Orpheus) oblectationem cantus.

οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι Διὶ λοιβὰς,
ᾗ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπί τε γλώσσῃσι χέοντο
αἰθομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν Ἠὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὔδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότ' ἀνέγρετο Τῖφυς· ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἑταίρους
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιὰς ἴαχεν Ἀργὼ, ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερὼ ἀλλήλοισιν,
ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἑδριόωντο.
μέσσῳ δ' Ἀγκαῖος, μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος

516. Vulg. ἐπειδὴν — δὲ λοιβὰς. Prius cum Brunk. et Vrat. mutavi, poſterius e veriſimillima conject. Steph. et Ruhnk. confirmata ab uno cod. Vat. 523. Ex uno cod. dedit Br. ἀρτυνέεσθαι. 526. Vulg. τόῤῥ'. Correxit Br. cui et Vr. adſtipulatur.

nec diu poſt, ubi miſcuerant Iovi libamina,
ut fas eſt, tum ea linguis affuderunt (victimarum)
ardentibus, ſomnum vero per noctem ceperunt.
Sed ubi ſplendida fulgentibus oculis Aurora
Pelii celſa conſpexit juga, per ventum autem
agitato mari tranquilla alluebantur promontoria,
tum tandem experrectus eſt *Tiphys*: ſtatimque juſſit ſocios
et intrare navem et aptare remos.
terribiliter vero portus Pagaſeius atque ipſa
Peliaca inſonuit Argo, feſtinans abire.
in ea enim divina trabes impacta erat, quam in media
carina Minerva ex Dodonaea exſtruxerat fago.
illi vero tranſtris conſcenſis deinceps, ut inter ſe
diviſerant antea, ut quisque remigaret ſuo loco,
bono ordine apud ſua arma conſederunt.
in medio autem Ancaeus, et magni roboris Hercules

ἵζανον· ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καί οἱ ἔνερθε
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ᾽ ἤδη
πείσματα, καὶ μέθυ λεῖβον ὕπερθ᾽ ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσων
δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ᾽ ἔνεικεν.
οἱ δ᾽ ὥστ᾽ ἠΐθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
ἤ πȣ ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ᾽ ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
ὡς οἱ ὑπ᾽ Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντȣ λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο,
ἀφρῷ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ ἐκήκιεν ἅλμη
δεινὸν μορμύρȣσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
στράπτε δ᾽ ὑπ᾽ ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰȣσης
τεύχεα· μακραὶ δ᾽ αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
ἀτραπὸς ὡς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.

538. Ol. ὁμαρτῆ. 540. Vulg. ὥς οἱ. 542. Etiam hic ante Br. lectum: κελαινὴ κήκιεν. 546. Vulg. ὥς.

ſederunt: prope eum clava jacuit, et infra
pedes ejus immergebatur undis carina navis; trahebantur vero jam
funes, et vinum libabant ſuper mare. ſed *Iaſon*
lacrymabundus a patria terra oculos deflexit.
illi vero, quemadmodum juvenes Phoebo chorum aut Delphis
aut in Ortygia aut ad aquas Iſmeni
inſtituentes, ad citharam circa aram ſimul
apte velocibus ſolum feriunt pedibus:
ſic illi ad Orphei citharam pulſarunt remis
maris vehementem aquam; fluctus creſcebant,
ſpuma hic et illic atrum ſurgebat mare
horrendum murmurans validorum robore virorum (remigum).
coruſcabant vero ad ſolem, flammae inſtar, navis incedentis
armamenta: longae continuo albeſcebant viae (navis)
ut ſemita per viridem conſpicua campum.

πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότ' ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώεσκον· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
Χείρων Φιλυρίδης, πολιῇ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ
τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρείῃ χειρὶ κελεύων,
νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι.
σὺν καί οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα, φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν
φραδμοσύνῃ μήτι τε δαΐφρονος Ἁγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν ἐΰξοα τεχνηέντως
πηδάλι' ἀμφιέπεσκ', ὄφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνοι,

548. Br. οἱ, ut et 559. 549. Ol. ἀκροτάτοισι. 551. Var. lect. Τριτωνίδος. 554. Ol. Φιλλυρίδης. 558. Al. Πηλείδην.

omnes vero coelitus adſpexerunt dii illo die
navem et ſemideorum virorum robur, qui tum fortiſſimi
per mare vehebantur: in ſummis vero Nymphae
Peliades jugis ſtupuerunt intuentes
opus Minervae Itonidis, atque etiam ipſos
heroas manibus impellentes remos.
at ipſe ex ſummo monte degreſſus eſt prope mare
Chiron Philyrides, et in cana fluctus fractione (fluctibus)
intinxit pedes, et multa gravi manu hortatus
reditum apprecatus eſt curarum expertem abeuntibus.
cum eo etiam conjux ulnis geſtans
Pelei filium Achillem caro protendit patri.
Illi vero cum portus flexuoſum reliquiſſent littus
prudentia et conſilio intelligentis Agniadae
Tiphyis, qui manibus bene politum ſcite
clavum tenebat, ut firmiter regeret (navem),

δή ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ,
δῆσαν δὲ προτόνοισι, τανυσσάμενοι ἑκάτερθε,
καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῦαν ἐπ' ἠλακάτην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλωας
ξεστῇσι περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες,
Τισαίην εὔκηλοι ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονί μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάϊς νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δὲ βαθείης
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὕπερθ' ἁλὸς, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἕποντο.
ὡς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' ἴχνια σημαντῆρος

564. Brunck. δῆσάν τε, ſed δὲ omnes codd. ſervant, ut ſaepius legitur, ubi τε poni potuerat. Tum vulg. ἑκάτερθεν. 567. Ol. ξεστῇσιν. 569. Brunk. εὐθήμονι. 572. Plerique codd. τοὶ δὲ — Hoelzl. ed. ἐκ δὲ β. — Br. τῇ δὲ, ut referatur ad ἀοιδῇ, quod nimis remotum eſt.

tum tandem ingentem malum in trabe transverſa (mali receptaculo) conſtituerunt,
et alligarunt funibus utrimque extenſis,
tum vela expanderunt in ſummam mali partem tracta.
irruit vero ſtridulus ventus: in tabulatis vero cum rudentes
politis fibulis diverſis locis affixiſſent,
Tiſaeum quieti praetervecti ſunt longum promontorium.
his vero cithara canens bene compoſito celebravit carmine
Oeagri filius (Orpheus) naves ſervantem, claro genitam patre,
Dianam, quae illas ſpeculas maris tuebatur,
ſervans etiam terram Iolciam: ipſi vero profundum
piſces exſultantes ſuper mare, permixti parvis
magni, per humidas vias (mare) ſalientes ſequebantur.
quemadmodum vero (res eſt), quando ruſtici veſtigia ducis

μυρία μῆλ' ἐφέπονται, ἄδην κεκορημένα ποίης,
εἰς αὖλιν, ὁ δέ τ' εἶσι πάρος, σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὣς ἄρα τοί γε
ὡμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.
Αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας,
αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη,
φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ, Μάγνησά θ', ὑπεύδιος ἠπείροιο
ἀκτὴ, καὶ τύμβος Δολοπήιος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
ἑσπέριοι ἀνέμοιο παλιμπνοίῃσιν ἔκελσαν,
καί μιν κυδαίνοντες, ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων
κεῖαν, ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἀκταῖς
ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν

586. Ol. πάλιν πνοιῇσιν. Quod Br. e conject. repoſuit, firmat unus cod. Vrat. Duo Vatt. παλιμπνοίῃσιν.

innumerae pecudes ſequuntur, admodum ſatiatae herba,
in ovile. ille quidem praeit, fiſtula arguta
ſuaviter modulans paſtorale carmen: ſic igitur iſti
ſequebantur; navem vero ſemper vehementior agitabat ventus.
Statim igitur nigrum ſegetibus abundans ſolum Pelaſgorum (Theſſalia)
abſconditum eſt; Peliacas tranſierunt (Argonautae) rupes
continuo procurrentes; ſubſidebat autem Sepias promontorium,
exſtabat maritima Sciathus, apparebant procul
Pireſiae et Magneſa, tranquillum continentis
littus, et buſtum Dolopis: quo illi quidem
veſpertini venti contrario flatu appulerunt,
eumque (Dolopem) honorantes, ſub crepuſculum inferias pecudum
cremarant, concitato mari fluctu. binosque in littore
dies commorati ſunt, ſed tertio emiſerunt

νῆα, τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
τὴν δ' ἀκτὴν Ἀφέτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον Μελίβοιαν,
[ἀκτήν τ' αἰγιαλόν τε δυσήνεμον εἰσορόωντες.]
ἠῶθεν δ' Ὁμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
πόντῳ κεκλιμένην παραμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
κεῖθεν δ' Εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε φάραγγας
Ὄσσης Οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
κλίτεα Παλληναῖα, Καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην,
ἤνυσαν ἐννύχιοι, πνοιῆς ἀνέμοιο θέοντες.
ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηικίη, ἣ τόσσον ἀπόπροθι Λῆμνον ἐοῦσαν,
ὅσσον ἐς ἔνδιον κεν ἐΰστολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει καὶ ἐς ἄχρι Μυρίνης.

590. Ol. τανυσσάμενοι. 593. Brunk. in fine verſus ſcripſit ex ingenio ἐκνεύσαντες, ne bis recurreret εἰσορόωντες; ſed integer verſus genuinus non videtur. 597. Brunk. minuſcula littera εὐρυμένας. Obſecutus ſum Ruhnkenio. 601. Ol. perperam comma poſt ἀνέτελλε poſitum. 604. Codd. Vatt. ἐς ἄχρι.

navem, expanſo decumano ſuperne velo.
littus autem Apketas (emittentes) Argus etiamnum appellant.
Inde vero longius praetervecti ſunt Meliboeam,
[oram littusque ventis vexatum intuentes]
mane vero Homolam cominus conſpicientes
mari incumbentem praeternavigarunt: neque diu amplius
cunctati ſunt fluvii trajicere Amyri fluenta.
Inde autem Eurymenas et multum inundatas valles
Oſſae atque Olympi conſpexerunt: at deinde
devexa Pallenaea ſuper Canaſtraeum promontorium
tranſierunt nocturni, flatibus venti currentes.
mane vero provectis Atho emicuit mons
Thracius, qui Lemnum tantum diſtantem,
quantum ad meridiem usque bene exſtructa navis conficiat (ſpatium),
ſummo jugo obumbrat, vel usque ad Myrinen.

τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος
πάγχυ μάλ' ἀκραὴς, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
αὐτὰρ ἅμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηΐδα Λῆμνον ἵκοντο.
Ἔνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
τρηχὺν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηΐκην δῃοῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζε
Κύπριδος, οὕνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
ὦ μέλεαι, ζήλοιό τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
οὐκ οἴους σὺν τῇσιν ἑοὺς ἔρραισαν ἀκοίτας,
ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.

612. Ol. ἐχθάραντες et mox τὰς — ἀγίνεον. Haec emendavit Br. Conſentiunt Vrat. et plerique Vatt. 615. Ol. ἐπιδηρὸν junctim. V. 616. non ſuo loco legi, et 617. οὐδ' ſcribendum videtur.

illis vero eo die afflavit etiam ad noctem usque ventus
admodum vehemens; expandebantur vero vela navis.
ſed primo ſolis ortu vento ceſſante,
remigando in aſperam Sinteïdem Lemnum venerunt.
Ibi omnis omnino populus ſcelere mulierum
crudeliter trucidatus erat praeterito anno.
ſcilicet juveniles repudiaverant uxores
viri exoſi, fovebant vero in captivas
flagrantem amorem, quas ipſi abduxerant oppoſitam
Thraciam vaſtantes: etenim ira gravis perſequebatur
Veneris, quoniam eam muneribus diu non honoraverant.
o miſerae, et odio triſtem in modum non ſatiatae!
non ſolum cum illis (captivis puellis) ſuos occiderunt maritos
in lectis, ſed omnem maſculum ſexum una, ut in poſterum
nullam immitis caedis luerent poenam.

οἴη δ' ἐκ πασέων γεραιοῦ περιφείσατο πατρὸς
Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσε·
λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὕπερθ' ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι,
αἴ κε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
πρόσθεν ἀτὰρ Σίκινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
νῆσον ἐπακτῆρες, Σικίνου ἄπο, τόν ῥα Θόαντι
Νηιὰς Οἰνοίη Νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
τῇσι δὲ βουκολίαι τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
τεύχεα, πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
ῥηίτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν· ἔργων,
οἷς αἰεὶ τὸ πάροιθεν ὁμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρήικες ἴασι.
τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργὼ,
αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοσθε Μυρίνης,
δήια τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο·

623. Br. φύγοι ex uno cod. 627. Ol. τοῖσι. 630. V. τοπάροιθεν. 634. Ol. πασσυδίη.

ſola vero ex omnibus ſeni pepercit patri
Hypſipylea Thoanti, qui quidem populo imperabat:
in arca cava eum mari immiſit avehendum,
ſi evadere poſſet: atque illum in Oenoam ſalvum tranſtulerunt
antea, ſed poſtea Sicinum appellatam
inſulam, piſcatores, a Sicino, quem quidem Thoanti
Najas nympha Oenoe peperit concubitu juncta.
illis vero (mulieribus Lemniis) paſcere boves, et aerea induere
arma, et fertilia findere arva
facilius omnibus Minervae erat operibus,
quae ſemper antea tractaverant. at tamen
ſaepiſſime proſpexerunt in latum oculis aequor
prae metu triſti, quando Thraces venturi eſſent.
quare etiam, cum prope inſulam remis agitatam viderent Argo,
ſtatim omnes uno impetu e portis Myrinae,
bellicis armis indutae ad littus effundebantur,

Θυιάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι· φὰν γάρ που ἱκάνειν
Θρήικας· ἡ δ᾽ ἅμα τῇσι Θοαντιὰς Ὑψιπύλεια
δῦν᾽ ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ᾽ ἐκέχυντο
ἄφθογγοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἠωρεῖτο.
Τείως δ᾽ αὖτ᾽ ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοόν, τῷ πέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας, καὶ σκῆπτρον ἐπέτραπον Ἑρμείαο,
σφωιτέροιο τοκῆος, ὅς οἱ μνῆστιν πόρε πάντων
ἄφθιτον· οὐδ᾽ ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη
ἀλλ᾽ ἥ γ᾽ ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ᾽ ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ᾽ ἐς αὐγὰς
ἠελίου ζωοῖσι μετ᾽ ἀνδράσιν. — ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
ὅς ῥα τόθ᾽ Ὑψιπύλην μειλίξατο δέχθαι ἰόντας

636. Θυιάσιν cum Br. dedi pro vulg. θυάσιν. 637. Ol. ταῖσι, ſed τῇσι etiam Vrat. 638. Ol. ἐχέοντο. Exquiſitior eſt unius cod. lectio a Br. recepta. 642. Ol. ἐπέτρεπον.

Thyadum carnes crudas vorantium inſtar: putabant enim forte veniſſe
Thracas: atque cum illis Thoantias Hypſipylea
induerat arma patris. ſed conſilii inopia effuſae ſunt
tacitae: tantus iis metus impendebat!
Interea vero ex navi heroes miſerant
Aethalidem, praeconem celerem, cui quidem gerenda
nuntii negotia, et baculum commiſerant Mercurii,
ipſius patris, qui ipſi memoriam dederat omnium
inextinctam, nec nunc, poſtquam ſubiit Acherontis
verticem implacabilem, animum ejus occupavit oblivio.
at firmiter ſemper fato decretum eſt, ut alternatim
nunc inferis adnumeraretur, nunc ad jubar
ſolis inter viventes verſaretur. — ſed quid fabulas
de Aethalide oportet perpetua ſerie enarrare? —
qui quidem tum Hypſipylae blandis verbis perſuaſit,
ut exciperet appulſos

ἤματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· ἐδὲ μὲν ἠοῖ
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέαο.
Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἷζον ἰῦσαι
εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἥ γ᾽ ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνεσ᾽ ἀγόρευεν·
„Ὦ φίλαι, εἰ δ᾽ ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
ἀνδράσιν, οἷά τ᾽ ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
ἤια, καὶ μέθυ λαρὸν, ἵν᾽ ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
μίμνωσι, μηδ᾽ ἄμμε κατὰ χρειὼ μεθέποντες
ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ᾽ ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, ἐδέ τι πάμπαν
θυμηδὲς τοῖσι τό γε ἔσσεται, εἴ κε δαεῖεν.
ἡμετέρη μὲν νυν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
ὑμέων δ᾽ εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,

651. Ol. ἀνυμένοιο. 656. Ol. vulg. αὐτίκα ῥ᾽ ἥγ᾽. 660. Ol. μίμνοιεν et ἄμμι. 663. Vulg θυμ. καὶ τοῖσι τόγ᾽ ἔσσ. Sed καὶ in plur. Codd. non eſt. Dedi, quod in Vrat. et al. legitur. Br. e conject. θυμ. τοῖσίν γε τόδ᾽ — 665. Ol. μητίσσεται ἄλλη.

die confecto per noctem: neque mane
retinacula ſolverunt flante Aquilone.
Lemniae vero mulieres per urbem conſeſſurae iverunt
in concionem: ipſa enim juſſerat Hypſipylea.
cumque omnes omnino catervatim congregatae eſſent,
ſtatim illa inter eas exhortans dixit:
„Amicae, agite, grata dona praebeamus
viris, qualia convenit ſecum in navem auferre,
viatica, et vinum dulce, ut ſemper extra moenia
maneant, neque apud nos ex neceſſitate deverſati
vere (res noſtras) cognoſcant, malaque longe divulgetur
fama: quandoquidem magnum facinus commiſimus, neque omnino
gratum his illud erit, ſi cognoverint.
noſtrum quidem tale exſtitit conſilium:
veſtrum vero ſi quae melius quid ſuadere poſſit alia,

ἀγρέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα."
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἑοῖο
λάινον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξώ,
γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσι,
βάκτρῳ ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου, ὧδέ τ' ἔειπε·
„Δῶρα μέν, ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλείῃ,
πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
ὔμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήιξ στρατός, ἠέ τις ἄλλος
δυσμενέων; ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὅμιλος ἀνωίστως ἀφικάνει.

672. Brunk. conjicit ξανθῇσιν. 674. Ol. ἔειπεν. 679. Br. interrogationis notam non poſt δυσμενέων, ſed poſt ἀφικάνει, poſuit.

fargat: hanc enim ob cauſam huc vocavi."
Sic fata eſt, atque in ſolio conſedit patris ſui
lapideo; ſed poſtea cara (ejus) nutrix ſurrexit Polyxo,
prae ſenectute imbecillis titubans pedibus,
baculo innixa, admodum vero cupiit concionari.
huic etiam virgines quatuor prope aſſidebant
intactae, albis pubeſcentes capillis.
ſtetit igitur in media concione, ſuſtinuit autem cervicem
vix aliquantum in gibboſo interſcapilio, ſicque locuta eſt:
„Dona quidem, ut ipſi placet Hypſipylae,
mittamus hoſpitibus, quoniam conducit mittere.
vobis vero quaenam eſt ratio fruendae vitae,
ſi forte ingruerit Thracius exercitus, aut alius quis
hoſtium? qualia multa inter homines eveniunt,
ut etiam nunc haec cohors improviſo advenit.

εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
μυρία, δηιοτῆτος ὑπέρτερα, πήματα μίμνει.
εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἠὲ βαθείαις
αὐτόματοι βόες ὔμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις
γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
καὶ πρόκα, τελλομένου ἔτεος, στάχυν ἀμήσονται;
ἢ μὲν ἐγὼν, εἰ καί με τὰ νῦν ἔτι πεφρίκασι
Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀίομαι εἰς ἔτος ἤδη
γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἑλοῦσαν
αὔτως ἣ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
ὁπλοτέρῃσι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
νῦν γὰρ δὴ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἀλεωρὴ,
εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληίδα πᾶσαν

681. ἀποτρέποι, et 683. ἀποφθινύθωσι etiam Vrat. Ol. ἀποτρέπει et ἀποφθινύθουσι. 685 In Br. ed. βαρείαις. 688. Ol. poſt καὶ interpung. et πρόκα cum τελλ. jungebatur. Num ἀμήσεσθε; 689. V. τανῦν — πεφρίκασσι. Vtrumque Vrat. ut edidi.

ſi vero hoc deorum quis averterit, alia poſtea
innumera, hoſtili impetu graviora, mala manent.
quando jam vetulae perierint mulieres,
juniores vero, ſine prole, inviſam ſenectutem attigeritis.
quomodo tum vivetis, miſerrimae? num in profundis
ipſae ſponte ſua boves vobis junctae arvis
terram ſcindens per novale trahent aratrum?
atque ſtatim, circumacto anno, ariſtas demetent?
ego certe, ſi vel me nunc adhuc horruerint
Parcae, inſequente quidem opinor anno tandem
terram me ſubituram eſſe, juſta funebria conſecutam
ſic ut par eſt, antequam calamitas appropinquaverit.
juniores vero omnino haec cogitare jubeo:
nunc enim ante pedes eſt optatum praeſidium,
ſi modo commiſeritis domos et bona omnia

ὑμετέρην ξείνοισι, καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μελέσθαι."
"Ὣς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορὴ πλῆτο θρόου. εὔαδε γάρ σφι
μῦθος. αὐτὰρ μετὰ τήν γε παρασχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα·
„Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινὴ,
ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι."
ἦ ῥα, καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν, ἄσσον ἐοῦσαν.
„Ὄρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα
ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλωσι,
κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας."
Ἦ καὶ ἔλυσ' ἀγορήν· μετὰ δ' εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι.
ὣς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον

696. Ol. ἄστυ νέμεσθαι. Ut Br. emend. ita et Vrat. atque Vatt. 697. Ox. ἀγορῇ — σφιν. 698. Ol. τήνδε. 706. Ol. αἴ κε θέλωσι. Emendatius cum codd. Br. Vrat. et duo Vatt. 708. Al. ὡς.

veſtra hoſpitibus, atque ſplendidam urbem adminiſtrandam."
Sic dixit: concio vero fremitu implebatur. placuit enim ipſis
conſilium. ſed poſt illam ſtatim rurſus ſurrexit
Hypſipyle, atque haec interpellans verba locuta eſt:
„Si igitur omnibus quidem placet hoc conſilium,
jam ad navem etiam nunciam dimittam."
dixit: et Iphinoam allocuta eſt prope ſedentem:
„Exi mihi, Iphinoa, illum virum rogatura
ut in noſtram (domum) veniat, qui cohorti praeeſt,
quo ei quandam multitudinis ſententiam gratam indicem:
et ipſos (Argonautas) in terram et urbem, ſi velint,
jube ſine metu ingredi benevolos."
His dictis ſolvit concionem: tum in ſuam domum itum ſurrexit.
ſic vero etiam Iphinoe ad Minyas venit: illi interrogarunt,

χρεῖος ὅ τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούς γε
πασσυδίῃ μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας·
„Κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιὰς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπῃ·
καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κ' ἐθέλητε,
κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἥνδανε μῦθος.
Ὑψιπύλην δ' εἴσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόν γε
πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι θεᾶς Ἰτωνίδος ἔργον,
δίπλακα πορφυρέην περονήσατο· τήν οἱ ὄπασσε
Παλλάς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.

711. Ol. πασσυδίῃ. 712. Br dedit e Pariſſ. codd. ἐφέηκε. 714. θυμηδὲς ok. et 715. αἴ κε θέλητε. 718. Et hic et 1024. mavult Br. οἴσαντο. 721. Etiam hoc loco codd. nonn. Τριτωνίδος, ut Vatt.

quidnam mente agitans venerit? ſtatim igitur eos
omnes ſimul allocuta eſt interrogantes:
„Filia me miſit Thoantis huc profectam
Hypſipyle, ut arceſſerem navis ducem, quisquis ſit,
quo ei quandam concionis ſententiam gratam exponeret;
et nautas in terram et urbem, ſi velitis,
jubet ſtatim nunc ingredi benevolos.“
Sic igitur dixit: omnibus vero commoda placuit oratio.
Hypſipylam vero exiſtimarunt mortui Thoantis
unicam filiam eſſe et imperare: ſtatim vero illum (Iaſonem)
miſerunt, et ipſi ſe accinxerunt ad abitum.
At ille (Iaſon) circa humeros deae Itonidis opus,
laenam duplicatam purpuream fibula ſubnexuit, quam ei dederat
Pallas, cum primum ligna carinae conſtrueret navis
Argûs, atque norma doceret juga metiri.

ἦ μὲν ῥηΐτερόν κεν ἐς ἠέλιον ἀνιόντα
ὄσσε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.
δὴ γάρ τοι μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἑκάϛῳ
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαϛο.
Ἐν μὲν ἔϛαν Κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἥμενοι ἔργῳ
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
ἀκτῖνος, τὴν οἵ γε σιδηρείῃς ἐλάασκον
σφύρῃσι, μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀϋτμήν.
Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπίδος υἷε δοιὼ
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη
κεῖτο πέλας, τῆς οἵ γε νέον βάλλοντο δομαίους
ἱέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν
οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἐοικώς·

725. In omn. libb. τῆς μὲν — emendavit Brunk. Mox vulg. ἐπ' ἠέλ. 729. Vulg. ἐπίπαστα. Recepi veriſſimam Ruhnk. emendationem. 734. Ol. σφύρῃσιν — ἀϋτμήν.

profecto facilius in ſolem exorientem
oculos conjeceris, quam illum (laenae) intuearis ſplendorem.
etenim media (in medio) rubicunda quidem erat,
ſed extrema (in extremis) purpurea omnino: in quavis vero
ora, artificioſa multa ſeparatim bene erant depicta.
Inerant Cyclopes immortali adſidentes operi
Iovi fulmen regi conficientes, quod tantum jam
coruſcans fabricatum erat, ut unus adhuc deeſſet ſolus
radius, quem illi ferreis cudebant
malleis, abſumentis ignis ferventem calore.
Inerant porro Antiopae Aſopidis filii duo,
Amphion et Zethus: nondum vero moeniis munitae Thebae
ſitae erant prope, quarum illi nuper jecerant fundamenta
lubentes: Zethus quidem humeris geſtabat
montis celſi caput, laboranti ſimilis:

Ἀμφίων δ᾽ ἐπί οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
ἤιε, δὶς τόσση δὲ μετ᾽ ἴχνια νίσσετο πέτρη.
Ἑξείης δ᾽ ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθέρεια,
Ἄρεος ὀχμάζουσα θοὸν σάκος· ἐκ δέ οἱ ὤμου
πῆχυν ἔπι σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος
νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ᾽ ἀντίον ἀτρεκὲς αὔτως
χαλκείῃ δείκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνετ᾽ ἰδέσθαι.
Ἐν δὲ βοῶν ἔσκε λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ
Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ἠλεκτρύωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἵ γ᾽ ἐθέλοντες ἀμέρσαι
λῃϊσταὶ Τάφιοι· τῶν δ᾽ αἵματι δεύετο λειμὼν
ἑρσήεις, πολέες δ᾽ ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες·
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων
ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια·

741. Ol. conjunctim *μετίχνια*, et *νάσσετο*. 742. Ante Br. *Κυθέρεια*. 745. Brunk. conjicit *ὑπὸ μ.* 746. Ol. *δίκηλον*. Melior ſcriptura etiam in Vr. 747. *ἔσκε* cum Vr. et 3. Vatt. Ol. *ἔασεν*.

Amphion vero poſt eum aurea cithara canens
inceſſit, bis tanta autem eum inſecuta eſt rupes.
Deinceps elaborata erat promiſſis crinibus inſignis Cytherea
Martis geſtans agile ſcutum: ex humero ejus
ad ſiniſtrum cubitum junctura ſoluta erat tunicae
infra ſub mamma: adverſa autem vere ſic
aereo effigies in clypeo apparuit viſenda.
Inerant porro boum herboſa paſcua: de bobus vero
Teleboae certabant et filii Electryonis:
hi quidem excipientes illos, illi vero cupientes ſpoliare
praedones Taphii: illorum quidem ſanguine rigabatur pratum
roſcidum, multi vero paucos vi ſuperarunt paſtores.
In ea duae bigae elaboratae erant concertantes;
et priores quidem Pelops regebat quatiens
habenas, cumque eo in curru ſtabat Hippodamia.

τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους·
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπὼς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξαι.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο,
βούπαις οὔπω πολλὸς, ἑὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ' ἔτεκέν γε
δῖ' Ἐλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἂψ ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Ἐν δὲ καὶ Φρίξος ἔην Μινυήϊος, ὡς ἐτεόν περ
εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐώκει.
κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμὸν
ἐλπόμενος πυκινήν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρόν νυν ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Ἰτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.

762. Scribitur et ἐλάρῃ. Tum olim θρέψε. 763. Ol. ὧς ῥ' ἐτ. π. 764. ἐώκει ex Br. emend. Vulg. ἐοικώς. 767. Ol. δηρόν περ. Tres Vatt. νυν et περ omittunt. 768. Hic omnes Codd. Τριτωνίδος, ſed non probabile eſt poetam aliud, quam ſupra, poſuiſſe cognomen.

ſed poſt eum in curſu Myrtilus agitabat equos:
quocum Oenomaus protenſam haſtam manu tenens
axe in modiolis fracto ſenſim
cecidit, quum conaretur Pelopis terga cruentare.
In ea etiam Apollo Phoebus ſagittam emittens erat effictus,
puer nondum grandis, in ſuam calyptra trahentem
matrem audacter, Tityum ingentem, quem quidem pepererat
divina Helara, aluerat vero et iterum enixa erat Terra.
Inerat vero etiam Phrixus Minyeius, ut vere
audiens arietem, qui loquenti ſimilis erat.
illos intuens ſtupeas et fallas animum
ſperans callidum quendam ab iis te auditurum eſſe
ſermonem; quare etiam diu hac ſpe fretus contempleris.
talo igitur donum deae Itonidis erat Minervae.

Δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅ ῥ' Ἀταλάντη
Μαινάλῳ ἔν ποτέ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξε,
πρόφρων ἀντομένη· πέρι γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ἀπερήτυε κούρην·
δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἕκητι.
Βῆ δ' ἴμεναι προτὶ ἄστυ, φαεινῷ ἀστέρι ἶσος,
ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσι
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὑπεραντέλλοντα,
καί σφίσι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρευθόμενος, γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
ἀνδράσιν, ᾧ κέν μιν μνηστὴν κομέωσι τοκῆες·
τῷ ἴκελος πρὸ πόληος ἀνὰ στίβον ἤϊεν ἥρως.

769. Vulg. ὅ ῥέ Ἀ. 770. f. In Vrat. et al. libris horum verſuum ordo commutatus eſt. 775. Ol. καλύβῃσιν. 779. Al. ἀλλοδάποισιν. 780. Ante Brunk. vulg. ᾧ καί — κομέουσι. 781. Plures codd. στίβων.

Dextra vero prehendit haſtam longe jaculantem, quam Atalanta
in Maenalo quondam ei hoſpitii munus donaverat,
benevole excipiens; admodum enim cupiebat intereſſe
expeditioni; at enim ipſe lubens prohibebat puellam,
veritus difficiles contentiones amoris cauſa ſuſcitandas.
Profectus vero eſt in urbem, ſplendenti ſtellae ſimilis,
quam quidem nuper factis incluſae thalamis
puellae vident ſuper aedibus emicantem,
quaeque ipſis per caeruleum aërem (conſpecta) oculos oblectat
pulchre coruſcans, laetatur vero et juvenem
virgo deſiderans inter alienigenas verſantem
viros, cui ipſam deſponſatam diligenter ſervant parentes.
tali (ſtellae) ſimilis ante urbem per tramitem acceſſit heros.

καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες,
γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας
νίσσετ' ἀπηλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
Ὑψιπύλης· ἄνεσαν δὲ θύρας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηραμένας σανίδεσσιν.
ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἔνι παμφανόωντι
ἐσσυμένως καλῆς διὰ παστάδος εἷσεν ἄγουσα
ἀντία δεσποίνης· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόν γε
αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἱμυλίοισι·
„Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων
ἧσθ' αὔτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ.
ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάστιοι ἠπείροιο
πυροφόρους ἀρόωσι γύας· κακότητα δὲ πᾶσαν

782. Num ἔβησε? 786. Vulg. πύλας, et v. ſeq. ἀρηρεμένας. E codd emendavit Br. 789. In omn. libb. δι' ἀναστάδος. Rutgers. jam correxerat.

ſed quum portas et urbem intraſſent,
e populo quidem a tergo ſremebant mulieres
laetatae hoſpite: ſed ipſe in terram defixis oculis
perrexit intrepide, donec in ſplendidum palatium perveniſſet
Hypſipylae: aperuerant vero januas ei conſpecto ancillae
biſores, bene conſtructis aptatas aſſeribus.
tum eum Iphinoe in ſella undique ſplendente
celeriter per pulcrum cubiculum ductum collocavit
ex adverſo dominae; illa autem deorſum oculis demiſſis
virgineas rubefacta eſt genas: tamen eum
pudibunda verbis allocuta eſt blandis:
„Hoſpes, cur commorantes diu extra moenia
ſedetis ſic temere? etenim non a viris habitatur urbs.
verum Thraciae, ſuis ſedibus relictis, continentis
frugiſera arant arva: calamitatem vero omnem

ἐξερέω νημερτὲς, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
τηνίκα Θρηϊκίης οἵ τ' ἀντία ναιετάουσι.
Λήμνου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους
ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληΐδα κούραις
δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
Κύπριδος, ἥτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων
ᾗ ματίῃ εἴξαντες, ἀπεσσεύοντο γυναῖκας·
αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορυκτήταις παρίαυον
σχέτλιοι. ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κε ποτ' αὖτις
ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
πῆμα κακὸν προὔβαινεν· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
αὔτως δ' ἀδμῆτές τε κόραι χῆραί τ' ἐπὶ τῇσι

799. Servavi cum Vrat. et al. Θρηϊκίης. Hoelzlin. e conjectura: Θρηϊκίων. 800. Ol. vulg. δήμου ἀπ. — ἐπαύλεις. Utrumque e conj. Pierſ. mutatum. Codd. ἐναύλους. 804. Perperam Ox. ἔκ τε μ. 805. Vulg. ol. ἐπεσσεύοντο et δορικτήτης. 807. Duo Vatt. ἐπέτλαμεν.

enarrabo vere, ut bene cognoſcatis et ipſi.
cum Thoas pater meus civibus imperaret,
tum Thraciae, qui adverſa incolunt
Lemni, prorumpentes populi vaſtarunt caulas (villas)
ex navibus, cum ipſis vero immenſam praedam puellis
huc duxerunt: perniciosae vero deae perficiebatur ſententia
Cypridis, quae iis peſtiferum inſpirabat ſcelus.
ſcilicet juveniles averſati ſunt, ex aedibus autem
ſuae dementiae obſecuti exegerunt mulieres:
ſed cum mulieribus bello captis rem habuerunt
miſeri. diu pertulimus, ſi forte rurſus
ſero mentem convertant: ſed duplum continuo
malum peſtiferum progreſſum eſt: contemnebantur liberi
genuini in aedibus, ſed ſpuria progerminavit ſoboles.
ſic vero et innuptae puellae et viduae praeter illas

μητέρες ἀμπτολίεθρον ἀτημελέες ἀλάλητο.
οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἑῆς ἀλέγιζε θυγατρὸς,
εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόωτο
μητρυιῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλῃ· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
λώβην, ὡς τὸ πάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτη μέλε θυμῷ,
ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληΐτιδες ἔν τε δόμοισιν,
ἔν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε, καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
ἂψ ἐπανερχομένους Θρηκῶν ἄπο μηκέτι πύργοις
δέχθαι, ἵν' ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἠέ πη ἄλλῃ
αὐταῖς ληϊάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο,
οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο
ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
Θρηϊκίης ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσι.

812. Ante Br. legebatur ἀτημελέως. 816. Al. τοπάροιθεν. 817. Ol. κασιγνήτῃσι. Quod legitur, etiam Vrat. cum 3 Vatt. dedit. 821. Ed. Flor. ut Vatt. ἂψ ἀνερχομένους, unde Hoelzl. fecit: ἂψ ἀνερχ. Tum vulg. Θρηικῶν. Tres Vatt. Θρηΐκην.

matres per urbem neglectae vagabantur;
nec pater tantillum ſuam curabat filiam,
ſi vel ſuis oculis laniatam videret
novercae manibus impiae: nec a matre
injuriam, ut olim, indignam filii arcebant,
nec fratribus ſoror curae erat cordique,
ſed ſolae puellae captivae et in aedibus,
et in choris, et concione, et conviviis curabantur.
donec deus quis nobis magnos immiſit animos,
ut reverſos a Thracibus (maritos) non amplius moeniis
exciperemus, quo aut ſentirent, quae fas eſt, aut alio
cum ipſis captivis puellis profecti abirent.
illi vero, poſtquam poſtulaverant liberos, quotquot reliqui erant
maſculi in urbe, abierunt eo, ubi etiam nunc
Thraciae arva nivoſa incolunt.

τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ' ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὖθι
ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἄδοι, ἦτ' ἂν ἔπειτα
πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας· οὐδέ τι σ' οἴω
γαῖαν ὀνόσσεσθαι· περὶ γὰρ βαθυλήϊος ἄλλων
νήσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιὼν ἑτάροισιν ἔνισπε
μύθους ἡμετέρους, μηδ' ἔκτοθι μίμνε πόληος."
Ἴσκεν, ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη
ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήν γε παραβλήδην προσέειπεν·
„Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι, σέθεν χατέουσιν, ὀπάζεις.
εἶμι δ' ὑπότροπος αὖθις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἕκαστα
ἐξείπω κατὰ κόσμον· ἀνακτορίη δὲ μελέσθω
σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι."

829. Ol. οὐδ' ἔτι σ'. 831. Vrat. et duo Vatt. ὅσσαι ἁλὶ ναιετάουσιν. Poſtremum cum Br. recepi. Vulg. ναιετάουσι. 835. Al. ὁ. 838. Brunk. αὖτις, ſed contra codd.

quare vos verſemini nobiscum populo noſtro adſcripti: ſi vero hic
habitare volueris, et placuerit tibi, tum deinde
patris mei Thoantis habebis honorem; neque puto te
terram reprehenſurum eſſe: multo enim fertilior eſt aliis
inſulis, Aegaeo quotquot in mari habitantur.
itaque age nunc ad navem profectus ſociis expone
ſermones noſtros, neque extra urbem mane."
Dixit, celans caedis exitum, quae commiſſa erat
in maritos: at ille ipſam viciſſim allocutus eſt:
„Hypſipyle, admodum grata accipiemus
ſubſidia, quae nobis, tua ope egentibus, ſuppeditas.
reverſurus vero ſum in urbem, cum ſingula
expoſuero deinceps: imperium vero curae ſit
tibi ipſi atque inſula: ego quidem non ſpernens
recuſo, ſed me dura urgent certamina."

Ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν· αἶψα δ' ὀπίσσω
βῆ ῥ' ἴμεν· ἀμφὶ δὲ τόνγε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
μυρίαι εἱλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
ἐξέμολεν· μετέπειτα δ' εὐτροχάλοισιν ἀμάξαις
ἀκτὴν εἰσανέβαν, ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια·
καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
ῥηϊδίως· Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν,
Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
Ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήϊον ἐς δόμον ὦρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος
Ἡρακλῆος ἄνευθεν. ὁ γὰρ παρὰ νηῒ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκὼν, παῦροί τε διακρινθέντες ἑταῖροι.

845. Br. ἐξέμολε. Sed ἐξέμολεν omnes ſcripti libri. εὐτροχάλῃσιν Vatt. 856. Ol. vulg. διακριθέντες. Cum Br. em. conſpirat Vr.

Dixit, et dextra manu (eam) prehendit; ſtatim vero retro
abiit; circa ipſum quidem puellae aliunde aliae
innumerae volvebantur laetatae, usque dum portis
exierat: tum vero velocibus rhedis
ad littus deſcenderunt, hoſpitalia dona multa afferentes,
ubi ille jam omnem ſermonem accurate enarraverat,
quem invitans eos habuerat Hypſipylea:
atque ipſos (nautas) ut in ſuas domos deverterent, impulerunt
facile: Cypris enim dulcem amorem inſtillaverat,
Vulcani gratia ſollertis, ut denuo
frequentaretur in poſterum integra viris Lemnus.
Tum ipſe Hypſipylae regiam in domum profectus eſt
Aeſonides: ſed reliqui, quo quisque forte pervenit,
praeter Herculem; is enim apud navem relinquebatur
ipſe lubens, et pauci ſelecti commilitones.

αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει,
καπνῷ κνισσήεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀθανάτων Ἥρης υἷα κλυτὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
Κύπριν ἀοιδῇσι θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦε
ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλήσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης τοίοισιν ἐνιπτάζων προσέειπε·
„Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
ἡμέας; ἠὲ γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας; αὖθι δ' ἕαδε
ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμέσθαι;
οὐ μὰν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξὶν
ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι, οὐδέ τι κῶας
αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

860. Vulg. ἀοιδῆσιν. et 861. ἦεν. 862. Ol. ἀνελίννυον. 863. Vulg. ἀολλίσας. 864. Ante Br. μετέειπεν. 869. Ol. οὐ μὲν εὐκλ. Etiam Vrat. et Vatt. dant meliorem lectionem. 870. οὐδέ τι etiam Vrat. Ol. οὐδ' ἔτι.

ſtatim vero urbs choris et epulis exhilarata eſt,
fumo odorato plena: prae aliis vero
immortalibus Iunonis filium inclytum (Vulcanum) atque ipſam
Venerem cantu et ſacris placarunt.
differebatur autem in diem ex die ſemper
navigatio: diuque commorati ibi eſſent,
niſi convocatos ſocios ſeorſum a mulieribus
Hercules ita increpans eſſet allocutus:
„Miſeri, patriane domeſticus ſanguis (caedes) arcet
nos? an nuptiis indigentes huc venimus
inde, ſpretis civitatis noſtrae feminis? hic igitur placet
habitantes pinguia arva Lemni ſcindere?
non profecto gloriae nobis erit, cum peregrinis mulieribus
verſari tam diu conjunctos, nec vellus
ultro dabit quis arreptum deus precantibus.

ἴομεν αὖτις ἕκαστος ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
Ὑψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
παισὶν ἐπανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἑ βάξις ἵκηται."
Ὣς νείκεσσεν ὅμιλον· ἐναντία δ' οὔ νύ τις ἔτλη
ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι·
ἀλλ' αὔτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
σπερχόμενοι· ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι
πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληΐδος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
καρπὸν ἀμέργουσι πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταί γε
ἐνδυκὲς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο,
χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον
εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο, χεῖρας ἑλοῦσα

872. Ol. ἕκαστοι. 881. Ol. ἄλλοτέ τ' ἄλλ. et v. ſeq. ἀμέργουσιν. Vtrumque rectius dedit Vrat. 883. ἐνδυκὲς ex emend. Br. pro ἐνδυκέως. 886. Male Ox. Ὡς δ.

revertamur quisque domum: illum vero in toro
Hypſipylae ſinite manere totos dies, donec Lemnum
filiis frequentaverit, magnaque ad eum fama pervenerit."
Sic objurgavit coetum: neque quisquam contra auſus eſt
oculos attollere, neque alloqui:
verum ſic ut erant e concione pararunt abitum
feſtinantes; ſed illae (Lemniae) iis accurrerunt, ubi intellexerant.
ut vero quando pulcros flores circumſtrepunt apes
e rupe effuſae alvearis inſtar excavata, undique vero pratum
roſcidum ridet, illae dulcem hinc illinc
fructum delibant volantes: ſic igitur hae
diligenter viros queribundae circumfuderunt
manibusque et verbis ſingulos ſalutarunt,
precantes deos, ut ſecurum reditum largirentur.
ſic vero etiam Hypſipyle precata eſt, manus prehendens

Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος·
„Νίσσεο, καί σε θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖτις ἑταίροις
χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα
αὔτως, ὡς ἐθέλεις καί τοι φίλον· ἥδε δὲ νῆσος
σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμοῖο παρέσσεται, εἴ κεν ὀπίσσω
δή ποτε νοστήσας ἐθέλοις ἄψοῤῥον ἱκέσθαι.
ῥηϊδίως δ᾽ ἂν τοι καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ᾽ οὐ σύ γε τήνδε μενοινὴν
σχήσεις, οὔτ᾽ αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
μνώεο μὴν ἀπεὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἤδη
Ὑψιπύλης· λίπε δ᾽ ἡμὶν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
πρόφρων, ἢν ἄρα δή με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.“
Τὴν δ᾽ αὖτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
„Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
ἐκ μακάρων· τύνη δ᾽ ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀρείω

888. Ol. νείσεο. Tum ol. ἀπήμοσιν, quod ex Etym. mutatum. 890. ἐθέλεις cum Vrat. uno Vat. et Br. Ol. ἐθέλῃς. 891. ſ. Ante Brunk. ἐμεῖο — ἢν καὶ ὀπ. — ἐθέλῃς. 893. Ol. ἂν ἑοῖ. 896. Ol. ὅμως.

Aeſonidae, lacrymaeque ei effuſae ſunt deſiderio abeuntis:
„Abi, inquit, et te dii cum ſalvis retro ſociis
aureum regi vellus reducant afferentem
ſic ut lubet tibique gratum eſt: haec vero inſula
et ſceptra patris mei ad te pertinebunt, ſi poſthac
aliquando reverſus volueris retro venire.
facile vero tibi infinitum populum colliges
ex aliis urbibus: at tu quidem non eum animum
habebis, nec ipſa praevideo ita eventurum eſſe.
memento tamen abſens aeque ac reverſus jam
Hypſipylae: relinque vero nobis mandatum, quod perficiam
lubens, ſi dii conceſſerint ut pariam.“
Eam Aeſonis filius admirans allocutus eſt:
„Hypſipyle, haec ſic feliciter omnia eveniant
diis volentibus: tu vero de me ſententiam meliorem

ἴσχαν, ἐπεὶ πάτρην μοι ἅλις Πελίαο ἕκητι
ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
εἰ δ' οὔ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκηαι,
πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἢν ἄρα τούς γε
τέτμῃ ἔτι ζώοντας, ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν."
Ἦ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
βαῖνον ἀριστῆες· λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
ἐνσχερὼ ἑζόμενοι· πρυμνήσια δέ σφίσιν Ἄργος
λῦσεν ὑπὲκ πέτρης ἁλιμυρέος· ἔνθ' ἄρα τοί γε
κόπτον ὕδωρ δολιχῇσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.

905. Ox. ἀναπλώοντι. Mox Brunk. e conject. ſcripſit τέκοιο, quod leges linguae poſtulare contendit. 909. Br. reſcripſit ἐφέστιον, quod non neceſſarium. 910. Olim: ἄλλοι. Br. ὧλλοι. 913. Ol. ὑπ' ἐκ π.

tene, quoniam patriam mihi ſatis eſt, Pelia concedente,
inhabitare: modo dii me ex certaminibus liberaverint.
quodſi non mihi fato deſtinatum eſt, in Graeciam reverti,
longe naviganti, tu vero filium pepereris,
mitte eum adultum in Pelaſgicam Iolcum
patri meo matrique orbitatis ſolatium, ſi quidem eos
offenderit adhuc viventes, ut ſeorſum ab iſto rege
in ſuis alant habitantes aedibus."
Dixit, et conſcendit navem primus: ita vero etiam reliqui
conſcenderunt heroes; prehenderunt vero manibus remos
deinceps ſedentes: retinacula autem ipſis Argus
ſolvit a rupe marina: tum igitur illi
pulſabant aquam longis valide abietibus (abiegnis remis).

ἑσπέριοι δ᾽ Ὀρφῆος ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν
νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀῤῥήτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας
σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοιντο.
τῶν μὲν ἔτ᾽ ὁ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο, καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν ὁ θέμις ἄμμιν ἀείδειν.
Κεῖθεν δ᾽ εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην
Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε· νέον γε μὲν ἠελίοιο
δυομένου Χερόνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἵκοντο.
ἔνθα σφι λαιψηρὸς ἄη νότος, ἱστία δ᾽ οὔρῳ
στησάμενοι, κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
ἦρι, τὸ δ᾽ ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς
μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.

917. ἀῤῥήτους praeter Br. codd. etiam Vrat. Ol. ἀῤῥήκτους. 918. ὑπὲρ Vatt. 920. λάχον etiam Vrat. duo Vatt. Ol. λάβον. 922. Μέλανος vulg. minuſcula littera ſcriptum, ſed eſt fluvii nomen. 925. Ol. χέῤῥησον, et v. ſeq. ἔνθα σφιν λ.

veſpere vero Orphei ſuaſu appulerunt
ad inſulam Electrae Atlantidis, ut edocti
reticendas ſanctis initiationibus leges
tutiores horridum per mare navigarent.
haec non ulterius eloquar: ſed ipſa
inſula pariter valeat, et qui nacti ſunt illa myſteria
dii indigenae, quae nefas eſt nobis canere.
Inde remigando per Melanis profunda maris
profecti, ex altera parte Thracum terram, ex altera oppoſitam
Imbrum habuerunt ſuperius: atqui modo ſole
occaſo ad Cherſoneſum prominentem venerunt.
ibi ipſis citus afflavit auſter, veliſque vento
datis filiae Athamantis alta fluenta (Helleſpontum)
ingreſſi ſunt: mare vero alterum ſuperius relinquebatur
mane, alterum noctu intra Rhoeteïum littus
emetiebantur, Idaeam ad dextram terram habentes.

Δαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
Περκώπην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
ἠϊόνα, ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
καὶ δὴ τῇ·γ' ἐπὶ νυκτὶ, διάνδιχα νηὸς ἰούσης,
δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
Ἔςι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος
τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐου ἠπείροιο
εἰς ἅλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
χέρσῳ ἐπιπρηνὴς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ
ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο.
Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες·
καὶ τὸ μὲν ὑβριςαί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμονται
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι·
ἓξ γὰρ ἑκάςῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται,
αἱ μὲν ἀπὸ ςιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε

932. Ol. Περκώτην. 934. Ante Brunk. legebatur: καὶ δὴ τοί γ'. 941. Plerique codd. et edd. Ἄρκτον. Hoelzlin. emendavit. 942. ἀμφινέμονται e conject. Bentleii. Omnes libri ναιετάεσι, ut diphthongus praeced. voc. ante conſon. corripiatur. 945. f. Ol. ὑπένερθεν — πλευραῖς.

Dardania vero relicta appulerunt Abydum,
Percopen vero poſt illam, et Abarnidis arenoſum
littus, divinamque praeterierunt Pityeam.
atque hac ipſa nocte, utrimque navi procurrente,
vorticibus aeſtuantem permearunt Helleſpontum.
Eſt vero excelſa quaedam in Propontide inſula (Cyzicus)
non longe a Phrygiae fertili continente
in mare porrecta, quantumque undis agitatus reſonat iſthmus
in continentem pronus devergens: in ea littora
utrimque adeunda ſita ſunt ſuper fluvium Aeſepum.
Vrſorum illum appellant montem accolae.
et illum quidem inſolentes et feri incolunt
Terrigenae, ingens miraculum vicinis viſendum.
ſex enim cuique manus violentae dependent,
duae quidem a validis humeris; ſed ſubtus

τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖαι.
ἰσθμὸν δ' ἀμπεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
ἀνέρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήϊος υἱὸς ἄνασσε
Κύζικος, ὃν κούρη δίου τέκεν Εὐσώροιο
Αἰνήτη. τοὺς δ' ἔτι, καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες,
Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
ἔνθ' Ἀργὼ προύτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
Θρηϊκίοις. καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες,
Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἕλον, ὅστις ἀρήρει
βριθύν· ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἱδρύσαντο
ἱερὸν, ᾗ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.

947. Vulg. ἰσθμὸν δ' αὖ πεδ. τε. 952. V. ταπρῶτα. 955. ἐκλύσαντες. Haec eſt lectio optt. Codd. etiam Vrat. et 3. Vatt. Ol. ἑλκύσαντες. 959. Ol. Νηλεῖδαι.

quatuor horrendis adaptatae lateribus.
iſthmum vero campumque Doliones circum habitabant
viri, inter quos heros Aenei filius imperabat
Cyzicus, quem filia divini pepererat Euſori
Aenete. hos neutiquam, etſi terribiles,
Gigantes infeſtabant, Neptuni auxilio:
ex eo enim primum Doliones prognati erant.
huc Argo appulit acta ventis
Thraciis, commodus vero portus excepit currentem.
ibi etiam ab ancora exiguum lapidem ſolutum
Tiphyis conſilio ad fontem reliquerunt,
ad fontem Artacium: alium vero ſumſerunt, qui aptus erat,
gravem; at illum monitu Apollinis
Neleidae poſtea Iones collocarunt
ſacrum, ut fas erat, in templo Iaſoniae Minervae.

Τοὺς δ᾽ ἄμυδις Φιλότητι Δολίονες, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον, οἵτινες εἶεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
καί σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας
ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
ἔνθ᾽ οἵ γ᾽ Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
εἱσάμενοι παρὰ θῖνα, θυηπολίης τ᾽ ἐμέλοντο.
δῶκεν δ᾽ αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισι
μῆλά θ᾽ ὁμοῦ. δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ᾽ ἂν ἵκωνται
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόν γε
μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
νεῖόν που καὶ κείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·
ἀλλ᾽ ἔτι οἱ κατὰ δώματ᾽ ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα

963. Ante Brunck. οἵτ. ἦεν. 967. εἱσάμενοι ex Etym. M. Omnes libri: στησάμενοι. τ᾽ ἐμέλοντο etiam Vrat. Ol. τ᾽ defuit. 968. Ol. δευομένοισιν. 969. ἵκηται, et v. ſeq. τοῖς γε conjicit Brunk. 972. νεῖον e Schol. Ruhnk. Ol. ἴσόν που.

His vero (Argonautis) omnes amice Doliones atque ipſe etiam
Cyzicus obviam facti, cum expeditionem et genus audiviſſent, hoſpitaliter exceperunt,
iisque perſuaſerunt, ut ulterius remis provecti
urbis in portu retinacula navis alligarent.
ibi illi Ecbaſio (eſcenſus praeſidi) aram Apollini
exſtruxerunt ad littus, reique ſacrae dederunt operam.
dedit vero ipſe rex dulce vinum indigentibus
pecudesque ſimul. erat enim ipſi oraculum, quando venerit
heroum divina cohors, tum ſtatim eam
comiter excipiendam, neque bello petendam eſſe.
nuper demum illi effloruerat lanugo (pubertatem attigerat)
neque jam liberis ornari ipſi contigerat:
ſed adhuc ei in palatio intacta erat conjux
partus doloribus, Meropis Percoſii nata

Κλείτη εὐπλόκαμος, τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
θεσπεσίοις ἕδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
ἀλλὰ καὶ ὣς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μέτα δαῖτ᾽ ἀλέγυνε, βάλε δ᾽ ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
ἀλλήλους δ᾽ ἐρέεινον ἀμοιβαδίς· ἤτοι ὁ μὲν σφέων
πεύθετο ναυτιλίης ἄνυσιν, Πελίαό τ᾽ ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἠείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαῆναι.
ἠοῖ δ᾽ εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον. ὄφρα κεν αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ᾽ ἄρα τοί γε
νῆα Χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὅρμου·
ἥδε δ᾽ Ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, ἥνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ᾽ ἑτέρωθεν ἀπ᾽ οὔρεος ἀΐξαντες
φράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα νείοθι πέτρης

979. βάλε δ᾽ e Vrat. Vulg. βάλεν δ᾽. 985. ſ. Ol. ὄφρα καὶ αὐτοὶ θηήσαντο. 990. πέτρης etiam Vrat. Ol. πέτρης.

Clite pulchricoma, quam nuper e patris domo
ſplendida cum dote duxerat ex oppoſita regione.
ſed vel ſic relicto thalamo et toro nuper ductae uxoris
cum illis epulatus eſt, abjecto timore.
invicem autem ſe ipſi interrogarunt: et ille quidem ab ipſis
ſciſcitabatur navigationis profectum et Peliae mandata:
hi vero accolarum urbes, et ſinum omnem
amplae percontabantur Propontidis: neque ultérius
ſcivit enarrare cognoſcendi cupidis.
mane vero adſcendebant in magnum Dindymum, ut ipſi
contemplarentur meatus illius maris: et alii e
foſſi portus priore ſtatione navem propulerunt.
haec vero Iaſonia appellatur via, qua iverunt.
Gigantes vero altera ex parte irruentes
obſtruxerunt immenſi Chyti (ſtructi portus) os infra ſaxis

πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἐόντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὁπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, ὅς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
πέτρας ἀμφιρῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
δὴ γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ὧλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιὴν, ἥπτοντο φόνοιο,
Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἠμὲν ὀϊστοῖς,
ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
ὡς δ᾽ ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
ὥς κε νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·

995. Vulg. ἀμφιρρῶγας. 998. ὧλλοι cum Vrat. Brunk. ὧλλοι. 1005. Vulg. ὄφρα νοτ. Correxit Br. in Add.

marinum, veluti ferae inſidiantes intus commoranti.
enimvero ibi relictus erat cum viris junioribus
Hercules, qui quidem in ipſos recurvum ſtatim tendens
arcum multos proſtravit: illi vero et ipſi
ſaxa abrupta et ſublata conjecerunt.
etenim haec quoque dea aluerat horrenda monſtra
Iuno, Iovis conjux, in certamen deſtinata Herculi.
una vero et reliqui reverſi illis occurrentes,
priusquam conſcenderent ſpeculam, aggreſſi ſunt caedem
Gigantum heroes bellicoſi, dum iſtos aut ſagittis,
aut etiam haſtis exceperunt, donec omnes
ex adverſo ſine ceſſatione irruentes interfeciſſent.
quemadmodum vero arbores longas nuper ſecuribus caeſas
caeſores deinceps in littus conjiciunt,
ut humectatae validos admittant cuneos:

ὧς οἱ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἑξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ ϛήθεα, γυῖα δ' ὕπερθε
χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο
κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἥρωες δ', ὅτε δή σφιν ἀταρβὴς ἔπλετ' ἄεθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῇς ἀνέμοιο
λυσάμενοι, προτέρωσε διὲξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν ἰούσης
νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντίαι ἀρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὖτις ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονυχί· Ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,

1006. ὧς οἱ cum Vr., et 1008. ὕπερθε (pro ὕπερθεν) cum Br. 1014. Ol. δι' ἐξ. 1015. Br. ἔθεε. 1017. Br. e tribus codd. ἐπέλασσεν. 1019. Ol. αὐτονυχεὶ et ἱερὴ minuſc. litt.

ſic illi in anguſtiis portus cani extenſi jacebant
deinceps, alii quidem in ſalſam (maris) confeſtim aquam
mergentes capita et pectora, pedibus ſuperne
in terra porrectis: alii contra littoris
capita arenae, pedes mari immergebant,
utrique ſimul avibus et piſcibus eſcae futuri.
Heroes vero, poſtquam ipſis intrepidum peractum eſt certamen,
tum funes navis adſpirante vento
ſolverunt, et ulterius per maris aequor navigarunt.
navis autem velis expanſis toto die procurrit: neque tamen ſequente
nocte etiam ventus manſit ſtabilis, immo procellae
adverſae cum impetu eam retro egerunt, ut accederent
iterum ad hoſpitales Doliones. egreſſi igitur ſunt
illa ipſa nocte: Sacra vero appellatur illa etiamnum petra,

ἣ πέρι πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
ὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· ὐδ᾽ ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἂψ ἀνιόντας
ἥρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλά πυ ἀνδρῶν
Μακριέων εἴσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
τῶ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ᾽ ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ὀξείῃ ἴκελοι ῥιπῇ πυρὸς, ἥ τ᾽ ἐνὶ θάμνοις
αὐαλέοισι πεσῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινός τε ζαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δήμῳ.
ὐδ᾽ ὅγε δηϊοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
οἴκαδε νυμφιδίυς θαλάμυς καὶ λέκτρον ἱκέσθαι·
ἀλλά μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑεῖο
πλῆξεν ἐπαΐξας ςῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δυρὶ
ὀςέον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ᾽ ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς
μοῖραν ἀνέπλησεν· τὴν γὰρ θέμις ὔ ποτ᾽ ἀλύξαι

1021. Ol. ὐ δέ τις. 1023. ἐπήδεσαν conj. Wakeſ. Ante 1029. excidiſſe verſum ſuſpicatur Heyn. ad Apollod. p. 185. 1032. Ante Br. ἑοῖο.

circa quam retinacula navis delati eo alligarunt.
neque quis ipſam inſulam illam prudenter animadvertit
eſſe: nec noctu Doliones reverſos
heroas vere agnoverunt: ſed forte virorum
Macrienſium opinati ſunt Pelaſgicas copias appuliſſe.
itaque armis ſumtis cum illis manus conſeruerunt.
agitarunt vero et haſtas et clypeos in ſe invicem
vehementi ſimiles vi ignis, quae fruticetis
aridis illapſa furit: ſed tumultus
gravis et terribilis in Dolionio exſtitit populo.
nec ipſe (rex) e praelio contra fatum erat
domum in conjugales thalamos et torum rediturus.
ſed eum Aeſonides converſum recta in ſe
percuſſit irruens in medium pectus: haſta vero
os fractum eſt: ille igitur in arenas provolutus
fatum explevit: hoc enim numquam evitare licet

θνητοῖσι· πάντη δὲ περὶ μέγα πέπταται ἕρκος.
ὣς τὸν ὀϊόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
ἔμμεναι ἀριστήων, αὐτὴ ὑπὸ νυκτὶ πέδησε
μαρνάμενον κείνοισι· πολέες δ᾽ ἐπαρηγόνες ἄλλοι
ἔκταθεν. Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα
ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ᾽ ἐνάριξεν Ἄκαστος·
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἷλεν, ἀρηΐθοόν τε Γέφυρον.
αὐτὰρ ἐϋμελίης Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκτα.
Ἴδας δ᾽ αὖ Προμέα, Κλύτιος δ᾽ Ὑάκινθον ἔπεφνε,
Τυνδαρίδαι δ᾽ ἄμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλόγιόν τε.
Οἰνείδης δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἕλε θρασὺν Ἰτυμονῆα,
ἠδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
ἐνναέται τιμαῖς ἡρωΐσι κυδαίνουσιν.
οἱ δ᾽ ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἠΰτε κίρκους

1036. Ol. *θνητοῖσιν· πάντη γὰρ*, et v. ſeqq. *ὡς — πέδησεν.* 1038. Ol. *αὐτῆ δ᾽.* in Vr. et Vatt. *δ᾽* omittitur. 1043. f. Vulg. olim: *ἐϋμμελίης* et *ἔπεφνεν.* *βασιλῆα* minuſcula littera Br. 1046. *Οἰνεΐδης* cum Br., et *ἕλε* cum Vrat. Vatt. Ol. *Οἰνεΐδης — ἕλεν.* Forſan et praec. v. *Μεγαλοσσάκεα* ſcrib.

mortalibus: undique enim ingens expanditur ſepimentum.
ſic illum ratum ſe indignam mortem
heroum effugiſſe, ipſa noctu irretiit
pugnantem cum illis; multi vero auxiliantes alii
interfecti ſunt. *Hercules* quidem occidit *Teleclem*,
et *Megabronten*: *Sphodrin* vero interemit *Acaſtus*,
Peleus vero *Zelyn* proſtravit, fortemque *Gephyrum*.
at haſtae peritus *Telamon Baſilea* interfecit.
Idas porro *Promeum*, *Clytius* vero *Hyacinthum* interemit,
et *Tyndaridae* gemini *Megaloſacen Phlogium*que.
Oenei vero filius (*Meleager*) poſt illos interfecit audacem *Itymonea*,
atque adeo *Artacea*, anteſignanum virorum: quos etiamnum omnes
incolae honoribus, qui heroibus debentur, ornant.
reliqui vero cedentes trepidarunt, ut accipitres

ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς
πλῆτο πόλις, ϛονόεντος ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
ἀμπλακίην ἄμφω· ϛυγερὸν δ' ἄχος εἷλεν ἰδόντας
ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάροιθε
Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε Δολίονες. αὐτὰρ ἔπειτα
τρὶς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
ἣ θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο

1055. Ol. πάροιθεν. 1059. Ol. δίχα τεύχεσι δινηθ. Sed omnes codd. etiam Vrat. tres Vatt. σὺν τ.

celeres turmatim cum trepidatione fugiunt columbae.
in portas vero cum tumultu irruerunt frequentes: ſtatimque clamore
impleta eſt urbs, ob luctuoſi reditum belli.
mane vero pernicioſum et irreparabilem animadverterunt
errorem utrique: acerbus autem dolor occupavit intuitos
heroas Minyas Aenei filium ante ipſos
Cyzicum in pulvere et ſanguine jacentem.
dies igitur tres totos luctui indulgebant, evellebantque crines
cum ipſi, tum Doliones; ſed deinde
ter cum aereis armis circumacti
circa ſepulcrum juſta funebria fecerunt, inſtitueruntque certamina
ut decet, per campum pratenſem, ubi etiamnum
exſtructus eſt ille tumulus, poſteris quoque viſendus.
neque vero conjux *Clite* occiſo ſupervixit

ὃ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο
ἤνυσεν, ἁψαμένη βρόχον αὐχένι. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηΐδες ὠδύραντο·
καί οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεοὶ, ἣν καλέουσι
Κλείτην δυστήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης.
αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν
ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
ἔτλη τις πάσσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν,
ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο·
ἀλλ' αὔτως ἄφλεκτα διεζώεσκον ἔδοντες.
ἔνθ' ἔτι νῦν, εὖτ' ἄν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι

1068. V. καλέουσιν. 1074. Ol. διαζώεσκον.

marito ſuo: malo vero gravius aliud
addidit, dum inſeruit laqueo gulam: illam vero et ipſae
Nymphae mortuam nemorenſes deplorarunt;
quasque ex oculis lacrimas effuderunt in terram,
eas omnes in fontem commutarunt deae, quem appellant
Cliten, infelicis celebri nomine ſponſae.
triſtiſſimus ſane ille Dolioniis mulieribus
virisque, Iove auctore, dies illuxit: neque enim eorum
ſuſtinuit quisquam deguſtare cibum, nec diu,
prae dolore, de opere molendae frugis (panis parandi) cogitarunt:
verum ſic non toſta frumenta vixerunt edentes.
unde etiamnum, quando ipſis anniverſaria libamina effundunt
Cyzicum incolentes Iones, conſtanter ſemper
in publica mola liba pinſendo parant.
Exinde aſperae excitatae ſunt procellae

ἦμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὖθι
ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. ἐπιπλομένῃ δ' ἐνὶ νυκτὶ
ὧλλοι μέν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἄκαστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
πωτᾶτ' ἀλκυονὶς, λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὖτις ἀπέτραπεν, ἷζε δ' ὕπερθε
νηίου ἀφλάστοιο μετήορος ἀΐξασα.
τὸν δ' ὅγε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσι οἰῶν
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν, ὧδέ τ' ἔειπεν·
„Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
Δινδύμου ὀκριόεντος, εὔθρονον ἱλάξασθαι
μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσί τ' ἄελλαι

1082. Ol. λέχος. 1093. Vulg. ol. ὀκρυόεντος. H. l. et Vrat. recte ſcribit.

per dies aeque ac noctes duodecim, illos vero hinc
navigare prohibuerunt; ſed inſequente nocte
reliqui quidem antea oppreſſi decumbebant
ſomno heroes ultima noctis parte: at *Acaſtus*
*Mopſus*que Ampycides multum dormientes tuebantur.
tum igitur ſuper flavum caput Iaſonis
volavit alcedo, ſtridula voce vaticinans
finem excitatorum ventorum: intellexit autem *Mopſus*
littoralis avis fauſtam vocem audiens.
et illam quidem dea rurſus avertit, conſedit vero ſuper
navis apluſtri, in ſublime elata.
illum (Iaſonem) vero hic (Mopſus), jacentem mollibus in pellibus ovium,
commovendo excitavit ſtatim, atque ſic locutus eſt:
,,Aeſonis fili, oportet te hoc templum ingreſſum
Dindymi prominentis, pulcro ſolio inſidentem placare
matrem omnium deorum: et ceſſabunt procellae

ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκεσα
ἀλκυόνος ἁλίης, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθε
σεῖο πέριξ τὰ ἕκαςα πιφαυσκομένη πεπότητο.
ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθὼν
πᾶσα πεπείρηται, νιφόεν θ᾽ ἕδος Οὐλύμποιο·
καί οἱ, ὅτ᾽ ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται· ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν."
Ὣς φάτο· τῷ δ᾽ ἀσπαςὸν ἔπος γένετ᾽ εἰσαΐοντι.
ὤρνυτο δ᾽ ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ᾽ ἑταίρους
πάντας ἐπισπέρχων, καί τε σφίσιν ἀγρομένοισιν
Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ ςαθμῶν ἐλάσαντες
ἔνθεν ἐπ᾽ αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην.
οἱ δ᾽ ἄρα λυσάμενοι Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηίκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ

1097. Ol. πεπότηται. (Eadem varietas 1122.) 1105. ἀγρομ. eum Br. et 3. Vatt. Vrat. Ol. ἐγρομένοισιν. Mavult Br. σφιν ἀγειρομέν. 1108. Ol. ἐς αἰπ., et 1109. ἱερῆς.

vehementes; talem enim ego modo vocem audivi
alcedinis marinae, quae ſupra dormientem
te undique ſingula nuncians volitavit.
illa (Rhea) enim et venti et mare, et ima terra
omnis continetur, et nivoſa ſedes Olympi.
atque ei, quando e montibus magnum coelum intrat,
Iupiter ipſe Saturnius cedit: ſic vero etiam reliqui
immortales dei terribilem deam colunt."
Sic fatus eſt: illi autem gratus fuit ſermo audienti.
ſurrexit vero e cubili laetus, excitavitque ſocios
omnes feſtinare jubens, atque ipſis congregatis
Ampycidae Mopſi vaticinia expoſuit.
ſtatim vero juniores e ſtabulis actos
inde in celſum duxerunt boves montis jugum.
alii vero ſolutis ex Hiera (ſacra) petra retinaculis
remigarunt in portum Thracium, ipſique

βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαὶ, καὶ πᾶσα περαίη
Θρηϊκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
φαίνετο δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
Μυσίαι· ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο,
ἄστυ δὲ καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.
ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλῃ
πρόχνυ γεράνδρυον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
εὐκόσμως, καὶ δή μιν ἐπ' ὀκριόεντι κολωνῷ
ἵδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτῃσιν,
αἵ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐῤῥίζωντο.
βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
στεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἀγκαλέοντες
ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα, Κύλληνόν τε,

1120. Edd. l. ol. ὀκρυόεντι. 1125. ἀγκαλέοντες etiam Vrat. et 3. Vatt. pro vulg. ἐγκαλέοντες.

eſcenderunt, paucis ſociis in navi relictis.
illis vero Macriades ſpeculae omniſque oppoſita regio
Thraciae in manibus ipſorum apparebat videnda:
conſpiciebatur nebuloſum os Boſpori, atque juga
Myſiae; ex altera vero parte fluvii alveus Aeſepi,
urbs atque campus Nepeïus Adraſteae:
erat vero quidam ſolidus truncus vitis innutritus ſylvae,
ad radices aridus; eum exciderunt, ut inde fieret
deae montanae ſacrum ſimulacrum: elaboravit vero Argus
affabre, atque illud in aſpero cacumine
collocarunt, fagis obumbratum ſummis,
quae quidem omnium celſiſſimae radices egerant.
aram vero e parvis lapidibus congeſtis ſtruxerunt, circumque foliis
redimiti quernis operati ſacris ſunt,
Matrem Dindymiam valde venerabilem invocantes
indigetem Phrygiae, Titiamque ſimul, Cyllenumque,

οἳ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταιέες. οὕς ποτε Νύμφη
Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσι
δραξαμένη γαίης Οἰαξίδος, ἐβλάστησε.
πολλὰ δὲ τήν γε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριωλὰς
Αἰσονίδης γουνάζετ' ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
αἰθομένοις· ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰωὴ
δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
κηδείῃ βασιλῆος ἀνέστενον· ἔνθεν ἐσαιεὶ
ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Ῥείην Φρύγες ἱλάσκονται.
ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς
ἀνταίη δαίμων· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν

1129. Ol. Κρηταέες. Correxit Br. 1130. Vulg. ἀμφοτέρῃσιν. 1132. Ol. ἐγωλὰς et 1135. ὀρχήσαντο. In priori voc. omnes Codd. corrupti. 1138. ἐσαιεὶ cum Vrat. Ol. ἐς αἰεί.

qui ſoli ex multis duces atque adſeſſores
Matris Idaeae vocantur, quotquot ſunt
Dactyli Idaei Cretenſes, quos olim Nympha
Anchiale Dictaeo ſub antro, ambabus manibus
prehendens terram Oeaxidem, peperit.
multum vero illam precibus, ut averteret tempeſtates,
Iaſon ſupplex rogavit libans ſuper ſacris
ardentibus: ſimul vero juvenes Orphei juſſu
tripudiantes ſaltationem armatam ſaltarunt,
et ſcuta enſibus pulſarunt, ut clamor
infauſtus evaneſceret per aërem, quem etiamnum cives
in funere regis emittebant: hinc ſemper
rhombo et tympano Rheam Phryges placant.
ipſa vero puris mentem advertit ſacris
benevola dea: fauſta autem omina edita ſunt.
arbores fructum fundebant uberrimum, circa pedes
vero

αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης·
θῆρες δ' εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
οὐρῇσι σαίνοντες ἐπήλυθον· ἣ δὲ καὶ ἄλλο
θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔ τι παροίτερον ὕδατι ναῖε
Δίνδυμον· ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσι
κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναιέται ἄνδρες ὀπίσσω.
καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Ἄρκτων,
μέλποντες Ῥείην πολυπότνιαν. αὐτὰρ ἐς ἠῶ,
ληξάντων ἀνέμων, νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.
Ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.
οἱ δὲ γαληναίῃ πίσυνοι ἐλάασκον ἐπιπρὸ
νῆα βίῃ· τὴν δ' οὔ κε διὲξ ἁλὸς αἴσσουσαν
οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.

1145. Ol. οὐρῇσιν. Tum ἢ δὲ κ. ἄ., quod Br. emendavit. 1146. ναῖε cum marg. Vrat. et Br. Ol. νάσεν. 1148. Ol. ἐνέσπουσιν. 1154. Ol. ἀποληξειε. 1157. Ol. δὲ ἐξ.

ſponte ſua edidit terra tenerae flores herbae;
ferae latibulis luſtriſque relictis
caudis blandientes advenerunt: atque etiam aliud
dedit portentum: nam nulla antea aqua redundavit
Dindymum: ſed ipſis tum emiſit arido ultro
e vertice non deſinentem: Iaſonium vero appellarunt
illam aquam fontem accolae viri poſtea.
et tum quidem convivium in honorem deae instituerunt in montibus Vrſorum
celebrantes Rheam venerandam: at ſub auroram,
ceſſantibus ventis, inſulam reliquerunt remigando.
Tum aemulatio unumquemque heroum ſtimulavit,
quis ceſſaret ultimus; undique enim aether
ſerenus ſedaverat vortices, atque compoſuerat mare.
illi vero tranquillitate maris freti egerunt ulterius
navem vi: quam non per mare ruentem
ne Neptuni quidem veloces aſſecuti eſſent equi:

ἔμπης δ᾽ ἐγρομένοιο σάλου, ζαχρηέσιν αὔραις,
αἳ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἠερέθοντο,
τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφεον. αὐτὰρ ὁ τούς γε
πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλέης, ἐτίνασσε δ᾽ ἀρηρότα δούρατα νηός.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ, Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο,
Ῥυνδακίδας προχοὰς, μέγα τ᾽ ἠρίον Αἰγαίωνος
τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
δὴ τότ᾽ ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὁλκοὺς,
μεσσόθεν ἆξεν ἐρετμόν. ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
κλύζε παλιρροθίοισι φέρων. ἀνὰ δ᾽ ἕζετο σιγῇ
παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσαν ἠρεμέουσαι.
Ἦμος δ᾽ ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἤ τις ἀροτρεὺς

1161. In omnibus libb. τειρ. καὶ δὴ μετ. Ex Etym. emendavit Ruhnk. 1162. Ol. πασσυδ.η. 1166. Ol. ὑπ᾽ ἐκ. 1170. Ol. παλιρρυθίοισι et 1171. ἀήθεσον.

tamen concitato mari vehementibus auris,
quae nuper ex fluviis ſub veſperam exſtiterant,
vexati labore quieſcebant. at illos
omnibus viribus laborantes traxit robore manuum
Hercules commovitque aptata ligna navis (navem).
ſed quum tandem, Myſorum appetentes terram,
Rhyndaci oſtia, et magnum monumentum Aegaeonis
paullulum ſuper Phrygiae conſpectum praetervecti eſſent,
tum removens turgidi maris ſulcos (fluctus)
medium fregit remum (Hercules): fragmentum vero aliud ipſe
utraque manu tenens cecidit obliquus, aliud mare
abſtulit refluentibus vehens undis: ſedit autem tacitus
circumſpiciens: nam manus non conſueverant quieſcere.
Quo tempore vero ex agro redit foſſor aut arator quis

ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἑήν, δόρποιο χατίζων,
αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
αὐσταλέος κονίῃσι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἑῇ ἠρήσατο γαστρί·
τῆμος ἄρ' οἵ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης,
ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοὶ φιλότητι κιόντας
δειδέχατ', ἐνναέται κείνης χθονός, ἤιά τε σφι
μῆλά τε δευομένοις, μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες
στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον·
οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἑτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὥς κεν ἐρετμὸν

1174. Ol. τετρυμμένα. 1187. Ante Br. εὖ οἷς ἐπιτ. Nonn. codd. οἷς omittunt.

lubenter in ſuam caulam, coenae cupidus,
ibique in veſtibulo laſſata genua reclinat,
ſordidus pulvere, et attritas manus
inſpiciens mala multa ſuo imprecatur ventri:
eo tempore (circa veſperam) illi venerunt in Ciancae
ſedes terrae
circa montem Arganthonium et oſtia Cii.
eos hoſpitaliter Myſi, cum amice adveniſſent,
exceperunt, incolae illius terrae, et viatica ipſis
pecudesque egentibus et vinum largum praebuerunt.
ibi poſtea alii ligna arida, alii mollem
foliorum ſtruem e pratis attulerunt copioſe abſciſſam
ad ſtruendum (torum), alii igniaria agitarunt,
alii vinum in crateribus miſcuerunt, et appararunt
epulas
Ecbaſio ſacris factis ſub crepuſculum Apollini.
At epulari ſociis bene juſſis
abiit in ſylvam filius Iovis, ut remum

οἱ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
εὗρεν ἔπειτ᾽ ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν·
ἀλλ᾽ οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο,
τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
ῥίμφα δ᾽ ὀϊστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
αὐτοῖσι τόξοισιν, ἔδυ δ᾽ ἄπο δέρμα λέοντος.
τὴν δ᾽ ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ ϛύπος ἔλλαβε χερσὶν,
ἠνορέῃ πίσυνος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθύῤῥιζόν περ ἐοῦσαν
προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
ὡς δ᾽ ὅταν ἀπροφάτως ἱϛὸν νεὸς, εὖτε μάλιϛα
χειμερίη ὀλοοῖο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο καταῖξ
αὐτοῖσι σφήνεσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσηται·

1195. αὐτοῖσι etiam Vr. pro vulg. αὐτοῖσιν. 1199. Ol. βαθύῤῥιζον. 1201. Ol. ὅτ᾽ ἄν. 1202. Neſcio quo auctore Brunk. ordine inverſo πέλει δύσις. 1204. Ol. ὑπ᾽ ἐκ.

ipſe ſibi celeriter commodum pararet.
invenit deinde abietem circumvagatus, nec nimium multis
oneratam ramis, nec valde frondentem,
ſed qualis procerae ramus eſt populi,
tanta ſimul et longitudine et craſſitie erat viſenda.
confeſtim ſagittiferam humi depoſuit pharetram,
cum ipſo arcu, exuitque pellem leonis.
illa (abiete) ipſe aerata clava ad ſolum percuſſa
infra utraque truncum comprehendit manu,
robore fretus: latum vero humerum oppoſuit ei
cruribus divaricatis: e ſolo autem quanquam altas habentem radices
inhaerens evulſit, cum ipſis glebis adjunctis terrae.
ſicut autem improviſo malum navis, quando maxime
hibernus ſaevi occaſus eſt Orionis,
deſuper irruens ſubita venti procella
cum ipſis cuneis a rudentibus avellit:

ὡς ὅγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς,
δέρμα θ' ἑλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσσυτος ὦρτο νέεσθαι.
Τόφρα θ' Ὕλας χαλκέῃ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλου
δίζετο κρηναίης ἱερὸν ῥόον, ὥς κεν οἱ ὕδωρ
φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
στραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
δὴ γάρ μιν τοίοισιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε,
νηπίαχον τὰ πρῶτα, δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνε
νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
ἤτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας ἀνίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὅ τόν γε
βοῦν ἀρότην ἤνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
ἵετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
λευγαλέην, ἐπεὶ οὔ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς.

1208. Ol. δίζητο κρήνης i. ῥ. ὡς καὶ οἱ — δίζετο et κεν etiam Vrat. 1210. Ol. ἀτραλέως. 1212. ſ. Ol. νηπιάχοντα et ἔπεφνεν.

ſic ille hanc ſuſtulit. una vero arcu et ſagittis
et pelle iterum ſumtis, et clava, reverti coepit.
Interea *Hylas* aenea cum urna ſeorſum a coetu
quaeſivit fontis ſacrum fluxum, ut ipſi aquam
prior hauriret ad coenam, et alia omnia
diligenter ex ordine pararet revertenti.
etenim eum his moribus ipſe educaverat
infantem primum, quem ex aedibus patris abſtulerat
divini Theodamantis, quem inter Dryopes trucidaverat
crudeliter, bovis aratoris cauſa adverſantem.
ſcilicet novalis jugera ſecabat aratro
Theodamas triſtitia agitatus: at ille
bovem aratorem juſſit tradere ſibi nolentem.
quaerebat enim cauſam belli Dryopibus inferendi
luctuoſam, quia nullam juſtitiae rationem habentes vivebant.
verum iſta longius aberrare me a carmine facerent.

αἶψα δ᾽ ὅγε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναιέται. οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἵσταντο χοροί· μέλε γάρ σφισι πάσαις,
ὅσσαι κεῖσ᾽ ἐρατὸν Νύμφαι ῥίον ἀμφενέμοντο,
Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους,
αἵ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο·
ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφυδατίη· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
κάλλεϊ καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσι.
πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ᾽ αἰθέρος αὐγάζουσα
βάλλε Σεληναίη· τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησε
Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ὡς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἔνι κάλπιν ἔρεισε

1221. Ol. *καλέουσιν*. 1224. *ῥίον* cum Vrat. 3. Vatt. pro *ῥόον*. 1226 Matthiae v. 1227 anteponi et tum in hoc *ἡ μὲν ὅσαι* legi vult. 1230. Ol. *χαρίτεσσιν*. 1232. Ol. *τῆς δ. φ. ἐπτοίησεν*. 1234. V. *ταπρῶτα*.

ſtatim ille (Hylas) fontem adiit, quem appellant
Pegas propinqui accolae; forte tum
Nympharum inſtituebantur chori: curae enim erat ipſis omnibus,
quae ibi amoenum Nymphae promontorium incolebant,
Dianam nocturnis ſemper celebrare cantibus.
aliae quae vertices montium ſortitae erant, aut etiam antra,
aliae ſylveſtres longe deinceps procedebant:
nuper vero e fonte emerſerat pulcrifluo
Nympha ephydatia (fontana): illum vero prope conſpexit
pulcritudine et dulcibus rubentem gratiis.
nam ei plena ex aethere ſplendens
affulgebat Luna: illius vero mentem attonitam reddidit
Cypris, et prae inopia conſilii vix collegit animum.
at iſte ut primum aquae ſitulam immiſit

λέχρις ἐπιχριμφθεὶς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
χαλκὸν ἐς ἠχήεντα φορεύμενον, αὐτίκα δ' ἥγε
λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
κῦσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χειρὶ, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
Τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου.
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὁππόθ' ἵκοιτο.
βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδὸν, ἠΰτε τις θὴρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,
λιμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσε
ποίμνῃσι· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν·
ὣς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
φοίτα κεκληγὼς, μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο δίεσθαι,

1238. κῦσσαι Vrat. Vulg. κῦσαι. Br. κύσσαι. 1243. Πηγέων majuſc. lit. Br. Ol. πηγέων. 1246. Ol. ποίμνῃσιν. 1250. δίεσθαι e Suida Ruhnk. pro vulg. νέεσθαι.

obliquo corpore inclinatus, et plurima reſonuerat unda
in aes ſonorum infuſa, ſtatim haec
ſiniſtram ſuperne collo circumjecit ulnam
oſculari cupiens tenerum os: dextra vero
cubitum attraxit manu, mediumque demerſit in verticem.
Hunc heros clamantem audivit ſolus ſociorum
Elatides Polyphemus progreſſus longius via:
exſpectabat enim Herculem ingentem reverſurum.
ivit igitur properans ad Pegas, inſtar cujusdam ferae
ſylveſtris, ad quam balatus eminus pervenit ovium;
fame autem ardens accurrit, nec tamen potitur
gregibus; antea enim ipſi in ſtabula paſtores
egerant: illa gemens fremit immane, uſque dum defecerit:
ſic tum Elati filius valde ingemuit, circa locum autem
oberravit clamans; at irrita ipſius fuit vox.
ſtatim igitur ſtricto magno enſe coepit perſequi,

μή πως ἢ θήρεσσιν ἕλωρ πέλεν, ἠέ μιν ἄνδρες
μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληίδ' ἑτοίμην.
ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαΐσσων παλάμῃ ξίφος· εὖ δέ μιν ἔγνω
σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. αὐτίκα δ' ἄτην
ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν·
„Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνίψω.
οὐ γὰρ Ὕλας κρήνηνδε κιὼν σόος αὖτις ἱκάνει.
ἀλλά ἑ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα."
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἀΐοντι κατὰ κροτάφων ἅλις ἱδρὼς
κήκιεν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
τὴν θέεν, ᾗ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον ἀΐσσοντα.
ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων

1251. πέλεν ex aliquot codd. Br. pro vulg. πέλοι. 1257. Ol. πάμπρωτον. Verum dat etiam Vrat. cod. cum tribus Vatt. et Brunk.

ne forte aut feris praedae eſſet, aut ipſi incolae,
cum ſolus eſſet, inſidiarentur, praedamque paratam abducerent.
tum in ipſum incidit in via Herculem,
nudum rotans manu enſem: bene vero eum agnovit
feſtinantem ad navem in tenebris: ſtatim vero jacturam
expoſuit triſtem, graviter anhelans:
„Miſer, acerbum tibi dolorem primus eloquar.
neque enim Hylas, qui ad fontem abiit, ſalvus redit,
verum enim latrones captum abducunt,
aut ferae laedunt: ego vero clamantem audivi."
Sic dixit: illi audienti de capite multus ſudor
defluxit, intusque ater in pectore aeſtuavit ſanguis;
iratus vero abietem in humum projecit, atque via
illa cucurrit, qua pedes ipſum ferebant ruentem.
ut vero quis aſilo ictus fertur taurus
pratis relictis et paludibus, nec paſtores

οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυστος,
ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων,
ἵησι μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ·
ὥς ὅγε μαιμώων, ὁτὲ μὲν θοὰ γοῦνατ' ἔπαλλε
συνεχέως, ὁτὲ δ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο
τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοάασκεν ἀϋτῇ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ
ἠῷος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τῖφυς
ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν, ἐπαύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
οἱ δ' ἔσβαινον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας.
κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀκτῆς
γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδήιον ἄκρην.
ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς
ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ

1269. f. Ol. ἵησιν — ἔπαλλεν. 1271. μεταλήγων etiam Vrat. 3. Vatt. Ol. μεταλλήγων. 1276. Contra codd. Brunk. εἴσβαινον. 1281. διαγλαύσσουσιν tres Vatt.

nec gregem curat, conficit vero viam nunc irrequietus,
nunc conſiſtens, atque latam tollens cervicem
edit mugitum infeſto ictus oeſtro:
ſic ille impetu abreptus nunc velocia genua agitavit (cucurrit)
continuo, nunc rurſus ceſſans a labore (curſu)
longe penetrantem magna clamorem edidit voce.
Statim vero ubi ſummos ſuperaverat vertices ſtella
matutina, venti increbruerunt: nec mora Tiphys
conſcendere navem juſſit, et frui vento.
illi inſcenderunt ſtatim lubentes, et in altum navis
ancoris tractis ſolverunt rudentes.
curvabantur autem vento lintea (vela) media, et longe a littore
laetabundi praetervehebantur Poſideium promontorium.
quando vero coelitus ſerena ſplendet aurora
a termino reverſa, colluſtrantur vero viae

καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ,
τῆμος τούς γ' ἐνόησαν ἀιδρείῃσι λιπόντες.
ἐν δέ σφι κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῳὸς
ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφωϊτέρων ἑτάρων. ὁ δ' ἀμηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς
οὐδέ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδέ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἧστο βαρείῃ νειόθεν ἄτῃ
θυμὸν ἔδων· Τελαμῶνα δ' ἕλε χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν·
„Ἧσ' αὔτως εὔκηλος, ἐπεί νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μή σε καλύψῃ,
αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
ἀλλὰ τί μύθων ἦδος· ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
εἶμι τεῶν, οἳ τόν γε δόλον συνετεκτήναντο."

1282. ſſ. φαεινῇ — αἴγλῃ — τούς γ' et σφι cum Vrat., ἀιδρείῃσι cum Br. Vulg. olim: φαεινὴ — αἴγλη· — τοὺςδ' — ἀιδρίῃσι — σφιν. 1287. οὐδέ τι bis cum Vrat. et aliquot Vatt. Ol. οὐδ' ἔτι. 1289. Ol. ἕλεν. Tres Vatt. ἕλεν ἄχος. 1294. Poſt ἦδος Br. comma.

et campi roſcidi lucido ſplendent fulgore:
tum illos (Herculem et Polyphemum) ſenſerunt imprudenter ſe reliquiſſe.
inter ipſos autem contentio exſtitit, tumultusque
ingens, quod fortiſſimo relicto profecti fuerint
ſuorum ſociorum. ſed conſilii inopia perculſus
nec hoc verbum locutus eſt nec illud
Iaſon; immo ſedit ob gravem penitus calamitatem
animum macerans: Telamonem vero corripuit ira, et ſic locutus eſt:
„Sedes ita quietus, quoniam ſcilicet tibi commodum erat
Herculem relinquere: a te conſilium hoc profectum eſt,
ut illius gloria per Graeciam ne tibi officeret,
ſi forte dii conceſſerint, ut domum reverteremur.
ſed quid verba proſunt? nam et ipſe ſeorſum a ſociis
abibo tuis, qui huncce dolum una machinati ſunt."

Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τῖφυν θόρε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
ἔστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὣς ἰνδάλλοντο.
καί νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωὴν,
εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δύω υἷες Βορέαο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσι
σχέτλιοι· ἦ τέ σφι στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότος ἂψ ἀνιόντας
Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξε,
ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
κινυται ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι·
τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,

1301. Ol. ἔπεσσιν et v. ſeq. σφιν. 1305. Br. πέφνε, ſine codd. 1307. λεύσσειν etiam Vrat. Ol. λεύσειν.

Dixit, et in Agniaden Tiphyn irruit: ſed oculi ejus
ſcintillis flagrantis ignis ſimiles apparebant.
atque profecto rurſus in Myſorum terram rediiſſent
aequori reluctantes ventique continuo flatui,
niſi Thracii duo filii Boreae
Aeaci filium (Telamonem) gravibus increpuiſſent verbis
miſeri: profecto enim iis triſtis poena fuit poſtea
manibus Herculis, quod ipſum requiri vetuerant.
a certaminibus enim Pelia defuncto reverſos
in Teno circumflua occidit, atque congeſſit terram
circa eos, columnasque duas ſuperſtruxit,
quarum altera, miraculum ingens hominibus viſu,
movetur ſonoro flatu Boreae.
atque haec ſic erant aliquamdiu poſt eventura.
illis (Argonautis) vero *Glaucus* fremibundo ex mari apparuit,

Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' ἀείρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο χειρὶ
νηΐου ὁλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισι·
„Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους,
ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
ἐξανύσῃ· τῶ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
αὔτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα,
μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ·
αὐτὰρ Ὕλαν φιλότητι θεὰ ποιήσατο Νύμφη
ὃν πόσιν, οἷό περ ἕνεκ' ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.“
Ἦ, καὶ κῦμ' ἀλίαστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας·

1313. γ' poſt στιβαρῇ ex uno cod. inſeruit Br. V. ſeq. ol. ἐσσυμένοισιν. 1323. Optime Ruhnk. conj. ἀτείρει' γ. 1325. ἔλαφθεν etiam Vrat. et codd. Br. atque 3. Vatt. Ol. ἔλιφθεν.

Nelei divini prudentiſſimus vates:
in altum vero hirſuto capite et pectore elato
ex imo ad ilia uſque, valida prehendit manu
lignum navis caudae, atque allocutus eſt properantes:
„Cur contra magni Iovis cupitis voluntatem
in Aeetae urbem abducere animoſum Herculem?
Argis ei fatale eſt injuſto Euryſtheo
perficere laborantem duodecim omnes labores,
habitare autem cum immortalibus, ſi modo paucos
confecerit; quare nullum deſiderium ejus eſto.
ita vero etiam Polyphemum ad oſtia Cii,
decretum eſt, Myſis celebri urbe condita,
mortem obire Chalybum in immenſa terra.
at Hylam ob amorem dea ſibi adſcivit Nympha
conjugem, cujus quidem cauſa illi errantes relicti ſunt.“
Dixit, et fluctum vaſtum ſubiit in imum merſus:

ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
πορφύρεον· κοίλην δὲ διὲξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γήθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐβεβήκει
Αἰακίδης Τελαμὼν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε·
„Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσεαι, ἀφραδίῃσιν
εἴ τι περ ἀασάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος ἧκεν ἐνίσπειν
μῦθον ὑπερφίαλόν τε καὶ ἄσχετον. ἀλλ' ἀνέμοισι
δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν·
„Ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
πρίν περ ἀνιηθείς· ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,

1328. Ol. δι' ἐξ. 1333. ſ. ἧκεν cum Vrat. et al. codd. pro ἦλεν, cum Br. ἐνίσπειν — ἀνέμοισι pro ἐνισπεῖν — ἀνέμοισιν.

circa eum vero vorticibus turbata ſpumabat aqua
purpurea, cavamque per mare proluebat navem.
laetati vero ſunt heroes: ſed propere adiit
Acacides Telamon Iaſonem manumque manui
ſummam injiciens complexus eſt et haec locutus:
„Iaſon, ne mihi iraſcaris, imprudentia
ſi quid offenderim. nam dolor me compulit, ut dicerem
verba inſolentia neque ferenda. at ventis
demus peccatum (avehendum), ut antea benevoli.“
Eum viciſſim Aeſonis filius prudenter allocutus eſt:
„Amice, ſane acerbis me petiiſti dictis,
quum contenderes inter hos omnes, me in benevolum virum
peccaſſe. at non diu amaram iram foveo,
quanquam antea dolore affectus: quoniam non ob greges ovium
neque poſſeſſiones iratus ſuccenſuiſti,

ἀλλ' ἑτάρου περὶ φωτός· ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ ἄλλῳ
ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσεσθαι."
Ἦ ῥα, καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπη πάρος, ἑδριόωντο.
τὼ δὲ Διὸς βουλῆσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο
Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ' Εὐρυσθῆος ἀέθλους
αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
Μυσίδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδὸν, ὁππότε μή οἱ
ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον, ἠὲ θανόντος.
τοῖο δὲ ῥύσι' ὄπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
μή ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ,
κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα καταυτόθι νάσσατο παῖδας,

1342. δέ τοι σὲ e Vr. et al. codd. Olim: δ' ἔτι σέ. 1349. Ol. ἀνστήσειν. 1352. Pierſ. conj. ὅρκ. πιστώσαντο. 1353. Ol. ἀπολλήξαν. 1356. Cum tribus Vatt. dedi καταυτόθι pro κατ' αὐτ. ubi κατ' cum verbo jungendum erat.

ſed propter amicum virum: ſpero vero te etiam cum alio
mei cauſa, ſi tale quid unquam acciderit, certaturum eſſe.“
Dixit, atque reconciliati ibi, ubi antea, ſedebant.
illi vero ex Iovis voluntate, alter Myſis conditurus
erat exſtructuruſque cognominem urbem fluvii
Elatides Polyphemus: ſed alter Euryſthei labores
reverſus perfecturus. minatus vero eſt ſe terram
Myſiam vaſtaturum eſſe protinus, niſi (incolae) ipſi
aut vivi invenirent Hylae ſortem, aut mortui.
pro eo igitur obſides dederunt ſelectos nobiliſſimos
ſilios e populo, atque jurejurando confirmarunt,
ſe nunquam quaerendi omiſſuros eſſe laborem.
quare etiamnum Hylam inveſtigant Ciani
filium Theodamantis, atque bene ſtructam curant
Trachinem. etenim ibi depoſuerat (Hercules) filios,

οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτί τε πάσῃ
λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
ἠοῦς τελλομένης. οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖάν γ' ἐσιδέσθαι
φρασσάμενοι, κώπῃσιν ἅμ' ἠελίῳ ἐπέκελσαν.

1358. Ol. vulg. Ναῦν, ſed codd. etiam Vrat. Ionicam formam exhibent.. 1361. γ' cum Br. inſerui. 1362. Hic vulgo additus eſt verſus iſte: ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφαάνθη, qui eſt ultimus libri II. verſus male huc relatus. Delevit Br. Nam aurorae hic jam erat mentio facta.

quos ei obſides commiſerant inde abducendos.
Navem vero per totum diem ventus ferebat nocteque omni
vehementer flans; at ne tantillum quidem ſpirabat
aurora exorta. Illi igitur terrae prominens
littus e ſinu admodum amplum viſu
obſervantes, remis ſole exoriente eo appulerunt.

ARGVMENTVM LIBRI SECVNDI.

I. Erant eo loco caſtra Amyci, regis Bebrycum, qui omnes hoſpites ſecum depugnâre cogebat (1-7.), atque adeo Argonautas ad pugilatum provocavit (-18.); accepit conditionem Pollux (-24.). Inſtitutum igitur eſt certamen, quod venuſto epiſodio (25-97.) deſcribitur. Bebryces, caedem regis ſui ulturi, quem Pollux occiderat ictu, aggrediuntur Argonautas, exſtititque pugna, qua Bebryces, multis civibus amiſſis, fuſi et fugati ſunt (-137.). Interea Mariandyni duce Lyco eorum agros vaſtaverant (141.). Sed inter Argonautas aliquis conqueſtus eſt, Herculem huic pugnae non interfuiſſe (-154.). Noctu Argonautae epulis ſacrisque rebus et cantui indulſerunt (-163.), ſed mane, praeda navi impoſita, per Boſporum navigarunt, non ſine periculo, tamen ſalvi, et poſtridie in oppoſitam Bithyniae oram appulerunt (-177.). II. Hic juxta littus habitabat Phineus, a Iove propter abuſum vaticinandi artis coecitate et victus privatione per Harpyias punitus (-193.). Is ubi intellexit, adeſſe Argonautas, per quos ab Harpyiis ſe liberatum iri ſciebat, rogavit eos, ut ſibi, ex oraculi voce, opitularentur, oraculumque ipſum expoſuit (-240.). Filii igitur Boreae Harpyias celerrime inſecuti, ad inſulas Strophadas, interficere tamen non potuerunt, moniti ab Iride, nunquam illas ad Phineumredituras eſſe (-300.). Interea cum Phineo epulati ſunt Argonautae (-310.), quibus navigationis uſque in Pontum rationem, quantum licebat, expoſuit (-407.), ſed, rogante Iaſone, non niſi paucis verbis res in Colchide agendas ſignificavit (-425.). Iam redierant Boreae filii, resque a ſe geſtas narraverunt (-435.). Protracti ſunt ſermones ad auroram uſque (-450.), quo tempore ſolebant accolae ad Phineum confluere, et reſponſa accipere; ex iis Phineus retinuit Paraebium, quo ablegato ad ovem adducendam (-468.), Phineus hujus Paraebii et patris ejus fata Argonautis narravit eleganti epiſodio (-489.). Interea Paraebius ad-

duxerat duas oves, quas Apollini juſſu Phinei immolarunt Iaſon et Boreadae; epulis factis, ſomno ſe dederunt (-497.). Mane eteſiae ſpirabant, quarum originem novo epiſodio, de Cyrene ejusque filio Ariſtaeo (500-528.), explicat poeta. His eteſiis per quadraginta dies detenti, tandem ara duodecim diis exſtructa et ſacris factis, inde ſolverunt (-536.). III. Minervae vero, quae celeriter advenerat, auxilio, non ſine ſummo periculo, per petras illas Cyaneas ſalvi evaſerunt, quas fatale erat firmas ſtare, ſi quis ſalvus per eas tranſierit (-606.). Tiphys agnoſcit gratus Minervae opem, jubetque Iaſonem bono eſſe animo (-618.); hic metum et ſollicitudinem primum ſimulat (-637.), ſed, ſociorum ſententiis perſpectis, oſtendit, quantam in eorum animis ponat fiduciam (-649.). IV. Enarratur, quae loca porro attigerint, usque dum appellerent ad inſulam deſertam Thyniadem (-673.), ubi cum primo mane iis apparuiſſet Apollo (-684.), ſuaſu Orphei eam appellarunt Eoi Apollinis inſulam, huicque ſacra fecerunt, accinente Orpheo, et Argonautis ipſis foedus ſuum jurejurando ſancientibus (-719.). V. Perſequitur navigationem uſque in portum Acheruſium in promontorio terrae Mariandynorum, quem uberius deſcribit (-751.). Lycus, illius terrae rex, et Mariandyni, qui diu cum Amyco et Bebrycibus bellum geſſerant, foedus inierunt cum Argonautis, et Lycus eos urbe excepit (-761.), cui cum Iaſon omnes res adhuc geſtas expoſuiſſet (-771.), Lycus maxime doluit, Herculem relictum eſſe, cujus praeclare facta et merita in patrem ſuum non minus quam injurias, quas ipſe ab Amyco perpeſſus erat, expoſuit, muneraque heroibus, et filium Daſcylum expeditionis comitem dedit (-814.). In paluſtribus locis illius littoris *Idmon* ab apro eſt interfectus, et ſolemni funere ſepultus (-850.). Obiit vero etiam ex morbo *Tiphys* Agniades (-860.). Luctus diutius etiam eos detinuiſſet, niſi *Ancaeus*, incitante Iunone; Peleo ſuadente, ſociis ſuffragantibus, gubernacula navis cepiſſet (-898.). VI. Itaque duodecimo die pro-

79917

fecti ad Callichori oſtia (-911.) et Stheneli ſepulcrum devenerunt, cujus anima, Proſerpina concedente, tumulum conſcendit, et Argonautis viſa eſt, qui, Mopſo jubente, ſacris eam placarunt (-929.). Navem iterum ingreſſi, celeriter Parthenium fluvium et alia loca praetervecti (-945.), venerunt in Aſſyriam terram, quo Sinopen, Aſopi filiam, Iupiter deduxerat, virginitatis ſuae conſervandae ſtudioſiſſimam (-954.), neque diu ibi morati (-961.), ad oſtia Thermodontis in terra Amazonum appulerunt (-971.), cujus fluvii ſingularem naturam deſcribit (-984.). Argonautae vero cum Amazonibus pugnare coacti fuiſſent, niſi vento ſecundo littus reliquiſſent, dum Amazones, quae ſeparatae habitabant, armabantur (-1000.). Tum attigerunt terram Chalybum (-1008.), Tibarenorum (-1014.), Moſſynoecorum (-1030.), quorum omnium mores exponit breviter poeta. Vbi vero ex adverſo inſulae Aretiadis navigarunt, avis ejus inſulae advolavit, et pennam acutam in Oïleum emiſit, avem ſagitta interfecit Clytius (-1046.). Sed Amphidamantis conſilio clamore magno ſublato et ſtrepitu clypeorum iſtas aves fugarunt ex inſula (-1090.). Nam Phineus Argonautas huc appellere juſſerat. Etenim filii Phrixi, qui Colchica navi profecti erant ad petendas ex Orchomeno patris opes, tempeſtate jactati, et navi fracta, huc deferebantur eo tempore, petieruntque ab Argonautis opem (-1133.). Cognitum igitur Iaſoni eſt, hos cognatos eſſe, et intellectum, non ſine numine eveniſſe, ut hic in ipſos inciderent (-1167.). Sacris factis, Iaſon eos hortatus eſt, ut velleris aurei auferendi ſocii eſſent (-1195.), ſed Argus, unus e quatuor Phrixi filiis, rei maxima pericula expoſuit (-1215), at Peleus oſtendit, non metuendum eſſe Aeetam (-1225.). Poſtridie Argonautae ex inſula profecti, Philyraeam inſulam, quae a Philyra Saturno amata nomen habuit (-1241.), Macronas, Bechiras, Sapiras, Byzeras praetervecti (-1245.) conſpexerunt Caucaſios vertices, et aquila Prometheum lacerans volavit ſuper navem, Prometheique gemitus audiverunt (-1259.). Tandem Phaſin fluvium intrarunt, et in Colchidem venerunt. (-1285.).

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ

ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἔνθάδ᾽ ἔσαν ςαθμοί τε βοῶν αὖλίς τ᾽ Ἀμύκοιο
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὅν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπλήεςατον ἀνδρῶν.
ὅς τ᾽ ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκε,
μή τιν᾽ ἀποςείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑεῖο
πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάιξε.
καὶ τότε δὴ προτὶ νῆα κιὼν, χρειὼ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλίης, οἵ τ᾽ εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·
τοῖον δ᾽ ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον·

6. Ol. ἑοῖο. Correxit Br. Idem mavult πυγμαχίῃ. 8. Ol. καὶ δὲ τότε. Codd. καὶ δὴ τ.

APOLLONII RHODII

ARGONAVTICORVM

LIBER SECVNDVS.

Ibi erant et ſtabula boum et aula *Amyci*
Bebrycum regis ferocis, quem quondam Nympha
peperit, quae cum Neptuno Genitali rem habuerat,
Bithyna Melia, ſuperbiſſimum hominum:
qui etiam hoſpitibus iniquam legem imponebat,
ne quis inde diſcederet, priusquam periculum feciſſet cum ipſo
pugilatus: multos autem accolarum interfecerat.
atque tum quoque ad navem venit ſciſcitatum ex ipſis cauſſam
navigationis, quique eſſent, et ſuperbe eos contemſit;
haec vero inter omnes prope accedens elocutus eſt verba:

„Κέκλυθ' ἁλίπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὔμμιν ἔοικεν.
οὔ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσσῃ,
πρὶν χείρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι.
τῶ καί μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
πυγμαχίῃ στήσασθε καταυτόθι δηρινθῆναι.
εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
ἦ κέν τις στυγερῶς κρατερὴ ἐπιέψετ' ἀνάγκη."
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγριος εἰσαΐοντας
εἷλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο, φώνησέν τε·
„Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακήν, ὅτις εὔχεαι εἶναι,
φαῖνε βίην· θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
αὐτὸς ἑκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάασθαι."

11. Male ol. κέκλυτ'. 13. Ol. κε B. 16. καταυτόθι junctim etiam Vrat. Ol. κατ' αὐτόθι. 18. κρατερὴ—ἀνάγκη cum Vrat. et Brunk. Ol. κρατερῇ—ἀνάγκῃ. 23. ὡς cum codd. ſervavi. Br. οἷς e v. 149. Nonn. edd. ὑπόσχομαι.

„Audite, in mari vagantes, quae ſcire vos convenit.
non quemquam fas eſt hinc diſcedere
virorum peregrinorum, qui ad Bebrycas devenerit,
priusquam contra meas manus ſuas manus ſuſtulerit.
quare etiam mihi optimum ſelectum ſolum e coetu,
pugilatu ſiſtite ut ſtatim mecum certet.
ſi vero negligentes meas transgreſſi fueritis leges,
certe quaedam inviſo modo dura premet neceſſitas."
Dixit ſuperbiens: hos vero acris audientes
cepit ira: *Pollucem* vero inprimis ſtimulavit provocatio.
ſtatim igitur ſociorum propugnator exſtitit et dixit:
„Cohibe te: nec nobis malam, quicunque gloriaris eſſe,
minare vim: legibus enim obſequemur, ut jubes.
ipſe ſponte jam tibi promitto me pugnaturum eſſe."

Ὣς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἑλίξας,
ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὅν τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
ἄνδρα τόν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδ' ἐδάμασσεν.
ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐΰστιπτον θέτο φᾶρος
λεπτόμιτον, τό ῥά οἵ τις ἑὸν ξεινήιον εἶναι
ὤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
αὐτῇσι περόνῃσι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνοιο.
αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα παπτήναντες
ἷζον ἑοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἢ ὀλοοῖο Τυφωέος ἠὲ καὶ αὐτῆς

26. Ol. ὄρεσσι. 31. Ol. λεπτάλεον. Br. e 4. codd. emendavit. 35. In Flor. et Steph. πεπτήναντες, ſed codd. ut editur.

Sic dixit intrepide: ille vero intuitus eſt, oculos volvens,
ut leo jaculo vulneratus, quoque in montibus
viri occupantur, ille circumdatus multitudine
alios quidem non amplius curat, adſpicit vero ſolus
virum eum, qui ipſum vulneravit primus, neque tamen interfecit.
tum igitur Tyndarides (Pollux) bene factum depoſuit pallium
ſubtile, quod ei quaedam hoſpitale donum
dederat Lemniadum: iſte vero atram duplicem paenulam
cum ipſis fibulis, pedumque aſperum
abjecit, quod geſtabat ex montano oleaſtro factum.
deinde vero poſtquam prope, locum qui placuerat circumſpexerant,
ſedere juſſerunt ſuos ſeorſum omnes in littore ſocios,
nec corpore, nec ingenio ſimiles illi viſu.
immo iſte (Amycus) aut peſtiferi Typhoei aut etiam ipſius

Γαίης εἶναι ἔικτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθε,
χωομένη Διΐ, τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὗπερ κάλλισται ἔασιν
ἑσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.
τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς ἔτι χνοάοντας ἰούλους
ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν. ἀλλά οἱ ἀλκὴ
καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο· πῆλε δὲ χεῖρας
πειράζων ἔθ' ὡς πρὶν εὐτρόχαλοι φορέονται,
μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν.
οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπωθεν
ἑστηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καί οἱ ὀρέχθει
θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἷμα κεδάσσαι.
τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς
θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἑκάτερθεν ἱμάντας
ὠμούς, ἀζαλέους, πέρι δ' οἵ γ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
αὐτὰρ ὁ τόν γ' ἐπέεσσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·

39. πάροιθε cum Brunk. pro vulg. πάροιθεν. 42. Pro ἑσπερίην placet, quod Wakef. conjecit, θεσπεσίην. 54. ὁ cum Vrat. Ol. ὅ.

Terrae eſſe videbatur monſtroſus partus, qualem (Tellus) olim
irata Iovi, peperit: ille autem coeleſti ſimilis
ſtellae, Tyndarides, cujus pulcherrimum eſt
heſperiam per noctem ſplendentis jubar.
talis erat Iovis filius, jam naſcentem lanuginem
emittens, jam alacer oculis. at ei robur
et vis, veluti ferae, creſcebat: jactabat autem manus
tentans, num ſicut antea agiles moverentur,
neque aſſiduo labore et remigatione rigerent.
non autem Amycus periculum fecit: ſed tacite procul
ſtans in ipſum intendit oculos, atque ei exſultavit
animus, cupienti e pectoribus (adverſarii) ſanguinem effundere.
illis interea ſervus Amyci *Lycoreus*
poſuit ante pedes geminos utrinque caeſtus
crudos, ſiccos, qui admodum induruerant.
at iſte hunc verbis arrogantibus allocutus eſt:

„Τῶνδέ τοι, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
αὐτὸς ἑκὼν, ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
ἀλλὰ βάλευ περὶ χειρί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις,
ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν πέρι τ᾽ εἰμὶ ταμέσθαι
ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηΐδας αἵματι φῦρσαι.“
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ὅγ᾽ οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν.
ἧκα δὲ μειδήσας, οἵ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
τοὺς ἕλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ᾽ ἀντίος ἤλυθε Κάστωρ,
ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ᾽ ἱμάντας
ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν·
τῷ δ᾽ αὖτ᾽ Ἄρητός τε καὶ Ὄρνυτος, οὐδέ τι ᾔδειν
νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
αὐτίκ᾽ ἀνασχόμενοι ῥεθέων προπάροιθε βαρείας

55. Τῶνδέ τοι cum Vrat. et Br. Ol. τῶνδ᾽ ἔτι. 58. Ox. περί τ᾽. 62. Br. mavult τοὺς γ᾽ ἕλεν. 65. αὖτ᾽ cum Vrat. et Vatt. atque Brunk. et οὐδέ τι. Ol. αὖ — οὐ δέ τι. 67. οἱ δ᾽ cum Vrat. Ol. αἱ δ᾽. ἐν, quod ol. ante ἱμᾶσι additum, cum libb. Br. Vrat. Vatt. omiſi.

„Horum tibi (caeſtuum) quem volueris, ſine ſorte concedam
ipſe ſponte, ne me reprehendas poſtea.
itaque appone manui: expertus autem aliis dicas,
quantum ego in coriis boum praeſtem ſecandis
duris, et virorum genis ſanguine contaminandis.“
Sic locutus eſt: at hic nihil contra rixans dixit,
ſed leniter ſubridens, qui ei ad pedes jacebant
hos (caeſtus) ſumſit ſine haeſitatione: ad eum vero acceſſerunt *Caſtor*,
et Biantiades *Talaus* magnus: celeriter autem lora
alligarunt, valde eum cohortantes ad fortitudinem.
iſti vero (caeſtus alligarunt) *Aretus* atque *Ornytus*, neque ſciverunt
imprudentes, ſe extremum illos alligare malo fato.
ſed hi quum caeſtibus, diſtantes, eſſent inſtructi,
ſtatim ſublatis ad ora gravibus

χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἅτε κῦμα θαλάσσης
τρηχὺ θοῇ ἐπὶ νηὶ κορύσσεται, ἡ δ' ὑπὸ τυτθὸν
ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος·
ὣς ὅγε Τυνδαρίδην φοβέων ἕπετ', οὐδέ μιν εἴα
δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἣν διὰ μῆτιν
ἀΐσσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
πυγμαχίην, ᾗ κάρτος ἀάατος, ᾗ τε χερείων,
τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
ὡς δ' ὅτε νήια δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
ἀνέρες ὑληοεργοὶ, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
δοῦπος ἄδην· ὣς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθε

69. φέρον in πνέον mutat Wakef. 71. Ol. θοὴν — νῆα. E quinqᴕe codd. correxit Br. 76. ἀΐσσοντ' e conject. Pierſon. Ol. ἀΐσσων. 77. ἀάατος etiam Vrat. pro vulg. ἀάατον. 82. ὣς cum Vrat. ἀμφοτέρωθε cum Brunck. Ol. ὡς — ἀμφοτέρωθεν.

manibus ſibi vim intentant congredientes.
ibi vero Bebrycum rex, ut fluctus maris
aſper celeri involvitur navi, haec aliquantum
peritia prudentis gubernatoris declinat,
cupiente irrumpere in parietes fluctu:
ſic iſte Tyndaridem terrens inſecutus eſt, neque eum ſivit
ceſſare: hic vero ſemper illaeſus ſua prudentia
inſilientem devitavit: ſaevum vero ſtatim animadvertens
pugilatum, qua robore ſuperior, quaque inferior eſſet (Amycus),
hac etiam ſemper cum manibus manus conſeruit.
ut vero, quando navalia ligna acutis reſiſtentia clavis
fabri lignarii, injiciendo agitantes,
tundunt malleis, ſuper alium alius excitatur
ſonitus itentidem: ſic his genae utrimque

καὶ γένυες κτύπεον· βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
ἐς τέ περ οὐλοὸν ἆσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπῳ
ἱδρῶ ἅλις, καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντες.
ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι ἠΰτε ταύρω
φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.
ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς
βουτύπος οἷα, πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
χεῖρ' ἐπί οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη,
κρᾶτα παρακλίνας, ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρ' ἐκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
κόψε μεταΐγδην ὑπὲρ οὔατος, ὀστέα δ' εἴσω
ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν· οἱ δ' ἰάχησαν
ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδησαν βασιλῆος,

87. Ol. φυσιόωντι. Quod vulg. nunc, dant Pariſſ. et unus Vat. 92. ὑπέκδυ conj. Matthiae. 94. Ol. παρέκ. Sed παρ' cum verbo jungendum. 96. Ol. ἂμ' ὀδύνῃ.

et maxillae crepitarunt: et ſtridor ortus eſt dentium
immenſus, neque ceſſarunt uſque ſe ferire,
donec aeger anhelitus utrumque etiam perdomuit.
ſtantes vero paullulum ſeorſum abſterſerunt ab ore
ſudorem largum, aegre halitum trahentes.
tum iterum congreſſi ſunt adverſantes, ut tauri
paſcentem ob vaccam furentes decertant.
tum deinde Amycus ſummis ſublatus,
boum caeſoris inſtar, pedibus ſe extendit, gravemque
manum in illum commovit: ſed hic irruentem ſuſtinuit
capite declinato, humeroque excepit cubitum
paullulum: verum prope iſtum aggreſſus
percuſſit cum impetu ſupra aurem, oſſaque intus
fregit: iſte prae dolore in genua procidit: acclamarunt vero
heroes Minyae: iſtius omnis effundebatur animus.
Neque vero Bebryces viri neglexerunt regem,

ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάασκον.
τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἑκάτερθεν
ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον, ἠδὲ Μίμαντα,
τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο, θοῷ ποδὶ λὰξ ἐπορούσας,
πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλε· τοῦ δ' ἆσσον ἰόντος
δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρί,
δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
οὗτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο,
ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μοῦνον,

99. Ol. σιγύννους. 102. Ol. ἀρυσσάμενοι. Codd. fere omnes ἐρυσσάμ. — γε μὲν ἀνέρα cum Pierſ. corruptum cenſet Br. Mavult nomen propr. Μεγάνορα ſeu Μελάνορα legi. 103. Ol. ἐπεσσύμενος. Mutavi cum Br. Vr. et tribus Vat. 104. Brunk. ſine codd. ἀμφοτέροις ἐκεάσθη. 107. Ol. βάλλεν. 111. Libri ſcripti, etiam Vatt. οὖτα. Mutandum eſſe accentum Br. docuit.

ſed ſimul clavas ſiccas et venabula
recta tollentes in Pollucem impetum fecerunt.
ante hunc vero e vaginis acutis enſibus ſocii
ſteterunt extractis. primus quidem virum Caſtor
feriit irruentem ſuper capite, quod utrinque
huc et illuc in humerum utrumque diffindebatur.
ipſe vero *Itymovea* immanem et *Mimantem*,
illum quidem ſub pectore, celeri pede calcitrando irruens,
percuſſit, atque in pulverem proſtravit, alterum vero propius accedentem
dextra ſuper ſiniſtro ſupercilio feriit manu,
abſcidit vero ei palpebram, nudusque relictus eſt oculus.
Orides vero Amyci robore inſignis miniſter
vulnus inflixit Biantiadae ad ilia *Talao*,
neque tamen eum interfecit, verum tantillum cutem modo

νηδυίων ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
αὔτως δ' Ἄρητος μενεδήϊον Εὐρύτου υἷα
Ἴφιτον ἀζαλέῃ κορύνῃ συνέλιξεν ἐλάσσας
οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἦ τάχ' ἔμελλεν
αὐτὸς δῃώσεσθαι ὑπὸ ξίφεϊ Κλυτίοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργοιο θρασὺς υἱὸς
αἶψα μάλα τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινὸν
ἄρκτου προσχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσῳ
ἐμμεμαὼς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαι, σὺν δέ σφιν ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἰήσων.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι, ὁρμηθέντες
λάθρῃ εὐρίνων τε κυνῶν, αὐτῶν τε νομήων,
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἕλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὣς ἄρα τοί γε

119. Vulg. αἶψα μέλαν τετ. πέλ. μέγαν, abſurde. Br. lectio, quam retinui, ex uno cod. fluxit, nec ipſi ſana viſa. Conjicit: α. μέγαν τ. π. χερὶ — τεταγὼν defendit. Ruhnk. conjecit: α. μάλ' ἀμπεπαλὼν π. μέγαν. Heyn. cum Sanctamand. αἶψα μάλ' ἀντεταγὼν π. probabiliter. 124. Al. lectio πέλιοι λύκοι. 125. Ol. εὐῤῥίνων.

inteſtinis non tactis ſub zona ſtrinxit aes.
ſic etiam *Aretus* fortem *Euryti* filium
Iphitum rigida clava tractavit percuſſum
nondum fato malo debitum: profecto mox erat
ipſe periturus enſe *Clytii*.
atque tum *Ancaeus*, Lycurgi animoſus filius,
ſtatim ſtringens magnum enſem, atque atram
urſi praetendens ſiniſtra pellem, in medium proſiliit
concitatus in Bebrycas: ſimul vero cum eo irruebant
Aeacidae, et cum iis bellicoſus ferebatur *Iaſon*.
ut vero, cum in ſtabulis innumeras oves terrent
die hiberno cani lupi, ingreſſi
clam ſagacibus canibus et ipſis paſtoribus,
quaerunt, quam primum, impetu facto, rapiant,
multas intuiti ſimul, hae vero undique ſic
coarctantur invicem corruentes: ſic illi

λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
αἱ δή τοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀΐσσουσιν·
ὣς οἵ γ' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐκέδασθεν
εἴσω Βεβρυκίης, Ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες,
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν, ὃ δή σφισιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ' ἀΐδηλον ἔην. πέρθοντο γὰρ ἠμὲν ἀλωαὶ
ἠδ' οἶαι τῆμος δηΐῳ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὔλια δηϊάασκον·
ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δή τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπε·

132. Servavi vulgatum. Br. e quatuor Parr. αἱ δ' ἤτοι. 135. Ol. ἐκ ἔτι, et ἀλλὰ κέδασθεν. 136. Poſt ἀγγελ. vulgo colo interpungitur. 144. Ol. ἔειπεν.

vehementer Bebrycas inſolentes perterruerunt.
ut vero apum examen magnum opiliones
vel mellarii in rupe vexant fumo,
hae quidem aliquamdiu confertae ſuo in alveari
ſuſurrando agitantur, ſed diutius fuliginoſo
fumo infeſtatae procul a rupe avolant.
ſic illi non diu amplius manebant firmiter, verum diſſipati ſunt
in Bebryciam interiorem, Amyci fatum nunciaturi,
ſtulti; neque enim ſenſerunt, quae ipſis prope alia
calamitas improviſa immineret. vaſtabantur enim et vineae
et villae tum infeſtis armis Lyci
et Mariandynorum abſente rege.
ſemper enim dimicabant de terra ferrum proferente.
illi vero jam ſtabula et caulas ſpoliabant;
jam innumeras pecudes undique coactas mactabant
heroes, et aliquis inter eos ita locutus eſt:

„Φράζεσθ' ὅττι κεν ἧσιν ἀναλκείῃσιν ἔρεξαν,
εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
ἤτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοὺς
ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευε
θεσμοῖσι ῥοπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἔνι τόνγε λιπόντες
πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος."
Ὧς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
καὶ τότε μὲν μένον αὖθι διὰ κνέφας, ἕλκεά τ' ἀνδρῶν
οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς
ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν, οὐδέ τιν' ὕπνος

145. Retinui cum codd. ἀναλκείῃσιν, quod Ruhnk. probabili conject. in ἀτασθαλίῃσιν mutavit. Recepit hoc Brunk. qui tamen vidit, poſſe et ἀπηνείῃσιν vel ἀλαζονίῃσιν reponi. Poſſit ἔρεξεν praeferri, ut ad Amycum pertineat, de quo ſequentia agunt. 151. Brunk. dedit ἀκηδέστως, neſcio unde. Nihil enim in not. monuit, nec e Vatt. aliquid adfertur. 155. Br. ſcripſit, non monito lectore, καὶ τότε δὴ μ., haud dubie numeri cauſa. In neutro loco a codd. et ed. pr. diſceſſi.

„Cogitate quid ſua ignavia iſti effecturi fuiſſent,
ſi forte Herculem deus etiam huc deduxiſſet.
certe enim ego, illo praeſente, ſpero
ne pugilatu quidem certatum fuiſſe: ſed quando leges
venerit edicturus (Amycus), cum iis ſtatim quas edixit
legibus clava (percuſſum) eum ferociae oblitūrum fuiſſe.
profecto temere in terra illo relicto
per mare navigamus: valde autem noſtrum unusquisque
ſentiet perniciofum damnum, illo abſente."
Sic dixit: haec vero omnia Iovis conſilio evenerant.
et tum quidem ibi per noctem manſerunt, et vulnera virorum
ſauciorum curarunt, et diis ſacris
factis, lautam coenam inſtruxerunt, nec quemquam ſomnus

εἷλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσι.
ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα
ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
Ὀρφείῃ φόρμιγγι συνοίμιον ὕμνον ἄειδον
ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκτὴ
μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
Ἦμος δ' ἠέλιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
ἐκ περάτων ἀνιὼν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης
ληΐδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
ἔνθα μὲν ἠλιβάτῳ ἐναλίγκιον ὄρει κῦμα
ἐμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἐοικὸς,
αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς

158. Ol. ἱεροῖσιν. 164. Brunk. e quatuor codd. δνοφερὰς. Vtrumque bonum eſt, ſed imago in δροσερὰς ſuavior. 170. Ol. ἀμφέρεται. 172. φεύξασθαι pro vulg. φεύξεσθαι cum Vatt. et al. codd. dedi.

occupavit ad poculum et ſacra ardentia.
ſed cum flavas coronaſſent lauro ſuperne frontes
littorali, ad quam (arborem) etiam retinacula alligata erant,
Orphei citharae conſonum hymnum cecinerunt
numeroſe: circum ipſos vero laetabatur tranquillum littus
canentes: celebrarunt autem Therapnaeum Iovis filium (Pollucem).
Vbi vero ſol roſcidos colluſtravit colles
e terminis rediens, excitavitque ovium paſtores:
tum ſolutis ab extrema funibus lauro
et praeda navi impoſita, quantam neceſſe fuit aſportare,
vento (ſecundo) vorticoſum in Boſporum ferebantur.
ibi quidem celſo ſimilis monti fluctus
defertur ante ipſos ac ſi irruere voluerit,
uſque ſuper nubes elatus: nec putes (eos)
effugere poſſe triſtem mortem, quoniam admodum mediae navi

λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμπης
ϛόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ.
τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο,
ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι· ἤματι δ' ἄλλῳ
ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
 Ἐνθάδ' ἐπάκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
ὃς πέρι δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη,
εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λητοΐδης· ȣ̓δ' ὅσσον ὀπίζετο, καὶ Διὸς αὐτȣ̃
χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἴαλλεν,
ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· ȣ̓δὲ γάνυσθαι
εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
θέσφατα πευθόμενοι περιναιέται οἴκαδ' ἄγειρον.
ἀλλὰ διὲκ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσȣσαι

173. Plures codd. et ed. Flor. ἐπικρ. ὑπὲρ νέφεος. 177. In codd. Vatt. et al. Βιθυνηΐδι. Nam poteſt ſecunda hujus voc. ſyllaba etiam corripi. 178. Ol. Ἔνθα δ'. 187. διὲκ Vrat. et Br. codd. Ol. διά.

vehemens impendet (fluctus), ut nubes. at ille tamen
ſternitur, ſi modo peritum gubernatorem offenderit.
quare etiam hi Tiphyis ſolertia tranſierunt,
illaeſi quidem, at perterriti: die vero altero (poſtridie)
ex adverſo terrae Bithynicae funes religarunt.
 Ibi littoralem domum Agenorides habuit *Phineus*,
qui prae omnibus graviſſima mala ſuſtinuit,
propter vaticinandi artem, quam ei olim dederat
Apollo: neque tantillum reveritus erat, vel Iovis ipſius
ediſſerens vere ſacram mentem hominibus.
ideo etiam ipſi ſenectutem diuturnam immiſit,
eripuit vero oculorum dulce lumen: neque laetari
paſſus eſt copioſis cibis, quos ei ſemper
oracula ſciſcitantes accolae domum deportabant.
immo e nubibus ſubito irruentes

Ἅρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῇσι
συνεχέως ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
μὴ καὶ λαυκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
ἑστηώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
τούσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἑῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον,
βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο
ἀδρανίῃ γήραΐ τε· πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς

192. ſ. Br., negans ſenſum ineſſe vulgatae lect., codd. invitis dedit: μὴ ὅτι λ. φ. — μηδ' ἑστεὼς, *non ſolum non reliquias illas ori admovens, ſed ne quidem procul ſtans.* At μὴ καὶ eſt pro καὶ μὴ *vel non*, ſi vel non ori admoveat, ſed procul ſtet. λαυκανίηνδε pro vulg. λευκανίηνδε dedi, monente Br. in App., ut IV, 18. 195. Br. codd. adverſantibus παρεόντας, quod ſenſum poſtulare credit. Recte poſt ἰόντων comma ſuſtulit. 199. Al. ἅψεα.

Harpyiae ex ore et manibus unguibus
continuo raptabant: relinquebatur vero interdum cibi
ne tantillum quidem, interdum paullulum, ut vivens cruciaretur.
etenim tetrum odorem affuderunt: nec quis ſuſtinuit,
vel non ad guttur admovens, adeo procul
ſtare: tantum ei foetebant reliquiae ciborum.
ſtatim vero audiens vocem et ſtrepitum coetus,
hos ipſos advenire ſenſit (Phineus), quibus ipſi venientibus
oraculum ex Iove erat, ſe fruiturum ſuo eſſe cibo.
excitatus igitur e cubili, inanime velut ſomnium,
ſcipioni innixus marcidis pedibus progreſſus eſt foras
parietes contrectans: tremebant vero artus incedentis
prae languore et ſenio: ſordibusque ei ſquallida cutis

ἐσκλήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γοῦνα βαρυνθεὶς
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψε
πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
νειόθεν, ἀβληχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
οἱ δέ μιν ὡς εἴδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο,
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνεε μαντοσύνῃσι·
„Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
οἵδ' ὑμεῖς, οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
Ἀργῴης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
ὑμεῖς ἀτρεκέως. — ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
ᾗσι θεοπροπίῃσι. — χάριν νύ τοι, ὦ ἄνα, Λητοῦς
υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν. —
Ἱκεσίου πρὸς Ζηνός, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς

203. Ol. ἀμφεκάλυψεν. 211. in Vatt. deeſt.

exaruerat, pelliſque oſſa ſolum continebat.
egreſſus autem domo conſedit, genua gravatus,
in limine atrii: vertigo vero ipſum circumdedit
atra, et terram opinatus eſt circumagi
ab imo, in languidum vero ſoporem delapſus eſt elinguis.
illi autem (Argonautae) ut viderunt, circumſteterunt eum,
atque obſtupuerunt. at ille hos admodum aegre ex imo
pectore ſuſpirans allocutus eſt vaticinando:
Audite, Graecorum praeſtantiſſimi, ſi vere nempe
illi vos eſtis, quos quidem ſaevo regis juſſo
Argoa navi ducit ad vellus auferendum Iaſon.
vos vere eſtis. — adhuc mihi mens novit omnia
ſua divinatione — gratias tibi, rex, Latonae
fili, vel duris refero in aerumnis. —
per Iovem ſupplicum vindicem, qui ſeveriſſimus in ſceleſtos

ἀνδράσι, Φοίβου τ᾽ ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης
λίσσομαι, ᾗ περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε κιόντες,
χραίσμετέ μοι, ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης·
μηδέ μ᾽ ἀκηδείῃσιν ἀφορμήθητε λιπόντες
αὔτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖσιν Ἐρινὺς
λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω,
πρὸς δ᾽ ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
Ἅρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδὴν,
ἔκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
ἴσχω δ᾽ οὔ τινα μῆτιν ἐπίῤῥοθον· ἀλλά κε ῥᾷον,
αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλὼς,
ἢ κείνας· ὧδ᾽ αἶψα διηέριαι ποτέονται.
τυτθὸν δ᾽ ἢν ἄρα δήποτ᾽ ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς·

217. Duplex loci lectio, forſan e duplici edit. orta. Plerique codd. ἧς πέρι, ἀλλὰ θ. (unde περίαλλα fecerunt recentt. edd.). Nonnulli: ἠδὲ θεῶν, οἷσι μ. quod Br. recepit. Prior (ἧς tantum in ᾗ mutato) convenientior videbatur. Et ſuum et Argonautarum numen tutelare nominare vates debebat, non alia. 219. Brunk. μηδ᾽ ἔμ᾽. 221. Valk. conj. ἄθλιος ἕλκω. 225. Ol. ἐπίῤῥοθον et ῥᾶα. Correxit Br. 226. Ol. ἑὸν, contra codd.

eſt homines, et ob Phoebum atque ipſam Iunonem
precor, cui prae diis omnibus curae eſtis in hac expeditione,
opem mihi ferte! eripite miſerum hominem calamitati
nec me neglectum abite relinquentes
ſic temere: neque enim tantum oculos Erinnys
invaſit, atque ſenectutem nunquam finiendam traho,
adhaeret etiam acerbiſſimum malum aliud malis.
Harpyiae ex ore mihi eripiunt cibum
ex ignota alicunde irruentes pernicie.
neque quoddam habeo conſilium, quod juvet: immo facilius
ipſe meum fallerem animum, cibum capturus,
quam illas; ita celeriter per aërem volant.
ſi vero paullulum aliquando cibi nobis reliquerint,
exhalat illud putrem neque tolerandam vim odoris:

οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
οὐδ' εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
ἀλλά με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
υἱέας. οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες,
εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
ὄλβῳ μαντοσύνῃ τε, πατὴρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θρῄκεσσιν ἄνασσον,
Κλειοπάτρη ἔδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις."
Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀδινὸν δ' ἕλε κῆδος ἕκαστον
ἡρώων, πέρι δ' αὖτε δύω υἷας Βορέαο.
δάκρυ δ' ὀμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὧδέ τ' ἔειπε
Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος·

232. Ol. πικρὴ δῆτά κε δαιτὸς ἐπίσχει ἀ. In plerisque codd. π. δ. καὶ ἴσχει δ. ἀ. 236. Pierſ. conjec. εἰμὶ δ' ἐγὼν — 237. Ex uno cod. Brunk. δ' ἔμ' ἐγ. 238. ſ. Ol. κασιγνήτην — Κλειοπάτρην — ἦγον ἄκοιτιν. Mutavit Br. partim codd. praeeuntibus.

nec quis vel paullulum mortalium ſuſtineret accedere,
ne ſi ei quidem ex ferro cuſum cor ſuerit.
at me dura ſane cogit cibi neceſſitas
manere, et manentem importuno ventri ingerere (illos cibos).
has quidem oraculum jubet depellere Boreae
filios: neque tanquam alienigenae opem ferent,
ſiquidem ego ille olim celebratus inter homines *Phineus*
opibus et divinatione, paterque me genuit *Agenor*,
horum vero ſoror, quando in Thracibus regnabam,
Cleopatra cum dote in meam domum venit conjux."
Dixit Agenorides: vehemens autem occupavit dolor quemvis
heroum, inprimisque duo filios Boreae.
lacrymis vero abſterſis propius acceſſerunt, ſicque locutus eſt
Zetes, moerentis prehendens manu manum ſenis.

„Ἆ δείλ᾽, οὔ τινα φημὶ σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε᾽ ἀνῆπται;
ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι
χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
νῶϊν· (ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
ἀθανάτων)· οὐδ᾽ ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
Ἁρπυίας, μάλα περ λελιημένοι, ἕς τ᾽ ἂν ὀμόσσῃς,
μὴ μὲν τοῖό γ᾽ ἕκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.“
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε
γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ᾽ ἐπέεσσι·
„Σῖγα, μή μοι ταῦτα νόῳ ἐνιβάλλεο, τέκνον.
ἴστω Λητοῦς υἱός, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
μαντοσύνας, ἴστω δὲ δυσώνυμος, ἥ μ᾽ ἔλαχεν κήρ,

244. σμυγ. e conject. Ruhnk. pro vulg. συγερώτερον. 246. Al. lect. ἀτροπίῃσι. 256. Ol. ἔνι βάλλεο.

„Ah miſer! non quemquam ajo te infeliciorem alium
eſſe virorum. cur tandem tibi tanta mala immiſſa ſunt?
profecto deos perniciosa offendiſti imprudentia,
vaticiniorum peritus: quare tibi graviter ſuccenſent.
nobis quidem certe animus intus horret cupientibus
opitulari. ſi jam omnino hoc negotium impoſuit deus
nobis: (inſignes enim terricolis irae ſunt
immortalium): neque prius depellemus advenientes
Harpyias, quamquam valde cupientes, quam tu juraveris,
non propterea diis nos inviſos fore.“
Sic dixit: in eum vero recta inanes ſenex ſuſtulit
oculos apertos, atque reſpondit his verbis:
„Tace, non mihi haec animo injice, fili.
teſtor Latonae filium, qui me benevolus edocuit
vaticinia, teſtor infandam, quae me tenet ſors,

καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ θ' ὑπένερθε
δαίμονες, οἳ μηδ' ὧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
ὡς οὔ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς."
Τὼ μὲν ἔπειθ' ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
λοίσθιον Ἁρπυίῃσιν ἑλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
καὶ δὴ τὰ πρώτισθ' ὁ γέρων ἔψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἠΰτ' ἄελλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμώωσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον· αἱ δ' ἅμ' ἀϋτῇ
πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.

259. ſ. Ol. ὑπένερθεν — οἱ μηδ' οὐδέ — 261. ἕπεται. Quod editur, praeter Br. codd., tres Vatt. 266. Vulg. τὰ πρώτισθ'. Codd. 3. Vatt. et Vr. δῆτα πρώτ.

atque hanc oculorum caecam nubem (caecitatem), atque inferos
deos, qui ne hic mortuo quidem propitii ſint,
nullam divinitus iram exſtituram eſſe propter auxilium (mihi latum)."
Illi tum jurejurando accepto opem ferre geſtiebant.
ſtatim autem juvenes apparaverunt coenam ſeni,
ultimam Harpyiis praedam: prope vero ambo (Boreadae)
ſtabant, ut enſibus advolantes fugarent.
quam primum igitur ſenex attigerat cibum,
illae ſtatim, velut procellae inopinatae, aut fulminum inſtar,
improviſae e nubibus delatae irruerunt
cum clangore, inhiantes cibo: conſpicati eas
heroes in medio exclamarunt: illae cum clamore
omnibus devoratis ſuper mare ferebantur
procul illinc; foetor autem non tolerandus ibi relinquebatur.

τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω υἷες Βορέαο
φάσγαν' ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. ἐν γὰρ ἔηκε
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὔ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἰέν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης
ἢ αἶγας κεραοὺς, ἠὲ πρόκας ἰχνεύοντες,
θείωσι, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὡς Ζήτης Κάλαΐς τε μάλα σχεδὸν ἀΐσσοντες,
τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσί.
καί νύ κε δή σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
πολλὸν ἑκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῇσι κιχόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἶρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἆλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν·
Οὐ θέμις, ὦ υἷες Βορέω, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι

274. Ol. ἧκεν. 275. Ol. οὐκ ἂν ἐπ. Plures codd. οὐκ ἐνεπέσθην. 280. Ol. θείωσιν. Emendavit Brunk. e plur. codd. 288. Βορέω cum 3. Vatt. Vrat. et codd. Br. Ol. Βορέου.

iſtas vero a tergo duo filii Boreae,
enſes intentantes ſecuti ſunt: immiſerat enim
Iupiter vim indefeſſam illis: neque enim ſine Iove inſecuti
fuiſſent, ſi quidem Zephyri praevertebant (Harpyiae) flatus
ſemper, quando ad Phineum vel a Phineo volitabant.
ut vero in ſaltibus canes periti venationis
vel capreas corrigeras, vel cervos inveſtigantes
currunt, paullulum vero remoti a tergo
extremis rictibus fruſtra collidunt dentes:
ſic Zetes et Calais admodum prope imminentes,
iſtas extremis prenſabant fruſtra manibus.
atqui eas, invitis diis, peremiſſent
admodum procul in Plotis inſulis aſſecuti,
niſi velox Iris vidiſſet, et ex aethere delapſa eſſet
coelitus, atque ſic allocuta cohibuiſſet:
„haud fas eſt, filii Boreae, enſibus caedere

Ἁρπυίας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὅρκια δ᾽ αὐτὴ
δώσω ἐγὼν, ὡς οὔ οἱ ἔτι χρίμψεσιν ἰοῦσαι.“
Ὣς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥ τε θεοῖσι
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοτάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
οἱ δ᾽ ὅρκῳ εἴξαντες ὑπέστρεφον ἂψ ἐπὶ νῆα
σώεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ᾽ ἄνθρωποι
νήσους τοῖό γ᾽ ἕκητι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἅρπυιαί τ᾽ Ἶρίς τε διέτμαγον. αἱ μὲν ἔδυσαν
κευθμῶνα Κρήτης Μινωΐδος· ἡ δ᾽ ἀνόρουσεν
Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχθονίη πτερύγεσσι.
Τόφρα δ᾽ ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
πάντῃ φοιβήσαντες ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο

291. Ol. θεοῖσιν. 294. Codd. aliquot: ἐπεὶ κεν μόρσιμον ἔῃ. 296. σώεσθαι pro vulg. σεύεσθαι ex Etym. M., jubente Ruhnk., ſcripſi. 298. Ol. ἔδυσσαν. Tres Vatt. Vrat. et plures Br. codd. ἔδυσαν. 300. Ol. μεταχρονίη, perpetua varietate, et πτερύγεσσιν. 302. Ol. πάντη.

Harpyias, magni Iovis canes; jusjurandum ipſa
praeſtabo ego, iſtas non amplius acceſſuras ad eum (Phineum) eſſe.“
Sic locuta, per aquam Stygis juravit, quae diis
horrenda omnibus atque reverenda eſt,
non ad Agenoridae domos amplius illas appropinquaturas
in poſterum Phinei, quoniam ita etiam in fatis erat.
illi jurijurando cedentes reverſi ſunt ad navem
abituri. Strophadas (a revertendo) vero vocant homines
inſulas illas propterea, antea Plotas appellatas.
Harpyiae autem et Iris diſceſſerunt: illae ſubierunt
ſpecum Cretae Minoïdis; haec evolavit
in Olympum celeribus ſublata alis.
Interea heroes ſordidam cutem ſenis
undique luſtrarunt, et rite mactarunt

μῆλα, τά τ᾽ ἐξ Ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο
δαίνυνθ᾽ ἑζόμενοι· σὺν δέ σφισι δαίνυτο Φινεὺς
ἁρπαλέως, οἷόν τ᾽ ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
ἔνθ᾽ ἀδ᾽, ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον υἷεας ἐγρήσσοντες.
αὐτὸς δ᾽ ἐν μέσσοισι παρ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο γεραιὸς,
πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου·
„Κλῦτέ νυν· οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὔμμι δαῆναι
ἀτρεκές· ὅσσα δ᾽ ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
ἀασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
χρείων ἑξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
μαντοσύνης, ἵνα καί τι θεῶν χατέωσι νόοιο."
„Πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,

312. Ante Br. contra metrum, ἀτρεκέως.

pecudes, quas ex Amyci praeda abduxerant.
at poſtquam lautam coenam in aedibus inſtruxerant,
epulati ſunt ſedentes: cum ipſis vero veſcebatur Phineus
avide, velut in ſomniis animum oblectans.
exin, ubi cibo ſatiati erant et potu,
per totam noctem Boreae exſpectabant filios vigilantes.
ipſe vero in mediis ad focum conſedit ſenex
fines navigationis praedicens et confectionem itineris:
„Audite igitur: non quidem omnia fas eſt vos cognoſcere
clare: ſed quantum diis placet non celabo.
afflictus ſum etiam antea, Iovis conſilia imprudenter
eloquens deinceps et ad unum omnia: ſic enim ipſe
vult hominibus manca reſponſa edere
vaticinationis, ut etiam aliquantum deorum indigeant conſilio."
„Petras quidem primum omnium, a me profecti,

Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι.
τάων οὔ τινά φημι διαμπερὲς ἐξαλέασθαι·
οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐνήρεινται νεάτῃσιν,
ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
εἰς ἕν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύνεται ὕδωρ
βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτή.
τῶ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,
εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
πείρετε· μηδ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε
ἀφραδέως, ἢ θύνετ' ἐπισπόμενοι νεότητι.
οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε
νηὸς ἄπο προμεθέντες ἐφιέμεν. ἢν δὲ δι' αὐτῶν
πετράων Πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου,
ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμὰ,

320. Ol. ἐρήρεινται. Correxit e codd. ſuis Br. 322. κορθύνεται cum Br. ob metrum ſcripſi pro κορθύεται. 324. Non contemnendi ſunt Infinitivi, quos cod. Med. hic et 328. 335. praebet: πίθεσθαι, πειρήσασθαι, πονέεσθαι. Ed. Flor. 338. στέλλεσθαι. 327. Ol. ἴθυνετ'. Varietas antiqua. 329. ἄπο προμ. cum Brunk. et tribus Vatt. Ol. ἀποπρὸ μεθ.

Cyaneas conſpicietis duas in maris anguſtiis (Symplegadas).
per has neminem ajo omnino ſalvum evaſiſſe.
neque enim radicibus nituntur ultimis,
ſed frequenter coeunt adverſae ſibi
in unum, ſuperne autem multa extollitur aqua
aeſtuans: horribiliter vero circa ſonorum fremit littus.
quare jam noſtris monitis obſequimini,
ſi vere prudenti mente, et deos curantes
navigatis; nec temere ſponte petita morte interite
imprudenter, aut cum impetu ruite obſecuti juventae.
volucri igitur primum columba periculum facite
e navi illa emiſſa: quae ſi per ipſas
petras in Pontum ſalva volaverit,
non amplius nec ipſi deſiſtite a navigatione,
immo valide tenentes veſtris manibus remos,

τέμνεθ' ἁλὸς ςεινωπόν· ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον
ἔσσετ' ἐν εὐχωλῇσιν, ὅσόν τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
τῷ καὶ τἄλλα μεθέντες, ὀνήϊςον πονέεσθε
θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὄληται,
ἄψοῤῥοι ςέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
ἀθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέοισθε
πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρείη πέλοι Ἀργώ.
ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε παρὲξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι,
εἰ καί με τρὶς τόσσον ὀΐεσθ' Οὐρανίδῃσιν,
ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον, ςυγέεσθαι,
μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τῶς ἔσσεται. ἢν δὲ φύγητε
σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνθοδι Πόντου,
αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες

335. Ol. male καὶ τ' ἄλλα. 339. ἐξαλέοισθε cum Br. ex uno cod. Plures ἐξαλέασθε. Vulg. ἐξαλέασθαι. 340. Codd. et vett. edd. πέλει. 342. εἰ καὶ cum Vrat. et Br. Ol. εἴ κεν —

ſecate (iter per) maris anguſtias: quoniam ſalus non tanta
inerit in precibus, quanta in robore manuum.
quare etiam aliis rebus miſſis, quod utiliſſimum eſt conficite
audacter: antea autem deos invocare non veto.
ſi vero contra volans in medio perierit (columba),
retro navigate: quoniam multo melius eſt cedere
immortalibus: neque enim triſte fatum effugeritis
ſaxorum, ne ſi ferrea quidem fuerit Argo.
o miſeri, non audete contra mea oracula procedere,
ſi vel me ter tantum putetis coelitibus,
quantum exoſus ſum, atque etiam plus, inviſum fore,
ne audeatis absque columba navi trajicere.
atque haec quidem utcunque evenient. ſi vero effugeritis
concurſum ſaxorum incolumes in Pontum,
ſtatim Bithynorum terram ad dextram habentes

πλώετε, ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε
Ῥήβαν ὠκυρόην ποταμὸν, ἄκρην τε Μέλαιναν
γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὅρμον ἵκησθε.
κεῖθεν δ' οὐ μάλα πουλὺ διὲξ ἁλὸς ἀντιπέραιαν
γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος,
ἄκρη τε προβλὴς Ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει,
δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοὰς ἵησι φάραγγος.
ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήιος ἐμβασίλευε
πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καί περ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλίκης κατεναντίον ἄρκτου,

349. et 354. cum Br., codd. invitis, mutavi vulg. ἀκτὴν — ἀκτή. 350. Tres Vatt. et Vrat. Βιθυνίδος. 351. Ol. δι' ἐξ. 356. Ol. ἄκρης ἐκ μ. Br. conſentiente uno cod. correxit. 358. Ol. τοῖσιν τ', ſed τ' ed. Flor. non agnoſcit. Plurimi Codd. τοῖσιν Μενεδήιος. Tum vulg. ἐμβασίλευσε. 360. Br., numeri cauſa, repoſuit Ἑλίκης ἄκρη. Caeſura commodior in vulgata eſſe videtur. κατεναντίον cum Vrat. et Br. Ol. κατ' ἐν.

navigate, littoribus evitatis, uſque dum porro
Rhebantem fluvium celerem, et promontorium Nigrum
circumvecti, ad inſulae Thyneae ſtationem perveneritis.
inde non ita multum per mare, oppoſitam
Mariandynorum terram appelletis, profecti.
ibi ad Orcum deferens eſt via,
et promontorium prominens Acheruſium in altum porrigitur,
et vorticoſus Acheron illud in imo ſecans
promontorium, ex magna fluenta emittit voragine.
proxime poſt illud multos praeternavigabitis colles
Paphlagonum, quibus Heneteius imperavit
primum Pelops, e cujus quidem ſanguine ſe (exortos eſſe) gloriantur.
eſt autem quoddam promontorium Helicae oppoſitum urſae (ſeptentrioni)

πάντοθεν ἠλίβατος, καί μιν καλέουσι Κάραμβιν,
τῆς καὶ ὕπερ Βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·
ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
τήνδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
αἰγιαλός· πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο
δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τόνδ' ἀγχίροος Ἶρις
μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν
ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον, σχεδόθεν δὲ πόληες
τρισσαὶ Ἀμαζονίδων· μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεια ἔργα μέλονται.

362. Ol. τῆς κεν—καὶ etiam Vr. et tres Vatt. 364. Ol. περιγνάψαντι. et 367. ἀγχίῤῥοος. 365. Αἰγιαλὸς nonnullis proprium habetur nomen. 371. ἐν, quod ol. deerat, cum Vr. Vatt. Br. addidi, et ἐπ' ἄ. cum Vrat. et Br. pro ὑπ'. 373. Ol. ἔνθα δὲ—

undique excelſum, quod appellant *Carambin;*
ſuper eo etiam Boreae ſcinduntur flatus:
adeo longe in mare converſum aetherem attingit.
hoc circumvecto longum adjacet jam
littus, ſed in longi finibus littoris
in ora prominente fluenta *Halyis* fluvii
horrendum eructantur: poſt illum proximus *Iris*
minor albis provolvitur in mare vorticibus.
inde vero ulterius magnus et eminens cubitus (ſinus)
protenditur terrae: juxta vero oſtium *Thermodontis*
in tranquillo ſinu ad Themiſcyrium promontorium
effluit, per latam devectum (devecti) terram.
ibi *Doeantis* campus, prope vero urbes
tres *Amazonum.* tum poſt eas miſerrimi hominum
aſperam *Chalybes* et difficilem terram tenent
operarii, qui ferrea opera tractant (ferrum fabricantur).

ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύῤῥηνες Τιβαρηνοὶ
Ζηνὸς Εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
τοῖς δ᾽ ἔπι Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
ἑξείης ἤπειρον, ὑπωρειάν τε νέμονται,
δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτήναντες,
τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ
μήτι παντοίῃ μέγ᾽ ἀναιδέας ἐξελάσαντες
οἰωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
νῆσον ἐρημαίην. τῇ μέν τ᾽ ἔνι νηὸν Ἄρηος
λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότ᾽ ἐστρατόωντο.
ἔνθα γὰρ ὔμμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
ἄῤῥητον· τῷ καί τε φίλα φρονέων ἀγορεύω

377. Ol. πολύῤῥηνες. 379. ſ. Ante Br, τῇ δ᾽ ἔπι et ὑπωρείας. Codd. aliquot praeeuntibus mutatum. 381. Poſt τεκτήναντες interpunctione ſublata adduntur in omnibus libris hi duo verſus:

> κάλινα, καὶ πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
> μόσσυνας, καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.

h. e. domos *ligneas et turres bene compactos, quas appellant* moſſynas, *atque ipſi nomen inde traxerunt*. Hos recte vidit Br. infra poſt 1016. locum habere, hic ineptiſſime legi. Conſenſit Ruhnk. olim tentans emendationem aliam. 387. Ol. ὁπότε στρατ. E codd. mutatum. 389. Ol. τῷ κέν τε —

prope autem habitant pecudibus abundantes *Tibareni*
Iovis hoſpitalis Genetaeum ultra promontorium.
poſt hos *Moſſynoeci* confines ſylvoſam
deinceps regionem et montium radices incolunt,
ligneis in arcibus habitatione ſibi aedificata.
hos praetervecti ad aſperam appelletis inſulam,
poſtquam quavis arte importunas exegeritis
aves, quae ſcilicet innumerae frequentant
inſulam deſertam. in ea quidem templum Martis
lapideum exſtruxerunt Amazonum reginae
Otrere atque *Antiope*, cum expeditionem ſuſcepiſſent.
ibi vobis emolumentum ex amaro mari prodibit
ineffabile: quare etiam bene cupiens jubeo vos

ἰσχέμεν. ἀλλὰ τίη με πάλιν χρειὼ ἀλιτέσθαι,
μαντοσύνῃ τὰ ἕκαςα διηνεκὲς ἐξενέποντα;
νήσȣ δὲ προτέρωσε καὶ ἠπείροιο περαίης
Φέρβονται Φίλυρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
Μάκρωνες, μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων,
ἑξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάȣσι·
Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι, ἀλλ' ἐνὶ νηῒ
πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσσῃ.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταιΐδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιό τε Κιρκαίοιο
Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
κείνȣ νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοὰς ποταμοῖο
πύργȣς εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
ἄλσος τε σκιόεν Ἄρεος, τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,

391. Ol. διηνεκέως ἐνέποντα. Sed plures codd. etiam Vrat. et Vatt. ἐξενέποντα. 399. Ol. Κυταΐδος. 404. Brunk. conj. Ἄρεως, ὅθι —

eo appellere. at quid me iterum oportet peccare
vaticinio ſingula continuo enarrantem? —
ultra inſulam vero et continentem oppoſitam
habitant *Philyres*, et ſupra *Philyras* ſunt
Macrones, poſt hos autem numeroſae gentes *Bechirum*.
deinceps vero *Sapires* his vicini habitant.
et poſt hos *Byzeres* finitimi, ultra quos jam
ipſi *Colchi* proximi ſunt bellicoſi. at navi
vehimini, uſque dum in intimum deveneritis mare.
ibi in continente *Cytaica* (Colchica) atque *Amarantis*
procul ex montibus, campoque *Circaeo*
Phaſis vorticoſus latum flumen in mare mittit.
illius navem impellentes ad oſtia fluvii
turres (arces) conſpicietis Cytaeei *Aeetae*,
lucumque opacum Martis: ibi vellus in ſumma
expanſum fago (quercu) draco, monſtrum horribile viſu,

ἀμφὶς ὀπιπτεύει δεδοκημένος· οὐδέ οἱ ἦμαρ,
οὐ κνέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέε δάμναται ὄσσε."
Ὣς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθαρ ἕλεν δέος εἰσαΐοντας.
δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι· ὀψὲ δ' ἔειπεν
ἥρως Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων κακότητι·
„Ὦ γέρον, ἤδη μέν τε διίκεο πείρατ' ἀέθλων
ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στυγερὰς διὰ πέτρας
πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ αὖτις
τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω
ἔσσεται, ἀσπαστῶς κε παρὰ σέο καὶ τὸ δαείην,
πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήϊσιν; Αἶα δὲ Κολχὶς
πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν."
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν·

407. ἀναιδέε cum Br. et uno Vat. pro ἀναιδέα. 411. διίκεο Br. e tribus codd. Ol. διήκεο. 413. Ol. εἰ δέ κεν α.

undique luſtrat obſervans: neque ei interdiu,
neque noctu, dulcis ſomnus truces domat oculos."
Sic igitur dixit: illos vero ſtatim occupavit metus audientes,
diu vero erant ſtupore perculſi, et ſero locutus eſt
heros Aeſonis filius, inopia conſilii laborans ob illa pericula:
„Senex, jam quidem perſecutus es fines laborum
navigationis, atque ſignum, quo per inviſa ſaxa
freti in Pontum trajiciemus: an vero rurſus
illis (ſaxis) evitatis nobis in Graeciam reditus poſtea
futurus ſit, lubenter a te etiam hoc cognoverim,
quomodo agam, quomodo iterum tantam maris conficiam viam,
imperitus una cum ſociis ignaris? *Aea* enim Colchica
in maris atque terrae extremis ſita eſt finibus."
Sic dixit: ei vero ſenex ita reſpondit:

„Ὦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἅλις πομπῆες ἔσονται.
ἀλλὰ, φίλοι, φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγὴν
Κύπριδος. ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.
καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε."
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἷε δοιὼ
Θρηΐκιε Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀΐξαντες
οὐδῷ ἐπὶ κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
ἐξ ἑδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Ζήτης δ' ἱεμένοισιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
ἆσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
ἤλασαν, ἠδ' ὡς Ἶρις ἐρύκακε τάς γε δαΐξαι,

424. Ol. ἐκ γ. τῆς — ſed melius Schol. ad III, 945. exhibuit, judice Ruhnk. 425. Neſcio unde Br. ἐμὲ, ſed e codd. περαιτέρω pro vulg. παροιτέρω. 426. δοιὼ cum codd. Br., Vrat. et tribus Vatt. pro vulg. δύω. 427. Ol. ἀΐξαντε. 432. Ol. τάσδε. Correxit Br., nullo cod. laudato, ut videtur, ex uſu Noſtri.

„Fili, quando primum evaſeris per exitioſas petras,
bono eſto animo: etenim numen alterius navigationis dux erit
ex Aea: ad Aeam vero ſat multi duces erunt.
itaque, amici, providete vobis deae callidum auxilium
Cypridis. in illa enim glorioſi exitus ſiti ſunt certaminum.
atque me non amplius de his ulterius interrogate."
Sic fatus eſt Agenorides: prope autem filii duo
Thracii Boreae de aëre delapſi
in limine veloces poſuerunt pedes: proſiluerunt vero
e ſedibus heroes, quum adeſſe illos viderent.
Zetes cupientibus (cognoſcere), adhuc frequentem prae labore
anhelitum ſpirans, dixit, quam procul
abegerint (Harpyias), et ut Iris prohibuerit illas interimere,

ὅρκιά τ᾽ εὐμενέουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ᾽ ὑπέδυσαν
δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
γηθόσυναι δ᾽ ἤπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἑταῖροι
αὐτός τ᾽ ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν. ὦκα δὲ τόν γε
Αἰσονίδης περιπολλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν·
„Ἦ ἄρα δή τις ἔην, Φινεῦ, θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης
κήδετο λευγαλέης, καὶ δ᾽ ἡμέας αὖθι πέλασσε
τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο.
εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ᾽ ἂν ὀΐω
γηθήσειν, ὅσον εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ᾽ ἱκοίμην.“
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν·
„Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
ἔστ᾽ ὀπίσω· κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,

439. Ol. πέλασσεν. 443. ὁ cum Vrat. et Br. Ol. ὅ.

atque jusjurandum benevola dea praeſtiterit, illae autem ſubierint
prae metu Dictaei (Cretenſis) vaſtum antrum montis.
laetabantur vero deinde in aedibus omnes ſocii
et ipſe hac nunciatione *Phineus*: protinusque eum
Aeſonides admodum bene cupiens allocutus eſt:
„Profecto erat quis, Phineu, deus, qui tuae calamitatis
curam habuit miſerae, atque nos huc accedere juſſit
e longinquo, ut tibi opem ferrent filii Boreae.
quodſi etiam oculis lumen praebuerit, certe credo
me laetaturum eſſe, quantum ſi domum redux pervenerim.“
Sic dixit. at ille hunc triſti vultu allocutus eſt:
„Iaſon, hoc non poteſt mutari, neque aliquod remedium
erit poſtea: inanes enim abſumuntur oculorum orbes.
pro hoc vero mortem mihi cito deus concedat,

καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.“
Ὣς τώ γ᾽ ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ᾽ ἐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ἠριγενής· τὸν δ᾽ ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ᾽ ἤματι κεῖσε θάμιζον
αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ᾽ ἀπὸ πήματ᾽ ἔλυσε
μαντοσύνῃ, τῷ καί μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσι δ᾽ ἵκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦε
φίλτατος· ἀσπάσιος δὲ δόμοις ἔνι τοὺς γ᾽ ἐνόησε.
πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ᾽ αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
πείσματ᾽ ἂν ἅψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,

454. Ol. ἔλυσεν. 455. Ol. τῷ κέν μιν — Sed καὶ cum Br. tres Vatt. et Vrat. 456. ſ. τοῖσι δ᾽ cum Br. duobus Vatt. Vrat. ἦε et ἐνόησε cum Br. Ol. τοῖσιν δ᾽, ἦεν, ἐνόησεν. 460. Ol. ἀνάψασθαι.

et mortuus omnibus fruar ornamentis.“
Sic illi inter ſe mutuo loquebantur.
ſtatim vero non diu poſt colloquentibus apparuit
Aurora: circa illum autem vicini congregabantur
viri, qui etiam antea per diem illuc confluebant
ſemper, una afferentes de ſuo partem cibo.
his ſenex omnibus, quicunque etiam egenus acceſſerit,
vaticinatus eſt diligenter, multisque demſit mala
vaticinando: quare etiam ipſum adeuntes alebant.
cum his vero venit *Paraebius*, qui quidem ei erat
cariſſimus: lubens vero in aedibus hos (Argonautas) animadvertit.
antea enim (ei) ipſe (Phineus) obſcure, heroum claſſem
e Graecia profectam in urbem Aeetae
retinacula alligaturam eſſe, praedixerat, in Thynaea terra,

οἵ τέ οἱ Ἁρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
τοὺς μὲν ἔπειτ᾽ ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσι
πέμψ᾽ ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
κέκλετ᾽ ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τόν γε
σφωϊτέρων οἴων ὅτις ἔξοχος εἰς ἑ κομίσσαι
ἧκεν ἐποτρύνας. τοῦ δ᾽ ἐκ μεγάροιο κιόντος,
μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα·
„Ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
οὐδ᾽ εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὡς καὶ ὅδ᾽ ἀνὴρ
τοῖος ἐὼν δεῦρ᾽ ἦλθεν, ἑὸν μόρον ὄφρα δαείη.
εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,
δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ᾽ ἤματι δ᾽ ἦμαρ ὀρώρει
κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.

462. Ol. πυκινοῖσιν. 471. Ol. μογήσῃ. Correxerat jam Steph. Nonnulli codd. κάμῃ — μογήσῃ. 474. Nonn. codd. οὐδ᾽ ἔτι. Vatt. Vrat. et al. οὐδέ τι —

qui quidem (heroes) ipſi Harpyias prohibituri ſint a Iove immiſſas.
illos (caeteros) deinde reſponſis exceptos prudentibus
dimiſit ſenex: ſolum vero *Paraebium* ibi manere
juſſit cum heroibus: mox etiam hunc,
ut e ſuis ovibus eximiam ad ſe ferret,
miſit cohortans: eo autem ex aedibus egreſſo
leniter frequentes nautas allocutus eſt:
„Amici, non tamen omnes violenti homines ſunt,
nec beneficii immemores; quemadmodum hic quoque vir
talis (tam gratus) exiſtens huc venit, ut ſuum fatum cognoſceret.
quando enim ille plurimum laborabat et plurimum aerumnae perferebat,
tum eum valde frequentior victus
inopia affligebat: diei autem dies ſucceſſit
funeſtior: nec ulla erat requies laboranti.

ἀλλ' ὅ γε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
ἀμπλακίης. ὁ γάρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
δή ποθ' Ἀμαδρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,
ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὃ τήν γε
ἀφραδέως ετμηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος.
τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ Νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
Θυνιάδος Νύμφης, λωφήϊα ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
ἱερὰ, πατρῴην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, ἔποτ' ἐμεῖο
ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε· μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι."

480. ὃ cum Vrat. pro ὁ. 488. Ol. ἀθέρισσε.

at ille patris ſui malam luit poenam
ſceleris. ille enim ſolus in montibus arbores caedens
aliquando Hamadryadis Nymphae ſpreverat preces,
quae eum flens lugubri demulſit ſermone,
ut ne caederet truncum quercus aequalis, in qua longum
aevum conſumſerat perpetuo: at ille hanc (arborem)
imprudenter abſcidit, inſolentia juventutis (abreptus).
huic igitur noxiam Nympha immiſit calamitatem poſtea
ipſi et filiis. ego quidem, quando venerat,
delictum cognovi: ara autem juſſi exſtructa
Thynaeae Nymphae piacularia facere in ea
ſacra, ſupplicantem, ut paternam effugeret ſortem.
tum ubi effugerat calamitatem divinitus immiſſam, nunquam mei
oblitus eſt, neque me neglexit: aegre vero invitum foras
mitto, quoniam perſeverat mihi adeſſe dolenti."

Ὣς φατ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
ἤλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς· ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος.
ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
ῥέζον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος ἀνομένοιο.
κουρότεροι δ' ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγυνον.
ἔνθ' εὖ δαιτάμενοι τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηός,
τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἀολλέες εὐνάζοντο.
ἦρι δ' ἐτήσιαι αὖραι ἐπέχραον, αἵ τ' ἀνὰ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀνωγῇ.
Κυρήνη πέφαταί τις ἕλος παρὰ Πηνειοῖο
μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσιν· εὔαδε γάρ οἱ
παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
τήν γ' ἀνερειψάμενος ποταμῷ ἔπι ποιμαίνουσαν

492. ἂν cum tribus Vatt. et Br. pro ἀν. 494. Guelf. et unus Vat. ἀνυμένοιο. 496. Codd. nonn. παρὰ πάσματα. 498. Ol. Ἐτήσιοι. 499. ἀνωγῇ cum codd. Vatt. pro vulg. ἀρωγῇ. Illud conjecerat Matthiae.

Sic locutus eſt Agenoris filius: ille (Paraebius) vero ſtatim duas
adduxit de grege oves; ſurrexit igitur *Iaſon*,
ſurrexerunt Boreae filii, juſſu ſenis.
ſtatim autem invocato fatidico Apolline
ſacra fecerunt in ara, die jam confecto.
juniores autem ſociorum jucundam appararunt coenam.
tum bene epulati alii ad retinacula navis,
alii ipſius in aedibus conferti dormiverunt.
mane vero eteſiae aurae ingruebant, quae quidem per omnem
terram ſimul ex hocce Iovis ſpirant juſſo.
Cyrene fertur quaedam ad paludem Penei
pecudes paviſſe priſcos apud homines: placuerat enim ei
virginitas et lectus intactus: at Apollo
eam ſurreptam ad fluvium paſcentem

τηλόθεν Αἱμονίης, Χθονίῃς παρακάτθετο Νύμφαις,
αἳ Λιβύην ἐνέμοντο, παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν, ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήϊοι Αἱμονιῆες.
τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο Νύμφην
αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ' ἔνεικε
νηπίαχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισι κομέεσθαι.
τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὄθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσι,
τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο,

504. Brunk. ex uno cod. Χθονίαις euphoniae cauſa. 508. Vulgo minuſcula littera νύμφην. 510. Ol. ἄντροισιν. Quod editur, in 3. Vatt. et Vrat. eſt. 517. Ol. ἐνναέτῃσιν.

procul ab Haemonia terreſtribus (indigenis) commiſit Nymphis,
quae Libyam incolebant ad Myrtoſium verticem.
ubi *Ariſtaeum* Phoebo peperit, quem appellant
Agreſtem et Paſtoralem frugibus abundantes Haemonii (Theſſali),
illam igitur ex amore deus reddidit Nympham
ibi longaevam et venatricem: filium vero abſtulit
infantem, Chironis in antris educandum.
quare etiam adulto deae nuptias conciliarunt
Muſae, artemque medicam et vaticinandi docuerunt:
atque eum ſuis ovibus conſtituerunt cuſtodem, quotquot paſcebantur
in campo Phthiae Athamantio et circa celſum
Othryn atque fluminis ſacram aquam Apidani.
quando vero coelitus Minoidas urebat inſulas (Cycladas)
Sirius, neque diu erat remedium incolis,
tum hunc invocarunt, juſſu *Hecati* (Apollinis),

λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὅ γε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην, ἐν τε Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παῤῥάσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης·
καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο,
ἱερά τ' εὖ ἔῤῥεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. τοῖο δ' ἕκητι
γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι
ἤματα τεσσαράκοντα· Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες
ἀντολέων προπάροιθε Κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὣς ὑδέονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
πᾶν ἦμαρ, Φινῆϊ χαριζόμενοι, προΐαλλον.
ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
νῆα θοὴν εἴσβαινον ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης

525. ἐτήσιαι etiam tres Vatt. et Vrat. Ol. Ἐτήσιοι. 530. Ol. παντῆμαρ. Codd. πᾶν δ' ἦμαρ vel πανδῆμαρ. 532 πέρην, minus commodum, in πέλας vel πάρος mutari vult Brunk.

mali averruncatorem: reliquerat vero ille patris juſſu
Phthiam, et in *Ceo* habitavit, populo congregato
Parrhaſio, qui quidem ex *Lycaonis* ſunt genere:
atque aram exſtruxit magnam *Iovis Icmaei* (humidi),
ſacraque rite fecit in montibus ſtellae illi
Sirio, ipſique Saturnio Iovi. hujus rei cauſa
terram refrigerant eteſiae a Iove (miſſae) aurae
per dies quadraginta: Ceoque etiamnum ſacerdotes
ante ortum Canis operantur ſacris.
 Atque haec quidem ſic cantantur. heroes vero ibi
manſerunt detenti: hoſpitalia vero dona large *Thyni*
quotidie Phineo gratificantes attulerunt.
exinde diis duodecim exſtructa
ara ad maris littus ulterius, atque ſacris impoſitis
navem celerem ingreſſi ſunt ad remigandum. nec columbae

τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ᾽ ἄρα τήνγε
δείματι πεπτηυῖαν ἑῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος, γαίης δ᾽ ἀπὸ διπλόα πείσματ᾽ ἔλυσαν.
Οὐδ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
αὐτίκα δ᾽ ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρήν περ ἐοῦσαν,
σεύατ᾽ ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ᾽ ἐρέτῃσιν.
ὡς δ᾽ ὅτε τις πάτρηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
πλαζόμεθ᾽ ἄνθρωποι τετληότες, οὐδέ τις αἶα
τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
σφωϊτέρους δ᾽ ἐνόησε δόμους, ἄμυδις δὲ κέλευθος
ὑγρή τε, τραφερή τ᾽ ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ᾽ ἄλλη
ὀξέα πορφύρεων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα
θῆκεν ἐπ᾽ ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο

535. δέματι cum Br. e plerisque codd. Vulg. δήματι tamen Vrat. habet.

pavidae obliti ſunt ſecum: immo eam
prae timore lapſam ſua geſtavit manu prehenſam
Euphemus; a terra vero duplicata retinacula ſolverunt.
Neque Minervam latuerunt ulterius profecti.
ſtatim ea celerrime nubem ingreſſa pedibus
levem, quae ferret ipſam propere, quanquam gravem,
coepit ire ad mare, bene cupiens nautis.
ſicut autem, quando quis e patria evagans, ut ſaepe
errare homines ſuſtinemus, nec terra quaedam
procul apparet, omnes vero in conſpectu ſunt viae,
ſuas ille cogitat aedes, et ſimul via
et marina et terreſtris obverſatur, ipſe nunc huc nunc illuc
acriter meditans intendit oculos:
ſic igitur celeriter filia Iovis delapſa,
poſuit in inhoſpitali pedes Thyneo littore.
At illi cum ad tortuoſi vadi anguſtias vehiſſent,

τρηχείης σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθε,
δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο,
ἤδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἁλιμυρέες ἀκταὶ,
δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρώρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
Τίφυος Ἀγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα διὲκ πέτρας ἐλάσειαν,
κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
οἰγομένας, ἀγκῶνα περιγνάμψαντες, ἴδοντο.
σὺν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' ἀΐξαι πτερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἔπτατο· ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ

552. Marg. Vrat. πολλῷ. 556. ἀνωγῇ cum Brunk. Vrat. et 3. Vatt. pro vulg. ἀρωγῇ. 558. διὲκ cum Br. Ol. δι' ἐκ.

aſperis ſcopulis concluſas utrimque,
vorticoſus autem ſubtus allueret euntem
navem fluxus, multum vero metuentes ulterius navigarent,
jamque ipſis fragor confligentium ſcopulorum
continuo aures feriret, et reboarent mari percuſſa littora,
tum ſurrexit columbam manu tenens
Euphemus, ut proram conſcenderet: illi vero juſſu
Tiphyis Agniadae promtam exercuerunt
navigationem, ut deinde per rupes agerent
ſuo robore freti. illas autem (petras) ſtatim omnium noviſſime
apertas, poſtquam ſinum circumierant, conſpexerunt.
conturbatus vero ipſis eſt animus. at avolaturam
Euphemus dimiſit columbam: iſti una omnes
erexerunt capita intuentes: haec per ipſas (petras)
volavit, quae ſimul rurſus adverſae ſibi
ambae una coëuntes inſonuerunt. exſtitit vero multa

ἅλμη ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὖε δὲ πόντος
σμερδαλέον· πάντη δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ᾽ ὄχθης
λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνη.
νῆα δ᾽ ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ᾽ ἔκοψαν
οὐραῖα πτερὰ ταί γε πελειάδος· ἡ δ᾽ ἀπόρουσεν
ἀσκηθής. ἐρέται δὲ μέγ᾽ ἴαχον· ἔβραχε δ᾽ αὐτὸς
Τῖφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο. γὰρ αὖθις
ἄνδιχα. τοὺς δ᾽ ἐλάοντας ἔχε τρόμος, ὄφρα μιν αὖτις
πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
εἴσω πετράων. τότε δ᾽ αἰνότατον δέος εἷλε
πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
ἤδη δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο Πόντος,

570. καχλάζοντος cum Br. Vrat. tribus Vatt. Ol. καγχλάζοντος. 571. εἴλει cum Br. Ol. εἷλε. Codd. nonn. ἴλλε. 574. Br. in hoc verſu αὖτις, et in ſequenti αὐτῶν ſcripſit, ne eadem part. repeteretur. Codd. non addicunt. Reſtitui, quod in Flor. et al. 575. Ol. ἔχεν.

unda ebulliens nubis inſtar, reſonuitque pontus
horrendum; undique magnus circumfremuit aether.
cavae autem ſpeluncae ſaxa aſpera
alluente mari intus murmurarunt: in ſummum littus
alba aeſtuantis emiſſa eſt fluctus ſpuma.
navem deinde circumegit fluxus. ſummas autem abſciderunt
caudae pennas illae (petrae) columbae: ipſa evaſit
incolumis. nautae valde acclamabant: alta autem voce juſſit ipſe
Tiphys eos remigare valide. aperiebantur enim rurſus
diviſae. hos vero remigantes tenuit terror. donec eam iterum
aeſtus reciproco fluxu revertens deduxit
intra petras. tum vero maximus metus cepit
omnes: capiti enim impendebat inevitabile exitium.
jam vero hinc et illinc latus perſpiciebatur Pontus,

καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθε
κυρτὸν, ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ᾽ ἐσιδόντες
ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἴσατο γάρ ῥα
νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ᾽ εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη,
ἐκ δ᾽ αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχθονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ᾽ ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους,
ἐμβαλέειν κώπῃσιν, ὅσον σθένος· οἱ δ᾽ ἀλαλητῷ
κόπτον ὕδωρ. ὅσσον δὲ παρείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
δὶς τόσον ἂψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
ἔνθεν δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα,
ἡ δ᾽ ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ
προπροκαταίγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ᾽ ἄρα μέσσαις

587. *μεταχθονίη* cum Br. pro vulg. *μεταχρονίη*. 590. In plerisque codd. et edd. *ὅσσον δ᾽ ἂν ὑπείκαθε*. 594. *λάβρῳ* cum tribus Vatt. Vrat. et Br. Ol. *λαύρῳ*.

atque ipſis improviſo ortus eſt ingens fluctus coram
inflexus, praerupto ſcopulo ſimilis: illi eo conſpecto
declinarunt obliquis capitibus. videbatur enim
ſuper navem omnem illapſurus et eam obruturus eſſe.
at praevertit Tiphys remigatione gravatam (navem)
relaxans: ille (fluctus) multus ſub carinam devolutus eſt,
ipſamque a puppi extulit navem longe
ſupra petras. in ſummo vero diu ferebatur.
ſed Euphemus omnes ambiens ſocios acclamavit,
ut remis incumberent totis viribus: illi cum clamore
pulſabant aequor. quantum vero cedebat navis remigibus,
bis tantum (aequor) reſiluit: incurvabanturque remi,
velut inflexi arcus, ſumma vi nitentibus heroibus.
tum ſtatim deinde altus irruit fluctus,
illa repente, ut cylinder, incurrit vehementi fluctu acta
cum impetu in profundum mare: in mediis

Πληγάσι δινήεις εἶχε ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε
σειόμεναι βρέμεον· πεπέδητο δὲ νήϊα δοῦρα.
καὶ τότ' Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦσε φέρεσθαι.
ἡ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' ὀϊστῷ.
ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσιν
νωλεμὲς ἐῤῥίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηῒ περάσσῃ.
οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ πέλαγός τε θαλάσσης
τῆλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο

596. Ol. ἔχεν. 6o2. Libri nonn. νωμελές. 605. Omnes codd. νωλεμές. Quia hoc tribus abhinc verſibus lectum eſt, nec hic commodam ſignificationem habere videtur, Br. e conj. dedit ἐμμενές, cujus leve eſt praeſidium iu vitio cod. Caeſ. νωλεμενές. 606. Ol. περάσῃ. Vnus Vat. ἰών. Conjecerat ita Wakeſ.

Symplegadibus vorticoſus tenuit fluxus: iſtae utrimque
commotae fremuerunt: impediebantur vero navalia ligna (navis).
atque tum Minerva a ſolida eam revulſit rupe
ſiniſtra, dextra vero protruſit, ut per ſaxa ferretur.
illa ſimilis alatae ſublimis ferebatur ſagittae.
tamen apluſtris abſciderunt ſummas extremitates
cum impetu confligentes adverſae. at Minerva
in Olympum rediit, quando ſalvi evaſerant.
petrae autem in unum locum prope inter ſe (conjunctae)
continuo firmae ſtabant, quod quidem fatale erat
diis jubentibus, quando quis conſpectas eas (vivus) navi trajecerit.
illi vero a diro reſpirarunt jam metu,
aërem conſpicientes ſimul, et altum maris
longe patens. etenim cogitarunt ſe ex orco

σώεσθαι· Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων·
„Ἔλπομαι αὐτῇ νηῒ τόγ᾽ ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
ἥ οἱ ἐνέπνευσε θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
γόμφοισι συνάρασσε· θέμις δ᾽ οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.
Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμὴν,
εὖτε δι᾽ ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἡμὶν ὄπασσε,
μηκέτι δείδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς."
Ἦ ῥ᾽ ἅμα καὶ προτέρωσε παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
νῆα διὲκ πέλαγος σεῦε μέσον. αὐτὰρ ὁ τόνγε
μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπε·
„Τῖφυ, τί δή μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.

613. Ol. ἐνέπνευσεν. 616. Ol. ὄπασσεν. Hic et 620. Vrat. διὲκ dat. H. l. ſtrui poteſt διὰ π. ἐκφυγέειν. Infra διὲκ dedi. 620. ſ. Ol. σεῦεν — αὐτ. ὁ — προσέειπεν. 622. Ita Br. ex uno Par. Plerique libri, etiam Vrat. et Vatt. tres, τί μοι ταῦτα — hinc vulg. τί μοί τοι τ.

ſervatos eſſe. *Tiphys* vero primus dicere coepit:
„Spero, ipſa navi illud tuto effugiſſe
nos: nec alius quis auctor (ſalutis) quam Minerva,
quae ei (navi) inſpiravit divinam vim, quando eam Argus
clavis compingebat: non igitur fas eſt eam vinci.
Iaſon, tu igitur tui regis mandatum,
quando per ſaxa fugere dea nobis conceſſit,
non amplius tantopere reformida: quoniam in poſterum labores
faciles fore Agenorides dixit Phineus."
His dictis ſimul etiam ulterius, ad Bithynicam terram,
navem compulit per medium mare. at ille (Iaſon) hunc
blandis verbis viciſſim allocutus eſt:
„Tiphy, cur tandem mihi haec dicis dolenti?
peccavi, et contraxi malam atque irreparabilem calamitatem.

χρῆν γὰρ ἐφιεμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε ςόλον, εἰ καὶ ἔμελλον
νηλειῶς μελεϊςὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι·
νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτȣς μελεδῶνας
ἄγκειμαι, ςυγέων μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
νηὶ διαπλώειν, ςυγέων δ', ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
βαίνωμεν· πάντῃ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
αἰεὶ δὲ ςονόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
ἐξότε τὸ πρώτιςον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,
φραζόμενος τὰ ἕκαςα· σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
οἶον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
εἷο μὲν ἐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
καὶ τȣ͂, ὁμῶς καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἑταίρων,
εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω."

626. Ol. κε δαιόμενος. Duo Vatt. et aliquot Pariſſ. Arnaldi emendationem κεδαιόμενος firmarunt. 628. ἄγκειμαι cum Vrat. et Br. Ol. ἔγκειμαι. 632. Al. τοπρώτιςον. 633. Al. lect. nonn. libb. etiam Vrat. φραζόμενοι. 636. Interpunxi cum Br. Vulg. καὶ τȣ͂ ὁμῶς, κ. σεῖο, — 637. Omnes libri ἄμμε, quod Br. e conject. (haud dubie ob v. 635.) in ὔμμε mutavit. At ſi illos ſalvos reducebat, etiam ſe cum iis; ſed non mei, inquit, cauſa, verum propter vos ſollicitus ſum, an *nos* ſalvos reducam.

oportebat enim me, jubenti reſiſtentem Peliae,
ſtatim recuſare hanc expeditionem, ſi vel fuiſſem
miſere membratim diſſectus periturus:
nunc vero ingentem metum et intolerabiles curas
impoſitas ſuſtineo, et veritus maris horrendas vias
navi permeare, et metuens quando in terram
eſcendamus: ubique enim improbi ſunt homines.
ſemper vero gemitu plenam poſt diem noctem transigo,
ex quo primum mea gratia conveniſtis,
cogitans ſingula: tu vero facile dicis,
qui tantum tuae animae curam geras. at ego
de me ne tantillum quidem ſum ſollicitus; ſed propter hunc
et illum, ſimulque te et alios metuo ſocios,
ne non in Graecam terram ſalvos nos reducam."

Ὣς φάτ' ἀριστήων πειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
κεκλομένων, καί ῥ' αὖτις ἐπιρήδην μετέειπεν·
„Ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
τοὔνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε διὲξ Ἀΐδαο βερέθρων
στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας
Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀΐομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἐτεόν γε
φραδμοσύνῃ Φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα."
Ὣς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
εἰρεσίῃ δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγε
Ῥῆβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο Μέλαιναν,
τῇ δ' ἄρ' ἔπι προχοὰς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθε

640. Ol. ἐπιῤῥήδην 641. F. ὑμετέρῃ γ' ἀ. 642. διὲξ cum Vr. edd. antt. et Br. Ol. δι' ἀΐδαο vitio ed. Bat. Vatt. tres κ' ἐξ ἀ. 645. Br. ἀκέτ' (contra codd.). 651. Ol. πάρεξ ἐνέοντο. Duo Vatt. et Vr. habent, quod editur nunc.

Sic dixit heroas exploraturus: illi vero una exclamarunt
animoſis vocibus. ipſe animo intus laetabatur
cohortantibus illis, atque rurſus aperte dixit:
„Amici, in veſtra virtute fiduciam colloco.
quare nunc, ne ſi per orci quidem voragines
proficiſcendum ſit, amplius pavorem induam, cum ſitis
conſtantes in gravibus periculis. at cum per petras
Symplegades navigaverimus, opinor non amplius poſtea
fore alium talem timorem, ſi recte quidem
conſilio, Phinei obſecuti iter facimus."
Sic fatus eſt, et a talibus quidem deſtiterunt ſtatim colloquiis,
remigando vero irrequietum exercuerunt laborem: ocyus vero illi
Rhebam rapidum fluvium, et ſcopulum *Colonae*
et promontorium non ita diu poſt praeternavigarunt *Nigrum*,
poſt hoc oſtia *Phyllidis*, ubi olim

Διψακὸς υἷ' Ἀθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
ὁππόθ' ἅμα κριῷ φεῦγε πόλιν Ὀρχομενοῖο·
τίκτε δέ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδέ οἱ ὕβρις
ἥνδανεν, ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
μητέρι συνναίεσκεν, ἐπάκτια πώεα φέρβων.
τοῦ μέν θ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυρρείοντά τε Κάλπην
δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
νήνεμον ἀκαμάτῃσιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν.
οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
ἐργατίναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἱδρὼς
εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δέ σφι
λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμὴ
αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·

654. πόλιν omnes Vatt. et Vr. Nec φεῦγεν, ut olim, nec πτόλιν, ut Br. e duobus codd., ſcribendum, vi caeſurae, etiam in quarta regione. 659. Ol. βαθυῤῥείοντα et Κάλπιν. Κάλπην etiam Vrat.

Dipſacus filium Athamantis (Phrixum) ſuis exceperat aedibus,
quando una cum ariete fugerat urbem Orchomeni:
pepererat vero eum Nympha pratenſis, nec illi injuria
placuit, ſed lubens ad aquas patris ſui
cum matre habitavit, littorales oves paſcens.
ejus quidem fanum ſtatim, et lati fluvii
littora, atque campum et profundum Calpen
conſpectum praetervecti ſunt, ſimulque cum die noctem
tranquillam indefeſſis exercuerunt remigiis.
quemadmodum vero udum ſcindentes arvum
operarii laborant boves, undique vero largus ſudor
deſtillat de lateribus et cervice: oculi vero ipſis
obliqui diſtorquentur jugo: at anhelitus
ſiccus ab oribus nunquam non fremit: ipſi in terram
ungulas inſigentes toto die exercentur:

τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπ᾽ ἐξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά.
Ἦμος δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὔτε τι λίην
ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ᾽ ἐπιδέδρομε νυκτὶ
φέγγος, ὅτ᾽ ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι,
τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν᾽ εἰσελάσαντες
Θυνιάδος, καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λιβύηθεν
τῆλ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα δῆμον Ὑπερβορέων ἀνθρώπων,
ἐξεφάνη· χρύσεοι δὲ παρειάων ἑκάτερθε
πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κιόντι·
λαιῇ δ᾽ ἀργύρεον νώμα βιὸν, ἀμφὶ δὲ νώτοις
ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ᾽ ὑπὸ ποσσὶ
σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ᾽ ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
τοὺς δ᾽ ἕλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη

668. Br. ὑπὲξ — ſervo vulg., nam ὑπ᾽ cum εἷλκον jungendum. 669. Ol. οὔτ᾽ ἔτι. 673. Ol. πομπήμονι, quod et in Vr. Sed tres Vatt. cum quinque Pariſſ. πολυπήμονι. 674. Λιβύηθεν e 5. Pariſſ. Br., etſi et olim vulg. Λυκίηθεν, quod in Vrat., defendi poteſt.

his ſimiles heroes per mare traxerunt remos.
Quando autem nondum lux alma, neque craſſa
caligo eſt, tenue vero ſuccedit nocti
lumen, quod quidem crepuſculum expergefacti appellant,
tum deſertae inſulae portum ingreſſi
Thyniadis, labore aerumnoſo eſcenderunt in terram.
illis vero Latonae filius, revertens ex Libya
procul ad immenſum populum Hyperboreorum hominum,
apparuit; aurei de genis utrimque
cincinni intorti racemorum inſtar agitabantur eunti.
ſiniſtra argenteum verſabat arcum, in tergo
pharetra pendebat ab humeris: ſub pedibus autem
concutiebatur inſula tota, volvebanturque undae in terram.
illos vero intuentes occupavit pavor ingens: nec quis auſus eſt

ἀντίον αὐγάσσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
στᾶν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
βῆ ῥ' ἴμεναι πόντονδε δι' ἠέρος· ὀψὲ δὲ τοῖον
Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφαύσκων·
„Εἰ δ' ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἑώου Ἀπόλλωνος
τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
ἠῷος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν, οἷα πάρεστι,
βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
γαῖαν ἐς Αἱμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσσῃ,
δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
νῦν δ' αὔτως κνίσσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι
κέκλομαι. ἀλλ' ἵληθι, ἄναξ, ἵληθι φαανθείς."
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
χερμάσιν· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον ἐξερέοντες,
εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν

682. Ol. αὐγάσασθαι. 683. Br. mavult νεύοντες. 686. In 3. Vatt. ἀ δ' ἄγε νῦν ν. μ. 691. θήσομεν etiam Vrat. et Vatt. Sed nonn. libri θύσομεν. 692. Br. αὔτως.

contra intueri faciem pulcram dei.
ſtabant vultu demiſſo in terram: at ille longe
perrexit ad pontum per aërem: ſero autem talem
Orpheus habuit ſermonem, ad principes loquens:
„Agite igitur, inſulam Eoi (Matutini) Apollinis
hanc ſacram appellemus, quia omnibus apparuit
mane praeteriens: ea autem ſacrificabimus, quae adſunt,
ara exſtructa littorali: quodſi poſtea
in Haemoniam terram (Theſſaliam) ſalvum reditum praeſtiterit,
tum ei cornutarum femora imponemus caprarum.
nunc autem ſic (ut poſſumus) adipe et libationibus eum placare
jubeo. at tu propitius eſto, deus, propitius eſto praeſens."
Sic dixit: alii autem ſtatim aram confecerunt
e lapillis: alii inſulam obierunt inveſtigaturi,
an vel hinnulorum quendam vel ſylveſtrium conſpicerent

αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
τοῖσι δὲ Λητοΐδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δέ νυ πάντων
εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
καῖον, ἐπικλείοντες Ἑώϊον Ἀπόλλωνα.
ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
καλὸν Ἰηπαιήον', Ἰηπαιήονα Φοῖβον
μελπόμενοι· σὺν δέ σφιν ἐῢς πάϊς Οἰάγροιο
Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς·
ὥς ποτε πετραίῃς ὑπὸ δειράσι Παρνησοῖο
Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξε,
κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνὸς, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς· —
ἱλήκοις· αἰεί τοι, ἄναξ, ἄτμητοι ἔθειραι,
αἰὲν ἀδήλητοι· τὼς γὰρ θέμις. οἰόθι δ' αὐτὴ
Λητὼ Κοιογένεια φίλαις ἐνὶ χερσὶν ἀφάσσει. —
πολλὰ δὲ Κωρύκιαι Νύμφαι, Πλειστοῖο θύγατρες,

698. Br. e 5. Pariſſ. ἐκ δ' ἄρα. E Vatt. nihil notatum, in al. vulgatum. 705. Ol. πετραίῃ — δειράδι Παρνησσοῖο. In 3. Vatt. Παρνασσοῖο. 706. Δελφίνην cum 3. Vatt. et Br. Ol. Δελφύνην, et ἐξενάριξεν. 709. In 3. Vatt. ἦῶθι δ' αὐτήν. 710. Ol. ἐν χερσίν.

caprearum, quales animantes multae in profunda aluntur ſylva.
iis vero Apollo praedam objecit: ex omnibus igitur
rite in ſacra duplicata (duplici omento involuta) femora altari
combuſſerunt, celebrantes Matutinum Apollinem.
ſed circa incenſa (exta) amplum chorum inſtituerunt,
pulcrum Iepaeeonem, Iepaeeonem Phoebum
cantantes: cum iis vero bonus Oeagri filius (Orpheus)
Biſtonia (Thracia) cithara argutum incepit cantum:
quemadmodum olim ſaxoſis ſub iugis Parnaſſi
Delphinen (draconem) ſagittis immanem confecerit,
puer adhuc nudus, adhuc cincinnis gaudens: —
(da veniam! ſemper tibi, deus, intonſi crines,
ſemper illaeſi: ita enim fas eſt. ſola autem ipſa
Latona Coeo genita caris manibus (tuos crines) attrectat.) —
(ut vero) multum Coryciae nymphae, Pliſti filiae,

θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ,
λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἦ μὲν ἀρήξειν
ἀλλήλοις εἰσαιὲν ὁμοφροσύνῃσι νόοιο,
ἁπτόμενοι θυέων· καί ῥ᾽ εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
κεῖσ᾽ Ὁμονοίης ἱρὸν εὔφρονος, ὅ ῥ᾽ ἐκάμοντο
αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότ᾽ ἔπειτα
ἀκραεῖ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
ἔνθεν δ᾽ ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο
καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
ἠδὲ Λύκοιο ῥέεθρα, καὶ Ἀνθεμοεισίδα λίμνην
δερκόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες

716. Brunk. ex ingenio ἀλλήλοισιν ἐσαιὲν, vulg. ἀλλήλοις εἰς αἰὲν, ſcripſi cum Vr. ἀ. εἰσαιέν. 717. ῥ᾽ εἰσέτι Br. e 5. Pariſſ. Ol. τ᾽ ἀσέτι. 718. Ol. ἱερὸν — ἀρρ᾽. 719. Nonn. codd. πορσύνοντες. 721. Codd. al. εὐκραεῖ, al. ἀκραῆ, nonn. ut vulg.

hortati ſint (eum) verbis, Ieïe (emittens ſagittas) clamantes:
unde jam pulcrum illud canticum (Iepaeon) exſtitit Phoebo.
At poſtquam eum chorico celebraverant cantu,
inter libationes puras conjurarunt, ſe opitulaturos
ſibi ſemper eſſe, concordibus animis,
attingentes ſacra: atque adhuc nunc perſtat
ibi Concordiae templum benevolae, quod fabricati ſunt
ipſi, celeberrimam tum deam colentes.
Vbi vero tertia lux exorta erat, tum deinde
vehemente Zephyro (ſpirante) inſulam reliquerunt celſam.
inde ex adverſo fluvii os *Sangarii*
et *Mariandynorum* virorum admodum virentem terram
et *Lyci* fluenta, et *Anthemoiſida* paludem
conſpicientes praetervecti ſunt; flatu autem rudentes

ὅπλα τε νήϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὅρμον ἵκοντο.
ἡ μέν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
εἰς ἅλα δερκομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὕπο πέτραι
λισσάδες ἐῤῥίζωνται ἁλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσι
κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἠπειρόνδε
κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀΐδαο
ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφὲς, ἔνθεν ἀϋτμὴ
πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
συνεχὲς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
ἥτε μεσημβριόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο.
σιγὴ δ' οὔ ποτε τήν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,

730. E 3. codd. Br. dedit: εἰς ἅλα κεκλιμένη, quod gloſſema videtur. 737. Tres Vatt. et Vrat. male ὀκριόεντος. 738. συνεχὲς cum 3. Vatt. et Br. Ol. ut et Vrat. συννεχὲς — 740. Plures codd. τήνδε.

et arma navalia omnia quatiebantur currentibus.
mane autem, vento per noctem ſedato,
lubenter in promontorii *Acheruſidis* portum pervenerunt.
illud quidem praecipitiis eminet celſis
in mare Bithynicum ſpectans: ſub eo autem petrae
laeves ſtant mari immerſae (in mari): circa quas
fluctus ſe volvens vehementer fremit: at ſupra
amplae platani in ſummo promontorio enatae ſunt.
ex eo intus declinatur verſus continentem
recta cava convallis, ubi antrum eſt Orci
ſylva et ſaxis opacum, ubi vapor
frigidus, ex horribili exhalatus ſpecu
continenter, albicantem ſemper gignit pruinam,
quae meridiano liqueſcit ſole.
ſilentium vero nunquam illud terribile tenet promontorium,

ἀλλ᾽ ἄμυδις πόντοιό θ᾽ ὑποστένει ἠχήεντος,
φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσιν.
ἔνθάδε καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅστε διὲξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων
ἠῴην· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον
γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γάρ σφέας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσι νήεσσι, κακῇ χρίμψαντας ἀέλλῃ.
τῇ ῥ᾽ οἵγ᾽ αὐτίκα νηῒ διὲξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκελσαν.
Οὐδ᾽ ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον·
ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖό γ᾽ ἕκητι.

742. μυχίῃσιν cum Vrat. 3. Vatt. et Brunk. Ol. μυχίῃσι. πυκινῇσιν conj. Wakef. 743. f. Ol. ἔνθα δὲ — δι᾽ ἐξ. 745. Ol. ἠοίην, ut et Vrat. duo Vatt. 747. Ol. Νασαῖοι. In codd. nonn. Νισσαῖοι. 749. Ol. αὐτῇσιν. 750. διὲξ h. l. et Vrat. pro vulg. δι᾽ ἐξ. 751. Vnus Vat. λήξαντος. 753. ὁρμισθέντες conjicit *Segaar*, Act. Traj. I. p. 75. recte. 755. Ol. τοῖο ἕκητι.

immo ſimul et ponto ingemit reſonante,
et foliis a ventis imis agitatis.
ibi etiam oſtia fluvii *Acherontis* ſunt,
qui e promontorio eructatur, in mare immiſſus
orientale: cava autem vallis defert eum deſuper.
hunc inter poſteros *Soonauten* (naves ſervantem) appellarunt
Niſaei Megarenſes, quando habitaturi erant
in terra Mariandynorum. etenim ipſos ſervaverat
cum navibus, cum in malam incidiſſent procellam.
huc illi (Argonautae) ſtatim navi per Acheruſium promontorium
penetrantes, vento modo ceſſante, appulerunt.
Nec diu ſane *Lycum*, illius principem continentis,
atque Mariandynos latuerunt viri advecti,
qui Amycum interfecerant, ex fama, quam antea audiverant,
ſed et amicitiam inierunt cum ipſis propterea.

αὐτὸν δ', ὥστε θεὸν, Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπὶ δηρὸν
ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
καὶ δὴ παστυδίη μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
κεῖν' ἦμαρ φιλότητι, μετὰ πτολίεθρον ἰόντες,
δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μέν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖθ' ἑτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμὰς
ἠδ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξὶν,
ὅσσά τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν·
Μυσίδα δ' ὡς ἀφίκοντο, Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἥρω
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βάξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ' ἐδάϊξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε,
ἠδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν

757. Ol. ἐπιδηρόν.

ipſumque ut deum Pollucem ſalutarunt
undique congregati: quoniam et ipſi admodum diu
contra Bebrycas inſolentes bellum geſſerant.
atqui omnes confertim, in aedibus Lyci,
illo die amice, in urbem profecti,
epulas celebrarunt, et oblectarunt animum ſermonibus.
Iaſon quidem genus et nomen cujusvis
ſuorum enarravit ſociorum, et Peliae mandata,
et quemadmodum a Lemniis excepti hoſpitio fuerint mulieribus,
quaeque apud Cyzicum Dolionum urbem perfecerint,
utque in Myſiam venerint, et Cium, ubi reliquerint heroëm
Herculem invito animo, et Glauci oraculum
expoſuit, et quomodo Bebrycas atque Amycum interemerint:
et Phinei narravit et vaticinia et calamitatem,
et quomodo Cyaneas petras effugerint, utque obvium habuerint

Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον. ὁ δ᾽ ἑξείης ἐνέποντος
θέλγετ᾽ ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ᾽ ἕλεν Ἡρακλῆϊ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα·
Ὦ φίλοι, οἵου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
πείρετ᾽ ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγώ μιν
Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταυτόθι πατρὸς ἐμοῖο
οἶδ᾽ ἐσιδών, ὅτε δεῦρο δι᾽ Ἀσίδος ἠπείροιο
πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
Ἱππολύτης· ἐμὲ δ᾽ εὗρε νέον χνοάοντα ἰούλους.
ἐνθάδ᾽ ἐπὶ Πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν, ὅντινα λαὸς
οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξέτι κείνου,
ἀθλεύων Τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισιν
εἶδός τ᾽ ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ᾽ ὀδόντας.

776. καταυτόθι junctim etiam Vatt. Ol. κατ᾽ αὐτόθι. Tum vulg. ἐμεῖο. 779. Ol. χνοάοντας. Cum Steph. et Br. duo Vatt. χνοάοντα. 780. Ol. ἔνθα δ᾽. 782. ἐξέτι cum 3. Vatt. Vrat. et Brunk. Ol. ἐξ ἔτι. 783. Codd. nonn. Τιτύην.

Apollinem in inſula. ille vero (Lycus) deinceps narrantem
audiendo oblectabatur: ſed doluit ob Herculem
relictum, atque haec ad omnes locutus eſt:
„Amici, quanti viri deſtituti auxilio
conficitis ad Aeeten tantum iter: bene enim ego ipſum
Daſcyli in aedibus hic, patris mei,
novi conſpectum, quando huc per Aſiae continentem
pedeſtri itinere venit, balteum bellorum cupidae ferens
Hipp[illegible], me vero invenit modo pubeſcentem lanugine.
ibi in funere *Priolae* fratris interfecti
noſtri a Myſis, quem populus
flebilibus elegis luget ex illo inde tempore etiamnum,
pugnans, Titiam devicit pugilem
robuſtum, qui inter omnes excelluit juvenes
et facie et robore: in terram vero ei excuſſit dentes.

αὐτὰρ ὁμȣ͂ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσε
καὶ Φρύγας, οἳ ναίȣσιν ὁμώλακας ἡμὶν ἀρȣ́ρας,
φῦλά τε Βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσσατο γαίῃ,
ἔς τ᾽ ἐπὶ Ῥηβαίȣ προχοὰς σκόπελόν τε Κολώνης·
Παφλαγόνες δ᾽ ἐπὶ τοῖς Πελοπήιοι εἴκαθον αὔτως,
ὅσσȣς Βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
ἀλλά με νῦν Βέβρυκες, ὑπερβασίη τ᾽ Ἀμύκοιο,
τηλόθι ναιετάοντος, ἐνόσφισαν, Ἡρακλῆος,
δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἅλις, ὄφρ᾽ ἐβάλοντο
ȣ̓̂ρα βαθυρρείοντος ὑφ᾽ εἱαμενα̃ις Ὑπίοιο.
ἔμπης δ᾽ ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· ȣ̓δέ γε φημὶ
ἤματι τῷδ᾽ ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ᾽ ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνε.

786. Ol. δάμασσεν. 789. Ol. ἔς᾽. 790. δ᾽ cum Brunk. poſt Παφλ. ex uno Pariſ. pro τ᾽. 792. Br., ſine codd., ἀλλ᾽ ἐμὲ ν., quod concinnius putat. 795. Ol. βαθυρρείοντος. 796 ſſ. Ol. ȣ̓δέ σε φημὶ — ἄρηα, Τυνδαρίδη. Βέβρ. — ἔπεφνες. Plerique codd. habent ȣ̓δέ ἑ φ. etiam 3. Vatt. et Vrat. (nonn. ȣ̓δέ φ.) omnes Τυνδαρίδην, 4. Pariſſ. ἔπεφνεν (Vrat. ἔπεφνες) e Vatt. nihil affertur; in nullo libro γε φημί. Secutus tamen ſum Br., etſi conjeci, duarum editionum lectionem confuſam eſſe.

at una cum Myſis meo patri ſubjecit
et *Phrygas*, qui incolunt contermina nobis arva,
et gentes *Bithynorum* cum ipſa ſubegit terra,
uſque ad *Rhebaei* oſtia et ſcopulum *Colonae*:
Paphlagones vero poſt illos Pelopii ceſſerunt ultro,
quoscunque *Billaei* nigra ambit unda.
at me nunc *Bebryces*, et injuria Amyci,
procul habitante Hercule, privarunt
jamdiu ademta terra ſatis multa, uſque dum protulerunt
fines ad profundi irrigua loca *Hypii*.
attamen vobis auctoribus dederunt poenas, neque dico
illo die invitis diis intuliſſe bellum
Tyndariden (Pollucem) Bebrycibus, quo iſtum virum (Amycum) interfecit.

τῶν νῦν ἥντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμὶ,
τίσω προφρονέως. ἣ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὔμμιν ἕπεσθαι
Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα· τοῖο δ' ἰόντος,
ἦτ' ἂν εὐξείνοισι διαμπερὲς ἀντιάοιτε
ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑψόθεν ἄκρης
εἴσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
ναυτίλοι ἀμπέλαγος θηεύμενοι ἱλάξονται·
καί κέ σφι μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἷα θεοῖσι,
πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην."
Ὣς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἑψιόωντο.

799. Br. τῷ ν. non indicato hujus lect. fonte. Servavi igitur, quod in codd. et edd. 800. Ol. ἦ γὰρ, ſed ἣ γ. etiam Vrat. cum Brunk., qui nec hic mutationem indicavit. 804. διαμπερὲς pro vulg. διὲξ ἁλὸς ex Etym. M. et marg. unius cod. Pariſ. dedit Br. 807. In Vr. duobus Vatt., 5. Pariſſ. Medic. deeſt. In praec. verſu ol. ἀκτῆς, quod cum Brunk. mutavi. 809. σφι cum Vrat. et Brunk. Ol. σφιν. 811. Vnus Vat. π. ἐπονέοντο.

pro quibus nunc, quantam ego rependere gratiam poſſum,
rependam lubenter. haec enim lex eſt imbecillis
viris, quando primi fortiores alii eos juverint.
una cum omnibus profecturum vos ſequi
Daſcylum jubebo, meum filium: quo quidem comitante
profecto hoſpitales perpetuo invenietis
viros, uſque ad ipſius oſtium *Thermodontis.*
Seorſum autem Tyndaridis ſupra Acheruſium promontorium
exſtruam templum altum, quod quidem e longinquo omnes
nautae in mari conſpicientes venerabuntur:
atque ipſis ante urbem, ut diis,
pinguia bene arati jugera campi conſecrabo."
Sic tum quidem inter epulas toto die confabulabantur.

ἠρί γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
Ἐνθάδ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
Ἴδμονα, μαντοσύνῃσι κεκασμένον· ἀλλά μιν οὔ τι
μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
κεῖτο γὰρ εἱαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας, ὅν ῥα καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἑλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἠείδει· οἶος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
αὐτὰρ ὅ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
νίσσετ' Ἀβαντιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράστοιο
ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
ἀΐγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν.

815. Ol. ἔνθα δ'. Mox Wakef. mavult ἥρπασε. 823. In omnibus codd. ποταμοῖο, quod Br. ex ingenio in πεδίοιο mutavit, illud e v. 818. male huc tractum ratus. Videtur voc. θρωσμὸς alia, quam vulgo, notio eſſe tribuenda. 824. Ol. νείσετ'.

mane vero ad navem redierunt feſtinantes:
cumque iis una ipſe *Lycus* ivit, qui infinita dederat
dona auferenda, ſimulque filium ex aedibus emiſit comitaturum.
Ibi Abantis filium deſtinatum abripuit fatum
Idmonem, vaticinandi arte ornatum; at eum tamen nullo modo
oracula ſervarunt, cum neceſſitas juberet eum interfici:
jacebat enim in paluſtri loco arundinoſi fluvii
refrigerans ilia et ingentem luto ventrem
aper, dentibus albis, horrendum monſtrum, quod etiam ipſae
Nymphae paluſtres metuebant; neque quis hominum
noverat; ſolus enim in vaſta paſcebatur lacuna.
ſed dum per limoſi loca prominentia (ſalebras) fluvii
ibat Abantiades, hic ex improviſo alicunde
admodum alte ex arundinibus proſiliens, percuſſit femur
cum impetu, mediosque cum oſſe nervos diſcidit.

ὀξὺ δ᾽ ὅ γε κλάγξας ἔδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
ἀθρόοι ἀντιάχησαν. ὀρέξατο δ᾽ αὖψ᾽ ὀλοοῖο
Πηλεὺς αἰγανέην φυγάδ᾽ εἰς ἕλος ὁρμηθέντος
κάπρου· ἔσσυτο δ᾽ αὖτις ἐναντίος· ἀλλά μιν Ἴδας
οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῷ περικάππεσε δουρί.
καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
τὸν δ᾽ ἕταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορραγέοντα,
ἀχνύμενοι, χείρεσσι δ᾽ ἑῶν ἐνικάτθαν᾽ ἑταίρων.
Ἐνθάδε ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
τάρχυον μεγαλωστί· συνεκτερέϊζε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ᾽ ἄσπετα μῆλα,
ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.

827. τυπέντες 3 Vatt. ut Med. et Ald. 833. ſ. Ol. ψυχορῥαγέοντα et ἐνὶ κάτθαν᾽. 835. In Flor. et plerisque codd. etiam Vr. ἔνθα δὲ — 838. συνεκτερέϊξε cum Vr. et Caeſ. Ol. συνεκτερέϊζε.

acriter vero ille vociferatus, humi corruit: ſocii, vulnerato illo,
conjunctim clamantes reſponderunt: intendit vero ſtatim ſaevo
Peleus jaculum irritum in paludem redeunti
apro: prorupit iterum adverſus: at eum *Idas*
vulneravit; frendens autem in acutam incidit haſtam.
atque hunc quidem humi proſtratum ibi reliquerunt:
illum vero (Idmonem) ſocii ad navem ferebant deficientem
moeſti, et in manibus ſuorum mortuus eſt ſociorum.
Tum navigationi prohibebantur operam dare,
ſed in ſepultura mortui verſabantur triſtes.
per tres autem integros dies lugebant; quarto autem eum jam
ſepeliverunt magnifice; una vero exſequias celebrabat multitudo
cum ipſo ſimul rege *Lyco*: juxtaque multas pecudes,
ut juſtum eſt mortuis, ad ſepulcrum jugularunt.

καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι,
νηίου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' Ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
χρειὼ ἀπηλεγέως Μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσι
Νισαίοισί τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἱλάεσθαι,
ἀμφὶ δὲ τήνγε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
ἄστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσι.
  Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὖτις ἔχευαν
ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν. —
Ἀγνιάδην Τῖφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦε

844. Br. δ' ἐμὲ, ſine codd. 846. Ol. Βοιωτοῖσιν. 847. Ante Br. erat: Νισαίοισι et ἐπιῤῥήδην. 851. Retinui cum codd. ἔτ' αὖτις, ἔτι *praeterea*. Brunck. ex ingenio ἐσαῦτις.

atqui aggeſtus eſt hujus viri in illa terra
tumulus: monumentumque (cippus) ineſt etiam poſteris viſendum,
navali (navi deſtinato) ex oleaſtro trabs (palanga): etenim viret foliis
paullulum infra promontorium Acheruſium. ſi vero me hoc quoque
oportet ingenue Muſis juvantibus canere,
hunc urbis patronum juſſit Boeotos
et Niſaeos Phoebus diſerte venerari,
et circa illud quidem lignum antiqui oleaſtri
urbem condere: illi autem pro pio Aeolida
Idmone etiamnum *Agameſtora* celebrant.
  Iam quisnam alius obiit? etenim praeterea etiam rurſus exſtruxerunt
heroes tum tumulum mortui ſocii.
duo enim illorum adhuc monumenta apparent virorum. —
Agniaden Tiphyn interiiſſe fama eſt: neque ei erat

μοῖρ' ἔτι, ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω. ἀλλά νυ καὶ τὸν
αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος,
εἰσότ' Ἀβαντιάδεω νέκυν ἐκτερέϊζεν ὅμιλος·
ἄτλητον δ' ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἕλοντο.
δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέϊξαν
αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἁλὸς προπάροιθε πεσόντες,
ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
θυμόν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
καί νύ κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀστυπάλαια
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
ἰθύνειν· Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν·
„Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων

857. Ol. Ἀβαντιάδαο ν. κτερέϊζεν. In 3. Vatt. et Vrat. εἰς ὅτ'. Vr. κτερέϊξεν. 861. εἰλυμένοι cum 3. Vatt. Vr. et Br. Ol. ἀλημένοι. 864. κ' ἔτι cum 3. Vatt. et Br. Ol. κέ τι.

fatale, longius navigare. immo etiam hunc
ibi exiguus procul a patria ſopivit morbus,
dum Abantiadae cadaver conderet coetus:
infandum autem ex triſti calamitate dolorem ceperunt.
nam, poſtquam etiam hunc prope ſepeliverant
ibi, prae deſperatione ante mare prolapſi,
in terra penitus quiete obvoluti nec cibi
recordabantur, nec potus; immo macerabant doloribus
animum, quoniam plurimum a ſpe aberat reditus (aberant a ſpe reditus).
atque diutius etiam cruciati detenti fuiſſent,
niſi *Ancaeo* ſingularem Iuno inſpiraſſet
audaciam, quem ad Imbraſias aquas *Aſtypalaea*
pepererat Neptuno: eximie enim arte praeditus erat
gubernandi; et *Peleum*, ad quem accurrerat, ita allocutus eſt:
„Aeaci fili, quomodo honeſtum eſt, neglectis certaminibus

γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρηος
ἴδριν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιίστορα νηῶν.
τῷ μή τοι τυτθόν γε δέος περὶ νηῒ πελέσθω.
ὣς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,
τῶν ὅτινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔ τις ἰάψει
ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
θαρσαλέως ὀρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου."
Ὣς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε·
„Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὕτως;
οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντο·
ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ,
καὶ πολέες. τῷ μή τι διατριβώμεθα πείρης·

874. ἄλλοι pro vulg. ὤλλοι Br. recte. 880. Brunk. αὕτως, neſcio unde. 882. In omn. libb. ἡμῖν μὲν γάρ, quod Br. ob praeced. v. mutavit e conj. Nec vulgatum ſtare potuit, niſi ejecto praeced. verſiculo, qui forſan aliunde huc veniſſe videri poteſt.

in terra aliena diu manere? non belli
peritum me adeo ducit ad vellus petendum Iaſon
e Parthenia, quantum peritum navium (gubernandarum).
quare ne tantillum quidem metus propter navem ſit.
ita vero etiam alii hic periti viri ſunt,
quorum quemcunque puppi praefecerimus, nullus oberit
navigationi. itaque celeriter, admonens haec omnia,
audacter incita, ut memores ſint laboris (negotii)."
Sic dixit: hujus vero animus ſtimulabatur gaudio.
ſtatim vero non diu poſt ita inter medios concionatus eſt:
„Optimi, cur tandem dolorem vanum fovemus fruſtra?
illi enim aliquando eam, quam ſortiti erant, mortem obierunt:
nobis vero alii ſunt gubernatores in coetu
et multi: quare nullo modo differamus profectionem:

ἀλλ᾽ ἔγρεσθ᾽ εἰς ἔργον, ἀπορίψαντες ἀνίας.“
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν·
„Αἰακίδη, πῆ δ᾽ οἵγε κυβερνητῆρες ἔασιν;
οὓς μὲν γὰρ τὸ πάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ᾽ εἶναι,
οἵδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.
τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
εἰ δὴ μήτ᾽ ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἔσσεται, ἠὲ καὶ αὖτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
πετράων ἔκτοσθε, κατ᾽ αὐτόθι δ᾽ ἄμμε καλύψει
ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.“
Ὣς ἔφατ᾽· Ἀγκαῖος δὲ μάλ᾽ ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ᾽ ὁρμῇ.
τὸν δὲ μετ᾽ Ἐργῖνος, καὶ Ναύπλιος, Εὔφημός τε
ὄρνυντ᾽, ἰθύνειν λελιημένοι. ἀλλ᾽ ἄρα τούςγε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ἤνησαν ἑταίρων.

884. Ol. ἀποῤῥίψαντες. 886. Ol. πῆ δ᾽ οἵδε — τὸ πάροιθε cum Vr. Vulg. junctim. 895. Perperam ol. ἐτράπετ᾽ ὁ. 897. ὤρνυντ᾽ Vr. et duo Br. codd.

immo ſurgite ad opus, abjectis curis.“
Ei vero rurſus Aeſonis filius conſilii inops reſpondit:
„Aeacida, ubi illi gubernatores ſunt?
quos enim antea peritos gloriabamur eſſe,
ii vultu moeſto me plus etiam dolent.
quare etiam una cum mortuis (ſimile mortuis) triſte praevideo exitium,
ſi neque ad ſaevi urbem Aeetae
licebit, nec rurſus in Graecam terram venire
petris evitatis, nos autem hic opprimet
turpiter mala mors, fruſtra ſeneſcentes.“
Sic dixit: *Ancaeus* autem promtiſſime promiſit
ſe navem celerem ducturum eſſe: nam numinis impellebatur motu.
poſt eum *Erginus*, et *Nauplius Euphemus*que
ſurrexerunt, gubernare cupientes. at hos quidem
prohibuerunt: Ancaeo vero plures ſuffragati ſunt ſociorum.

Ἠῷοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
ἤματι· δὴ γάρ σφι Ζέφυρος, μέγας οὖρος, ἄητο.
καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λίνα, πουλὺ δ' ἐπιπρὸ
λαιφέων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον υἷα,
Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
ὀργιάσαι, στῆσαί τε χοροὺς ἄντροιο πάροιθεν,
ᾧ ἐν ἀμειδήτους ἁγίας ηὐλίζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναιετάοντες
ἠδὲ καὶ Αὔλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.
Ἔνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
ἂψ ἀνιὼν — δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ —

900. Ol. γάρ σφιν. 903. Brunk. omnium codd. lectionem mutavit in λαιφέσι πεπταμένοις ob IV, 299. 1229. 1623. Oppian. Hal. I, 222. Eſt illorum locorum alia ratio, et recte hic Genitt. conſequ. leguntur. 908. ηὐλίζετο pro vulg. εὐνάζετο dedi ex Etym. M. ſuadente Ruhnk. p. 210. 910. Ol. Αὔλιον. Recte etiam Vrat.

Mane vero deinde duodecimo conſcenderunt (navem)
die: illis enim Zephyrus, magnus ventus, adſpirabat.
ſtatim autem Acherontem permearunt remis,
expanderuntque fiducia pleni vento vela, multum autem ulterius
paſſis velis navigarunt ſerena tempeſtate uſi.
celeriter vero ad *Callichori* oſtia fluvii
venerunt, ubi dicunt Iovis Nyſeium filium (Bacchum),
quando Indorum gentibus relictis incoluit Thebas,
orgia celebraſſe, et inſtituiſſe choros ante antrum,
in quo ſeveras ſanctas transegit noctes,
ex quo Callichorum fluvium accolae,
atque Aulium antrum cognomine appellant.
Inde vero *Stheneli* ſepulcrum viderunt Actoris filii,
qui quidem ex Amazonum acerrimo bello
reverſus — etenim cum Hercule una ierat —

βλήμενος ἰῷ. κεῖθεν ἐπ᾽ ἀγχιάλου θάνεν ἀκτῆς.
οὐ μέν θην προτέρω ετ᾽ ἐμέτρεον. ἧκε γὰρ αὐτὴ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
λισσομένην τυτθόν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
τοῖος ἐών, οἷος πολεμόνδ᾽ ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
καί ῥ᾽ ὁ μὲν αὖτις ἔδυνε μέλαν ζόφον· οἱ δ᾽ ἐσιδόντες
θάμβησαν· τοὺς δ᾽ ὦρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῇσί τε μειλίξασθαι.
οἱ δ᾽ ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
πείσματ᾽ ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων.
ἄνδιχα δ᾽ αὖ χύτλων νηοσσόῳ Ἀπόλλωνι

915. Ol. πρ. ἀνεμέτρεον. Vt Br. etiam Vr. et Vatt. 921. Ol. μέγαν. Etiam 3. Vatt. Vrat. μέλαν. 926. Br. ſine codd. χεύαντο, ut tempora congruerent. Nec hoc, nec Rutgerſii ἤγισαν, neceſſarium.

ſagitta ictus, ibi in maritimo mortuus eſt littore.
neque multum ulterius navigarunt. miſit enim ipſa
Proſerpina animam flebilem Actoridae
precatam, ut paullulum modo aequales videret viros.
tumulo vero ſummo inſiſtens conſpicatus eſt navem
talis, qualis in praelium ierat: undique pulcra
quatuor criſtis purpureo cono fulgebat galea.
et ille quidem rurſus ſubiit atram caliginem (orcum): hi vero conſpicati
ſtupuerunt: eos autem juſſit vaticinans appellere
Ampycides *Mopſus*, et libationibus placare (animam).
illi celeriter velum contraxerunt, emiſſisque
retinaculis in littore circa Stheneli tumulum occupabantur,
libaminaque ei fuderunt, et cremarunt inferias pecudum.
ſeparatim vero a libatione (hac), navium tutori Apollini

βωμὸν δειμάμενοι μῆρ' ἔφλεγον· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
Αὐτίκα δ' οἵγ', ἀνέμοιο καταισπέρχοντος, ἔβησαν
νῆ' ἔπι· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
ἐντενὲς, ἠΰτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος
ταρσὸν ἐφεὶς πνοιῇ, φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
ῥιπὴν, εὐκήλησιν ἐνευδιόων πτερύγεσσι.
καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἁλιμυρήεντος,
πρηΰτάτου ποταμοῦ, παρεμέτρεον, ᾧ ἔνι κούρη
Λητωΐς, ἄγρηθεν ὅτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι.
νυκτί τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπὶ προτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον, αἰπεινούς τε παρεξενέοντ' Ἐρυθίνους,
Κρωβίαλον, Κρῶμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.

928. Ol. μῆλ' ἔφ. In uno Vat. μῆρ', quod Br. e conj. repoſuerat. Mox Vrat. ἀν. 935. Ol. εὐκήλοισιν — πτερύγεσσιν. Codd. variant. Poſterius rectius dat Vrat., ut editur. 938. Codd. variant ἐσαναβαίνει, — νῃ, — νοι exhibentes. 939. Ol. ὑδάτεσσιν. Dividit et Vrat. Nonn. codd. ἄληκτον. 940. Ol. ἐπιπροτέρωσε.

ara exſtructa femora combuſſerunt: Orpheus vero etiam
dedicavit lyram, unde *Lyrae* nomen eſt loco.
Statim autem illi, vento urgente, conſcenderunt
navem: velumque detractum expanderunt
in utrumque pedem: illa (navis) in mare ferebatur
celerrime, ut aliquis per aërem deſuper accipiter
alis permiſſis vento fertur velox, neque concutit
volatum (concutit ſe inter volandum), quietis incumbens alis.
atqui *Parthenii* fluenta in mare exeuntis,
leniſſimi fluvii praetervecti ſunt, in quo filia
Latonae (Diana), e venatione quando in coelum revertitur,
ſuum corpus ſuavibus refrigerat aquis.
noctuque deinde indeſinenter ulterius navigantes,
Seſamum, celſosque praeterierunt *Erythinos*,
Crobialum, *Cromnam*que, et ſylvoſum *Cytorum*.

ἔνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἅμ' ἠελίοιο βολῆσι
γνάμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ' ἤλαυνον ἐρετμοῖς
αἰγιαλὸν, πρόπαν ἦμαρ, ὁμῶς τ' ἐπὶ ἤματι νύκτα.
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονὸς, ἔνθα Σινώπην,
θυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίσσατο, καί οἱ ὄπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς, ὑποσχεσίῃσι δολωθείς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ
δωσέμεναι, ὅ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἡ δὲ ἑ παρθενίην ᾐτήσατο κερδοσύνῃσιν.
ὣς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι
ἱέμενον· ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἅλυν· οὐδὲ μὲν ἀνδρῶν
τήν γε τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηϊμάχοιο
υἷες, Δηϊλέων τε, καὶ Αὐτόλυκος, Φλόγιός τε,

943. Cum Br. et Vrat. ἔνθεν δ' α. Ol. ἐνθάδε α. Vatt. ἐνθάδ' α. 945. Ol. ὁμῶς καὶ ἐπ' ἤμ. Correxit Br. 3. Vatt. ὁμῶς ἐπὶ ἤ. Vrat. ὁμῶς ἐπ' ἤ. 953. Ἅλυν cum Vrat., etiam 963. Vulg. Ἄλυν. 956. Ol. Φλογίος τε. Vt Br. accentum poſuit, ita et Vrat.

inde porro *Carambin*, ſole exoriente,
circumvecti, juxta longum deinde agitarunt (navem) remis
littus, per totum diem, ſimulque exacto die noctem.
Continuo in Aſſyriam terram (Paphlagoniam) eſcenderunt, quo *Sinopen*,
filiam Aſopi, collocaverat, eique conceſſerat
virginitatem Iupiter ipſe, promiſſis circumventus.
etenim ille amore ejus frui cupiit, annuitque ipſi
ſe daturum, quodcunque ſuo animo appeteret.
haec cum virginitatem rogavit aſtute.
ſimiliter vero etiam Apollinem decepit, concumbere
volentem, fluviumque poſt illos *Halyn*: neque virorum
eam quis optatis amplexibus ſubegit.
ibi Triccaei (Theſſali) praeclari *Deimachi*
filii, *Deileon*, et *Autolycus*, et *Phlogius*,

τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀπέπλαγχθεν, παρέναιον·
οἵ ῥα τόθ', ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·
οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηΐ,
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος, ἔβησαν.
τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρῃ
λεῖπον Ἅλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἀγχίροον Ἶριν,
ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αὐτῷ
γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.
Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο, καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
τῆς οἵ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἔπι Θερμώδοντος,

957. ἀπέπλαγχθεν, παρέναιον. Ita e veſtigiis codd. reſcripſi. Ol. ἀποπλαγχθέντες ἔναιον. Br. dederat: ἀπεπλάγχθησαν, ἔναιον. παρέναιον aliquot codd. 961. Ol. παρ' ἄσσον. 963. Ol. ἀγχίῤῥοον.

tum, quum ab Hercule aberraſſent, habitarunt.
qui quidem ut cognoverunt principum navigationem virorum,
ſe ipſos certo indicarunt obviam facti:
neque amplius manere voluerunt conſtanter, ſed navem,
Zephyro vehementius ſpirante, ingreſſi ſunt.
cum his una poſtea cito vecti vento
reliquerunt *Halyn* fluvium, reliquerunt prope fluentem *Irin*,
atque Aſſyriae aggeſtos campos terrae (Cappadociam): die vero eodem
circumvecti ſunt Amazonum procul portu inſtructum promontorium.
ubi olim prodeuntem Aretiadem (Mavortiam) *Menalippen*
heros Hercules inſidiatus ceperat, atque ei pretium
Hippolyte balteum artificioſum dederat
pro ſorore: ille ſalvam miſerat retro.
hujus (promontorii) in ſinu illi, ad oſtia *Thermodontis*,

κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισι.
τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος, οὐδὲ ῥέεθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲξ ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
πεμπάζοι· μία δ' οἴη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή·
ἡ μέν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἠπειρόνδε
ὑψηλῶν, ἅ τέ φασιν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρύ· τῷ καί οἱ ἐπίστροφοί εἰσι κέλευθοι·
αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπῃ κύρσειε μάλιστα
ἠπείρου χθαμαλῆς, εἱλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασιν,
ὅππῃ ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφαδὸν ἄμμιγα παύροις
Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.

971. Ol. νισσομένοισιν. 973. In uno Vat. ἄλαδε β. 976. κατανίσσεται cum 5. codd. Br. et Vr. pro vulg. κατανέσσεται. 980. Neſcio unde Br. ἄλλη. 982. In nonn. libb. νώνυμοι, perpetua in hoc voc. varietate. 984. ὑπερεύγεται cum Vr. 3. Vatt. et Br. pro vulg. ἀπερεύγεται. Ruhnk. conjicit: κυρτὴν ἀπερεύγεται ἄχνην, *tumidam eructat ſpumam.* ἐπερεύγεται ἄχνην Wakef.

appulerunt, quoniam et mare concitabatur navigantibus.
illi (Thermodonti) nullus fluviorum ſimilis eſt, neque fluenta
tot in terram fundit, ex ſe ſeparatim emittens.
quatuor ad centum deficerent, ſi quis ſingula
numerare vellet: unus vero ſolus verus erat fons:
qui quidem ex montibus demanat in terram
altis, quos dicunt *Amazonios* vocari.
inde in magis editam dividitur terram
ex adverſo; unde etiam ei flexuoſi ſunt meatus:
ſemper vero alio alius, ubi inciderit maxime
in terram humilem, devolvitur: alius e longinquo,
alius prope: multi autem meatus ignoti ſunt,
quorſum effundantur: ipſe autem (fluvius) aperte una cum paucis (meatibus)
in Pontum inhoſpitalem ſub flexuoſum eructatur promontorium.

καὶ νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
ὑσμίνην, καὶ δ᾽ οὐ κεν ἀναιμωτί γ᾽ ἐρίδηναν, —
(οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ᾽ ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
ἀλλ᾽ ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει.
δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἁρμονίης τε
Νύμφης, ἥτ᾽ Ἄρηϊ φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
ἄλσεος Ἀλκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα —)
εἰ μὴ ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο
ἤλυθον· οἱ δ᾽ ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν,
ἔνθα Θεμισκύρειαι Ἀμαζόνες ὡπλίζοντο.
οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἀμπόλιν, ἀλλ᾽ ἀνὰ γαῖαν
κεκριμέναι κατὰ φῦλα διὰ τρίχα ναιετάασκον·
νόσφι μὲν αἵδ᾽ αὐταὶ, τῇσι τότε κοιρανέεσκεν

989. Ol. μέμηλε. Vr. μέμηλεν. Correxit Brunk. 992. Ἀλκμονίοιο e codd. Brunk. pro Ἀκμονίοιο, quod ol. legebatur. 993. Ol. εἰ μὴ ἄρ᾽ ἐκ Δ. In 3. Vatt. et Vrat. ἄρ᾽ ἐκ deeſt. 994. Ol. ἄκρην. Sine codd. emendavit Br. 995. Θεμισκύρειαι cum Brunk. et Vr. pro vulg. Θεμισκύριαι. 997. Ol. διατριχα. Diviſi cum Br. Tum ναιετάασκον cum 2. Vatt., Vrat. et Br. pro vulg. ναιετάεσκον. 998. Ol. τῇσιν. E codd. correxit Br.

atqui morantes (Argonautae) cum Amazonibus conſeruiſſent
pugnam, neque ſine ſanguine concertaſſent, —
(non enim Amazones ſunt valde lenes, neque jura
colentes in campo Doeantio habitant;
immo injuria luctuoſa et Martis opera iis placent:
etenim genere erant *Martis* et *Harmoniae*
Nymphae, quae Marti belli ſtudioſas peperit filias,
cum ſaltus Alcmonii in receſſibus rem cum eo habuiſſet) —
niſi a Iove flatus iterum Zephyri
veniſſent: illi vento juvante curvum reliquerunt littus,
ubi Themiſcyriae Amazones armabantur.
neque enim ſimul in una urbe, ſed per regionem
diſcretae in tribus diviſim habitabant:
ſeorſum quidem illae ipſae, quibus tum imperabat

Ἱππολύτη. νόσφι δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,
νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. ἤματι δ' ἄλλῳ
νυκτί τ' ἐπιπλομένῃ Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκοντο.
Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
φυταλίη καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἵ γε
ποίμνας ἑρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν·
ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον, οὐδέ ποτέ σφιν
ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.
Τοὺς δὲ μετ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
γνάμψαντες, σώοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
ἔνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ

999. νόσφι δ. cum 3. Vatt. et Vrat. Ol. νόσφιν δέ. 1000. Χαδήσιαι cum Br. codd. et Vrat. (e Vatt. nihil notatum) atque ita etiam ed. Flor. Poſtea vulgatum: Χαλήσιαι. 1003. φυταλίη cum codd. pro φυταλιὴ dedi. 1009. Ol. τοὺς δὲ — 1013. Ol. εὐκομέουσιν. Diviſi cum Brunk. 3. Vatt. Vrat.

Hippolyte, ſeorſum autem *Lycaſtiae* habitabant,
ſeorſum item haſtas iaculantes *Chadeſiae*. die vero altero
nocteque inſequente *Chalybum* ad terram venerunt.
His nec boum aratio curae eſt, nec alia quaedam
plantatio fructus dulcis: neque illi
greges in roſcido paſcuo paſcunt:
ſed ferri feracem aſperam terram effodientes
pretium permutant cibarium (alimenta permutando cum ferro comparant ſibi), neque ipſis
aurora exoritur ſine laboribus, ſed atra
fuligine atque fumo laborem durum exantlant.
Poſt illos ſtatim deinde Gentilitii Iovis promontorium
circumvecti, ferebantur juxta *Tibarenorum* terram.
ibi quando pepererint maritis liberos uxores,
ipſi quidem (mariti) gemunt in lectos delapſi,
capita ligati: hae autem bene reficiunt cibo

ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώϊα τοῖσι πένονται.
Ἱερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος, καὶ γαῖαν ἄμειβον,
ᾗ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
δουρατέους πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
Μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
ὅσσα μὲν ἀμφαδίῃ ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.
οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλά, σύες ὣς
φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.
αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,

1015. Ol. Ἱερὸν δ' αὖτ'. Br. delevit δ' praeeunte uno cod. 1017. Hic verſus, vulgo hic non lectus, e ſuperioribus 381. recte huc a Br. eſt tractus. In Vrat. verſus ſeq. omiſſus, ſed infra in marg. additus. 1020. Ol. ἀμφαδίην. 3. Vatt. et Vrat. ἀμφαδίῃ.

maritos, atque lavacra puerperio deſtinata iis miniſtrant.
Sacrum porro poſt illos montem et terram praeterierunt,
in qua *Moſſynoeci* per montes habitant
in ligneis turribus bene compactis, quas appellant
Moſſynas: atque ipſi cognomen inde habent.
aliud vero jus legesque illis ſunt.
quae quidem palam facere licet, aut in populo
aut foro, haec omnia in domibus faciunt:
quae vero in aedibus perficimus, ea foris
ſine reprehenſione in mediis patrant vicis.
nec concubitus pudor eſt publicus, immo, ut porci
gregales, ne tantillum quidem veriti praeſentes
miſcentur humi communi amplexu mulierum.
at in altiſſima rex turre ſedens
recta frequentibus jura populis dat,

σχέτλιος· ἢν γάρ πȣ τι θεμιςεύων ἀλίτηται,
λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχȣσι.
Τȣ̀ς παρανισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
νήσȣ Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
ἠμάτιοι· λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.
ἤδη καί τιν' ὕπερθεν Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο,
ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέȣσαν,
ἧκ' ἐπί οἱ πτερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
δίȣ Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον, πτερόεν βέλος εἰσορόωντες.
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβώτης,
ἕλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρȣ κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατήορον· ἐκ δὲ φαάνθη

1030. Ol. ἔχȣσιν. 1031. T. παρανισσόμενοι. Sic e 3. Vatt. repoſui. In Vrat. παραγεισσόμενοι. Vulgo T. παραμειβόμενοι. 1033. Tres Vatt. et Vrat. διερὴ γὰρ — forſan ex altera edit. 1040. ἐξείρυσσε cum 2. Vatt. Vr. Br. pro vulg. ἐξέρυσε. 1042. δ' ἐφαάνθη Br. ſine codd.

miſer: ſi enim quando jus dicens deliraverit,
fame eum illo die incluſum tenent.
Hos praetergreſſi, jam etiam prope ex oppoſito
inſulae *Aretiadis* (Mavortiae), confecerunt navigationem remigando
interdiu: nam lenis ſub diluculum defecerat ventus.
jam etiam quendam ſuperne Areïum (Martis alumnum) volitantem
incolam inſulae per aërem alitem viderunt,
qui concuſſis alis in navem currentem
emiſit in eam pennam acutam, quae laevo incidit humero
divini Oïlei: dimiſit autem e manibus remum
vulneratus: illi (ſocii) obſtupuerunt, alato telo conſpecto.
atque illud extraxit aſſidens *Eribotes*,
vulnusque ligavit, poſtquam e ſua vagina
ſolverat faſciam dependentem: apparuit vero

ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μὲν ἥρως
Εὐρυτίδης Κλύτιος — πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα —
ἧκεν ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος, αὐτὰρ ἔπειτα
πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἐγγύθι νηός.
τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, παῖς Ἀλεοῖο·
„Νῆσος μὲν πέλας ἡμὶν Ἀρητιάς, ἴστε καὶ αὐτοὶ
τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλά τιν' ἄλλην
μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον, εἴ γ' ἐπικέλσαι
μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὡς ἐπέτελλεν.
οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης, ὁπότ' ἤλυθεν Ἀρκαδίηνδε,
πλωάδας ὄρνιθας Στυμφηλίδος ἔσθενε λίμνης

1043—45. Ol. ἀλλά μιν ἥ. Ε. Κλύτιος· π. γ. ἀ. τ. τ. ἧκα δ' ἐπ' ο. τ. βέλος· α. Tum verba πρὸ — βέλος in parentheſi accipienda, et αὐτὰρ redundat. ἧκεν ἐπ' e 4. codd. μὲν e conject. dedit Br. atque eſt ejus lectio facilior. μὲν reſpicit ad δὲ v. 1046., nec αὐτὰρ vi caret. Matthiae tamen maluit: ἀλλά μιν ἥρ. — — ἧκε δ' ἐπ' — αὐτίκ' ἔπειτα, quod non deterius eſt. 1046. Ol. ἀγχόθι. 1051. Ol. ἐπίρροθον' εἰ κ' ἐπ. Vtrumque Brunk. ex ingenio emend. 1052 Br. mavult: οἵ' ἐπέτελλεν. 1053. Duo Vatt. et Vr. Ἀρκαδίην γε. 1054. Ol. πλωΐδας — Στυμφαλίδας. Στυμφαλίδος duo codd.

alia (avis) priori advolans: at heros
Euryti filius *Clytius* — antea enim curvum tetenderat arcum —
emiſit in avem celerem ſagittam, tum deinde
percuſſit, ita ut circumacta (avis) prope ad celerem delaberetur navem.
ad hos *Amphidamas* dixit, filius Alei:
„Inſula quidem prope nobis adeſt, *Aretias*, noſtis etiam ipſi
hos alites conſpicati. equidem non puto ſagittas
tantum ſuffecturas eſſe, ut eſcendere poſſimus. itaque aliud quoddam
conſilium paremus commodum, ſi appellere
velitis, *Phinei* memores, ut juſſit.
neque enim Hercules, quando in Arcadiam venit,
Ploadas (natantes) aves e Stymphalio potuit lacu

ὤσασθαι τόξοισι, τὸ μέν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.
ἀλλ' ὅγε χαλκείην πλατάγην ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
δοῦπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δ' ἐφέβοντο
τηλοῦ, ἀτυζηλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖαι.
τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
αὐτὸς δ' ἂν τὸ πάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδὶς, ἡμίσεες δὲ
δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσατε νῆα.
αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ' ἀϋτὴν
ἀθρόοι, ὄφρα κολῳὸν ἀηθείῃ φοβέωνται,
νεύοντάς τε λόφους, καὶ ἐπήορα δούραθ' ὕπερθεν.
εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἱκοίμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον."
"Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἥνδανε μῆτις.

1056. πλατάγην cum 3. Vatt. Vr. et codd. Br. ſcripſi, pro πλαταγὴν — et 1057. δ' ἐφέβ. cum 3. Vatt. Vr. et Br. Ol. δὲ φέβοντο. 1060. Ol. τοπάροιθεν. 1063. Ol. ἄρσετε. E 3. codd. auctor. mutavit Br. Praecedit ἐρέσσετε. 1064. πασσυδίῃ cum 3. Vatt. Vr. Br. Ol. πανσυδίῃ. 1066. Ol. ἐπήορα ſine jota ſubſcr. 1067. Ol. ἱκώμεθα. Emend. Br. ex uno cod. 1068. ὄρσετε cum 3. Vatt. et Vr. dedi pro ὄρσατε. Commode hic Futurum ponitur. 1069. Ol. ἐπίῤῥοθος.

abigere ſagittis, quod quidem ego ipſe vidi.
immo ille aereum crepitaculum manibus concutiens
ſtrepitum effecit in ampla ſpecula: illae aufugerunt
procul, terribili prae metu clangentes.
quare etiam nunc tale excogitemus conſilium.
ipſe vero, quod antea commentus ſum, eloquar:
impoſitis in capita criſtatis galeis,
dimidii remigate viciſſim, dimidii vero
et haſtis politis et clypeis inſtruite navem:
at uno impetu ingentem tollite clamorem
omnes ſimul, ut ſtrepitum ob inſolentiam timeant,
nutantesque criſtas, et ſublatas haſtas in altum.
ſi vero in ipſam inſulam venerimus, tum deinde
cum clamore clypeis immanem excitabitis ſtrepitum."
Sic fatus eſt: omnibus autem utile placuit conſilium.

ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάασκον·
τοὶ δ᾽ αὖτ᾽ ἐγχείῃσι καὶ ἀσπίσι νῆ᾽ ἐκάλυψαν.
ὡς δ᾽ ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
ἄλλῳ δ᾽ ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
ὣς οἵγ᾽ ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
οἵη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
τοίη ἄρ᾽ ὑψόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ᾽ ἀϋτή.
οὐδέ τιν᾽ οἰωνῶν ἔτ᾽ ἐσέδρακον, ἀλλ᾽ ὅτε νήσῳ
χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ οἵ γε
μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
ὡς δ᾽ ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν

1076. Ox. ἐπαμοιρὸς, et 1080. κίνδνατ᾽. 1077. 4. codd. Pariſſ. συναρτήσαντες.

impoſuerunt igitur aereas galeas capitibus,
horrendum fulgentes, ſuper iis vero criſtae agitabantur
purpureae. atque alii quidem alternis remigarunt,
alii autem haſtis et clypeis navem obtexerunt.
ſicut vero, quando quis tegulis coopertirus eſt murum,
ut et domui ornamentum et adverſus pluviam ſit praeſidium,
alii ſtatim alia (tegula) ſimul ſuccedens adaptatur:
ſic illi clypeis navem inſtructam cooperuerunt.
qualis autem clangor hoſtili exſiſtit e tumultu
hominum ſe moventium, quando congrediuntur cohortes,
talis ſupra navem in aërem diffuſus eſt clamor.
neque ullam avem amplius viderunt, ſed quando ad inſulam
appropinquantes clypeis ſtrepebant, ſtatim illae
innumerae huc et illuc in fugam ſublatae ſunt.
ut vero, quando Iupiter denſam immittit grandinem

ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄςυ καὶ οἰκία, τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
ἧνται ἀκὴν, ἐπεὶ ὄυ σφε κατέλλαβε χείματος ὥρη
ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
ὣς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν ἀΐσσοντες
ὕψι μάλ' ἀμπέλαγος περάτης εἰς ὄυρεα γαίης.
Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον ςόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἱκέσθαι;
Υἷηες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ' Αἰήταο Κυταίου
Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄροιντο
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.

1087. Ol. σφι. Cum 4. codd. emendavit Br. 1088. μέλαθρα omnes Vatt. et Br. 5. codd. Ol. μέλαθρον. 1095. In omn. Vatt. et Vr. ἐνέποντο. 1096. Ol. ἄρωνται. 1097. ὁ γὰρ cum Vrat. pro ὅ γ.

e nubibus in urbem et domos, harum
incolae, crepitu ſuper tectis audito
ſedent quieti, quoniam non eos deprehendit tempeſtas
improviſo, ſed antea muniverant tecta:
ita denſas pennas in hos (Argonautas) demiſerunt (aves) volantes
ſublime admodum trans mare ad ultimae montes terrae.
Iam quaenam Phinei erat ſententia (jubentis), ut huc appelleret
heroum divina cohors? atque poſtea
quidnam commodi erat deſiderantibus venturum?
Filii *Phrixi* in urbem *Orchomeni*
ex *Aea* proficiſcebantur ab *Aeeta* Cytaeo
Colchicam navem ingreſſi, ut immenſas opes tollerent
patris: ille enim moriens praeceperat hoc iter.
atqui erant proxime inſulam die illo.

Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο·
αὐτὰρ ὅγ' ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὦρσε δὲ κῦμα
κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
ἄμπεχεν, οὐδέ πῃ ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠήρειστο.
οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
υἱῆες Φρίξοιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὔτως.
ἱστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὴν
νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν, πίσυρές περ ἐόντες,
δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου, οἷά τε πολλὰ
ῥαισθείσης κεκέδαστο, θοοῖς συναρηρότα γόμφοις.

1101. Ol. ἐτίνασσεν. 1102. Ol. ἀκρεμόνεσσιν. 1108. Br. αὔτως. 1109. Ol. ἠδὲ καὶ αὔτως. Ita et libri omnes. Correxi cum Br. In uno Vat. ἔτως. 1111. ὑπ' ἐννεσ. cum 3. Vatt. et Br. pro ὑπαινεσίῃσι, ut ol. lectum.

Iupiter autem Boream concitavit, ut flaret,
aqua (imbribus) ſignificans humidam viam (ortum) Arcturi.
at ille interdiu in montibus folia concuſſit
paullulum in ſummis leniter flans ramis:
noctu vero invaſit pontum vehemens, excitavitque fluctum
ſtridens flatibus: atra vero caelum caligo
involvit: neque ullibi ſidera perlucentia apparebant
ex nubibus, verum tenebricoſa undique caligo inhaeſerat.
illi igitur madidi, triſtem metuentes interitum,
filii Phrixi ferebantur fluctibus paſſim.
vela autem diripuit venti vis, atque etiam ipſam
navem diffregit quaſſatam fluctibus.
tum conſilio deorum, quanquam quatuor erant,
lignum corripuerunt ingens, qualia quidem multa
diffracta navi diſſipabantur, acutis compacta clavis.

καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε, παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο,
κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
αὐτίκα δ' ἐῤῥάγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὗε δὲ πόντον
καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρμὴ
υἷας Φρίξοιο μετ' ἠϊόνας βάλε νήσου
νύχθ' ὑπὸ λυγαίην· τὸ δὲ μύριον ἐκ Διὸς ὕδωρ
λῆξεν ἅμ' ἠελίῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοις, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
„Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινές ἐστὲ
ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν,

1117. Qui poſt hunc ſequebatur, eum cum Vr. 3. Vatt. et 6. Br. codd. omiſi verſum ineptum (quem nec in cod. Card. Zeladae invenit editor Italus):

νῆσόν τ' ἤπειρόν τε περαίης ἀγχόθι νήσου.

atque illos quidem in inſulam, quum parum abfuiſſent a morte,
fluctus et impetus venti detulerunt male affectos.
ſtatim vero erupit imber plurimus, compluitque mare
et inſulam et omnem quam ex adverſo inſulae
regionem Moſſynoeci violenti incolebant.
ipſos autem ſimul cum valido ligno fluctus impetus
filios Phrixi in littora conjecit inſulae
nocte caliginoſa: at infinita ex Iove pluvia
ceſſavit ſole exoriente: ſtatim vero prope occurrerunt
ſibi, et *Argus* primus ita locutus eſt:
„Rogamus per Iovem Epopſium (omnia ſpectantem), quicunque eſtis
viri, ut et faveatis et opem feratis indigentibus.
nam quae in mare irruerunt aſperae procellae
navis indignae ligna omnia disjecerunt,

[ᾗ ἔνι τειρόμενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.]
τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἴ κε πίθοισθε,
δοῦναι ὅσον θ' εἴλυμα περὶ χροὸς, ἠδὲ κομίσσαι
ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
Ξεινίου Ἱκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται."
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινε,
μαντοσύνας Φινῆος οἰσσάμενος τελέεσθαι·
„Ταῦτα-μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς ποθι γαίης
ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεὶρ ἅλα νεῖσθαι ἀνώγει;
αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν, ἠδὲ γενέθλην."
Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι·

1128. Hunc verſum delevit Br. cum praecedd. non bene cohaerentem. Poterat ἐμβεβάαμεν ſcribi. E priori edit. videtur male ſervatus eſſe. Legitur in Vrat. E Vatt. nihil notatum. 1129. Ol. πίθησθε. 1138. Servavi ὥς ποθι γ. ob codd. conſenſum, etſi uſitatius eſt, quod Br. repoſuit, ὁππόθι γ.

[quam afflicti ſimul propter negotium conſcenderamus.]
quare nunc vobis ſupplicamus, ſi modo obſequamini,
ut detis quantulumcunque veſtimentum corporis, atque curetis
viros miſerti aequales in miſeria.
itaque ſupplices hoſpites Iovis cauſa reveremini
Hoſpitalis et ſupplicum antiſtitis: Iovis vero utrique et ſupplices
et hoſpites (in tutela ſunt): ille vero etiam nos ſpectat."
Eum autem Aeſonis filius prudenter percunctatus eſt,
vaticinia Phinei ratus eventura eſſe:
„Haec quidem ſtatim omnia praebebimus benevoli.
ſed age, mihi dic vere, quemadmodum alicubi terrae
habitetis, et quaenam cauſa vos ſuper mare vehi juſſerit?
ipſorumque veſtrum nomen celebre, et genus."
Hunc Argus allocutus eſt perplexus ob res adverſas:

„Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἶαν ἱκέσθαι,
ἀτρεκέως, δοκέω που, ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
Φρίξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο,
κριοῦ ἐπεμβεβαώς, τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
Ἑρμείης· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε
πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσι.
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διΐ. καί μιν ἔδεκτο
Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξε
Χαλκιόπην ἀνάεδνον, ἐϋφροσύνῃσι νόοιο.
τῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
ἡμεῖς δ' αὐτίκα, πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,
νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν, κτεάτων Ἀθάμαντος ἕκητι.

1143. Poſt ἀτρεκέως comma poſui. Cohaeret cum ἀκούετε. 1146. Ol. Ἑρμέας. In omn. Vatt. et al. codd. ἴδησθε. 1147. Hunc verſum πεπτ. κ. τ. λ. Br. delevit, quia infra 1273. legitur. At videtur hic deſiderari locus, ubi vellus videre poſſint, eſtque hoc etiam imitationis Homericae, quod iidem verſus repetuntur. 1155. κτεάτων Br. e 4. codd. pro vulg. κτεάνων.

„Aeoliden Phrixum quendam e Graecia in Aeam veniſſe,
certo, opinor, audiviſtis etiam antea ipſi,
Phrixum, qui in urbem venit Aeetae,
ariete vectus, quem quidem aureum reddidit
Mercurius: vellus vero etiamnum conſpicere poſſitis,
expanſum in frondoſis quercus ramis.
eum deinde immolavit ipſius mandato
Phyxio (fugae praeſidi) prae omnibus (diis) *Saturnio* Iovi. atque ipſum excepit
Aeetes domo, eique filiam uxorem collocavit
Chalciopen indotatam, benevolo animo.
ex quo utroque parente ſumus genere. at Phrixus jam
ſenex mortuus eſt in Aeetae domibus:
nos vero ſtatim patris mandata curantes
navigamus Orchomenum, opum *Athamantis* cauſa.

εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷδέ τε Φρόντις·
τῷ δὲ Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.“
Ὣς φάτ'· ἀριστῆες δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο,
καὶ σφέας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἰήσων
ἐξαῦτις κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
„Ἦ ἄρα δὴ γνωτοὶ πατρώϊοι ἄμμιν ἐόντες
λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσσαι κακότητα.
Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι.
Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσίδ' ἑταίροις
Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνέψομεν ἀλλήλοισι·
νῦν δ' ἕσσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' ὀΐω
ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἱκέσθαι.“
Ἦ ῥα καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἵματα δῦναι.

1157. Ol. Κυτίσωρος. Etiam Vrat. duplicat σ. Mox Brunk. ex ingenio τῷδε δὲ Φ., ratus copulae locum non eſſe. 1159. Plures codd. κεχάρηντο, et 1162. ἰόντες. 1165. Al. τοῖσι δ'. 1167. ἐνέψομεν cum Vrat. et Brunk. pro vulg. ἐνίψομεν. 1168. Codd. aliquot: ἐννεσίῃσιν ὀΐω, et mox χατέουσιν, atque δῶκέ σφιν.

ſi vero etiam nomen forte cupias cognoſcere,
huic *Cytiſſorus* eſt nomen, atque huic *Phrontis*:
illi *Melas*: me vero ipſum appellabitis *Argum*.
Sic locutus eſt: principes autem congreſſu hoc laetati ſunt,
atque eos amplexi valde ſtupentes. at Iaſon
deinde, ut decebat, reſpondit his verbis:
„Profecto cognati paterni nobis eſtis
et rogatis benevolos ſuccurrere miſeriae.
Cretheus enim et *Athamas* fratres fuerunt.
Crethei autem nepos ego cum his ſociis
ex ipſa Graecia proficiſcor in urbem Aeetae.
at haec etiam poſtea narrabimus nobis.
nunc vero veſtiamini prius: conſilio autem puto
deorum in manus meas vos indigentes incidiſſe.
Dixit, et e navi dedit iis veſtimenta induenda.

πασσυδίη δ᾽ ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρηος,
μῆλ᾽ ἱερευσόμενοι· περὶ δ᾽ ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
ἐσσυμένως, ἥ τ᾽ ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ
στιάων· εἴσω δὲ μέγας λίθος ἠρήρειστο
ἱερός, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ᾽ ἀντιπέρηθεν ἵκοντο,
μήλων τ᾽ ἠδὲ βοῶν τῇδ᾽ ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν·
ἀλλ᾽ ἵππους δαίτρευον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐπαρτέα δαῖτ᾽ ἐπάσαντο,
δὴ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων·
„Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ᾽ ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
λήθομεν ἔμπεδον, οἵ τε θεουδέες ἠδὲ δίκαιοι·
ὡς μὲν γὰρ πατέρ᾽ ὑμὶν ὑπεξείρυτο φόνοιο

1172. ἱερευσόμενοι jam Steph. et aliquot codd. Parr. Al. ἱερευσάμενοι. 1174. Ol. μέλας. Ex ingenio correxit Br. 1176. Ol. ἵκοιντο. E 5. Pariſſ. mutavit Br. 1177. Br. edidit ſine codd. μήλων ἠδὲ βοῶν. Sed 1179. δαῖτ᾽ ἐπάσ. cum eo repoſui, quia vulg. δαῖτα πάσαντο aures offendit. 1182. Scribitur in omn. libris οὐδὲ δίκαιοι, quod vel ex Hom. Od. VI, 120. vel οὐδὲ e ſuper. verſu petitum. Expectari poterat: οἵ τε θεουδέες ἠδὲ τ᾽ ἀλιτροί (impii). Sed et hoc bonum: qui quidem pii et probi ſumus. 1183. Ol. ὑμὸν — In Vr. verſus omiſſus, in marg. ſuppletus.

omnes vero una deinde ibant ad templum Martis,
pecudes immolaturi: circa aram autem ſteterunt
ſtudioſe, quae extra tecto carens (ſubdiale) erat templum
e lapidibus (facta): intus vero magnus lapis defixus erat
ſacer, ad quem olim omnes Amazones vota faciebant.
neque ipſis fas erat, quando ex adverſa terra venerant,
ovium atque boum in hac ara ſacra comburere;
ſed equos immolabant copioſe nutritos.
at poſtquam ſacris operati, paratas epulas deguſtaverant,
tum Iaſon allocutus eſt (hoſpites) prior ita:
„Iupiter ipſe cuncta videt; neque eum viri
latemus prorſus qui quidem pii ſumus et probi.
ut enim patrem vobis ſervavit a caede

μητρυιῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
ὣς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
χείματος οὐλομένοιο. πάρεστι δὲ τῇσδ' ἐπὶ νηὸς
ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἶαν,
εἴτε μετ' ἀφνειὴν θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.
τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
δούρατα Πηλιάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμ' ἐκέδασσε
πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλῃσιν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιομένοισι
κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρεσθαι ἄμμι πέλεσθε,
καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φρίξοιο θυηλὰς
στέλλομαι ἀμπλήσων, Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν."
Ἴσκε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστυγον εἰσαΐοντες.
οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήταο

1188. Abſurde ante Br. legebatur: ε. μετὰ Φθίην — 1190. πάρα cum uno Vat. et 6. codd. Brunk. pro vulg. πέρι. 1192. ἐλθέμεν mavult Br. ad III, 767. 1295. Ol. ἐπίῤῥοθοι.

novercae, atque ſeparatim (alibi) immenſas dedit opes:
ſic vero etiam vos rurſus ſalvos eripuit
tempeſtati pernicioſae. licet vero hac navi
huc et illuc ire, quo lubet, ſive Aeam,
ſive in opulentam divini urbem Orchomeni.
hanc enim Minerva fabricavit, et ſecuit ferro
ligna ex cacumine Peliaco; cum ea vero Argus
conſtruxit. illam vero (veſtram navem) improbus fluctus disjecit,
priusquam etiam acceſſiſtis ad rupes, quae in mari
anguſto concurrunt toto die inter ſe.
agite igitur, hic etiam ipſi in Graeciam cupientibus
vellus aſportare aureum adjutores nobis eſtote
atque navigationis duces, quoniam pro Phrixo ſacra
proficiſcor peracturus, ob Iovis iram in Aeolidas.
Ita cohortatus eos eſt: illi horrebant audientes.
neque enim putabant habituros eſſe mitem Aeetam

κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὧδέ τ' ἔειπεν
Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
„Ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὔποτ' ἀρωγὴ
σχήσεται οὐδ' ἠβαιὸν, ὅτε χρειώ τις ἵκηται.
ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν
Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
στεῦται δ' Ἠελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα· καὶ δέ κεν Ἄρει
σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
οὐ μὰν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἑλεῖν δέρος Αἰήταο
ῥηΐδιον· τοῖός μιν ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται
ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, ὃν αὐτὴ Γαῖ' ἀνέφυσε
Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφωνείη ὅθι πέτρη,
ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαο κεραυνῷ
βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,

1200. Cum Vr. et uno Par. ὧδέ τ' pro vulg. ὧδε δ'. 1202. Ol. ἀρωχῆς. Emend. Br. In 3. Vatt. ἀρωγῇ, in Vrat. ſimiliter, ſed hic circumfl. et iota ſubſcr. a manu rec. 1205. Ol. πέρι δείδια. 1211. Cum Vrat. et Brunk. ἀνέφυσε. Ol. ἀνέφυσεν. 1212. Ol. Τυφαονίη. Mutavit Br. cum codd.

vellus auferre arietis cupientes, ſicque locutus eſt
Argus, indignatus tali navigatione eos occupari:
„Amici, quantum quidem nobis virium eſt, nunquam auxilium
prohibebitur ne tantillum quidem, quando neceſſitas quaedam inciderit.
at horrendum in modum ſaeva crudelitate praeditus eſt
Aeetes: quare etiam valde metuo navigare.
fertur autem Solis filius eſſe: circa vero *Colchorum*
gentes habitant innumerae: et vel Martem
horrenda voce magnoque robore aequet.
neque vero profecto ſine Aeeta auferre vellus
facile eſt: talis illud draco undique tuetur
immortalis ſomnique expers, quem ipſa Terra edidit
Caucaſi in ſaltibus, ubi Typhonea eſt rupes,
ubi Typhaonem ajunt Iovis Saturnii fulmine
percuſſum, quando ei validas intentaverat manus

θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὔτως
οὔρεα καὶ πεδίον Νυσήϊον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίμνης."
Ὣς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἷλε παρειὰς
αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε·
„Μὴ δ' οὕτως, ἠθεῖε, λίην δειδίσσεο θυμῷ·
οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερείους
ἔμμεναι Αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴω ἐπισταμένους πολέμοιο
κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
τῷ, εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσοι,
οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα Κόλχων."
Ὣς οἵ γ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορόωντο,
μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
ἦρι δ' ἀνεγρομένοισιν ἐϋκραὴς ἄεν οὖρος·

1216. Νυσήϊον cum Vr. omn. Vatt. Br. pro vulg. Νυσσήϊον. 1221. Br. Μηδ'. 1224. οἴω pro vulg. οἴομ' repoſui cum codd. V. 1226. Ol. ὀπάσσει. Emendavit Br. praeeuntibus codd. Pariſſ.

calidum de capite deſtillaſſe cruorem: venit vero ſic ut erat
in montes et campum Nyſeïum, ubi etiamnum
jacet merſus Serbonidis aquis paludis."
Sic dixit: multis autem pallor occupavit genas
ſtatim, tale certamen ubi audiverant: mox *Peleus*
audacter reſpondit hunc in modum:
„Ne ita, o bone, nimium pertimeſcas animo.
neque enim adeo viribus egemus, ut deteriores
ſimus qui cum Aeeta armis depugnemus.
ſed etiam nos puto peritos belli
illuc venire, ex deorum ſanguine natos.
quare, niſi amice vellus aureum conceſſerit,
non ei utiles fore ſpero gentes Colchorum."
Sic illi inter ſe alternatim locuti ſunt,
uſque dum rurſus epulis ſatiati obdormiſcerent.
mane vero expergefactis lenis ſpirabat aura:

ἱϛία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄρηος.
Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένῃ Φιλυρηΐδα νῆσον ἄμειβον·
ἔνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὖτ' ἐν Ὀλύμπῳ
Τιτήνων ἤνασσεν, ὁ δὲ Κρηταῖον ὑπ' ἄντρον
Ζεὺς ἔτι Κουρήτεσσι μετετρέφετ' Ἰδαίοισι,
Ῥείην ἐξαπαφῶν, παρελέξατο· τοὺς δ' ἐνὶ λέκτροις
τέτμε θεὰ μεσσηγύς· ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ·
ἡ δ' αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα
Ὠκεανὶς Φιλύρη, εἰς οὔρεα μακρὰ Πελασγῶν
ἦλθ', ἵνα δὴ Χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἵππῳ
ἄλλα θεῷ ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε Βεχείρων
γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρεξενέοντο Σάπειρας,

1231. Ol. ὑπαὶ ῥιπῆς. Mox 3. Vatt. ἀπόπρο ἔλειπον. 1235. In Ox. ὁ δὲ — et v. ſeq. ol. Ἰδαίοισιν. 1245. παρεξενέοντο etiam 3. Vatt. cum Brunk. Ol. πάρεξ ἐνέοντο.

vela igitur ſuſtulerunt, quae flatu venti
extendebantur: celeriter autem inſulam Martis reliquerunt.
Nocte ſequente *Philyraeam* inſulam praetervecti ſunt;
ibi cum *Philyra* Vrani filius *Cronus* (Saturnus), quando in Olympo
Titanibus imperabat, et ſub antro Cretenſi
Iupiter adhuc inter Curetes educabatur Idaeos,
Rheam fallens, rem habuit: hos vero in concubitu
deprehendit dea medio: ipſe e toro exſiliens
aufugit, jubato forma ſimilis equo:
illa vero prae pudore loco et ſedibus illis relictis
Oceanis *Philyre* in montes longos Pelaſgorum
venit, ubi *Chironem* monſtroſum, partim equo,
partim deo ſimilem, e mutuo peperit concubitu.
Inde porro *Macronas* et immenſam *Bechirum*
terram, et violentos praetervecti ſunt *Sapiras*,

Βύζηράς τ᾽ ἐπὶ τοῖσιν· ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον
ἐσσυμένως, λιαρεῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο Πόντου·
καὶ δὴ Καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι
ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
ἰλλόμενος χαλκέῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεὺς
αἰετὸν ἥπατι φέρβε παλιμπετὲς ἀΐσσοντα.
τὸν μὲν ἐπ᾽ ἀκροτάτης ἴδον ἕσπερον ὀξέϊ ῥοίζῳ
νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
λαίφεα πάντ᾽ ἐτίναξε παραιθύξας πτερύγεσσιν.
οὐ γὰρ ὅγ᾽ αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
ἶσα δ᾽ ἐυξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
δηρὸν δ᾽ οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
ἧπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος· ἔκτυπε δ᾽ αἰθὴρ
οἰμωγῇ, μέσφ᾽ αὖτις ἀπ᾽ οὔρεος ἀΐσσοντα
αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.

1251. Antiqua lectio *χαλκέῃσω*, jam ab Hoelzl. emendata, eſt in Vrat. 1260. Ol. poſt *οἰμωγῇ* colon poſitum.

*Byzeras*que poſt illos: ulterius enim uſque navigabant
celeriter, leni acti vento.
et jam procedentibus ſinus proſpiciebatur *Ponti*,
atque *Caucaſiorum* montium apparuerunt juga
celſa, ubi corpore ad aſperas rupes
alligatus aereis pedicis *Prometheus*
aquilam jecinore paſcebat retro volantem.
eam in ſumma viderunt veſpere acuto ſtridore
navi ſupervolantem prope nubes: at tamen
vela omnia concuſſit laceſſens ea alis.
neque enim illa aëriae naturam habebat avis,
ſed aequales politis alas jactabat remis.
non diu poſt gemibundam audiverunt vocem
Promethei, cui jecur extrahebatur: inſonuit vero aër
ejulatu, donec iterum ex monte volantem
aquilam crudivoram eadem via conſpicerent.

ἐννύχιοι δ' Ἄργοιο δαημοσύνῃσιν ἵκοντο
Φᾶσίν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα Πόντου.
Αὐτίκα δ' ἱστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
ἱστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὦκα δ' ἐρετμοῖς
εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ ὃ πάντη
καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
Καύκασον αἰπήεντα Κυταιΐδα τε πτόλιν Αἴης,
ἔνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον, ἱερά τ' ἄλση
τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφις εἴρυτο δοκεύων,
πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
Γαίῃ τ', ἐνναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
ἡρώων· γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγοὺς

1262. δαημοσύνῃσιν eſt Arnaldi emendatio, invitis codd. a Br. jam recepta, pro vulg. ἀλημοσύνῃσιν, quod ſenſus repudiat. 1263. Scripſi hic, ut 1248. majuſcula littera, Πόντου. 1265. Num ἂν δ. κ. — ἀνεχαλάσαντο; 1267. ὃ cum Br. et Vrat. pro ὁ, et καχλάζων cum Vrat. 3. Vatt. Br. cum vulgo editum eſſet καγχλάζων.

noctu autem Argi peritia venerunt
ad *Phaſin* late fluentem, et extremos terminos *Ponti.*
Statim igitur vela et antennam in cavum
receptaculum detracta repoſuerunt, atque ipſum
malum ſtatim demiſerunt inclinatum: celeriter autem remis
agitarunt in fluvii magnum alveum: at ille undique
aeſtuans ceſſit: habebant vero ad ſiniſtram manum
Caucaſum altum et Cytaicam urbem Aeetae,
ex altera parte campum *Martium*, et ſacros lucos
illius dei, ubi vellus ſerpens cuſtodiebat obſervans
ſuſpenſum in frondoſis quercus ramis.
ipſe vero Iaſon aureo in flumen poculo
vini meraci dulcia fudit libamina
Terrae inquilinisque diis et animabus defunctorum
heroum, ſupplexque oravit, ut innoxii eſſent adjutores

εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπε·
„Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
Φάσιδος· ὥρη δ' ἡμὶν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι,
εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,
εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.“
Ὣς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορίῃσιν Ἰήσων
ὑψόθι νῆ' ἐκέλευσεν ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
δάσκιον εἰσελάσαντας ἕλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦε
νισσομένων· ἔνθ' οἵγε διὰ κνέφας ηὐλίζοντο.
ἠὼς δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφαάνθη.

1278. Ol. ἔειπεν. 1283. παρηγορίῃσιν cum Br. Vr. 3. Vatt. Ol. παρηγορέῃσιν. 1284. ἐρύσσαι Br. Vrat. 3. Vatt. pro vulg. ἐρύσαι. 1285. Ol. ἤεν. Brunk. majuſcula littera edidit Δάσκιον. 1287. Ol. ἐελδομένοισι φαάνθη. Vt Br. e duobus codd. edidit, ita et Vrat.

benevole, atque navis bono omine retinacula exciperent.
ſtatim autem *Ancaeus* ita locutus eſt:
„In *Colchicam* quidem terram pervenimus et fluenta
Phaſidis: tempus igitur eſt inter nos conſultandi,
utrum comiter ſollicitandus Aeetes,
an etiam alia quaedam tuta ſit rei aggrediendae ratio.“
Sic fatus eſt: Argi autem hortatu *Iaſon*
in alto navem juſſit ancoris ſtabilire
in umbroſam actam paludem, quae propinqua erat
navigantibus: ubi illi per noctem dormiverunt.
aurora autem paullo poſt deſiderantibus apparuit.

ARGVMENTVM TERTII LIBRI.

I. Implorato Muſae auxilio (1-5), Poeta fingit, Iunonem et Minervam inter ſe conſultaſſe, quomodo Iaſon ſit adjuvandus (-24.), et Iunonem ſuaſiſſe, ut Venetem adirent, quae filio perſuaderet, ut Medeae, filiae Aeetae, amorem in Iaſonem inſtillaret (-35.). Venus, ad quam deae profectae ſunt, mirata earum adventum, cognita voluntate Iunonis, negat primum filium ſibi pariturum eſſe, qui adeo minatus ipſi nuper ſit (-99.), tandem tamen ſe periculum facturam eſſe oſtendit (-110.). Itaque ad filium abiit, quem invenit cum Ganymede talis ludentem (-128.), eique, dono etiam promiſſo, perſuaſit, ut Medeam ſagitta feriret (-155.). Cupido igitur per aërem celeriter abiit (-166. Epiſodium praeclare exornatum!) II. Interea heroes conſilia inierant de rebus agendis, placuitque Iaſonis ſententia, ut ipſe cum filiis Phrixi, et Telamone atque Augea regem Aeeten conveniret, juberetque ſibi dari vellus aureum (-198.). Itaque per campum, in quo ex arboribus cadavera alligata erant more Colchorum (-209.), inceſſerunt, nube a Iunone occultati, perveneruntque in regiam Aeetae artificiis egregie exornatam, in qua ſeparatos thalamos Aeetes atque liberi tenuerunt (-246.). Medea, tum a Iunone domi detenta, conſpectis Graecis, exclamavit, accurrit ejus ſoror, Chalciope, quae filios ſuos ex Phrixo reverſos ſalutavit (-268.); tandem Aeetes cum conjuge Idyia egreſſus, aulaque tumultu plena fuit (-274.). Acceſſerat jam Cupido, et ita vulnerabat Medeam, ut ardentiſſimo flagraret in Iaſonem amore (-298.). Epulis peractis, Aeetes nepotes ſuos interrogavit de cauſis reditus, et de hoſpitibus, quos adduxerint (-316.). Argus ei et ſua fata et hoſpitum conſilia, res, et nomina exponit (-366.). Quibus auditis, rex valde indignatus eſt (-381.), cujus acerbae orationi Iaſon blandius reſpondit (-395.). Itaque Aeetes, aliquantum mitigatus, propoſuit Iaſoni hanc conditionem, ut tauros ignivomos ſub jugum mitteret,

araret agrum, ſereret dentes ſerpentis, inde enatos viros armatos demeteret, atque ſic vellus auferret (-421.). Iaſon, quamquam haeſitans, accepit conditionem (-438.), reverſusque eſt cum comitibus (Phrixi tamen filiis praeter Argum in regia manentibus) ad navem; Chalciope et Medea in thalamos ſuos redierunt (-452.). Et Medea quidem nil niſi Iaſonem cogitabat, ejusque ſortem deplorabat (-471.). III. Iam Argus Iaſoni oſtendit, ſe Medeae perſuaſurum eſſe, ut veneficiis ipſum adjuvet (-488.). Iaſon autem ſociis, ad quos redierat, Aeetae conditiones expoſuit (-500.). Ex his complures ſe oſtenderunt ad certamen paratos eſſe, ſi Iaſon ſibi parum confiſus fuerit (-520.). At Argus monuit, primum per Chalciopen matrem ſuam tentandam ejus ſororem Medeam, veneficiorum peritam, an adeſſe voluerit (-539.). Laeto augurio cognito, Mopſo auctore, aſſenſerunt heroes, Phinei memores, qui in Venere ſpem eſſe ponendam docuerat (-555.); ſolo tamen Ida acriter adverſante (-565.). Remiſſo igitur Argo in urbem, Argonautae navem ad terram ſubduxerunt (-575.). IV. Aeetes, concilio Colchorum habito, non tantum graviſſimum ſupplicium indixit exteris latronibus, qui regno ipſum privare vellent, ſed populo etiam graviter minatus eſt, ni navem et nautas diligenter obſervarent (-608.). Argus vero matrem hortatus eſt, ut Medeam in partes ipſorum pertraheret; quam quidem puellam dormitantem ſomnia exagitabant de Iaſone (-630.). E quibus excitata, atque metuens quae eventura eſſent, abire in thalamum ſororis Chalciopae conata, pudore tamen impedita eſt (-664.). Eam cum flentem in lecto jacere vidiſſet ancilla, haec nunciavit Chalciopae, quae ſtatim in ſororis thalamum abiit (-673.). Medea, de luctus cauſa a ſorore interrogata, ſimulavit ſe metuere ipſius ſororis filiis propter horrenda ſomnia (-694.). Chalciope igitur petiit, ut opem ferret ipſius liberis; Medea promiſit (-717.). Chalciope porro ejus opem Iaſoni expetit ad certamen, non denegat Medea, ipſa laetata (-738.). Nocte in-

N

ſecuta non paſſa eſt ſollicitudo Medeam quieſcere, animo ejus perturbato, neque ſibi conſtante (quae cupiditatum et ſenſuum ejus contentio pulcherrime deſcribitur 763-800.), vixque ſe continuit, quin ipſa ſe veneno necaret; tandem diu ei exoptata aurora apparuit (-823.). V. Tum igitur, Argo interea ad navem reverſo, Medea, veſtitu ornatuque ſumto, vecta eſt in templum Hecatae cum pharmaco illo, quod corpus reddebat invulnerabile (-889.). Tum ancillis, quae ſolae ſecutae erant, narravit, quod cepiſſet conſilium, ipſasque juſſit diſcedere, quam primum Iaſon advenerit (-911.). Argus autem Iaſonem, eo die ſingulari ſplendentem pulchritudine, ad templum duxit, Mopſo ſequente (-925.); verum avis a Iunone miſſae oraculo moniti ſunt Argus et Mopſus, ut ſolum ſinerent Iaſonem convenire Medeam, quae impatiens morae eum exſpectabat, et conſpecto eo admodum perculſa eſt (-965.). VI. Ancillis igitur digreſſis, primus Iaſon puellam pudore ſuffuſam conſolatus, petiit ejus opem, gratum animum, et gloriam ipſi oſtentans (1007.). Medea, vix intelligens, quid prius dicat, dedit ei medicamentum illud, atque praecepta de ejus uſu omnique negotio perficiendo (-1061.), lacrymata vero, quod adeo longe a ſe abiturus ſit, prehendit dextram juvenis et hortata eſt, ut ſui ſemper eſſet memor, diceretque nunc genus, parentes, aliasque res (-1075.). Paruit puellae precibus Iaſon, et, poſtquam ſe nunquam illius obliturum eſſe dixerat, de patria ſua, gente Minyarum et de Ariadne narravit (-1101.). Tandem Iaſon etiam promiſit, ſe ipſam in Graeciam abducturum et uxorem habiturum eſſe (-1130.); quae ita delectarunt puellam, ut [illegible] reditus, ſole jam ad occaſum vergente, oblita eſſet, [illegible]ſi ipſe Iaſon monuiſſet (-1145.). Redierunt igitur, [illegible] Iaſon ad navem, puella in urbem, magis etiam animo conturbata (-1162.). Iaſon ſuis narravit conſilia [illegible] puellae (-1170.). VII. Poſtridie Argonautae miſerunt [illegible] Telamonem et Aethalidem ad Aeeten, qui illis [illegible]edit draconis dentes ſerendos (-1190.). Inſequente [illegible]octe

Iaſon, ex praeceptis Medeae, ſe luſtravit, atrum induit pallium, et fovea effoſſa, ovem mactavit, invocavitque Hecaten, quae apparuit horrenda (-1223.). Exorta aurora, Aeetes armatus ex urbe in campum egreſſus eſt, ut certamini adeſſet, multitudine ſequente (-1245.). Iaſon vero medicamentum clypeo, haſtae et gladio ita illevit, ut, quanta ejus vis eſſet, periculo facto ſocii ipſi cognoſcerent (-1258). Itaque navigarunt ad illum campum, in quo certamen erat obeundum (-1278.). VIII. Iaſon igitur, accepta aerea galea, dentibus plena, ad ſubterranea ſtabula taurorum abiit, indeque prorumpentium impetum ſuſtinuit clypeo, ita ut nec cornibus, nec flammis, quas evomebant, nocere poſſent (-1305.). Tum eos ſub jugum miſit, Aeeta mirante, terramque aratro diſcidit, dentes in ſulcos conjecit (-1339). Tertia diei parte boves ab aratro ſolvit, et cum nondum excreviſſet gigantum ſoboles, ad fluvium abiit, ut ſitim aqua reſtingueret (-1354.). Interea progerminaverant armati homines (-1363.). Iaſon, conſiliorum Medeae memor, ingens ſaxum rotundum, e campo arreptum, in eos conjecit (-1372.). Tum illi mutuis ſe caedibus confecerunt, et in reliquos Iaſon irruit, gladio eos demetens (-1403.), Aeetes valde dolens in urbem rediit (-fin.).

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ
ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΤΡΙΤΟΝ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατὼ, παρά θ' ἵστασο, καί μοι ἔνισπε,
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
παρθενικάς· τῷ καί τοι ἐπήρατον ἔνομ' ἀνῆπται. —
Ὣς οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνωΐστως δονάκεσσι
μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη, Ἀθηναίη τε· Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν, θαλαμόνδε κιοῦσαι
βούλευον· πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη·
„Αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς,

5. καί τοι. Ita Flor. et plerique codd. In duobus tamen ap. Br., Vrat. et 3. Vatt., ut ol. vulg. καί οἱ. In uno Vat. σοι adſcriptum. 11. Br. poſt βουλῆς colon.

APOLLONII RHODII
ARGONAVTICORVM
LIBER TERTIVS.

Age nunc, *Erato*, ades, atque mihi dic,
inde quemadmodum Iolcum deportaverit vellus Iaſon
Medeae amore adjutus. tu enim etiam Veneris fortem
nacta es, innuptasque tuis curis delinis
virgines: unde etiam tibi amabile nomen impoſitum eſt. —
Sic inter denſas, nemine obſervante, arundines
manſerunt heroes abſconditi; ſenſerunt vero
Iuno atque Minerva, et ab ipſo Iove aliisque
immortalibus ſejunctae diis, thalamum ingreſſae
conſultarunt: tentabat autem Minervam prius Iuno:
„Ipſa nunc prior, filia Iovis, incipe conſulere,

τί χρέος; ἠὲ δόλον τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἑλόντες
χρύσεον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
ἦ καί τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
μειλιχίοις; ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
ἔμπης δ' οὔ τινα πεῖραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν."
Ὣς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπε·
„Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὁρμαίνουσαν,
Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλά τοι οὔπω
φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
θυμὸν ἀριστήων· πολλὰς δ' ἐπεδοίασα βουλάς."
Ἦ, καὶ ἐπ' οὔδεος αἵγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν· αὐτίκα δ' Ἥρη
τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον·
„Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
παιδὶ ἑῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἴ κε πίθηται

12. Potuit et τινα aliquem legi. 15. Al. poſt μειλιχίοις colon. 17. Ol. παρ' ἄσσον. Cum Br. Vrat. et 3. Vatt. junctim ſcripſi. 21. πολλὰς Br. e 5. codd. Ol. πολλάς. 26. πίθοιτο legi vult Brunk. in App. Cum eo ſuſtuli diſtinctionem poſt πίθηται. Fruſtra obloquitur Wakef.

quid faciendum ſit? aut dolum quemnam excogitabis, quo captum
aureum Aeetae in Graeciam vellus reportent?
an etiam illum verbis decipientes perſuaſuri ſint
blandis? profecto enim violentus eſt nimium.
tamen nullum periculum praetermittere decet."
Sic fata eſt: illam vero celeriter Minerva allocuta eſt:
„Atqui ipſam me talia animo agitantem,
Iuno, diligenter interrogas. at vero nondum
excogitaſſe me ſentio eum dolum, qui adjuturus ſit
animum heroum: multa vero volutavi conſilia."
His dictis in ſolo ante pedes oculos defixerunt,
diverſimode cogitantes ſecum: mox vero Iuno
talem deliberans prior elocuta eſt ſermonem:
„Age, eamus ad Venerem: aggredientes vero eam ambae,
ut ſuo filio praecipiat, hortabimur, ſi modo voluerit

κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
θέλξαι ὀϊστεύσας ἐπ' Ἰήσονι. τὸν δ' ἂν ὀΐω
κείνης ἐννεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ,
καί μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μειλιχίοισιν·
„Ἥρη, νήϊδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
οὐδέ τινα χρειὼ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.
εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
ἑσποίμην· σὺ δέ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.“
Ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, ὅ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
ἕρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
ἔσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.

27. Αἰήτεω etiam Vr. Plures codd. etiam 3. Vatt. Αἰήταο. 29. ἐννεσίῃσιν cum Br. Vrat. 3. Vatt. Ol. αἰνεσίῃσιν. 37. Ol. [illegible]. 38. Al. ταπρῶτα. παραὶ pro ol. vulg. παρὰ cum Br. Vr. 3. Vatt.

filiam Aeetae veneficiorum peritam ſuis telis
ictam allicere ad amorem Iaſonis: hunc vero puto
illius conſiliis in Graeciam vellus reportaturum eſſe.“
Sic dixit: prudens vero placuit conſilium Minervae,
atque ei deinde reſpondit comiter:
„Iuno, inſciam me quidem pater genuit hujus (Cupidinis) ictuum,
nec aliquam rem novi, quae vim habeat conciliandi amoris.
ſi vero tibi ipſi ſententia placet, certe ego
ſequar: tu vero compellabis ubi conveneris.“
His dictis proſilientes ad magnam domum contenderunt
Veneris, quam ei exſtruxerat maritus claud[illegible]s,
quum eam primum a Iove duceret conjugem,
ſepta ingreſſae ſub atrio thalami
conſtiterunt, ubi adornare ſolebat dea lectum Vulcani.

ἀλλ' ὁ μὲν εἰς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ᾧ ἔνι πάντα
δαίδαλα χάλκευε ῥιπῇ πυρός· ἡ δ' ἄρα μούνη
ἧστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἄντα θυράων.
λευκοῖσι δ' ἑκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
εἷσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
ἵζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἱμυλίοισιν·
„Ἠθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
δηναιὰς αὔτως; τί δ' ἱκάνετον, οὔ τι πάρος γε
λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;"

41. ἐς etiam Vr. et Br. Ol. εἰς. 42. Potuit et Πλαγκτῆς ſcribi. 43. χάλκευε cum Brunk. Vr. 2. Vatt. Ol. χάλκευεν. Mox ᾗ in Vrat. pro ἡ. 45. λευκοῖσι cum omnibus Vatt. Vrat. et edd. pr. Ante Br. λευκοῖσιν. 54. Al. poſt φοιτίζουσαι interr. notam, poſt θεάων punctum habent.

at ille ad officinam aerariam et incudes mane abierat
in inſulae errantis (Liparae) latum receſſum, in quo omnia
artificioſa ex aere fabricabat vi ignis: illa igitur ſola
ſedebat domi tornato in ſolio, ex adverſo forium.
candidis vero utrimque comas immiſſas humeris
ornabat aureo pectine, eratque longos
plicatura cincinnos: illas vero (deas) coram conſpicata
deſtitit, easque intro vocavit, et de ſolio exſiluit,
collocavitque (eas) in ſellis: tum deinde etiam ipſa
conſedit, impexosque manibus religavit crines.
ita autem ſubridens allocuta eſt blandis verbis:
„Venerandae, quae huc ſententia et res ducit (vos)
poſt longum tempus tandem? cur vero veniſtis, non antea quidem
frequenter me convenientes, cum ſuperiores ſitis inter deas?"

Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
„Κερτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτῃ.
ἤδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
Αἰσονίδης, οἵ τ' ἄλλοι, ὅσοι μετὰ κῶας ἕπονται.
τῶν ἤτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρε,
δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα,
τὸν μὲν ἐγὼν, εἴ κέν περ ἐς Ἄϊδα ναυτίλληται
λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
ὅς μ' ὑπερηνορέῃ θυέων ἀγέραστον ἔθηκε.
καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
ἐξότ' ἐπὶ προχοῇσιν ἅλις πλήθοντος Ἀναύρου,
ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένῃ ἀντεβόλησε
θήρης ἐξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα

58. Ol. ἠδ' ἄλλοι. 59. Ol. ὄρωρεν. In uno Vat. a manu pr. μέλλει, a ſec. μέγαν (l. μέγα) ἔργον. 61. Ol. εἰ καί περ. 67. Al. ἐξ ὅτ'.

Ei Iuno ita reſpondens dixit:
„Cavillaris: nobis vero animus commovetur calamitate.
jam enim in fluvio *Phaſide* navem detinet
Iaſon, et caeteri, quotquot ad vellus auferendum ſequuntur.
his quidem omnibus, cum prope labor inſtet,
metuimus vehementer, Aeſonis autem filio maxime;
quem ego quidem, ſi vel in Orcum navigare cogatur,
ſoluturus a ferreis Ixionem infra (apud inferos) vinculis,
liberabo, quantum in meis robur ineſt membris,
ne derideat Pelias, malo fato evitato,
qui me arroganter ſacrorum honoris expertem fecit.
ſed praeterea etiam antea mihi valde carus fuit Iaſon,
ex quo ad oſtia admodum redundantis *Anauri*
mihi hominum probitatem exploraturae occurrit
a venatione revertens: nive albeſcebant omnes

ὄρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
χείμαῤῥοι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
γρηῒ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καί μ' ἀναείρας
αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι δι' ἐκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
τῶ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐ δέ κε λώβην
τίσειεν Πελίης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσοις."
Ὣς ηὔδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
ἅζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἕθεν εἰσορόωσα,
καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσι·
„Πότνα θεά, μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω
ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὅ κεν χέρες αἵγε κάμοιεν
ἠπεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω."
Ὣς ἔφαθ'· Ἥρη δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·

73. Ol. διεκπροαλὲς. In Vrat. διὲκ πρ. 75. ὀπάσσοις Br. ex uno cod. pro vulg. ὀπάσσαις. 76. δ' ἐνεοστασίη e conject. Ruhnk. Ol. δὲ νεοστασίη. Idem θυμὸν pro μύθων maluit legi. 79. Brunk. conjicit: μήτ' ἄν τι. Codd. nonn. μή τι τοι κ.

monteſ et ſpeculae altiſſimae, ex ipſis autem
torrentes cum ſtrepitu devoluti ferebantur.
anui vero me ſimilem factam miſeratus eſt, meque ſublatam
ipſe ſuis humeris per praecipitem portavit aquam.
quare mihi nunquam non colitur: neque vero poenam
dabit Pelias, niſi tu quidem reditum (Iaſonis) effeceris."
Sic locuta eſt: Venus autem obmutuit
venerata vero eſt Iunonem, quam ſibi ſupplicare videret,
atque eam poſtea blandis allocuta eſt verbis:
„Veneranda dea, nihil profecto pejus aliud fuerit
Venere, ſi quidem te cupientem repudiaverim
aut dictum, aut factum, quod manus hae perficere poſſent
imbelles: nec aliqua mutua gratia ſit."
Sic locuta eſt: Iuno autem porro prudenter dixit:

Οὔ τι βίης χατέουσαι ἱκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν·
ἀλλ᾽ αὔτως ἀκέουσα τεῷ ἐπικέκλεο παιδί,
παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
ῥηιδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον ὀΐω
νοστήσειν ἐς Ἰωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται."
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Κύπρις δὲ μετ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἔειπεν·
„Ἥρη, Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα
ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι
τυτθή γ᾽ αἰδὼς ἔσσετ᾽ ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
οὐκ ὄθεται, μάλα δ᾽ αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
καὶ δή οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
αὐτοῖσι τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀϊστοὺς
ἀμφαδίη. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθείς·
εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
ἕξω ἐμάς, μετέπειτά γ᾽ ἀτεμβοίμην ἑοῖ αὐτῇ."

87. In γάρ non variant codd. 91. ὔμμι hic et 104. cum Br. ubi vulg. ὕμμι. 96. αὐτοῖσι Brunk. et Vr. Ol. αὐτοῖσιν. 97. ἀμφαδίη Br., etſi codd. vulgatum ἀμφαδίην tuentur.

„Non vim deſiderantes venimus, neque manus.
immo ſic quieta tuum iube filium,
filiam Aeetae delinire amore Iaſonis.
ſi enim cum eo haec conſenſerit benevola,
facile ipſum capto aureo vellere ſpero
reverſurum eſſe Iolcum, quoniam callida eſt."
Sic dixit. Venus autem utrique reſpondit:
„Iuno et Minerva, parebit vobis quidem magis,
quam mihi; veſtrum enim ei, quamvis impudenti,
parvula certe erit reverentia in oculis: at me
non reveretur, ſed valde ſemper rixans ſpernit.
atqui ei maxime volui, circumdata malo (prae indignatione)
cum ipſo arcu male ſonantes frangere ſagittas
palam. ita enim comminatus eſt ſuccenſens:
niſi procul manus, dum adhuc iram contineret,
habuerim meas, poſtea me ipſam accuſaturam eſſe."

Ὣς φάτο· μείδησαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
ἀλλήλαις. ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
„Ἄλλοις ἄλγεα τἀμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἅλις δ' εἰδυῖα καὶ αὐτή.
νῦν δ' ἐπεὶ ὔμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι,
πειρήσω, καί μιν μειλίξομαι, οὐδ' ἀπιθήσει."
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρός,
ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν·
„Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
ἕρξον [illegible]· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδ' ἐρίδηνον
χωομένη σῷ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω."
Ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη·
ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι· ἠδὲ καὶ αὐτὴ
βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.

101. προσέειπεν cum codd. ſervavi. Br. μετέειπεν. 103. δ' poſt ἅλις vulg. deerat. 109. Ol. ἐρίδηνε. E quinque codd. emendavit Brunk. 110. μεταλλήξει cum Br. et uno Vat. pro [illegible]. 112. ἠδὲ καὶ cum Vrat. 2. Vatt. 4. Pariſſ. pro ἡ δὲ καὶ, ut ol.

Sic dixit: ſubriſerunt vero deae, et contra intuitae ſunt
ſe ipſae. illa autem rurſus triſtis locuta eſt:
„Aliis mei dolores riſui ſunt: neque me decet
narrare omnibus: ſatis eſt quod ipſa ſciam.
nunc quoniam vobis gratum hoc eſt ambabus,
periculum faciam, atque eum demulcebo, neque abnuet."
Sic dixit: ejus vero mollem Iuno apprehendit manum,
leniter vero ridens viciſſim reſpondit:
„Ita nunc, Cythereia, hoc negotium, ut dicis,
perſice celeriter: neque indignare, neque rixare
irata tuo filio: deſinet enim poſtea (tibi adverſari.)"
His dictis reliquit ſellam, comitataque eſt Minerva.
exierunt vero ambae illae reverſurae: atque etiam ipſa (Venus)
abiit per Olympi receſſus, ſi forte illum (Cupidinem) deprehendat.

εὗρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε, Διὸς θαλερῇ ἐν ἀλωῇ,
οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥά ποτε Ζεὺς
οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισι,
κάλλεος ἱμερθείς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τώγε
χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἑψιόωντο.
καί ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ἐπὶ μαζῷ
μάργος Ἔρως λαιῆς ὑποΐσχανε χειρὸς ἀγοστὸν,
ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἧστο
σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὔτως
ἄλλῳ ἐπιπροϊείς, κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
καὶ μὴν τούς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησε
Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντίη ἵστατο παιδός,
καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπε·

116. Ol. ἀθανάτοισιν. 119. ſ. Ol. ᾧ ὑπὸ μ. — ἀγοστῷ. ἀγοστὸν etiam unus Vat. praeter codd. aliquot Br. 122. Codd. nonn. χροιῆς.

invenit vero eum ſeorſum in Iovis florido campo,
non ſolum, verum una *Ganymedem*, quem aliquando Iupiter
in coelum transtulerat contubernalem deorum,
pulchritudinis deſiderio impulſus. talis autem illi
aureis, ut pueri familiares, ludebant.
atque jam omnino plenam ad mamillas
protervus Amor ſiniſtrae tenuit manus volam
rectus ſtans: ſuavis autem ei circa genas
in cute florebat rubor. ille autem prope genibus flexis inſedit
tacite moerens: duos enim habuit (talos), alio temere
poſt alium jacto: iraſcebatur vero cachinnanti.
atque illis etiam mox poſt priores perditis
abiit vacuis manibus inops, neque ſenſit
Venerem accedere. illa coram ſtetit filio,
eumque ſtatim maxillam ejus tenens allocuta eſt:

„Τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἦέ μιν αὔτως
ἤπαφες, οὐδὲ δίκῃ περιέπλεο, νῆιν ἐόντα; —
εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅττι κεν εἴπω·
καί κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
κεῖνο, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια,
ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
σφαῖραν ἐϋτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσσῃ ἄρειον.
χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται· ἀμφὶ δ' ἑκάστῳ
διπλόαι ἁψῖδες περιηγέες εἱλίσσονται·
κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἕλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
κυανέη. αὐτὰρ, εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
ἀστὴρ ὥς, φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὁλκὸν ἵησι.
τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
θέλξον ὀϊστεύσας ἐπ' Ἰήσονι· μηδέ τις ἔστω

129. Brunk. h. l. dedit αὔτως, quod erat ſupra v. 123. in uno Vat. et Flor. ed. 141. Ol. ἵησιν.

„Quid rides, infandum malum? num eum ſic
decepiſti, neque juſte ſuperaſti imperitum? —
age vero mihi promtus perfice negotium, quod juſſero:
atque tibi donabo Iovis pulcherrimum ludicrum
illud, quod ei fecerat cara nutrix, *Adraſtea*,
in *Idaeo* antro adhuc pueriliter ludenti,
globum rotundum (ſphaeram armillarem), quo nullum tu oblectamentum aliud
a manibus Vulcani accipias praeſtantius.
aurei quidem ei circuli facti ſunt: ſed circa quemque
duplices annuli orbiculares volvuntur:
occultae vero ſunt juncturae: zona enim ſuper omnes currit
caerulea. at ſi eum tuis manibus conjeceris,
ſtellae inſtar, fulgentem per aërem ſulcum ducit.
eum igitur tibi donabo: tu vero filiam Aeetae
amore reple, ſagitta percuſſam, in Iaſonem: neque aliqua ſit

ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.“
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἀσπαϛὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχετ' ἀμφιμεμαρπώς.
λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἡ δ' ἀγανοῖσιν
ἀντομένη μύθοισιν, ἐπειρύσσασα παρειάς,
κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα·
„Ἴϛω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
ἦ μέν τοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ' ἀπατήσω,
εἴ κεν ἐνισκίμψῃς κούρῃ βέλος Αἰήταο.“
Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀϛραγάλους συναμήσατο, καδδὲ φαεινῷ
μητρὸς ἑῆς, εὖ πάντας ἀριθμήσας, βάλε κόλπῳ.
αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ,
πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἵλετο τόξον.
βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν.

147. ἔχετ' Brunk. ex ingenio. In libb. ἔχεν. 149. ſ. Ol. ἐπειρύσασα — κύσε. κύσσε dant et Vrat. et omnes Vatt. 152. Br. e 4. Pariſſ. μέν σοι. Vr. τοι retinet. 154. Al. ὁ. 156. Ol. χρυσῇ. Etiam Vrat. 3. Vatt. χρυσέῃ.

dilatio, etenim minor fuerit (ſi differatur) gratia.“
Sic locuta eſt: illi gratus erat ſermo audienti.
crepundia igitur abjecit omnia, et utraque tunicam
firmiter hic et illic deae tenuit arreptam.
precabatur autem, ut ei ſtatim daret illico: illa blandis
exceptum verbis, attrahens genas,
oſculata eſt complexa, atque reſpondit ridens:
„Teſtor nunc hoc tuum carum caput, atque meum ipſius:
certiſſime donum tibi praebebo, nec decipiam,
ſi modo infixeris telum filiae Aeetae.“
Dixit: ille igitur talos collegit, et in ſplendidum
matris ſuae bene omnes numeratos conjecit ſinum.
ſtatim vero pharetram aureo alligavit cingulo.
ad arboris truncum reclinatam: curvumque prehendit arcum:
abiit vero ex aedibus per Iovis fertilem campum.

αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
οὐρανίη· δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονός, ἧχί τ' ἀερθεὶς
ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσι.
νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄστεά τ' ἀνδρῶν
φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος, ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.

Ἥρωες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἠγορόωντο·
αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
ἠρέμας ᾗ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὼ ἑδριόωντες·
,,Ὦ φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μέν, ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ,
ἐξερέω· τοῦ δ' ὔμμι τέλος κρηῆναι ἔοικε.
ξυνὴ γὰρ χρειώ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι

163. In edd. et codd. plerisque ἐρεύγεται. 164. Ol. ἄλλοθι γ. 166. Ol. ἐν αἰθέρι. In Vrat. 3 Vatt. et al. codd. ἀν' αἰθέρι. 170. Ol. ἠρέμα. Vrat. ἠρέμας, ut duo codd. ap. Br. 172. Ol. ἔοικεν.

at deinde portis exiit Olympi
aetheriis: inde autem declivis eſt via
coeleſtis: duo poli ſuſtinent vertices
montium celſorum, cacumina terrae, ubi excitatus
ſol primis coruſcat radiis.
infra autem nunc terra frugifera et urbes hominum
conſpiciebantur, aut fluviorum ſacri fluxus, nunc vero
cacumina montium, et undique pontus, per aërem
immenſum incedenti (Cupidini).

Heroes vero ſeorſum ſuae in tranſtris navis
in fluvio per paludem ſubſidentes conſultabant.
ipſe autem Iaſon allocutus eſt (eos): hi audiverunt
quiete ſuo loco ex ordine ſedentes:
,,Amici, ego quidem, quod mihi placet ipſi,
eloquar: hoc vos ratum facere convenit.
commune enim negotium, communes vero etiam
ſermones ſunt

πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων,
ἴσω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
ἄλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἕκηλοι·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
υἷας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἑταίρους·
πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
εἴ κ' ἐθέλοι φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
ἠὲ καὶ οὔ· πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
φρασσόμεθ' εἴτ' Ἄρηϊ συνοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
μῆτις ἐπίρροθος ἔσται ἐεργομένοισιν ἀϋτῆς.
μηδ' αὔτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας· ἀλλὰ πάροιθε
λωΐτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόλις ἐξανύσειεν
ἠνορέη, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ᾗπερ ἐῴκει

174. Br. ed. ὅμως, et ἴσω. 176. Br. ut Vr. ἄλλοι. 184. Ol. ἐπίῤῥοθος.

omnibus una: qui vero tacite mentem et conſilium denegaverit,
ſciat etiam ſe reditu hanc cohortem ſolum privare.
ceteri igitur in navi cum armis manete quieti,
ego vero ad aedes proficiſcar Aeetae,
filiis aſſumtis *Phrixi*, et duobus praeter illos ſociis:
periculumque faciam verbis prius orans,
utrum velit amice vellus aureum concedere
nec ne: fretus autem robore adeuntes ipſum adſpernabitur.
ſic enim ab ipſo antea malum edocti
conſultabimus, num armis confligamus, an quod aliud
conſilium commodum fuerit abſtinentibus a proelio.
neque temere vi, priusquam verbis tentaverimus,
hunc privemus ſua poſſeſſione: immo antea
praeſtat oratione ipſum demulcere adeuntes (eum).
ſaepe quidem facile oratio, quod vix effecerit
robur, hoc perſecit, pro neceſſitate, quemadmodum conveniebat

πρηΰνας. ὁ δὲ καί ποτ᾽ ἀμύμονα Φρίξον ἔπεισε,
μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλὰς,
δέχθαι· ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν
Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ᾽ ἀλεγίζει.“

Ὣς φάτ᾽· ἐπῄνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
πασσυδίην, οὐδ᾽ ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ υἱῆας Φρίξου, Τελαμῶνά θ᾽ ἕπεσθαι
ἄνωγε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ᾽ ἕλεν Ἑρμείαο
σκῆπτρον· ἄφαρ δ᾽ ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
χέρσονδ᾽ ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ἑξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασι,
τῶν καὶ ἐπ᾽ ἀκροτάτων νέκυες σειρῇσι κρέμανται

190. f. Ol.: οὐδὲ κ. π. α. Φ. ἔδεκτο — θυηλάς. πάντες ἐπεὶ πάντη, καὶ ὅτις — In Vrat. ὁ δὲ etiam legitur. Sed ἔπεισε-δέχθαι e 3. codd. Pariſſ. edidit Br. πάντη (ſine jota ſubſcr.) Vr. In 2. Vatt. κύντερος. Num duarum editionum lectiones confuſae ſunt? 194. Ol. ἐπήνεσσαν. In Vr. ἐπῄνησαν, ut Br. 195. πασσυδίην hiatus vitandi cauſa ſcripſit Br. pro vulg. πασσυδίη. 198. Ol. ἀνὰ νηὸς — 201. πρόμαλοι pro vulg. πρόμαδοι ex Heſ. reſtituit Br. Mox ol. vulg. ἐκπεφύασιν.

deliniens. illa (talis oratio) etiam olim (ei) perſuaſit, ut inſontem Phrixum
novercae fugientem inſidias et patris ſacrificia
exciperet: quoniam ſemper vel qui impudentiſſimus eſt hominum
Hoſpitalis veretur Iovis jus atque obſervat.“

Sic locutus eſt: comprobarunt vero juvenes orationem Iaſonis
omnes omnino, neque erat ſeorſum, qui aliud ſuaderet.
atque tum filios *Phrixi*, et *Telamonem* ſequi ſe
juſſit atque *Augeam*: ipſe vero ſumſit Mercurii
baculum (caduceum): ſtatim igitur e navi ſuper arundines et aquam
in terram eſcenderunt in tumulo campi.
Circaeus ille (campus) appellatur: ubi multae
deinceps et vitices et ſalices enatae erant.
in quibus ſummis etiam cadavera catenis ſuſpenduntur

δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις,
δενδρέων ἐξάπτειν ἑκὰς ἄστεος. ἠέρι δ' ἴσην
καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
θηλυτέρας· ἡ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
ἠέρα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες.
ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασε νέφος Ἥρη.
ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἕρκε' ἄνακτος,
εὐρείας τε πύλας, καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
ἑξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο

208. ſ. Ol. ἐπὶ χθονὶ — ἢ γάρ κε δ. Prius e codd. emendavit Br. 210. νισσομένοις cum Vrat. et Br. pro vulg. νεισομένοις. 214. ἀπεσκέδασε Vr. unus Vat. et edd. pr. Ol. ἀπεσκέδασεν. 217. Ol. θριγγὸς, cum Vrat. et Br. correxi.

alligata. nam etiamnum quoque piaculo *Colchis* eſt
viros mortuos igni comburere: neque in terra
eſt fas humare et ſuperne tumulum aggerere,
ſed crudis involutos taurinis pellibus
ex arboribus ſuſpendere procul ab urbe: ſed cum aëre aequalem
etiam terra nacta eſt ſortem; nam in terra ſepeliunt
feminas: haec enim ratio legis eſt.
His progredientibus Iuno bene conſulens
nebulam multam immiſit per urbem, ut laterent
Colchorum numeroſam gentem in Aeetae palatium euntes.
celeriter vero quando e campo in urbem et domos venerant
Aeetae, tum rurſus diſſipavit nubem Iuno.
ſteterunt autem in veſtibulo admirantes muros regis
amplasque portas, et columnas, quae circa parietes
deinceps eminebant: lorica vero ſuper domum

λαΐνεος χαλκέῃσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
εὔκηλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφέες πετάλοισιν
ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον· αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
ἀέναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
Ἥφαιστος· καί ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
ἡ δ' οἴνῳ, τριτάτη δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ·
ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποτὶ δυνομένῃσι
θέρμετο Πληϊάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
κρυστάλλῳ ἴκελον κοίλης ἀνεκήκιε πέτρης.
τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
καί οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον

218. Ol. χαλκέαισιν. Vrat. et aliquot Vatt. χαλκείαις. 220. Vnus Vat. κατηρεφέες. 225. προρέεσκε etiam Vr. et unus Vat. Reliqui Vatt. προρέεσκε. All. codd. προέεσκε, προΐηκε, προχέεσκε. Mox ol. ποτὶ ἀνυομένῃσι. Scripſi, ut Br. in Not. juſſerat. Nam edidit: ποτὶ δυομένῃσι.

lapidea aereis triglyphis erat adaptata.
taciti igitur ſuper limen deinde iverunt. juxta illud
vites virentibus amictae foliis
in altum ſublatae valde florebant: ſub iis
perennes fontes quatuor manabant, quos effoderat
Vulcanus: et alius quidem ſcatebat lacte,
alius vino, tertius odorato fluebat unguento:
alius (quartus) aquam emittebat, quae ad occidentes
calebat Pleiades, viciſſim orientibus illis
glaciei ſimilis (frigore) e cava proſiliebat petra.
talia igitur in palatio Cytaeei (Colchici) *Aeetae*
artificioſus Vulcanus elaboraverat divina opera.
atque ei aeripedes tauros fecerat, aerea ipſorum
erant ora, e quibus ignis horrendam flammam ex-
ſpirabant:
praeterea etiam cum ipſo dentali e ſolido ferro ara-
trum

ἤλασεν, Ἠελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηϊοτῆτι.
ἐνθάδε καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἔπι πολλαὶ
δικλίδες εὐπηγεῖς, θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
δαιδαλέη δ' αἴθουσα παρὲξ ἑκάτερθε τέτυκτο·
λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἕστασαν ἀμφοτέρωθε.
τῶν ἤτοι ἄλλῳ μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
κρείων Αἰήτης σὺν ἑῇ ναίεσκε δάμαρτι·
ἄλλῳ δ' Ἄψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταο.
τὸν μὲν Καυκασίη Νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια,
πρίν περ κουριδίην θέσθαι Εἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
καί μιν Κόλχων υἷες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
ἔκλεον, οὕνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισι.

234. κεκμηότα cum Vrat. 3. Vatt. et codd. Br. pro κεκμηκότα, ut ol. vulg. 235. Ol. ἔνθα δὲ — 238. f. Ol ἀμφοτέρωθεν — ἦεν. ἄλλῳ cum Vrat. et Br. pro ἄλλον vulg. In 3. Vatt. ἄλλων. 243. Ol. contra metri legem Ἰδυῖαν. E codd. Br. correxit.

fabricaverat, Soli referens gratiam, qui ipſum curru
exceperat, Phlegraeo fatigatum praelio.
tum etiam media aula exſtructa erat, inque ea multae
valvae bene compactae, et thalami erant hinc et illinc:
artificioſa autem porticus ſeorſum ex utraque parte erat conſtructa.
ex obliquo autem celſiora conclavia ſtabant utrimque.
in quorum altero, quod et eminentius erat,
rex Aeetes cum ſua habitabat conjuge:
in altero *Abſyrtus* habitabat filius Aeetae.
eum Caucaſia nympha pepererat *Aſterodea*,
priusquam virgineam (legitimam) duxerat *Idyiam* conjugem,
Tethyis atque *Oceani* minimam natu filiam.
atque illum Colchorum filii cognomine *Phaethontem*
appellarunt, quoniam inter omnes ſplendebat adoleſcentes.

τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε, καὶ Αἰήταο θύγατρες
ἄμφω, Χαλκιόπη, Μήδειά τε. ἡ μὲν ἄρ' ᾔει
ἐκ θαλάμου θαλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσα. —
Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὔ τι θάμιζεν
ἐν μεγάροις, Ἑκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
νηόν, ἐπεί ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα. —
καὶ σφέας ὡς ἴδεν ἆσσον, ἀνίαχεν· ὀξὺ δ' ἄκουσε
Χαλκιόπη· δμωαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
νήματα καὶ κλωστῆρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
ἔδραμον. ἡ δ' ἅμα τῇσιν ἑοὺς υἷας ἰδοῦσα
ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
μητέρα δεξιόωντο, καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γηθόσυνοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον·
Ἔμπης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδείῃ με λιπόντες

248. ſ. Mira eſt lectio codd. Vr. 3. Vatt. et aliorum libb. τὴν μὲν ἄρ' οἵγε ἐκ θ. θαλαμόν γε κ. μετιοῦσαν, ut ἴδον aut tale verbum ſubintelligatur. 256. Ol. τοῖσιν. 257. Male Br. ὡς.

reliqua (conclavia) tenuerunt ancillae, et Aeetae filiae
ambae, *Chalciope* et *Medea:* haec quidem iverat
ex thalamo in thalamum ſororis eam aditura. —
Iuno enim hanc detinuerat domi: antea enim non frequens erat
in aedibus, Hecatae vero per totum diem occupabatur
templo, quoniam deae ipſa erat ſacerdos. —
atque ipſos ut vidit propius, exclamavit: celeriter audivit
Chalciope: ancillae autem ante pedes projectis
ſtaminibus et fuſis confertim foras omnes
procurrerunt. illa autem (Chalciope) una cum his (Medea et ancillis) filios ſuos conſpiciens
in altum prae laetitia manus ſuſtulit: ita vero etiam ipſi
matrem ſalutarunt et amplexi ſunt conſpectam
laeti: ſic vero queribunda eſt locuta:
„Nequaquam igitur eratis, neglecta me relicta,

τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
δειλὴ ἐγών, οἷον πόθον Ἑλλάδος, ἔκ ποθεν ἄτης
λευγαλέης, Φρίξοιο ἐφημοσύνῃσιν ἕλεσθε
πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετείλατ' ἀνίας
ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
ὅστις ὅδ' Ὀρχομενὸς, κτεάνων Ἀθάμαντος ἕκητι,
μητέρ' ἐὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες, ἵκοισθε;"
Ὣς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
ἐκ δ' αὐτὴ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο
Χαλκιόπης ἀΐουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἕρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
ταῦρον ἅλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὃς καμάτου μεθίεσκεν, ὑποδρήσσων βασιλῆϊ.

262. Ol. ἐγώ. Hiatus vitandi cauſa Br. correxit. Codd. duo Vart. δειλὴ ἐγώ. 263. ἕλεσθε ex ingenio Br. dedit Nam vulg. ſine commodo ſenſu: ἐφ. νέεσθαι π. Flor. ed. νέεσθε. 269. Et hic ol. Ἰδυῖα. E ſuis codd. correxit Br. 271. Br. e 4. Pariſ. edidit: ἀμφιπένοντο.

longius navigaturi: vos vero retro egit fatum.
me miſeram! quale deſiderium Graeciae, ex ulla quadam noxa
mala, Phrixi juſſu cepiſtis
patris? ille quidem moriens acerbos mandato ſuo inflixit dolores
noſtro animo. cur vero ad urbem *Orchomeni*
quicunque ille *Orchomenus* fuerit, bonorum *Athamantis* cauſa,
matre veſtra lugente relicta, abire voluiſtis?"
Sic dixit: *Aeetes* vero poſtremus exiit foras,
atque ipſa *Idyia* prodiit, conjux Aeetae,
Chalciopen audiens: ſtatim autem omne tumultu
atrium repletum erat. alii vaſto occupabantur
tauro confertim ſervi: alii ligna arida ferro
ſcindebant: alii lavacra igni calefaciebant: nec quisquam erat,
qui a labore deſtiterit, ſerviens regi.

Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἷξεν ἄφαντος,
τετρηχὼς, οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἶστρος
τέλλεται, ὅν τε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ὦκα δ' ὑπὸ φλιὴν προδόμου ἐνὶ τόξα τανύσσας
ἰοδόκης ἀβλῆτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
ἐκ δ' ὅγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν,
ὀξέα δενδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεὶς
Αἰσονίδῃ, γλυφίδας μέσσῃ ἐνικάτθετο νευρῇ,
ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
ἧκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
καγχαλόων ἤϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, φλογὶ εἴκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καί οἱ ἄηντο

275. Al. ἶξεν. ἷξεν et Vrat. 276. Br. conjicit: τετριγὼς, repugnante Ruhnk. 278. φλιὴν cum Vr. 3. Vatt. et Br. pro vulg. φλοιήν. προδόμου ἐνὶ Br. ex uno cod. pro vulg. προδόμῳ ἔνι. 287. Cum Vr. 3. Vatt. et codd. Br. φλογὶ pro ol. vulg. πυρί. εἴκελον jam ed. Pariſ. et ſeqq. In plerisque codd. ἴκελον. 288. Ol. ὑπ' Αἰσον.

Interea Amor liquidum per aërem venit non conſpectus,
aſper, quemadmodum juniora armenta oeſtrus
invadit, quem tabanum boum appellant paſtores.
ſtatim vero ſub poſtem veſtibuli arcum intendens
e pharetra nondum emiſſam luctuoſam depromſit ſagittam.
levibusque ille clam pedibus limen transgreſſus eſt,
celeriter oculis ſignans: atque ſub ipſo parvus convolutus
Iaſone, crenas medio impoſuit nervo,
recta vero utraque diſtento (arcu) manu
immiſit Medeae: cujus ſtupor occupavit animum.
ipſe vero ſublimi retro ex palatio
ridens abiit: telum autem ardebat in puella
infra ſub pectore, flammae inſtar: adverſa vero ſemper
conjecit in Iaſonem oculorum lumina, atque ei anhelabant

στηθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν᾽ ἄλλην
μνῆστιν ἔχε, γλυκερῇ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίῃ.
ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεα χεύατο δαλῷ
χερνῆτις, τῇπερ ταλασήϊα ἔργα μέμηλεν,
ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
ἄγχι μάλ᾽ ἐγρομένη· τὸ δ᾽ ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
δαλοῦ ἀνερχόμενον σὺν κάρφεα πάντ᾽ ἀμαθύνει·
τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἴθετο λάθρῃ
οὖλος Ἔρως· ἁπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
ἐς χλόον, ἄλλοτ᾽ ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.
Δμῶες δ᾽ ὁππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδὴν,
αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.

290. Ol. ἔχεν· γλυκερὴ — ἀνίη. Ex aliquot codd. emend. Br. In 3. Vatt. γλυκερὴ δ᾽ κατετήκετο θ. ἀνίη κατέχετο mavult Wakef. 291. περὶ pro vulg. πυρὶ Br. e paucis codd. repoſuit. Nonn. codd. χεύετο 295. Ol. ἀνεγρόμενον. Ex ingenio correxit Br. 296. εἰλυμένος cum Vr. et Brunk. pro vulg. ἑλυμένος. 300. ἐφαιδρύναντο cum Br. et uno Vat. pro vulg. ἐφαιδρύνοντο.

e pectoribus crebro prae dolore praecordia: nec aliam quandam
memoriam habebat (nihil aliud cogitabat) dulcique tabeſcebat animus ſollicitudine.
ut vero mulier ardenti ſtipulas adjicit torri
manu victum quaerens (paupercula), cui lanificium curae eſt,
ut ſub tecto noctu ignem parare ſibi poſſit
cito ſurgens: ille vero (ignis) plurimus ex parvo
torre exortus ſtipulas omnes in cinerem redigit:
talis ſub pectore occultatus ardebat clam
ſaevus Amor: teneras vero ſuas mutabat genas
in pallorem, nunc ruborem, prae moerore animi.
Servi vero poſtquam ipſis paratos appoſuerant cibos,
et illi (Argonautae) tepidis nitidi erant redditi lavacris,
lubenter et cibo et potu animum recrearunt.

ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
υἱῆας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι·
„Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι, Φρίξοιό τε, τὸν πέρι πάντων
ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
πῶς Αἶανδε νέεσθε παλίσσυτοι, ἠὲ τίς ἄτη
σωομένους μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
πείθεσθε, προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
ᾔδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἅρμασιν Ἠελίοιο
δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζε
Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονός, ἐκ δ' ἱκόμεσθα
ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὔμμιν ὄρωρεν,
εἴπατ' ἀριφραδέως, ἠδ' οἵτινες οἵδ' ἐφέπονται
ἀνέρες, ὅππη τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε."

307. In plur. codd. et edd. σωομένοις. Sed Flor. σωομένους. 310. Ol. ἐκόμιζεν. 316. Codd. plerique (etiam Vatt. et Vrat.) ὁππότε γλ. Hinc metri cauſa vulgo editum: ὁππότε καὶ γλ. E duobus codd. Br. ὅππη τε.

dehinc vero Aeetes ſuae interrogavit filiae
filios, his alloquens verbis:
„Natae meae filii et Phrixi, quem maxime omnium
hoſpitum noſtris in aedibus colui,
quomodo Aeam venitis reduces, aut quodnam malum
proficiſcentes in media via impedivit? non mihi quidem
obſecuti eſtis, docenti immenſa ſpatia itineris.
cognoveram enim aliquando patris Solis curru
circumvectus, quando meam ſororem deportavit
Circen in Heſperiam terram, pervenimusque
ad littus continentis Tyrrhenae, ubi etiamnum
habitat, admodum procul a Colchide terra.
ſed quid verba juvant? quae vero impedimento vobis fuerunt,
dicite accurate, et quinam hi ſequantur
viri, atque quo loco e pulcra navi egreſſi ſitis."

Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
Ἄργος ὑποδείσας ἀμφὶ ϛόλῳ Αἰσονίδαο
μειλιχίως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέϛερος ἦεν·
„Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
ζαχρηεῖς· αὐτὰς δ' ὑπὸ δέρασι πεπτηῶτας
νήσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
οὐδὲ γὰρ αἳ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
ηὐλίζοντ' ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
εὕρομεν· ἀλλ' οἵ γ' ἄνδρες ἀπήλασαν, ἐξαποβάντες
νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἤματι· καί σφ' ἀπέρυκεν
ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἶσα·
αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἅλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν,
οὔνομά τε Φρίξοιο περικλεὲς εἰσαΐοντες,
ἠδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄϛυ νέονται.
χρειὼ δ' ἢν ἐθέλῃς ἐξίδμεναι, οὔ σ' ἐπικεύσω.

318. Ol. ὑποδδείσας. 319. Num μειλιχίοις; 324. τὸ πάροιθεν cum Vr. ut et h. l. Br. Al. τοπάροιθεν. 325. Ol. οὐδέ τι. 332. ἐθέλῃς cum 3. Vatt. et codd. Br. pro ἐθέλεις, ut ol.

Haec eum interrogantem ante fratres (fratrum nomine)
Argus, aliquantum timens claſſi Iaſonis,
blande allocutus eſt, quia natu maximus erat:
„Aeeta, illam quidem (navem) celeriter diffregerunt procellae
vehementes, ipſos vero (nautas) tabulis illapſos
ad inſulae Martis littus ejecit fluctus
atra ſub nocte. deus vero quis nos ſervavit.
neque enim, quae antea in deſerta inſula
verſabantur aves Martiae, amplius illas
invenimus; verum iſti viri abegerant egreſſi
navi ſua pridie; atque eos detinuerat
noſtrum miſerta Iovis mens, aut quaedam fors:
quandoquidem ſtatim et ciborum ſatis et veſtium dederunt,
nomine et Phrixi inclyto audito
et tuo ipſius: tuam enim urbem petunt.
cauſam autem ſi velis ſcire, non te celabo.

τόνδε τις ἱέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, ἕνεκεν ἀλκῇ
σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσι,
πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
στεῦται ἀμειλίκτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος, Φρίξοιό τε ποινὰς
Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἱκέσθαι.
νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,
τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἤλιθα γάρ μιν
λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
ἴσχεται, ἢν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
ἶσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
νωλεμέως χείρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμούς.

335. Ol. Αἰολίδησιν. 339. Αἰολιδέων cum Vr. duobus Vatt. et Br. pro vulg. Αἰολιδῶν. 346. Ol. ἐρετμοῖς.

hunc quidam cupiens a patria abigere
et poſſeſſionibus rex mirum in modum, quoniam robore
ſuo inter omnes eminet Aeolidas,
mittit huc non habentem quid agat: neque effugituram
affirmat immitis Iovis luctuoſam iram
atque indignationem, nec grave piaculum et Phrixi (Phrixo dandas) poenas,
Aeolidarum gentem, priusquam in Graeciam vellus reportaverit.
navem autem Pallas Minerva fabricavit, non omnino talem,
quales inter Colchos viros ſunt,
quarum peſſimam nacti ſumus: facile enim illam
vehemens unda et ventus diffregerunt: haec autem clavis
continetur, ſi vel omnes irruerint procellae.
aeque autem vento impellente currit, et quando viri ipſi
indeſinenter manibus urgent remos.

τῇ δ᾽ ἐναγειράμενος Παναχαιΐδος εἴ τι φέριστον
ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ᾽ ἐπαληθεὶς
ἄστεα, καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλὸς, εἴ οἱ ὀπάσσοις.
αὐτῷ δ᾽ ὥς κεν ἄδῃ, τὼς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἱκάνει
χερσὶ βιησόμενος· μέμονε δέ τοι ἄξια τίσειν
δωτίνης, αἰὼν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
ἴδμεναι, οἵτινές εἰσιν, ἕκαστά κε μυθησαίμην.
τόνδε μὲν, οἷό περ οὕνεκ᾽ ἀφ᾽ Ἑλλάδος ὧλλοι ἄγερθεν,
κλείουσ᾽ Αἴσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθείδαο.
εἰ δ᾽ αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
οὕτω κε γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.

347. In Ox. Παναχαΐδος. Correxi cum Br. et Vr. Mox codd. nonn. οἵ τε φέριστοι. 349. Br. e 4. Pariſſ. edidit ὀπάσσοις pro vulg. ἐπάσσαις. 350. ἄδῃ cum 2. Vatt. Vr. et Brunk. codd. pro vulg. ἄδοι. 351. βιησόμενος cum Steph. et Br. (ſine codd.) Ol. βιησάμενος. μέμονε cum uno Vat. et uno Par. pro μέμονεν. 355. κε cum Br. etſi et codd. vulgatum γε ſervant. 356. hic et 365. Vrat. ὧλλοι, ut Br. edidit. 357. Ol. Κρηθείδαο. 359. κε cum Vrat. et Brunk. Ol. κεν.

in hanc congregatis ex omni Graecia ſi qui praeſtantiſſimi erant
heroum, in tuam urbem venit, multas pervagatus
urbes atque aequora horrendi maris, ſi forte ei concedere (vellus) volueris.
ipſi (tibi) vero, ut placuerit, ita eveniet: neque enim venit
manibus expugnaturus: conſtituit autem tibi dignas referre gratias
dono, cum audiverit a me admodum infeſtos eſſe
Sauromatas, quos tua ſub ſceptra rediget.
ſi vero et nomen ſcilicet cupis et genus
cognoſcere, quinam ſint, ſingula commemorabo.
illum quidem, cujus cauſa e Graecia caeteri congregati ſunt,
appellant Aeſonis filium *Iaſonem* Cretheidae.
quodſi ipſius *Crethei* vere eſt de genere,
ſic etiam cognatus paternus nobis erit.

ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷε·
Φρίξος δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἔην πάϊς Αἰολίδαο.
τόνδε δ' ἄρ', Ἠελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμὼν δ' ὅγε, κυδίστοιο
Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
ὣς δὲ καὶ ὧλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
ἀθανάτων υἷές τε καὶ υἱωνοὶ γεγάασι."
Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
εἰσαΐων· ὕψου δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.
φῆ δ' ἐπαλαστήσας· — μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα
Χαλκιόπης· τῶν γάρ σφε μετελθέμεν οὕνεκ' ἐώλπει —
ἐκ δέ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένοιο·
„Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,
νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,

360. υἷε Brunk. e quatuor Pariſſ. pro ol. vulg. υἷες. 361. Ol. παῖς. Numeri cauſa correxit Br. 365. In Brunk. ed. ὡς. 366. Ol. γεγάασιν. 370. ſ. σφε et ἔλαμψεν cum Vrat. et Br. codd. pro (ſoloeco) σφι et ἔλαμψαν.

uterque enim et *Cretheus* et *Athamas* erant *Aeoli* filii:
Phrixus autem Athamantis erat filius Aeolidae.
hunc autem, ſi quem Solis filium eſſe audis,
vides *Augeam*: *Telamon* vero iſte, nobiliſſimo
Aeaco natus: Iupiter vero ipſe Aeacum genuit.
ita vero etiam reliqui omnes, quotquot (illum) comitantur ſocii,
deorum et filii et nepotes ſunt."
Talia locutus eſt Argus: rex vero indignatus eſt ſermone
audito: alteque ira mens ejus intumuit.
dixit autem graviter affectus: — iraſcebatur vero filiis inprimis
Chalciopae: horum enim cauſa ipſos adveniſſe exiſtimabat: —
ejusque oculi ardebant ſub ſuperciliis imminentis:
„Non ſtatim ab oculis mihi longe, ſceleſti,
diſcedetis cum ipſis dolis iterum ex hac terra,

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι
αὐτίχ' ὁμαρτήσαντε ἐφ' Ἑλλάδα; οὐκ ἐπὶ κῶας,
σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληΐδα δεῦρο νέεσθε.
εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμὼν καὶ χεῖρε κεάσσας
ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι."
Φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
νειόθεν οἰδαίνεσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν
Αἰσονίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μειλιχίοισιν·
„Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὔ τι γὰρ αὔτως

375. Emendavit Br. ex uno cod Vulg ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος; In plerisque tamen codd. ἐφ' Ἑλλάδα. Interpunctio etiam a Br. correcta eſt. Nonnulli verba αὐτίχ' etc. ad ſequentia trahunt. Aliam rationem in his ſecuti erant Ruhnk. et Hemſterh. in Ruhnk. Ep. Crit. p. 191. οὐκ pro vulg. οὐδ' cum Vrat. 2. Vatt. et Brunk. ſcripſi. 376. Vatt. σκ. τε — νέεσθαι. 380. Pleraeque edd. poſt ὁρμηθῆναι punctum ponunt. 381. Duo Vatt. ἐπεσκήψασθε.

priusquam quis et triſtem pellem et Phrixum viderit
jam una euntes (deportatos) in Graeciam? non ad vellus,
ſed ad ſceptrum atque honorem regium (auferendum) huc veniſtis.
quodſi non antea meam attigiſſetis menſam,
profecto linguis exſectis manibusque amputatis
ambabus, ſolis remiſiſſem pedibus,
ut prohiberemini etiam poſtea impetum facere,
quum etiam tantopere adverſus immortales mentiti fueritis deos."
Dixit ſuccenſens: valde autem animus Aeacidae (Telamonis)
ex imo intumuit: cupiitque intus
contra dicere ſaeva verba: at prohibuit
Iaſon: prius enim ipſe reſpondit comiter:
„Aeeta, cohibe te in hac cohorte. neque enim temere

ἄστυ τεὸν καὶ δώμαθ' ἱκάνομεν, ὥς πȣ ἔολπας,
ȣ̓δὲ μὲν ἱέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
τλαίη ἑκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλά με δαίμων
καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλȣ ὦρσεν ἐφετμή.
δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα· καὶ δέ τοι ἤδη
πρόφρονες εἰμὲν Ἄρηϊ θοὴν ἀποτῖσαι ἀμοιβὴν,
εἴτ' ȣ̓̂ν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν' ἄλλον
δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.“
Ἴσκεν ὑποσαίνων ἀγανῇ ὀπί· τοῖο δὲ θυμὸς
διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινὴν,
ἤ σφέας ὁρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
ἤ ὅγε πειρήσαιτο βίης· τό οἱ εἴσατ' ἄρειον
φραζομένῳ· καὶ δή μιν ὑποβλήδην προσέειπε·
„Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύοις;

389. Sine codd. Br. dedit: ἀλλ' ἐμὲ δ. 392. Codd. nonn. οἴσω καὶ κληδόνα. 393. εἰμὲν cum Vr. et Brunk. Ol. εἶμεν. 396. Ol. ὑποσσαίνων. Correxi cum Br. codd. Vrat. 2. Vatt. 397. Ol. ἐπὶ στήθ. E. 3. Parr. Br. ἐνὶ στ. 401. ἀγορεύοις ſecundum linguae leges Br. pro ἀγορεύεις.

in urbem tuam et domos venimus, ut forſan putas,
neque cupiditate ducti. — quis tantum mare trajicere
ſuſtineat lubens ad auferenda aliena bona? — immo me fors
et horrendum regis improbi compulit mandatum.
da beneficium petentibus: tuam ego per omnem Graeciam
immortalem feram laudem: atque etiam tibi jam
parati ſumus bello citam rependere gratiam,
ſive Sauromatas cupias, ſive alium quem
populum tuis ſubjicere imperiis.“
Dixit, demulcens miti voce: hujus viri animus
duplicem verſabat in pectoribus (intus ſententiam,
utrum eos adortus illico interficeret,
an periculum faceret virium: quod ei videbatur melius
cogitanti: atqui illum viciſſim allocutus eſt;
„Hoſpes, cur ſingula diligenter eloqueris?

εἰ γὰρ ἐτήτυμον ἐστὲ θεῶν γένος, ἠὲ καὶ ἄλλως
οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἴ κ' ἐθέλησθα,
πειρηθείς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔ τι μεγαίρω,
ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν, ὀλοόν περ ἐόντα.
δοιώ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται
ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε·
τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἄρηος
τετράγυον, τὴν αἶψα ταμὼν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
οὐ σπόρον ὁλκοῖσι Δηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.

402. Codd. plerique, etiam Vr. ἢ γὰρ, quod Hoelzl. revocaverat. 404. αἴ κ' Br. ex uno cod. pro ἤν κ' ἐθέλ. In 3. Vatt. Ἤρας. 408. περίειμι omnes Codd. In ed. Ox. ἐπίειμι. 410. Plures Codd. φυσιόωντες. conf. 496. 413. Ol. ὁλκοῖσιν. Plures codd. ἀκτῇ.

ſi enim vere eſtis ex deorum genere, aut etiam alio modo
non me deteriores propter aliena veniſtis.
dabo tibi aureum abſportandum vellus, ſi volueris,
periculo facto. fortibus enim viris non invideo,
ut (qualem) ipſi dicitis Graeciae regem.
experimentum vero virtutis et roboris erit labor,
quem ipſe ſupero manibus, quamquam ſaevus eſt.
duo mihi in campo Martio paſcuntur
tauri aeripedes, ore flammam ſpirantes:
hos ago junctos per aſperum novale Martis
quatuor jugera continens, quo brevi ad finem uſque perarato,
non ſemen ſulcis injicio Cereris frugem,
ſed ſerpentis horribilis dentes. unde excreſcit
viris armatis corpus: quos ibi dilanians
interficio mea haſta undique circumſtando adverſantes.

ἠέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ὥρην
παύομαι ἀμήτοιο. σὺ δ᾽, εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεαι ἐς βασιλῆος·
πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ᾽ ἔλπεο. δὴ γὰρ ἀεικὲς
ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι."
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
ἧσθ᾽ αὔτως ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
βουλὴν δ᾽ ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχε
θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον·
ὀψὲ δ᾽ ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν·
„Αἰήτη, μάλα τοί με δίκῃ περὶ πολλὸν ἐέργεις.
τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον, ὑπερφίαλόν περ ἐόντα,
τλήσομαι, εἰ καί μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἄλλο
ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσετ᾽ ἀνάγκης,

419. Cum Flor. et Br. ἐς βασιλῆος, pro quo Ald. et ſeqq. εἰς β. 427. Vulg. περιπολλὸν, diviſi praeeuntibus Vr. 3. Vatt. codd. περὶ cum ἐέργεις jungendum. 430. Dedi ut legitur in Med. Vind. Vrat. 3. Vatt. Olim: ῥ. ἀνθρώποισι κ. ἐπιβήσετ᾽ ἀ. quod Br. in uno tantum cod. reperit. Br. conflavit hanc lectionem: ῥ. ἄνθρωπός γε κ. ἐπαμείψετ᾽ ἀ. *Non alio magis horrendo commutabit homo diram neceſſitatem, quae me huc adegit.*

matutinus jungo boves, et ſub veſperam
ceſſo a meſſe. tu vero, ſi haec talia perfeceris,
eo ipſo die hoc vellus aſportabis in regis (domos):
prius autem non dabo, neque ſpera. etenim indignum fuerit,
virum fortem deteriori viro cedere."
Sic dixit: ille tacite ad pedes oculis defixis
ſedit ſic mutus, haeſitans propter miſeram conditionem.
conſilium autem in variam partem diu verſabat, neque potuit
audacter polliceri, quoniam magnum videbatur opus:
ſero tamen reſpondens allocutus eſt callide:
„Aeeta, admodum me jure circumcludis.
quare etiam ego hunc laborem, quamquam ingentem,
ſuſtinebo, ſi vel mihi mori fatale ſit. neque enim aliud
gravius hominibus mala imponetur neceſſitate,

ἤ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος."
Ὣς φάτ' ἀμηχανίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὃ τόν γε
σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα·
„Ἔρχεο νῦν μεθ' ὅμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδείσαις ἐπαεῖραι,
ἠὲ καὶ οὐλομένου μεταχάσσεαι ἀμήτοιο,
αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
ἀνὴρ ἐρρίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν."
Ἴσκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὤρνυτ' Ἰήσων,
Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἵπετο δ' Ἄργος
οἶος, ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
κάλλεϊ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,

432. ὃ cum Vrat. Br. pro ὁ. 435. ὑποδείσαις cum Brunk. pro vulg. ὑποδδείσαις. 439. ὤρνυτ' ex Vrat. 3. Vatt. dedi pro vulg. ὄρνυτ'.

quae me etiam huc proficiſci coëgit, rege (Pelia) auctore."
Sic dixit difficultate rei perculſus: at ille hunc ſaevis verbis allocutus eſt dolentem:
„Abi nunc ad coetum tuum, quoniam ſuſtinere vis laborem:
ſi vero tu quidem juga tauris metueris imponere,
aut etiam perniciofam reformidaris meſſem,
ipſi haec omnia curae erunt mihi, ut et alius
vir vereatur fortiorem virum adoriri."
Dixit ſevere: de ſolio autem ſurrexit *Iaſon*,
juxtaque *Augeas* atque *Telamon*: ſequebatur autem *Argus*
ſolus, nam interea ut adhuc ibi manerent, innuerat
fratribus: illi exierunt e palatio.
eximie autem inter omnes ſplendebat Aeſonis filius
pulchritudine et gratiis: in eum autem oculos puella
obliquos juxta pulchram calyptram converſos tenens ſpectabat,

κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἠΰτ' ὄνειρος,
ἑρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο.
καί ῥ' οἱ μέν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες.
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
καρπαλίμως θαλαμόνδε σὺν υἱάσιν οἷσι βεβήκει.
αὔτως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
ὥρμαιν', ὅσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα·
αὐτός θ' οἷος ἔην, οἵοισί τε φάρεσιν ἕστο,
οἷά τ' ἔειφ', ὥς θ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
ἤϊεν· οὐδέ τιν' ἄλλον ὀΐσσατο πορφύρουσα
ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε.
τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἠΰτε πάμπαν

452. ὥρμαιν' cum Vr. 3. Vatt. et Br. pro ol. vulg. ὅρμαιν'. 454. Ol. ἧστο. 459. Codd. nonn. ἀμφ' αὐτόν.

cor dolore conſumens: mens vero, velut ſomnium,
celeriter inſequebatur veſtigia euntis.
atque illi quidem ex aedibus egreſſi ſunt triſtes.
Chalciope vero iram verita Aeetae
celeriter in thalamum cum filiis ſuis abiit.
ſimiliterque etiam *Medea* diſceſſit: multa vero animo
verſabat, quae quidem Amores jubent curare.
ante oculos igitur adhuc ei apparebant omnia,
et ipſe (Iaſon) qualis fuerat, quibusque veſtibus indutus,
quaeque dixerat, et quomodo ſederat in ſolio, utque foras
exierat, nec alium quem putabat conturbata
eſſe talem virum: in auribus vero ſemper erant
vox ſermonesque dulces, quos ediderat.
metuebat vero ejus cauſa, ne eum boves, aut etiam ipſe
Aeetes perderent: deplorabat autem velut omnino

ἤδη τεθνειῶτα, τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνῃσιν·
ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνενείκατο μῦθον·
„Τίπτε με δειλαίην τόδ᾽ ἔχει ἄχος; εἴθ᾽ ὅγε πάντων
φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων,
ἐῤῥέτω. — ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι. —
ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηΐ, πέλοιτο.
οἴκαδε νοστήσειε φυγὼν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
δμηθῆναι ὑπὸ βουσὶ, τόδε προπάροιθε δαείη,
οὕνεκεν οὔ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ."
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὡς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
τὴν ὁδὸν, ἣν τὸ πάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότ᾽ Ἰήσονα τοῖςδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσσιν·

464. Sine codd. reſcripſit Brunk. Τίπτ᾽ ἐμὲ δ. Idem mavult ἔλεν ἄχος. 470. οὔ οἱ cum Vrat. omn. Vatt. codd. Brunk. Flor. ed. E Pariſina ed. propagatum οὐχ οἱ, quod olim legebatur. 471. Codd. nonn. αἰόλητο. 473. Ol. τοπάροιθεν et v. ſeq. ἔπεσσι.

jam mortuum, teneraque ei circa genas
lacrima prae ſumma miſeratione defluebat ſollicitae:
leniter vero lugens arguta voce protulit haec verba:
„Cur me miſeram hic tenet dolor? ſive ille omnium
periturus ſit heroum praeſtantiſſimus, ſive deterrimus,
pereat. — utinam vero ſalvus evadat!
profecto hoc, veneranda dea Perſei filia (Hecate), eveniat!
domum revertatur evitata morte: ſi vero ipſum fatale ſit
interfici a tauris, hoc antea ſciat,
me quidem non ipſius triſti laetari ſorte."
Sic igitur agitabatur curis puella.
illi autem (Iaſon et ſocii) ubi e multitudine et urbe exierant
eadem via, qua antea advenerant ex campo,
tum Iaſonem his allocutus eſt Argus verbis:

„Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσεαι, ἥν τιν' ἐνίψω·
πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
κούρην δή τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηΐδος ἐννεσίῃσι·
τὴν εἰ κεν πεπίθοιμεν, ὀΐομαι, οὐκέτι τάρβος
ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δείδω, μή πως οὔ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι, ἀντιβολήσων,
ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμὶν ὄλεθρος.“
Ἴσκεν ἐϋφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
„Ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω.
βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινοῖσι τεὴν παρὰ μητέρα μύθοις
ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμὶν ὄρωρεν
ἐλπωρὴ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.“
Ὣς ἔφατ'· ὦκα δ' ἕλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι

477. Libri nonn. ἐπέκλυες. 478. Ol. ἐννεσίῃσιν. 482. Poſt μετελεύσ. diſtinxit Br., ut pateret cum hoc verbo jungi debere ἐξαῦτις. Idem maluit ἐξαυτῆς *extemplo* legi. 483. ἡμὶν hic et 487. Br. pro vulg. ἧμιν.

„Iaſon, conſilium quidem reprehendes, quod dicam:
at experimentum non decet negligere in rebus dubiis.
virginem ſcilicet quandam antea audiviſti ipſe a me
veneficia exercere, *Hecatae* Perſei filiae monitis:
hanc ſi in noſtras partes traxerimus, opinor, non amplius metus
erit, ne certans pereas: at vehementer
timeo, ne forte non mihi polliceatur hoc mater.
tamen iterum conveniam, rogaturus ipſam,
quia communis omnibus nobis impendet interitus.“
Dixit benevolus: ille vero reſpondit ita:
„O bone, ſi tibi ipſi placet, neutiquam adverſor.
abi, et prudentibus tuam matrem ſermonibus
compelle precans: miſera quidem nobis eſt
ſpes, quando reditum noſtrum committimus mulieribus.“
Sic dixit: celeriter autem ad paludem pervenerunt; at ſocii

γηθόσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον·
„Ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
ἄντικρυς κεχόλωται· ἕκαστα γ' ἄρ' οὔ νύ τι τέκμωρ
ἔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὔμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
Φῆ δὲ δύω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε,
τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι·
δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησι
Γηγενέας χαλκέοις σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
χρειὼ τούσγε δαΐξαι. ὃ δή νύ οἱ (οὔ τι γὰρ ἄλλο
βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἴσατ' ἄεθλος.
δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο
ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφέες· ὀψὲ δὲ Πηλεὺς

493. Ol. ἄντικρυς. Correxit Br. e ſuis codd. Tum vulg. ἔκ. γὰρ οὔ νύ τοι τι. Etiam Vr. habet οὔ νύ τι. 496. Plures codd. φυσιόωντας. 498. Ol. ὄφεος — ἀνίησιν. 500. τούσγε cum Vr. 3. Vatt. Br. pro τούσδε.

laeti interrogarunt, ubi adeſſe eos viderunt:
his Aeſonides afflictus protulit haec verba:
„Amici, Aeetae immitis in nos animus
aperte iratus eſt. ſingula quidem nullus finis
nec mihi (narrandi) nec vobis interrogantibus (interrogandi) fuerit.
dixit vero, duo in campo Martio paſci
tauros aeripedes ore flammam evomentes,
quatuor vero jugerum his juſſit novale perarare,
daturum autem e ſerpentis maxillis ſemen, quod producit
Terrigenas [illegible]is cum armis: die vero illo ipſo
oportet hos interficere. quod quidem ei (neque enim aliud quid
melius erat cogitatu) intrepide pollicitus ſum.“
Sic dixit: omnibus vero non perficiendus videbatur labor,
diuque taciti et muti ſe invicem intuebantur,
ob adverſa et conſilii inopiam moeſti: tandem *Peleus*

θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
„Ὥρη μητιάασθαι ὅ κ' ἕρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
εἰ μέν νυν τύνη ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
ἥρως Αἰσονίδη, Φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
εἰ δ' οὔ τοι μάλα θυμὸς ἑῇ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
ἠνορέῃ, μήτ' αὐτὸς ἐπείγεο, μήτε τιν' ἄλλον
τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἄλγος."
Ὣς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
ὦρτο μέγα Φρονέων, ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρέοιο·
σὺν δὲ καὶ Οἰνεΐδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν

506. *κ' ἕρξομεν* cum Vrat. 3. Vatt. Br. Ol. *χ' ἕρξομεν.* 511. In plerisque codd. et edd. prim. ita hic verſus luxatus legitur: *εἰ δ' οὔτοι μάλα πάγχυ θυμὸς ἑῇ ἐπιπέποιθεν.* 513. Ol. *πάπτηνε.* Mox Flor. *παρήμενον*, non male. 518. Ol. *Οἰνείδης.*

audacter ad omnes principes dixit:
„Tempus eſt deliberandi, quid agendum fuerit. non equidem ſpero
conſilii tantam utilitatem fore, quantam in robore manuum.
ſi jam tu jungere boves Aeetae,
heros Iaſon, cupis, et ſuſtines laborem,
profecto, promiſſum ſervans, accingere:
ſi vero non tibi mens ſuae omnino confiſa fuerit
fortitudini, nec ipſe propera, nec alium quem
horum virorum circumſpice adſidens. non enim ego
patiar, quoniam mors quidem ſummus (ultimus) erit dolor."
Sic Aeaci filius dixit: *Telamoni* autem animus commotus eſt:
concitatus proſiluit celeriter: tertius autem *Idas*
ſurrexit magna ſentiens, tum filii *Tyndarei*:
una vero etiam *Oenei* filius adnumeratus juvenibus

ἀνδράσιν, ἐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰέλες
ἀντέλλων· τοίῳ οἱ ἀείρετο κάρτεϊ θυμός.
οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλε·
„Ὦ φίλοι, ἤτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλά τιν' οἴω
μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὔμμιν ἀρωγήν.
τῷ καί περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηῒ
τυτθὸν ἔθ', ὡς τὸ πάροιθεν. ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἑλέσθαι.
κέρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,
τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ,
τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσετ' αὐτμήν,

524. Emendavit Brunk. e Pariſſ. 4. et Guelf. Ol. ἔσσεσθ' ἐνναίσιμον. In Vrat. et uno Vat. ἐναίσιμον. 526. Al. τοπάροιθεν. 531. Edd. pr. μειλίσσεται αὐτμῇ, ut et codd. nonn. Emendavit jam Hoelzl.

viris, quamquam ne tantillum quidem efflorefcentem lanuginem
emittens (impubes adhuc): tali ei efferebatur fortitudine animus.
reliqui cedentes (his) ſilentium tenebant. ſtatim vero *Argus*
ita dixit ad eos appetentes certamen:
Amici, profecto hoc quidem poſtremum erit. verum aliquod puto
matris meae fore commodum vobis auxilium.
quare quamquam cupientes (certamen adire), continete vos in navi
paullulum adhuc, ut antea, quandoquidem etiam cohibere nos tamen
ſatius eſt, quam malum interitum ſpernentes ſubire.
puella quaedam in aedibus alitur Aeetae,
quam Hecate dea eximie docuit parare
medicamina, quaecunque et terra profert et diffuſa aqua,
quibus etiam indomiti ignis ſedat flammam,

καὶ ποταμοὺς ἵστησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ῥέοντας,
ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ᾽ ἰόντες
μνησάμεθ᾽, εἴκε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλῳ.
εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσι τόδ᾽ ἐφανδάνει, ἦ τ᾽ ἂν ἱκοίμην
ἤματι τῷδ᾽ αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
πειρήσων· τάχα δ᾽ ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.“
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
τρηρῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειὰς
ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
κίρκος δ᾽ ἀφλάστῳ περικάππεσεν· ὦκα δὲ Μόψος
τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν·
„Υ̓́μμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται,
οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,

542. Nonn. libri: Αἰσονίδαο — κόλπῳ. 543. Cum Vrat. 3. Vatt. et Br. ὦκα pro ol. vulg. αἶψα.

et fluvios ſiſtit ſtatim cum impetu fluentes,
et aſtra Lunaeque ſacrae impedit iter.
hujus quidem e palatio in via huc redeuntes
recordati ſumus, an forte poſſit ſoror ejus
mater noſtra ei perſuadere, ut adjuvet certamen.
ſi vero etiam ipſis (vobis) hoc placet, profecto revertar
hoc ipſo die in domum Aeetae
periculum facturus: forſan deo juvante periculum faciam.“
Sic locutus eſt: his vero ſignum dii dederunt benevoli.
pavida fugiens vim accipitris columba
deſuper in Iaſonis timens delapſa eſt ſinum:
accipiter autem in apluſtre decidit: ſtatimque *Mopſus*
ita inter omnes vaticinans dixit:
„Vobis, amici, hoc ſignum deorum voluntate oblatum eſt,
neque alia qua ratione licet interpretari melius,

παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν ἐκ ἀθερίζειν,
εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῇ ἐνὶ Κύπριδι νόςον
πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὅγε μείλιχος ὄρνις
πότμον ὑπεξήλυξε· κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὧς γε πέλοιτο.
ἀλλὰ, φίλοι, Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
ἤδη νῦν Ἄργοιο παραιφασίῃσι πίθεσθε."
Ἴσκεν· ἐπήνησαν δὲ νέοι, Φινῆος ἐφετμὰς
μνησάμενοι· μῶνος δ' Ἀφαρήϊος ἄνθορεν Ἴδας,
δείν' ἐπαλαςήσας μεγάλῃ ὀπὶ, φώνησέν τε·
„Ὢ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόςολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
οἳ Κύπριν καλέϐσιν ἐπίῤῥοθον ἄμμι πέλεσθαι,
ἐκ ἔτ' Ἐνυαλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
καὶ κίρκϐς λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.

548. Vulg. ἀθερίζειν. Dedi ἀθερίζειν cum 3. Pariſſ. Vind. Vr. et omn. Vatt. 550. *Poterat* et poſt ἔσσεσθαι commate diſtingui, ut ſequens ſententia ab εἰ penderet. 551. Sine codd. Br. δ' ἐμοὶ — 552. Ol. ὡς δὲ π. Recte emendavit Brunk. 559. Ol. ἐπίῤῥοθον. 561. λεύσσοντες cum Vrat. Br. In 3. Vatt. λεύσοντες. Ol. vulg. λεύσαντες.

quam virginem verbis orandam et aggrediendam eſſe
arte omnimoda. opinor autem eam non recuſaturam,
ſi quidem *Phineus* per deam Venerem reditum
dixit fore: illius vero haec placida avis
mortem effugit: mens vero mihi ut intus
ſecundum hoc augurium proſpicit, ita eveniat.
verum, amici, Venere invocata ut adſit,
jam nunc Argi conſiliis parete."
Dixit: aſſenſerunt vero juvenes, Phinei mandatorum
memores: ſolus autem Aphareïus exſiluit *Idas*,
graviter indignatus magna voce, dixitque:
„Proh Dii! profecto mulierum comites huc venimus,
qui Venerem invocant, ut auxilio nobis ſit,
neque amplius Martis magnum robur: columbas vero
et accipitres intuentes abhorretis a certaminibus.

ἔῤῥετε, μηδ' ὔμμι πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
παρθενικὰς δὲ λιτῇσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπεύειν."
Ὣς ηὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τίς οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
χωόμενος δ' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἑὸν νόον ὧδ' ἀγόρευεν·
„Ἄργος μὲν παρὰ νηός, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἕαδε,
στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἦ γὰρ ἔοικε
μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας ἀϋτήν."
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο,
τυτθὸν ὑπὲξ ἕλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.

562. ὔμμι πολεμ. cum Vrat. 3. Vatt. ſcripſi. Ol. ὔμμι πτολεμήϊα. Brunk. e codd. Parr. ὔμμιν πολεμ. 567. ἀγόρευεν cum Vr. 3. Vatt. et omn. codd. Br. pro vulg. ἀγόρευσεν. 571. Ita verſus e conject. Pierſoni editur. δὴν eſt in codd. plerisque, etiam Vrat. 3. Vatt. Olim: μηκ. δηθὰ κρ. πτήσσοντας ἀ. 575. ὑπὲξ cum Vr. Br. Ol. ὑπ' ἐξ.

abite, neque vobis belli negotia curae ſint,
immo virgines precibus imbelles decipere (curae ſit)."
Ita dixit iratus: multi autem fremebant ſocii
leniter: neque quis ei contrariam protulit orationem.
indignatus vero ille deinde conſedit: his autem *Iaſon*
ſtatim concitans ſuum animum ita elocutus eſt:
„Argus quidem a navi, quoniam hoc omnibus placuit,
mittatur: verum ipſi (nos) ad terram ex fluvio
palam jam retinacula alligabimus. profecto enim convenit
non amplius occultari ſubterfugientes pugnam."
Sic igitur dixit, et illum ſtatim emiſit reverſurum
celeriter in urbem: hi vero navis
ancoris attractis juſſu Iaſonis
paullulum ex palude ad terram compulerunt (navem) remis.

Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
νόσφιν ἑοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
στεῦτο δ', ἐπεί κε πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
ἄνδρα τὸν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
αὔτανδρον φλέξειν δόρυ νήϊον, ὄφρ' ἀλεγεινὴν
ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον, μάλα περ χατέοντα,
δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς πέρι πάντων
ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
εἰ μή οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἧκεν
Ἑρμείην, ὥς κε προσκηδέος ἀντιάσειε.
μὴ καὶ ληϊστῆρας ἑὴν ἐς γαῖαν ἰόντας

578. Μινύαισι etiam Vr. 3. Vatt. ut Brunk. Ol. Μινύεσσι. κάθιζεν et mox ἀχρήστους conj. Wakef. 579 κε cum Br. Ol. κεν. 581. Ol. ἀναῤῥήξας. 585. Ol. περὶ — 588. Ἑρμείην cum Br. pro vulg. Ἑρμείαν. κε cum uno Vat. pro κεν.

Statim vero Aeetes concilium habuit Colchorum,
extra ſuam domum, ubi etiam antea conſidebant,
infandos Minyis dolos atque moleſtias ſtruens.
confirmavit vero, ſe, quam primum boves interemerint
virum illum, qui ſuſcepiſſet gravem perficiendum laborem,
ſylva evulſa frondoſo ſuper colle
cum ipſis viris combuſturum eſſe navem, ut moleſtam
inſolentiam deponant magna molientes.
neque enim Aeoliden *Phrixum*, quamquam deſiderantem,
recepturum ſe aedibus, ut in iis habitaret, fuiſſe, qui eximie omnium
hoſpitum et comitate et pietate ornatus fuiſſet,
niſi ſibi Iupiter ipſe coelitus nuncium miſiſſet
Mercurium, ut benevolum offenderet.
neque vero latrones, qui ſuam terram invaſerint,

ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἑὴν κτεάτεσσιν ἀείρειν,
κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
νόσφιν δ᾽ οἷ αὐτῷ φάτ᾽ ἐοικότα μείλια τίσειν
υἱῆας Φρίξοιο, κακορρέκτῃσιν ὀπηδοὺς
ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδὸν, ὄφρα ἑ τιμῆς
καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες· ὥς ποτε βάξιν
λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἠελίοιο,
χρῆναί μιν πυκινόν τε δόλον, βουλάς τε γενέθλης
σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς Ἀχαιΐδα γαῖαν
πατρὸς ἐφημοσύνῃ, δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναί οἱ τυτθόν γε δέος, μή πού τινα μῆτιν

594. Servavi cum codd. v. δ᾽ οἷ, quod Br. ſine codd. in νόσφι δὲ οἱ mutavit. 595. κακορρέκτῃσιν Br. ex uno cod. pro κακορρέκτ. 599. Codd. nonn. χρεὼ μιν. 601. πέμπεν cum Vatt. et al. codd. ut jam Steph. edidit. Nonn. codd. τῷ κε καὶ ἐελδ. quod e duplici lectione ortum. In edd. olim verba ὥς ποτε βάξ. v. 597. — δολιχὴν ὁδὸν 602. parentheſeos ſignis includebantur. Interpuuxi ut Br.

fore diu ſalvos, quibus curae ſit
alienis manum ſuam poſſeſſionibus admovere,
occultosque dolos ſtruere, et paſtorum
ſtabula horriſonis incurſibus infeſtare.
ſingulatim vero ſibi ipſi dixit convenientes placandae irae poenas daturos eſſe
filios Phrixi, qui maleficorum comites
virorum redierint una, ut ſe ab imperio
et ſceptris abigerent non reveriti: quemadmodum olim oraculum
triſte a ſuo patre acceperit Sole,
oportere ipſum et callidum dolum et conſilia ſobolis
ſuae et noxam multiplicem devitare:
quare etiam lubentes (illos ſe) miſiſſe in Achaicam terram
patris (Phrixi) monitu, longum iter. neque filiarum
eſſe ſibi vel leviſſimum metum, ne conſilium quodam

φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο·
ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι·
καί ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισι,
χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἐρύσθαι,
ἠδ' αὐτοὺς, ἵνα μή τις ὑπ' ἐκ κακότητος ἀλύξῃ.

Τόφρα δὲ μητέρ' ἑὴν, μετιὼν δόμον Αἰήταο,
Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι.
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάασκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμὸν,
μή πως ἠὲ παρ' αἶσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἠὲ λιτῇσιν
ἑσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες,
οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.

604. φράσσωνται cum codd. et edd. plerisque. Baſil. Hoeltzl. Ox. φράσσονται. 606. Ol. δημοτέροισιν. 608. Ol. ὑπὲρ κακ. E codd. emend. Brunk. 610. Ol. ἔπεσσιν. 613. μειλίξαιτο cum Br. pro vulg. μειλίσαιτο. In pler. Codd. μειλίσσαιτο.

excogitent acerbum, neque filii, *Abſyrti:*
ſed per *Chalciopae* ſobolem haec luctuoſa ſtrui.
atque ille non ſuſtinenda facinora indixit civibus,
iratus: valde enim iis minatus juſſit et navem obſervare,
et nautas, ne quis malum effugeret.

Interea matrem ſuam, reverſus in domum Aeetae,
Argus variis cohortatus eſt verbis,
ut Medeam rogaret, quo opem ferret: haec vero et ipſa
antea cogitaverat: metus vero ejus cohibuit animum,
ne forte aut inepte fruſtra demulcere ſtuderet ipſam
patris metuentem ſaevam iram, aut precibus
obſequentis manifeſta et aperta fierent facinora.
Puellam vero (Medeam) a doloribus multus quieſcere fecerat ſomnus
in lecto cubantem. ſtatim vero eam vana,
utpote triſtitia affectam, terribilia ſollicitarunt ſomnia.

τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον
οὔ τι μάλ' ὁρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖό γ' ἕκητι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
κουριδίην παράκοιτιν· ὀΐετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
οὕνεκεν οὐ κούρῃ ζεῦξαι βόας, ἀλλά οἱ αὐτῷ
προὔθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τὼς ἔμεν, ὥς κεν ἑῇσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
ἡ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,
εἵλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκε.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περί τ' ἀμφί τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
ὡς πάρος, ἐν στέρνοις, ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν·

621. γ' poſt τοῖο ex uno cod. addidit Brunk. 634. Brunk. ſine codd. πάπτηνε.

hoſpitem enim ſomniavit ſuſcepiſſe certamen,
non tamen valde cupientem vellus auferre,
neque propterea in urbem Aeetae
veniſſe, ſed ut ipſam in ſuam domum deduceret
juvenilem uxorem: videbatur autem cum tauris
ipſe depugnans admodum facilem laborem ſubire:
ſuos vero parentes (ſomniabat) promiſſo non ſtare,
quoniam non puellam jungere boves, ſed illum ipſum
juſſerant: inde igitur contentio exſtiterat anceps
et patri et hoſpitibus: ei autem permittebant ambo
ita ſe gerere, ut ſuo animo cuperet.
ipſa igitur repente hoſpitem, neglectis parentibus,
ſibi elegit; hos ingens dolor cepit, exclamaruntque
irati: illam ſomnus una cum clamore reliquit.
agitata autem exſiliit metu, et undique parietes
circumſpexit thalami: aegre vero collegit animum,
ut antea, in pectore, miſerabilemque emiſit vocem:

„Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
δείδια, μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
ἡρώων. περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
μνάσθω ἑὸν κατὰ δῆμον Ἀχαιΐδα τηλόθι κούρην·
ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων. —
ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκ ἔτ᾽ ἄνευθεν
αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ᾽ ἀέθλῳ
χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.“
Ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ὤϊξε δόμοιο,
νήλιπος, οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε, καὶ ἕρκεος οὐδὸν ἄμειψε.
δὴν δὲ κατ᾽ αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ προδόμῳ θαλάμοιο,
αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ᾽ ἐτράπετ᾽ αὖτις, ὀπίσσω
στρεφθεῖσ᾽· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἄψ τ᾽ ἀλέεινεν

637. Ol. φέρει. Nonn. codd. (ut Vrat.) φέροι. 646. Codd. plur. ἠέανος.

„Me miſeram, quantum me gravia terruerunt ſomnia!
metuo, ne magnum quod mihi afferat malum illud iter
heroum. circa hoſpitem mihi animus ſuſpenſus eſt.
deſpondeat ſibi ſuo in populo Achaicam procul puellam,
nobis vero et virginitas placeat, et domus parentum. —
tamen depoſito ſaevo animo non amplius absque
ſorore germana periculum faciam, an me, ut certamini
opem feram, rogatura ſit, de ſuis ſollicita
filiis: quae quidem res mihi acerbum in pectore exſtinxerit dolorem.“
Dixit, et erecta fores aperuit conclavis
nuda pedes, una veſte induta, atque ſane cupiit ire
ad ſororem, et muri limen tranſiit.
diu vero ibi commorabatur in veſtibulo thalami
pudore cohibita: rediitque iterum, retro
converſa: iterumque ex interiori prodiit, et denuo refugit

εἴσω· τηΰσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἤτοι ὅτ᾽ ἰθύσειεν, ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
αἰδοῖ δ᾽ εἰργομένην θρασὺς ἵμερος ὀτρύνεσκε.
τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ᾽ ἔσχετο, τέτρατον αὖτις
λέκτροισι πρηνὴς ἐνικάππεσεν εἱλιχθεῖσα.
ὡς δ᾽ ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισι
μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφεοὶ ἠὲ τοκῆες,
οὐδέ τι πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
αἰδοῖ ἐπιφροσύνῃ τε· μυχῷ δ᾽ ἀχέουσα θαάσσει·
τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
δήνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ᾽ ἔνδοθι, δαιομένη περ,
σῖγα μάλα κλαίει, χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·

651. Var. codd. τήσιοι δ. π., κηδόσυνοι vel κηδόμενοι δ. π. 652. ὅτ᾽ ἰθύσ. cum Vr. uno Vat. et codd. Br. Ol. ὅτι θύσειεν. 653. εἰργομένην cum Br. Ol. ἐργομένην. 654. Ol. αὖθις. 656. θαλάμοισι Vr. Br. Ol. θαλάμοισιν. 657. Brunk. ita e Parr. edidit. Ol. (ut et Vr.): ᾧ μ. ἀδελφεοὶ ὤπασαν. In 3 Vatt. ὤπασαν ἀδελφεοί. Br. conj. ἠὲ τοκ. quod recepi. V. ἠδὲ τ. 659. Ol. ἀχέουσα, quod et ipſum ferri poterat. 661. Flor. et Steph. καιομένη. Codd. nonn. ἔνδοθεν.

intro: fruſtra vero laborantes pedes ferebant (eam) huc illuc.
etenim, quando prorumpebat, cohibuit eam intus pudor,
pudore autem cohibitam audax amor impulit.
ter conata eſt, ter retinebatur, quartum vero iterum
in lectum prona delapſa eſt revoluta.
ut vero, quando ſponſa quaedam florentem maritum in thalamis
deplorat, cui ipſam collocarant fratres aut parentes,
nec ullo modo omnibus immiſcet ſe ancillis
pudore et prudentia ducta, ſed in receſſu tacita ſedet;
illum vero fatum quoddam perdidit, antequam delectarentur ambo
conſiliis ſuis (amore): ipſa intus, cruciata quamvis,
tacite admodum flet, viduum torum intuens,
ne ipſam deridentes convicientur mulieres:

τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ᾽ ἐνόησε
δμωάων, ἥ οἱ ἑπέτις πέλε κουρίζουσα·
Χαλκιόπῃ δ᾽ ἤγγειλε παρασχεδόν· ἡ δ᾽ ἐνὶ παισὶν
ἧστ᾽ ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπίθησεν, ὅτ᾽ ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ᾽ ἔσσυτο θαμβήσασα
ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἔνι κούρη
κέκλιτ᾽ ἀκηχεμένη, δρύψε δ᾽ ἑκάτερθε παρειάς·
ὡς δ᾽ ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν·
„Ὤι μοι ἐγὼ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
τίπτ᾽ ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
ἤ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἅψεα νοῦσος,
ἠέ τιν᾽ οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν

665. Ol. ἐνόησεν, et 672. δρύψεν. 674. Ol. Ὤμοι. 677. Ol. παρὰ πατρός. Sed ἐκ in codd. Br. Vrat. 3. Vatt.

ei ſimilis (ita) Medea ejulavit. eam vero quaedam repente
lamentantem interim ſuperveniens animadvertit
ancillarum, quae ei pediſſequa erat adoleſcentula:
Chalciopae autem nunciavit ſtatim: haec inter filios
ſedebat deliberans de ſorore in ſuas partes trahenda.
at ne ſic quidem immorigera erat, quando audierat ab ancilla
ſermonem inopinatum: ruit vero perculſa ſtupore
e thalamo in thalamum continuo, in quo virgo
recumbebat moerens, et lacerabat utrimque genas.
ut vero vidit lacrymis oculos ſuffuſos, eam compellavit:
„Heu mihi, Medea, cur tandem has lacrymas fundis?
quid tandem accidit? quis tibi gravis mentem ſubiit dolor?
num quidam divinitus immiſſus occupavit artus morbus,
an ſaevam quandam a patre audiviſti vocem

ἀμφί τ᾽ ἐμοὶ καὶ παισίν; — ὄφελλέ με μήτε τοκήων
δῶμα τόδ᾽ εἰσοράαν, μήτε πτόλιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ γαίης
πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων."
Ὣς φάτο· τῆς δ᾽ ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δέ μιν αἰδὼς
παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
μῦθος δ᾽ ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ᾽ ἀκροτάτης ἀνέτελλε
γλώσσης, ἄλλοτ᾽ ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
πολλάκι δ᾽ ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν·
φθογγὴ δ᾽ οὐ προὔβαινε παροιτέρω· ὀψὲ δ᾽ ἔειπε
τοῖα δόλῳ· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἔρωτες·
„Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
μή σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ᾽ ὀλέσσῃ.
τοῖα κατακνώσασα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
λεύσσω ὀνείρατα λυγρά, τά τις θεὸς ἀκράαντα

679. Ex ingenio Br. correxit: δῶμα θ᾽ ὅγ᾽ εἰσ. Phrixus utinam nec me (μήτε ante με ſuppl.) nec parentum domos conſpexiſſet etc. Abruptius hoc et indignum Chalciopae perſona. Ipſa potius vult ab his locis barbaris abeſſe. Malini: δώματ᾽ ἔτ᾽ ε. et mox μήτε dedi pro μηδὲ π. 686. περαιτέρω mavult Br. 687. E codd. paucis Br. dedit: ἐπικλονέεσκον, euphoniae cauſa. 690. κατακνώσασα cum 3. Vatt. et Brunk. Ol. κατακνώσσασα. 691. λεύσσω cum Vr. 3. Vatt. dedi. Ol. λεύσω. Br. λεῦσσον.

de me et filiis? — utinam nec parentum
tectum hoc conſpicerem, nec urbem, ſed in terrae
finibus habitarem, ubi ne nomen quidem Colchorum auditur."
Sic dixit: ejus vero erubuerunt genae, ipſamque diu pudor
virgineus prohibuit reſpondere cupientem.
ſermo autem nunc ei in ſumma exiſtebat
lingua, nunc imo in pectore volabat.
ſaepe vero amabili ore cupiebat profari:
vox autem non proceſſit ulterius: ſero tantem dixit
haec aſtute: audaces enim urgebant Amores:
„Chalciope, propter filios tuos animus mihi conturbatus eſt,
ne ipſos pater cum peregrinis viris ſtatim interficiat.
talia ſopita brevi modo ſomno
video ſomnia triſtia, quae deus quis irrita

θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἱάσι κῆδος ἕλοιο."
Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη,
δείματι, τοῖ' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσι·
„Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα,
εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγήν.
ἀλλ' ὄμοσον Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅ ττι τοι εἴπω
σχήσειν ἐν θυμῷ, σύν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων, σέο τ' αὐτῆς, ἠδὲ τοκήων,
μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαρραισθέντας ἰδέσθαι
λευγαλέως· ἤ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
εἴην ἐξ Ἀίδεω στυγερὴ μετόπισθεν Ἐρινύς."
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ·
νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσὶ,
σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἔνθ' ἐλεεινὸν

692. υιασι cum Vr. et Br. Ol. υἱέσι. Vulgo etiam μὴ δ'. 696. Flor. et Steph. ἐσάκουεν. 702. Al. διαῤῥαισθέντας. 704. Ἐρινὺς hic et al. loc. codd. nonn. 707. Ol. περικάββαλον.

reddat, neque acerbum propter filios dolorem capias!
Dixit, ſororem explorans, an ſe illa
oratura eſſet prius, ut ipſius liberis opitularetur.
Illius vero valde intolerabilis oppreſſit animum ſolli-
citudo,
metu; talia audiverat: ita vero reſpondit:
„Et ipſa haec omnia, te conveni, animo verſans,
ſi quod una excogitare et parare poſſes auxilium.
at jura per Terram atque Coelum, quod dixero,
te eſſe ſervaturam animo adjutricemque futuram.
precor per deos teque ipſam et parentes,
ne illos malo fato deperditos videam
miſere: aut tibi cum meis liberis mortua
ero ex Orco inviſa poſtea Erinnys."
Sic dixit: largasque ſtatim effudit lacrymas:
infraque ambabus amplexa eſt genua manibus,
unaque caput ſinui injecit. tum miſerabilem

ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ' ἰωὴ
λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσι.
τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα·
„Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις
ἀράς τε στυγερὰς καὶ Ἐριννύας; αἲ γὰρ ὄφελλεν
ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοὺς υἷηας ἔρυσθαι.
ἴστω — Κόλχων ὅρκος ὑπέρβιος, ὅντιν' ὀμόσσαι
αὐτὴ ἐποτρύνεις — μέγας Οὐρανὸς, ἥ θ' ὑπένερθε
Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
μή σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἄνυστά περ ἀντιόωσαν.“
Φῆ ἄρα· Χαλκιόπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
„Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης, χατέοντι καὶ αὐτῷ,
ἢ δόλον, ἤ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἱκάνει

709. Ol. ἀχέεσσιν. 714. Ol. male jungebantur ἴστω Κόλχ. ὅρκος, et poſt ἐποτρύνεις colon ponebatur. 715. Ol. ἠδ' ὑπένερθε. E conj. Valken. correctum. 721. E Parr. codd. Brunk. dedit: ἐκ κείνου δ' ἱκάνει, quod miror ejus aures non repudiaſſe.

utraque mutuo edidit fletum, et excitatus eſt ejulatus
tenuis per domos illis lamentantibus prae dolore.
hanc vero prius Medea allocuta eſt moeſta:
„Miſera, quam tandem tibi faciam medicinam, quod loqueris
diras horribiles et Furias? utinam enim
certo ſitum ſit in nobis, tuos filios ſervare —
teſtor — Colchorum jusjurandum magnum, quod jurare
ipſa jubes — magnum Coelum et quae infra eſt
Terram, deorum matrem, quantae vires ſunt meae,
non tibi me defuturam eſſe, quae effici poſſint roganti.“
Dixit: Chalciope autem reſpondit his verbis:
„Nonne igitur hoſpiti audebis, deſideranti et ipſi
aut dolum, aut quandam rationem excogitare certaminis
propter meos liberos? et ab illo quidem (miſſus) venit

"Ἄργος, ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
μεσσηγὺς μὲν τόνγε δόμων λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα."
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι
θυμός·
φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χρόα, καδδέ μιν ἀχλὺς
εἷλεν ἰαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπε
„Χαλκιόπη, ὡς ὔμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ὣς ἔρξω· μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
ἠώς, μηδέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
εἰ ἔτι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων
σῶν θείην, οἳ δή μοι ἀδελφειοὶ γεγάασι
κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
φημὶ κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλεσθαι,
ἶσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγώ ποτε μητρὸς ἄκουον.

723. Ol. δόμον. 725. κ. μιν cum Vr. 3. Vatt. et codd. Br. Ol. κ. μὲν — 726. Ol. ἔειπεν. 729. Br. μηδ' ἐμὲ δ. 730. Br. ex ingenio dedit: ἅ τι γε σ. ψ. At ἔτι, quod in pler. codd. eſt, jungo cum προφερέσ. 731. Ol. γεγάασιν. 732. ſ. Ol. αὐτὴν — κασιγνήτην — κούρην — In codd. nonn. (ut uno Vat.) κούρη legitur. In Guelf. etiam κασιγνήτη. - 735. Ol. ὣς.

Argus, incitans me, ut tuum ſollicitem auxilium:
interim illum domi reliqui huc profecta."
Sic dixit: ei autem intus exſultavit prae gaudio
animus:
erubuitque ſimul pulchra facie: caligo vero ipſam
occupavit exhilaratam, et haec verba locuta eſt:
„Chalciope, ut vobis gratum jucundumque eſt,
ita faciam. non enim meis oculis luceat
aurora, neque me diu amplius vivam videas,
ſi tua vita adhuc praeſtantius aut quidquam filiis
tuis ducam, qui mihi fratres ſunt
conſobrinique cari et aequales. ſic vero et ipſa
dico me ſororem tuam atque filiam eſſe,
quoniam aeque quam illis tuam praebuiſti mam-
mam
infantulae, ut ſemper ego a matre audivi.

ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελκτήρια φάρμακα ταύρων
οἰσομένη ξείνῳ, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν."
Ὣς ἥ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισί τ' ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δέ μιν αὖθις
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρὲξ οὗ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάασθαι.
Νὺξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγε κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καί τις ὁδίτης
ἤδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο· καί τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν

738. Ol. οἴσομαι, et v. ſeq. deeſt, quem e Schol. revocari in ordinem juſſerat Ruhnk. ἄσομαι exhibet Medic. 741. Ol. διεπέφραδεν. Vt Br. ed. ita Vrat. Mox Br. ed. τὴν δὲ μὲν αὖτις. Sed in App. ipſe vulg. agnoſcit explicari commode poſſe. αὖθις autem omnes libri. 744. Ol. ἄγεν κ. 748. τεθνεότων, Ox.

age igitur, cela meum ſilentio beneficium, ut parentes
lateam perficiens, quod promiſi: mane vero in templum
vehar Hecatae, quae demulceant tauros medicamina
allatura hoſpiti, cujus cauſa haec contentio exſtitit."
Sic illa ex thalamo rurſus abiit, filiisque auxilium
germanae ſororis nunciavit. hanc ipſam vero denuo
pudor inviſusque metus occupavit ſolam relictam,
quod talia patre inconſulto de viro deliberaverit.
Nox deinde terrae induxit caliginem: at in mari
nautae Helicen atque ſidera Orionis
ſpectabant e navibus: ſomnum vero etiam viator quis
jam et janitor appetebat: et aliquam filiorum
matrem mortuorum altus ſopor opprimebat:
neque canum latratus amplius in urbe, non fremitus erat

ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρε
δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλε
φθίσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.
πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν,
ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι,
ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀΐσσουσα·
ὧς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέῳ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροός, ἀμφί τ' ἀραιὰς
ἶνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρις,
ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότ' ἀνίας
ἀκάματοι πραπίδεσσιν ἐνισκίμψωσιν Ἔρωτες.

753. Ol. ἔμελλεν. Cum Vrat. et Br. ſcripſi ἔμελλε. 754. φθίσθαι cum uno Vat. codd. Br. et edd. nonn. Ol. φθεῖσθαι. 765. ἐνισκίμψωσιν cum codd. Br. 3. Vatt. Vrat. (in quo tamen dividitur ἔνι σκίμψ.) pro vulg. ἐνισκήψωσιν.

ſonorus: ſilentium nigras tenebat tenebras.
at Medeam non dulcis occupavit ſomnus.
multae enim Iaſonis amore curae excitabant eam
metuentem taurorum validam vim, per quos erat
periturus indigno fato in agro Martis.
ſaepe vero ei cor intus agitabatur,
velut ſolis quidam in aedibus reſultat radius
ex aqua repercuſſus, quae modo aut lebeti
aut forte ſitulae infuſa eſt: ille huc illuc
celeri gyro commovetur ſaliens:
ſic etiam in pectore animus jactabatur puellae.
lacrymae vero ab oculis prae miſeratione fluebant, intus ſemper
conficiebat dolor perurens corpus et circa raras
fibras capitisque ſub imum uſque nervum,
quo triſtiſſimus ſubit cruciatus, quando ſollicitudines
indefeſſi animo immiſerint Amores.

φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὔτως εὔκηλος ἑὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
ἑζομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε·
„Δειλὴ ἐγὼ, νῦν ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι,
πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
πήματος· ἀλλ' αὔτως φλέγει ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
πρὶν τόν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκέσθαι
Χαλκιόπης υἷας· τοὺς μὲν θεὸς, ἤ τις Ἐριννὺς
ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας. —
φθίσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι
μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας

767. Ol. καταφθεῖσθαι. Cum Brunk. correxi. 771. Poſt γένωμαι ol. punctum, Br. comma adpoſuit. Ego etiam poſt ἐγὼ, non poſt νῦν interpunxi. 772. Ol. πάντη. Sed ſine jota etiam Vrat. ſcribit. 778. φθίσθω cum Brunk. codd. Ol. φθείσθω.

cogitavit autem nunc ſe delinientia tauros medicamina
daturam, nunc non daturam: perituram vero et ipſam:
mox nec ipſam ſe morituram, nec medicamina daturam,
verum ſic quiete ſuum perlaturam eſſe malum.
ſedens vero deinde fluctuabat, et dixit:
„Miſera ego, nunc ſive hic malorum, ſive illic verſer,
undique mens eſt perplexa: nec quoddam remedium
mali: verum ſic ardet ſemper. utinam ego
Dianae velocibus prius ſagittis interfecta eſſem,
priusquam illum conſpicerem, priusquam in Graeciam abirent
Chalciopae filii, quos deus aut quaedam Furia
nobis flebilium auctores ſollicitudinum huc inde reduxit. —
pereat certans, ſi ei in agro (Martis) perire
fatale eſt. quomodo enim meos lateam parentes

φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσετ' ἀρωγῆς;
ἦ μιν ἄνευθ' ἑτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιό περ ἔμπης
λωφήσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐῤῥέτω αἰδὼς,
ἐῤῥέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθεὶς
ἀσκηθὴς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρου,
ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένῃ μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
πότμον ἐμόν· καί κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
ἥ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο

780. Num ἔτι, *praeterea?* 783. Non uno modo interpungitur. 789. Ol. μελάθρων. Correxit Br. praeeunte cod. Vind. Aſſentitur Vrat. ſed ω ſupraſcr. In Vatt. μελάθρῳ, ut Pariſſ. 794. ἄλλαι cum Vr. 3. Vatt. codd. Br. pro vulg. ἄλλη.

medicamina parans? qualem vero ſermonem edam?
quis vero dolus? quae ratio furtiva erit auxilii? —
num ipſum ſine ſociis amplectar ſolum conſpicata? —
me miſeram! non tamen puto, ipſo mortuo, me
liberam fore a doloribus: tum vero malum nobis evenerit,
ille quando vita privatur. valeat pudor,
valeat decus: ille meo conſilio ſervatus
incolumis, quo ei placet, illuc abeat.
at ego illo ipſo die, quo confecerit certamen,
moriar, aut collo ſuſpenſo de trabe,
aut etiam deguſtatis vitam perdentibus venenis. —
at vel ſic mortuae mihi illudent poſtea
conviciis: longe autem omnis urbs perſonabit
meo fato: atque me ſermonibus traducentes
Colchides alio aliae indigne vituperabunt:
quae quidem curans tantopere virum alienigenam

κάτθανεν, ἤ τις δῶμα καὶ οὓς ᾔσχυνε τοκῆας
μαργοσύνῃ εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος; —
ὤ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισι
πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι."
Ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ῥαιστήρι', ἔκειτο.
ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο· δεῦε δὲ κόλπους
ἄλληκτον δακρύοισι. τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγὲς αὔτως,
αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἑὸν μόρον. ἵετο δ' ἥγε
φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, ὄφρα πάσαιτο.
ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος· ἀλλά οἱ ἄφνω
δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.

799. Ol. θαλάμοισιν. 805. Ol. ἀστεγὲς, quod ſine codd. emendatum. 807. ὄφρα cum Vrat. (et, ni fallor, 3. Vatt., unde ἄφρα affertur) atque Br. pro vulg. τόφρα.

perierit, quae domum ſuosque dedecoraverit parentes,
libidini cedens: quae vero non mea erit infamia? —
hei mihi, propter meum malum. profecto multo ſatius eſſet,
hac ipſa nocte linquere vitam in thalamis
morte inopinata, mala probra omnia effugientem,
priusquam haec perniciosa et infanda perficiam."
Dixit, atque arcam allatum abiit, in qua multa
medicamina, alia ſalutaria, alia peſtifera, recondita erant,
qua genibus impoſita lamentata eſt: rigabat vero ſinum
indeſinenter lacrymis, quae defluebant effuſe ita,
dum valde deplorabat ſuam mortem. cupiebat vero illa
venena ſeligere letifera, ut deguſtaret.
jamque vincula ſolverat arcae
eximere illa cupiens infelix: at ei repente
timor ſaevus inviſi mentem ſubiit Orci.

ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
θυμηδεῖς βιότοιο μελησόνες ἰνδάλλοντο.
μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος, οἷά τε κούρη·
καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι,
ἢ πάρος, εἰ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
καὶ τὴν μέν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετάτροπος, οὐδ' ἔτι βουλὰς
ἄλλῃ δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
φάρμακα συνθεσίῃσι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν.
πυκνὰ δ' ἀνὰ κληΐδας ἑῶν λύεσκε θυράων,
αἴγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ἠριγενής, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.

813. Hic verſus in 2. Vatt. et Vrat. omittitur, in Vrat. infra adjicitur in marg. 816. Ol. ἦ ἐτεόν γε. Correxit Brunk. 817. ἀπεκάτθετο Flor. Steph. et vulg. 818. ἐννεσίῃσι cum Vr. 3. Vatt. et codd. Br. pro vulg. αἰνεσίῃσι. Tum vulg. οὐδέ τι et 819. ἄλλη. 821. Br. e 2. codd. edidit: ἀντιάσειεν. Sed et vulgata forma eſt commoda. 822. Ox. κληΐδας.

tenebaturque ſtupore diu, et circum omnes
ſuaves vitae curae ei obverſabantur.
recordata eſt voluptatum, quae inter vivos ſunt,
recordata aequalium admodum hilarium puellarum, utpote puella:
atque ei ſol jucundior erat adſpectu,
quam antea, ſi vere quidem mente disquirebat ſingula.
atque illam (arcam) rurſus de ſuis depoſuit genibus,
Iunonis conſiliis mutata, neque amplius ſententias
alio atque alio diviſit: cupiit vero ſtatim apparere
auroram exorientem, ut illi delinientia daret
medicamina ex promiſſo, atque abiret in ejus conſpectum.
ſaepe autem clauſtra ſuarum ſolvit forium,
lucem proſpectura: ei vero gratiſſimum miſit jubar
Aurora, et agitabantur per urbem omnes.

Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μήδεα κούρης·
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο,
αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόα· δῦνε δὲ πέπλον
καλὸν, ἐϋγνάμπτοισιν ἀρηράμενον περόνῃσιν·
ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
ἀργυφέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἔνι δινεύουσα
στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων, τά οἱ ἐν ποσὶν ἦε
θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο,
ἥλικες, οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,

826. μήδεα cum Vrat. 3. Vatt. Brunk. pro vulg. δήνεα. 827. κίε ſine codd. dedit Br. 828. Al. ταπρῶτα. 833. Vulg. ἀρηρέμενον. 835. ἀργυφέην cum Vrat. 3. Vatt. codd. Br. et Flor. ed. Vulg. ἀργυρέην. Mox 836. cum Br. ἦε pro vulg. ἦεν. 840. Servavi quod codd. omnes exhibent. Br. dedit: πορσαίνουσαι, quod haec forma probatior ſit.

Tum fratres quidem adhuc ibi manere juſſit
Argus, ut obſervarent mentem et conſilia puellae:
ipſe autem rurſus ad navem abiit, antea (ab illis) ſeparatus.
Illa ubi primum lucentem vidit auroram
virgo, flavas religavit manibus comas,
quae ei negligenter demiſſae jactabantur,
ſordidasque deterſit genas: at unguento
nectareo nitidum reddidit corpus: induitque peplum
pulcrum, bene flexis inſtructum fibulis:
divino autem capiti ſuperinjecit calyptram
candidam. ibi vero in aedibus ſe circumagens
calcavit ſolum, oblivione dolorum, qui aderant
infiniti, et aliorum, qui exſtituri erant poſtea.
juſſit vero ancillas, quae ipſi duodecim omnino
in veſtibulo thalami odorati verſabantur,
aequales, quae nondum torum cum viris inſtruxerant,

ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
οἵ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
φάρμακον, ὅ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι·
τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
Δαῖραν μουνογένειαν ἑὸν δέμας ἰκμαίνοιτο,
ἦτ' ἂν ὅγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῇσιν,
οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
λωΐτερος κεῖν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
πρωτοφυὲς τό γ' ἀνέσχε καταστάξαντος ἔραζε
αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισιν
αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὕπερθε,
χροιῇ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ, ἐξεφαάνθη

845. ff. Ol. ὀῤῥα. Poſt *καλέεσθαι* colon, loco puncti, poſui. Sic non opus eſt ſeqq. mutari, quae ad Iaſonem (qui eſt ὅγε) ſpectant. Br. ex ingenio edidit: τῷ. εἴ κ' ἐννυχίοις τις ἀρεσσ. Pro Δαῖραν multi codd. (etiam Vr. et 3. Vatt.) κούρην e gloſſ. et pro δέμας, (etiam Vrat.) μένος. 852. Ol. ἔνι, et 854. πηχύϊον. 854. Malim δή τοι.

celeriter mulos jungere currui,
qui ipſam in Hecatae ſplendidum templum veherent.
tum igitur ancillae inſtruebant rhedam:
illa interea ex cava depromſit arca
medicamentum, quod dicunt Prometheum appellari:
quo ſi, nocturnis placata ſacris
Proſerpina unigenita, ſuum corpus madefecerit (Iaſon),
certo ille nec disrumpi poſſet ferri ictu,
nec urenti igni cederet: verum etiam robore
praeſtantior illo die una et viribus fuerit.
id primum enatum prodiit, deſtillante in terram
aquila crudivora in ſaltibus Caucaſiis
ſanguinolentam ſaniem Promethei aerumnoſi.
ejus quidem flos fere cubitalis ſuperne,
colore Corycio ſimilis croco, apparuit.

καυλοῖσί διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα.
τῆς, οἵην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ,
Κασπίῃ ἐνὶ κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
ἑπτάκι δὲ Βριμὼ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ, σὺν ὀρφναίοισι φάρεσσι.
μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα,
ῥίζης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
τό ῥ' ἥγ' ἐξανελοῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
ἥ τέ οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἑκάτερθεν ἔβησαν.

856. καυλοῖσι cum Br. et omn. Vatt. pro καυλοῖσιν. Mox vulg. ἐπήορον. 859. ἐνὶ κ. cum Br. pro vulg. ἐν κ. 861. Codd. nonn. ἐγκαλέσασα. 863. Vulg. ὀρφνιοίοις φαρέεσσι. Quod Br. ex uno cod. dedit, recepi numeri cauſa. 867. Vulg. τὸν ῥ' ἥγ', quae lectio e vitio ed. Ald. propagata eſt. Flor. cum nonn. codd. τόῤῥ' ἥγ' — In cod. Vrat. magna hic eſt verſuum confuſio.

caulibus geminis inſiſtens: ſed in terra
carni recens ſectae ſimilis erat radix.
ejus nigrum ſuccum, qualis eſt in montibus fagi,
Caſpia concha collegerat (Medea) ad medicandum,
ſepties perennibus lota aquis,
ſeptiesque Brimone juvenum nutrice invocata,
Brimone noctivaga, ſubterranea, inferorum regina,
nocte tenebricoſa, atris amicta veſtibus.
mugitu autem infra atra commovebatur terra,
radice ſecta Titania (Promethea): gemebat et ipſe
Iapeti filius, prae dolore animo deficiens.
illud igitur (medicamentum) depromtum odoratae impoſuit mitrae,
quae ei circa divinum pectus pendebat,
foraſque progreſſa celerem conſcendit rhedam:
cumque ea ancillae duae utrimque adſcenderunt.

αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο, καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἀμφίπολοι, πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε,
τρώχων, εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
οἵη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
ἠὲ καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο,
χρυσείοις Λητωῒς ἐφ' ἅρμασιν ἑστηυῖα,
ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσῃσι κολώνας,
τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσσου ἑκατόμβης·
τῇ δ' ἅμα Νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' αὐτῆς
ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
ὣς αἵγ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

874. Vulg. ἂν δ. χ. 877. Ol. Ἀμνησοῖο. Cum Br., Vrat. 3. Vatt. correxi. 879. In uno Vat. διεξελάησι. 882. Etiam hic cum Br. codd. dedi Ἀμνισίδος, etſi in Vr. eſt vulgatum Ἀμνησίδος. E Vatt. nihil notatur.

ipſa autem habenas ſumſit et bene factam ſcuticam
dextra, vectaque eſt per urbem: reliquae autem
ancillae, arca rhedae prehenſa a tergo,
currebant per latam viam: tunicas vero
tenues ad niveum genu uſque ſuſtulerunt.
qualis vero tepidis aquis Parthenii,
aut etiam Amniſi lota fluvii,
aureis Diana curribus inſiſtens
velocibus hinnulis vehitur per juga,
longe ventura ad multo nidore redolentem hecatombam:
eam una Nymphae ſequuntur comites, aliae ad ipſum
congregatae fontem Amniſium, reliquae vero
in ſaltibus et ſcopulis qui redundant fontibus, circaque ferae
gannitu blandiuntur verentes incedentem:
ſic illae ferebantur per urbem: undique vero populi

εἶκον, ἀλευάμενοι βασιληΐδος ὄμματα κούρης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὲκ πεδίων ἐλάουσα,
δὴ τότ' ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
ἱεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν·
„Ὦ φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
ἡμετέρην στρωφῶσιν. ἀμηχανίῃ βεβόληται
πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὔ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
τάων, αἳ τὸ πάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέροντο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκόμεσθα, καὶ οὔ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
εἰ δ' ἄγε, μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
μειλιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὥρην.
καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε

886. Br. ex ingenio ſcripſit ἀλευόμενοι, Aoriſtus ita explicandus: *quia vereri ſolebant*. 888. Ol. δι' ἐκ. 895. Al. τοπάροιθεν. Mox vulg. ἀγέρονται correxit Br. 899. Ol. ἀπονεισόμεθ'. Ex uno cod. correxit Br.

ceſſerunt, vitato regiae conſpectu puellae.
at poſtquam urbis bene ſtructos reliquerat vicos,
et ad templum venerat per campos vecta:
tum de volubili ibi deſcendit curru
promta, atque haec ad ancillas dixit:
„Amicae, profecto magnum quid peccavi, neque ſenſi
non accedendum eſſe ad alienigenas viros, qui in terra
noſtra verſantur. conſilii inopia perculſa eſt
omnis civitas: quare etiam nulla venit huc mulierum
illarum, quae antea quotidie confluebant.
at quoniam venimus huc, nec alius quis accedit,
agite, cantu animum affatim ſaturemus
ſuavi, his pulchris tenerae floribus herbae
collectis: tum deinde ipſo revertemur tempore opportuno.
atqui cum multis lucris domum redibitis

ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοινήν·
Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὡς δὲ καὶ αὐτὴ
Χαλκιόπη· — τὰ δὲ σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται. —
τὸν ξεῖνόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν ὑπέστη,
δῶρ' ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
κέκλομαι εἰς ὠπὴν, ἑτάρων ἄπο μοῦνον, ἱκέσθαι,
ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσοι
δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
φάρμακον. ἀλλ' ἀπόνοσφι πέλεσθ' ἐμοὶ, εὖτ' ἂν ἵκηται."
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις.
αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἑτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
ἠερίην Ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,

909. Ol. κατὰ σφίσιν et ὀπάσσῃ. Poſtremum Br. cum uno cod. emendavit. 911. Ol. πέλεσθέ μοι.

die illo, ſi mihi comprobaveritis hanc ſententiam:
Argus enim me verbis inducit, ſimiliter vero etiam ipſa
Chalciope: — tacite autem mente retinete quae auditis
a me, ne patris ad aures ſermo perveniat. —
hoſpitem me jubent, qui de tauris pactus eſt,
donis acceptis, e pernicioſis eripere laboribus.
at ego orationem probavi, atque etiam ipſum
jubeo in conſpectum, ſociis remotis ſolum, venire,
ut haec quidem dividamus inter nos, ſi praebuerit
dona afferens, ei autem nocentius aliud demus
medicamentum. itaque diſcedite a me, quando venerit."
Sic dixit: omnibus vero callidum placuit conſilium.
ſtatim vero Aeſoniden a ſociis ſolum abſtractum
Argus, quando jam illam a fratribus audiverat
mane in Hecatae ſanctum fanum abire,

ἦγε διὲκ πεδίου· ἅμα δὲ σφίσιν ἕσπετο Μόψος
Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνίσπειν
οἰωνούς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσσασθαι ἰοῦσιν.
Ἔνθ᾽ οὔπω τὶς τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ᾽ ἀνδρῶν,
οὔθ᾽ ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὔθ᾽ ὅσοι ἄλλων
ἀθανάτων ἥρωες ἀφ᾽ αἵματος ἐβλάστησαν,
οἷον Ἰήσονα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
ἠμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἤδη που ὀϊσσάμενος τὰ ἕκαστα.
Ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
τάων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
ὑψοῦ ἐπ᾽ ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς·

916. Ol. δι᾽ ἐκ. ἅμα δ. σ. cum Vr. 3. Vatt. et codd. Br. pro vulg. μετὰ δ. σ. 917. Ol. ἐνισπεῖν. 918. Nonn. codd. σὺν εὖ φράσσ. 923. Ol. ἐς ἄντα. 926. Plures codd. ὀϊσάμενος.

duxit per campum: una vero eos ſequebatur *Mopſus*
Ampyci filius, peritus et conſpectas interpretari
aves, et bene conſulere euntibus.
Tum nondum aliquis talis inter priores exſtiterat viros
nec qui ex ipſius Iovis genere erant, nec qui aliorum
immortalium ex ſanguine heroes prodierant,
qualem Iaſonem reddidit Iovis uxor illo die,
et coram viſendum et compellandum.
quem etiam ſpectantes ſtupuerunt ipſi ſocii
ſplendentem gratiis: laetatus autem eſt itinere
Ampycides, iam conjiciens omnia.
Eſt vero quaedam campi in via prope templum
populus foliis innumeris comata,
cui frequenter garrulae immorabantur cornices.
quarum aliqua interim alis motis
ſuperne in ramis Iunonis elocuta eſt conſilia:

„Ἀκλειὴς ὅδε μάντις. ὃς οὐδ᾽ ὅσα παῖδες ἴσασιν
οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὅθ᾽ οὕνεκεν οὔτε τι λαρὸν
οὔτ᾽ ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιτο
ἠιθέῳ, εὖτ᾽ ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἕπωνται.
ἔῤῥοις, ὦ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις,
οὔτ᾽ ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν Ἔρωτες.“
Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον, ὧδέ τ᾽ ἔειπε·
„Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
δήεις, Αἰσονίδη· μάλα δ᾽ ἠπίῃ ἀντιβολήσεις,
Κύπριδος ἐννεσίῃς, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
ἔσσεται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
νῶϊ δ᾽, ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὖτ᾽ ἂν ἵκηαι
τῷδ᾽ αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ᾽· οἰόθι δ᾽ αὐτὸς
λίσσεό μιν πυκινοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.“
Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ᾔνεον ἄμφω.

935. Codd. duo Vatt. ἐπήλυδες ὄχλοι. Tum codd. nonn. ἕπονται.

„Inglorius ille vates, qui ne, quae pueri quidem ſciunt,
novit mente cogitare, ſcilicet nec dulce quoddam
nec amabile puellam verbum dicturam eſſe
ad juvenem, quando ipſos alii comites ſequantur.
abi, male vates, mala ſuadens: nec tibi Venus
nec blandi faventes adſpirant Amores.“
Dixit objurgans: riſit vero Mopſus audita
voce avis divinitus miſſa, ſicque dixit:
„Tu quidem in templum deae abi, in quo puellam
invenies, Iaſon; admodum facilem offendes,
Veneris conſiliis, quae tibi adjutrix laborum
erit, ut etiam olim Agenorides dixit Phineus.
nos vero, ego et Argus, exſpectantes donec redieris
hoc in loco, aberimus: tantum vero ipſe
precare eam prudentibus cohortans verbis.“
Dixit aſtute, aſſenſit autem uterque.

οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥν τιν' ἀθύροι
μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανον ἑψιάασθαι·
ἀλλὰ μεταλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθους
τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς.
ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δοῦπον
ἢ ποδὸς, ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὠκεανοῖο,
ὃς δή τοι καλὸς μὲν, ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν·
ὣς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι

949. Ol. ὁμῶς. E codd. correxit Brunk. 950. ἐπὶ δηρὸν cum Vr. et Br. pro ἐπιδηρόν. ἐφήνδανον Brunk e codd. ſuis pro vulg. ἐφήνδανεν. 951. Codd. nonn. μεταλλήγεσκεν. et 953. παπτήνεσκε. 956. μετὰ δηρὸν cum Vrat. Br. Vulg. μεταδηρόν. 960. Codd. nonn. ἐσήλυθεν.

neque vero Medeae animus convertebatur ad alia cogitanda
quamquam canentis: omnes vero ei, quemcunque ludens ederet
cantum, non diu placebant ad ludendum:
ſed ceſſavit perplexa, neque unquam oculos
ad ancillarum coetum verſos tenuit quiete: in vias vero
longe circumſpexit, inclinatis genis.
profecto ſaepe intus frangebatur animus ejus, quando ſtrepitum
aut pedis aut venti praetereuntem audire ſibi videbatur.
at ille non diu poſt deſideranti apparuit
alte proſiliens, velut Sirius ex Oceano,
qui pulcher quidem et praeclarus adſpectu
exoritur, pecudibus autem plurimam immittit calamitatem.
ſic igitur illi pulcher quidem advenit viſu

Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὔτως
ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος.
γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
τὼ δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
ἢ δρυσὶν, ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν,
αἵ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐῤῥίζωνται,
νηνεμίῃ· μετὰ δ' αὖτις ὑπὸ ῥιπῆς ἀνέμοιο
κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὣς ἄρα τώ γε
μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἔρωτος.
γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνιπεπτηυῖαν
θευμορίῃ, καὶ τοῖον ὑποσαίνων φάτο μῦθον·
„Τίπτε με, παρθενικὴ, τόσον ἅζεαι, οἶον ἐόντα;

963. Duo codd. ap. Br. ἤχλυσεν. 967. Nonn. edd. ἄνεω, ſine iota ſubſcr. 970. Ol. ὑπαὶ ῥ. Praeter codd. Br. etiam Vr. 2. Vatt. ὑπαί. 972. Cod. unus Vat. φθέγξεσθαι. 974. ὑποσαίνων cum 2. Vatt. et codd. Br. Ol. ὑποσσαίνων. 975. Br. ſine codd. Τίπτ' ἐμὲ —

Aeſonides, aerumnam vero ingratam attulit conſpectus.
e pectore autem ei cor excidit, oculique pariter
caligine tenebantur: calidus genas occupavit rubor:
genua nec retrorſum, nec antrorſum movere
valuit, ſed ſubtus pedes obriguerant. interea igitur
ancillae ad unam omnes ab illis diſceſſerant.
illi muti tacitique adſtabant ſibi,
aut quercubus, aut proceris ſimiles abietibus,
quae juxta quiete in montibus radices egerunt
vento ſilente: poſtea rurſus impetu venti
motae ſtrepunt immenſum: ſic igitur illi
erant multum locuturi adflatu Amoris.
intellexit autem ipſam Iaſon in malum incidiſſe
divinitus immiſſum, atque haec blandiens dixit:
„Cur me, virgo, tantopere vereris, quum ſolus ſim?

οὐ τι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
ἀνέρες, οὐδ', ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάασκον,
ἦα πάρος. τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο, κούρη,
ἤ τι παρεξερέεσθαι, ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδ' ἐμὲ τερπνοῖς
φηλώσῃς ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
πρός σ' αὐτῆς Ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων,
καὶ Διὸς, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξεῖνός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκάνω.
χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
ὑμείων στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.

976. Ol. οὐ τοι. 977. Scripſi ἔνι ν. cnm Vrat. Ol. ἐνὶ ναιετάασκον. Br. ἐνιναιετάασκον. 980. ἀλλήλοισιν cum Vrat. et Br. codd. Ol. ἀλλήλοις. 982. Ol. μηδέ με. In Vrat. μὴ δέ μ. 983. Ol. τοπρῶτον. 985. Ol. σ' deerat. In Vr. et al. codd. πρός τ' α. 987. Ol. ξεῖν. τ' ἔτι. Dedi cnm Vatt. 2. et Brunk. codd. ξ. τέ τοι. Vr. ξ. δέ τοι. 988. Codd. plur. χρειῇ.

non ego talis ſum, quales male gloriantes alii ſunt
viri, nec, quando in patria habitabam,
fui antea. quare non nimium me verere, puella,
aut aliquid interrogare, quod tibi placeat, aut quid dicere.
ſed quoniam nobis convenimus faventes
in loco ſacro, ubi nefas eſt decipere,
aperte dic atque quaere: neque me ſuavibus
decipe verbis, quoniam primum promiſiſti
germanae ſorori, te idonea medicamina praebituram eſſe.
per ipſam te Hecaten precor, atque parentes
et Iovem, qui hoſpites et ſupplices manu tegit:
utrumque vero, et ſupplex et hoſpes huc venio,
rei neceſſitate ad ſupplicandum coactus. non enim ſine
vobis luctuoſo ſuperior ero labore.

σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
ἢ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
οὔνομα, καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
ἥρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
ἡρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἵ νύ ποτ' ἤδη
ἡμέας ἠϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσι,
τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
παρθενικὴ Μινωῒς ἐϋφρονέουσ' Ἀριάδνη,
ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο.
ἀλλ' ἡ μὲν καὶ νηὸς, ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
σὺν τῷ ἐφεζομένη, πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
πάννυχος οὐρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν.

991. Ol. ἤ. 992. Ol. ὡς. In Vr. ut Brunk. ἄλλοι. 993. Ol. κλήσωσιν. κλήσουσί σ' poeta non ſcripſit, ut concurſum litterae ſibilantis vitaret. 995. γοάουσι cum Br., cui accedunt Vr. et 3. Vatt. Ol. γοάασιν. 1002. Cod. Guelf. τέκμωρ, probante Brunk.

tibi vero ego rependam gratiam poſtea auxilii.
ut fas eſt, quemadmodum convenit diverſis locis habitantibus,
nomen et praeclaram efficiens (tibi) famam: ita vero etiam ceteri
heroes celebrabunt te in Graeciam reverſi
heroumque conjuges et matres, quae forſan jam
nos littoribus inſidentes deplorant.
quarum quidem triſtes diſſipabis curas.
jam aliquando *Theſea* e malis eripuit certaminibus
virgo Minoïa, bene cupiens *Ariadne*,
quam quidem *Paſiphae* filia pepererat Solis.
at illa etiam navi, poſtquam iram compeſcuerat Minos,
cum illo inſidens patriam reliquit: eam vero vel ipſi
dii amarunt, medioque ei in aethere ſignum
ſtellata corona, quam vocant Ariadnes,
per totam noctem cum coeleſtibus volvitur ſimulacris.

ὣς καί σοι θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσαις
τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ ἔοικας
ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι."
Ὣς φάτο κυδαίνων· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
νεκτάρεον μείδησ'· ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην·
οὐδ' ἔχεν, ὅ ττι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιτο,
ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.
καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
στράπτεν Ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς

1005. Ol. σαώσας. Ex uno cod. emendavit Br. 1007. Codd. plur. ἐπητίησι. 1011. Ol. ποτιμυθήσαιτο. Similiter v. 923. in uno Vat. eſt ποτιμυθήσασθαι. 1013. Alia lectio Schol. προπρὸ δὲ μειδήσασα. 1016. ἀγαλλομένη e ſuis codd. edidit Br. Ol. ἀγαιομένη. 1017. f. τοῖον — Μήδειαν ἐπὶ φ. conj. Wakef. 1018. Codd. nonn. πέμπεν pro στράπτεν e gloſſ.

ſic etiam tibi divinitus gratia erit, ſi ſervaveris
tantam principum virorum cohortem. profecto enim videris
ſecundum formam molli lenitate ornata eſſe."
Sic dixit laudans eam: illa declinatis oculis
ſuaviter riſit: effuſusque ei eſt intus animus
laude elatae, atque ſuſpexit oculis ex adverſo:
neque habuit, quod prius verbum ad eum diceret,
ſed una cupiit cuncta eloqui.
antea vero omiſſo ſermone ex odorata depromſit mitra
medicamentum: at ille ſtatim manibus accepit laetus.
atque ei vel omnem e pectoribus hauſtam
animam dediſſet delectata petente:
talis de flavo capite Iaſonis
emittebat Amor ſuavem flammam: illius autem lumina

ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν· ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
τηκομένη, οἵόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἐέρση
τήκεται ἠώοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς,
ἱμερόεν φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη·
„Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγήν.
εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμοιρηδὰ φυλάξας,
ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι
βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἔνι θῆλυν
ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.

1020. Ol. περὶ ῥοδέοισιν, quod et Vr. 1023. ὅτὲ cum Br. et Vr. (in quo et uno Vat. eſt αὖθις). Ol. ὅτε. 1029. διαμοιρηδὰ cum Vr. 2. Vatt. Br. Ol. διαμμοιρηδά.

oculorum rapuit: calebatque ejus animus intus
emollitus, quemadmodum in roſis ros
liqueſcit matutinis calefactus radiis.
ambo vero nunc in humum oculos defigebant,
pudore ſuffuſi, nunc rurſus in ſe conjecerunt lumina,
amabiliter hilaribus ſuperciliis ridentes.
ſero autem his (verbis) aegre allocuta eſt puella:
„Attende nunc, quomodo tibi molitura ſim auxilium.
quando advenienti pater meus tradiderit
ex ſerpentis maxillis peſtiferos ſeminandos dentes,
tum media nocte, aequaliter diviſa, obſervata
perennis aquis ablutus fluvii
ſolus ſine aliis, amictus veſtibus atris,
ſcrobem effodito orbicularem: in eaque ſemellam
agnam mactato, integramque crudam imponito
pyrae in ipſa bene exſtructae fovea.

μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσειο,
λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν·
ἔνθα δ' ἐπεί κε θεὰν μεμνημένος ἱλάσσηαι,
ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο· μηδέ σε δοῦπος
ἠὲ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,
ἠὲ κυνῶν ὑλακή, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἑτάροισι πελάσσῃς.
ἦρι δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠύτ' ἀλοιφῇ,
γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισι.
πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω,
καὶ ξίφος· ἔνθ' οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος ἀΐσσουσα
φλὸξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύ γε μή ποτ' ἀέθλου

1035. Ol. μειλίσσοιο, quod Br. correxit, codd. aliquot conſenſu. 1037. ſ. Ol. ἔνθα δ' ἔπειτα θ. μ. ἱλάσσηαι. ἂψ δ' ἀπὸ — Secutus ſum Br. cum et in marg. Vrat. adſcriptum eſſet: ἔνθα δ' ἐπεί κε θ. 1039. In 3. Vatt. deeſt, 1045. Ol. ἀθανάτοισιν. 1048. Codd. nonn. ἄσπετος.

unigenitam autem Hecaten Perſei filiam placato,
libans e patera mellea opera apum (mel).
tum, ubi deam memor placaveris,
retro a pyra recede, neque te ſtrepitus
aut pedum jubeat reverti,
aut canum latratus, ne omnibus irritis redditis,
nec ipſe decenter ad tuos ſocios accedas.
mane vero deſtillato hoc medicamento, tanquam unguento
nudatus perunge tuum corpus: ei vero robur
inerit immenſum, magnaque vis, nec dices te
viris, ſed diis aequalem eſſe immortalibus.
ſed praeter ipſam haſtam etiam ſcutum oblinatur,
et enſis, unde non te perruperint cuſpides
terrigenarum hominum, nec ſaeva irruens
flamma noxiorum taurorum. talis tamen non diu
eris, verum illo ipſo die: attamen tu nullo modo a

χάζεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ᾽ ὄνειαρ.
αὐτίκ᾽ ἐπὴν κρατερὲς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
χερσὶ καὶ ἠνορέῃ ςυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
οἱ δ᾽ ἤδη κατὰ ὤλκας ἀνας αχύωσι Γίγαντες,
σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
αἴ κεν ὀρινομένες πολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
λάθρῃ λᾶαν ἄφες ςιβαρώτερον· οἱ δ᾽ ἂν ἐπ᾽ αὐτῷ,
καρχαρέοι κύνες ὥςε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν
ἀλλήλες· καὶ δ᾽ αὐτὸς ἐπείγεο δηϊοτῆτος
ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ᾽ ἕκητι
οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλῦ ποθί· νίσσεο δ᾽ ἔμπης,
ἢ φίλον, ἢ τοι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι."
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη, καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλῦσα
θεσπέσιον λιαροῖσι παρηΐδα δάκρυσι δεῦε,
μυρομένη, ὅτ᾽ ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν ἑοῖο

1054. Ol. ἀνας αχύωσι. 1058. Ol. et in codd. καρχαλέοι. Alteram formam praebuit Etym. M. 1060. τοῖό γ᾽ ἕ. cum Vr. 3. Vatt. Br. Ol. τοῖό ρ᾽ ἕ. 1061. Ol. νέσσεο. 1062. Cum Vr. et Br. codd. ἤ τοι ἕ. (in Vatt. ἤτοι). Ol. εἴ τοι ἕ. 1065. Ol. ἑοῖο.

recede. atque tibi etiam aliud praeterea indicabo adminiculum.
ſtatim quando validos junxeris boves, celeriterque omne
manibus et virtute aſperum novale peraraveris,
jamque per ſulcos progerminaverint Gigantes
e ſatis draconis in atra gleba dentibus,
ſi excitatos multos ex agro obſervaveris,
clam lapidem immitte validum: illi ejus cauſa,
velut rabidi canes propter cibum, conficient
ſe ipſi: atque ipſe propera in pugnam
ruere. vellus autem in Graeciam propterea
auferes ex Aea procul: abi tamen
qua gratum eſt, qua tibi placet profecto ire."
Sic dixit, et tacite oculis ad pedes demiſſis
largiter tepidis genas lacrymis rigavit,
dolens, eum longiſſime a ſe

πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἷλέ τε χειρὸς
δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς·
„Μνώεο δ', ἢν ἄρα δή ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
οὔνομα Μηδείης· ὣς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
μνήσομαι. εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
δώματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηῒ περήσεις·
ἤ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο.
ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
ἥν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἐμεῖο."
Ὣς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
οὖλος Ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα·
„Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀίομαι, οὐδέ ποτ' ἦμαρ,

1066. ἐπιπλάγξεσθαι Vrat. 3. Vatt. al. codd. 1068. Codd. omnes (etiam Vrat. 3. Vatt.) ἤδη γάρ οἱ. Hinc olim editum: ἤδη γὰρ ἀπ' ὀ. Sed melius Br. 1071. Br. δ' ἐμοὶ — 1076. ἐμοῖο cum uno Vat. 4. Pariſſ. Ol. ἐμεῖο. Codd. plur. Πασιφάην.

per mare erraturum eſſe: moeſto igitur eum contra
iterum ſermone allocuta eſt, prehenditque manum
dextram: etenim ab oculis aufugerat pudor:
„Memento, ſi quidem aliquando redux domum veneris,
nominis Medeae: ſic vero et ego abſentis
recordabor. dic vero mihi benevole, ubinam tibi ſint
aedes, quo nunc hinc ſuper mare navi abiturus ſis:
utrum ad opulentam prope acceſſurus ſis Orchomenum,
an ad Aeaeam inſulam? memora etiam puellam,
quam quidem illam nominaſti nobilem filiam
Paſiphaes, quae patris ſoror eſt mei."
Sic locuta eſt: illum vero et ipſum ſubiit, lacrymis puellae,
ſaevus Amor, hoc vero viciſſim reſponſum dedit:
„Omnino nec noctu puto nec unquam interdiu,

σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
Αἰήτης προβάλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὔαδε πάτρην,
ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
πάμπαν ἐΰρρηνός τε καὶ εὔβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
Αἱμονίην δὴ τήνγε περικτίονες καλέουσιν.
ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι

1081. In omu. libb. *μηδέ τιν' ἄ.* atque ad ſenſum aeque neceſſarium eſt *τινα*, quam Br. judice ad *προβάλῃσι, κεν.* Edidit enim: *μηδέ κεν ἄ.* 1083. *εἰ δέ τοι* cum Vr. Br. Ol. *εἰ δέ τι.* 1086. Ol. *ἐΰρρηνος.* Sed codd *ἐΰρρειτος, ἐΰρρητος, ἐΰρρυτος.* Br. repoſuit *ἐΰρειτός*, repugnante Ruhnk. et vulg. defendente. 1090. *τήν γε* cum Vr. 2. Vatt. codd. Br. Ol. *τήνδε.* 1091. Ἰαωλκὸς cum uno Vat. et Brunk. Flor. Ἰωλκός, unde Hoeltzl. Ἰαολκὸς — Mox vulg. *πτόλις*, ſed *πόλις* etiam Vr.

tui me obliturum eſſe, evitata morte, ſi vere quidem
eſſugiam ſalvus in Graeciam, nec quendam alium
Aeetes objecerit pejorem nobis laborem.
ſi vero tibi noſtram cognoſcere placet patriam,
ediſſeram: admodum enim me et ipſum animus jubet.
eſt quaedam celſis circumdata montibus terra,
omnino ovibus abundans atque paſcuis, ubi *Prometheus*
Iapeti filius, bonum genuit *Deucalionem*,
qui primum condidit urbes, et aedificavit templa
diis, primus vero etiam inter homines regnavit.
Haemoniam illam quidem vicini nominant.
in ea *Iolcus*, mea patria, atque etiam aliae
multae (urbes) habitantur. ubi ne nomen quidem licet audire

Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὁρμηθέντα,
Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω,
ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλείτην τ' Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ' ἐρεείνεις;
αἴθε γάρ, ὡς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσατο Μίνως
ἀμφ' αὐτοῖς, ὣς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη."
Ὣς φάτο, μειλιχίοισι καταψήχων ὀάροισι·
τῆς δ' ἀλγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνῖαι,
καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ·
„Ἑλλάδι που τάδε καλά, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνῃ
ἰσοῦμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.

1096. Ol. poſt ἀγορεύω interr. nota poſita. 1102. καταψήχων cum Vr. 3. Vatt. Brunk. Ol. καταψύχων.

Aeaeae inſulae: *Minyam* vero profectum,
Aeoliden Minyam, inde fama eſt Orchomeni
aliquando Cadmeis conterminam urbem condidiſſe.
at quid haec tibi fruſtra omnia dico,
noſtras domos, et longe celeberrimam *Ariadnen*,
filiam *Minois*, quo ſplendido nomine illam
virginem appellabant amabilem, de qua me interrogas?
utinam enim, ut cum Theſeo tum conſenſit Minos
ratione illorum, ſic nobis pater tuus amicus ſit!"
Sic dixit, blandis demulcens verbis,
illius vero acerbiſſimae animum vexabant curae,
atque illum triſtis miſerabili allocuta eſt ſermone:
„In Graecia, opinor, hoc honeſtum eſt, pactorum rationem habere:
Aeetes vero non talis inter homines, qualem dicis
Minoa Paſiphaes maritum fuiſſe: neque *Ariadnae*
aequalis ſum: quare noli hoſpitalitatem commemorare;

ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ Ἰωλκον ἵκηαι,
μνώεο· σεῖο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμὶν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο·
ἢ αὐτήν γε ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
ἐνθένδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
ὄφρα σ', ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἴθε γὰρ εἴην
ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
δάκρυα, τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε·
„Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν, αἰδοίη τε

1111. Ol. ἧμιν. 1113. Ol. αὐτήν με. Conſenſu plurium codd. mutavit Brunk. 1114. Codd. plerique Ἰωλκόν. Hoelzl. et Ox. Ἰαολκόν. 1121. Brunk. ὡς δ. κ.

ſed tantum tu mei, quando Iolcum redieris,
memento: tui ego, vel meis invitis parentibus,
recordabor. veniat vero nobis e longinquo aut quaedam fama
aut nuncia quaedam avis, quando oblitus fueris mei:
aut ipſam me celeres ſuper mare ferant
hinc Iolcum abreptam venti,
ut tibi, coram probra ingerens,
in memoriam revocem, meo conſilio te effugiſſe. utinam enim
ex improviſo tum tuis verſer in aedibus!“
Sic igitur dixit, miſerabiles profundens de genis
lacrymas; illam autem hic viciſſim allocutus eſt:
„O bona, inanes ſine vagari ventos,
ipſamque etiam nunciam avem, quoniam vana loqueris.
ſi vero etiam in illas ſedes et Graeciam veneris,
honorata mulieribus et viris, venerandaque

ἔσσεαι, ἠδέ σε πάγχυ θεὸν ὣς πορσανέουσιν,
οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο
σῇ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
καὶ θαλεροὶ κακότητος ἅδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισι
πορσανέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι."
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα κατερρίγησεν ἰδέσθαι,
σχετλίη· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν. ὣς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκοιτο
Αἰαίη Μήδεια, λιποῦσα γε πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσαι ἄπωθεν
σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη

1124. Ol. οἵ δέ σε — Ex uno cod. emendavit Br. θεὸν ὡς cum Vr. ſcripſi, pro θ. ὥς. Ex nullo libro aſſertur θεάν. 1129. Vrat 3 Vatt. h. l. πορσυνέεις. 1132. ſ. In Ox. ἰδέσθαι σχετλίη. Br ἰδέσθαι. σχετλίη οὐ μ. 1133. Ol. ἀπαρνήσασθαι. Futurum h. l. poſuit Brunk. e ſuis codd. quibus accedunt Vrat. 3. Vatt. 1135. Ol. ἵκηται, quod ad temporum conſecutionem apte mutavit Br. 1136. γε plur. codd. deeſt.

eris, et te omnino velut numen colent,
quod horum filii redierint
tuo conſilio, illarum rurſus et fratres et cognati
et florentes e malis omnino ſervati ſint conjuges:
noſtri vero tori thalamis in virgineis
conſors eris: neque nos diſtrahet ab amore
aliud, antequam mors fatalis circumdet."
Sic dixit: illi intus animus diffluebat his auditis.
tamen facinora atra horruit videre,
miſera: nec diu recuſatura erat
in Graecia habitare. ita enim hoc molita erat Iuno,
ut in exitium Peliae in ſacram Iolcum veniret
Colchica Medea, relicta patria terra.
Iam famulae ſpectantes procul
tacite moerebant; poſtulabat autem diei tempus,

ἂψ οἰκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.
ἡ δ' οὔπω κομιδῆς μιμνήσκετο· — τέρπετο γάρ οἱ
θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν· —
εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ηὔδα·
„Ὥρη ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο
δύῃ ὑποφθάμενον, καί τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
ὀθνείων· αὖτις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
Ὣς τώ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
πειρήθεν· μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον. ἤτοι Ἰήσων
εἰς ἑτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι·
ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὔ τι περιπλομένας ἐνόησε.
ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίη πεπότητο.
αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε

1144. Codd. nonn. ἀποφθάμενον. In 2. Vatt. νοήσει. 1146. Ol. ἔπεσσιν. 1151. Codd. fere omnes: μεταχρονίη. 1152. Plur. Codd. αὐτομάτη.

ut retro domum iret ad ſuam matrem puella.
illa autem nondum reditus memor fuiſſet: — delectabatur enim ei
animus ſimul forma et dulcibus verbis: —
niſi Iaſon cautus, quanquam ſero, dixiſſet:
Tempus eſt diſcedendi, ne prius lux ſolis
occidat praeveniens, et quis omnia intelligat
alienorum: iterum vero conveniemus huc euntes."
Sic illi ſe mutuo blandis tamdiu verbis
tentarunt: tum vero diſceſſerunt. Iaſon quidem
ad ſocios et navem laetus rediit:
haec ad ancillas: quae prope occurrerunt
omnes una: eas tamen nequaquam advenientes animadvertit.
anima enim in nubibus ſublimis volabat.
lubentibus autem pedibus celerem conſcendit rhedam,
atque altera manu prehendit habenas, altera ſcuticam
artificioſam, ad impellendos mulos: hi vero in urbem

θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἀνιοῦσαν
Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
ἡ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένῃ λελίητο.
ἷζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθε,
λέχρις ἐρεισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.

Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἑτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα,
ἡρώων ἐς ὅμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δήνεα κούρης,
δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν· ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἑταίρων

1155. Ol τὴν δ' ἄρ' ἴκσαν. Ex uno cod. correxit Brunk. 1159. Ol. ἔνερθεν. 1166. Pro verbis ἡρ. ἐ. ὅμ. in 3. Pariſſ. uno Vat. οἱ δ' ἔκλυον ἕκαστα.

ruebant feſtinantes ad palatia. illam reverſam
Chalciope de filiis ſollicita interrogavit:
ipſa autem ſollicitudine perplexa nec ſermones
audivit, nec reſpondere interroganti voluit.
ſedit autem in humili ſcabello ſellae infra
oblique ſuffulciens laeva manu genam:
humidos inter palpebras habebat oculos, cogitans
in quam mali facinoris ſocietatem ſuo venerit conſilio.

Iaſon autem ubi cum ſociis iterum convenerat
eo loco, quo illis relictis diſceſſerat,
perrexit cum iis, exponens ſingula,
ad heroum coetum: una vero ad navem acceſſerunt.
illi eum amplexabantur, ut viderant, et interrogarunt.
at ipſe his omnibus narravit conſilia puellae,
oſtenditque medicamentum vehemens: ſed ſolus ſociorum.

Ἴδας ἧς᾽ ἀπάνευθε δακὼν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτὸς,
εὔκηλοι ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἅμ᾽ ἠοῖ
πέμπον ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηΐφιλον Τελαμῶνα,
σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ἑρμείαο.
βὰν δ᾽ ἴμεν, οὐδ᾽ ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσι
κρείων Αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
Ἀονίοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίῃ ἐνὶ Θήβῃ
Κάδμος, ὅτ᾽ Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανε,
πέφνεν, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίουρον ἐόντα,
ἔνθα καὶ ἐννάσθη, πομπῇ βοὸς, ἥν οἱ Ἀπόλλων
ὤπασε μαντοσύνῃσι προηγήτειραν ὁδοῖο.
τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς, ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα,
Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς, αὐτῷ τε φονῆϊ.

1171. Vr. ἐπὶ κν ἔργα τε ν. 1172. Ol. (ut Vrat. 3. Vatt.) μέλλοντο. Nonn. codd μέλοντο. Guelf. ut ed. Steph. μελέοντο. Vnus Par. cod. ἐμέλοντο. 1176. Ol. ἴασιν. 1180. Ol. Ἀρητιάδη, quod Br. praeeuntibus codd. correxit. 1183. H. l. Τριτωνὶς ſine codd. varietate legitur. Vrat. 2. Vatt. ὑπεγγενύων.

Idas ſedit ſeorſum mordens iram: ceteri vero
laeti tum quidem, quando tenebrae cohibebant noctis,
quieti curam ſuarum rerum geſſerunt. at primo mane
miſerunt ad Aeeten, qui ſemen peterent,
viros duos, praecipue ipſum belli amantem *Telamonem*,
una vero etiam *Aethaliden*, filium nobilem Mercurii.
iverunt igitur: nec fruſtra confecerunt iter: dedit enim ipſis euntibus
rex Aeetes difficiles in laborem dentes
Aonii ſerpentis, quem Ogygias ad Thebas
Cadmus, quando Europam quaerens venerat,
interfecit, Marti ſacri fontis cuſtodem,
ubi etiam habitavit, praeeunte vacca, quam ei Apollo
praebuerat oraculo ducem viae,
hos vero (dentes) dea Tritonia e maxillis evulſos
Aeetae donavit ſimul et ipſi (Cadmo) qui necaverat.

καί ῥ' ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισι
Κάδμος Ἀγηνορίδης ἐπὶ γηγενῆ εἵσατο λαόν,
Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
τοὺς δὲ τότ' Αἰήτης ἔπορε μετὰ νῆα φέρεσθαι
προφρονέως, ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐσσατο πείρατ' ἀέθλου
ἐξανύσειν, εἰ καί περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.
Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
ἑσπέριος, νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπήων·
Νὺξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἔπι ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων
αὐτίκ', ἐπεί ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέος ἀστέρες ἄρκτου
ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήϊος, ἠΰτε τις φώρ,
σὺν πᾶσι χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα

1186. Ol. γαιηγενῆ. In uno Vat. γενηγενῆ. Forma γαιηγενὴς tamen non plane rejicienda. 1188. Ol. ἔπορεν. 1189. ὀΐσσατο cum Vr. 3. Vatt. Br. Ol. οἴσατο. 1195. Brunk. ſine codd. edidit εὐφεγγέες. Retinui vulg. ob codd. et numeros orationis. 1196. Codd. plur. παρεύκηλος.

et hic quidem Aoniis inſevit campis,
Cadmus Agenorides, terrigenamque condidit populum,
quotquot Marte demetente haſta ſuperſtites erant:
alios vero (dentes) tum Aeetes dedit ad navem avehendos
lubenter, quoniam non eum putabat metas certaminis
eſſe aſſecuturum, ſi vel juga tauris injecerit.
Sol quidem procul tenebricoſam ſubiit terram
veſpertinus, ultimos ſupra vertices Aethiopum:
Nox vero equis impoſuit juga: ſed ſtrata
pararunt heroes ad retinacula. at *Iaſon*
ſtatim, poſtquam Helices ſplendentis ſtella urſae
inclinabatur, coelituſque omnino tranquillus exſtitit aether,
abiit in deſertum clandeſtinus, veluti quidam fur,
cum omnibus, quae neceſſaria erant; antea enim curaverat ſingula

ἠμάτιος· θῆλυν μὲν ὄϊν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
Ἄργος ἰὼν ἤνεικε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἕλε νηός.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἱαμενῇσιν,
ἔνθ' ἤτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φᾶρος
ἕσσατο κυάνεον, τό μέν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λημνιὰς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.
πηχυΐον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἔνι βόθρον ὀρύξας
νήησε σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνειοῦ τάμε λαιμόν,
αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαῖε δὲ φιτροὺς
πῦρ ὑπένερθεν ἱεὶς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβὰς,
Βριμὼ κικλήσκων Ἑκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων,
καί ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' ἀΐουσα
κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
ἱροῖς Αἰσονίδαο. πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο
σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες·

1209. Codd. nonn. αὐτ. δ' εὖ. 1211. In uno Pariſ. ἐπαρήγον'. 1214. Ol. ἱεροῖς.

interdiu: feminam quidem ovem, et lac ex ovili
Argus attulerat: alia vero ex ipſa ſumſit nave.
at quando vidit locum, qui extra viam tritam erat
hominum, in puris tranquillus pratis irriguis,
ibi quidem primum lavit fluvio
rite divino tenerum corpus: induit autem pallium
nigrum, quod ei antea dederat
Lemnia *Hypſipyle* crebri monumentum concubitus.
cubitali deinde in ſolo fovea effoſſa
exſtruxit ligna ſciſſa, et agnae ſecuit jugulum,
ipſamque bene ſuperne extendit, accenditque ſtipites
igne ſubjecto, affuditque mixta libamina,
Brimonem invocans *Hecaten* adjutricem laborum.
qua invocata ille retro ceſſit: illa vero audiens
ſpecubus ex imis horrenda dea acceſſit
ad ſacra Iaſonis: eam autem undique cingebant
horribiles cum quernis ramis dracones:

στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήνγε
ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
πίσεα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμηΐδες, αἳ περὶ κείνην
Φάσιδος εἱαμενὴν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
Αἰσονίδην δ' ἤτοι μὲν ἕλεν δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὣς
ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἑτάροισι
μίκτο κιών· ἤδη δὲ φόως νιφόεντος ὕπερθε
Καυκάσου ἠριγενὴς Ἠὼς βάλεν ἀντέλλουσα.

Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο
θώρηκα στάδιον, τόν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
χρυσείην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
ἠελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.

1218. Ol. πέσεα. 1219. Plur. codd. etiam 3. Vatt. Vrat. ποταμήτιδες forma inſolentiore. 1221. Br. ἕλε. 1223. Ol. ὕπερθεν.

coruſcabat infinitum facium lumen: circa illam
acuto latratu inferi canes ſonum edebant.
prata vero tremebant omnia ad viam: et ululabant
Nymphae paludem incolentes fluviales, quae circa illum
Phaſidis paluſtrem locum Amarantii verſantur.
Iaſonem quidem occupavit metus, ſed eum ne ſic quidem
reſpicientem pedes ferebant, donec cum ſociis
jungeretur reverſus: jam vero lucem nivoſo ſuper
Caucaſo matutina Aurora miſit exoriens.

Et tum quidem Aeetes pectoribus induit
thoracem firmum, quem ei praebuerat, qui interfecerat
ſuis Phlegraeum Mars manibus *Mimantem:*
auream vero capiti galeam impoſuit quatuor conis inſignem,
ſplendentem, quale orbiculare eſt lumen
ſolis, ubi primum prodit ex Oceano.

ἂν δὲ πολύῤῥινον νῶμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
δεινὸν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν ἔ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
τῆλε παρὲξ, ὅ κεν οἷος ἐναντίβιον πελέμιζε.
τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν· ἐκ δὲ πόληος
ἤλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλῳ
παρσταίη· σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
οἷος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
ἅρμασιν ἐμβεβαὼς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὅ γε Λέρνης
ὕδωρ, ἠὲ κατ' ἄλσος Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο,
καί τε Καλαύρειαν μετὰ δηθ' ἅμα νίσσεται ἵπποις,
Πέτρην θ' Αἱμονίην, ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν·
τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.

1231. Ol. ἂν, et πολύῤῥινον. 1234. Ol. πτολέμιζε, (πολέμιζε mavult Matthiae), et 1235. εὐπηγέα. 1237 Br. mavult: χέλεν. 1238. Edd. nonn. ἀέθλων. 1243. Br sine codd dedit: δὴ θαμὰ ν. Friget θαμά. Structura est: μετανίσσεται ἅμ' ἵπποις. Mox ol. νάσσεται. 1244. Tres Vatt. πετρήεντα Γ.

multis vero coriis conſtans verſabat ſcutum, et haſtam
terribilem, immenſam, quam nemo alius ſuſtinuiſſet
heroum, Hercule relicto
procul, qui vel ſolus contra pugnaſſet.
ei etiam velocium equorum bene compactum currum
tenebat juxta *Phaëthon* conſcendendum. conſcendit vero etiam ille,
habenasque manibus tenuit. ex urbe autem
agitavit currum per latam viam, ut certamini
adſtaret: cum illis autem infinitus ruit populus.
qualis vero Iſthmium abit Neptunus ad certamen
curru vectus, aut Taenarum, aut ad Lernae
aquam, aut per lucum Hyantii (Boeoti) Oncheſti,
atque Calauream adit cum equis
et Petram Haemoniam, aut arboribus conſitum Geraeſtum:
talis igitur Aeetes Colchorum dux erat viſendus.

Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνῃσιν Ἰήσων
φάρμακα μυδήνας, ἠμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν
ἠδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
πείρησαν τευχέων βεβιημένοι, οὐδ' ἐδύναντο
κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ που· ἀλλὰ μάλ' αὔτως
ἀαγὲς κρατερῇσιν ἐνεσκλήκει παλάμῃσιν.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας
κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἆλτο δ' ἀκωκὴ,
ῥαιστὴρ ἄκμονος ὥστε, παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδησαν
γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δῦ δέ μιν ἀλκὴ
σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος· αἱ δ' ἑκάτερθε
χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθε
κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν αὐχέν' ἀείρει·
τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων.

1250. Ol. γέ περ. Br. ex aliquot codd. Pariſſ. emendavit.

Interea Medeae monitis Iaſon
medicamentis deſtillatis et ſcutum undique conſperſit
et haſtam validam atque enſem: circaque ſocii
tentarunt arma, vi adhibita, neque potuerunt
illam haſtam flectere vel tantillum: immo omnino
infracta robuſtis induruerat manibus.
at his vehementer iraſcens Aphareïus *Idas*
feriit juxta ferratam cuſpidem magno enſe: reſiluit vero acies,
velut malleus ab incude, repercuſſa: ipſi fremebant
laeti heroes ob ſpem certaminis.
atque ipſe deinde oblinebatur, ſubiitque eum robur
horrendum, infandumque, et intrepidum, et utrinque
manus induruerunt viribus valentes.
ut vero bellicus equus appetens praelium
calcitrando hinniens pulſat ſolum, at ſuperne
exſultans rectis auribus caput extollit:
talis Iaſon exſultabat robore membrorum.

πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐνὶ χερσὶ τινάσσων.
φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀΐσσουσαν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
καὶ τότ' ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· αὐτὰρ κληῖσιν ἐπισχερὼ ἱδρυνθέντες
ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
ὅσσον τ' ἐκ βαλβῖδος ἐπήβολος ἅρματι νύσσα
γίγνεται, ὁππότ' ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
τέτμον δ' Αἰήτην τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισι,
τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσόμενον ποταμοῖο.

1264. Ol. ἐν χερσί. 1265. Brunk. κε ζοφ. 1267. ἄγωνται cum Vr. 3. Vatt. et Br. Ol. ἄγονται. 1269. Edd. pr. ἱδρυθέντες. Codd. nonn. ἐπὶ σχερώ, vel σχερῷ.

multum vero hinc inde ſublimes pedes movit
clypeum aereum et haſtam manu agitans.
diceres atro de aethere delapſum
in tempeſtate fulgur frequens coruſcare
ex nubibus, quando deinde nigerrimum imbrem adducant.
atque tum deinde non diu amplius cohibituri ſe a certaminibus
erant: ſed in ſedilibus ex ordine conſidentes
celerrime in campum Martium properarunt.
tantum vero ille ſitus erat ultra urbem ex adverſo,
quantum a carceribus attingenda curru meta
eſt, cum certamina mortuo rege
praeſides peditibus et equitibus conſtituunt.
invenerunt autem et Aeeten et aliorum gentes Colchorum,
hos quidem Caucaſiis inſiſtentes ſcopulis,
illum vero ad ipſius littus flexum fluvii.

Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δή ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον,
νηὸς ἀποπροθορών· ἄμυδις δ' ἕλε παμφανόωσαν
χαλκείην πήληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων,
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
εἴκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρι Ἀπόλλωνι.
παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
χρίμψε δ' ἔπειτα κιὼν, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἴχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκ ποθεν ἀφράστοιο
κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
καρτερὰ, λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο, πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.

1280. Ol. ἄπο προθορών. 1283. Codd. nonn., ut Vatt. χρυσαόρῳ. 1286. ὄμβριμον Vatt. et al. codd. 1291. εἰλυμένα cum Vrat. Ol. εἰλυμένα.

Iaſon autem, quando jam retinacula alligarant ſocii,
tum tandem cum haſta et clypeo contendit ad certamen,
e nave proſiliens: ſimul vero cepit undique fulgentem
aeream galeam acutis plenam dentibus.
atque enſem circum humeros, nudus corpore, partim Marti
ſimilis, partim etiam aureo Apollini.
circumſpiciens vero novale vidit juga aerea taurorum,
atque cum dentali praeter illa factum ex ſolido ferro aratrum.
acceſſit deinde propius, adfixitque validam haſtam
rectam cuſpide ferrea, galeamque depoſuit firmatam.
abiit autem ulterius cum ipſo clypeo certa taurorum
veſtigia indagans: illi autem alicunde ex improviſo
latibulo ſubterraneo, ubi etiam ipſis erant ſtabula
firma, fuliginoſo undique involuta fumo,
ambo una proruperunt, ignis flammam ſpirantes.

ἔδδεισαν δ' ἥρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τούσγε,
εὖ διαβὰς, ἐπιόντας, ἅτε σπιλὰς εἰν ἁλὶ πέτρη
μίμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
οὐδ' ἄρα μιν τυτθόν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἐΰρινοι χοάνοισι
φῦσαι χαλκήων ὁτὲ μέν τ' ἀναμορμύρουσι,
πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν ἀϋτμῆς,
δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὁππότ' ἀΐξῃ
νειόθεν· ὣς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντες
ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δήϊον αἶθος
βάλλεν ἅτε στεροπή· κούρης δέ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.

1298. ἀνώχλισαν cum Vrat. 2. Vatt. Br. Ol. ἀνόχλισαν. Alia in h. l. fruſtra ſollicitat Wakef. 1299. Ol. εὐῤῥίνοις. Correxit Brunk. partim e conj., partim e cod. 1300. φῦσαι cum Vr. Brunk. Ol. φύσαι. ἀναμορμύρουσι ex Ruhnk. emend. pro vulg. ἀναμαρμαίρουσι. ὁτὲ et ὅτ' Br. pro vulg. ὅτε — ὅτ'. 1302 αὐτῶν Br. e codd. pro vulg. αὐτοῦ. ἀΐξῃ cum Vr. Br. pro v. ἀΐξαι. 1303. Ol. φυσιόωντε. Cum Vrat. 3. Vatt. et Brunk. φυσιόωντες. 1304. Codices variant ὁμάδων, ὁμάδῳ (ut edd. pr.) exhibentes.

metuerunt autem heroes, ut viderunt. at ille eos,
bene divaricatis cruribus, irruentes (ſuſtinuit), ut prominens in mari petra
manet immenſis concitatos fluctus procellis.
ante ſe vero ſcutum tenuit adverſum: illi ipſum ambo
cum mugitu validis ferierunt cornibus:
neque tamen eum vel tantillum ſollicitarunt irruentes.
ut autem in perforatis fornacibus e coriis bene compacti
folles fabrorum nunc murmurant,
ignem vehementem accendentes, nunc ceſſant a flatu,
horrendus autem ex iis exiſtit fremitus, quando erumperit
ab imo: ſic illi (tauri) celerem flammam evomentes
oribus fremebant, illumque infeſta flamma
circumdedit ut fulmen: puellae tamen eum medicamina tuebantur.

καὶ ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο κέρας βοὸς ἄκρον ἐρύσσας
εἷλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρ' ἐπέλασσε
ζεύγλῃ χαλκείῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὣς δὲ καὶ ἄλλον
σφῆλε γνὺξ ἐπιόντα, μιῇ βεβολημένον ὁρμῇ.
εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
τῇ καὶ τῇ βεβαὼς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἐλυσθείς.
θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος· οἱ δ' ἄρα τείως
Τυνδαρίδαι — δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν —
ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
αὐτὰρ ὅγ' εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺ δ' ἀείρας
χάλκεον ἱστοβοῆα, θοῇ συνάρασσε κορώνῃ
ζεύγληθεν. καὶ τὼ μὲν ὑπ' ἐκ πυρὸς ἂψ ἐπὶ νῆα

1306. Ol. βοὸς κέρας, et ὄφρα πελάσσῃ. Vtrumque mutavit codd. auctoritate Br. 1310. Brunk. e 2. codd. ἔσφαλε. Eſt σφῆλε Homericum. 1311. Cum Br. interpunxi. Ol. poſt ἔνθα erat comma. 1317. ὅγ' et λόφοις pro ὁ et λόφους edidit Brunk. et poſtremum quidem e codd. 1319. Ol. ὑπὲρ πυρ. E codd. Br. emendavit.

atque ille dextri bovis cornu ſummum prehenſum
traxit fortiter omnibus viribus, uſque dum adduxerat
ad jugum aereum, tum eum in terram dejecit curvatis genibus,
celeriter pede impellens pedem aereum: ſicque etiam alterum
evertit, ut in genua procumberet, accedentem, uno ictum impetu.
lato autem abjecto in terram ſcuto, hinc, illinc,
hac et illa parte ingreſſus ambo tenebat prolapſos
in genua anteriora, per flammam ſtatim obtectus.
miratus vero eſt Aeetes viri robur: interea autem
Tyndaridae — etenim dudum iis proviſum erat —
prope juga ei ex campo praebebant imponenda.
at ille bene alligavit cervicibus: intereaque ſublatum
aereum temonem acuto adaptavit apici (annulo)
ex jugo, atque illi ex igni retro ad navem

χαζέσθην· ὁ δ' ἄῤ αὖτις ἑλὼν σάκος ἄνθετο νώτῳ
ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
πήληκα βριαρὴν, δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν ἀκαίνῃ
οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ,
ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὕς τε μάλιστα
δειδιότες μέγα λαῖφος ἁλίπλοοι ἐστείλαντο.
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
ἤϊσαν· ὀκριόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου

1320. ἄῤ male in Ox. exciderat. Plures codd. ἔνθετο, ſed praeſtat vulg. 1326. Ita ed. Baſil. Antea (ut in 3. Vatt.) οἳ δή τοι ἕως μ. δ. In Vr. οἳ δή τι εἰ. μ. δ. In Parr. οἳ δὴ τέως μὲν περ. 1328. Duo Vatt. ἀητάων ἀνέμων. 1331. Edd. Pariſ. et Steph. ἤεσαν. ὀκριόεσσα Br. pro vulg. ὀκρυόεσσα. In 3. Vatt. ἐρύκεται.

abierunt: at ille iterum ſumtum ſcutum impoſuit humeris
a tergo, recepitque acutis plenam dentibus
galeam validam haſtamque immenſam, qua media
velut quidam agricola Pelaſgico pupugit ſtimulo
vulnerans latera: et firmiſſime bene compactam
factam ex ferro direxit ſtivam.
illi aliquamdiu vehementer iraſcebantur,
immanem ſpirantes ignis flammam: excitabatur flatus,
ut explentium vela ventorum fremitus, quos maxime
metuentes magnum velum nautae contrahunt.
neque tamen diu poſt coacti haſta
iverunt: aſperum autem lacerabatur arvum pone
ſciſſum et taurorum vi et valido aratore.
horrendum vero fragorem ediderunt ſimul per ſulcos aratri

βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες· εἵπετο δ' αὐτὸς
βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί· τῆλε δ' ἑῷο
βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειε
γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
χαλκείῃς χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι,
τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
τετράγυός περ ἐοῦσα· βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ, σβέσεν ὕδατι δίψαν·

1335. Pro βαθμὸν plures codd. λαιὸν — Num hoc ex νειὸν exſtitit, an verſus ab eo vocab. incipiens excidit? ἑῷο Br. pro vulg. ἑοῖο. 1337. Ol. ἀντιάσειεν. 1346. Et h. l. Br. ὅγ' pro ὅ.

glebae fractae ingentes: ſequebatur vero ipſe
gradum forti pede firmans: procul vero a ſe
jecit aratam continuo in glebam dentes
retroſpiciens, ne ſibi prius occurreret
Gigantum ſaeva ſeges: illi igitur ulterius
ferreis ungulis innitentes laborarunt.
quando vero tertia pars diei confecti
relicta eſt inde ab aurora, vocantque feſſi
agricolae dulcem ſibi ſtatim veſperam ut veniat,
tum perarátum erat novale ab indefeſſo aratore,
quamquam quatuor jugera capiebat: et boum ſolvebantur aratra.
et illos quidem perterrefecit, ut in campum fugerent:
at ipſe iterum ad navem rediit, dum adhuc vacuos
a terrigenis viris vidit ſulcos. undique vero ſocii
animarunt eum oratione. ille ex fluvii fluentis
ipſe hauſit galea, et reſtinxit aqua ſitim:

γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρὰ, μέγαν δ' ἐνεπλήσατο θυμὸν
ἀλκῆς, μαιμώων συῒ εἴκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀναστάχυεσκον ἄρουραν
Γηγενέες· φρῖξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι,
δούρασί τ' ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένῃσιν
Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ' αἴγλη
νειόθεν Οὔλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
ὡς δ' ὁπότ' ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
ἂψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀῆται
λυγαίῃ ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντ' ἐφαάνθη
τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὣς ἄρα τοί γε
λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἰήσων
μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,

1350. Ol. ἐμπλήσατο. 1355. Ol. φρῖξαν. Codd. duorum auctor. correxit Br. 1356. λαμπομένῃσιν cum Vr. et Br. pro vulg. λαμπομένοισιν. 1360. Ol. ἄελλαι. 1361. Ol. πάντα φαάνθη. 1364. in uno Vat. deeſt.

flexitque genua levia, et magnum implevit animum
robore, impetu apro ſimilis, qui quidem dentes
acuit in venatores, undique autem multa
ſpuma de ore in terram defluit iracundi.
jamque per omne progerminaverant arvum
Terrigenae: horrebatque undique validis ſcutis,
et haſtis utrimque acutis, galeisque ſplendentibus
Martis lucus hominum interfectoris: venitque ſplendor
ab imo in Olympum uſque per aërem coruſcans.
ut vero in terram multa nive delapſa,
iterum hibernas nubes diſſipant procellae
atra ſub nocte, atque conferta omnia apparent
aſtra ſplendentia per tenebras: ſic illi
fulgebant excreſcentes ſuper terram. at Iaſon
memor fuit Medeae callidiſſimae monitorum:
arripuitque e campo magnum rotundum ſaxum,

δεινὸν Ἐνυαλίου σόλον Ἄρεος· οὔ κέ μιν ἄνδρες
αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ὑπὸ τυτθὸν ἄειραν.
τόν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
ἀΐξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἑὸν σάκος ἕζετο λάθρη
θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
ἴαχεν ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσι·
τὸν δ' ἕλεν ἀμφασίη ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰήτην. οἱ δ', ὥστε θοοὶ κύνες, ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
μητέρα πῖπτον ἑοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἠΰτε πεῦκαι
ἢ δρύες, ἅς τ' ἀνέμοιο καταΐκες δονέουσιν.
οἷος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
ὁλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἵ μιν ἰδῶνται
μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἠέρος ἀΐξαντα·
τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσι.

1367. Ol. ἀπὸ τ. 1378. Codd. nonn. ἴδονται.

ingentem Enyalii diſcum Martis: non eum viri
juvenes quatuor e terra vel paullulum ſuſtuliſſent.
eum igitur manu correptum admodum procul injecit in medios
ſaliens: ipſe vero ſub ſuo ſcuto ſedit clam
audacter. Colchi autem valde inclamarunt, ut quando mare
reboat acutis infremens ſcopulis.
ſed cepit ſtupor, propter jactum validi diſci,
Aeeten. illi, ut veloces canes, circumſilientes
ſe mutuo cum fremitu interemerunt: alii in terram
matrem ceciderunt ſuis ſub haſtis, velut piceae
aut quercus, quas venti turbines evertunt.
qualis autem coelitus rutila fertur ſtella
tractum colluſtrans, portentum hominibus, qui eam viderint
cum ſplendore obſcurum per aërem ruere:
talis Aeſonis filius irruit in Gigantes.

γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὖτα δὲ μίγδην,
ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρις
ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἑστηῶτας·
τοὺς δ', ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
ὡς δ' ὁπότ', ἀμφ' οὔροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
δείσας γειομόρος, μή οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
ἅρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπὼς,
ὠμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολῇσι
μίμνει ἐς ὡραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
ὡς τότε Γηγενέων κεῖρε στάχυν· αἵματι δ' ὁλκοὶ
ἠΰτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.
πίπτον δ', οἱ μὲν ὀκλὰξ, τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσι
λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ', ἔμπαλιν· οἱ δ', ἐπ' ἀγοστῷ
καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.

1381. Al. οὖτα. 1384. τελλομένους cum Vr. 3. Vatt. et Br. codd. pro vulg. στελλομένους. 1385. Deeſt in 2. Vatt. 1393. ὀκλὰξ ex Abreſch. conject. recepit Br. pro vulg. ὀδάξ.

nudum e vagina extraxit enſem, vulneravitque promiſcue,
demetens, multos quidem tantum ad ventrem et latera
dimidios exſtantes in aërem: alios etiam uſque
ad humeros prominentes: alios modo ſtantes:
alios jam etiam pedibus properantes in pugnam.
ut vero, quando ſuper finibus excitatur bellum,
veritus agricola, ne (hoſtes) ipſi praemeterent ſegetes,
falce incurva recens acuta manibus arrepta
immaturam feſtinans metit ſpicam, neque ut radiis,
exſpectat ad aeſtatem uſque, ſiccentur ſolis:
ſic tum Terrigenarum deſecuit ſegetem: ſanguine autem ſulci,
ut fontani aquaeductus rivis, pleni erant.
conciderunt autem alii in genua, aſperam glebam dentibus
corripientes proni: alii retro: alii in cubitum
et latera, cetis corporis ſtructura ſimiles viſendi.

πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχνος ἀεῖραι,
ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραζε
βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.
ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος,
φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἱκάνει
κλήρου σημαντῆρα φυτοτρόφον· ὡς τότ' ἄνακτος
Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνῖαι.
ἤιε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
πορφύρων, ᾗ κέ σφι θοώτερον ἀντιόωτο.
ἦμαρ ἔδυ καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

1399. Codd. nonn. ὀμβρίσαντος. Etiam in ἔρνεα — Διὸς codd. variant. 1401. Codd. nonn. κλινθέντα. 1406. Vulg. ἢ κέ σφι. Codd. praeeuntibus Br. correxit.

multi autem vulnerati, priusquam a terra pedem tollerent,
quantum ſurſum emerſerant in auras, tantum in terram
gravati madidis capitibus figebantur.
plantae tali fere modo, Iove affatim pluente,
in loco plantis conſito nuper nutritae declinantur in terram
fractae radicitus, olitorum labor virorum:
ipſum vero triſtitia et acerbus dolor invadit
fundi poſſeſſorem, qui plantas aluit: ſic tum regis
Aeetae graves animum ſubierunt dolores.
abiit vero in urbem reverſus ſimul cum Colchis,
meditans, qua ratione ipſis acrius adverſaretur
dies occidit, atque illi peractus erat labor.

ARGVMENTVM LIBRI QVARTI.

Invocata Muſa (1-5.) narrat poëta, Aeeten indignatum ſenſiſſe, non ſine filiarum ope Iaſonem perfeciſſe laborem (-10.), Iunonem autem Medeae non modo maximum injeciſſe metum (-19.), verum et impuliſſe eam, ut ex patria domo aufugeret; id quod Medea noctu celeriter, clam cuſtodibus, fecit (-53.), Luna quoque gaudente (-65.). Vbi ad fluvium acceſſit puella, evocavit Phrontin (-75.), et ab eo atque Argo excepta, petiit, ut celeriter ſecum aufugerent, promiſitque ſe, ſopito dracone, vellus daturam eſſe (-91.). Iaſon contra juravit, ſe, in Graeciam reverſum, eſſe ipſam uxorem ducturum (-98.). Puellae hortatu ſtatim ad ſacrum lucum navigarunt (-108.), quo ſub crepuſculum matutinum pervenerunt (-126.). Serpentem, qui horrendum ſibilabat et in orbes convolvebatur, Medea ſopivit (-161.), ita ut deripere vellus de quercu Iaſon poſſet, pulcherrimum illud, quocum celeriter abiit (-182.). Iaſon ſocios jubet Medeam colere, tanquam ſalutis auctorem, abitumque quam celerrime parare, cui monito ita paruerunt, ut remis navem e fluvio propellerent (-211.). II. Aeetes enim et Colchi, facinore Medeae cognito, concionem armati habuerunt (-227.), et rex quidem diriſſima populo minatus eſt, niſi puella reduceretur (-235.). Colchi igitur eo ipſo die claſſe perſecuti ſunt Argonautas, qui tertio die ad Paphlagoniae littus appulerant, ubi Hecaten ſacris venerati ſunt (-252.). Iaſon memor fuit oraculorum Phinei, qui alia via redeundum eſſe cecinerat, ſed viae ignarus erat (-256.). Argus ex tabulis ſacerdotum monſtrat curſum ad Iſtrum dirigendum eſſe (-293.), cui accepto laeto omine aſſentiuntur, et relicto in Paphlagonia Lyci filio pergunt ea via (-302.). Colchi alii per Cyaneas rupes penetrarunt, alii autem, Abſyrto duce, praeverterunt Argonautas, et in Ionium ſinum pervenerunt (-308.), et quum variis locis jam vias intercludere conati eſſent, tandem in Neſtide terra parum

aberat, quin praelium committeretur (-337.), niſi pacti eſſent, ut vellus illis maneret, ſed Medea in Dianae inſula deponeretur, ut aliquis regum judicaret, utrum oporteret eam ad patrem reverti, an in Graeciam abduci (-350.). Tum Medea multum oravit Iaſonem, ne dederetur (-390.), voluitque vel navem incendere (-394.). Iaſon contra oſtendit, nec ſibi eam ſententiam eſſe, ut ipſa dedatur, ſed pacto inito quaeri dilationem pugnae et dolum aliquem (-410.). Ipſa igitur Medea auctore, Abſyrto inſidiae ſunt ſtructae: hic eximiis donis ornabatur (-435.), illa ſe abduci paſſa eſt in Dianae inſulam; quam cum temere Abſyrtus ingreſſus eſſet, Iaſon ex inſidiis prorumpens eum occidit (-481.), tum et Colchos, Abſyrtum comitatos in inſulam, eorum navem aggreſſi, peremerunt, nec quisquam effugit (-492.). Pelei ſententia probata profecti ſunt Argonautae attigeruntque Electridem inſulam (-506.). Colchi, cognita Abſyrti caede, perſecuti ſunt Argonautas, ſed partim fulminibus territi, partim Aeetae iram veriti, inſulas frequentarunt, quas antea tenuerant heroes, quaeque ab Abſyrto cognominatae ſunt, prope Illyriam (-522.). III. Argonautae poſtea ad Hyllenſium terram appulerunt, qui tripode accepto eos adjuverunt (-529.). Inſeritur epiſodium de duobus tripodibus Iaſoni ab Apolline datis (-534.), deque Hyllo, Herculis filio (-551.). Iupiter autem iratus expiari caedem Abſyrti per Circen voluit, ſed antea multa perpeti Argonautas. Hi igitur Liburnides inſulas reliquerunt (-565.), Corcyram venerunt (-572.), Melitam, Ceroſum, Nymphaeam, ubi Calypſo habitabat, praetervecti ſunt (-575.). Iuno autem, tum Iovis conſiliis intellectis, ſollicita excitavit procellas, quae abigerent illos ad Electrida inſulam (-580.). Hic lignum illud, quod Minerva mediae navi impoſuerat, humanam vocem edidit, et oſtendit, non evaſuros eſſe, niſi Circe ipſos luſtraſſet (-591.). Navis penetravit in ſinum Eridani (inſeritur fabula de Phaëthonte et ejus ſororibus -618.), hinc Rhodanum trajecerunt, qui illabitur in Eridanum, in-

deque pervenerunt in paludes Celticae terrae, ubi interituri fuiſſent, niſi Iuno ex Hercynio ſcopulo monuiſſet (-642.). Reverſi igitur per multas Celtorum et Ligurum gentes evaſerunt in Stoechadas inſulas (-653.), indeque in Aethaliam, tum per mare Auſonium ad Aeaeae portum (-661.). IV. Ibi *Circen* invenerunt, marinis aquis caput abluentem, propter ſomnium (-671.). Incolis illorum locorum corpora fuerunt ex humanis et ferinis compoſita (-681.). Iaſon et Medea Circen ſecuti ſunt in ejus aedes, ubi Circe ſtatim agnovit caedem eſſe expiandam (-699.). Itaque luſtratione peracta (-717.), Circe interrogavit de navigatione, cognovitque ex Medea omnia (-738.), cui denegavit ſuam opem, ſed fugam ſuaſit (-746.). Itaque ex regia Circes exierunt (-752.). V. Iuno autem Iridem miſit ad Thetidem; eam arceſſitum, et ad Vulcanum, quem deſiſtere juberet a labore, donec Argo praetervecta fuerit, et ad Aeolum, ut is omnes ventos, praeter Zephyrum, cohiberet (-769.). Haec illa mandata perfecit (-779.). Thetis igitur Iunonem convenit; quae, commemoratis ſuis in eam beneficiis, additisque promiſſis, oravit Thetidem, ut efficeret, ne vel ad Charybdin, vel ad Scyllam allideret navis, verum ſalva transiret (-832.). Promiſit Thetis, abiit. Nereides ſorores in auxilium adhibuit, et ad Aeaeum littus Tyrrhenae terrae profecta, monuit Peleum maritum, ut ne diutius morarentur, ſed mane ſolverent (-865.). Epiſodion additur de cauſa irae Thetidis in maritum, quem deſeruerat (-879.). VI. Argonautae igitur primo mane ſolverunt, neque ita multo poſt Sirenum inſulam viderunt (-891.), de quarum ortu et indole exponitur (-901.). Allexiſſent illae etiam Argonautas, niſi Orpheus Sirenum vocem citharae cantu viciſſet (-909.). Vnus *Butes* ita earum voce delinitus eſt, ut in mare inſiliret, ſed Venus eum ſervavit (-919.). Tum ad Charybdin, Scyllam, Planctasque pervenerunt, et per has quidem rupes Thetidis et Nereidum ope incolumes vecti ſunt, mirantibus ipſis diis (-967.). Praetervecti igitur ſunt

Trinacriae pratum, in quo Solis boves paſcebantur (-979.), et ad Phaeaces pervenerunt in Drepanen inſulam (-992.), benigne ab Alcinoo et populo excepti (-1000.). VII. Eodem vero etiam Colchi, qui per Pontum et Cyaneas petras profecti erant, venerunt, et poſtularunt dedi ſibi Medeam. Sed a praelio Alcinous eos cohibuit (-1010.). Tum Medea Aretae, uxori Alcinoi, ſupplex facta eſt, ne Colchis traderetur (-1029.), ſimilibusque precibus adiit ipſos Argonautas, quorum quisque bono eam animo eſſe juſſit (-1057.). Nox tamen Medeae inſomnis fuit (-1067.). Per illam noctem Alcinous et Arete de puella deliberabant, et Arete quidem maritum multis verbis hortata eſt, ne Medeam Colchis dederet (-1095.). Alcinous reſpondit, ſe Medeam, ſi virgo ſit, redditurum patri, ſi vero ex Iaſone gravida fuerit, defenſurum (-1110.). Arete eam ſententiam Iaſoni per praeconem nunciari juſſit (-1120.). Itaque heroës Medeae torum inſtruxerunt in ſacro antro, ubi antea Macris, filia Ariſtaei, habitaverat, impoſita aurea pelle, et Nymphis flores afferentibus, quas quidem Nymphas Iuno adeſſe juſſerat, et Orpheo ſociisque hymenaeum accinentibus (-1160.). Ita igitur Iaſon et Medea jam tum conjugium inierunt, non ſine metu, ut Alcinoi ſententia rata eſſet (-1169.). Aurora exorta Alcinous judicium de puella laturus erat, magna mulierum multitudine confluente, atque ille, cognitis nuptiis, defendere puellam adverſus Colchos decrevit (-1205.). Colchi igitur ad Aeeten reverti nolentes, petierunt, ut in inſulam reciperentur (-1216.). VIII. Donis acceptis die ſeptimo Drepana profecti ſunt Argonautae, et ſinu Ambracio, Curetum terra, atque Echinadibus inſulis relictis, jam Peloponneſum conſpiciebant, quum procella eos per mare Libycum novem diebus totidemque noctibus ageret, donec Syrtin attigiſſent, unde non eſt navibus reditus; aeſtusque ita eos ad littus appulit, ut exigua navis pars in aquis maneret (-1243.). Tum magna fuit Argonautis conſilii inopia, negavitque Ancaeus redi-

tum ſperari poſſe (-1276.); ingens exſiſtit luctus et heroum, et puellarum, quas Arete comites dederat Medeae (-1304.). Heroinae autem tres, praeſides Libyae, Argonautas ab interitu vindicarunt, Iaſone admonito (-1329.). Iaſon, veneratus deas, excitavit ſocios, expoſuitque eis vocem dearum obſcuram (-1363.). Cum vero repente e mari proſiluiſſet equus, hoc portentum et vocem dearum Peleus interpretatus ita eſt, ut juberet navem portari per terram ea via, qua equus inceſſerat (-1380.). Itaque per 12. dies totidemque noctes navem per deſerta Libyae portarunt ad Tritoniam paludem (-1392.), ſitique cruciati venerunt in ſacrum campum, ubi Ladon ſerpens aurea cuſtodierat mala, modo ab Hercule interfectus, et Heſperides erant (-1409.). Has Orpheus allocutus petiit, ut fontem monſtrarent (-1421.). *Aegle*, una Heſperidum, in ſalicem mutata Orpheo reſpondit, narravitque, heri adveniſſe aliquem (Herculem), qui, ſerpente necato, et malis ablatis, pede pulſaverit terram, prope paludem Tritoniam, ut aqua ebulliret (-1449.). Eum igitur fontem Argonautae adierunt (-1456.). Nonnulli autem exierunt Herculem inveſtigaturi, in his *Canthus*, qui Herculem de Polyphemo, Elati filio, interrogaturus erat (-1477.). Solus autem Lynceus Herculem procul conſpexit, ſignificavitque ſociis, neminem eum aſſecuturum eſſe (-1484.). *Canthus* autem a Cephauro, Apollinis nepote, occiſus eſt, cujus oves deinde Argonautae abegerunt (-1501.). Sed *Mopſus*, a ſerpente vulneratus, periit (-1537.). IX. Navem ingreſſi non potuerunt e Tritonia palude exire; itaque Orpheus alterum Apollinis tripodem juſſit diis indigenis donari (1550). Tum *Triton* iis apparuit, a quo porrectam glebam *Euphemus* accepit, cognovitque, quibus locis enavigandum ſit; Triton cum tripode rediit in paludem (-1591.). Ove autem mactata, precibusque factis, iterum apparuit, et navem in mare deduxit. (-1619.). Poſt aliquot dierum iter venerunt in inſulam Carpathum, inde in Cretam trajecturi, quo tamen appellere *Talus*, Cretae cuſtos,

vetuit (-1650.). Medea vero promiſit, ſe ſubacturam eſſe Talum, quanquam uno tantum loco vulnerari poterat, promiſſisque venefica ſtetit (-1688.). Ita igitur pernoctare in inſula heroës potuerunt, et mane ſanum Minervae exſtruxerunt (-1691.). X. Exorta navigantibus atra caligine Iaſon Phoebi opem imploravit, qui arcum ſplendentem extulit, ita ut unam e Sporadibus inſulam conſpicerent, quam adirent, Anaphen, ubi ſacra Apollini fecerunt (-1730.). Ibi vero Euphemus, ſomni memor, et monitu Iaſonis, glebam a Tritone acceptam in mare projecit, unde exſtitit inſula Calliſte, poſtea Therae dicta, quam Euphemi poſteri occuparunt (-1764.). Inde Aeginam venerunt, atque, nullo alio periculo defuncti, ad Pagaſaea littora reverſi ſunt (-1781.).

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ
ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεὰ, καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἦ γάρ ἔμοιγε
ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἑλίσσεται, ὁρμαίνοντι,
ἠέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἦ τό γ᾽ ἐνίσπω
φύζαν ἀεικελίην, ᾗ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
Ἤτοι ὁ μὲν δήμοιο μετ᾽ ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄριστοι,
παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάασκεν
οἷσιν ἐνὶ μεγάροις, στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ᾽ ὅγε πάμπαν
θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.
Τῇ δ᾽ ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν Ἥρη·

APOLLONII RHODII
ARGONAVTICORVM
LIBER QVARTVS.

Ipſa nunc laborem, dea, et conſilia puellae
Colchicae dic, Muſa, Iovis filia. profecto enim mihi
fluctuans animus intus volvitur, dubitanti,
utrum ipſum (laborem) malum ingratum, an hoc dicam,
fugam indignam, qua deſeruit gentes Colchorum.
Iam ille quidem cum populi viris, quotquot praeſtantiſſimi erant,
per totam noctem dolum gravem in iſtos (Argonautas) meditabatur
ſuo in palatio, inviſum animo propter certamen
Aeetes valde iratus: neque ille omnino
ſine filiabus haec ſuis peracta eſſe exiſtimaverat.
Huic autem (Medeae) graviſſimum animo metum injecit, Iuno;

τρέσσεν δ', ἠΰτε τις κούφη κεμὰς, ἥν τε βαθείης
τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὀίσσατο, μή μιν ἀρωγὴν
ληθέμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιΐστορας· ἐν δέ οἱ ὄσσε
πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουρὶξ
ἑλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίῃ.
καί νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπὲρ μόρον ὤλετο κούρη,
φάρμακα πασσαμένη, Ἥρης δ' ἀλίωσε μενοινὰς,
εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
ὦρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἰάνθη· μετὰ δ' ἥγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπων

12. βαθέης cum Vatt. Br. Ol. βαθέης. 14. Ol. ὀΐσατο. Correxit Br., quocum Vr. Vatt. conſpirant. 17. E Vr. Vatt. duobus et al. codd. dedi πλῆτο, pro vulg. πλῆντο. 18. Codd. nonn. λευκανίης. ἐπεμάσσατο cum Br. Vrat. Ol. ἐπεμάσσετο. 20. Ol. ὑπέρμορον. Dividunt et Vrat. Vatt. 24. Ol. κόλπον. In Vrat. Vatt. ut cum Br. edidi.

trepidavitque, velut levis quaedam dama, quam profundi
in dumetis nemoris canum exterruit latratus.
ſtatim enim vere opinata eſt, non illum (patrem) auxilium
latere, moxque omnem completurum eſſe miſeriam (graviſſime ulturum).
metuit autem ancillas rei conſcias: implebantur ei oculi
igne, et horrendum circumſonabant aures.
ſaepe jugulum contrectavit, ſaepe a capite
detractis capillis lugubri ejulavit moerore.
atque ſane ibi tum, quod non in fatis erat, periiſſet puella
veneno deguſtato, Iunonisque vana reddidiſſet conſilia,
niſi eam Phrixi cum filiis fugere
impuliſſet metuentem: alatus autem ei intus animus
reficiebatur: atque ea mutato conſilio confeſtim e ſinu

φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
κύσσε δ' ἑόν τε λέχος, καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθε
σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο, χερσί τε μακρὸν
ῥηξαμένη πλόκαμον, θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ·
„Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα,
μῆτερ ἐμὴ, χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ·
χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος.— αἴθε σε πόντος,
ξεῖνε, διέρραισε, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἱκέσθαι.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦεν.
οἵη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
ληϊὰς, ἥν τε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης, καὶ δούλια ἔργα
εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.

26. Ol. κῦσε — ἀμφοτέρωθεν. 33. Ol. διέρραισεν. 36. νέον codd. et edd. vett. In Baſ. Hoelzl. Ox. νέην. 37. Ox. οὐ δὲ νύ πω.

venena omnia una defudit in arculam.
oſculata autem eſt et lectum ſuum et bifores utrimque
poſtes, et parietes contrectavit, et manibus longum
avulſum cincinnum in thalamo monumentum matri
reliquit virginitatis, lugubrique lamentata eſt voce:
„Hoc tibi pro me longo cirro abibo relicto,
mater mea, valeas mihi procul digreſſae:
vale Chalciope, omnisque domus.— utinam te mare,
hoſpes, perdidiſſet, priusquam in Colchidem venires!“
Sic dixit: et a palpebris plurimas lacrimas effudit.
qualis vero opulenta clam egreſſa domo
captiva puella, quam nuper e patria abſtulit fatum,
neque unquam aerumnoſum experta eſt laborem,
ſed adhuc inſueta miſeriae atque ſervilia opera
horrens ſubit duras manus dominae:
talis quidem amabilis ex aedibus exiit puella.

τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
ὠκείαις ἄψορροι ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
γυμνοῖσι δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους,
λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
στειλαμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος.
καρπαλίμως δ' ἀΐδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
τήνδε φυλακτήρων, λάθε δὲ σφέας ὁρμηθεῖσα.
ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ ἄϊδρις
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφί τε νεκροὺς,
ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονὸς, οἷα γυναῖκες
φαρμακίδες· τρομερῷ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν
φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μήνη

42. In Vrat. et Vindob. ἀοιδῆς. 43. Ol. γυμνοῖσιν. Etiam 2. Vatt. γυμνοῖσι. 50. Ol. ἔνθ' ἐνὶ μὲν ν. Id, vel ἔνθ' ἄρα νηὸν μὲν μάλ' ἐφράσσατο, codd. exhibent. Correxit jam Hartung.

ei etiam ſponte ſua ceſſerunt forium vectes,
celeribus retrorſum reſilientes incantationibus.
nudis autem pedibus per anguſtas cucurrit vias,
ſiniſtra manu peplo ſuperciliis circa frontem
impoſito et pulchras genas: dextra vero
extremam in altum oram tollens tunicae.
celeriter vero obſcuram in ſemitam extra muros
urbis ſpatioſae prae metu venit: neque quis agnovit
eam cuſtodum, immo latuit illos profecta.
inde abire ad templum maxime conſtituit: neque enim inſcia
erat viarum, frequenter etiam antea pervagata et circa cadavera
et circa difficiles (nocentes) radices terrae, uti mulieres
veneficae ſolent: trepido vero pavore agitabatur animus.
eam vero *Titania* modo rediens a meta
errantem conſpicata dea laetabatur *Luna*

ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἥσιν ἔειπεν·
„Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
οὐδ' οἴη καλῷ περιδαίομαι Ἐνδυμίωνι·
ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίῃσιν ἀοιδαῖς,
μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
φαρμάσσῃς εὔκηλος, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
καὶ πινυτή περ ἐοῦσα, πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.
ἀσπασίως δ' ὄχθῃσιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὅ ῥά τ' ἀέθλου
παννύχιοι ἥρωες ἐϋφροσύνῃσιν ἔδαιον.

57. Br. non monito lectore edidit κατὰ Λ. Codd. ſervant μετά. 59. δολίῃσιν cum Vrat. et Br. pro vulg. δολίαισιν, ſed σεῖο cum plerisque codd. retinui. Brunk e paucis σῇσι Nonn. codd. κύων. Vulg. κύον. Sed ita verbum deeſt. Itaque recepi Ruhnk. emend. κίον. 63. Duo Vatt. ἀνιηρόν τι. 64. Pierſ. conj. οἴχεο. 68. Codd. nonn. λεύσουσα. Mox ol. vulg. ὁρρά.

cupide, atque ſic ſecum dixit:
„Non igitur ego ſola *Latmium* antrum adeo,
neque ſola amore pulchri excrucior *Endymionis.*
profecto ſaepe tuis abii doloſis incantationibus
recordata amoris, ut caliginoſa nocte
venena parares quieta, quae tibi grata ſunt opera.
nunc vero etiam ipſa ſimile ſortita es malum:
effecit autem, ut Iaſon tibi triſti cruciatui eſſet,
deus acerbus. at vade, ſuſtine tamen,
quanquam callida es, graviſſimum dolorem ſubire.“
Sic dixit: eam celeriter pedes auferebant propeꝛrantem.
et cupide ripas conſcendit fluvii,
ex adverſo conſpiciens ignis jubar, quem ob certaminis
laetitiam (certamine peracto laetati) per totam noctem heroës incenderant.

ὀξείῃ δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
ὁπλότατον Φρίξοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
Φρόντιν· ὁ δὲ ξὺν ἑοῖσι κασιγνήτοις ὄπα κούρης
αὐτῷ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σῖγα δ' ἑταῖροι
θάμβεον, εὖτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.
τρὶς μὲν ἀνήϋσε, τρὶς δ', ὀτρύνοντος ὁμίλου,
Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τείως
ἥρωες μετὰ τήνγε θοοῖς ἐλάασκον ἐρετμοῖς.
οὔ πω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
βάλλον, ὁ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἧκεν Ἰήσων
ὑψοῦ ἀπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
υἷε δύω Φρίξου, χαμάδις θόρον· ἡ δ' ἄρα τούς γε,
γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη, προσέειπεν·
„Ἔκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὣς δὲ καὶ αὐτοὺς
ὑμέας, Αἰήταο· πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἱκάνεται. ἀλλ' ἐνὶ νηΐ

73. Br. τεκμήρατο, quod temporum rationem poſtulare cenſet. 77. ἐλάασκον cum Vr. 2. Vatt. et al. codd. Ol. ἐλάεσκον. Nonn. codd. τήνδε. 80. Ol. ἐπ' ἰκρ. 85. Ne monito quidem lectore, ſed recte, Br. dedit ἐνὶ ν. pro vulg. ἐπὶ ν.

acuta deinde per tenebras vehementer voce
minimum natu Phrixi filiorum ex oppoſito vocavit,
Phrontin: ille cum ſuis fratribus vocem puellae eſſe,
et cum ipſo Iaſone, conjecit: tacite vero ſocii
ſtupebant, ubi ſenſerant, quod etiam verum erat.
ter quidem exclamavit, ter, hortante coetu,
Phrontis viciſſim reclamavit: interea vero
heroës ad eam celeriter remigabant.
nondum retinaculis navis continenti oppoſitae
injectis, celeres in terram pedes immiſit *Iaſon*
alte ex tabulatis: poſt eum *Phrontis* et *Argus*,
filii duo *Phrixi*, in terram deſiluerunt: illa hos,
genua utraque manu amplexa, affata eſt:
„Eripite me, amici, miſeram, ſimulque etiam ipſos
Aeetae: etenim prodita ſunt
omnia omnino, neque ullum remedium ſupereſt; verum navi

φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων.
δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
φρȣρὸν ὄφιν· τύνη δὲ θεȣ̀ς ἐνὶ σοῖσιν ἑταίροις,
ξεῖνε, τεῶν μύθων ἐπιΐςορας, ȣ̔́ς μοι ὑπέςης,
ποίησαι· μηδ' ἔνθεν ἑκαςέρω ὁρμηθεῖσαν
χήτεϊ κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης."
Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσονίδαο
γήθεον· αἶψα δέ μιν περὶ γȣ́νασι πεπτηυῖαν
ἦκ' ἀναειρόμενος προσπτύξατο, θάρσυνέν τε·
„Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὅρκιος ἔςω,
Ἥρη τε Ζυγίη, Διὸς εὐνέτις, ἦ μὲν ἐμοῖσι
κȣριδίην σὲ δόμοισιν ἔνι θήσεσθαι ἄκοιτιν,
εὖτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκώμεθα νοςήσαντες."
Ὣς ηὔδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ
δεξιτερήν· ἡ δέ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνώγει
νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ

86. Br. ſine codd. τόν γε. 88. H. l. ἐνὶ pro vulg. ἐπὶ cum Vrat. 2. Vatt. et codd. Br. 91. Ol. χήτει. 96. Ol. ἐμοῖσιν. Br. et Vrat. ἐμοῖσι. 97. Cum Br. dedi: ἔνι θήσ. Codd. plerique, etiam Vrat. et 2. Vatt. ἐνιςήσεσθαι. Ol. vulg. ἐνιςήσασθαι.

fugiamus, priusquam iſte celeres conſcendat equos.
dabo vero ego vellus aureum, ſopito
cuſtode dracone: tu vero deos coram tuis ſociis,
hoſpes, tuorum teſtes promiſſorum
fac: neque hinc longius profectam
orbitate cognatorum vituperandam et infamem reddas."
Dixit triſtis: valde vero mens Iaſonis
laetata eſt: ſtatimque eam ad genua prolapſam
leniter ſublatam amplexus eſt et cohortatus:
„O bona, Iupiter ipſe Olympius teſtis eſto,
et Iuno Pronuba, Iovis conjux, me in meis
legitimam te aedibus ducturum eſſe uxorem,
quando in Graeciam reverſi fuerimus."
Sic dixit, et manum ſtatim inſeruit manui
dextram: illa eos in ſacrum lucum juſſit
navem celerem agere ſtatim, ut jam noctu

κῶας ἑλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.
ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
εἰς γάρ μιν βήσαντες, ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν
ἦεν ἀριστήων· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀΐσσουσα
γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων
θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
ἀγρόται, οἵ τε κύνεσσι πεποιθότες οὔ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον, ἠδὲ καὶ ὀδμὴν
θηρείην, λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσι·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε,
νώτοισι φορέων Μινυήϊον υἷ' Ἀθάμαντος.

111. Et h. l. Br. ex ingenio dedit ἀλευόμενοι. 116. Codd. nonn. etiam Vrat. κεκμηκότα. 117. f. νώτοισι cum Vrat. et Br. pro νώτοισιν, ſed πέλεν ob codd. et numerum ſervavi. Br. πέλε. Vett. edd. Μινυῄον. Hoelzl. correxit.

vellus captum auferrent contra ſententiam Aeetae,
tunc dictum factumque ſimul erat properantibus.
impoſita enim ea a terra ſtatim depulerunt
navem: multus autem ſtrepitus incumbentium remis
erat heroum: illa retro ſaliens
verſus terram manus extendit conſilii inops. At Iaſon
et animavit verbis, et detinuit moerentem.
Quando autem ſomnum ab oculis excutiunt
venatores, qui canibus confiſi nunquam nocte
profunda dormiunt, vitantes lumen aurorae,
ne prius deleat ferarum veſtigia aut etiam odorem
ferinum, ſi lucidis incubuerit radiis:
eo tempore Iaſon et puella e nave egreſſi ſunt
in herboſum locum, ubi arietis appellantur
cubilia, quo loco primum feſſa genua inflexit,
dorſo vehens Minyeum filium Athamantis (Phri-
xum).

ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἵσατο Φρίξος,
ῥέζων κεῖνο τέρας πάγχρυσεον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείης πρόφρων ξυμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τούς γε
Ἄργου φραδμοσύνῃσιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
τὼ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ᾗ ἔπι κῶας
βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἀνιόντος
ἠελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
αὐτὰρ ὁ γ' ἀντικρὺ περιμήκεα τείνατο δειρὴν
ὀξὺς ἀΰπνοισι προϊδὼν ὄφις ὀφθαλμοῖσι
νισσομένους, ῥοίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἠιόνες ποταμοῖο, καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
ἔκλυον οἳ καὶ πολλὸν ἑκὰς Τιτηνίδος Αἴης
Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο, παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,

119. Ox. εἵσατο. 121. Ol. Ἑρμείας. 124. Ol. ἐπὶ κ. 126. Ol. φλογεροῖσιν. E codd. correxit Brunk. 127. Ol. ὁ ἀντ. — τείνετο. 129. νισσομ. cum Vrat. Steph. Br. pro vulg. νεισσομένους.

prope vero fuliginoſa erant arae fundamenta,
quam Aeolides Iovi Phyxio erexerat Phrixus,
immolans illud portentum aureum, quemadmodum eum juſſerat
Mercurius benevole obviam factus. ibi igitur illos
Argi conſilio heroes dimiſerunt.
illi vero per ſemitam ad ſacrum nemus venerunt
fagum ingentem quaerentes, in qua vellus
jacebat, nubi ſimile, quae orientis
ſolis flammeis rubet radiis.
at ex adverſo longiſſimum extendebat collum
acer inſomnibus proſpiciens draco oculis
venientes, horrendumque ſtridebat: undique vero longa
littora fluvii et ingens reſonuit nemus.
audiverunt, qui etiam admodum procul a *Titania Aea*
Colchicam terram incolebant, ad oſtia *Lyci*,

ὅς τ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμφω
Καυκασίην ἅλαδ' εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.
δείματι δ' ἐξέγροντο λεχωΐδες, ἀμφὶ δὲ παισὶ
νηπιάχοις, οἵ τε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
ῥοίζῳ παλλομένοις, χεῖρας βάλον ἀσχαλόωσαι.
ὡς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
ἄλλη δ' αἶψ' ἑτέρῃ ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιοῦσα·
ὣς τότ' ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιζε
ῥυμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι.
τοῖο δ' ἑλισσομένοιο κατ' ὄμματος εἴσατο κούρη,
ὕπνον ἀοσσητῆρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα

134. συνάμφω cum Vrat. Br. pro σὺν ἄμφω, ut ol. 135. Ol. προχέουσιν. 141. Apud Brunk. excidit δ' poſt ἄλλη. 142. Vrat. εἰλίγγοισιν, quod Pierſ. conject. εἰλιγμοῖσιν adjuvat. 143. ἐλέλιζε Br. lectore non monito edidit. In z. Vatt. et al. libb. ut vulg. ἐλέλιξε. 145. Ox. ἑλισσομένοιο. Tum ol. κατόμματον. Correxit Brunk. e codd.

qui divertens a fluvio ſtrepente *Araxe*
cum Phaſide conjungit ſacrum fluxum: illi autem ambo
in Caucaſium mare una compulſi effluunt.
prae timore autem expergefactae puerperae infantes
tenellos, qui ipſis ſub ulnis dormiebant,
ſibilo exterritos, manibus amplexae ſunt triſtes.
ut vero ſuper incenſa ſylva flammantia
fumi volumina immenſa volvuntur,
et aliud ſtatim alteri ſuccedit ulterius,
ab imo vorticibus ſublime erumpens:
ſic tum illud monſtrum innumeros volvebat
tortus, aridis contectos ſquamis.
ei autem ſe volventi in conſpectum venit puella,
ſomnum opitulatorem, deorum potentiſſimum, invocans

ἡδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ' ἄνασσαν
νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
εἵπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὅ γ' ἤδη
οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν
γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα,
οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν ἀείρας
ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
ἡ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ,
βάπτουσ' ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' ἀοιδαῖς,
ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περί τ' ἀμφί τε νήριτος ὀδμὴ
φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
θῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
κύκλα πολυπρέμνοιο διὲξ ὕλης τετάνυστο.

149. Ox. ὅγε ἤδη. 150. Ol. ἀνάλυετ'. Etiam Vrat. 2. Vatt. ἀνελύετ'. 157. ἐς κυκ. maluit Hoeltzl. 161. διὲξ cum Br. Vr. Ol. δι' ἐξ.

ſuavi voce, ut deliniret monſtrum: inclamavit autem reginam
noctivagam, ſubterraneam, ut fauſtum redderet inceptum.
ſequebatur Iaſon timens. at ille (ſerpens) jam
cantu delinitus longam reſolvit ſpinam
terrigenae ſpirae, et in longum extendit innumeros orbes,
veluti quum in magnis volvitur aequoribus
fluctus ater, ſurdus et ſtrepitum edens: at tamen
in altum horribili capite elato cupiebat
ambo funeſtis complecti maxillis.
illa vero ipſi, juniperi recens caeſo ramo
illinens ex potione integra medicamina cum carmine
deſtillabat in oculos: undique plurimus odor
medicaminis ſomnum circumfudit: maxillas eo loco
demiſit innixus: ſed innumeri longe retrorſum
orbes per ſylvam arboribus plenam extendebantur.

ἔνθα δ᾽ ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας,
κούρης κεκλομένης· ἡ δ᾽ ἔμπεδον ἑστηυῖα
φαρμάκῳ ἔψηχε θηρὸς κάρη, εἰσόκε δή μιν
αὐτὸς ἑὴν ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
ἤνωγε, λεῖπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
ὡς δὲ σεληναίην διχομήνιδα παρθένος αἴγλην
ὑψόθεν ἐξανέχουσαν ὑπωρόφιος θαλάμοιο
λεπταλέῳ ἑανῷ ὑποΐσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὣς τότ᾽ Ἰήσων
γηθόσυνος μέγα κῶας ἑοῖς ἐναείρατο χερσί·
καί οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηΐσιν ἠδὲ μετώπῳ
μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἷζεν ἔρευθος.
ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἤνιος, ἢ ἐλάφοιο
γίγνεται, ἥν τ᾽ ἀγρῶσται ἀχαιΐνεην καλέουσι,

163. *ἑστηυῖα* cum Vr. 2. Vatt. Br. pro vulg. *ἑστηκυῖα*. 164. Ol. *ἔψηχεν*, et 166. *ἤνωγεν*. 168. Ol. *ὑπωρόφιον*. E codd. Pariſſ. emendavit Br. 170. Ol. *δερκομένη*. *δερκομένης* Guelf. et unus Vat. a manu ſec. 172. *ξανθῇσι* cum Vr. Br. pro *ξανθῇσιν*. *παρηΐσιν* ex uno Vat. dedi. Vr. *παρηϊάσι*. Ol. *παρήασιν*. Br. *παρειάσιν*. 173. Non placet *ληνέων*. 174. *ὅσσος* edd. Pariſ. et Steph. *ὅσση* codd. plerique. 175. Codd. plur. *γίνεται*. Edd. pr. ut et unus Vat. *ἀγρῶσται*.

tum ille aureum a quercu deripuit vellus,
puella hortante; haec vero ſemper adſtans
medicamine defricuit belluae caput, uſque dum eam
ipſe ſuam in navem reverti Iaſon
juberet, reliquit autem umbroſum nemus Martis.
ut vero plenilunii puella lumen
ſupra thalamum effulgens ſub tecto
tenui ſtola excipit: intusque ei animus
gaudet, quum conſpicit pulchrum ſplendorem: ſic tum
Iaſon
laetus magnum vellus ſuis ſuſtulit manibus:
atque ei in flavis genis atque fronte
fulgore lanarum rubedini ſimilis inſedit rubor.
quanta vero pellis vaccae anniculae aut cervae
eſt, quam quidem venatores achaeïneam (mollibus
pilis inſignem) appellant,

τόσσον ἔην πάντη χρύσεον ἐφύπερθεν ἄωτον.
βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθὼν
αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
ἤιε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῷ ἐπιειμένος ὤμῳ
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἴλει ἀφασσόμενος· πέρι γὰρ δίεν, ὄφρα ἑ μή τις
ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
Ἠὼς μέν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
ἷξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
λαμπόμενον, στεροπῇ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος
ψαῦσαι ἐελδόμενος, δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Αἰσονίδης δ' αὐτοὺς μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἔπι φᾶρος
κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην

177. Edd. pr. *λήνεσσιν*. 178. *νισσομένοιο* cum Vrat. Br. pro vulg. *νεισομένοιο*. 182. Ol. *ἠδὲ θ.* 184. Brunk. *ἐθάμβησαν*, ut videtur, ſine codd. 185. *ἴκελον* Ox. 187. *ἄλλους* in omnibus codd. eſt, ſed recte *αὐτοὺς* ex Arnaldi conject. dedit Brunk. Mox erat ol. *ἐπὶ* — 188. *ἐνεείσατο* cum Vr. 2. Vatt. Br. pro vulg. *ἀνεείσατο*.

tantum erat undiquaque aureum ſuperne (extrinſecus) vellus.
grave erat lanis, quibus obſitum fuit: et valde terra
ſemper ante pedes praefulgebat euntis (Iaſonis).
inceſſit vero nunc ſiniſtro geſtans humero
ex ſummo collo ad pedes uſque dependens: nunc rurſus
involvit contrectatum: valde enim metuit, ne ſe quis
hominum deorumve eo privaret occurrens.
Aurora jam in terram diffundebatur, quum illi ad coetum
venirent: ſtupuerunt vero juvenes magno vellere conſpecto
ſplendente, fulmini Iovis ſimili. acceſſit autem quiſque
attingere cupiens et recipere manibus ſuis.
Iaſon vero illos prohibuit, huic (velleri) autem pallium
injecit recens factum: in puppi collocavit puellam

ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε·
„Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.
ἤδη γὰρ χρειὼ τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
ναυτιλίην ἔτλημεν, ὀϊζύϊ μοχθίζοντες,
εὐπαλέως κούρης ὑπὸ φρέσι κεκράανται.
τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
κουριδίην· ἀτὰρ ὔμμες, Ἀχαιΐδος οἷά τε πάσης
αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν,
σώετε. δὴ γάρ που, μάλ' ὀΐομαι, εἶσιν ἐρύξων
Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς, ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
ἑζόμενος, πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
ἀσπίδας ἡμίσεες, δηΐων θοὸν ἔχμα βολάων,
προσχόμενοι νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν δ' ἐνὶ χερσὶ
παῖδας ἑοὺς, πάτρην τε φίλην, γεραρούς τε τοκῆας

196. In Vatt. ἐσθλὴν omittitur, et in uno Vat. eſt γαίης αὐτῶν θ' ὑ. ἐπ. ἐ. 199. Ol. ἄλλοι μέν. 202. In ed. Brunk. δ' poſt νῦν deeſt.

impoſitam, atque ita ad omnes locutus eſt:
„Non nunc amplius dubitate, amici, in patriam redire.
jam enim res, cujus cauſa hanc moleſtam
navigationem ſuſcepimus, aerumnis conflictantes,
facile ex puellae conſiliis peracta eſt.
illam ego lubentem abducam domum conjugem
legitimam: at vos eam, utpote Achaiae omnis
veſtrumque ipſorum bonam adjutricem,
ſervate. etenim, id quod valde ſuſpicor, aderit prohibiturus
Aeetes, cum multitudine in mare exire e fluvio.
itaque alii navem, alternatim viro vir
aſſidens, remis agite: alii bubulos
clypeos, et quidem dimidia pars, hoſtilium promtum munimen ictuum,
praetendentes, reditum defendite. nunc enim in manibus
liberos noſtros, patriamque caram, et venerandos parentes

ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
ἠὲ κατηφείην, ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι."
Ὧς φάτο, δῦνέ τε τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχησαν
θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
σπασσάμενος, πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
Ἀγκαίῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς,
σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.

Ἤδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσί τε Κόλχοις
Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο.
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· — τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο; —
ὣς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,

206. Ol. δῦνε δ'. 218. Ol. οἱ.

tenemus: noſtro vero innititur Graecia incepto
ita, ut aut ignominiam, aut etiam magnam gloriam reportet."
Sic dixit, et induit arma bellica: hi fremuerunt
valde cupientes. ille enſe ex vagina
extracto retinacula, quibus puppis navis alligata erat, abſcidit.
ſed prope puellam armatus gubernatori
Ancaeo adſtitit: urgebatur autem remigio navis,
feſtinantibus iis continuo e fluvio ſtatim eam propellere.

Iam enim Aeetae ſuperbo et omnibus Colchis
innotuerant Medeae amor et facinora.
in concionem igitur conveniebant armati: et quot maris
fluctus hiberno excitantur vento,
aut quot folia in terram ex ramoſa decidunt ſylva
menſe, quo folia delabuntur: — quae quis conjectura aſſequatur? —
ſic illi (Colchi) innumeri fluvii praeterierunt ripas,

κλαγγῇ μαιμώοντες· ὁ δ' εὐτύκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὕς οἱ ὄπασσεν
Ἠέλιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο,
σκαιῇ μέν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήκεα· πὰρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ἡνία δ' ἵππων
γέντο χεροῖν Ἄψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
νηῦς ἤδη, κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσι,
καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας ἀείρας,
Ἠέλιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
κέκλετο, δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῷ·
„εἰ μή οἱ κούρην αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν
ἢ πλωτῆς εὑρόντες ἔτ' εἰν ἁλὸς οἴδματι νῆα,
ἄξουσι, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει, μενεαίνων
τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσι,

219. Ol. μαιμώωντες. 226. Interpunxi cum Brunk., et ἐρέτῃσι ſcripſi. Ol. comma ante ἤδη ponebatur, et ἐρέτῃσιν edebatur. 233. Ol. ἄξουσιν. 234. Cum Br. interpunxi poſt τίσασθαι, non poſt πάντα, ut vulg.

cum clangore delati: at in bene conſtructo curru
Aeetes equis ſplenduit, quos ei dederat
Sol flatibus ſimiles venti,
laeva manu ſcutum orbiculare tenens,
altera piceam (facem) praelongam: juxta eum haſta
omnino extendebatur ingens. habenas autem equorum
tenebat manibus *Abſyrtus.* at longius ſecabat mare
navis jam, validis compulſa remigibus,
magnique fluvii decurrente fluxu.
at rex propter calamitatem graviſſimam manibus ſublatis
Solem et Iovem, malorum teſtes facinorum,
invocavit, ac dira omni ſtatim denunciavit populo:
„niſi ipſi filiam captam aut ad terram,
aut navigabilis in maris fluctu deprehenſa navi,
adducturi ſint; atque animo ſuo ipſe ſatisfacturus
cupiens ulciſci, haec omnia experientur capitibus (ſuis),

πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἑὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.“
  Ὣς ἔφατ᾽ Αἰήτης. αὐτῷ δ᾽ ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
νῆάς τ᾽ εἰρύσσαντο, καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
αὐτῷ δ᾽ ἤματι πόντον ἀνήϊον· οὐδέ κε φαίης
τόσσον νηΐτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ᾽ οἰωνῶν
ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσιν.
  Οἱ δ᾽ ἀνέμου λαιψηρὰ, θεῆς βουλῆσιν, ἀέντος,
Ἥρης, ὄφρ᾽ ὤκιστα κακὸν Πελίαο δόμοισιν
Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκοιτο,
ἠοῖ ἐνὶ τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
Παφλαγόνων ἀκτῇσι, πάροιθ᾽ Ἅλυος ποταμοῖο.
ἢ γάρ σφ᾽ ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
ἠνώγει Ἑκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλὴν
κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἵστωρ
εἴη, μήτ᾽ ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
ἅζομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἕδος ἐξέτι κείνου,

237. Ol. ἐρύσσαντο. 243. Ol. ἵκηται, et 244. ἐν, atque 245. ἀκταῖσι. 247. Ol. θυηλῇ. 248. Br. πορσαίνουσα, quod tempus ſyntaxis poſtulet, codd. invitis.

omnem iram et omnem ſuam ſubituri poenam.“
  Sic dixit Aeetes: illo ipſo autem die Colchi
et naves deduxerunt, et vela navibus impoſuerunt,
eodemque die mare ingreſſi ſunt: nec diceres
tantas navales copias eſſe, ſed avium
turmatim infinitum genus infremere maribus.
  Illi (Argonautae) vento vehementer adſpirante, deae conſiliis
Iunonis, ut celerrime exitium Peliae aedibus
Colchica Medea in Pelaſgicam terram veniret,
tertia aurora retinacula navis alligarunt
Paphlagonum littoribus, ante Halyn fluvium.
haec enim ipſos egreſſos placare ſacris
juſſit Hecaten. atqui illa, quae ſacrificium
puella inſtructura paravit, nec quis
ſciat, nec me animus impellat ut canam.
vereor eſſari. at ex illo etiamnum tempore ſedes (delubrum),

ἔρα θεᾷ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ἄλλοι
ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δ' ἐτέτυκτο
πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσε·
„Νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενόν, τὴν ἔχραεν ὔμμι περῆσαι
νημερτὴς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες
πέφραδον, οἳ Θήβης Τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
οὔπω τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανῷ εἱλίσσονται,
οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι
πευθομένοις· οἶοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληναίης ὑδέονται
ζώειν, φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν· οὐδὲ Πελασγὶς

251. Ol. ὄῤῥα. 255. Ol. δὲ τέτυκτο. Br. e codd. δ' ἐτέτ. 257. Codd. plerique, etiam Vatt. Vr. νασσόμεθ' ἐς Ὀρχ., quod Aldus ita correxit, ut nunc legitur, codd. Pariſſ. faventibus. 259. Ol. ἔστι.

quam deae heroës in littoribus exſtruxerunt,
poſteris manet vel hodie viſenda.
Statim vero Iaſon recordatus eſt, cumque eo et reliqui
heroës, Phinei, qui navigationem aliam dixerat
ex Colchide fore: ignota vero erat
omnibus omnino. Argus igitur ad eos cupientes (cognoſcere) dixit:
„Proficiſcimur Orchomenum, qua via juſſit vos ire
veridicus ille vates, quem olim conveniſtis.
eſt enim alia navigatio, quam immortalium ſacerdotes
monſtrarunt, qui Theba Tritonia orti ſunt.
nondum ſidera omnia, quae in coelo volvuntur,
neque Danaorum ſacram gentem licebat audire
quaerentibus: ſoli erant Arcades Apidanenſes,
Arcades, qui etiam ante Lunam narrantur
vixiſſe, glandibus veſcentes in montibus: neque Pelaſgica

χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν,
ἦμος ὅτ' ἠερίη πολυλήιος ἐκλήϊστο
μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν,
καὶ ποταμὸς Τρίτωνος ἐΰρροος, ᾧ ὕπο πᾶσα
ἄρδεται ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὔποτε δεύει
ὄμβρος· ἅλις προχοῇσιν ἀνασταχύουσιν ἄρουραι·
ἔνθεν δή τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίῃ καὶ κάρτεϊ λαῶν
σφωϊτέρων, θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄστη
νάσσατ' ἐποιχόμενος, τὰ μὲν ἤ ποθι ναιετάουσιν,
ἠὲ καὶ οὔ· πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
Αἶά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον, υἱωνοί τε
τῶνδ' ἀνδρῶν, οὓς ὅς γε καθίσσατο ναιέμεν Αἶαν,

267. Ol. ἦμος ἔτ'. A Brunk. correctione non multum abeunt Vait. et Vrat., qui hic et 270. etiam ἱερίη habent. 269. Ed. Flor. ut Vrat. Vatt. Τρίτων ἐΰρροος. Aldus Τρ. καλλίρροος, quae vulg. lectio facta. Correxit Br. e codd. ᾧ ὕπο cum Vrat. pro ᾧ ὑπὸ, ut ol. 270. Vix ſanum videtur ἠερίη. 271. Ol. προχοαῖσι δ' (in Vatt. προχοαῖς ἰδ' ἀν.). Interpunxi locum cum Br., conſentiente Vrat. Ol. poſt ἅλις interpungebatur. 278. Ol. ὅ γε.

terra tum a glorioſis regnabatur Deucalidis,
quando aëria (nigra) ſegetibus abundans celebrabatur
Aegyptus mater antiquiſſimorum juvenum,
et fluvius Tritonis bene fluens, quo tota
rigatur terra illa nigra: a Iove enim nunquam eam irrigat
imber: ſatis vero inundationum ope fruges emittunt arva.
inde igitur quendam dicunt per omnem circumiiſſe
Europam et Aſiam, robori et viribus militum
ſuorum et fortitudini confiſum: innumeras autem urbes
incolis frequentavit obiens, quae aut alicubi incoluntur,
aut etiam non: ſatis enim multa intereſt annorum ſeries.
Aea tamen etiamnum manet conſtanter, nepotesque
illorum hominum, quos ille conſidere juſſit habitaturos Aeam.

οἱ δή τοι γραπτῦς πατέρων ἕθεν εἰρύονται,
κύρβιας, οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ὑγρῆς τε, τραφερῆς τε, πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὕπατον κέρας Ὠκεανοῖο,
εὐρύς τε, προβαθύς τε, καὶ ὁλκάδι νηὶ περῆσαι·
Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκὰς διετεκμήραντο·
ὃς δή τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνετ᾽ ἄρουραν
εἷς οἶος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιὰς Βορέαο
Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν.
ἀλλ᾽ ὁπόταν Θρηκῶν Σκυθέων τ᾽ ἐπιβήσεται οὔρους,
ἔνθα διχῆ τὸ μὲν ἔνθα μετ᾽ Ἰονίην ἅλα βάλλει
τῇδ᾽ ὕδωρ, τὸ δ᾽ ὄπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἵησι
σχιζόμενος πόντου Τρινακρίου εἰσανέχοντα,
γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ παρακέκλιται, εἰ ἐτεὸν δὴ
γαίης ὑμετέρης Ἀχελώϊος ἐξανίησιν."

279. Ol. γράπτυς, ut plerique codd. In Vrat. γραπτὺς, e Vatt. γραπτὰς citatur. 281. Ol. ἐπινεισσομένοισιν. Vt editur nunc, ita Vr. 286. Ol. ὑπὲρ πνοιῆς. 288. Ol. Θρηΐκων — ἐνιβήσεται. In 2. Vatt. ἐνιβήσεται Ἄρης. 289. Pro Ἰονίην editor Italus conjicit Ἀξένην. 292. ὑμετέρῃ cum Vr. Brunk. pro eo, quod olim ἡμετέρῃ. 293. Ol. ὑμετέρης γαίης.

qui quidem ſcriptos patrum ſuorum ſervant
cippos, in quibus omnes viae et limites inſunt
et maris et terrae circumquaque proficiſcentibus.
eſt vero quidam fluvius, ultimum cornu Oceani,
et latus, et profundus, ut etiam oneraria navis trajicere poſſit.
Iſtrum eum appellantes procul indicarunt:
qui quidem aliquamdiu immenſam ſecat terram
unus ſolus: fontes enim ultra flatum Boreae
Ripaeis in montibus procul murmurant.
at quando Thracum Scytharumque intrat fines,
tum diviſim, partim inde in Ionium mare emittit
hac in regione aquam, partim pone per profundum ſinum mittit
diviſus mari Trinacrio (Siculo) imminentem,
quod veſtrae terrae adjacet, ſi vere quidem
ex veſtra terra Achelous erumpit."

Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τοῖσι δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες,
στέλλεσθαι τήνδ᾽ οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὁλκὸς ἐτύχθη
οὐρανίης ἀκτῖνος, ὅπη καὶ ἀμεύσιμον ἦε.
γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ᾽ αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοντο,
οὔρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.
Κόλχοι δ᾽ αὖτ᾽ ἄλλοι μὲν, ἐτώσια μαστεύοντες,
Κυανέας Πόντοιο δι᾽ ἐκ πέτρας ἐπέρησαν·
ἄλλοι δ᾽ αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασσεν
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθείς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.

294. τοῖσι cum Vr. 2. Vatt. Br. pro ol. vulg. τοῖσιν. 297. Ol. ὅπη καὶ μόρσιμον ἦεν. Veram lectionem ex Etym. M. eruit Ruhnk. 298. κατ᾽ αὐτ. cum Vrat. Brunk. Ol. καταυτόθι. 308. παρ᾽ ἔσχατον Vrat. Vatt. et al. codd.

Sic dixit: his autem dea omen exhibuit
fauſtum, quo etiam omnes acclamarunt conſpecto,
hac via navigandum eſſe. longo tractu ſulcus exſtitit
coeleſtis radii, qua via etiam incedendum eſſet.
laeti vero *Lyci* filio ibi relicto
velis paſſis ſuper mare vecti ſunt,
montes Paphlagonum contuiti. neque Carambin
circumvecti ſunt, quoniam et venti, et coeleſtis ignis flamma
manſit, donec Iſtri magnum flumen attigiſſent.
Colchi igitur alii quidem, fruſtra quaerentes,
per Cyaneas rupes ex Ponto exierunt:
alii contra ad fluvium contenderunt, quibus praeerat
Abſyrtus; is per Calon (Pulchrum) oſtium (Iſtri) tranſiit ablatus.
quare etiam prior iſtis (Argonautis) venit, trajiciens cervicem terrae,
in ſinum ultimum maris Ionii.

Ἴστρῳ γάρ τις νῆσος ἐέργεται, οὔνομα Πεύκη,
τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
στεινὸν δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέουσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇδε διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὡρμήθησαν·
οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμενῇσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λεῖπον
ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
ὀσσόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.
οὐ γάρ πω ἁλίας γε πάρος ποτὲ νῆας ἴδοντο,
οὔτ' οὖν Θρήιξι μιγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυνοι,
οὔτ' αὖ Γραυκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ Λαύριον ἤδη

310. Ol. τριγλῶχιν. 312. Ol. καλέουσιν Ἄρηκος. 313. Al. τῇ δὲ — 315. Codd. nonn. ὑπ' ἀκροτ. 316. Ol. εἰαμεναῖσι. In uno Vat. εἰαμένῃσι. 319. Ol. πάρος ποθί. E codd. Brunk. correxit. 320. Σίγυνοι cum uno Vat. et Br. pro vulg. Σίγυννοι. 321. Ol. οὔτ' οὖν, quod cum jam v. praec. legeretur, dedi cum codd. 3. Pariſſ. οὔτ' αὖ. E 2. Vatt. hoc ad v. 320. affertur.

Iſtro enim inſula quaedam circumcluditur, nomine *Peuce*,
triangularis, latitudinem (baſin) quidem ad littus protendens,
ſed anguſtum cubitum ad fluvium: circum duo
ſeparantur effluxus (oſtia); alterum appellant *Narecis*,
alterum ſub ima parte, Calon ſtoma (oſtium): huc igitur
Abſyrtus Colchique velocius proruperunt.
illi vero (Argonautae) altius ad ſummam inſulam tendebant
procul: in irriguis vero pratis innumeras pecudes reliquerunt
paſtores agreſtes navium metu, veluti belluas
ſpectantes ex mari cetis referto prodeuntes.
neque enim unquam antea marinas naves viderant,
nec *Thracibus* permixti *Scythae*, nec *Sigyni*,
nec *Graucenii*, nec qui per *Laurium* jam

Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ τἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Ἀγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ Καυλιακοῖο,
ᾧ πέρι δὴ σχίζων Ἴστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
βάλλει ἁλὸς, πεδίον τε τὸ Λαύριον ἠμείψαντο·
δή ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἅλαδ' ἐκπρομολόντες
πάντῃ, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρησαν
δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηΐδας ἀγχόθι νήσους.
τῶν ἤτοι ἑτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον·
ἐν δ' ἑτέρῃ πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο
βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλῶν λίπον ἔνδοθι νήσους
αὔτως, ἁζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι,
στεινόμεναι Κόλχοισι, πόρους εἴρυντο θαλάσσης.
ὣς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπον ἀγχόθι νήσους

323. Ol. τ' Ἄγγουρον. Sed τἄγγουρον eſt τὸ Ἄγγουρον. 324. In Flor. Steph. Καυκασίοιο. 326. Ol. πεδ. τε Ταλαύριον. 330. Ol. Βρυτηΐδας. 331. Ante Br. τῶν δ' ἤτοι. Tum Ox. ἔδεθλον. 333. Ol. πολλόν. Codd. plerique (etiam Vrat. Vatt.) πολέων.

Sindi deſertum vaſtumque campum habitabant.
at poſtquam *Angurum* montem, et qui procul eſt
ab Anguro monte ſcopulum *Cauliaci*
circa quem Iſter ſe ſcindens flumen huc atque illuc
in mare mittit, campumque *Laurium* praeterierant:
tum Colchi in *Saturnium* mare egreſſi
undiquaque, ne ipſos laterent (Argonautae), praeciderunt vias.
illi pone fluvium devenerunt, et acceſſerunt
ad duas Dianae Brygeas prope inſulas.
in quarum altera quidem ſacrum erat delubrum:
in alteram vero, multitudinem vitantes Abſyrti,
eſcenderunt: quoniam illas intra multas (in medio multarum) reliquerant (Colchi) inſulas
ſic (vacuas), reveriti filiam Iovis: ſed reliquae
refertae Colchis, itinera praecludebant maris.
ita etiam in aliis copias reliquerant prope inſulis

μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἴης.
Ἔνθα κε λευγαλέῃ Μινύαι τότε δηϊοτῆτι
παυρότεροι πλεόνεσσιν ὑπείκαθον· ἀλλὰ πάροιθε
συνθεσίας, μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι, ἐτάμοντο.
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἑξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὔτως ἀέκοντος ἀπηύρων·
αὐτὰρ Μήδειαν — τόδε γὰρ πέλεν ἀμφήριστον —
παρθέσθαι κούρῃ Λητωΐδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστούχων βασιλήων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρειὼ δόμον αὖτις ἱκάνειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἕπεσθαι.
ἔνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,

340. Ol. συνθεσίῃ. Sed ἀλευάμενοι retinui, quod Brunk. ut alibi, temporum rationem flagitare ratus, in ἀλευόμενοι mutavit. 341. Ol. ἐπὶ σφ. 345. Codd. plerique τὸ γὰρ π. In Flor. ſuppletum: τό γε γὰρ — Ald. et ſeqq. τό τε γ. Correxit Br. 348. Poſt hunc olim legebatur verſus ex II, 1186. male huc relatus:

εἴτε μετ' ἀφνειοῦ θείου πόλιν Ὀρχομενοῖο.

In eo Vr. Vatt. et al. codd. ἀφνειοῖο exhibent. 350. πεμπάσατο codd. nonn.

uſque ad (inter) *Salanconem* fluvium et *Neſtidem* terram.
Ibi triſti Minyae tum praelio
pauciores pluribus ſuccubuiſſent: at antea
pactum, magno certamine vitato, inierunt.
vellus quidem aureum, quoniam iis ipſe pollicitus erat
Aeetes, ſi illi perficerent labores,
ſemper jure ipſos habituros eſſe, ſive dolis
ſive etiam palam ita invito illo potiti eſſent:
at Medeam — hoc enim erat controverſum —
deponendam eſſe apud filiam Latonae ſeorſum a coetu (Argonautarum),
dum quis judicet juſtorum regum,
utrum eam in patris oporteat domum reverti,
an in Graeciam heroas ſequi.
ibi quum cuncta mente perpendiſſet puella,

δὴ ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνῖαι
νωλεμές· αἶψα δὲ νόσφιν Ἰήσονα μοῦνον ἑταίρων
ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἐλίασθεν
πολλὸν ἑκὰς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον·
„Αἰσονίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινὴν
ἀμφ' ἐμοί; ἠέ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
ἀγλαΐαι, τῶν δ' οὔ τι μετατρέπῃ, ὅσσ' ἀγόρευες
χρειοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἱκεσίοιο
ὅρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχέσιες βεβάασιν;
ᾗς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον, ἀναιδήτῳ ἰότητι,
πάτρην τε, κλέα τε μεγάρων, αὐτοὺς τε τοκῆας
νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα· τηλόθι δ' οἴη
λυγρῇσι κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
σῶν ἕνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουσὶν,
ἀμφί τε Γηγενέεσσιν, ἀναπλήσειας ἀέθλους.

355. συναρτύνεσθε duo Vatt. 356. Ol. λαθηφροσύναις. Vt Br. edidit, ita Vr. Vatt. dant. Ionicam formam λαθιφροσύνης dari maluit Br. in App. 359. Ol. ὑποσχεσίαι. Mox 360. ᾗς etiam Vr. et un. Vat. pro αἷς, quod ol. 363. Ol. λυγρῇσιν — ἀλκυόν.

ejus ſane animum acerbae exercuerunt curae
nunquam non: ſtatim vero ſeorſum Iaſonem ſolum a ſociis
ſevocatum duxit in alium locum, donec abeſſent
longiſſime, flebilemque coram edidit ſermonem:
„Iaſon, quamnam hanc iniiſtis ſententiam
de me? num te omnino oblivioni immiſit
fortuna ſecunda, nec eorum quidquam curas, quae dixiſti
neceſſitate irretitus? ubi Iovis ſupplicum praeſidis
jusjurandum? quo blanda promiſſa abierunt?
ob quae ego indecenter, impudente animo,
patriam et ſplendorem palatii, et ipſos parentes
deſerui, quae mihi ſumma erant: proculque ſola
triſtibus per mare cum halcyonibus feror
tuorum cauſa laborum, ut mihi ſalvus cum tauris
et cum gigantibus perficeres certamina.

ὕϛατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ᾽ ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη,
εἷλες ἐμῇ ματίῃ· κατὰ δ᾽ ἐλοὸν αἶσχος ἔχευα
θηλυτέραις. τῷ φημὶ τεὴ κέρη τε, δάμαρ τε,
αὐτοκασιγνήτη τε, μεθ᾽ Ἑλλάδα γαῖαν ἕπεσθαι.
πάντη νυν πρόφρων ὑπερίϛασο, μηδέ με μένην
σεῖο λίπῃς ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.
ἀλλ᾽ αὔτως εἴρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔϛω,
καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ᾽ ἔπειτα
φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἀμῆσαι,
ὄφρ᾽ ἐπὶ ἦρα φέρωμαι ἐοικότα μαργοσύνῃσι.
σχέτλιε, εἴ κεν δή με κασιγνήτοιο δικάσσῃ
ἔμμεναι ἔτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ᾽ ἀλεγεινὰς
ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἵξομαι ὄμματα πατρός;
ἦε μάλ᾽ εὐκλειής; τίνα δ᾽ ἐ τίσιν, ἠὲ βαρεῖαν

366. In ſecunda verſus parte ſic variant codd., ut de lectionis veritate dubitari poſſit. Plerique: ἐπεὶ τε παιδὸς (f. ἐπάιϛος) ἐτύχθη. 370. νυν πρόφρων cum Br. pro vulg. νῦν προφέρων. Br. etiam dedit μηδ᾽ ἐμὲ μ. 371. O'. βασιλῆος. Br. e codd. correxit. 374. ἀμῆσαι cum Vrat. Vatt. et Br pro vulg. ἄμησαι. 375. Ol ἐπίηρα. 377 τῷ ἐπίσχ. cum Vatt. Vr. Br. Ol. ᾧ ἐπ. 379. Poſt εὐκλειής al. punctum, et putantur tum verba ironice dici.

poſtremo etiam vellus, ob quod navigatio a vobis
ſuſcepta eſt,
accepiſti mea temeritate: ingens vero dedecus affudi
feminis. quare dico me tuam et puellam, et conjugem,
et ſororem in Graeciam te comitari.
omnino igitur benevolus defende, neque me ſolam
ſine te relinquas, accedens ad reges.
verum ita tuere: jus vero tibi ſanctum ſit
et lex, in quam ambo conſenſimus: aut tu deinde
enſe ſtatim hoc medium diſſeca jugulum,
ut pretium auferam conveniens ſtultitiae.
miſer, ſi jam me fratris judicaverit
eſſe ill rex, cui committitis haec triſtia
ambo pacta, quomodo veniam in conſpectum patris?
num admodum glorioſa? quam vero non poenam
vel gravem

ἄτην οὐ σμυγερῶς, δεινῶν ὕπερ οἷα ἔοργα,
ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἕλοιο.
μὴ τόγε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
ἧ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καί ποτ' ἐμεῖο
στρευγόμενος καμάτοισι· δέρος δέ τοι ἶσον ὀνείροις
οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης
αὐτίκ' ἐμαί γ' ἐλάσειαν Ἐριννύες· οἷα καὶ αὐτὴ
σῇ πάθον ἀτροπίῃ. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
ἐν γαίῃ πεσέειν. μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὅρκον,
νηλεές· ἀλλ' οὐ θήν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι ἕκητί γε συνθεσιάων."
Ὣς φάτ' ἀναζείουσα βαρὺν χόλον· ἵετο δ' ἥ γε
νῆα καταφλέξαι, διά τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων

380. Ol. οἷά τ' ἔ. Sed τ' etiam in Vr. deeſt. 381. Br. malit: ὀ. σὺ δ' ἂν οὐ θ. 383. Ol. ἔπι κυδιάεις. Iunctim etiam Vatt. duo, Vr. exhibent. Mox Br. contra codd. dedit: μν. δέ κεν ποτ' ἐ. At etiam optantis verba eſſe poſſunt. 385. Br. invitis codd. ἐκ δέ τε π. α. ἐμαί σ' ἐλ. Nimirum vulg. ἐκ δέ σε π. α. ἐμαί σ'. At e codd. 2. Pariſſ. dedi potius ἐμαί γ'. 390. ἔσσεσθ' εὔκηλοι cum 2. Vatt. Vrat. Brunk. Ol. ἔσσεσθε ἔκηλοι. 391. Ol. ἀνιάζουσα, quod a Ruhnk. correctum.

calamitatem non m[illegible]re, propter facinora, quae patravi,
perferam? non jucundum reditum habueris.
non hoc regina Iovis ratum faciat conjux,
qua gloriaris. memineris vero etiam aliquando mei
confectus aerumnis: vellus autem tibi, velut ſomnia,
abeat in tartara vanum! ex patria te
ſtatim meae expellant Furiae: quod et ipſa
tua paſſa ſum perverſitate. haec non fas eſt irrita
in terram cadere. admodum enim magnum violaſti jusjurandum
crudeliter; at non tamen mihi illudentes in poſterum
diu eritis quieti, pactorum cauſa."
Sic dixit, gravem iram efferveſcere faciens, cupiitque illa
navem comburere, et omnia firma diſſipare,
atque irruere ipſa in furentem ignem. ita autem Iaſon

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδείσας προσέειπεν·
„Ἴσχεο, δαιμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ᾽ ἐμοὶ αὐτῷ.
ἀλλά τιν᾽ ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος,
ὅσσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν,
εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ,
οἷά τε ληϊσθεῖσαν, ὑπότροπον οἴκαδ᾽ ἄγοιτο.
αὐτοὶ δὲ στυγερῷ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
μίξαντες δαῒ χεῖρας· ὃ τοι καὶ ῥίγιον ἄλγος
ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἕλωρ κείνοισι λίποιμεν.
ἥδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην
βήσομεν. οὐδ᾽ ἂν ὁμῶς περιναιέται ἀντιόωντες
Κόλχοις ἦρα φέροιεν ὑπὲρ σέο, νόσφιν ἄνακτος,
ὅς τοι ἀοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·

394. Ol. ὑποδδείσας. 400. Ol. ἄγοιντο, contra ſenſum loci. 402. Ol. ὅ τι καί. Br. e 5. Pariſſ. ὅπου καὶ — Ego e Vatt. Vr. Guelf. Med. dedi: ὃ τοι κ. 405. ſ. Ol. περιν. ἀντιόωσι — φέροντες. In codd. vel ἀντιόωντες — φέροντες, vel ἀντιόωντες — φέροιεν, vel ἀντιόωντο — φέροιεν. Br. ex uno cod. edidit περ. εἰσαΐοντες, et ex aliis φέροιεν. Equidem ἀντιόωντες ſervavi cum Vatt. et Vr. ſed φέροιεν e Br. codd.

blandis verbis, metuens nonnihil, allocutus eſt:
„Cohibe te, o bona: illa nec mihi ipſi placent.
at aliquam dilationem quaerimus pugnae,
quanta hoſtium nubes (multitudo) undique circumſtat,
tui cauſa: omnes enim, quotquot hanc terram incolunt,
Abſyrto cupiunt opitulari, ut te patri
velut captam, reverſam domum abducat.
ipſi vero triſti peribimus omnes morte
conferentes proelio manus: qui quidem atrocior dolor
erit, ſi te mortui praedam illis relinquamus.
illud vero pactum efficiet dolum, quo eum in exitium
ducamus. neque una vicini invadentes (nos)
Colchis opem ferent pro te, ſine duce,
qui tibi et adjutor et frater eſt.

καὶ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξαιμι πτολεμίζειν
ἀντιβίην, ὅτε μή με διατμήξωσι νέεσθαι."
Ἴσκεν ὑποσαίνων· ἡ δ' ὀλοὸν ἔκφατο μῦθον·
„Φράζεό νυν. χρειὼ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις
καὶ τόδε μητιάασθαι, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἀάσθην
ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοινάς.
τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα Κόλχων·
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἱκέσθαι
μειλίξω· — σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζεο δώροις· —
εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
οἰόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
ἔνθ' εἴ τοι τόδε γ' ἔργον ἐφανδάνει, οὔ τι μεγαίρω·
κτεῖνέ τε, καὶ Κόλχοισιν ἀείρεο δηϊοτῆτα."

408. Ol. οὐδ' ἂν ἐγὼ — ὑπείξωμαι. καὶ δ' ἂν, quod ſententia flagitat, in Parr. 4. invenit Brunk. ὑπείξαιμι ex ingenio. Codd. plerique ut edd pr ὑπείξομαι. 409. Ol. διεξέργωσι. In Vatt. Vr. et al. διεξίωσι. Br. e codd. ſuis correxit. 410. ὑποσαίνων cum Vrat. Br. pro vulg. ὑποσσαίνων, et νυν Br. pro νῦν. 412. Ol. μητίσασθαι. Mox al. τοπρῶτον. 419. Ol. τόδε ἔργον. Codd. nonn. τόδε τ' ἔργ. Poterat et ſcribi: τόδε τοὔργον.

atque ego Colchis cedam ita ut non pugnem
contra, quando me non prohibuerint a reditu."
Dixit blandiens: illa perniciosum elocuta eſt ſermonem:
„Cogita igitur. oportet enim praeter indigna facinora
etiam hoc moliri, quoniam primum noxium commiſi
peccatum, divinitusque mala perfeci conſilia.
tu quidem in praelio defende haſtas Colchorum:
at ego illum, ut in tuas manus veniat,
deliniendo efficiam: — tu vero eum ſplendidis excipe donis: —
ſi forte praeconibus abeuntibus perſuaſerim,
ut ſeorſum ſolum meis conciliarem verbis (cum eo ſola colloquerer).
tum, ſi tibi hoc facinus placet, non repugno;
et interfice (eum), et cum Colchis ini praelium."

Ὣς τώγε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα,
οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ὑψιπυλείης
πορφύρεον. τὸν μέν ῥα Διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδὶ
δῶκε Θόαντι μεταῦτις· ὁ δ' αὖ λίπεν Ὑψιπυλείῃ·
ἡ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσι μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὔ μιν ἀφάσσων,
οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκὺν ἵμερον ἐμπλήσειας.
τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίη ὀδμὴ πέλεν, ἐξέτι κείνου,
ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκατέλεκτο
ἀκροχάλιξ οἴνῳ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
στήθεα παρθενικῆς Μινωΐδος, ἥν ποτε Θησεὺς
Κνωσσόθεν ἑσπομένην Δίῃ ἔνι κάλλιπε νήσῳ.

421. *ἠρτύναντο* cum uno Vat. et Brunk. pro *ἠρτύνοντο*. 425. Neſcio quo auctore Br. ediderit *ἀμφιρύτῳ*. Servavi codd. et edd. lectionem. 426. Ol. *μετ' αὖτις*, et 427. *πολέσιν μ.* 430. Ol. *ἐξ ἔτι*. Iunctim etiam Vrat. exhibet. 434. *Κνωσόθεν* cum Vatt. et Br. Ol. *Κνωσσόθεν*. Br. mox *ἐνικάλλιπεν*.

Sic illi congreſſi magnum dolum ſtruxerunt *Abſyrto*, et multa donarunt hoſpitalia dona, inter quae etiam peplum dederunt eximium *Hypſipyleae* purpureum. eum *Dionyſo* confecerant ipſae in *Dia* circumflua Charites deae: ille filio dederat *Thoanti* poſtea; hic reliquerat *Hypſipylae*: ea autem dederat Iaſoni cum multis etiam hoc auferendum ornamentis bene elaboratum munus. non illud contrectando, neque adſpiciendo dulce deſiderium impleres. ejus etiam ſuaviſſimus odor erat ex illo tempore, ex quo deus ipſe Nyſeïus indormierat ſemimadidus vino atque nectare, pulchris contactis pectoribus virginis Minoïdis (*Ariadnae*), quam olim *Theſeus* *Cnoſſo* ſecutam in *Dia* reliquerat inſula.

ἡ δέ γε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
θελγέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται
συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἑλοῦσα
χρύσειον μέγα κῶας, ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω
βαίη ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκῃ
υἷες Φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι·
τοῖα παραιφαμένη, θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
αἰθέρι, καὶ πνοιῇσι, τά κεν καὶ ἄπωθεν ἐόντα
ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στύγος ἀνθρώποισιν,
ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες, στοναχαί τε, γόοι τε,
ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι·
δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο, δαῖμον, ἀερθείς,

435. Ol. ἡ δ' ὅτε. E codd. Brunk. emendavit. 438. Br monet, legi etiam poſſe ὥ κεν. In v. praec. duo Vatt. θεσπεσίῃ νυκτ. τ. 440. Ol. περὶ —

illa vero cum praeconibus communicavit ſermonem, ut perſuaderent, ut, quam primum ad deae templum veniſſet ex pacto, noctisque atra caligo circumdediſſet (ipſos), adveniret, quo dolum una excogitaret, ut, ſumto aureo magno vellere, redux iterum retro iret in Aeetae domos: admodum enim ipſam vi filii Phrixi dederant (ut ajebat) hoſpitibus abducendam. haec cum admonuiſſet, delinientia medicamina inſperſit aetheri et ventis, quae etiam procul verſantem agreſtem de celſo monte deduxiſſent feram.

Improbe Amor, magnum malum, ingens odium hominibus, ex te (te auctore) perniciosae contentiones, et gemitus et luctus atque dolores alii praeter illos innumeri premere (homines) ſolent. hoſtium in liberos armare, o deus, excitatus,

οἷος Μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἧμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.

Ἦμος ὅτ᾽ Ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήν γ᾽ ἐλίποντο
συνθεσίῃ, τοὶ μέν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ᾽ ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὓς ἐξαῦτις ἑταίρους.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεὶς
καρπαλίμως ᾗ νηὶ διὲξ ἁλὸς οἶδμα περήσας
νύχθ᾽ ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
οἰόθι δ᾽ ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσατο μύθοις
εἷο κασιγνήτης (ἀταλὸς πάϊς οἷα χαράδρης
χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι᾽ αἰζηοὶ περόωσιν),
εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνῄνεον ἀλλήλοισιν·

451. ἡμὶν pro ἧμιν cum Br. 454. Ol. ἦεν. 457. Ol. δι᾽ ἐξ. 458. Cum 2. Vatt. Vr. et Br. ἐπεβήσατο pro vulg. ἐπεβήσετο. 459. Br. non monito lectore edidit: οἷος δ᾽, nec opus correctione. 460. Ante Br. parentheſis demum a verbis οἷα χαρ. incipiebat.

qualis Medeae menti inviſam injeciſti noxam (peſſimum conſilium).
quomodo enim accedentem malo perdomuit fato
Abſyrtum? hoc enim nobis deinceps erat canendum.

Poſteaquam Dianae in inſula illam reliquerant
ex pacto, ceteri quidem diviſim navibus abierunt
ſuis ſeparati: ſed in inſidias ivit Iaſon,
excepturus Abſyrtum et ipſius deinde ſocios.
at ille graviſſimis promiſſis deceptus
celeriter ſua navi maris fluctu trajecto
nocte ſub atra ſacram conſcendit inſulam:
ſeorſum vero coram conveniens tentavit verbis
ſuam ſororem (ſimplex puer velut torrentem
hibernum, quem ne adoleſcentes quidem tranſirent),
an dolum contra peregrinos homines moliretur.
atque illi de omnibus conſenſerunt inter ſe:

αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυκινοῦ ἐξᾶλτο λόχοιο,
γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμῃ ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνῃσι,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ' ὅγε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,
πλῆξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδὸν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναιέται ἀντιπέρηθεν.
τοῦ ὅ γ' ἐνὶ προδόμῳ γνὺξ ἤριπε· λοίσθια δ' ἥρως
θυμὸν ἀναπνείων χερσὶ μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
ἀργυφέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.
ὀξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν, οἷον ἔρεξαν,
ὄμματι νηλειὴς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐρινύς.

464. πυκινοῦ ἐξ. Vatt. Vrat. Brunk. Ol. πυκινοῖο, et mox ἔπαλτο, quod Br. ex ingenio correxit. 470. Ol. ἀντιπέρηθε. Quod editur, eſt etiam in uno Vat. et Vr. 472. χερσὶ cum 2. Vatt. Vrat. Br. Ol. χερσίν. 474. 4. Pariſſ. 2. Vatt. Vrat. ἀργυρέην.

ſubito vero Iaſon ex denſis proſiluit inſidiis
nudum geſtans manu enſem: ſtatimque puella
retro oculos avertit, obtecta velamine,
ne caedem conſpiceret fratris percuſſi.
hunc ille, veluti popa magnum cornibus confiſum taurum
percuſſit oculis luſtrans prope templum, quod olim exſtruxerant
Dianae *Brygi,* qui circumhabitant in oppoſita terra.
ejus (templi) in veſtibulo ille in genua procidit: tandem heros
animam exhalans manu atrum utraque
ſanguinem in vulnere excepit, illiusque (Medeae) calyptram
candidam et peplum averſae rubefecit.
acute autem omnia domans obliquo vidit, quod patraverant,
oculo immitis dirum facinus Erinnys.

ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀδόντων,
ἣ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάεσθαι.
ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψε νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
κείαται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες,
τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρε,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς ἐὴν παρὰ νῆα βάλοντο
ἥρωες· Κόλχον δ' ὄλεκον στόλον, ἠΰτε κίρκοι
φῦλα πελειάων, ἠὲ μέγα πῶϋ λέοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον
πῦρ ἅτε, δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὀψὲ δ' Ἰήσων

479. Neſcio unde et cur Br. ἢ θ. In Vrat. ἦ. 480. Ol. κρύψεν. Etiam Vrat. κρύψε. 485. Κόλχον cum Vatt. et 2. Pariſl. dedi. Exquiſitius dicitur, quam vulg. Κόλχων.

tum heros Aeſonides primitias (extremas membrorum partes) exſecuit mortui,
et ter delinxit ſanguinem, ter piaculum exſpuit dentium,
ut fas eſt homicidis doloſas caedes expiare.
humidum (molle) autem in terra ſepelivit cadaver, ubi etiamnum
jacent illa oſſa inter viros Abſyrtenſes.
Illi autem (Argonautae) ubi una facis jubar procul conſpexerunt,
quod iis virgo ſignum acceſſuris ſuſtulerat,
prope Colchicam navem ſuam adegerunt
heroës: Colchorumque peremerunt copias, velut accipitres
agmina columbarum, aut magnum gregem leones
immites conturbant in ſtabula irruentes.
nec quisquam illorum mortem effugit, omnemque coetum
ignis inſtar vaſtantes incurſarunt: ſero autem Iaſon

ἤντησε, μεμαὼς ἐπαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἤδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
ἔνθα δὲ ναυτιλίης πυκινὴν πέρι μητιάασκον
ἑζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον·
„Ἤδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ᾧ ῥ' ἐπέχουσι
δήιοι· ἠῶθεν γὰρ ἐσαθρήσαντας ἕκαστα
ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅ τις προτέρωσε δίεσθαι
ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος
εὔνιδες, ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωνται.
ῥηϊδίη δέ κεν ἄμμι, κεδασθέντων δίχα λαῶν,
ἤδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“
Ὣς ἔφατ'· ἤνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰακίδαο.
ῥίμφα δὲ νῆ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσι

490. ἤντησε cum Vr. Br. Ol. ἤντησεν. 492. πυκινὴν Vr. Flor. Br. Ol. πυκινῆς, quod ex Ald. fluxit. 496. Ol. ᾧ ἐπέχουσι. 497. Ol. ἐπαθρήσαντας. Vatt. Vrat. ἐπαθρήσαντες. 498. Flor. Steph. οὐδένα μ. 504. Ol. ἐπερρώοντ'. Vrat. et Vatt. ut a Br. editum.

acceſſit, cupiens opem ferre non valde auxilio
indigentibus: jam vero etiam de ipſo ſolliciti erant.
ibi igitur de navigatione cauta inierunt
ſedentes conſilia, acceſſitque ad eos puella
deliberantes: *Peleus* autem primus ſermonem habuit:
„Iam nunc jubeo noctu navem ingreſſos
remigando trajicere curſu adverſo illi, cui imminent
hoſtes: mane enim intuitis omnia
opinor non unam ſententiam, quae ulterius perſequi
nos jubeat, illis perſuaſuram eſſe: ſed utpote duce
orbati diris diſſidiis diſſipabuntur.
facilis autem nobis diſperſis populis (illis)
haec erit poſtea reverſuris via.“
Sic dixit: approbarunt autem juvenes dictum Aeacidae.
ſtatimque, navi conſcenſa, incubuerunt remis

νωλεμὲς, ὄφρ' ἱερὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο,
ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἠριδανοῖο.
Κόλχοι δ', ὁππότ' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
ἤτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
Ἀργὼ καὶ Μινύας Κρονίης ἁλός. ἀλλ' ἀπέρυκεν
Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῇσιν
ὕστατον· αὐτοὶ δ' αὖτε Κυταιΐδος ἤθεα γαίης
στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν.
οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ᾗσιν ἐπέσχον
ἥρωες, ναίουσι δ' ἐπώνυμοι Ἀψύρτοιο·
οἱ δ' ἄρ' ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
τύμβος ἵν' Ἁρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
ἀνδράσιν Ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
ἐνναίουσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται

510. ſ. Brunk. poſt ἀστεροπῇσιν punctum poſuit, et ὕστατον cum ſeqq. junxit. Ita δ' non optime collocatum. 513. Codd. aliquot: ἔμπεδον ἄ., et ἀφορμηθέντες. Num ἐφορμισθέντες ξ.

indeſinenter, doneo ad ſacram *Electridis* inſulam perveniſſent,
quae eſt aliarum ſumma (poſtrema), prope fluvium *Eridanum*.
Colchi vero, quando interitum cognoverant ducis,
jam inveſtigare pergebant intra omne
Saturnium mare Argo et Minyas. at prohibuit
Iuno horrendis ab aethere fulguribus
poſtremum: ipſi rurſus Colchicae ſedes terrae
reformidabant, verentes iram ſaevam Aeetae,
conſtanterque alio alius profecti habitarunt.
alii ipſas inſulas ingreſſi ſunt, quas tenuerant
heroës, incoluntque cognomines Abſyrti:
alii ad Illyricum profundum fluvium,
ubi ſepulcrum Harmoniae et Cadmi eſt, turrim exſtruxerunt
viris Encheleenſibus vicini: alii in montibus
habitant, qui Ceraunii appellantur,

ἔκτοθεν, ἐξότε τούσγε Διὸς Κρονίδαο κεραυνοὶ
νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὁρμηθῆναι.

Ἥρωες δ' ὅτε δή σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων,
δή ῥα τότε προμολόντες, ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Ὑλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροὔχοντο θαμειαί,
ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
οὐδέ σφιν, ὡς καὶ πρίν, ἀνάρσια μητιάασκον
Ὑλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
μισθὸν ἀειράμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγεσθαι
Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὁππότε Πυθὼ
ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
ναυτιλίης· πέπρωτο δ', ὅπη χθονὸς ἱδρυνθεῖεν,
μή ποτε τὴν δήιοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσι.
τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν κείνῃ ὅδε κεύθεται αἴῃ

528. Ol. ἀειρόμενοι. E codd. correxit Br. 530. Vnus Vat. et Vrat. Πυθοῖ. 531. αὐδὴν pro αὐτῆς mavult Matthiae. 532. Ol. ἱδρυθεῖεν.

ex illo tempore, ex quo hos Iovis Saturnii fulmina
in inſulam oppoſitam coëgerunt abire (e montibus).

Heroës autem, quando ipſis videbatur reditus ſalvus,
tum ſane provecti in terra retinacula alligarunt
Hyllenſium. inſulae enim prominebant frequentes,
difficilem navigantibus tranſitum medium concedentes.
neque tamen iis, ut antea, hoſtilia meditabantur
Hyllenſes: immo ipſi cum iis excogitabant viam,
mercede accepta tripode magno Apollinis.
duo enim tripodes procul dederat Apollo avehendos
Iaſoni proficiſcenti negotii ſui cauſa, quando Pythonem
ſacram oraculum petiturus adiit propter hanc ipſam
navigationem: fatale autem erat, in qua terra collocentur,
non illam unquam hoſtibus vaſtatum iri irruentibus.
quare etiamnum illa hic occultatur terra

ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ὑλληΐδα, πολλὸν ἔνερθεν
οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος ἀεὶ μερόπεσσι πέληται.
οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταυτόθι τέτμον ἄνακτα
Ὕλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
δήμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιθόοιο
Μάκριν τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνην,
νιψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον· ἔνθ' ὅ γε κούρην
Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
Νηϊάδα Μελίτην· ἡ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ὕλλον
[δήμῳ Φαιήκων. ὁ μὲν οἰκία Ναυσιθόοιο
τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· αὐτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
οὐδ' ἄρ' ὅγ' ἡβήσας αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο νήσῳ

536. Ante Br. πέλοιτο. 537. καταυτόθι junctim cum 2. Vatt. Vr. Br. Ol. κατ' αὐτ. 539. ὃ pro ὁ cum Vr. Magna eſt in ſeqq. verſuum ordine varietas. Vulgo ita legebantur:
539. δήμῳ — Ναυσιθόοιο
540. τυτθὸς — ἔπειτα
541. ff. Μάκριν τ' εἰσ. — τιθήνην — — τέκεν Ὕλλον.
546. οὐδ' ἄρ' ὅγ' κ. τ. λ.
atque ita etiam Vr. Sed v. 540. τυτθὸς etc. in nonn. codd. deeſt, in quibusdam codd. et edd. poſt ſequentem ponitur. Br. eo ordine poſuit verſus, ut a Quirinio (et ante eum Cluverio) laudatos reperit. Eum ſecutus ſum, ſed ita, ut 544. 545. uncinis includerem, male poſitos h. l. et e priori ed. repetitos. Deſunt in cod. Zeladae. 546. Br. dedit (ex ingenio) οὐ γὰρ ὅγ'. Cum eo mox dedi ἐνὶ ἔλδ. pro vulg. ἐνεέλδετο. Vr. ἐν ἐέλδετο.

circa urbem claram Hyllenſem, multum infra
ſolum, ne etiam conſpiceretur unquam hominibus.
non adhuc viventem ibi offenderunt regem
Hyllum, quem formoſa *Melite* pepererat *Herculi*
in populo *Phaeacum*. ille enim in domum *Nauſithoi*
et *Macrin* venerat, *Dionyſi* nutricem,
expiaturus liberorum miſeram caedem: ubi ille filiam
Aegaei ſubegit amore incenſus fluvii
Naïada *Meliten*: illa autem validum pepererat *Hyllum*
[populo Phaeacum, qui quidem aedes Nauſithoi,
puſillus cum eſſet, inhabitavit, at inſulam poſtea reliquit.]
neque vero ille adultus in ipſa inſula voluit

ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι Ναυσιθόοιο·
βῆ δ' ἅλαδε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
ἥρως Ναυσίθοος· τόθι δ' εἵσατο, καί μιν ἔπεφνον
Μέντορες, ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενοι περὶ βουσίν.
Ἀλλά, θεαί, πῶς τῆσδε παρὲξ ἁλός, ἀμφί τε γαῖαν
Αὐσονίην, νήσους τε Λιγυστίδας, αἳ καλέονται
Στοιχάδες, Ἀργώης περιώσια σήματα νηὸς
νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
καὶ χρειὼ σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὖραι;
Αὐτόν που μεγαλωστί, δεδουπότος Ἀψύρτοιο,
Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.
Αἰαίης δ' ὀλοὴν τεκμήρατο δήνεσι Κίρκης
αἷμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας,
νοστήσειν. τὸ μὲν οὔ τις ἀριστήων ἐνόησεν,

556. σφ' ἐκόμιζε Vrat. neque multum abeunt duo Vatt.

habitare, imperantis ſubjectus ſuperbiae Nauſithoi:
abiitque ad mare Saturnium, inquilino populo collecto
Phaeacum: ſimul enim ei rex adjuvit iter
heros *Nauſithous*: ibi igitur conſedit, et eum interfecerunt
Mentores, in agro paſcentibus opitulaturum bobus.
At, o deae (Muſae), quomodo extra hoc mare, et circa terram
Auſoniam, atque inſulas Liguſticas, quae appellantur
Stoechades, Argoae magnae inſignia navis
vere celebrantur? quae procul adeo neceſſitas
et cauſa eos compulit? quinam ipſos deduxerunt venti?
Ipſum, opinor, vehementer, occiſo Abſyrto,
Iovem, deorum regem, ira cepit, propter facinus patratum.
et ſignificavit eos ab impia Aeaeae conſiliis Circes
caede ablutos, atque plurima ante perpeſſos mala,
reverſuros eſſe. quod quidem nullus heroum intellexit,

ἀλλ᾽ ἔθεον, γαίης Ὑλληΐδος ἐξανιόντες,
τηλόθι· τὰς δ᾽ ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
ἑξείης πλήθοντο Λιβυρνίδες εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Ἴσσα τε, Δυσκέλαδός τε, καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἐπὶ τῇσι παραὶ Κέρκυραν ἵκοντο,
ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσατο κούρην
ἠΰκομον Κέρκυραν, ἑκὰς Φλιουντίδος αἴης,
ἁρπάξας ὑπ᾽ ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
δερκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
τῇ δ᾽ ἔπι καὶ Μελίτην, λιαρῷ περιγηθέες οὔρῳ,
αἰπεινήν τε Κερωσὸν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
Νυμφαίην παράμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψὼ
Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ᾽ ἠεροειδέα λεύσσειν
οὔρεα δοιάζοντο Κεραύνια. καὶ τότε βουλὰς
ἀμφ᾽ αὐτοῖς Ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ᾽ Ἥρη.

566. Codd. nonn. ut Flor. παρὰ — 572. Κερωσόν cum Vatt. et Br. Ol. Κερωσσόν. 577. Codd. plurimi: ἀμφ᾽ αὐτούς.

ſed vehebantur e terra Hyllenſi egreſſi
longe: illas autem reliquerunt, quae Colchis antea
deinceps replebantur Liburnides in mari inſulae,
Iſſa, et *Dyſceladus*, et amabilis *Pityea*.
at deinde poſt illas praeterierunt *Corcyram*,
ubi Neptunus Aſopi filiam habitare juſſerat puellam
pulchricomam *Cercyram*, procul a terra Phliuntide.
abreptam, amore ductus: nigram (opacam) vero illam
atra (denſa) undique ſylva nautae ex mari
conſpicientes, *Corcyram* appellant *Nigram*.
poſt eam etiam *Meliten*, ſecundo admodum gaviſi vento,
et celſam *Ceroſum* et ſuperius multo ſitam
Nymphaeam praetervecti ſunt, ubi regina *Calypſo*
Atlantis filia habitavit: aërios autem ſe videre
montes putabant *Ceraunios*. atque tum conſilia
de ipſis Iovisque iram magnam comperit *Iuno*.

μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὦρσεν ἀέλλας
ἀντικρὺ, ταῖς αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἠλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
φθογγήν τε, Ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
ἔννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἁλὸς, οὔτε θυέλλας
ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
νηλέα νίψειε· Πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἥνωγε κελεύθους
Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ᾗ ἔνι Κίρκην
δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἠελίοιο θύγατρα.

579. Ol. τοὶ δ' αὖτις. Cum Vrat. Vatt. et Br. ταῖς α. 580. Br., ſine codd., edidit ἄφνως, ut hiatus vitaretur. 582. Ol. αὐδῆ ἐν γλαφυρῇ. Lectionem meliorem a Brunk. reſtitutam praebent etiam Vrat. Vatt. Mox ol. τόρρ'. 586. Codd. nonn. etiam Vatt. πόνους. 588. νίψαιεν Vr. et al. codd. 591. Ol. δήουσιν. In Vr. et al. libb. Πέῤῥης.

ſollicita igitur de perficienda navigatione, excitavit procellas
ex adverſo, quibus retro cum impetu ferebantur
ad inſulam aſperam *Electridem*. ſtatim autem ſubito
clamavit humana voce, interim iis vectis,
ſonorum cavae navis lignum, quod in media
carina *Minerva* ex Dodonaea exſtruxerat fago.
hos autem vehemens interea metus corripuit audientes
et vocem et Iovis gravem iram. neque enim evitaturos
cecinit (trabs) nec meatus longinqui maris, nec procellas
ſaevas, niſi *Circe* caedem *Abſyrti*
crudelem abluerit: Pollucem autem precari
Caſtoremque immortales deos juſſit, ut vias
Auſonii aperirent maris, in quo *Circen*
inventuri eſſent, *Perſae* atque *Solis* filiam.

Ὡς Ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ᾽ ἀνόρουσαν
Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν
εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ᾽ ἔχεν ἄλλους
ἥρωας Μινύας. ἡ δ᾽ ἔσσυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
λαίφεσιν, ἐς δ᾽ ἔβαλον μύχατον ῥόον Ἠριδανοῖο·
ἔνθα ποτ᾽ αἰθαλόεντι τυπεὶς πρὸς στέρνα κεραυνῷ
ἡμιδαὴς Φαέθων πέσεν ἅρματος Ἠελίοιο
λίμνης ἐς προχοὰς πολυβενθέος· ἡ δ᾽ ἔτι νῦν περ
τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνεκήκιεν ἀτμόν.
οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺ
φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
Ἡλιάδες, ταναῇσιν ἑλιγμέναι αἰγείροισι,
μύρονται κινυρὸν μέλεαι γόον· ἐκ δὲ φαεινὰς

596. Brunk. ex ingenio dedit: ἐς τ᾽ ἔβ. *donec* — 599. In omnibus codd. adhuc collatis, edd. Ald. Par. eſt πολυανθέος. Sola Flor. (forſan e conject. editoris) πολυβενθέος, quod tamen veriſſimum eſt. 601. Ol. τανύσας. Duplicant σ etiam Vrat. Vatt. 602. Ol. μεσηγύς. 604. Ol. τ. ἐφήμεναι αἰγ In codd. multis, etiam Vatt., edd. Ald. Par. Baſ. ἀείμεναι, Vrat. ἐείμεναι. Vnus Par. cod. quod a Br. editum. Wakef. ἐνημμέναι. Mox ol. αἰγείροισιν.

Ita Argo clamavit ſub crepuſculum: exſilierunt igitur
Tyndaridae, manusque ſuſtulerunt ad immortales
precantes cuncta: triſtitia autem occupavit alios
heroas *Minyas*. illa (navis) autem ferebatur longe ulterius
velis, donec penetrarent in intimum ſinum *Eridani*;
ubi aliquando ardenti percuſſus pectora fulmine
ambuſtus *Phaëthon* cecidit de curru Solis
in lacus oſtia profundi: ille etiamnum
ex vulnere ardente (fulmine facto) gravem emittit fumum.
nec quaedam illam aquam levibus alis extenſis
avis poteſt ſupervolare: ſed in mediam
flammam inſilit volans. circum autem puellae
Heliades, proceris involutae populis,
edunt querulum miſerae luctum: lucidasque

ἠλέκτρου λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε·
αἱ μέν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἔπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύζησι κελαινῆς οἴδματι λίμνης
ἠϊόνας πνοιὴ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
δὴ τότ' ἐς Ἠριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι ῥόῳ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα Λητοΐδαο
συμφέρεται δίναις, ἅ τε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ἦμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς,
χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ Λακερείῃ
δῖα Κορωνὶς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.
καὶ τὰ μὲν ὣς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
τοὺς δ' οὔτε βρώμης ᾕρει πόθος, οὔτε ποτοῖο,
οὐδ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοίγε

606. Poſt ἔραζε ol. comma poſitum. 607. Ol. ἐπιτερσαίνονται. 608. ſ. Ol. κλύζωσι κελ. ὕδατα λίμνης — πνοιῇ π. In Vatt. Vrat. et al. pleriſque codd. κλύζησι eſt, in uno Vat. etiam πνοιὴ, ſed Brunk. integra lectio in uno Pariſ. 613. Ol. ἐμφέρεται. E codd. correxit Br. 615. Poſt ἐνιπῆς ol. colon. 617. Plures codd. Ἀμύνοιο. 619. ſ. Ol. οὐδὲ π. οὔτ' ἐ. Correxi, partim cod. Guelf. praeeunte.

electri guttas e palpebris effundunt in terram,
quarum aliae ſole in arenis ſiccantur,
quando inundaverit nigri aqua lacus
littora flatus (ortus) ex multum ſonante vento,
tum in Eridanum volvuntur una omnes
aeſtuante fluxu. *Celti* autem famam addiderunt,
Apollinis Latonii has lacrymas
una cum vorticibus ferri, quas innumeras effuderat antea,
quum ad *Hyperboreorum* ſacram gentem veniret,
caelo fulgido relicto ob patris objurgationem,
iratus de filio, quem in divite *Lacerea*
divina *Coronis* pepererat ad oſtia *Amyri*. (Aeſculapio).
atque haec ſic inter illos homines celebrantur.
hos autem (Argonautas) nec cibi cepit deſiderium,
nec potus,
neque ad gaudia convertebatur mens. ſed illi

ἤματα μὲν στρεύγοντο περὶ βληχρὸν βαρύθοντες
ὀδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ' ἄσχετον ἐξανίεσκον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρροαὶ Ἠριδανοῖο· *
νυκτὸς δ' αὖ γόον ὀξὺν ὀδυρομένων ἐσάκουον
Ἡλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένῃσιν,
οἷον ἐλαιηραὶ στάγες, ὕδασιν ἐμφορέοντο.
Ἐκ δὲ τόθεν Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
ὅστ' εἰς Ἠριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια Νυκτὸς,
ἔνθεν ἀπορνύμενος, τῇ μέν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ὠκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἅλα βάλλει,
τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον,
ἑπτὰ διὰ στομάτων ἵει ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ' ἀνὰ Κελτῶν

621. Ol. περιβληχρόν. Cum Brunk. et Vrat. diviſi. 623. Ol. ἐπιῤῥοαί. 627. Ol. εἰσεπέρησαν. Brunk. ſcripſit εἰσανέβησαν. Ego retinui ſcript. plerorumque codd. (Pariſſ. Vr. Vatt.) εἰσαπέβησαν. 628. Ol. μετανέσσεται. 629. ſ. Ol. ὁ et 630. ἐδέθλια. 631. Codd. nonn. ἀπερεύγεται. 634. ἵει ῥ. cum Vr. Vatt. codd. Brunk. Ol. ἵεις ῥ.

interdiu angebantur languide gravati
odore triſti, quem intolerabilem emittebant
ex fumante Phaëthonte fluxus Eridani.
noctu vero luctum acerbum audiverunt lamentantium
Heliadum argute: lacrymae vero lugentibus (puellis)
velut oleariae guttae in aquas inſerebantur.
Exinde *Rhodani* profundum flumen ingreſſi ſunt,
qui in Eridanum illabitur: commixta autem aqua
in anguſtiis reboavit turbata. at ille terra
ex ima, ubi ſunt portae et ſedes Noctis,
inde effluens, partim eructatur in littora
Oceani, partim in Ionicum mare exit,
partim in Sardonium pelagus et immenſum ſinum
per ſeptem oſtia mittit aquam. ex illo igitur
paludes intrarunt intempeſtas, quae in Celtorum

ἤπειρον πέπτανται ἀθέσφαται· ἔνθα κεν οἵ γε
ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορὼξ
κόλπον ἐς Ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
εἰσβαλέειν, τόθεν οὔ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν.
ἀλλ᾽ Ἥρη σκοπέλοιο καθ᾽ Ἑρκυνίου ἰάχησεν,
οὐρανόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ᾽ ἐτίναχθεν αὐτῆς
πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
ἂψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο, καί ῥ᾽ ἐνόησαν
τὴν οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσι.
δηναιοὶ δ᾽ ἀκτὰς ἁλιμυρέας εἰσαφίκοντο,
Ἥρης ἐννεσίῃσι, δι᾽ ἔθνεα μυρία Κελτῶν
καὶ Λιγύων περόωντες ἀδήϊοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ᾽ ἤματα νισσομένοισι.
μεσσότατον δ᾽ ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηῒ βαλόντες
Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι, εἵνεκα κούρων

636. Ol. ἀθέσφατον. Vnus Vat. ἔνθα καὶ — at nondum plane inciderunt in perniciem, verum prope incidiſſent. 637. Ol. ἀπορρώξ. 644. Ol. τήνδ᾽ οἶμ. 646. ἐννεσίῃσι cum Vatt. Vrat Br. pro vulg. αἰνεσίῃσι. 648. Ol. νασσομένοισι. Recte ſcribunt Vrat. Br.

terra patent innumerae: ubi illi in
exitium indignum incidiſſent. ferebat enim quoddam brachium
in ſinum Oceani, quod non praevidentes erant
intraturi, unde non ſalvi revertiſſent.
at Iuno de Hercynio ſcopulo clamavit,
coelitus delapſa: metu autem vocis concutiebantur
omnes una: terribiliter enim magnus inſremuit aether.
retro igitur convertebantur a dea, animadverteruntque
illam viam, qua etiam reditus erat proficiſcentibus.
diu autem poſtea ad littora marina venerunt,
Iunonis conſiliis, per innumeras gentes Celtorum
atque Ligurum trajicientes non cogniti. nam atram
nebulam circumfuderat dea per omnes dies navigantibus.
medio igitur illi ore navi trajecto
in *Stoechadas* egreſſi ſunt inſulas ſalvi, propter filios

Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
ἔμπεδον· οὐδ' οἶον κείνης ἐπίουροι ἕποντο
ναυτιλίης· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων πόρε νῆας.
Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
ἱδρῶ ἅλις· χροιῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
εἴκελαι· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῷος ἐπωνυμίην πεφάτισται.

Καρπαλίμως δ' ἐνθένδε δι' ἐξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο,
Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηνίδας εἰσορόωντες·
ἷξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον· ἔνθα δὲ Κίρκην
εὗρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν.
τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο.
αἵματί οἱ θάλαμοί τε καὶ ἕρκεα πάντα δόμοιο

652. Flor. et Steph. ἐπίουροι, quod Ruhnk. probante recepi pro vulg. ἐπίκουροι. 657. Ol. ἄκελοι. 658. Num ἔνθα λιμὴν — ? 659. f. Ol. non poſt νέοντο, ſed poſt Αὐσον. comma poſitum. 662. Br. ed. ἐνθάδε.

Iovis: quare etiam et arae et ſacra illis fiunt
ſemper: nec tantum illius cuſtodes ſequebantur (erant)
navigationis: Iupiter iis etiam poſterorum commiſit
naves (tuendas).
Stoechadibus porro relictis in *Aethaliam* tranſierunt
inſulam, ubi calculis abſterſerunt feſſi
ſudorem multum: colore illi in littore jacent
ſimiles: in ea ſunt diſci et arma inſignia illorum:
in ea etiam portus *Argous* cognomine appellatur.

Celeriter inde per maris fluctum navigarunt
Auſonii, littora Tyrrhena conſpicientes:
veneruntque in *Aeaeae* portum celebrem, et ex navi
retinacula littoribus prope injecerunt: ibi autem *Circen*
invenerunt marinis aquis caput abluentem:
tantopere enim nocturnis ſomniis exterrita erat.
ſanguine ei et thalami et ſepta omnia domus.

μύρεσθαι δόκεον· φλὸξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο·
τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκε.
θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῆσιν,
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
συμμιγέες μελέων, κίον ἀθρόοι, ἠΰτε μῆλα
ἐκ σταθμῶν ἅλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἰλύος ἐβλάστησε
χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηραμένους μελέεσσιν,
οὔπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἠέρι πιληθεῖσα,
οὐ δέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν

673. Plures codd. etiam Vatt. *ἐπ' ἄλλων*. Sed Vrat. cum ed. Flor. *ἀπ' ἄ.* Paullo ante Brunk. conjicit: *ὁμοὶ δέμας*. 676. *προτέρης* cum Vatt Vr. Brunk. Ol. *προτέρους*. 677. Ol. *ἀρηρεμένους*. In uno Vat. *ἀρηραμένη*, in al. *ἀρηρεμένη*.

redundare videbantur: flamma vero cuncta medicamina conſumebat,
quibus antea hoſpites delinierat viros, quicunque adveniſſet:
hanc ipſa cruento reſtinxit ſanguine rubentem,
manibus hauſto: et ceſſavit a ſaevo metu.
quare etiam, exorta aurora, aquis maris
experrecta crines et veſtes abluit.
ferae autem, non ſimiles feris crudivoris,
neque etiam viris pari corpore, ſed aliud aliis
compoſitum habentes membris ibant frequentes, ut pecudes
ex ſtabulis confertae exeunt ſequentes paſtorem.
tales etiam ex primo luto formaverat
terra ipſa mixtis compoſitas membris
nondum ſiticuloſo aëre valde compreſſa,
nondum torrentis radiis ſolis tantum
humores nacta: haec tamen in ordines redegit tempus

συγκρίνας. τὼς οἵ γε φυὴν ἀΐδηλοι ἕποντο.
ἥρωας δ᾽ ἕλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ᾽ ἕκαστος
Κίρκης εἴς τε φυὴν, εἴς τ᾽ ὄμματα παπταίνοντες,
ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήταο.
Ἡ δ᾽ ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων
αὐτίκ᾽ ἔπειτ᾽ ἄψορῤῥον ἀπέστιχε· τοὺς δ᾽ ἅμ᾽ ἕπεσθαι,
χειρὶ καταρέξασα, δολοφροσύνῃσιν ἄνωγεν.
ἔνθ᾽ ἤτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
μίμνεν ἀπηλεγέως· ὁ δ᾽ ἐρύσσατο Κολχίδα κούρην.
ἄμφω δ᾽ ἑσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ᾽ ἀφίκοντο
Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ᾽ ἐν λιπαροῖσι κέλευσεν
ἥ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμηχανέουσα κιόντων.
τὼ δ᾽ ἄνεῳ, καὶ ἄναυδοι ἐφ᾽ ἑστίῃ ἀΐξαντες
ἵζανον, ἥ τε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται,

987. Ol. *καταῤῥέξασα.* 690. Al. *ἔς τ᾽ ἀφ.* 691. Ol. *κέλευεν.* 693. Codd. fere omnes, etiam Vrat. duo Vatt. *ἀΐξαντε,* ob hiatum non probandum. 693. Ol. *ἄνεω.* Mox marg. Vr. *ἐφέστιοι.*

conjungens. Sic illae (ferae) natura incertae ſequebantur.
heroas autem cepit ſtupor immenſus: et ſtatim quisque,
Circes habitum faciemque intuiti,
facile ſororem conjecerunt eſſe Aeetae.
Illa cum nocturnorum terrores ſomniorum depuliſſet,
ſtatim deinde retroceſſit: illas (feras) una ſequi
manu contrectatas doloſe juſſit.
tum multitudo quidem juſſu Iaſonis
manſit intrepide: ille vero ſecum traxit Colchicam puellam.
ambo ſequebantur eadem via, uſque dum veniſſent
in Circes palatium: hos in ſplendidis juſſit
illa ſoliis conſidere, animo dubia ob illos advenientes.
hi muti atque taciti ad focum confugientes
ſederunt, qui quidem mos miſeris ſupplicibus eſt,

ἡ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χείρεσσι μέτωπα,
αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πήξας,
ᾧπέρ τ' Αἰήταο παῖν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν Ἱκεσίοιο,
ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
ῥέζε θυηπολίην, οἵη τ' ἀπολυμαίνονται
νηλειεῖς ἱκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσι.
πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἧγε φόνοιο
τειναμένη καθύπερθε συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
τέγγεν. ἐπιτμήγουσα δέρην· αὖτις δὲ καὶ ἄλλοις
μείλισσε χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
Ζῆνα, παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιάων.
καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν

696. Ol. αὐτὰρ ὅ. 703. νηλειεῖς cum Vr. Br. Ol. νηλῆεῖς. Cum iisdem ἀντιόωσι. Ol. ἀντιόωσιν.. 704. Cod. un. Vat. ἧγε φ. quod in verſione ed. Ox. expreſſum. 708. Ol. μείλισσεν.

illa (Medea) in utramque depoſita manum facie,
at hic (Iaſon) anſato magno gladio in terra defixo,
quo quidem Aeetae filium interfecerat: neque oculos
rectos inter palpebras ſuſtinebant. ſtatim autem ſenſit
Circe calamitatem exilii, et piaculum caedis.
quare etiam reverita Iovis jus ſupplicum praeſidis,
qui valde iraſcitur, valde homicidis opitulatur,
ſacra fecit, quibus expiantur
caede polluti ſupplices, quando ad focum acceſſerint.
primum quidem manifeſtae luſtramentum illa caedis
extenſo deſuper ſuis catulo, cujus adhuc ubera
ſcatebant effoeto ab utero, ſanguine manus
rigavit, inciſo collo: tum etiam aliis
expiabat libamentis, luſtralem invocans
Iovem, caedis cauſa factarum vindicem ſupplicationum.
et illa quidem cuncta ex domibus purgamenta exportarunt.

Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
ἡ δ' εἴσω πελάνους μείλικτρά τε νηφαλίῃσι
καῖεν ἐπ' εὐχωλῇσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
σμερδαλέας παύσειεν Ἐριννύας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
εὐμειδής τε πέλοιτο, καὶ ἤπιος ἀμφοτέροισιν,
εἴτ' οὖν ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότ' ἔπειτα
εἷσεν, ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισι,
καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἷζεν ἐνωπαδίς. αἶψα δὲ μύθῳ
χρειώ, ναυτιλίην τε, διακριδὸν ἐξερέεινεν,
ἠδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἐὴν καὶ δώματ' ἰόντες
αὔτως ἱδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὀνείρων
μνῆστις ἀεικελίη δῦνε φρένας ὁρμαίνουσαν·
ἵετο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὀμφήν,

712. Guelf. *μελίκρατά τε*. 713. Ex omnibus codd. etiam Vrat. et Vatt. ſcripſi *καῖεν* pro vulg. *δαῖεν*. 714. Ol. *παύσησιν*. Etiam Vr. *παύσειεν*. 717. Ol. *ἐμφυλίῳ*, contra metrum. 720. Ol. *μύθοις*. *μύθῳ* etiam Vrat. Vatt. 723. Plures codd. etiam Vr. Vatt. *ἱδρύθησαν*. 724. Ol. *δῦνεν* et *ὁρμαίνουσα*. E codd. correxit Br.

Najades miniſtrae, quae illi ſuppeditabant omnia.
ipſa vero intus placentas et placamina additis ſobriis
combuſſit votis foco adſtans, ut iram
terribilium ſedaret furiarum, atque etiam ipſe
placabilis eſſet et mitis erga utrumque (Iupiter),
ſive alieno polluti ſanguine manus,
ſive etiam domeſtico, ſolliciti advenerint.
At omnibus omnino peractis, tum deinde
collocavit in politis excitatos ſoliis,
atque ipſa prope conſedit ex adverſo. ſtatim vero oratione
de negotio et navigatione ſingulatim quaeſivit,
et unde in terram ſuam atque aedes venientes
ſic conſederint in foco: profecto enim ſomniorum
recordatio triſtis ſubiit animum cogitantis:
cupiit porro puellae vernaculam cognoſcere linguam,

αὐτίχ᾽ ὅπως ἐνόησεν ἀπ᾽ οὔδεος ὄσσε βαλοῦσαν.
πᾶσα γὰρ Ἠελίου γενεὴ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
ἦεν, ἐπεὶ βλεφάρων ἀπὸ τηλόθι μαρμαρυγῇσιν
οἷόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἵεσαν αἴγλην.
ἡ δ᾽ ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένῃ κατέλεξε,
Κολχίδα γῆρυν ἱεῖσα, βαρύφρονος Αἰήταο
κούρη μειλιχίως, ἠμὲν στόλον, ἠδὲ κελεύθους
ἡρώων, ὅσα τ᾽ ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς,
ὥς τ᾽ ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
σὺν παισὶ Φρίξοιο· φόνον δ᾽ ἀλέεινεν ἐνίσπειν
Ἀψύρτου. τὴν δ᾽ οὔ τι νόῳ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
μυρομένην ἐλέηρεν, ἔπος δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἔειπε·
„Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δήν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο

728. Cum Vr. ἀπὸ τηλ. pro vulg. ἀποτηλόθι. 729. Tres Vatt. αὐγήν. 736. Ol. παισίν. παισὶ etiam Vatt. Vr. Tum ol. ἐνισπεῖν. 738. Ol. ἐλέαιρεν. 740. Ante Br. ἐπιδὴν junctim.

ſtatim ubi vidit humo eam oculos attollere.
omne enim Solis genus manifeſto viſendum
erat, quoniam oculorum procul luminibus
velut aureum adverſum emittebant ſplendorem (Solis poſteri).
illa huic omnia interroganti dixit,
Colchica oratione uſa, gravia meditantis Aeetae
filia placide, et expeditionem et itinera
heroum, et quanta in acribus perpeſſi fuerint certaminibus,
utque ſororis ſollicitae peccaverit conſiliis,
utque ſeorſum effugerit terribiles minas patris
cum filiis Phrixi: ſed caedem noluit edicere
Abſyrti. illam vero nihil mente latuit: at tamen
lamentantem miſerata eſt, et ita poſt haec reſpondit:
„Miſera, profecto malum et indecorum molita es abitum.
exiſtimo te non diu gravem iram Aeetae

ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἤθεα γαίης
τισόμενος φόνον υἱοῦ, ὅτ' ἄσχετα ἔργ' ἐτέλεσσας.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
ἄλλο μὲν οὔ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·
ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
ὄντινα τοῦτον ἄϊστον ἀείραο πατρὸς ἄνευθε·
μὴ δέ με γουνάσσαιο ἐφέστιος· οὐ γὰρ ἔγωγε
αἰνήσω βουλάς τε σέθεν, καὶ ἀεικέα φύξιν.“
Ὣς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα, γόον χέεν, ὄφρα μιν ἥρως,
χειρὸς ἐπισχόμενος, μεγάρων ἐξῆγε θύραζε
δείματι παλλομένην· λεῖπον δ' ἄπο δώματα Κίρκης.

742. Ol. ἔργα τέλεσσας. E codd. correctum. 743. Ol. ἐμοῖο. Iam Steph. emendaverat. 746. Ol. ἀνείραο. Etiam marg. Vrat. ἀείραο. 747. Brunk. μηδ' ἐμὲ — Al. μηδέ με. 752. Ol. ἀπὸ δ.

effugituram eſſe: mox veniet vel in Graecae ſedes terrae
ulturus caedem filii, quum non ferenda facinora patraveris.
at quoniam ſupplex et cognata es mihi,
aliud nullum malum in te machinabor huc profectam;
abi autem ex aedibus peregrini comes,
quemcunque hunc ignotum adſciviſti patre invito:
noli autem me ſupplex rogare, ad focum ſedens; neque enim ego
probabo (adjuvabo) et conſilia tua, et turpem fugam.“
Sic dixit: illam immenſus occupavit dolor, peploque
facie tecta, lacrymas effudit, donec eam heros
manu prehenſam ex aedibus eduxit foras
timore agitatam: reliquerunt igitur domum Circes,

Οὐδ' ἄλοχον Κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλά οἱ Ἶρις
πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν, ὁππότε νῆα
στείχοιεν· τὸ καὶ αὖτις ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν·
„Ἶρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
εἰδ' ἄγε, λαιψηρῇσι μετοιχομένη πτερύγεσσι,
δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
κείνης γὰρ χρειώ με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο
χάλκειοι στιβαρῇσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν·
εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρός, εἰσόκεν Ἀργὼ
τάς γε παρεξελάσῃσιν. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν,
Αἴολον, ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας
πάντας ἀπολήξειεν ὑπ' ἠέρι, μηδέ τις αὔρη
τρηχύνοι πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτω,

755. αὐτῇ cum Vrat. Br. In Ox. αὔτη. 758. λαιψηρῇσι cum Vatt. et Brunk. codd. Ol. λαιψηροῖσι. 767. Ol. ἀπολλήξειεν.

Neque uxorem Saturnii Iovis latuerunt: ſed ei *Iris*
indicavit, cum animadverteret ex aedibus egredientes.
ipſa enim eam juſſerat obſervare, quando navem
ingreſſuri eſſent; quare etiam poſtea dixit:
„Iri cara, nunc ſi unquam mea peregiſti mandata,
age celeribus ablata alis,
huc *Thetin* mihi jube venire e mari progreſſam.
ea enim opus mihi eſt. at deinde
abi ad littora, ubi incudes *Vulcani*
ferreae duris tunduntur malleis:
jube autem eum quieſcere ſinere folles ignis, donec *Argo*
haec (littora) praeterierit. at etiam ad *Aeolum* abi,
Aeolum, qui ventis in aethere genitis imperat:
atque ei dic meam mentem, ut ventos omnes
ſilere jubeat ſub aëre, neque ullus ventus
concitet mare: Zephyri tamen ſpiret flatus,

ὄφρ' οἵ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἵκωνται."
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἶρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα,
τέμνε, τανυσσαμένη κοῦφα πτερά. δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασι.
πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίῃς· ὦρσέ τέ μιν εἰς ἓ νέεσθαι.
δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόν γε
ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων· ἔσχοντο δ' ἀϋτμῆς
αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἴολον Ἱππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
ἀγγελίην φαμένη θοὰ γοῦνατα παῦσεν ὁδοῖο,
τόφρα Θέτις, Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
ἐξ ἁλὸς Οὔλυμπόνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην·
ἡ δέ μιν ἆσσον ἑεῖο παρεῖσέ τε, φαῖνέ τε μῦθον·

769. Codd. nonn. Φαιήκων νῆσον. 772. Ol. ἔασιν. 774. Ol. αἰνεσίῃς. Etiam Vrat. Vatt. ἐννεσίῃς. Mox ol. ὦρσεν. 775. ἐβήσατο plurimi codd. pro quo Brunk. e paucis dedit ἐδύσατο, quod rectius infra 865. legitur. 778. ὄφρα δὲ καὶ τῷ. Ita ed. Flor. cum nonn. codd. Variae ſunt in aliis lectiones. 782. Ol. ἑοῖο.

donec illi in *Alcinoi Phaeaciam* inſulam venerint."
Sic dixit: ſtatim igitur Iris de Olympo deſiliens
ſecuit (viam), concuſſis levibus alis. ſubiit autem mare
Aegaeum, ubi domus *Nerei* ſunt;
et primam convenit *Thetin*, atque expoſuit ſermonem
Iunonis conſiliis, eamque impulit, ut ad illam veniret,
deinde ad *Vulcanum* abiit: et effecit, ut ceſſaret ille
facile a ferreis malleis: prohibebantur autem a flatu
fuliginoſi folles. at tertium venit ad
Aeolum, *Hippotae* filium clarum. dum autem etiam illi
mandatum referens, velocia genua quieſcere ab itinere fecit,
interea *Thetis*, *Nereo* ſororibusque relictis,
ex mari in Olympum abiit ad deam Iunonem;
haec eam propius ſibi aſſidere juſſit, et ita locuta eſt:

„Κέκλυθι νῦν, Θέτι δῖα, τά τοι ἐπιέλδομ᾽ ἐνίσπειν.
οἶσθα μὲν, ὅσσον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
Αἰσονίδης, οἵ τ᾽ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλε,
οἵη τέ σφ᾽ ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέεσι θύελλαι,
κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπιλάδεσσι.
νῦν δὲ παρὰ Σκύλλης σκόπελον μέγαν, ἠδὲ Χάρυβδιν
δεινὸν ἐρευγομένην, δέχεται ὁδός. ἀλλά σε γὰρ δὴ
ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον, ἠδ᾽ ἀγάπησα
ἔξοχον ἀλλάων, αἵ τ᾽ εἰν ἁλὶ ναιετάεσιν,
ἕνεκεν ἐκ ἔτλης εὐνῇ Διὸς ἱεμένοιο
λέξασθαι· — κείνῳ γὰρ ἀεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
ἠὲ σὺν ἀθανάτης, ἠὲ θνητῇσιν ἰαύειν· —
ἀλλ᾽ ἐμὲ αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνεσα,

783. Ol. ἐνισπεῖν. 785. Ol. ἠδ᾽ ἄλλοι. Br. correxit. 786. Ed. Flor. et cod. Guelf. οἵως, quod Steph. et Br. receperunt. Alii codd. omnes οἵη, quod magis poëticum. 795. ἀθανάτης cum uno Vat. et Br. pro vulg. ἀθανάταις. 796. Ol. τ᾽ ante αἰδομ. male additum.

„Audi jam, Theti divina, quae tibi cupio dicere.
noſti, quantum meo animo carus ſit heros
Aeſonis filius, et ceteri adjutores certaminis,
qualisque (quomodo) eos ſervaverim per errantes (cyaneas) transeuntes
petras, ubi ignitae horribiles fremunt procellae.
fluctusque rigidas undique alluunt cautes.
nunc vero ad *Scyllae* ſcopulum, atque *Charybdin*
horrendum eructantem, excipit (eos) via. at te profecto jam
ab infantia inde ipſa nutrivi, et amavi
prae aliis, quae mare incolunt (deabus),
quoniam non auſa es in toro Iovis cupientis
concumbere: — illi enim ſemper haec facta curae ſunt,
ut vel cum deabus, vel cum mortalibus rem habeat: —
at me verita animoque timens,

ἠλεύω· ὁ δ᾽ ἔπειτα πελώριον ὅρκον ὄμουνεν
μήποτέ σ᾽ ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
ἔμπης δ᾽ οὐ μεθίεσκεν ὀπιπτεύων ἀέκουσαν,
εἰσότε δή οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
ὡς δή τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρὸς ἑοῖο
παῖδα τεκεῖν· τῷ καί σε λιλαιόμενος μεθέηκε,
δείματι, μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
ἀθανάτων, ἀλλ᾽ αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο.
αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
τέκνα τε φιτύσαιο· θεοὺς δ᾽ ἐς δαῖτ᾽ ἐκάλεσσα
πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χείρεσσιν ἀνέσχον
νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
ἀλλ᾽ ἄγε, καί τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω·

801. *πέπρωται* Vatt. Vrat. Brunk. Ol. *πέπρωτο.* 807. Ol. *τ. δὲ φυτήσαιο.* Correxit Br. conſentientibus Vrat. Vatt. codd. Cum eodem ob numerum dedi *ἐς δαῖτ᾽ ἐκάλ.* pro vulg. *εἰς δαῖτα κάλ.*

effugiſti: ille autem poſtea magnum jusjurandum juravit,
non te unquam immortalis dei fore conjugem.
tamen non deſiit oculis te perſequi invitam,
uſque dum ei veneranda Themis indicavit omnia,
ſcilicet fato decretum eſſe, ut praeſtantiorem patre ſuo
filium pareres: quare etiam te, licet deſiderans, miſſam fecit,
metu, ne quis, ipſi dignitatem eripiens, alius regnaret
immortalium, ſed ut ſemper ſuum imperium ſervaret.
at ego optimum hominum maritum
dedi tibi, ut conjugium gratum haberes,
et liberos ederes: deos autem ad epulas (nuptiales) invitavi
omnes una: et ipſa facem manibus ſuſtuli
nuptialem, illius laeti cauſa honoris.
age igitur, etiam tibi verum oraculum dicam:

εὖτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
ὃν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύροιο
Νηϊάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
χρειώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Αἰήταο
Μηδείης· σὺ δ' ἄρηγε νυῷ ἑκυρή περ ἐοῦσα,
ἠδ' αὐτῷ Πηλῆϊ. — τί τοι χόλος ἐστήρικται; —
ἀάσθη. καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται Ἄτη. —
ναὶ μὲν ἐφημοσύνῃσιν ἐμαῖς Ἥφαιστον ὀΐω
λωφήσειν πρήσοντα πυρὸς μένος, Ἱπποτάδην δὲ
Αἴολον ὠκείας ἀνέμων ἀΐκας ἐρύξειν,
νόσφιν εὐσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον.
δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασι-
μοῦνον, ἅ κε τρέψαιο κασιγνήτῃσι σὺν ἄλλαις.
μηδὲ σύ γ' ἠὲ Χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσῃς
ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,

817. Ol. ἐπινεάσεται. 819. Ol. πρήσσοντα. 823. Male Steph ἔασσι, et 825. ἐάσσῃς, quod poſtremum in Hoeltzl. et Ox. relictum. 824. Ol. κεν τρέψ. 826. Plures codd. et edd. ἀναβρώξασα.

quando in *Elyſium* campum tuus filius venerit,
quem nunc in *Chironis* ſedibus Centauri
Naïades nutriunt, tuum deſiderantem lac,
oportet eum filiae maritum eſſe Aeetae
Medeae: tu igitur opitulare nurui ſocrus futura
atque ipſi *Peleo.* — cur tibi ira firma ſtat? —
deliquit. etenim deos etiam aggreditur *Ate* (culpa). —
profecto juſſu meo *Vulcanum* puto
ceſſaturum eſſe a ſufflando igne, *Hippotae*que filium
Aeolum celeres ventorum turbines coërciturum,
praeter ſtabilem Zephyrum, interea dum venerint
in *Phaeacum* portus: tu vero tutum molire reditum.
terrori ſcilicet rupes et ingentes fluctus ſunt
tantum, quos quidem avertes adjuvantibus ſororibus
aliis.
neque tu aut in *Charybdin* eos conſilii inopes patiaris
incidere, ne omnes abſorbens auferat,

ἠὲ παρὰ Σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
Σκύλλης Αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκῳ
νυκτιπόλος Ἑκάτη, τήν τε κλείουσι Κράταιϊν,
μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαΐξασα γένυσσι
λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
κεῖσ', ὅθι περ τυτθή γε παραίβασις ἔσσετ' ὀλέθρου."
Ὣς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ·
„Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἠδὲ θύελλαι
ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
θαρσαλέη φαίην, καὶ κύματος ἀντιόωντος,
νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
ἀλλ' ὥρη δολιχήν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν,
ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἵ μοι ἀρωγοὶ
ἔσσονται, καὶ νηὸς ἵθι πρυμνήσι' ἀνῆπται,
ὥς κεν ὑπηῷοι μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι."
Ἦ, καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις

828. Φόρκῳ etiam Vrat. cum Br. codd. Ol. Φόρκυν. 829. Ol. νυκτ. θ' Ἑκ. Etiam Vr. θ' omittit. 834. Ol. ἠὲ θ.

aut ad *Scyllae* horrendum receſſum venire,
Scyllae Auſoniae crudelis, quam peperit *Phorco*
noctivaga *Hecate*, quamque appellant *Crataein*,
ne horrendis irruens faucibus
praeſtantiſſimos heroum laedat. verum dirige navem
eo, ubi exiguus erit transitus (effugium) mortis."
Sic dixit: eam vero Thetis hoc excepit ſermone:
„Si quidem abſumentis ignis vis, et procellae
vehementes ceſſaverint vere, profecto equidem
audacter pollicebor, etiam fluctu adverſante,
navem ſervatum iri, Zephyro leniter moto.
at tempus eſt longam immenſamque viam inire,
ut ſorores conveniam, quae mihi adjutrices
erunt, et (illuc abeam) ubi navis retinacula alligata ſunt;
ut (Argonautae) prima luce meminerint iter ſuſcipere."
Dixit, et delapſa de coelo ingreſſa eſt vortices

κυανέου πόντοιο· κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
αὐτοκασιγνήτας Νηρηΐδας· αἱ δ' ἀΐουσαι
ἤντεον ἀλλήλῃσι· Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
Ἥρης· αἶψα δ' ἴαλλε μετ' Αὐσονίην ἅλα πάσας.
αὐτὴ δ' ὠκυτέρη ἀμαρύγματος, ἠὲ βολάων
ἠελίου, ὅτ' ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης,
σεύατ' ἴμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
ἀκτὴν Αἰαίην Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
τοὺς δ' εὗρε παρὰ νηὶ σόλῳ ῥιπῇσί τ' οἰστῶν
τερπομένους· ἡ δ' ἆσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλῆος· — ὃ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης —
οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον, ἀλλ' ἄρα τῷ γε
οἴῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο, φώνησέν τε·
„Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίσιν ἧσθε μένοντες·
ἠῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηός,

851. Cum Vrat. Vatt. Br. εὗρε pro vulg. εὗρεν. 853. ὃ cum Vr. Br. Ol. ὁ. 854. ἄμφαδον ſ. ἀντίον Facius et Matthiae conjiciunt.

caerulei maris: vocavitque in auxilium alias
ſorores Nereïdas: hae audientes
convenerunt inter ſe: Thetis autem expoſuit mandata
Iunonis, ſtatimque miſit in Auſonium mare cunctas.
ipſa celerior fulmine, aut radiis
ſolis, quando prodit ultima ſuper terra,
abiit cito per aquam, uſque dum attigit
littus Aeaeum Tyrrhenae terrae.
illos (Argonautas) invenit apud navem diſco et jactu ſagittarum
ſe oblectantes: haec propius injiciens manum ſummam
Aeacidae Peleo — is enim ei erat conjux —
neque quis conſpicere (ipſam) potuit clare, ſed huic quidem
ſoli coram viſenda apparuit, et dixit:
„Non amplius ad littora Tyrrhena ſedete commorantes:
mane vero celeris retinacula ſolvite navis,

Ἥρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
πασσυδίῃ κοῦραι Νηρηΐδες ἀντιόωσι,
νῆα διὲκ πέτρας, αἵ τε Πλαγκταὶ καλέονται,
ῥυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὔμμι κέλευθος.
ἀλλὰ σὺ μή τῳ ἐμὸν δείξῃς δέμας, εὖτ' ἂν ἴδηαι
ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
πλεῖον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας."
Ἦ, καὶ ἔπειτ' ἀΐδηλος ἐδύσατο βένθεα πόντου·
τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἐπεὶ πάρος οὐκέτ' ἰοῦσαν
ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπε θάλαμόν τε καὶ εὐνήν,
χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιάχοντος.
ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιε
νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἤματα δ' αὖτε
ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο

858. ἐφετμῆς cum Vrat. Vatt. et Br. codd. Ol. ἐφετμαῖς. 859. Ol. πανσυδίῃ. 860. διὲκ cum Vrat. Br. pro vulg. δι' ἐκ. 861. Ol. ῥυσσόμεναι. Codd. plures: ῥυσέμεναι. 864. Al. τοπάροιθεν. 865. ἐδύσατο Vrat. Vatt. Br. Ol. ἐδύσσατο. Vnus Par. ἐβήσατο. 867. Ol. λίπεν. Vatt. λίπε. 869. σάρκες vitioſe Hoelzl. Ox. Tum ol. ἔδαιεν.

Iunoni obſecuti adjutrici. ejus enim mandato
omnes una puellae Nereïdes convenient,
navem per rupes, quae Planctae (errantes) appellantur,
ſalvam ducturae. illa enim opportuna vobis eſt via.
at tu nemini meum oſtendas corpus, cùm videris
occurrentem cum illis (Nereïdibus): mente autem tene, ne me ad iram concites
magis etiam, quam antea certiſſime concitaſti."
Dixit, atque deinde inviſibilis ſubiit profundum mare:
eum autem dolor gravis occupavit, quoniam antea non amplius ſe convenientem
viderat, ex quo primum reliquit thalamum et torum,
irata Achillis nobilis cauſa infantis:
ipſa enim mortales usque carnes undique comburebat,
nocte media, flamma ignis: interdiu contra
ambroſia inungebat teneram corpus, ut fieret

ἀθάνατος, καί οἱ ϛυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.
αὐτὰρ ὅ γ' ἐξ εὐνῆς ἀνεπάλμενος εἰσενόησε
παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἧκε δ' αὐτὴν
σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος· ἡ δ' ἀΐουσα
τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠΰτ' ὄνειρος,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
χωσαμένη· μετὰ δ' ἔ τι παλίσσυτος ἵκετ' ὀπίσσω. —
τῷ μὲν ἀμηχανίη δῆσε φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους,
ἐσσυμένως δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο,
τῇς ἔνι δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν, ὡς τὸ πάροιθεν.
    Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν Ἠώς,
δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο

873. Ol. ἀναπάλμενος. Correxit Br. e codd. 880. Ol. τῷ μιν — δῆσεν. δῆσε etiam Vrat. 383. Al. edd. poſt ἐσσυμένως comma ponunt, non poſt ἀέθλους. 884. Al. τοπάροιθεν.

immortalis, atque ei inviſam a corpore ſenectutem defenderet.
at ille (Peleus) e lecto proſiliens animadvertit
filium ſuum palpitare in flamma: emiſit igitur clamorem
horrendum intuitus, valde imprudens: haec audiens
iſtum quidem (filiolum) raptim (raptum e flamma) in terram projecit clamantem,
ipſa vero vento ſimilis corpore, velut ſomnium,
abiit ex domo celeriter, et intravit mare
indignata: neque reverſa eſt poſtea. —
illius igitur mentem conſtrinxit angor: at tamen
omne mandatum Thetidis expoſuit ſociis.
illi igitur interea ceſſarunt et deſtiterunt a laboribus,
feſtinanter epulas et ſtrata ſibi pararunt,
in quibus epulati noctem dormierunt, ut antea.
    Cum vero ſummum feriret lucifera coelum Aurora,
tum placidi deſcenſu (flatu) Zephyri

βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο
εὐναίας εἷλκον περιγηθέες, ἄλλα τε πάντα
ἄρμενα μήρυοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
εἴρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
νῆα δ᾽ εὐκραὴς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
καλὴν ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγειαι
Σειρῆνες σίνοντ᾽ Ἀχελωΐδες, ἡδείῃσι
θέλγουσαι μολπῇσιν, ὅτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο.
τὰς μὲν ἄρ᾽ εὐειδὴς Ἀχελώῳ εὐνηθεῖσα
γείνατο Τερψιχόρη, Μουσέων μία· καί ποτε Δηοῦς
θυγατέρ᾽ ἰφθίμην ἀδμῆτ᾽ ἔτι πορσαίνεσκον
ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ᾽ ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
ἄλλο δὲ παρθενικῇς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
αἰεὶ δ᾽ εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς

888. Codd. nonn. ἄλλα τε πόντῳ. 890. Ol. ἔρυσαν. 890. κεραίας Schol. et intpp. legiſſe videntur. 895. Ol. Ἀχελωΐῳ. 897. πορσαίνεσκον cum Vr. Br. Ol. πορσύνεσκον.

abierunt in tranſtra a terra: ex profundo autem
ancoras traxerunt laeti, aliaque omnia
armamenta navis laxarunt, ut neceſſe erat, et in altum velum
ſuſtulerunt expanſum loris antennae.
navem autem lenis ventus ferebat: ſtatimque inſulam
pulcram floridam conſpexerunt, ubi argutae
Sirenes perdebant *Acheloi* filiae, ſuavibus
delinientes cantibus, quicunque funes injeciſſet (appuliſſet).
illas formoſa ex *Acheloi* concubitu
peperit *Terpſichore*, Muſarum una: et aliquando Cereris
filiam generoſam innuptam adhuc curarunt (oblectarunt)
conjunctim canentes: tum autem alia ex parte avibus,
alia virginibus ſimiles erant viſendae.
ſemper vero obſervantes ex ſpecula, quae commodam navibus ſtationem habet,

ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἕλοντο,
τηκεδόνι φθινύθουσαι· ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον· οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
ἤδη πείσματ' ἔμελλον ἐπ' ἠιόνεσσι βαλέσθαι,
εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο πάϊς Θρηΐκιος Ὀρφεὺς,
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
κραιπνὸν εὐτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,
ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντες ἐπιβρομέοιντο ἀκουαὶ
κρεγμῷ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ.
νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἵεσαν αὐδήν.
ἀλλὰ καὶ ὣς Τελέοντος ἐῢς πάϊς, οἶος ἑταίρων
προφθάμενος, ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἔνθορε πόντῳ
Βούτης, Σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς·
νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σχέτλιος· ἤ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων.

908. Ol. ἐπιβρομέωνται (ut et Vrat.). Plures codd. (ut Vatt.) ἐπιβρομέονται. 913. 914. in duobus Vatt. tranſpoſiti.

profecto multis dulcem reditum ademerunt,
tabe (eos) conficientes. intrepide igitur etiam his (Argonautis)
emiſerunt ex ore vocem ſuavem, illique e nav
jam retinacula erant littoribus injecturi,
niſi *Oeagri* filius, Thracius *Orpheus*,
Biſtoniam manibus ſuis intendens citharam
celerem volubilis modum edidiſſet cantilenae,
ut omnes una pulſantis tinnirent aures
cantu: virgineamque vocem ſuperavit cithara.
navem autem una et Zephyrus et ſonorus egit fluctus
a puppi urgens: illae indiſtinctam emiſerunt vocem.
ſed vel ſic *Teleontis* ſtrenuus filius, ſolus ſociorum
praeveniens, de polito tranſtro inſiluit in mare
Butes, Sirenum arguta voce animo delinitus:
natavitque per concitatum aequor, ut attingeret,
miſer. certe ei ſtatim ibi reditum ademiſſent;

ἀλλά μιν οἰκτείρασα θεὰ Ἔρυκος μεδέουσα
Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερείψατο, καί ῥ' ἐσάωσε
πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηίδα ναιέμεν ἄκρην.
οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ἔπαζον
κύντερα μιξοδίῃσιν ἁλὸς ῥαιστήρια νηῶν.
τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λισσὴ προὐφαίνετο πέτρη·
τῇ δ' ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
ῥόχθεον, ἧχι πάροιθεν ἀπέπτυεν αἰθομένη φλὸξ
ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης·
καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθὴρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
ἔδρακες ἠελίοιο. τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἡφαίστου, θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀϋτμήν.
ἔνθα σφι κοῦραι Νηρηίδες ἄλλοθεν ἄλλαι
ἤντεον· ἡ δ' ὄπιθε πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο

918. Ol. ἀνετρέψατο. Vr. Vatt. et al. codd. ἀνερέψατο. Pariſſ. ἀνερύσατο. Veram lectionem reſtituit Br. 930. σφι cum Vr. et plur. codd. dedi pro vulg. σφιν. 931. Ol. ὄπιθεν. Duo Vatt. ὄπισθε.

at illum miſerata dea *Erycis* regina
Cypris adhuc in vorticibus corripuit, atque ſervavit
benevola occurrens, ut Lilybaeum incoleret promontorium.
illi vero (Argonautae) dolore correpti has reliquerunt, ſed alia ſequebantur
duriora in compitis maris, quae perderent naves.
hac enim parte *Scyllae* praeceps eminebat rupes:
illa nunquam non reboabat ebulliens *Charybdis*:
alibi vero errantes (*Planctae*) magno ſub fluctu petrae
murmurabant, ubi antea egeſta erat ardens flamma
ſummis e ſcopulis, ſupra ignivomam rupem.
fumo autem tenebricoſus aether erat: neque lumina
conſpexeris ſolis. tum ceſſante ab opere
Vulcano, calidum adhuc emittebat mare vaporem.
ibi ipſis puellae *Nereïdes* aliunde aliae
occurrerunt: ſed a tergo pinnam attigit gubernaculi

δῖα Θέτις· πλαγκτῇσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἔρυσσαν.
ὡς δ' ὁπόταν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
σπερχομένην ἀγεληδὸν ἑλίσσωνται περὶ νῆα,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν,
ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτῃσι δὲ χάρμα τέτυκται·
ὣς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἱλίσσοντο
Ἀργώῃ περὶ νηΐ, Θέτις δ' ἴθυνε κελεύθους.
καί ῥ' ὅτε δὴ Πλαγκτῇσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥώοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλῃσι.
τὴν δὲ παρηορίην κόπτε ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
αἱ δ' ὁτὲ μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἠέρι κῦρον,

932. Ol. πλαγκτῆσιν ἐνὶ σ. ἐρύσσαι, et poſt Θέτις non interpungitur. 933. ὑπὲξ cum Vrat. Ol. ὑπ' ἐξ. 934. ἑλίσσωνται cum Vr. Vatt. Br. Ol. ἑλίσσονται. 935. Nonn. codd. ὁρμώμενοι. Probabiliter Wakef. ὀρόμενοι. 937. ὣς cum Vr. Br. pro vulg. ὡς. 938. Ol. κέλευθον. E codd. Br. emendavit. 939. Br. e Pariſſ. codd. ἐνιχρίμπτεσθαι, ſed reliqui codd. ut vulg. 943. Ol. κόπτεν. Plures codd. ῥόον. 944. ἐπικαχλάζεσκεν cum Vrat. Vatt. Br. Ol. ἐπικαγχλάζεσκεν.

divina *Thetis*: et in Planctas rupes traxerunt.
ut vero delphines ex mari ſerena tempeſtate
feſtinantem gregatim glomerantur circa navem,
nunc ante eam conſpecti, nunc a tergo,
nunc a latere, nautisque gaudio ſunt:
ſic illae (Nereides) procurrentes confertim volvebantur
Argoam circa navem, Thetis autem regebat curſum.
et quando jam ad Planctas acceſſuri erant,
tum illae ſublatis ad candida genua limbis,
alte in ipſis ſcopulis et fluctus fractione
nitebantur huc illuc, diſtantes a ſe invicem.
illam vero (navem) ſublimem pellebat fluctus, circumque unda
vehemens ſublata ſcopulis illiſa fremuit.
illae nunc praecipitiis ſimiles aërem attigerunt,

ἄλλοτε δὲ βρύχιαι νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
ἠερέθονθ᾽, ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
αἱ δ᾽, ὥστ᾽ ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαὶ, δίχα κόλπον ἐπ᾽ ἰξύας εἰλίξασαι,
σφαίρῃ ἀθύρουσι περιηγέϊ· τὴν μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπ᾽ ἐξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
ὕψι μεταχθονίην· ἡ δ᾽ οὔποτε πίλναται οὔδει·
ὣς αἱ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθε
πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας
Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
οὐρανοῦ ἑστηυῖα Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ᾽ Ἀθήνῃ
βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
ὅσση δ᾽ εἰαρινοῦ μηκύνεται ἤματος αἶσα,

950. ἀθύρουσι etiam Vr. Ol. ἀθύρουσιν. 952. Ol. μεταχρονίην. 953. Ol. ὣς καὶ — ſed vett. edd. et codd. (etiam Vrat. Vart.) lectio eſt: ὣς αἱ — 955. Omn. libb. θέεν. ζέεν ex Facii emend. a Br. receptum. 960. ἔχε Vr.

nunc merſae imo ſub fundo maris
ſubſidebant, ubi multum eminebat ſaevus fluctus.
illae, ut arenoſum prope littus
virgines, ſimul gemino cinctu usque ad ilia conſtricto
pila ludunt rotunda: quam deinde
alia ab alia excipit et in aërem mittit
alte ſublatam; haec nunquam attingit ſolum:
ſic illae navem currentem nunc haec, nunc alia,
mittebant ſublimem ſuper fluctus, ſemper procul a
rupibus: undique autem ipſis eructans fervebat aqua.
has vero etiam ipſe deus in vertice ſcopuli ſummo
erectus, capulo mallei gravem humerum ſuffultus,
Vulcanus ſpectavit, et ſidereo ſuper
coelo ſtans Iovis conjux: ſed Minervam
amplexa eſt manibus: tantus eam metus cepit adſpicientem.
quantum vero vernus producitur dies,

τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀχλίζουσαι
νῆα διὲκ πέτρας πολυηχέας· οἱ δ' ἀνέμοιο
αὖτις ἐπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὦκα δ' ἄμειβον
Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἠελίοιο.
ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἀλίγκιαι αἰθυίῃσι
δῦνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
τοὺς δ' ἄμυδις βληχή τε δι' ἠέρος ἵκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλε.
καὶ τὰ μὲν ἑρσήεντα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
ὁπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἠελίοιο,
ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσα·
Λαμπετίη δ' ἐπὶ βουσὶν ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
πάλλεν ὀπηδεύουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
ἀμπεδίον καὶ ἕλος λειμώνιον· οὐδέ τις ἦε

963. Ol. δι' ἐκ. 974. καλαύροπα cum Vr. Vatt. Br. Ol. καλάβροπα. 976. Ol. ἦεν.

tantum laborarunt ad tempus (tamdiu), impellentes
navem per rupes valde ſonantes: illi (Argonautae) vento
iterum uſi ulterius provecti ſunt: celeriterque praeterierunt
Trinacriae pratum, quod boves alit Solis.
tum illae profundum mare mergis ſimiles
ſubierunt, poſtquam uxoris Iovis peregerant mandata.
ad hos autem una et balatus ovium per aërem delatus eſt,
et mugitus boum ſtatim aures feriit.
atque illas (oves) in roſcidis pratis paſcebat
minima natu filiarum Solis *Phaëthuſa*,
argenteum pedum cubito inclinatum geſtans.
Lampetia vero in vaccas ex orichalco ſplendido factum
vibrabat ſequens baculum. has vero etiam ipſi
paſcentes fluminis ad aquas conſpexerunt
in campo et paluſtri prato: nec ulla erat

κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοις κεράεσσιν κυδιάασκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ᾽ ἤματι· νυκτὶ δ᾽ ἰούσῃ
πεῖρον ἁλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄφρα καὶ αὖτις
Ἠὼς ἠριγενὴς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο
ἀμφιλαφὴς πίειρα Κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
ᾗ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις — ἵλατε Μοῦσαι·
οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος — ᾧ ἀπὸ πατρὸς
μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος· (οἱ δέ ἑ Δηοῦς
κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε ναίσσατο γαίῃ,
Τιτῆνας δ᾽ ἔδαε στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
Μάκριδα φιλαμένη). Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται

978. Ol. *χρυσέοισι κεράεσι.* In Vatt. *χρυσέοισι κεράεσσι.* Emendavit Br. 981. Ol. *νεισομένοισιν.* 983. Ox. *Κεραυνιη,* et 988. *καίνη.* Vtroque loco etiam Vrat. *Κεραυνίῃ — καίνῃ.* 989. Ol. *ἔδαεν.*

fuſco inter eas (vaccas) corpore, omnes lacti
ſimiles (candidae) aureis cornibus ornabantur.
atque has interdiu praetervecti ſunt, nocte vero ſequente
tranſierunt maris magnum aequor laeti, usque dum iterum
Aurora matutina lucem miſit navigantibus.
Eſt vero quaedam ante fretum *Ionium*
undique adeunda, opulenta, *Ceraunio* in mari inſula,
ſub qua ſitam eſſe falcem fama fert — ignoſcite, Muſae!
non lubens eloquor majorum fabulam — qua patris
genitalia crudeliter abſcidit Saturnus: (alii eam *Cereris*
narrant terreſtris meſſoriam eſſe falcem.
Ceres enim in illa aliquando habitaverat terra,
Titanasque docuit ſpicas frumenti demetere
Macridem amans). *Drepane* inde appellatur

οὔνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.
τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισι
Θρινακίης αὔρῃς ἵκετ᾽ ἐξ ἁλός· οἱ δ᾽ ἀγανῇσιν
Ἀλκίνοος λαοί τε θυηπολίῃσιν ἰόντας
δειδέχατ᾽ ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκε
πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
τῷ ἴκελοι, οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες
Αἱμονίῃ· μέλλον τε βοῇ ἔνι θωρήξεσθαι·
ὧδε μάλ᾽ ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαάνθη
Κόλχων, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα, καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
Μήδειαν δ᾽ ἔξαιτον ἑοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
ἵεντ᾽ ἀπροφάτως, ἠὲ στονόεσσαν ἀϋτὴν
νωμήσειν χαλεπῇσιν ὁμόκλεον ἀτροπίῃσιν,

993. Ol. καμάτοισιν. 994. ἀγανῇσιν Vrat. Vatt. Br. pro ol. vulg. ἀγανοῖσιν. 999. Nonn. codd. ἐμμεμαῶτες.

nomine, *Phaeacum* ſacra nutrix: ita vero etiam ipſi
e ſanguine *Vrani* genere *Phaeaces* ſunt.
ad hos Argo multis vexata laboribus
ex Trinacrio ventis adjuta venit mari: ſed ſplendidis
Alcinous et populi ſacris venientes
exceperunt amice: eorumque cauſa exſultabat
omnis civitas. diceres eos propter ſuos filios laetari.
et ipſi quoque heroës in multitudine laetabantur,
ſimili gaudio, ac ſi mediam ingreſſi eſſent
Haemoniam: erant tamen ad praelium ſe armaturi;
adeo proxime exercitus infinitus apparuit
Colchorum, qui Ponti per oſtium et rupes
Cyaneas inveſtigatores heroum penetrarant.
Medeam vero exemtam in patris ipſius domum abducere
cupiebant aperte, aut luctuoſam pugnam
ſe moturos eſſe gravi minabantur malignitate,

αὖθί τε, καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισι
δηϊοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
κούρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσονίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο.
„Γουνοῦμαι, βασίλεια, σὺ δ' ἵλαθι, μηδέ με Κόλχοις
ἐκδώης, ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτὴ
ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς ἄτην
ὠκύτατος κούφῃσι θέει νόος ἀμπλακίῃσιν.
ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἕκητι
μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἠελίοιο,
ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι

1012. Vrat. ἐλίσσετο. 1014. Br. ex ingenio dedit: μηδ' ἐμὲ — 1017. Ol. κούφαισι. Vrat. κούφοισι. 1018. Codd. nonn. ἐμοῦ, et 1021. ἐγώ.

et nunc et poſtea Aeete adveniente.
at ipſos prohibuit ad pugnam feſtinantes
rex Alcinous. malebat enim utrisque
ſine praelio violenta jurgia dirimere.
puella autem ſaevo metu agitata multum ipſos
Iaſonis ſocios precata eſt, ſaepe manibus
Aretes genua attigit uxoris *Alcinoi*.
„Precor, regina, inquit: tu propitia eſto, neque me *Colchis*
dedas„ ad patrem meum abducendam, ſi modo et ipſa
de hominum genere una vivis (es), quibus in calamitatem
celerrima levibus ruit mens erroribus.
ſic mihi prudens excidit mens, non quidem propter
libidinem. teſtor ſacrum lumen Solis,
teſtor noctivagae Perſeidis myſteria puellae (Hecatae);
non ego lubens cum viris alienigenis

κεῖθεν ἀφορμήθην· συγερὸν δέ με τάρβος ἔπεισε
τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· ἐδέ τις ἄλλη
μῆτις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς
δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε,
πότνα, τεόν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσειαν
ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον, ἀγλαΐην τε,
καὶ παῖδας, καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.“
Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
τοῖα δ' ἀριστήων ἐναμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον·
„Ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφὶ ἀέθλοις
εἵνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι, ἧς ἰότητι
ταύρους τ' ἐζεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
κείρετε γηγενέων· ἧς εἵνεκεν Αἱμονίηνδε
χρύσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
ἥδ' ἐγώ, ἣ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας,

1072. Ol. ἀφορμήθην. Brunk. δ' ἐμὲ τ. 1023. Vr. Vatt. et al. τῆς γε. 1026. τεόν τε cum Vr. Vatt. Br. Ol. τ. δέ. 1030. Ol. ἐπαμοιβαδίς. Vatt. ἔτ' ἀμοιβαδίς. Vrat. ἐν ἀμοιβ., et in marg. ἔτι.

inde (e patria) profecta ſum; ſed horribilis mihi timor ſuaſit,
ut hujus fugae meminerim, quando peccaram: nec quoddam aliud
conſilium erat. adhuc mihi zona manet, ut in patris
aedibus, intacta et integra. at miſerere,
veneranda, tuumque maritum emolli: tibi vero dent
immortales et vitam longiſſimam, et ornamenta,
et liberos, et gloriam invictae urbis.“
Ita *Aretae* ſupplicavit lacrymas effundens:
ſic vero heroum viciſſim unicuique:
„Veſtrum, o longe praeſtantiſſimi, et certaminum
cauſſa veſtrorum conturbor, cujus opera
et tauros junxiſtis, et ſaevam ſegetem virorum
deſecuiſtis terrigenarum, cujus gratia in *Haemoniam*
aureum mox vellus deportabitis reverſi.
illa ego, quae patriamque et meos perdidi parentes,

ἢ δόμον, ἢ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο·
ὔμμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖτις
ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἵλετο δαίμων
ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δείσατ' Ἐριννὺν
Ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
Αἰήτεω λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.
οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπίροθον, οὐκ ἀλεωρὴν
ἄλλην, οἰόθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες, οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον· ἀλλά κε πᾶσι,*
κῶας ἑλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις,

1038. αὖτις etiam Vr. Vatt. Ol. αὖθις. 1044. Comma poſt Αἰήτεω ſuſtuli. Eſt: ὥστε μὴ εἰς Αἰήτ. χ. ἰοῦσαν δῃωθῆναι. 1045. Ol. ἐπίρροθον. 1048. γούνατα Vrat. Brunk. codd. Ol. γούνασι. 1049. In edd. pr. ut Vrat. cod. ἀλλὰ καὶ π. Vitium ſuſtulit Steph.

quae domum, quae omnem voluptatem (amiſi) vitae:
vos autem, ut et patriam et domos incoleretis iterum
effeci: et laetis porro adſpicietis parentes
oculis; at mihi eripuit ſane durum fatum
ornamenta: inviſa cum peregrinis vagor.
veremini pacta et promiſſa, metuite Erinnyn
ſupplicum ultricem, et vindictam deorum, ne in manus reverſa
Aeetae ſupplicio acerbiſſimo peream.
non ad templa, non arcem, quae praeſidio ſit, non auxilium
aliud, tantum confugio ad vos ipſos.
miſeri ob duritiem, et immiſericordes, ne animo quidem
reveremini me peregrinae ad genua manus reginae
intuiti tendentem, inopem conſilii: at vero cum omnibus,
vellus auferre cupientes, conſeruiſſetis haſtas Colchis,

αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δὲ μέθεσθε
ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν."
Ὣς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὅντινα γουνάζοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
σεῖον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσι,
φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειε.
στρευγομένοις δ' ἀν' ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νὺξ ἔργων ἄνδρεσσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὔ τι μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος·
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἱλίσσετο θυμός.
οἷον ὅτε κλωστῆρα γυνὴ ταλαεργὸς ἑλίσσει
ἐννυχίη· τὴν δ' ἀμφὶ κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
χηροσύνῃ πόσιος· σταλάει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειὰς

1051. Duplex eſt in duabus codd. familiis lectio, altera, quam e Pariſſ. cum Br. recepi, altera ol. vulg. δ' ἐλάθεσθε, vel ut Vrat. et un. Vat. δὲ λάθεσθε. 1052. Brunk. ed. male ἴασι. 1055. Brunk. εὐήκεας. 1057. Ol. ἀντιάσειαν. Brunk. e codd. emendavit. 1063. Ol. τῇ δ' ἄ.

et cum ipſo Aeeta ſuperbo: nunc vero deficitis
a fortitudine, cum ſoli ſeparati (a reliquis) adſint."
Sic dixit orans: ſed quemcunque ſupplex orabat,
is eam bono animo eſſe juſſit, vetans lugere.
vibrabant autem haſtas acutas manibus,
et enſes e vaginis (extrahebant); nec ſe defuturos auxilio
affirmabant, ſi iudicium iniquum ſubiret (Medea).
morantibus autem in coetu ſupervenit quae ceſſare facit
Nox opera viris, et tranquillam reddidit omnem
terram ſimul: illam autem ne tantillum quidem ſopivit ſomnus:
immo ei intus triſtis agitabatur animus.
quemadmodum fuſum mulier laborioſa verſat
noctu: circum eam autem lamentantur orbati (patre) liberi
deſiderio mariti, deſtillantque lacrymae in genas

μνωομένης, οἵη μιν ἐπὶ σμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὣς τῆς ἰκμαίνοντο παρηΐδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ὀξείῃς εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσι.
Τὼ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάροιθε,
κρείων Ἀλκίνοος, πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο
Ἀρήτη ἄλοχος, κούρης πέρι μητιάασκον
οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ' ἀκοίτην
κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις·
„Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
παρθενικήν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ' Ἄργος
ἡμετέρης νήσοιο, καὶ ἀνέρες Αἱμονιῆες·
Αἰήτης δ' οὔτ' ἂρ ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν
Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν· ἡ δέ νυ κούρη
αἰνοπαθὴς κατά μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.
μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.

1065. Ol. μυρομένης. E paucis libb. elegantiorem lectionem ſubſtituit Brunk. Mox ol. vulg. ἐπὶ στυγερὴ λ. In Vrat. eſt: ἐπισμυγερὴ λ. 1077. Ol. ἤδε δὲ κ. Non hic dici potuit δεικτικῶς. V. praeced. nonn. codd. ἔτε τι —

recordantis, quam triſtis ipſam occupaverit ſors:
ſic illius rigabantur genae: intusque cor
acutis agitabatur transfixum doloribus.
Illi vero intra domum in urbe, ut antea,
rex *Alcinous* et maxime veneranda Alcinoi
uxor *Arete* de puella conſultabant
ſuis in lectis noctu: et, ut maritum
legitimum, mollibus uxor compellavit verbis:
„Recte cariſſime; age vero mihi ſollicitam libera a Colchis
virginem, Minyis gratificans. propinquum enim *Argos*
noſtrae inſulae et viri *Haemonii* (Theſſali):
Aeetes autem non prope habitat, nec novimus
Aeeten, ſed tantum audivimus: puella vero illa
dira perpeſſa fregit mihi animum ſupplicans.
noli eam, rex, Colchis tradere in patris aedes abducendam.

ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκε
φάρμακά οἱ· σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν — οἷά τε πολλὰ
ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν — ἀκειομένη, ὑπάλυξε
πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήσων,
ὡς ἀΐω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἕθεν ὅρκοις,
κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
τῷ, φίλε, μήτ' οὖν αὐτὸς ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι
θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἕκητι
παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.
λίην γὰρ δύσζηλοι ἑῆς ἐπὶ παισὶ τοκῆες·
οἷα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο Νυκτεύς·
οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἔνι πήματ' ἀνέτλη,
πατρὸς ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν, οὐδ' ἀπὸ τηλοῦ,
ὑβριστὴς Ἔχετος γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα
πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ

1086. Omnes libri: αὐτὸν ἑκ. a Brunk. correctum. 1089. Ol. ἑαῖς. 1090. Br. εὐώπιδα quod non melius ſonat. 1092. ἀπὸ τηλοῦ Vr. cum Br. Ol. junctim ſcriptum.

deliquit, quando primum tauros demulcentia dedit
medicamina illi: proxime autem malum malo — ut multa
facimus peccando — ſanans, effugit
patris ſaevi gravem iram. at Iaſon,
ut audio, magno obſtrictus tenetur ab illa jurejurando,
ut eam legitimam faciat domi uxorem.
quare, cariſſime, noli ipſe ſponte, ut falſo iuraverit
Iaſon, efficere, nec ut crudeliſſime, te concedente,
filiam pater animo irato puniat.
admodum enim acerbi in ſuas filias ſunt patres:
qualia in *Antiopen* formoſam molitus eſt *Nycteus*:
qualia etiam *Danaë* in mari mala perpeſſa eſt
patris vecordia: nuper quidem nec procul hinc
ſceleſtus *Echetus* pupillis oculorum ferreos ſtimulos
infixit filiae ſuae: miſerabili conſumitur calamitate

ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ."
Ὣς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰαίνοντο
ἧς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν·
„Ἀρήτη, καί κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσσαι.
οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
λώϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο.
καί κ' ἐθέλων, ἕκαθέν περ, ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροιτο.
τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν, οὐδέ σε κεύσω·
παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
οὔ μιν ἑοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδέ, γενέθλην
εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηΐοισιν ὀπάσσω."

1095. Codd. nonn. καλαιῇ, et 1096. ὡς φατ'. 1100. ἀτίσσαι Vr. Vatt. Br. Ol. ἀτίσαι. 1103. Ἑλλάδα — ἄροιτο Br. e codd. Pariſſ. In al. ut ol. vulg. Ἑλλάδι — ἄγοιτο (id eſt, ἐπάγοιτο), non male, ſed illud exquiſitius. 1105. Codd. nonn. κεύθω.

tenebricoſo aes molens in carcere."
Sic dixit orans: illius vero mens emolliebatur
ſuae conjugis dictis, atque ita reſpondit:
„*Arete*, vel cum armis expellerem
Colchos, heroibus gratificaturus, propter puellam.
at Iovis vereor jura juſta ſpernere.
nec *Aeeten* contemnere, ut jubes,
conducit: neque enim quis potentior rex eſt *Aeeta*,
atque, ſi vellet, quanquam procul (habitans), adverſus Graeciam bellum ſuſciperet.
quare me decet, ſententiam, quae omnibus optima
futura ſit hominibus, ferre, neque te celabo:
ſi virgo eſt, ſuo eam patri reducere (Colchos)
jubebo: ſi vero tori cum marito particeps fuit,
non eam ſuo marito privabo, nec, foetum
ſi quem intus geſtat, hoſtibus concedam."

Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος.
ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὦρτο
ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
ἀμφίπολοι, δέσποιναν ἑὴν μεταποιπνύουσαι.
σῖγα δ' ἑὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
„ἧσιν ἐπιφροσύνησιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
Αἰσονίδην κούρῃ· μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότητος.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
ὥς κεν Ἰήσονι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγείλειεν
Ἀρήτης, βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.
τοὺς δ' εὗρε παρὰ νηῒ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας·

1115. Br. e paucis libris ἐφημοσύνησιν et e conject. ἐποτρυνέοντα ſcripſit, et pro προσέειπεν legi προέπεμψεν vult. At ἐπιφροσύνησιν exquiſitius eſt, et ἐποτρυνέουσα eſt, *jubens eum impellere.* 1117. Edd. nonn. antt. ἰὸν, *ſolum* — 1120. οὐκέτι cum Vr. Br. Ol. οὐκ ἔτι. 1124. εὗρε cum Vatt. edd. vett. Ol. εὗρεν.

Sic dixit, eumque ſtatim ſopivit ſomnus.
illa vero dictum prudens menti immiſit; ſtatimque abiit
e lecto per aedes. convolarunt autem
ancillae, dominae ſuae ſtudioſe miniſtrantes.
tacite igitur ſuo praecone vocato, allocuta eum eſt,
monitura, ut ſuis conſiliis jubeat rem habere
Iaſonem cum puella, neque *Alcinoum* regem
oret: hunc enim ſponte ſua hanc ſententiam Colchis laturum eſſe,
et, ſi virgo ſit, ad patris ſui aedes abducendam
traditurum eſſe, ſed, ſi particeps fuerit tori cum marito,
non amplius eam a conjugali divulſurum amore.
Sic dixit: illum ſtatim pedes ferebant ex palatio,
ut Iaſoni mandatum fauſtum nunciaret
Aretes, et conſilia pii *Alcinoi.*
illos invenit ad navem cum armis excubantes

Ὑλλικῷ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαν
πέφραδεν ἀγγελίην· γήθησε δὲ θυμὸς ἑκάστου
ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
ἣ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ᾽ ἐρύσαντες,
αὐτονυχὶ κούρῃ θαλαμήϊον ἔντυον εὐνὴν
ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ, τόθι δή ποτε Μάκρις ἔναιε
κούρη Ἀρισταίοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
ἔργα, πολυκμήτοιό τ᾽ ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
κείνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσήϊον υἷα
Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν,
εὖτέ μιν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ᾽ Ἥρη,
καί ἑ χολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.

1130. ἔντυον cum Vrat. Vatt. Br. codd. Ol. contra metrum ἔντυνον. 1131. Ol. ἔναιεν. 1134. Νυσήϊον Vatt. Vrat. cum Br. Ol. Νυσσήϊον. 1135. Hic et 1139. 1144. ἐνι ol. vulg. ubi et Vr. ἐνὶ ſcribit.

in *Hyllico* portu, prope urbem: omnia igitur
expoſuit mandata: laetatus autem eſt animus cujusque
heroum: etenim quae iis valde probabantur, dixit.
Statim igitur poculo mixto (repleto vino) in honorem deorum,
ut fas eſt, rite in aram pecudibus tractis (mactatisque),
ipſa hac nocte genitalem ſtraverunt torum
in antro ſacro, ubi quondam *Macris* habitaverat
filia *Ariſtaei* mellarii, qui apum
opus (mel) multumque ſubactae invenit pinguedinem olivae (oleum).
illa quidem primum *Iovis Nyſeïum* filium (Dionyſum)
intra *Euboeam Abantidem* ſuo ſinu
exceperat, et melle ſiccum labrum rigaverat,
quando eum *Mercurius* eripuerat igni: viderat autem Iuno,
eamque irata ex tota ejecerat inſula.

ἡ δ᾽ ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ
νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
ἔνθα τότ᾽ ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ᾽ ὕπερθε
χρύσεον αἰγλῆεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο
τιμήεις ὁ γάμος καὶ ἀοίδιμος. ἄνθεα δέ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
ἐσφόρεον· πάσας δὲ, πυρὸς ὣς, ἄμφεπεν αἴγλη·
τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος.
δαῖε δ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸς πόθος· ἴσχε δ᾽ ἑκάστην
αἰδὼς, ἱεμένην περ ὁμῶς ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
αἱ μέν τ᾽ Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
αἱ δ᾽ ὄρεος κορυφὰς Μελιτηΐου ἀμφενέμοντο·
αἱ δ᾽ ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηΐδες. ὦρσε γὰρ αὐτὴ
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, Ἰήσονα κυδαίνουσα.
κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληΐζεται ἄντρον

1143. Ol. τιμ. τ. γάμος. Correxit Brunk. 1144. Codd. Pariſſ. ἀμελγόμενοι. 1147. Ol. γλυκερὸν πόθον. 1150. Omnes codd. etiam Vatt. Vrat. Μελιτηΐου. Ex Baſil. ed. in Hoelzl. et Ox. venit vitioſum Μελετηΐου.

illa igitur in ſacro *Phaeacum* antro procul
habitavit, ac praebuit opes immenſas incolis.
ibi tum ſtraverunt torum magnum eique ſuperne
aureum ſplendidum vellus injecerunt, ut eſſent
honoratae nuptiae et celebres. flores autem ipſis
Nymphae decerptos candido varios ſinu
attulerunt: cunctas autem, velut ignis, circumdabat ſplendor:
tantum ab aureis villis refulſit jubar.
exarſit vero in oculis dulce deſiderium: ſed cohibuit quamque
pudor, etſi cupientem manus injicere.
aliae *Aegaei* fluvii appellabantur filiae:
aliae montis vertices *Melitei* incolebant:
aliae erant e campis nemorum cultrices. excitaverat enim ipſa
Iuno, Iovis conjux, Iaſonem honoratura.
illud etiamnum ſacrum appellatur antrum

Μηδείης, ὅθι τούσγε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
τεινάμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
δυσμενέων ἀΐδηλος ἐπιβρίσειεν ὅμιλος,
κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
ἐμμελέως, Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος,
νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν ἄειδον.
οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέηνε τελέσσαι
ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑοῖο,
νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος· ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
Μήδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
ἀλλὰ γὰρ οὔ ποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐυφροσύνῃσιν ἀνίη.
τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότητι

1155. Br. ἐϋώδεας. 1157. Ol. ἀρίδηλος. 1158. Codd. Pariſſ. nonn. κρᾶτα δ' ἐϋφύλλοις. 1159. Br. ſine codd. ed. ὑπὸ λ. cf. 1735. 1161. Ol. μενέηνε. 1162. ἐνὶ cum Vrat. Br. Ol. ἔνι. 1166. τερπωλῆς Vrat.

Medeae, ubi illos invicem conjugio copularunt
extenſis peplis odoratis. illi (heroës) autem manibus
haſtas vibrantes bellicas, ne prius ad praelium
hoſtium improviſus irrueret exercitus.
capita autem frondoſis redimiti ramis,
numeroſe, Orpheo argute cithara canente,
ad nuptiale hymenaeum oſtium (aditus) cecinerunt.
non quidem in Alcinoi terra nuptias voluerat celebrare
heros Aeſonides, ſed in aedibus patris ſui,
reverſus *Iolcum:* ſimiliter etiam ipſa
Medea ſenſit: tum vero neceſſitas eos juſſit concumbere.
enimvero nunquam nos, genus miſerorum hominum,
ad gaudium accedimus toto pede: una quaedam ſemper
acerba intervenit voluptatibus ſollicitudo.
quare etiam illos dulci quamvis delinitos amore

δεῖμ' ἔχεν, ἢ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
Ἠὼς δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη Φαέεσσι
λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
ἠϊόνες νήσοιο καὶ ἑρσήεσσαι ἄπωθεν
ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς·
κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλȣ̃
Κόλχοι Μακριδίης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσίῃσιν,
ὃν νόον ἐξερέων κȣ́ρης ὕπερ· ἐν δ' ὅγε χειρὶ
σκῆπτρον ἔχε χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο πολλοὶ
ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
τῷ δὲ καὶ ἑξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων

1169. Ol. αἰ τελέοιτο. 1170. ἀμβροσίοισιν cum Vatt. Vrat. Br. Ol. ἀμβροσίῃσιν. 1175. Flor. et al. edd. ἐπὶ π. Br. ne monito quidem lectore ed. ἐνὶ π. 1176. μετεβήσατο cum 2. Vatt. Br. Ol. μετεβήσετο. 1177. ἐν δ' ὅγε Vatt. Vrat. Brunk. codd., ed. Flor. Ex Ald. aliae: ἔνθ' ὅγε. 1178. ἔχε Vr. Br. Ol. ἔχεν.

metus tenuit, qua ratione ratum eſſet futurum judicium Alcinoi.
Aurora vero divino exoriens lumine
diſcuſſit atram noctem per aërem: ipſa riſerunt
littora inſulae et roſcidae longe
ſemitae camporum; ſtrepitus exiſtebat in vicis;
movebantur incolae per urbem, et procul
Colchi Macridiae in finibus inſulae.
ſtatim vero Alcinous prodiit ex promiſſo,
ſuam ſententiam dicturus de puella: manu ille
ſceptrum tenuit ex auro factum judiciale, ſub quo multi
iuſtis per urbem ſunt diremti (cauſſa judicata) ſententiis.
poſt eum etiam deinceps bellica arma induti
Phaeacum praeſtantiſſimi turmatim inceſſerunt.
heroas autem mulieres frequentes extra moenia

βαῖνον ἐποψόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιῶται
ἤντεον εἰσαΐοντες, ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἆγεν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
ἀρνειὸν μήλων, ὁ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν·
ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἵστασαν οἴνου
κίρνασθαι· θυέων τ' ἀπὸ τηλόθι κήκιε λιγνύς.
αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναῖκες,
μείλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
ἀγλαΐην, οἵην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
θάμβεον δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
εἴδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἐϋκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ·
Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιτο γάμοιο,

1186. Codd. nonn. Pariſſ. ἀεργιλήν. 1188. Ol. ἀποτηλόθι. Dividunt etiam Vatt. Vrat. 1192. Ol. θάμβευν. 1196. In omnibus libb. μνήσαιντο. Poſtulat tamen ſententia id, quod Br. dedit.

iverunt viſurae: una vero agricolae
advenerunt, qui audiverant; nam certum rumorem
Iuno praemiſerat. adduxit autem hic ſelectum ex aliis
agnum pecudibus, ille ab opere ruſtico adhuc immunem vitulam:
alii amphoras juxta ſtatuerunt vini
ad miſcendum: ſacrificiorum autem procul ſurgebat fumus.
illae vero multo labore factos peplos attulerunt, utpote mulieres,
et munera ex auro, et varium praeterea
ornatum, quo recens nuptae inſtruuntur:
ſtupuerunt autem intuitae illuſtrium heroum
vultus et habitum, in ipſis autem *Oeagri*
filium ad citharam bene ſonantem et cantum
frequenter pulcro ſolum pulſantem calceo.
Nymphae autem ſimul cunctae, quando mentionem faciebat nuptiarum,

ἱμερόενθ᾽ ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ᾽ αὖται
οἰόθεν οἶαι ἄειδον ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη, σεῖό γ᾽ ἕκητι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
Ἀρήτῃ, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ὡς τὰ πρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ᾽ ἔειπεν
ἰθείης, ἤδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
ἔμπεδον ὣς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἑ τάρβος
οὐλοὸν, οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
μήνιες, ἀῤῥήκτοισι δ᾽ ἐνιζεύξας ἔχεν ὅρκοις.
τῷ καὶ ὅτ᾽ ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
καί σφέας ἠὲ θέμιστας ἑὰς εἴρυσθαι ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ᾽ ἀπὸ τηλόθι νῆας ἐέργειν,
δὴ τότε δὴ βασιλῆος ἑοῦ τρομέοντες ἐνιπὰς,
δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας· αὖθι δὲ νήσῳ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ᾽ ἀνδράσι ναιετάασκον,

1199. Ol. σαῖο ἕκητι, ut 1087. 1200. Vulg. Ἀρήτης. 1201. Al. ταπρῶτα. 1203. Ol. comma poſt ἔμπεδον poſitum. 1205. ἐνιζεύξας cum 2. Vatt. Brunk. Ol. ἐνὶ ζεύξας. 1208. Ol. ἀποτηλόθι. Diviſim etiam Vrat. 1210. Ex uno cod. Br. edidit: δέχθαι ἐμαλίξαντο. Numeroſius vulg. videtur.

amabilem hymenaeum cecinerunt: nunc contra
ſolae tantum cecinerunt ſaltantes in orbem,
Iuno, tui gratia. tu enim inſpiraveras
Aretae, ut prudentem indicaret ſententiam Alcinoi.
at ille ut primum ſententiae finem edixerat
rectae, jam vero nuptiae peractae innotuerant,
conſtanter ita ſemper tuebatur: neque eum metus
ſaevus, nec graves moverunt Aeetae
irae, ſed inviolabilibus conſtrictam tenuit (ſententiam) ſacramentis.
quare etiam cum temere Colchi intelligerent ſe adverſari,
et ipſos aut jura ſua obſervare juſſerit,
aut a portu terraque procul naves prohibere,
tum ſcilicet regis ſui verentes minas,
ut ſe reciperet, orarunt, ſocios: ibique in inſula
diu admodum inter Phaeacas habitarunt,

εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἐόντες,
ἀνέρες ἐννάσσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίην
νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
οὔρεα, Νεσταίους τε, καὶ Ὤρικον εἰσαφικέσθαι.
ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ᾽ ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται
καὶ Νυμφέων, Νομίοιο καθ᾽ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
βωμοί, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. πολλὰ δ᾽ ἰοῦσιν
Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ᾽ ὄπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ᾽ αὖτε δυώδεκα δῶκεν ἕπεσθαι
Μηδείῃ δμωὰς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
ἤματι δ᾽ ἑβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ᾽ οὖρος
ἀκραὴς ἠῶθεν ὑπὲκ Διός· οἱ δ᾽ ἀνέμοιο
πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. ἀλλὰ γὰρ οὔπω
αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιΐδος ἡρώεσσιν,

1212. Male Ox. ὁ Ἐφύρηθεν. 1223. In Ox. ὦρος. 1224. Cum Vrat. Brunk. ὑπὲκ Δ. Ol. ὑπ᾽ ἐκ.

donec *Bacchiadae*, genere *Ephyra* oriundi,
viri eo habitatum venerunt, tempore interjecto: illi in oppoſitam
inſulam tranſierunt, indeque erant ad *Ceraunios Abantium*
montes, et *Neſtaeos*, et *Oricum* venturi.
at haec, progreſſo multum tempore, evenerunt.
Parcarum tamen etiamnum ibi victimas anniverſarias (quotannis) recipiunt
et *Nympharum*, in *Nomii* templo *Apollinis*
arae, quas *Medea* erexit. multa autem abeuntibus
Alcinous Minyis dona hoſpitalia, multa dedit
Arete: poſtea item dedit duodecim comitaturas
Medeam ancillas Phaeacias ex palatio (ſuo).
at ſeptimo die *Drepanen* reliquerunt, exortusque eſt ventus
lenis mane Iove auctore: illi venti
flatu propulſi, ulterius navigarunt. at nondum
in fatis erat, ut ingrederentur Achaiam heroës,

ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
Ἤδη μέν ποτε κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακιήων,
ἤδη Κουρῆτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισι
λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
ἑξείης, Πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα·
καὶ τότ' ἀναρπάγδην ὀλοὴ Βορέαο θύελλα
μεσσηγὺς πέλαγόσδε Λιβυστικὸν ἐννέα πάσας
νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἵκοντο
προπρὸ μάλ' ἔνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
νηυσὶ πέλει, ὅτε τόν γε βιῴατο κόλπον ἱκέσθαι.
πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
τάρφεα· κωφὴ δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·

1228. Vulgatum ποτὶ κ. Errorem bene Italus editor animadvertit. Br. ſine codd. Ἀμπρακιήων, quae eſt antiqua forma. 1229. Codd. plur. etiam Vatt. et Ald. ed. κουρίτην. In Vr. η e correct. 1233. Omn. libri: πέλαγός τε. Ex ingenio igitur Br. videtur dediſſe: πέλαγόσδε, ut 1270. 1235. ὅθ' οὐκέτι cum Brunk. dedi. Ol. ἵν' οὐκέτι. Vrat. ὅτ' οὐκ ἔτι. 1236. Codd. nonn. βιχίατο. 1237. Br. ed. μνιόενθα. 1238. Br. e conject. Valk dedit: κοῦφη, eleganter, codd. tamen non faventibus. Debebat, credo, dici: κωφοῦ ὕδατος.

donec etiam Libyae in terminis aerumnas pertuliſſent.
Iam quidem dudum ſinum, cognominatum ab *Ambraciotis*,
jam Curetum reliquerant terram paſſis
velis, et anguſtas cum ipſis *Echinadibus* inſulas
deinceps, Pelopis autem modo conſpiciebatur terra;
atque tum cum impetu (abreptos) ſaeva *Boreae* procella
medium per mare Libycum novem integras
noctes totidemque una egit dies, uſque dum venerunt
ulterius magis intra *Syrtin*, ubi non amplius reditus poſtea
navibus contingit, quando illum coactae ſunt ſinum intrare.
undique enim lacus, undique alga denſa referta profundi
loca: ſurda iis inhaeret aquae ſpuma;

ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
ἑρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. ἔνθ' ἄρα τούς γε
πλυμμυρὶς — (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἠπείροιο
ἦ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἂψ ἐπερεύγεται ἀκτὰς
λάβρον ἐποιχόμενον) — μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
ἠϊόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρ' ἐλέλειπτο.
οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἕλεν εἰσορόωντας
ἠέρα, καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἠέρι ἶσα
τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταυγάσσαντο βοτῆρα
αὔλιον, εὐκήλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.
ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινε·
„Τίς χθὼν εὔχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
ἡμέας; αἴθ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
δείματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὁρμηθῆναι

1239. Ol. ἠερίη γ'. Etiam Vatt. Vr. δ'. 1244. Ol. παῦρα λέλειπτο. Ex uno cod. mutavit Br. 1248. καταυγάσσαντο cum 2. Vatt. Vrat. Brunk. Ol. κατηυγάσσαντο. Mox ol. vulg. βοτήρων. Br. e Pariſſ. elegantiorem lect. reſtituit. 1250. Ol. ἐξερέεινεν.

immenſa autem arena adjecta eſt: nec ulla illic
beſtia, nec avis ſurgit. ibi igitur hos
aeſtus — (etenim retrocedit a terra
frequenter ille fluxus, et iterum eructatur in littus
cum impetu irruens) — in imum compulit celerrime
littus, carinaeque admodum exigua pars in aquis relinquebatur.
illi de navi deſilierunt, dolorque occupavit intuentes
aërem, et vaſtae dorſum terrae, quod aëri ſimile
longe extendebatur continuo; nec aliquam aquationem,
non callem, non ſeorſum conſpiciebant paſtoritiam
caulam, ſed tranquillo omnia tenebantur ſilentio.
alius vero alium male affectus interrogavit:
„Quaenam terra vocatur haec? quo compulerunt procellae
nos? utinam auſi eſſemus, abjecto noxio
metu, per ipſas vias medias tranſire

πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσι
βέλτερον ἦν μέγα δή τι μενοινώωντας ὀλέσθαι.
νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
αὖθι μένειν τυτθόν περ ἐπὶ χρόνον. οἷον ἐρήμη
πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο;"
Ὣς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίῃ κακότητος
ἰθυντὴρ Ἀγκαῖος ἀκηχέμενος ἀγόρευσεν·
„Ὠλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
ἔστ' ἄτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται
χερσόθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω,
τῆλε περισκοπέων, ἅλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
ξαινόμενον πολιῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
καί κεν ἐπισμυγερῶς διὰ δὴ πάλαι ἥδε κεάσθη

1254. Ox. ἦν pro ἦτ'. 1255. μενοινώοντας Br. e 2. codd. In 2. Vatt. Vrat. μενοινόωντας. Ol. μενοινώωντας. 1256. Br. κε ῥέξ. ſine codd. 1257. f. Al. poſt χρόνον interr. notam habent, poſt ἠπείροιο punctum. 1260. Ol. ἀκηχεμένοις. Ex uno cod. Br. correxit. 1266. πολιῇσιν Vatt. Vr. et omn. codd. Br. Ol. πολιοῖσιν. 1267. Br. non monito lectore, ἤδ' ἐκεάσθη.

petrarum! certe etiam contra Iovis fatum proficiſcentibus
ſatius erat magnum quid conatos perire.
nunc vero quid faciamus, prohibiti a ventis
hic manere vel breviſſimum tempus, quum adeo deſerta
ora late patentis extendatur terrae?"
Sic dixit: tum vero ipſe ob gravitatem rerum adverſarum
gubernator *Ancaeus* moerens locutus eſt:
„Perimus triſtiſſimo ſane fato, neque effugium
eſt interitus; inſtant nobis duriſſima mala perferenda
in hanc deſertam regionem dejectis, ſi modo venti
e terra ſpirent; nam limoſum video,
longe circumſpiciens, mare undique; multum vero aqua
repercuſſa canis illiditur arenis.
atque miſere jam dudum haec diffracta fuiſſet

νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτὴ
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
νῦν δ᾽ ἡ μὲν πελαγόσδε μετέσσυται, οἴοθι δ᾽ ἅλμη
ἄπλοος εἱλεῖται, γαίης ὕπερ ὅσσον ἔχουσα.
τοὔνεκ᾽ ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ᾽ ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
ναυτιλίης νόστου τε. δαημοσύνην γέ τις ἄλλος
φήνειεν· πάρα γάρ οἱ ἐπ᾽ οἰήκεσσι θαάσσειν
μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ᾽ οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ᾽ ἡμετέροισι τελέσσαι.“
῝Ως φάτο δακρυόεις· σὺν δ᾽ ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ᾽ ἄρα πᾶσι
παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
οἷον δ᾽ ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
ἀνέρες εἱλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἠέ τιν᾽ ὄμβρον

1269. Duo Vatt. Vr. al. codd. *μεταχρονίην*. 1273. Ol. *δὲ τ.* In codd. aliter, ſed male, interpungitur. Legitur et *νόστου δὲ* — 1274. 2. Vatt. Vrat. et al. codd. *φαίνοιεν*, ut edd. pr. 1281. *πολέμοιο* cum Vatt. Vrat. Ol. *πτολέμοιο*.

navis ſacra longe admodum a terra, niſi eam ipſe
aeſtus ex mari ad terram appuliſſet.
nunc autem ille in pelagus retro vertitur, tantumque ſalum
non navigandum circumvolvitur, vix terra ſuperius.
quare ego omnem ſpem ajo praeciſam eſſe
navigationis reditusque: peritiam alius quis
oſtendat: licet enim ei ad gubernacula ſedere,
ſi deſiderat profectionem. at non facile reditus diem
Iupiter vult laboribus noſtris addere.“
Sic dixit lacrymabundus: aſſenſerunt autem moerenti,
quotquot erant navium periti (gubernandarum): omnibusque
diriguit cor, pallorque circumfuſus eſt genis.
ſicut vero inanibus ſimiles ſpectris
viri verſantur in urbe, aut belli
aut peſtis eventum exſpectantes, aut aliquem imbrem

ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα,
ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα
αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται,
ἠὲ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἤματι νύκτ᾽ ἐπάγῃσιν.
οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι᾽ ἠέρος ἄστρα φαείνῃ·
ὣς τότ᾽ ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο,
ἤλυον ἑρπύζοντες. ἐπήλυθε δ᾽ αὐτίκ᾽ ἐρεμνὴ
ἕσπερος· οἱ δ᾽ ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες
δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν᾽ ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
βὰν δ᾽ ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἑκαστέρω αὖλιν ἑλέσθαι·
ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν
ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύχθ᾽ ὑπὸ πᾶσαν
καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι

1285. *φαντάζονται* Vrat. Vatt. et nonn. Pariſſ. Neque tamen in hac ſerie Conjunctivorum recte legetur unus Indicativus. 1287. Vatt. Vr. *φαείνοι*. Nonn. codd. *φαείνει*. 1289. *ἤλυον* e conject. edidit Br. pro vulg. *ἤλυθον*, quod hic ineptum. 1292. *ἀποφθίσειαν* Vrat. Vatt. Br. Ol. *ἀποφθίσσειαν*. Codd. nonn. *ἀποφθίσειεν*. 1295. Codd. plur. etiam Vrat. Vatt. *νύκτ᾽ ἐπὶ π.*

immenſum, qui boum infinita inundando deſtruit opera (ſegetes),
aut cum ſponte ſua ſimulacra madeant ſudantia
ſanguine, et mugitus in templis audiri videantur,
aut etiam ſol medio die noctem induxerit
coelitus, ita ut ſplendida per aërem aſtra luceant:
ſic tum heroës juxta longum littus
moerebant repentes. ſupervenit autem ſtatim tenebricoſa
veſpera: illi miſerabiliter manibus ſe amplexi
flebiliter ſibi valedixerunt, ut ſeorſum ſcilicet quisque
animum (vitam) perderent in arenas prolapſi.
ibant autem alius alio ulterius, ut cubile ſibi caperent:
et capite palliis ſuis involuto
jejuni impranſique jacebant totam noctem
diemque, ad triſtiſſimam mortem. ſeparatim vero puellae (Phaeaciae)

ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὀφρύσι Πακτωλοῖο
κύκνοι κινήσουσιν ἑὸν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
ἑρσήεις βρέμεται, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὣς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίῃσιν ἐθείρας
παννύχιαι ἐλεεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
καί νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
νώνυμνοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀνηνύστῳ ἐπ' ἀέθλῳ·
ἀλλά σφέας ἐλέηραν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι, αἵ ποτ' Ἀθήνην,
ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.

1299. λιγέα Vrat. Vatt. Br. Ol. λιγέως. 1301. κινήσουσιν cum Vrat. Vatt. Br. pro ol. vulg. κινήσωσιν. 1306. 4. Pariſſ. Vatt. νώνυμοι. In Vrat. ν ſupra ſcr. 1307. Ol. ὑπ' ἀ. Omnes codd. ἐπ'.

confertae circum Aeetae filiam gemebant.
ut vero deſerti lapſi ex petrae
caverna involucres argute pipiunt pulli;
aut ad pulcre fluentis crepidinem Pactoli
cygni emittere ſolent ſuum cantum, undique vero pratum
roſcidum fremit (reſonat), et fluvii pulcra fluenta:
ſic illae (puellae) flavis immiſſis pulveri (arenae) comis
per totam noctem flebilem ejulatum edebant.
atque ibi omnes vita privati eſſent
inglorii obſcurique hominibus cognitu (ignoti)
heroum praeſtantiſſimi non peracto labore:
at ipſorum miſertae ſunt rebus adverſis deficientium
heroinae, praeſides Libyae, quae quondam Minervam,
quum ex patris capite proſiliret ſplendens (armis),
obviam factae ad *Tritonis* aquas ſe laverunt.

ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
ἠελίȣ Λιβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσαν, ἕλον δ' ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἠρέμα πέπλον.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἑτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ' ἔνεικε
δαίμονας αἰδεσθείς· αὐταὶ δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον·
„Κάμμορε, τίπτ' ἔτι τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;
ἴδμεν ἐποιχομένȣς χρύσεον δέρας· ἴδμεν ἕκαστα
ὑμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονός, ὅσσα τ' ἐφ' ὑγρὴν
πλαζόμενοι κατὰ πόντον, ὑπέρβια ἔργ' ἐκάμεσθε.
οἰοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ, αὐδήεσσαι
ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
ἀλλ' ἄνα· μηδ' ἔτι τοῖον οἰζύων ἀκάχησο·
ἄνστησον δ' ἑτάρȣς. εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
ἅρμα Ποσειδάωνος ἐΰτροχον αὐτίκα λύσῃ,

1316. Ol. αὐτὸν δέ μιν. Br. ex ingenio correxit. Cf. III. 740. 1319. Codd. nonn. δέρος, et 1326. χθόνα. 1321. Ol. ἔργα κάμεσθε. E codd. Br. emend. 1322. χθόνιαι Vatt. Vrat. Br. Ol. χθόνιοι. Vulgo poſt αὐδήεσσαι comma ponitur. Malui jungi cum ἡρῶσσαι. 1324. Ol. μηδέ τι.

medius dies erat, et undique vehementiſſimi torrebant radii
ſolis *Libyam:* illae prope Iaſonem
ſteterunt, et detraxerunt manibus de capite leniter peplum.
at ille in aliam partem retro oculos avertit
deas reveritus: ipſae eum palam ſolum
blandis verbis moerentem allocutae ſunt:
„Infelix, quare usque adeo calamitate perculſus es?
ſcimus, vos petiiſſe aureum vellus: ſcimus omnes
veſtros labores, quae terra quaeque mari
errantes in ponto ingentia facta patraſtis.
deſerta autem incolentes ſumus indigenae deae, celebres
heroinae, Libyae tutelares atque filiae.
at ſurge! neque amplius ita aerumnis affectus luge;
excita ſocios! quando vero tibi *Amphitrite*
currum *Neptuni* celerem ſtatim ſolverit,

δή ῥα τότε σφετέρη ἀπὸ μητέρι τίνετ᾽ ἀμοιβὴν
ὧν ἔκαμε, δηρὸν κατὰ νηδύος ὔμμε φέρουσα·
καί κεν ἔτ᾽ ἠγαθέην ἐς Ἀχαιΐδα νοστήσαιτε.“
Ὣς ἄρ᾽ ἔφαν, καὶ ἄφαντοι, ἵν᾽ ἔσταθεν, ἔνθ᾽ ἄρα ταί γε
φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
παπτήνας ἀνά ῥ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ χθονὸς, ὧδέ τ᾽ ἔειπεν·
„Ἵλατ᾽ ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
οὔτι μάλ᾽ ἄντικρυς νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἑταίρους
εἰς ἓν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
δήοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ἑτάρους ἐπὶ μακρὸν ἄϋτει,
αὐσταλέος κονίῃσι, λέων ὣς, ὅς ῥά τ᾽ ἀν᾽ ὕλην
σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρείᾳ
φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν᾽ οὔρεα τηλόθι βῆσσαι·

1327. Plur. codd. τείνετ᾽. 1332. In codd. et edd. nonn. ἂν (ſ. ἀν᾽) ἄρ᾽ ἕζετ᾽. 1334. Ol. ἀντικρὺ, quod ex ingenio Brunk. mutavit. 1336. Ol. δήωμεν. Nonn. codd. ut Vatt. δηΐομεν. 1339. βαρείᾳ cum plur. codd. ſervo. βαρεῖαι in Pariſſ. ex antiqua ſcribendi ratione ortum. Br. ex ingenio βαθεῖαι. 1340. Male Ox. in fine verſus comma ponit.

tum veſtrae matri perſolvite vices
eorum, quae perpeſſa eſt, diu utero vos geſtans:
atque porro in divinam Achaiam redibitis.“
Sic dixerunt, et conſpectui ſe eo loco, ubi ſteterant, illae
cum voce ſimul ſubtraxerunt ſtatim. at Iaſon
circumſpiciens conſedit in terra, et ita locutus eſt:
„Propitiae eſtote, deſerta incolentes, venerandae deae: de reditu
nondum quidem clare intelligo oraculum. profecto ſociis
in unum coactis narrabo, ſi forte aliquod ſignum
inveniamus reditus: multorum enim conſilium praeſtat.“
Dixit, et exſiliens ſocios magno clamore vocavit,
ſordidus pulvere, ut leo, qui per ſylvam
ſociam ſuam ſectans rugit: gravi autem
voce contremiſcunt in montibus procul ſaltus,

δείματι τ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασι,
βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρυς ἐτύχθη
ῥιγεδανὴ ἑτάροιο φίλου ἐπικεκλομένοιο.
ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφέες· αὐτὰρ ὁ τούσγε
ἀχνυμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρῃσιν
ἱδρύσας, μυθεῖτο πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
„Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμέναι ἐξ ὑπάτοιο
αὐχένος ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἠΰτε κοῦραι,
ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἐκ δ' ἐκάλυψαν
πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χερί, καί μ' ἐκέλοντο
αὐτόν τ' ἔγρεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα,
μητέρι τε σφετέρῃ μενοεικέα τῖσαι ἀμοιβὴν
ὧν ἔκαμε δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
ὁππότε κεν λύσῃσιν ἐΰτροχον Ἀμφιτρίτη
ἅρμα Ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι

1343. φίλου Vrat. et pauci alii, quod pro φίλοις repoſui. Cf. Br. in App. 1346. Codd. nonn. πιφασκόμενος. 1347. Vr. ut Ox. αὐιάζοντι. 1349. ἰξύας Vrat. Vatt. Brunk. Ol. ἰξύος. 1350. Ol. ἂν δ' ἐκάλυψαν. Ex uno cod. Br. correxit. 1353. Ox. μενοηκέα, vitioſe. 1354. Ol. ἔκαμεν. Etiam Vr. ἔκαμε.

et metu cum boves in agris paſcentes valde horrent,
tum bubulci; illis (Argonautis) tamen non vox erat
horribilis ſocii amicos inclamantis.
prope autem convenerunt vultu demiſſo: at ille hos
triſtes juxta ſtationem permiſtos cum mulieribus
ſedere juſſos allocutus eſt, exponens omnia.
„Audite, inquit, amici! tres mihi moerenti deae
pellibus caprinis cinctae ex ſumma
cervice circum terga et lumbos, utpote puellae,
adſtiterunt ſupra caput proxime; retexeruntque
peplum detractum levi manu, et me juſſerunt
et ipſum ſurgere, et vos excitare,
atque matri veſtrae gratas perſolvere vices
eorum, quae paſſa eſt diu ventre nos geſtans,
quando ſolverit celerem *Amphitrite*
currum Neptuni. ego autem non omnino intelligere

τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φάν γε μὲν εἶναι
ἡρῶσσαι, Λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
καὶ δ' ὁπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός, ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρὴν
ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.
οὐδ' ἔτι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλά τις ἀχλὺς
ἠὲ νέφος μεσσηγὺ φαεινομένας ἐκάλυψεν."
"Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
ἀμφιλαφής, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·
ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἅλμην
ὦρτο θέειν, πνοιῇ ἴκελος πόδας. αἶψα δὲ Πηλεὺς
γηθήσας ἑτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα·
„Ἅρματα μὲν δὴ φημὶ Ποσειδάωνος ἔγωγε
ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·

1357. Vrat. Vatt. et ſex Pariſſ. τῆσδε. Ol. τῆς γε. 1358. Plene in fine verſus interpunxit Ox. 1359. ἐφ' ὑγρῆς Flor. Ald. Steph. ὑγρὴν etiam Vrat. 1361. Ol. οὐδέ τι. 1364. Μινύαισιν Vr. Brunk. codd. Ol. Μινύεσσιν. In 2. Vatt. Μινύησιν. 1365. Vulg. ἄνθορεν. Quod dedi, eſt in Vrat. Vatt. et exquiſitius. 1367. Ox. γυίων.

hoc oraculum valeo. dixerunt quidem ſe eſſe
heroïnas, Libyae praeſides atque filias,
et quae ipſi antehac in terra quaeque mari
ſuſtinuimus, omnia ſe ſcire gloriabantur.
neque amplius has eo loco vidi, ſed quaedam caligo
aut nubes in medio conſpectas cooperuit."
Sic dixit: illi igitur omnes ſtupuerunt audientes.
tum maximum Minyis portentum oblatum eſt.
e mari in terram ingens exſiluit equus,
utrimque comatus, aureis cervicem elatam gerens jubis:
celeriter vero excuſſa de corpore affuſa aqua marina
properavit, vento ſimilis pedes; ſtatimque *Peleus*
gaviſus ad ſocios congregatos dixit:
„Currum quidem ajo Neptuni
jam nunc uxoris carae manibus ſolutum eſſe.

μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι, ἠέ περ αὐτὴν
νῆα πέλειν· ἣ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
ὑψόθεν ἀνθέμενοι, ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
οἴσομεν, ᾗ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
οὐ γὰρ ὅ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἴχνια δ' ἡμῖν
σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσ-
σης.“
Ὣς ηὔδα· πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἥνδανε μῆτις.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφήν,
ὑμέας, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων,
ᾗ βίῃ, ᾗ τ' ἀρετῇ Λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμους
νῆα μεταχθονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,

1373. Ol. *ἣ γὰρ κ.* Codd. nonn. etiam Vr. 2. Vatt. *ἄμ. φ. ἡμέας ἀργ.* In Guelf. tamen: *αἰὲν ἔχουσα ἡμέας ἀργ.* 1378. Ol. *ὑποδύσσεται.* Etiam Vr. *ὑποδύσεται.* 1380. *ἐπίκλοπος verſutum* mavult Matthiae. 1384. *τ'* inſeruit Br. euphoniae cauſa. 1385. Plur. codd. et Ald. *μεταχρονίην.* Mox Vatt. Vrat. et al. codd. *ἄγεσθαι*, ut 1554. Vrat. *δέχθαι* pro *δέχθε.*

matrem vero non aliam auguror, quam ipſam
navem eſſe: ea enim ventre nos geſtans
continuo difficilibus premitur laboribus.
itaque eam immota vi et indomitis humeris
ſuperimpoſitam, intra arenoſam terram
portabimus, qua ulterius celer progreſſus eſt equus.
neque enim ille terram ſubibit; immo veſtigia (ejus) nobis
ſignificatura ſpero ſinum aliquem imminentem mari.“
Sic locutus eſt: omnibus vero congrua placuit ſententia.
Muſarum (poëtarum) haec eſt fabula: ego miniſter cano
Pieridum, atque hanc certiſſime audivi famam,
vos, longe praeſtantiſſimi filii regum
veſtro robore, veſtraque virtute per Libyae colles deſertos
navem ſublimem, et quaecunque navi vexiſtis,

ἀνθεμένοι ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἦμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέπλησαν μογέοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
ἔργον, ἀναγκαίῃ βεβολημένοι. αὐτὰρ ἐπιπρὸ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος οἴδμασι λίμνης
ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν ἀΐσσοντες
πίδακα μαστεύεσκον· ἐπὶ ξηρὴ γὰρ ἔκειτο
δίψα δυηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. οὐδ' ἐμάτησαν
πλαζόμενοι· ἷξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἔνι Λάδων
εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα
χώρῳ ἐν Ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Ἑσπερίδες ποίπνυον ἐφίμερον ἀείδουσαι.

1388. ἀνέπλησαν Vatt. 4. Pariſſ. Med. Guelf. ed. Ald. Ol. ἐνέπλησαν, ut Flor. 1390. Ol. βεβιημένοι. E 4. Pariſſ. mutavit Br. 1391. Ol. ὕδασι. 1392. ſecundo loco ὡς Ox. Omittunt nonn. codd. 1394. Ol. ξηρῇ. 1395. Comma olim poſt δίψα.

humeris impoſita, portaſſe duodecim integris
diebus ſimul noctibusque. aerumnam quidem aut etiam miſeriam
quis effari poſſit; quam illi exantlarunt laborantes?
certo ex deorum erant ſanguine, quantum ſuſtinuerunt
opus, neceſſitate impulſi. verum ad
Tritonidis aquas paludis procul admodum lubenter
ſimulac deportarant, ſtatim ingreſſi de validis depoſuerunt humeris.
Rabidis deinde ſimiles canibus incitati
fontem quaerebant: nam arida (vehemens) acceſſit
ſitis ad aerumnam atque dolores. neque operam perdiderunt
errantes, ſed ad ſacrum venerunt ſolum, in quo *Ladon*
adhuc humi aurea cuſtodierat mala
in loco, quem Atlas habitaverat, terreſtris ſerpens: circa vero Nymphae
Heſperides occupatae fuerant ſuaviter canentes.

δὴ τότε γ' ἤδη κεῖνος ὑφ' Ἡρακλῆϊ δαϊχθεὶς
μήλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἰόθι δ' ἄκρη
οὐρῇ ἔτι σπαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
ὕδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰστῶν,
μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἕλκεσι τερσαίνοντο.
ἀγχοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλῇς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
ἀργυφέας ξανθῇσι, λίγ' ἔστενον· οἱ δ' ἐπέλασσαν
ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα, κιόντων
ἐσσυμένως, ἐγένοντο καταυτόθι. νώσατο δ' Ὀρφεὺς
θεῖα τέρα, στὰς δέ σφε παρηγορέεσκε λιτῇσι·
„Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ εὔφρονες, ἵλατ', ἄνασσαι,
εἴτ' οὖν οὐρανίῃς ἐναρίθμιοι ἐστὲ θεῇσιν,

1400. Vrat. 2. Vatt. δὴ τότε δὴ τῆμος. 1401. ſ. Ol. ἄκρη. ἀρὴ — σκαίρεσκεν. Priora e 4. codd. Parr., poſtremum e conjeſt. mutavit Br. 1406. Ol. κεφαλαῖς. 1407. Ol. οἱ δὲ πέλασσαν. δ' ἐπέλ. etiam Vrat. Vatt. 1410. Ol. ταὶς δέ σφι π. In 4. Parr. στὰς, tum σφε e legibus gramm. poſtulabatur. 1411. Ol. εὔφρονες. ἐΰφρονες Vrat. 1412. ſ. Ol. οὐρανίαις — καταχθονίαις.

tum jam ille ab Hercule interfectus
ad arboreum jacebat truncum, tantumque ſumma
cauda adhuc palpitabat: a capite autem ad atram
usque ſpinam jacebat exanimis: quum vero reliquiſſent
hydrae *Lernaeae* virus amarum in ſanguine ſagittae (Herculis),
muſcae in putreſcentibus vulneribus exareſcebant.
prope autem *Heſperides* capitibus manus imponentes
candidas flavis acute gemebant: illi acceſſerunt
repente una: hae ſtatim pulvis et terra, venientibus illis
celeriter, factae ſunt ibi: agnovit vero *Orpheus*
divina portenta, adſtansque eas his allocutus eſt precibus:
„O pulcrae benevolaeque deae, propitiae eſtote, reginae,
ſive coeleſtibus adnumeratae eſtis deabus,

εἴτε καταχθονίης, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
Νύμφαι· ἴτ' ὦ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,
δείξατ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἤ τινα γαίης
ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαὶ, ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὖτις
δή ποτ' Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκώμεθα ναυτιλίῃσι,
δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,
λοιβάς. τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες."
Ὣς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ταὶ δ' ἐλέηραν
ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
βλάστεον ὅρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθόωντα
πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο.
Ἑσπέρη, αἴγειρος· πτελέη δ', Ἐρυθηῒς ἔγεντο·

1417. Male edd. nonn. ᾧ ἄπο. 1418. αὖτις cum Vr. Br. pro vulg. αὖθις. Pro κεν male codd. plur. καί. 1422. Ol. ἐλέαιρον. 1425. Ox. ὕρπηκες, ſed et Vrat. ὅρπηκες. Mox ol. τηλεθάοντα. Ed. Flor. τηλεθάωντα.

ſive terreſtribus, ſive deſerta incolentes appellamini
Nymphae: agite Nymphae, ſacra Oceani progenies,
oſtendite deſiderantibus coram nobis conſpectae
aut e ſaxo promanantem aquae ſcatebram, aut quendam e terra
ſacrum ebullientem, deae, fontem, quo ſitim
ardentem omnino reſtinguamus. ſi vero iterum
aliquando in Achaiam venerimus navigando,
tum innumera dona (vobis) in primis dearum
libationesque et epulas praebebimus grati."
Sic dixit ſupplicans flebili voce: illae miſeratae ſunt
prope dolentes: atqui e terra produxerunt
plantam primum: ex planta vero in altum longi
progerminarunt ſurculi: tum rami virentes
multum ſuper terra erecti creſcebant.
Heſpere, populus, *Erytheis*, ulmus facta eſt,

Αἴγλη δ' ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐκ δέ νυ κείνων
δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον· ἔκφατο δ' Αἴγλη
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας·
„Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
δεῦρ' ἔμολε καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπέρας
φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
οἴχετ' ἀειράμενος· στυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
ἤλυθε γὰρ χθιζός τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν
καὶ δέμας, — ὄσσε δέ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ —
νηλής· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἔστο λέοντος
ὠμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης,
τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
ἤλυθε δ' οὖν κἀκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,

1433. Ol. ἔμολεν. 1435. Flor. et Steph. ἀειρόμενος. Etiam Vrat. Vatt. ἀειράμενος. 1437. ſ. Diſtinctione locum juvi. Ita nulla opus mutatione voc. νηλής, quod cum ἀνήρ cohaeret. 1441. Vatt. ἤλυθεν οὖν.

Aegle autem ſalicis ſacer truncus. ex illis vero
arboribus, quales erant, tales iterum omnino ſic
apparuerunt, ſpectaculum maxime mirandum: locuta autem eſt *Aegle*
blandis verbis reſpondens deſiderantibus:
„Profecto maximo veſtris adjumento
huc venit laboribus audaciſſimus ille, quisquis erepta
cuſtodi ſerpenti vita, aurea mala dearum
abſtulit ſecum; inviſus vero dolor nobis relictus eſt.
venit enim heri vir quidam ſaeviſſimus vi
et corpore, — oculi ei ſub torva ſplendebant fronte, —
immitis: circumdatus pelle ingentis erat leonis
cruda, nondum ſubacta: validum autem geſtabat ramum oleae
et ſagittas, quibus monſtrum hoc confecit jaculatus.
venit igitur et ille, utpote per terram pedes iter faciens,

δίψῃ καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ᾽ ἀνὰ χῶρον,
ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν ου ποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
ἤδε δέ τις πέτρη Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
τὴν ὅγ᾽ ἐπιφρασθεὶς, ἢ καὶ θεοῦ ἐννεσίῃσι,
λὰξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ᾽ ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ.
αὐτὰρ ὅγ᾽ ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας
ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
νηδὺν, φορβάδι ἶσος ἐπιπροπεσὼν, ἐκορέσθη."
Ὣς φάτο· τοὶ δ᾽ ἀσπαστὸν ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
πίδακα, τῇ θέον αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ᾽ ἐπέκυρσαν.
ὡς δ᾽ ὁπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἱλίσσονται
γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
ἀμφ᾽ ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι
ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὣς τότ᾽ ἀολλεῖς

1442. Codd. nonn. καρφαλέος. 1444. Cum Vr. et edd. pr. ſcripſi: ἤδε δέ τις π. Monſtrant rupem. In Vatt. ἤδη δ. τ. Hoelzl. et Ox. ἦδε δέ τις. Br. e quinque Pariſſ. et ed. Par. ἦν δ᾽ ἄρα τις. Sed ipſe videt, eſſe debuiſſe: ἔστι δέ τις. 1445. Ol. αἰνεσίῃσι. Omnes codd. ἐννεσίῃσι. 1455. Ol. ἀπλήκτον. Etiam Vrat. Vatt. cum Br. codd. ἄπλητον.

ſiti aridus: inveſtigabatque per hunc locum
aquam quaerens, quam tamen nunquam viſurus erat.
haec vero eſt rupes quaedam, prope Tritonidem paludem,
quam ipſe cognoſcens, aut etiam dei monitu,
calce pedis feriit imam, et copioſa ebulliit aqua.
at ille utraque manu et pectore terrae infixo
rupta ex petra bibit largiſſime, donec amplum
ventrem, juvencae ſimilis procumbens, expleſſet."
Sic dixit: illi, optatum ubi ipſis oſtenderat *Aegle*
fontem, eo ſtatim cucurrerunt laeti, donec attingerent.
ut vero circa anguſtam rupis fiſſuram verſantur
laborioſae formicae catervatim, aut muſcae
circum exiguam mellis dulcis guttam volantes
vehementiſſime appetunt confertae: ita tum frequentes

πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
καί πού τις διεροῖς ἐπὶ χείλεσιν εἶπεν ἰανθείς·
„Ὦ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρους
Ἡρακλέης, δίψῃ κεκμηότας. ἀλλά μιν εἴ πως
δήοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κιόντες.“
Ἦ, καὶ ἀμειβομένων, οἵ τ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρεείνειν.
ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισι,
κινυμένης ἀμάθου. Βορέαο μὲν ὡρμήθησαν
υἷε δύω, πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
Εὔφημος πίσυνος, Λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
ὄσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο Κάνθος.
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν, ἠνορέη τε
ὦρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,

1459. κεκμηότας Vrat. Vatt. Br. Ol. κεκμηκότας. 1461. οἵ τ' ἄ. Vrat. 2. Vatt. Br. codd. In Flor. οἵ θ'. Vulg. ol. οἵ γ'. 1462. Steph. e Flor. ἐρέεινον. In omn. codd. ἐρεείνειν. 1463. Flor. Steph. ἐπηλίνδετ'. 1465. ποσσὶ δὲ Vrat. 2. Vatt. Br. Ol. ποσσί τε.

circa rupis fontem *Minyae* verſabantur.
et forte aliquis humidis labris dixit exhilaratus:
„Papae, profecto etiam ſejunctus ſervavit ſocios
Hercules, ſiti fatigatos. at eum utinam
inveniamus incedentem per terram euntes!“
Dixit, et excipientibus illis, qui quidem apti ad hoc negotium erant,
diſceſſerunt. alio alius profectus ad inveſtigandum.
veſtigia enim nocturnis deleta erant ventis
commota arena. Boreae quidem abierunt
filii duo, alis confiſi: pedibus autem velocibus
Euphemus fretus; *Lynceus* quod acutos procul
oculos mittere valebat; quintus cum iis abiit *Canthus*.
hunc quidem fatum deorum, et fortitudo illam viam inire
juſſit. ut ab Hercule clare cognoſceret,

Εἰλατίδην Πολύφημον ὅπῃ λίπε· μέμβλετο γάρ οἱ
ȣ̃ ἕθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαςα.
ἀλλ' ὁ μὲν ȣ̃ν Μυσοῖσιν ἐπικλεὲς ἄςυ πολίσσας,
νόςȣ κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος Ἀργὼ
τῆλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
ἀγχιάλων Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῖρ' ἐδάμασσε,
καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωΐδα σῆμα τέτυκται
τυτθὸν ἁλὸς προπάροιθεν. αὐτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
μȣ̃νον ἀπειρεσίης τηλȣ̃ χθονὸς εἴσατο Λυγκεὺς
τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην
ἢ ἴδεν, ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύȣσαν ἰδέσθαι.
ἐς δ' ἑτάρȣς ἀνιὼν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
μαςῆρα ςείχοντα κιχησέμεν· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
ἤλυθον, Εὔφημός τε πόδας ταχύς, υἷε τε δοιὼ
Θρηΐκιȣ Βορέω, μεταμώνια μοχθήσαντες.

1473. Codd. nonn. ἐμήσατο διζήμενος. Forſan antiquior lectio fuit: ἐμήσατο διζέμεν. 1482. Ol. οἱ δὲ καὶ — Br. e codd. correxit. 1484. Ol. μοχθίζοντες. 2. Vatt. cum Br. μοχθήσαντες, Vr. μοχθήσαντε.

Elati filium *Polyphemum* ubi reliquerit: curae enim ei erat,
de ſuo ſocio exquirere omnia.
at ille, *Myſis* celebri urbe condita,
reditus cura (impulſus) abierat quaeſiturus Argo
procul per terram: intereaque venerat in terram
maritimorum *Chalybum*, ubi ipſum etiam Fatum perdomuit,
illique procera ſub populo ſepulcrum factum eſt
paullulum ante mare. — at tum Herculem
ſolus immenſa procul terra videbatur *Lynceus*
ita conſpicere, ut quis novo die (novilunio) lunam
aut vidit, aut putat ſe obnubilatam vidiſſe.
ad ſocios igitur reverſus dixit, non eum alium,
qui perſequatur eundo, aſſecuturum eſſe: ita vero etiam ipſi
redierunt *Euphemus* pedibus velox, filiique gemini
Thracii *Boreae*, fruſtra labore ſuſcepto.

Κάνθε, σὲ δ' ὀλόμεναι Λιβύῃ ἔνι Κῆρες ἕλοντο.
πώεσι φερβομένοισι συνήντεες· εἵπετο δ' ἀνὴρ
αὐλείτης, ὅ σ' ἑῶν μήλων πέρι, τόφρ' ἑτάροισι
δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε,
λᾶϊ βαλών· ἐπεὶ ȣ̓ μὲν ἀφαυρότερός γ' ἐτέτυκτο
υἱωνὸς Φοίβοιο Λυκωρείοιο Κάφαυρος
κȣ́ρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἥν ποτε Μίνως
ἐς Λιβύην ἀπένασσε, θεȣ̃ βαρὺ κῦμα φέρȣσαν,
θυγατέρα σφετέρην· ἡ δ' ἀγλαὸν υἱέα Φοίβῳ
τίκτεν, ὃν Ἀμφίθεμιν Γαράμαντά τε κικλήσκȣσιν.
Ἀμφίθεμις δ' ἄρ' ἔπειτα μίγη Τριτωνίδι Νύμφῃ·
ἡ δ' ἄρα οἱ Νασάμωνα τέκε, κρατερόν τε Κάφαυρον,
ὃς τότε Κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν.
ȣ̓δ' ὅγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
ὡς μάθον οἷον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω

1487. Codd. nonn. αὐλήτης. Tum ol. ὃς ἑῶν. Emendavit Br. 1489. Ol. ȣ̓ μιν. 1495. Br. ſine codd. ἔπειτ' ἐμίγη. 1497. Ol. ἐπιῤῥήνεσσιν. Iam Steph. emendaverat.

Canthe, te vero exitioſae in Libya Parcae corripuerunt.
in greges paſcentes incidiſti: inſequebatur eos quidam
villicus, qui te, pecudes, dum ad ſocios
indigentes portares, defendens interfecit,
lapide percuſſum: neque enim imbecillior erat
nepos *Phoebi Lycorei Caphaurus*
et puellae venerandae *Acacallidis*, quam olim *Minos*
in Libyam tranſtulerat, dei gravem foetum geſtantem,
filiam ſuam; illa vero clarum filium Phoebo
peperit, quem *Amphithemin* et *Garamantem* appellant.
Amphithemis autem poſtea rem habuit cum *Tritonide* Nympha;
haec ei *Naſamonem* peperit et validum *Caphaurum*,
qui tum *Canthum* interemit propter oves ſuas.
neque ille heroum graves effugit manus,
ut cognoverunt, quae feciſſet. cadaver autem ſuſtulerunt

πευθόμενοι Μινύαι, γαίῃ τ' ἐνὶ ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἵ γ' ἐκόμισσαν.
Ἔνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἤματι Μόψον
νηλειὴς ἕλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπίη θανάτοιο.
κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφις, νωθὴς μὲν ἑκὼν ἀέκοντα χαλέψαι·
οὐδ' ἂν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.
ἀλλά κεν ᾧ τὰ πρῶτα μελάγχιμον ἰὸν ἐνείη
ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
οὐδ' ὅσσον πήχυιον ἐς Ἄϊδα γίγνεται οἶμος,
οὐδ' εἰ Παιήων, εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μοῦνον ἐνιχρίμψῃσιν ὀδοῦσιν.

1500. πευθόμενοι Pariſ. Steph. Br, cum codd. Ol. πυθόμενοι. Mox ol. γαίη δ'. Meliorem interpunct. et lect. ſeqq. jam Hoeltzl. receperat. Antea poſt ταρχύσαντο diſtinguebatur, et legebatur μυρόμενοι δὲ τὰ μ. 1508. Al. ταπρῶτα. Male Steph. μελάγχυμον. 1510. Ol. οὐδ' ὁπόσον. 1511. οὐδ' εἰ Vr. 2. Vatt. cum Br. Ol. οὐδ' ἤν. 1512. φαρμάσσοι Vrat. un. Vat. codd. 4. ap. Brunk. cum edd. pr. Ol. φαρμάσσῃ.

Minyae quaeſitum, et in terra ſepeliverunt
lugentes: ſed pecudes ad ſe illi abegerunt.
Ibi etiam *Ampyci* filium eodem die *Mopſum*
crudele rapuit fatum, acerbamque non effugit mortem
vaticinandi arte; neque enim ullo modo depelli poteſt mors.
jacebat enim in arena meridiem devitans
horrendus ſerpens, tardus ad laedendum ſponte ſua nolentem:
neque in fugientem palam impetum feciſſet.
at cuicunque primum atrum virus immiſerit
animalium, quae terra frugifera viventia nutrit,
ei ne cubitum quidem longa (breviſſima) ad Orcum eſt via,
ne ſi Paean quidem, (ſi mihi fas eſt aperte dicere)
medicamina praebuerit, quando tantum attigerit dentibus.

εὖτε γὰρ ἰσόθεος Λιβύην ὑπερέπτατο Περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)
Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
ὅσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὖδας ἵκοντο,
αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόψος,
λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνῃσιν ἑλιχθεὶς,
σάρκα δακὼν, ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μήδεια καὶ αὐταὶ
ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φοίνιον ἕλκος ἄφασσε
θαρσαλέως, ἐπεὶ οὔ μιν ὑπέρβιον ἄλγος ἔτειρε,
σχέτλιος· ἦ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῒ δύετο κῶμα
λυσιμελὲς, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλύς.
αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
ψύχετ' ἀμηχανίῃ· ἕταροι δέ μιν ἀμφαγέροντο,

1514. Codd. aliquot, etiam Vrat. καλέεσκε. Vnde legi poſſit: τόδε γὰρ καλέεσκέ μ. 1516. In 4. Pariſſ. κυάνεαι. 1519. Al. ὁ. 1521. In omn. libr. eſt: καὶ ἄλλαι. Ex ingenio emendavit Br. 1523. Ol. ἐπεί ἕ μ. ὑ. ἕλκος. ἐπεὶ Vrat. in textu, duo codd. ap. Br. in margine habent. ἄλγος ex ingenio Br. 1525. Pariſſ. 4. κέχυτ'.

cum enim divinus Libyam ſupervolaret *Perſeus*
Eurymedon (nam hoc appellarat eum nomine mater)
Gorgonis modo amputatum caput regi allaturus,
quotquot atri guttae cruoris in terram delapſae ſunt,
eae omnes iſtorum genus ſerpentum produxerunt. —
ei vero in ſummam ſpinam impreſſit *Mopſus*
laevam, dum promovet, plantam pedis; at ille medium
os tibiae et ſuram, prae dolore circumvolutus,
carnem mordens, incidit. Medea et ipſae
trepidarunt ancillae: ille cruentum vulnus contrectavit
animoſe, quoniam non eum ingens dolor affligebat,
miſer: jam enim ejus corpus ſubiit ſopor
ſolvens membra, multaque oculis affuſa eſt caligo;
ſtatimque reclinans in ſolo gravata membra
diriguit (exſpiravit) malo (ex venenato morſu). circa eum autem ſocii congregabantur,

ἥρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλε
κεῖσθαι ὑπ' ἠελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
ἰὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔῤῥεεν ἀχνη.
αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
ἐσσυμένως μακέλῃσιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
μυρόμενοι· τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν, πρήθοντος ἀήτεω
ἀμπέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὔ τινα μῆτιν
δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἱλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
εὖτέ μιν ὀξύτατον θάλπει σέλας ἠελίοιο·

1531. Ol. ἔῤῥεε λάχνη. Veram lect. ex uno cod. reſtituit Br. 1537. Ol. πρήσαντος. In 4. Pariſſ. πρήσοντος. 1538. Ol. πόρον τ' ἀπετεκμαίροντο. πόρους etiam Vr. 2. Vatt. ἀπετεκμήραντο Vr. un. Vat.

herosque *Iaſon*, gravi obſtupefacti clade.
neque vel tantillum mortuus poterat
jacere ſub ſole. nam putreſcere fecit intus carnes
venenum ſtatim; et putris de cute defluxit uligo.
ſtatim igitur aereis profundum ſepulcrum effoderunt
feſtinanter ligonibus: diviſerunt autem capillos inter ſe
ipſi ſimul et puellae, mortuum miſeram ſortem perpeſſum
lugentes; terque cum armis circumacti (circum ſepulcrum)
rite inferiis factis, terram aggeſtam adiecerunt.
At quum navem ingreſſi eſſent, urente vento
per mare auſtrali, et meatum inveſtigarent,
quo e palude Tritonide exirent, nullam rationem
diu habuerunt, ſed temere toto die ferebantur.
ut vero ſerpens oblique volvens ſe incedit via,
quando eum vehementiſſimum calefacit jubar ſolis,

ῥοίζῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώοντι
λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
ὣς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι.
καὶ τοὶ μὲν Φοίβου κτέρας ἵδρυον ἐν χθονὶ βάντες·
τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησε
Τρίτων εὐρυβίης, γαίης τ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας,
ξείνι' ἀριστήεσσι προΐσχετο, φώνησέν τε·
Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
ἐνθάδε νῦν πάρ' ἐμοὶ ξεινήιον ἀντομένοισιν.
εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἁλός, οἷά τε πολλὰ
ἄνθρωποι χατέουσιν ἐν ἀλλοδαπῇ περόωντες,

1544. Codd. nonn. μαιμώωντι, vel μαιμώωντι. 1546. Ox. ὡς. 1549. Tres Pariſſ. γηγενέταις. Edd. pr. et codd. nonn. ἐπιμείλια.

et cum ſibilo huc illuc caput vertit, oculique ei
ſcintillis ignis ſimiles furenti
micant, usque dum latibulum per foramen ſubierit:
ſic *Argo* paludis oſtium tranſeundum navibus quaerens
oberrabat longum per tempus. ſtatim autem *Orpheus*
juſſit *Apollinis* tripodem magnum e navi
diis indigenis, exitus cauſa, placabile munus exponi.
itaque illi Phoebi donum ſtatuerunt in terra egreſſi.
iis juveni ſimilis obviam venit
Triton potentiſſimus, terraeque glebam ſublatam
donum hoſpitale heroibus porrexit et dixit:
„Accipite, amici, quoniam non mihi praeſtantius, quod praebeam,
huc venientibus nunc adeſt donum.
ſi vero hujus meatus cognoſcere cupitis maris, ut saepe
homines deſiderant (talia quaerere) in peregrina terra verſantes,

ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιίστορα πόντου
θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
παραλίης, εἰ δή τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
Εὐρύπυλον Λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα."
Ὣς ηὔδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βώλακι χεῖρας
Εὔφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν·
„Ἀτθίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἰ σύ που, Ἥρως,
ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
χρίμψαντες γαίης ἐνὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις,
νῆα μεταχθονίην ἐκομίσσαμεν ἐς τόδε λίμνης
χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
πῇ πλόος ἐξανέχει Πελοπηΐδα γαῖαν ἱκέσθαι."
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθεν,

1560. Ol. παῤῥαλίης. E codd. emendatum a Br. 1567. ἐνὶ π. ſeptem codd. ap. Brunk. Vrat. 2. Vatt. Ol. ἐπὶ π. 1568. 2. Vatt. Vrat. et al. codd. μεταχρονίην. ἐς pro εἰς cum Br. et Vrat. 1570. Codd. nonn. ἐξανάγει.

indicabo. nam me pater gnarum maris
juſſit *Neptunus* hujus eſſe. impero vero
maritimae regioni, ſi forte quendam audiviſtis, cum longe abeſſetis,
Eurypylum in *Libya* ferarum nutrice natum."
Sic locutus eſt: lubens autem extendit verſus glebam manus
Euphemus, atque ita viciſſim allocutus eſt:
„Atticam et pelagus Minoïum (Creticum) ſi forte, heros,
cognoviſti, vere interrogantibus reſponde.
huc enim non lubentes venimus, ſed gravibus
dejecti ad terrae hujus fines procellis,
navem ſublatam portavimus, ad hunc ſtagni
fluxum per continentem pondere preſſi: neque ſcimus,
quorſum navigatio extendatur (exeat), ut in Pelopeïam terram veniamus."
Sic dixit. ille manum protendit, oſtenditque procul,

φωνήσας, πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης·
„Κείνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἑκάτερθε δὲ λευκαὶ
ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
ῥηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
κεῖνο δ' ὑπηέριον θείην Πελοπηΐδα γαῖαν
εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἁλὸς οἶδμα βάλητε,
τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργμένοι ἰθύνεσθε,
ἔς τ' ἂν ἄνω τείνῃσι· περιρρηδὴν δ' ἑτέρωσε
κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὔμμιν ἀπήμων
ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος ἰοῦσιν.
ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
γιγνέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.“

1575. Ol. ἤδη, ſed codd. etiam Vr. ἡ δέ. 1577. ὑπ' ἠέριον Vrat. 2. Vatt. 1581. Ol. περιῤῥήδην. 1583. Plures codd. etiam Vrat. 2. Vatt. ἰθὺς ἀπὸ προὔχ. Vnde exſtitit olim vulg. lectio: ἰθὺς προὔχοντος, quae metro et ſenſui repugnat. 1585. Ol. γινέσθω.

clamans, et mare et prope terram profundum oſtium paludis.
„Ille quidem, inquit, eſt maris tranſitus, ubi maxime
profunda aqua immota nigreſcit; utrimque autem candida
littora extolluntur conſpicienda; ſed inter
littora anguſta eſt via, qua e palude navem agatis.
illud vero nigrum ad divinam usque Pelopeïam terram
prominet mare, ſuper Creta: itaque verſus dextram,
quando e palude altum mare fueritis ingreſſi,
tum ipſam ad terram cohibiti, vertite curſum,
donec altius tendat: ubi vero utrinque in aliam partem
vergit terra, tum navigatio vobis tuta
a cubito prominente abeuntibus protenditur (erit).
ite igitur laeti, nec laboris ulla moleſtia
ſit, quae juventute ornata membra defatiget.“

Ἴσκεν εὐφρονέων· οἱ δ' αἶψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιημένοι εἰρεσίῃσι.
καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἴσατο λίμνην
εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὔ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβόλησε.
καί ῥά οἱ Αἰσονίδην μήλων ὅ τι φέρτατον ἄλλων
ἤνωγον ῥέξαι, καὶ ἐπευφημῆσαι ἑλόντα.
αἶψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἐπεκρίνατο, καί μιν ἀείρας
σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχωλῇσι·
„Δαῖμον, ὅ τις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδ' ἐφαάνθης,
εἴτε σύ γε Τρίτων, ἅλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκον,

1587. Ol. εἰρεσίῃσιν. 1588. ὁ τείως omnium libb. lectionem teneo, etſi ſentio cum Br., τείως abeſſe recte poſſe. Ipſe e conject. dedit: αὐτὰρ ὅγ' ὤμοις, quod ἀνθέμ. tale vocabulum poſtulet. Poterat ſcribi: ὁ θεῖος. 1592. Ol. ἀντεβόλησεν. 1594. ἐπευφήμησαν Vrat. 2. Vatt. 1595. ἐπεκρίνατο. Ita ex uno Pariſ. cod. dedi. Ol. ἐκρίνατο. Br. ex ingenio: εὖ κρίνατο. 1597. Ol. τῆσδε φαάνθης. E codd. Brunk. correxit. 1598. Codd. nonn. εἴτε σε Τρίτων'. Mox ol. Φόρκυν.

Dixit benevolus: illi ſtatim navem conſcenderunt
e palude exire cupientes remigando.
atqui procedebant alacres. at interea
Triton impoſito ſibi tripode magno, videbatur paludem
ingredi: poſtea autem nemo eum vidit, ut evanuerat
cum ipſo tripode ſtatim. illis vero exhilaratus eſt
animus, quod nempe deorum aliquis fauſto omine occurrerat.
atque Iaſonem ovium quae praeſtantiſſima erat aliarum
juſſerunt immolare, et bona verba dicere ea capta (mactata).
ſtatim ille celeriter ſelegit (ovem) eamque ſublatam
mactavit de puppi, hasque preces addidit:
„O deus, quicunque in paludis hujus terminis apparuiſti,
ſive tu Triton es, marinum monſtrum, ſive te *Phorcum*

ἢ Νηρῆα θύγατρες ἐπικλείουσ' ἁλοσύδναι,
ἵλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάζε."
Ἦ ῥ', ἅμα δ' εὐχωλῇσιν ἐς ὕδματα λαιμοτομήσας
ἧκε κατὰ πρύμνης· ὁ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐπ' εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
ἕσπεται, ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
ὡς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὁλκήϊον Ἀργῦς
ἦγ' ἅλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
κράατος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας ἔς τ' ἐπὶ νηδὺν,
ἀντικρὺς μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
αὐτὰρ ὑπὲκ λαγόνων δίκρη ῥά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα

1601. Ol. ἐς ὕδατα. E codd. mutavit Br. Idem mavult: Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχ. 1604. ἐπ' εὐρ. cum Vrat. et ſex codd. Br. Ol. ἐπ' εὐρ. 1605. στέλλῃ Vrat. Vatt. ſex codd. Br. Ol. στέλλει. Mox ol. εὐπειθέα. 1607. Plures codd. cum Flor. ἐπὶ στομάτ. 1612. Brunk. ſine codd. ἄντικρυς. Sed vulg. bonum dat ſenſum. 1613. Ol. ὑπαὶ λ. δικραίρα οἱ. In 2. Vatt. et al. codd. δίκραι ῥα.

aut *Nereum* filiae appellant marinae,"
propitius eſto, et exitus finem optatum indica."
Dixit, et una cum precibus in fluctus jugulatam
miſit de puppi; ille ex profundo apparuit
talis, qualis vere erat adſpiciendus.
ut vero, quando quis celerem equum in latum ſtadium certaminis
mittit, tenens denſa facile obſequentem coma,
valde feſtinans, ille elata ſuperbiens cervice
ſequitur, et candida (ſpumantia) in ore frena
utrinque ei mordenti viciſſim crepitant;
ſic ille tenens cavae caudam Argus
duxit eam in mare ulterius, corpus ei ex ſummo
capite et circa dorſum lumbosque usque ad ventrem
aperte mortalibus natura erat ſimile.
at ſub lateribus bifida ei huc illuc

κήτεος ὁλκαίη μηκύνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
ἄκρον ὕδωρ, αἵ τε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
μήνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
τόφρα δ' ἄγε, τέως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσσῃ
νισσομένην· δῦ δ' αἶψα μέγαν βύθον· οἱ δ' ἐμάδησαν
ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
ἔνθα μὲν Ἀργῷός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς,
ἠδὲ Ποσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασι
βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἦμαρ ἐπέσχεθον. αὐτὰρ ἐς ἠῶ
λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξί' ἔχοντες
γαῖαν ἐρημαίην, πνοιῇ Ζεφύροιο θέεσκον.
ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ, μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προὔχοντος, ἴδοντο.
αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἤλυθε δ' αὔρη
ἀργέσταο Νότου· χήραντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.

1614. Flor. Hoelzl. Ox. ἀλκαίη, ſed codd. plurimi ὁλκαίη. 1617. Ol. ἄγεν. Male ed. Brunk. ἐπιπροέηκε. 2. Vatt. ἐπιπροέθηκε. 1618. Ol. νασσομένην. Etiam Vrat. νισσ. 1619. Ol. ἐπ' ὀφθ. 1628. Ol. κεχάροντο. 2. Vatt. κεχάρηντο. E 4 Pariſſ. datum χήραντο.

ceti cauda longior exibat, et verberabat ſpinis
ſummam aquam, quae inflexis in imo ſtimulis,
lunae veluti cornibus ſimiles, ſindebantur.
tamdiu autem navem duxit, usque dum eam in mare ituram immiſit, ſubiitque celeriter ingens profundum aequor: fremunt
heroës, monſtrum terribile oculis contuiti.
ibi *Argous* portus, ſignaque navis,
et *Neptuni* et *Tritonis* exſtant
arae; quoniam per illum diem detenti ſunt. at ſub auroram
velis paſſis ipſam ad dextram habentes
terram deſertam, flatu Zephyri vehebantur.
mane d[illegible] cubitum ſimul, et imum mare
inclinatum ultra cubitum prominentem viderunt.
ſtatim vero ceſſavit Zephyrus, exſtititque flatus
velocis Noti: laetati igitur ſunt animo et vociferati.

ἦμος δ᾽ ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ᾽ ἤλυθεν ἀστὴρ
αὔλιος, ὅς τ᾽ ἀνέπαυσεν ὀϊζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότ᾽ ἔπειτ᾽, ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος,
ἱστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
ἱστὸν, ἐϋξέστῃσιν ἐπεῤῥώοντ᾽ ἐλάτῃσι·
παννύχιοι καὶ ἐπ᾽ ἦμαρ, ἐπ᾽ ἤματι δ᾽ αὖτις ἰοῦσαν
νύχθ᾽ ἑτέρην. ὑπέδεκτο δ᾽ ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ᾽ οἵ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥ τ᾽ ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἁλὶ νήσων.
Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
ῥηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ᾽ ἀνάψαι,
Δικταίην ὅρμοιο κατερχομένους ἐπιωγήν.
τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων
ῥίζης λοιπὸν ἐόντα μετ᾽ ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,
τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.

1634. Ol. ἴσαι. E codd. correxit Br. Male ol. poſt ἦμαρ colon, poſt ἑτέρην comma poſitum. In 2. Vatt. δ᾽ poſt ὑπέδεκτο omittitur. 1640. Flor. et al. edd. ut et Vr. 2. Vatt. ἐπ᾽ ἰωγήν.

cum vero ſol occidiſſet, rediiſſetque ſtella
veſpertina, quae ceſſare iubet laborioſos aratores,
tum deinde, vento atra nocte ceſſante,
ſolutis velis, et longiſſimo reclinato
malo, politis incumbebant remis
nocte tota et die, atque diem ſequente
nocte alia. excepit autem eminus aſpera
Carpathus: inde trajecturi erant
in *Cretam*, quae inter alias eminebat mari inſulas.
Hos vero *Talos* aereus, a duro ſcopulo
abrupta jaciens ſaxa, prohibuit terra funes alligare
ad *Dictaeum* ſtationis navium deventuros praeſidium.
eum ex aenea e fraxinis genitorum hominum
ſtirpe ſolum ſuperſtitem inter ſemideos viros
Europae Iupiter dederat, ut inſulae eſſet cuſtos,
qui ter aereis Cretam pedibus obiret.

ἀλλ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
χάλκεος ἠδ' ἄῤῥηκτος· ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τῆς γε
λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ, δύῃ μάλα περ δεδμημένοι, αἶψ' ἀπὸ χέρσου
νῆα, περιδείσαντες, ἀνεκρούεσκον ἐρετμοῖς.
καί νύ κ' ἐπισμυγερῶς Κρήτης ἑκὰς ἠέρθησαν,
ἀμφότερον δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μή σφι Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσε·
„Κέκλυτέ μευ· μούνη γὰρ ὀΐομαι ὔμμι δαμάσσειν
ἄνδρα τὸν, ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
ὃν δέμας· ὁππότε μή οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.
ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
πετράων, εἵως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.“
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο

1647. Ol. τήν γε. 1650. Ol. περιδδείσαντες ἀνακρούεσκον. Poſtremum e codd. Br. mutavit. 1653. Ol. σφιν M. E codd. correctum. 1656. Steph. ὑπ' ἀκάματος. (Neſcio an ita in nonn. Vatt. ſit). Mox ol. πέλει. 1659. Ol. ὑπ' ἐκ.

at is reliquo corpore et membris erat
aereus et invulnerabilis, ſed ſub tendine ei erat
canaliculus ſanguine plenus (venae) ad malleolum: at vero
tenuis cuticula vitae continuit terminos et mortis.
illi, adverſa re coacti, ſtatim a terra
navem, valde metuentes, repulerunt remis.
atqui miſere a Creta procul eſſent ablati,
pariter et ſiti et doloribus oppreſſi,
niſi Medea ipſis properantibus dixiſſet:
„Audite me: ſolam enim puto me vobis domituram eſſe
virum illum, quicunque iſte eſt, etiamſi totum aereum habeat
corpus; quandoquidem non ei immortalis eſt vita.
at tenete hic navem lubentes extra jactum
ſaxorum, uſque dum mihi ceſſerit domitus.“
Ita dixit: at illi quidem ſaxis ſubtraxerunt

νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσι, δεδοκημένοι ἥν τινα ῥέξει
μῆτιν ἀνωΐστως· ἡ δὲ πτύχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἑκάτερθε,
βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν· χειρὸς δέ ἑ χειρὶ μεμαρπὼς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληΐδας ἰοῦσαν.
ἔνθα δ' ἀοιδῇσι μειλίσσετο, μέλπε δὲ Κῆρας
θυμοβόρους, Ἀΐδαο θοὰς κύνας, αἳ περὶ πᾶσαν
ἠέρα δινεῦσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
τὰς γουναζομένη τρὶς μὲν παρεκέκλετ' ἀοιδαῖς,
τρὶς δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδοποῖσιν
ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπάς·
λευγαλέον δ' ἐπί οἱ πρῖε χόλον, ἐκ δ' ἀΐδηλα
δείκηλα προΐαλλεν, ἐπιζάφελον κοτέουσα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῇσί τε λυγρὸς ὄλεθρος

1660. *ἐρετμοῖσι* Vrat. 2. Vatt. al. codd. Ol. *ἐρετμοῖσιν*. Tum ol. *ῥέξοι*. Etiam Vat. un. *ῥέξαι*. 1664. Ol. *κληῗδος*. 1665. Ol. *ἀοιδῇσιν* — *θέλγε δέ*. Vtrumque e codd., quibus Vatt. Vr. accedunt, correctum. 1671. Ol. *πρῖν*. 1672. Plur. codd. *δί-κηλα*. Mox Brunk. *ἐπιζάφελον* (accentu in antepen. poſito). 1674. Ol. *μοῦνον ὄλ*. Vnus et optimus Par. cod. praebuit *λυ-γρός*.

navem remis, obſervantes, quodnam exſecutura ſit (Medea)
conſilium praeter opinionem: illa, plicas purpurei
praetendens pepli genis ex utraque parte,
conſcendit foros; manuque eam prehenſam
Iaſon deduxit per tranſtra euntem.
tum incantatione delinivit, invocavitque Parcas
vitam eripientes, Orci celeres canes, quae per omnem
aërem verſantes viventibus immittuntur.
has ſupplex venerata ter advocavit incantationibus,
ter precibus: ſumto autem noxio animo infeſtis
oculis aerei Tali faſcinavit lumina.
peſtiferam vero ei afflavit bilem, et atra
ſimulacra objecit, vehementer infenſa.
Iupiter pater, profecto animus mihi tantus commovetur,
ſi non morbis vulneribusque tantum triſtis mors

ἀντιάει, καὶ δή τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
ὥς ὅγε, χάλκειός περ ἐὼν, ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου· ἂν δὲ βαρείας
ὀχλίζων λάϊγγας, ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι,
πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δέ οἱ ἰχὼρ
τηκομένῳ ἴκελος μολύβῳ ῥέεν· οὐδ᾽ ἔτι δηρὸν
εἱστήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
ἀλλ᾽ ὥς τίς τ᾽ ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη,
τήν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ᾽ ἡμιπλῆγα λιπόντες
ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ᾽ ὑπὸ νυκτὶ
ῥιπῇσι μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήριπεν· ὣς ὅγε ποσσὶν
ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ᾐωρεῖτο,
ὕστερον αὖτ᾽ ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
κεῖνο μὲν οὖν Κρήτῃ ἔνι δὴ κνέφας ηὐλίζοντο

1676. Colo poſt χαλέπτει poſito malim ὥς, *ut* — 1677. Ox. ἄν. Edd. Pariſſ. Steph. ἐν. Etiam Vrat. et unus Vat. ἀν. 1678. ὀχθίζων un. Vat. 1680. Ol. μολίβῳ. Codd. nonn. μολύβδῳ. Mox οἱ, οὐδέ τι. 1683. θοῆς un Vat. 1685. Ol. ῥιπῇσιν. ῥιπῇσι etiam un. Vat. 1686. Poterat et πρεμνόθεν dici.

contrahitur, atque etiam quis e longinquo nos laedere poteſt.
ſic ille, quanquam aereus, ceſſit domitus
Medeae potentiae veneficae; graveſque
devolvens lapides, ut eos prohiberet a portu ingrediendo,
acutae rupi illiſit malleolum, eique cruor
liquefacto ſimilis plumbo effluxit: neque diu amplius
ſtetit prominenti inſiſtens ſcopulo.
ſed ut quaedam in montium ſummitate ingens picea,
quam acutis ſecuribus ſemicaeſam reliquerunt
lignorum caeſores e ſilva abeuntes, noctu
ventorum ictu primum concutitur, tum deinde
radicitus fracta concidit: ſic ille pedibus
indefeſſis aliquamdiu ſtando erigebatur,
ad extremum vero exanimis cum immenſo prolapſus eſt ſtrepitu.
illam igitur in Creta noctem transegerunt

ἥρωες· μετὰ δ' οἵ γε νέον Φαέθουσαν ἐς ἠῶ
ἱρὸν Ἀθηναίης Μινωΐδος ἱδρύσαντο,
ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
νὺξ ἐφόβει, τήν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσι,
νύκτ' ὀλοήν· οὐκ ἄστρα διίσχανεν, οὐκ ἀμαρυγαὶ
μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἠέ τις ἄλλη
ὠρώρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀΐδῃ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
ἠείδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσσῃ
νόστον, ἀμηχανέοντες, ὅπῃ φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλῃ ὀπὶ Φοῖβον ἀΰτει,
ῥύσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι

1696. Vrat. Vatt. δὲ vel δὴ ἴσχανεν. Mox ol. οὐδ' ἀμαρυγαὶ, ſed οὐκ praeter Brunk. codd., etiam Vrat. Vatt. 1697. Ol. μελάγχροος. μέλαν χάος 5: codd. ap. Br. et Vr. μέγα χάος Vatt. un. Pariſ. ἠέ τις ἄλλη omn. libb. Hemſterh. conjecit: ἠέ τις Αἴδα. Brunk. ex ingenio dedit: ἤ τις ἀΐδνη. Oppon. ἄλλη σκοτίη ei quae coelitus exiſtit caligini.

heroës: poſtea illi ad recens apparentem auroram
templum *Minervae Minoae* exſtruxerunt,
et aqua hauſta ingreſſi ſunt (navem), ut remis
quam primum ſuperarent *Salmonium* promontorium.
Statim vero ſuper Creticum magnum aequor navigantes
nox terruit, quam peſtiferam (catulada) appellant,
noctem exitioſam; neque aſtra perlucebant, nec radii
lunae: coelitus enim nigra caligo, aut quaedam aliae
exortae ſunt tenebrae ex imis progreſſae adytis.
ipſi autem utrum in tartaro an aquis veherentur,
ne tantillum quidem ſciebant, ſed commiſerunt mari
curſum, incerti quo ferret. at Iaſon
ſublatis manibus magna voce Phoebum imploravit
ut eriperet ſe invocans; defluebant autem dolenti

δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ᾽ Ἀμύκλαις,
πολλὰ δ᾽ ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
Λητοΐδη, τύνη δὲ κατ᾽ οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας
ῥίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἵ τ᾽ ἐνὶ πόντῳ
ἧνται· δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ἐρούσας,
δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον·
μαρμαρέην δ᾽ ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.
τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ᾽ ἐφαάνθη
νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἱππουρίδος ἀγχόθι νήσου.
ἔνθ᾽ εὐνὰς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ᾽ Ἠὼς
φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ᾽ ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος, σκιόεντά τε βωμὸν
ποίεον· Αἰγλήτην μὲν, εὐσκόπου εἵνεκεν αἴγλης,
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε, λισσάδα νῆσον

1706. Ol. Λητοΐδη. 1710. In 4. Pariſſ. μαρμαρέη — αἴγλη. Hoc Br. recepit, atque adeo βιὸς in βιοῦ mutavit. Mihi vulg. magis poëticum videtur. 1712. Ol. ἄγχιον. Ex Flor. ed. revocavi ἀγχόθι probante Ruhnk. 1714. Ol. φεῦγεν. Vatt. Vrat. ſeptem codd. ap. Br. φέγγεν.

lacrymae: multaque *Delphis* pollicitus eſt, multa *Amyclis*,
multa in *Ortygiam* immenſa dona ſe deportaturum.
Apollo, tu vero de coelo deveniſti ad petras
celeriter *Melantias* exaudiens, quae in mari
ſedent, et in duarum unam ſuperne inſiliens
dextra aureum ſuſtinuiſti alte arcum:
candidumque emiſit arcus undique ſplendorem.
illis autem una e Sporadibus exigua tum apparuit
inſula adſpicienda, parvae *Hippuridi* propinqua inſulae,
ubi ancoras jecerunt et appulerunt, ſtatimque aurora
ſplenduit revertens: illi pulchrum Apollini
in luco [illegible]ſo fanum opacamque aram
exſtruxerunt, *Fulgentem* (Aegleten), conſpicui cauſſa fulgoris,
Phoebum appellantes, *Anaphen* (Oſtenſam) autem glabram inſulam

ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνε.
ῥέζον δ᾽ ὅσσα κεν ἄνδρες ἐρημαίῃ ἔνι ῥέζειν
ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, οὐκ ἔτ᾽ ἔπειτα
ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλων σθένον, οἷα θαμειὰς
αἰὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὁρόωσαι.
τὰς δ᾽ αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσσι,
χλεύῃ γηθόσυνοι· γλυκερὴ δ᾽ ἀνεδαίετο τοῖσι
κερτομίη· καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δέ νυ κείνης
μολπῆς ἡρώων, νήσῳ ἔνι τοῖα γυναῖκες
ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ᾽ Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
Αἰγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκονται.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ᾽ ἔλυσαν,

1718. Ox. ὃ. μιν pro vulg. μὲν dedit Brunk. Accedit unus Vat. 1719. Vulgo ὅσσα περ. In Not. emendavit Br. 1721. Ol. ἐπιλλείβοντας. E codd. correctum. 1722. Ol. οὐκέτ᾽. Vr. cum Br. dividit. 1723. Ol. γέλω. Vatt. et aliquot codd. Br. γέλων. 1725. Br. ex uno cod. ἐπιστοβέεσκον, ſine augm. In 2. Vatt. ἐπεστομέεσκον. 1726. Flor. ed. ἀνεδ. μέσσῳ. 1730. ἱλάσκωνται eſt in Vr. Vatt. et 2. codd. Br. pro ἱλάσκονται. Non probo.

dixerunt, propterea quod Phoebus eam ſollicitis oſtenderat.
ſacra autem fecerunt, quae viri in deſerto facienda
littore parare poſſent: quare cum eos in torres
aquam ardentes libare viderent
Medeae ancillae Phaeaciae, non amplius tum
continere intus riſum valuerunt, utpote frequentes
ſemper in *Alcinoi* palatio taurorum immolationes conſpicatae.
has procacibus heroës petierunt dictis,
ludibrio laeti, dulcisque excitata eſt inter eos
cavillatio, atque contentio dicax. ex illo autem
luſu heroum in inſula ſic mulieres
cum viris altercantur, quando Apollinem ſacris
Aegleten (Fulgentem) *Anaphes* praeſidem venerantur.
At quando inde etiam tranquillitate aëris uſi retinacula ſolverunt,

μνήσατ᾽ ἔπειτ᾽ Εὔφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
ἀζόμενος Μαίης υἷα κλυτόν. εἴσατο γάρ οἱ
δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπὸ λιβάδεσσι γάλακτος,
ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλειν, ὀλίγης περ ἐούσης,
παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότητι,
ἄσχετον ἱμερθείς· ὀλοφύρετο δ᾽ ἠΰτε κούρη,
ζευξάμενος τὴν αὐτὸς ἑῷ ἀτίτηλε γάλακτι·
ἡ δέ ἑ μειλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι·
„Τρίτωνος γένος εἰμὶ, τεῶν τροφὸς, ὦ φίλε, παί-
δων,
οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆες.
ἀλλά με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
ἀμ πέλαγος ναίειν, Ἀνάφης σχεδόν· εἶμι δ᾽ ἐς αὐγὰς
ἠελίου μετόπισθε, τεοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη.

1735. Ol. ὑπαί. 1738. f. Ol. ἠΰτε κούρην ζευξάμενος, τὴν δ᾽ α. ἑ. ἀτίταλλε γ. ἀτίτηλε ex ingenio, reliqua e codd. emendavit Br. 1743. Br. ſine codd. ἀλλ᾽ ἐμὲ, et ex emend. Pierſ. παρακάτθεο pro vulg. παρακάτθετο.

tum *Euphemus* recordatus eſt ſomnii nocturni,
veneratus Maiae inclytum filium. videbatur enim ei
divina gleba ſub mamma ſuo in cubito
rigari candidis guttis lactis,
atque mulier e gleba quamquam exigua fieri
virgini ſimilis, quacum rem habuit
vehementi deſiderio compulſus: lamentabatur vero vel-
ut puella,
quod eam ſecum conjunxerit, quam ipſe ſuo nutrie-
rat lacte;
illa autem eum blandis allocuta eſt verbis:
„*Tritonis* progenies ſum, tuorum nutrix, amice,
liberorum,
non filia: *Triton* enim mihi et *Libya* parentes ſunt.
at me *Nerei* committe virginibus,
ut in mari habitem, prope Anaphen: prodibo autem
in lucem
ſolis poſtea, tuis nepotibus deſtinata.“

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνῆστιν κραδίη βάλεν, ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσονίδην· ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἑκάτοιο
θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
"Ὢ πόποι, ἦ μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
βώλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ, πόντονδε βαλόντι,
νῆσον, ἵν' ὁπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξε
τήνδε τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος. οὔ νύ τις ἄλλος
ἀθανάτων, ἢ κεῖνος, ὅ μιν πόρεν ἀντιβολήσας."
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἁλίωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
Εὔφημος· βῶλον δὲ, θεοπροπίῃσιν ἰανθεὶς,
ἧκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη,
Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς Εὐφήμοιο,
οἳ πρὶν μέν ποτε δὴ Σιντηΐδα Λῆμνον ἔναιον·
Λήμνου δ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσι,

1746. Ol. ἄρ — κραδίῃ. Etiam 2. Vatt. κραδίη. 1751. Ol. εὐνάσσονται. Sed plurimi codd. etiam Vr. Vatt. ἐννάσσονται. 1753. οὔ νύ τις Vrat. Vatt. cum Br. codd. Ol. οὐδέ τις. 1759. In omn. libb. Σιντιάδα, contra metrum. 1760. Ante Brunk. Λήμνου τ' ἐξ.

Ei igitur in memoriam mens revocavit; compel-
lavitque
Iaſonem: ille tum vaticinia Apollinis
animo perpendens, protulit haec verba:
„Papae, magna te et ſplendida manet gloria.
glebam enim reddent dii, ſi in mare conjeceris,
inſulam, ubi juniores liberorum tuorum habitabunt
filii: quoniam *Triton* hoſpitale munus praebuit
hanc tibi e terra Libyca glebam. non eſt alius quis
immortalium, qui eam dederit obviam factus."
Sic locutus eſt: neque vanum reddidit reſponſum
Aeſonidae
Euphemus, immo glebam, oraculis delectatus,
immerſit mari. ex ea autem inſula exorta eſt,
Calliſte (Pulcherrima) liberorum ſacra nutrix *Euphemi*,
qui antea aliquando *Sintiacam Lemnum* incoluerant;
Lemno autem ejecti a viris *Tyrrhenis*

Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
Σπάρτην Αὐτεσίωνος ἐῢς παῖς ἤγαγε Θήρας
Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἀμείψατο δ' οὔνομα Θήρης
ἐξ ἕθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' Εὐφήμοιο.
Κεῖθεν δ' ἀπτερέως, διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες,
Αἰγίνης ἀκτῇσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοί γε
ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
ὅς κεν ἀφυσσάμενος φθαίη μετὰ νῆάδ' ἱκέσθαι.
ἄμφω γάρ, χρειώ τε, καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
ἀνθέμενοι κούφοισιν ἅφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι
κοῦροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.

Ἵλατ', ἀριστήων μακάρων γένος· αἵδε δ' ἀοιδαὶ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν

1763. Male hic verſus in Guelf. omittitur. 1771. Ol. ἐνθέμενοι. Correxit Br. ex ingenio.

Spartam devenerant, ibique habitarant, ſed relicta
Sparta, *Auteſionis* bonus filius duxit *Theras*
in inſulam *Calliſten*: mutavitque in nomen *Therae*
de ſuo nomine, at haec poſt Euphemi aetatem evenerunt.
Inde celerrime, immenſo aequore relicto,
ad *Aeginae* littora appulerunt. ſtatimque ipſi
de aquatione certamen irreprehenſum inierunt,
quis nempe hauſta aqua prior ad navem veniret.
utrumque enim, et neceſſitas et multus ventus urgebant.
unde etiamnum plenas humeris amphoras
impoſitas geſtantes levibus celeriter in certamine pedibus (curſu)
filii Myrmidonum (Aeginetae) de victoria contendunt.

Propitii eſtote, heroum divina proles; hocque carmen
ex anno in annum jucundius ſit ad canendum

ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἱκάνω
ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὔ νύ τις ὔμμιν ἄεθλος
αὖθις ἀπ' Αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
οὔτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἕκηλοι
γαίην Κεκροπίην, παρά τ' Αὐλίδα μετρήσαντες
Εὐβοίης ἔντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστεα Λοκρῶν
ἀσπασίως ἀκτὰς Παγασηΐδας εἰσαπέβητε.

1777. Br. *αὖτις*, ſine codd. 1778. Ol. *ἀνέσταθεν*. **Sed** *ἐνέσταθεν* Vrat. 2. Vatt. et aliquot codd. Br.

hominibus. jam enim ad glorioſos fines venio
veſtrorum laborum: quoniam nullus vobis labor
iterum *Aegina* ſolventibus exſtitit
neque venti turbines impedimento fuerunt, ſed quieti,
terram *Cecropiam* (Atticam) et Aulida praetervecti
intra *Euboeam*, atque *Opuntias* urbes *Locrorum*
laeti littora *Pagaſaea* ingreſſi eſtis.

INDEX VERBORVM.

V. L. ſignificat veterem vel vulgatam lectionem, R recentiorem, BR Brunckianam, C conjecturam receptam.

Ἀάατος, II, 77. (R. ol. ἀάατον.)
Ἀαγής. ἀαγές. III, 1251.
Ἀάομαι. Ἀασάμην I. 1333. II, 313. 623. ἀάσθην IV, 413. ἀάσθη IV, 817. 1080.
Ἄαυτος I. 459.
Ἄβαντες. Ἀβάντων IV, 1214.
Ἀβαντιάδης I, 78. II, 829. Ἀβαντιάδεω (V. L. Ἀβαντιάδαο) II, 855. Ἀβαντιάδην II, 815.
Ἀβυντίδος IV, 1135.
Ἀβαρνίδος I, 932.
Ἄβας. Ἄβαντος I, 142.
Ἀβλής. ἀβλῆτα III, 279.
Ἀβληχρός. ἀβληχρῷ II, 205.
Ἀβολέω. ἀβόλησαν II, 770. ἀβολήσομεν III, 1145.
Ἄβρομος. ἄβρομον IV, 153.
Ἄβυδος. Ἀβύδῳ I, 931.
Ἀγαθός. ἀγαθοῦ I, 96. ἀγαθὸν III, 421. 1086.
Ἀγαίομαι. ἀγαιόμενος I, 899. ἀγαιομένη V. L. III, 1016.
Ἀγάλλομαι. ἀγαλλόμενος I, 973. ἀγαλλομένη R. III, 1016.
Ἄγαμαι. ἀγάσαιτο I, 141.
Ἀγαμήτορα II, 850.
Ἀγανός. ἀγανῇ III, 396. ἀγανὴν IV, 536. ἀγανοὶ III, 936. ἀγανοῖσι III, 78. 148. 1145. (V. L. IV, 994.) ἀγανῇσι I, 917. III, 1007. IV, 994.
Ἀγανόφρων. ἀγανόφρονος IV, 809.
Ἀγαπάζω. ἀγάπαζον IV, 1291. ἀγαπάζεο IV, 417.
Ἀγαπάω. ἀγάπησα IV, 791.
Ἀγαυός. ἀγαυοῦ I, 186. II, 955. IV. 868.
Ἀγγέλλω. Ἀγγελέω. ἀγγελέοντες II, 136. ἀγγείλειεν IV, 1122. ἤγγειλε III, 668.
Ἀγγελία. ἀγγελίῃ II, 438. ἀγγελίην IV, 779. 1126. ἀγγελίας I, 642.
Ἄγγελος III, 1112. ἄγγελον I, 701. III, 587, 1121.
Ἄγγαρος IV, 323. (τἄγγαρον). Ἀγγάρου IV, 324.
Ἄγω. ἄγε II, 211. 873. ἄγον I, 658. 1316. II, 1195. 1200. III, 404 ἄγουσι I, 1252. 1259. ἄγεν III, 744. IV, 353. 1685. 1687. ἦγε II, 817. III, 38. 916. IV, 1164. 1600. ἄγον I, 802. ἦγον (V. L.) II, 239. ἄγεσκον I, 849. ἤγαγε III, 7 7. IV, 444. 660. 1762. ἄξουσι IV. 233. ἄξειν II, 897. ἄγῃ I, 236. ἄγοιεν III, 841. ἄγων I, 215. ἄγοντα I, 889. ἄγοντες I, 406. ἄγοντας I, 441. R. ἄγουσα I, 789. ἄγε I, 415. 657. 832. II, 686. 1138. III, 1, 131. 897. IV, 758. 810. 1073. ἄγετε II, 1194. ἄγεσθαι I, 1357. II, 167. IV, 441. 530. 1004. 1079. ἄγονται V. L. III, 1266. IV, 1667. ἄγωνται R. III, 1266. ἄγεσθε IV, 1385. (Codd. ἄγεσθαι) ἄγοιτο C. IV, 400. V. L. 1103. ἄγοιντο III, 13. IV, 102. (V. L. 400.)
Ἀγείρω. (Ἀγέρω. Ἀγρῶ). ἄγειρον II, 186. ἀγείρας II, 522. IV, 548. ἀγείραις I, 893. ἀγέρονται III, 895. ἀγέροντο I, 261. IV, 214. ἄγερθεν III, 356. ἀγειρομένων I, 124. ἀγειράμενος IV, 335. ἀγρόμενοι II, 757. ἀγρομένοισιν R. I, 1105. ἀγρόμεναι III, 882. Cf. Ἀγερέθω, et Ἀγρει.
Ἀγέλη. ἀγέλης I, 1267.
Ἀγεληδὸν I, 1050. IV, 934.
Ἀγέληθεν I, 356. 406.
Ἀγέραστον III, 65.
Ἀγερέθω. ἠγερέθεσθε II, 632. ἠγερέθοντο I, 86. 228. 320. 655. II, 206. 450. IV, 1344.

Ἀγή. ἀγῇ I. 554. ἀγῆς IV, 941. (Ἀγήνεον V. L. I, 613.)
Ἀγηνορίδης II, 178. 240. 426. 490. 618. III, 943. 1186. Ἀγηνορίδαο II, 293.
Ἀγηνορίη. ἀγηνορίης II, 150. ἀγηνορίῃ II, 481.
Ἀγήνωρ II, 237. ἀγήνορος II, 2.
Ἀγητή I, 284.
Ἀγίνεον R. I, 613.
Ἅγιος. ἁγίας II, 908.
Ἀγκαῖος I, 164. 188. 426. 429. 531. II, 118. 894. 1278. IV, 1260. Ἀγκαίῳ I, 398. II, 865. 898. IV, 210.
Ἀγκαλέω (ἀνακαλέω). ἀγκαλέοντες R. I, 1125. ἀγκαλέεσκε IV, 708. ἀγκαλέσας III, 1212. ἀγκαλέσασα III, 861.
Ἀγκαλίς. ἀγκαλίδεσσιν IV, 137.
Ἀγκὰς I, 276.
Ἄγκειμαι (ἀνάκειμαι) R. II, 626.
Ἀγκλίνω (ἀνακλίνω). ἀγκλῖναι I, 62. R.
Ἀγκοίνῃσι II, 954.
Ἀγκύλος, ἀγκύλον III, 157. ἀγκύλα II, 1044.
Ἀγκὼν II, 369. ἀγκῶνος IV, 1583. 1626. ἀγκῶνα I, 1239. II, 560. IV, 311. 1625.
Ἀγλαΐη III, 786. ἀγλαΐῃ I, 252. ἀγλαΐην I, 287. II, 1075. IV, 1027. 1191. ἀγλαΐαι IV, 358. ἀγλαΐῃσιν II, 447. ἀγλαΐας IV, 1041.
Ἀγλαός. ἀγλαὸν I, 696. III, 1098. IV, 1493. 1714. 1749. ἀγλαὰ I, 417. 785.
Ἀγνιάδης I, 105. Ἀγνιάδαο I, 560. II, 557. Ἀγνιάδην I, 1296. II, 854.
Ἁγνίζω. ἥγνισαν II, 924.
Ἄγνυμι. ἆξεν I, 1168. ἆξαι III, 96. ἔαξε II, 1110. ἐάγη III, 954. ἀγνυμένοιο I, 757. ἀγνύμεναι III, 1334.
Ἄγονοι I, 684.
Ἀγοράομαι. ἠγορόωντο II, 1228. III, 168.
Ἀγορεύω II, 389. III, 1097. ἀγορεύεις II, 23. 633. III, 168. (V. L. 401.) 711. IV, 1101. ἀγορεύοις R. III, 401. ἠγόρευον I, 260. II, 448. ἀγόρευες IV, 358. ἀγόρευεν I, 350. 656. 1106. II, 149. III, 544. R. 567. IV, 756. 845. ἀγόρευσε I, 475. 847. II, 879. III, 83. 458. (V. L. 567.) IV, 256. 1260. 1653. ἀγόρευε (imper.) III, 982. 1108. ἀγορεύειν I, 649. ἀγορεῦσαι I, 670. III, 1012.
Ἀγορή I, 697. ἀγορῇ I, 673. 819. II, 1021. ἀγορὴν I, 654. 708. III, 576. IV, 214. ἀγορήνδε I, 328. ἀγορῆσι I, 128.
Ἀγερῆθεν I, 877.
Ἄγος III, 203. 338. 1244.
Ἀγοστος. ἀγοστῷ III, 1394. IV, 1734. ἀγοστὸν (R.) III, 120. (V. L. ἀγοστῷ).
Ἄγραυλος. ἀγραύλοιο I, 575. ἄγραυλοι IV, 317. 1341. ἀγραύλοισιν IV, 551.
Ἄγρει I, 487.
Ἀγρεύς. Ἀγρέα II, 507.
Ἄγρη. ἄγρης II, 278. ἄγρην II, 696.
Ἄγρηθεν II, 938.
Ἀγριάδες I, 28.
Ἄγριος I, 1244. II, 19. ἄγριον IV, 444. 513. 947. ἄγριοι I, 942.
Ἀγρόθεν I, 1172.
Ἀγροιώτης. ἀγροιῶται IV, 1183.
Ἀγρόμενος. v. ἀγείρω.
Ἀγρόται IV, 110.
Ἀγρότεροι IV, 488. ἀγροτέρων II, 694.
Ἀγρότις. ἀγρότιν II, 509.
Ἀγρώστης. ἀγρῶσται IV, 175.
Ἀγυιά. ἀγυιαῖς II, 1023. IV, 1173. ἀγυιὰς I, 317. III, 887.
Ἀγχαλάω (ἀναχαλάω). ἀγχαλάσας II, 583. (ἀνεχαλάσαντο C. II, 1265. f.)
Ἄγχαυρον IV, 111.

Ἄγχι I, 25. 67. 532. 553. II, 94. 377. III, 219. 294. IV, 269. paſſim.
Ἀγχιάλη I, 1130.
Ἀγχίαλος. ἀγχιάλου II, 914. ἀγχιάλῳ II, 160. ἀγχιάλων IV, 1475.
Ἀγχιβαθὲς IV, 1572.
Ἀγχίγυοι I, 1222.
Ἀγχίμολον II, 357. III, 1316. IV, 1001.
Ἀγχίροος II, 367. ἀγχίροον II, 961.
Ἀγχόθι I, 37. II, 1046. (V. L.) 1119. (ſpur. verſ. poſt 1117). IV, 330. 336. 485. R. 1712.
Ἀγχοῦ IV, 1344. 1406.
Ἄγω. v. Ἄγειν.
Ἀγὼν II, 493. ἀγῶνος IV, 1604. ἀγῶνα III, 1240. IV, 1771.
Ἀδάμας. ἀδάμαντος II, 231. III, 232. 1485. 1325.
Ἀδελφεὸς I, 192. ἀδελφεὸν I, 92. ἀδελφεοὶ III, 657. ἀδελφειοὶ III, 731.
Ἀδευκής. ἀδευκέος I, 1037. II, 388. ἀδευκέα I, 1339. IV, 1503. ἀδευκέες II, 267.
Ἀδέψητος. ἀδεψήτοισι III, 206.
Ἀδήιος. ἀδήιοι IV, 647.
Ἀδήλητοι II, 71.
Ἄδην I, 485. 576. II, 82. III, 1127. IV, 276. 1216.
Ἀδινὸς III, 616. ἀδινῷ II, 478. III, 1104. ἀδινὸν I, 276. II, 240. III, 747. ἀδινῆς III, 1206. ἀδινῇ IV, 29. 1422. 1528. ἀδινὴν III, 635. ἀδινὰ I, 1083. ἀδινώτερον I, 269.
Ἀδμής. ἀδμῆτες I, 672. 811. ἀδμῆτας III, 4.
Ἄδμητος I, 49.
Ἀδρανίη. ἀδρανίῃ II, 200.
Ἀδρήστεια III, 133. Ἀδρηστείης I, 1116.
Ἅδω (ἁδέω, ἁνδάνω). ἅδοι I, 828. ἅδῃ III, 350. (ubi ol. ἅδοι). ἕαδεν I, 867. εὔαδε I, 697. II, 501. III, 1083. III, 568. 1062, ἑαδότα II, 35. IV, 1127.
Ἀεθλεύω (ἀθλεύω). ἀεθλεύων I, 1362. III, 778. ἀθλεύων II, 783. ἀθλεύοντι III, 480. ἀεθλεύσειν III, 624
Ἀέθλιον I, 987.
Ἄεθλον (ἆθλον). ἄεθλα III, 1274.
Ἄεθλος (ἆθλος) I, 1012. III, 407. 502. 1407. IV, 1776. ἀέθλου II, 877. III, 522. 720. 989. 1050. 1189. 1255. IV, 68. 785. ἀέθλῳ III, 536. 642. 1239. (ubi nonn. ἀέθλων). IV, 8. 1307. ἄεθλον I, 15. 469. II. 1219. III, 428. 580. 619. 788 1082 1177 1280. ἄεθλοι I, 442. ἀέθλων I, 32. 255. 414. 903. 1010. II, 411. 424. 869. III, 561. 906. 942. 997. 1210. 1267. ἄθλων I, 1304. ἀέθλοις IV, 733. 1031. ἀέθλους I, 1318. 1347. II, 617. IV, 342. 365. 882.
Ἀεὶ (αἰεί, αἰέν). ἀεὶ I, 861. 1225. II, 738. IV, 537, 794. αἰεὶ I, 374, 630. 808. 1076. 1138. (ubi tamen nunc junctim ἐσαιεί). II, 141. 185. 632. 708. 982. III, 287. 761. 1336. IV, 869. 900. 1166. αἰὲν I, 499. 545. 579. 582. 646. II, 75. 171. 277. 454. 709. 714. (ubi nunc εἰσαιέν) 1246, III, 94. 451. 735. IV, 141. 178. 804. 954. 1724.
Ἀείδω (ᾄδω) IV, 1381. ἄειδον I, 921. IV, 249. 1774. ἤειδεν I, 496. 503. ἀείδειν II, 161. IV, 1160. 1198. ἀείδουσαι IV, 1339.
Ἀεικής. ἀεικέα I, 816. II, 5. III, 794. IV, 91. 739. 748. ἀεικὲς III, 420.
Ἀεικέλιος. ἀεικελίῃ I, 304. III, 753. IV, 637. 724. ἀεικελίης II, 1129. ἀεικελίην IV, 5. ἀεικελίοισιν IV, 412.
Ἄειν (ſpirare). ἄεν I, 605. II, 1230. ἄεσαν IV, 884. ἄη I, 926. ἀήτω IV, 768. ἀέντος IV, 241. ἄητο I, 1359. II, 900. ἄηντο III, 288. ἄηνται II, 1099.

'Αείρω (αἴρω). ἀείρει III, 1260. ἄειρον I, 248. III, 875. ἄειρεν IV, 483. ἤειρεν I, 1205. ἤειραν II, 563. 1231. ἄειραν I, 1025. III, 1367. ἀείρειν IV, 484. ἀεῖραι II, 14. III, 964. 1396. ἀείρων I, 1268. IV, 222. ἀείρας I, 1312. III, 1317. IV, 154. 228. 1552. 1595. ἀείρομαι I, 467. ἀείρεται IV, 1240. ἀείρετο III, 520. ἠείροντο I, 267. ἀείραο R. IV, 746. ἀέρθη IV, 1757. ἠέρθησαν IV, 1651. ἀείρεο IV, 420. ἀειρομένης III, 1009. ἀειρόμενον IV, 944. ἀειρομένω I, 220. ἀειρόμενοι V. L. IV, 528. ἀειράμεναι III, 221. ἠερμένον II, 171. ἀειράμενος IV, 1435. ἀειράμενοι R. IV, 528. ἀερθεὶς II, 90. III, 162. IV, 449. 1606.

'Αέκητι II, 284. 799. III, 1109.

'Αέκων (ἄκων) ἀέκοντος IV, 344. ἀέκοντι II, 767. ἀέκοντα II, 488. IV, 1506. ἀέκησαν IV, 799.

'Αέλλη. ἀέλλη II, 751. ἄελλαι I, 1078. 1094. II, 267. 362. 1128. III, 320. 344. 1114. V. L. 1360. IV. 1251. ἀέλλαις III, 1294. ἀέλλας II, 276. III, 1120. IV, 578.

'Αελλόποδες I, 1158.

'Αέναος. ἀέναοι III, 222. ἀενάοισι III, 860.

'Αέξω I, 1339. II, 641. ἀέξων I, 206. ἀέξετο II, 45. ἠέξοντο IV, 1426. ἀεξηθέντι II, 511. ἀεξήσεσθαι III, 837.

'Αεργηλός. ἀεργηλὴν IV, 1186. (Codd. ἀεργιλήν).

'Αερέθομαι. v. 'Ηερέθομαι.

'Αερσίλοφος. ἀερσιλόφας II, 1061.

'Αερτάζω. ἠέρταζεν I, 738. ἀερτάζοντες I, 995.

'Αζάλεος. ἀζαλέοιο IV, 679. ἀζαλέης I, 405. ἀζαλέῃ II, 115. ἀζαλέῃσιν IV, 144. ἀζαλέας II, 53. ἀζαλέας II, 59.

'Αζηχής. ἀζηχέας II, 99.

῞Αζομαι IV, 250. ἅζεαι III, 975. ἅζετο III, 77. ἁζόμενος IV, 1733. ἁζόμενοι IV, 334.

'Αηθείη. ἀηθείῃ II, 1064.

'Αηθέσσω. ἀήθεσαν I, 1171. (ol. ἀήθεσον). ἀηθέσσασα IV, 38.

'Αήσυρος II, 1101.

'Αήτης I, 423. ἀήτεω IV, 1537. ἀῆται I, 335. II, 81. III, 688. R. 1360. IV, 1263. 1673. (ἀητάων Codd. III, 1328.) ἀήτας IV, 766.

'Αθαμαντὶς, 'Αθαμαντίδος I, 927.

'Αθαμάντιον II, 516.

'Αθάμας II, 1164. III, 360. 'Αθάμαντος II, 653. 1155. III, 266. 361. IV, 117.

'Αθάνατος II, 1211. IV, 872. ἀθανάτοιο IV, 798. ἀθάνατοι I, 1102. III, 1002. IV, 1027. ἀθανάτων I, 859. II, 251. 1169. III, 9. 366. 920. IV, 259. 804. 1389. 175. ἀθανάτοισι I, 248. 1319. II, 156. 339. III, 116. 1046. 1089. IV, 589. 593. ἀθανάτης IV, 795.

'Αθερίζω III, 80. ἀθερίζει III, 94. ἀθέριξε II, 477. R. II, 488. ἀθέρισσε V. L. II, 488. ἀθερίζειν III, 548. (R.) 625. ἀθερίξεμεν IV, 1101. ἀθερίξαι I, 133. ἀθερίξειν V. L. III, 548. ἀθερίζων I, 840.

'Αθέσφατος II, 1117. ἀθέσφατον III, 294. IV, V. L. 636. 1140. ἀθέσφαται R. IV, 636.

'Αθηναίη I, 110. 527. II, 600. 1191. III, 8. 17. 91. 340. IV, 583. 'Αθηναίης I, 19. 551. 629. IV, 1691. 'Αθηναίην II, 537. III, 10.

'Αθήνη II, 602. 612. III, 111. 'Αθήνης I, 226. 300. 768. 960. 'Αθήνῃ III, 30. IV, 959. 'Αθήνην IV, 1309.

'Αθρέω. ἀθρήσειε IV, 468.

'Αθρόος I, 428. II, 97. ἀθρόον IV, 1446. ἀθρόοι I, 1007. 1051. II, 828. 1055. IV, 674. ἀθρόαι

IV, 1297. ἀθρόα III, 1361. IV, 24. 34. 610. 666. 710.
Ἄθυρμα III, 132.
Ἀθύρω. ἀθύρεσι IV, 950. ἀθύροι III, 949.
Ἄθως. Ἄθω I, 601.
Αἴ κε I, 715. R. III, 404. paſſim.
Αἴ. v. ὁ.
Αἷα I, 580. II, 417. 542. IV, 277. Αἴης II, 420. 1093. 1269. III, 313. 1061. IV, 131. 255. 337. 568. Αἴῃ IV, 535. Αἶαν II, 420. 1141. 1186. III, 306. IV, 278.
Αἰαίη III, 1136. IV, 243. Αἰαίης III, 1074. 1093. IV, 559. 661. Αἰαίην IV, 850.
Αἰακίδης I, 1330. III, 515. Αἰακίδαο III, 382. IV, 504. Αἰακίδεω III, 854. Αἰακίδῃ II, 869. 886. Αἰακίδῃν I, 1301. Αἰακίδαι I, 90. II, 122.
Αἰακός. Αἰακὸν III, 364. Αἰακȣ ibid.
Αἰγαῖος. Αἰγαίῳ IV, 542. 1149. Αἰγαίῳ IV, 772. Αἰγαίῃ I, 831.
Αἰγαίων. Αἰγαίωνος I, 1165.
Αἰγανέη. αἰγανέην II, 829.
Αἴγδην II, 826.
Αἴγειος. αἰγείοις IV, 1348.
Αἴγειρος III, 928. IV, 1427. αἰγείροιο I, 1192. αἰγείροισιν IV, 604.
Αἰγιαλὸς II, 365. αἰγιαλοῖο I, 178. 454. 1009. II, 365. IV, 656. 948. 1288. αἰγιαλῷ II, 925. αἰγιαλὸν I, 593. 635. II, 947. αἰγιαλȣς IV, 310.
Αἰγίνη. Αἰγίνης I, 92. IV, 1766.
Αἰγίνηθεν IV, 1777.
Αἴγλη I, 1282. III, 756. 1357. IV, 301. 1145. 1428. 1430. 1450. (BR. 1710.) αἴγλης IV, 1716. αἴγλην III, 823. IV, 167. 729. 1710.
Αἰγλήεις. αἰγλήεντος IV, 958. αἰγλήεντα IV, 615. αἰγλήεσσα I, 519. αἰγλῆεν IV, 1142.
Αἰγλήτης. Αἰγλήτην IV, 1716. 1730.
Αἴγυπτος IV, 268.
Αἰδέομαι. αἰδεῖται III, 193. αἰδεῖσθε IV, 1048. αἰδέσσασθε II, 1132. αἰδεσθεὶς IV, 1316.
Ἀΐδηλος I, 102. IV, 865. ἀΐδηλον II, 138. IV, 47. ἀΐδηλοι IV, 681. ἀΐδηλα I, 298. III, 1132. IV, 1671.
Ἀΐδης. Ἀΐδα III, 61. IV, 1510. Ἀΐδαο II, 353. 609. 642. 737. III, 810. IV, 1666. Ἀΐδεω III, 704. Ἀΐδῃ IV, 1699.
Ἀϊδνός. ἀϊδνῇ I, 389. (BR. IV, 1697.)
Αἰδοῖος. αἰδοίη III, 1123. αἰδοίης IV, 1491.
Αἴδομαι. αἰδομένη I, 792. IV, 796. αἰδόμενοι III, 1022. Cf. Αἰδέομαι.
Ἀϊδρίη. ἀϊδρίῃσι I, 1283.
Ἄϊδρις IV, 50.
Αἰδὼς II, 1024. III, 93. 652. 681. 742. 785. 1068. IV, 1148. αἰδοῖ III, 649. 653. 659.
Αἰεὶ et Αἰὲν, v. Ἀεί.
Αἰετός. αἰετȣ III, 852. αἰετὸν II, 1252. 1261.
Αἰζηός. αἰζηῷ IV, 1551. αἰζηοὶ III, 1364. IV, 461. αἰζηῶν IV, 268. αἰζηοῖσιν III, 518.
Αἰήτης II, 1150. 1205. III, 240. 268. 302. 460. 576. 1082. 1106. 1177. 1188. 1225. 1245. 1314. IV, 9. 198. 220. 236. 342. 1076. Αἰήταο I, 337. II, 403. 459. 890. 1095. 1144. 1153. 1166. 1199. 1209. 1223. 1281. III, 13. 142. 153. 177. 212. 228. 241. 247. 269. 449. 492. 508. 528. 538. 609. 621. 1404. IV, 84. 102. 440. 512. 684. 697. 731. 740. 1007. 1102. 1204. 1297. Αἰήτεω I, 245. 1316. III, 27. 86. 214. IV, 1044. Αἰήτῃ III, 1181. IV, 212. 1051. Αἰήτην I, 175. II. 775. III, 1173. 1275. 1373. IV, 1077. 1101. Αἰήτη III, 320. 386. 427.
Αἰθαλέοι IV, 777.
Αἰθαλίδης I, 54. Αἰθαλίδεω I,

649. Αἰθαλίδην I, 641. III, 1174.
Αἰθαλίη. Αἰθαλίην IV, 654.
Αἰθαλόεις. αἰθαλόεντι IV, 597. αἰθαλόεντα IV, 118. αἰθαλόεσσαι IV, 139.
Αἴθε I, 278.
Αἰθέριος. αἰθερίοιο II, 1256. αἰθερίας III, 160.
Αἰθὴρ I, 1154. II, 567. 1259. III, 1196. IV, 642. 927. αἰθέρος I, 1231. II, 286. 427. III, 1265. IV, 510. 842. αἰθέρι I, 449. II. 363. III, V. L. 166. 1002. IV, 443. αἰθέρα I, 248. R. III, 166.
Αἰθιοπῆες. Αἰθιοπήων III, 1189.
Αἴθομαι. αἴθετο III, 296. αἰθόμενος I, 1245. αἰθομένοιο IV, 600. αἰθομένῳ III 846. αἰθομένοις I, 1134. II, 158. IV, 1721. αἰθομένη IV, 925. αἰθομένην IV, 1418.
Αἶθος III, 1301.
Αἴθουσα III, 237. αἰθούσῃ III, 39.
Αἰθρηγενής. αἰθρηγενέεσσιν IV, 766.
Αἴθυια. αἰθυίῃσι IV, 966.
Αἷμα I, 865. 1262. II, 50. IV, 473. 560. αἵματος I. 231. II, 359. 1225. III. 921. IV, 992. 1389. 1516. αἵματι I, 750. 1656. II. 59. III, 1391. IV, 665. 668. 706. 716. 1285. 1404.
Αἱματόεις. αἱματόεντα III, 853. αἱματόεσσα IV, 1647.
Αἱμονίη. Αἱμονίης II, 506. Αἱμονίῃ IV, 1000. Αἱμονίην II. 690. III, 1090. 1244. IV, 1034.
Αἱμονιῆες II, 507. IV, 1075.
Αἱμύλιος. αἱμυλίοισι I, 792. III, 51. 1141.
(Αἰνεσίη. E vitioſa lect. αἰνεσίης, αἰνεσίῃσι ſ. αἰνεσίῃσιν III, 29. 818. IV, 646. 774. 1445. quibus omnibus locis ἐννεσίῃσι ſ. ἐννεσίῃσιν repoſitum).
Αἰνέω. αἰνήσω IV, 748. ᾔνεον I, 348. III, 947. ᾔνησαν II, 888. IV, 503. αἰνήσαντες I, 400.
Αἰνήιος I, 948. Αἰνήιον I, 1055.
Αἰνήτη I, 950.
Αἰνοπαθὴς IV, 1078.
Αἰνὸς I, 614. αἰνὸν II, 405. III, 675. 1169. IV, 866. 1619. αἰνὴν IV, 647. αἰνὰ I, 996. III, 806. αἰνότατον I, 1070. II, 577. IV, 1261. αἰνοτάτης III, 342. αἰνοτάτω III, 462. αἰνοτάτῃσιν I, 946. IV, 456.
Αἶνος. αἴνῳ III, 1010.
Αἴνυμαι. αἴνυτο IV, 162. αἰνυμένη IV, 680.
Αἰνῶς II, 1204. III, 15. 480. 695.
Αἴξ (capra) αἰγῶν II, 691. 697. αἶγας II, 279.
Ἄιξ (turbo). ἄικας IV, 820.
(Αἰολέω III, 471. Codd. nonn. αἰόλητο, vbi vulg. ἐόλητο.)
Αἰολίδης IV, 119. Αἰολίδαο II, 849. III, 361. Αἰολίδην II, 1142. III, 584. 1094. Αἰολιδέων III, 339. Αἰολίδῃσι I, 143. II, 1197. III, 335.
Αἴολος. Αἰόλῳ III, 360. Αἴολον IV, 764. 765. 778. 820.
Αἰπεινός. αἰπεινὴν I, 1108. IV, 573. αἰπεινὰς II, 941. αἰπεινοῖσι III, 1085. αἰπεινὰς I, 520.
Αἰπήεις. αἰπήεντα II, 1269. αἰπήεσσαν II, 721.
Αἶπος II, 505.
Αἰπός. αἰπὰ I, 927.
Αἰπύς. αἰπεῖα I, 936. αἰπὺ II, 807. αἰπὺν IV, 7. αἰπυτέρην II, 978. αἰπύτεροι III, 238.
Αἱρέω. ᾕρει IV, 619. ᾕρεον I, 397. ἕλεν I, 449. 769. 1046. 1289. II, 62. 240. 408. 681. 772. III, 197. 1200. 1221. 1280. 1372. IV, 682. 1245. 1502. ἕλον I, 957. IV, 1314. ἕλωσι II, 186. ἕλετο II, 184. ἕλεσθε I, 338. ἕλοντο II, 858. IV, 901. 1485. ἕλοιο III, 692. IV, 382. ἑλὼν I, 871. 1206. II, 243. III, 178. 1320. ἑλοῦσα

886. IV, 439. ἑλόντα III, 88. IV, 1594. ἕλεσαν I, 691. ἑλεῖν II, 1209. IV, 1050. ἑλέσθαι III, 527. IV, 841. 1293.
Αἴρω. ἄροιο I, 297. ἄρωνται II, 1096. ἀρέσθαι IV, 205.
Αἶσα III, 261. 328. 469. IV, 36. 961. 1065. 1468. αἴσῃ I, 443. 449. II, 66. αἶσαν II, 486. III, 3. 208. 613. IV, 1254. 1503.
Αἴσηπος. Αἰσήποιο I, 940. 1115.
Αἴσιμον IV, 1226.
Αἴσιον IV, 295.
Αἰσονίδης I, 33. 436. 460. 494. 854. 1032. 1133. 1288. II, 437. 762. 1180. 1273. III, 58. 169. 385. 491. 961. 973. 1142. 1163. 1262. 1278. IV, 114. 149. 187. 253. 464. 477. 785. 1462. 1528. 1644. Αἰσονίδαο I, 46. 123. 407. 1084. III, 60. 86. 194. 318. 574. 752. 1017. 1214. IV, 92. 688. 1313. 1755. Αἰσονίδεω I, 887. III, 342. IV, 1012. Αἰσονίδῃ I, 228. III, 282. IV, 73. 428. 531. Αἰσονίδην III, 288. 913. 1221. IV, 1087. 1593. 1747. Αἰσονίδη (Vocat.) I, 463. 1092. 1332. II, 444. 615. III, 475. 509. 941. IV, 355.
Ἀΐσσω. ἀΐσσουσιν II, 134. ἤϊξε III, 286. ἀΐξει V. L. III, 1302. ἀΐξειεν IV, 1507. ἀΐξῃ R. III, 1302. (ἀΐσσων V. L. II, 76.) ἀΐσσοντα I, 1264. II, 76. (R.) 1033. 1252. 1260. ἀΐσσουσα III, 759. IV, 106. ἀΐσσουσαν I, 438. 1157. III, 1265. ἀΐσσοντες I, 387. 573. II, 282. 1087. IV, 1393. ἀΐσσοντας I, 241. ἀΐσσουσαι II, 187. III, 1048. ἀΐξας III, 1369. ἀΐξασα I, 1089. II, 547. ἀΐξαντος II, 92. ἀΐξαντα III, 1379. (ἀΐξαντε V. L. II, 427. add. IV, 693.) ἀΐξαντες I, 989. R. II, 427. IV, 693. ἀΐξαι II, 565.
Ἄϊστος. ἄϊστον IV, 746.
Αἶσχος III, 794. IV, 368.
Αἰσχρός. αἰσχροῖς IV, 1725.
Αἰσχύνω. ᾔσχυνε III, 796.
Αἴσων I, 47. 253. Αἴσονος I, 331. 899. 1336. II, 412. 885. 1135. III, 357. 443. 1380.
Αἰσωνίς. Αἰσωνίδα I, 411.
Αἰτέω. αἰτήσοντας III, 1173. ᾐτήσατο II, 951. αἰτεύμενον II, 486.
Αἰτωλίς I, 146.
Αἰτωλός. Αἰτωλοῖσι I, 198.
Αἶψα I, 15. 371. 439. 842. 993. 1051. 1107. 1221. 1250. II, 21. 76. 119. 227. 263. 464. 649. 658. 828. 1219. III, 148. 412. (V. L. 543.) 819. 1014. IV, 15. 66. 93. 141. 352. 465. 682. 720. 846. 891. 916. 1121. 1368. 1408. 1451. 1532. 1586. 1595. 1618. 1649. 1766.
Ἀΐω IV, 1084. ἄϊον II, 1258. ἄϊε I, 124. ἀΐων III, 352. IV, 276. 680. 1656. ἀΐοντι I, 1261. ἀΐοντες I, 448. ἀΐουσα III, 270. 1212. IV, 875. ἀΐουσαι IV, 844.
Αἰών. αἰῶνος IV, 1216. αἰῶνα II, 480.
Αἰωρέω. ᾐωρεῖτο I, 639. IV, 1687.
Ἄκαινα. ἀκαίνῃ III, 1323.
Ἀκακαλλίς. Ἀκακαλλίδος IV, 1491.
Ἀκάματος IV, 1656. ἀκαμάτοιο III, 519. 1028. ἀκαμάτῳ III, 1343. ἀκάματον II, 275. ἀκάματοι III, 769. ἀκαμάτοις IV, 1687. ἀκαμάτῃσιν II, 661.
Ἄκαμπτος I, 63.
Ἄκανθα. ἄκανθαν IV, 150. 1518. ἀκάνθαις IV, 1614.
Ἄκαστος I, 224. 1041. 1082. Ἄκαστον I, 321.
Ἀκάχω. ἀκάχοιτο II, 190. ἀκάχησο IV, 1324.
Ἀκέομαι (ſano). ἀκέοντο II, 156. ἀκειομένη IV, 1082.
Ἀκεστορίη. ἀκεστορίην II, 512.
Ἀκέω (non hiſco, ſtupeo). ἀκέοις I, 765. ἀκέουσα III, 85. R. 659.
Ἀκηδείη. ἀκηδείῃ III, 260. ἀκηδείῃσιν II, 219. III, 298.

Ἀκήδεστον II, 151.
Ἀκηδής. ἀκηδέα I, 556. IV, 822. ἀκηδέες III, 597.
Ἀκήν III, 521.
Ἀκηράσιος. ἀκηρασίοιο II, 1274.
Ἀκήρατος I, 852. 974. IV, 1025. ἀκήρατον II, 504. ακηρατα IV, 157.
Ἀκήριος III, 466. ἀκήριον II, 197. IV, 92. 1103. 1155.
Ἀκηχέμαι. ἀκηχέμενος R. IV, 1260. ἀκηχεμένη III. 101. 672. ἀκηχεμένην III, 618. ἀκηχεμένοις IV, 1260. V. L.
Ἀκίνητον IV, 1574.
Ἀκλειής III, 932.
Ἀκλειῶς II, 893.
Ἄκμηνοι IV, 1295.
(Ἀκμόνιος. Ἀκμονίοιο II, 992. V. L.)
Ἄκμων. ἄκμονος III, 1254. ἄκμονες IV, 761. ἄκμονας III, 41.
Ἄκνηστις. ἄκνηστιν IV, 1403.
Ἀκοίτης IV, 853. ακοίτην IV, 1071. ακοῖται III, 1127. ἀκοίτας I. 617.
Ἄκοιτις I, 974. 997. R. II, 239. IV, 382. 1152. ἄκοιτιν (V. L. II, 239.) III, 38. 243. IV, 97. 194. 798. 1085.
Ἀκοντοβόλοι II, 1000.
Ἀκόρητοι I, 616.
Ἄκος I, 907. II, 517. III, 711.
Ἀκουή. ἀκουῇ II, 772. III, 1131. ἀκουαὶ IV, 17. 908.
Ἀκούω. ακούεις III, 362. ἀκούομεν IV, 1077. ακούετε II. 1143. IV, 1560. ἄκουον II, 754. III, 736. ἄκουσα I. 278. 1095. 1260. ἄκουσε III, 253. ἀκοῦσαι III, 1092. IV, 262. ἀκούσας I, 1087. III, 938.
Ἀκράαντος. ἀκράαντον I, 469. ἀκράαντα III, 691. IV, 388.
Ἀκραής I, 606. IV, 1224. ἀκραῆ II, 723.
Ἀκρέμων. ἀκρεμόνων III, 931. ἀκρεμόνεσσιν II, 1102. 1147. 1272. IV, 1158.
Ἄκρη I, 582. II, R. 354. 360. IV, 1401. ἄκρης II, V. L. 356. 404. 728. 742. 750. R. 806. 844. IV, 852. 956. 1693. ἄκρην R. II, 349. 356. V. L. II, 994. ἄκραι I, 521.
Ἄκρητος. ἀκρήτους I, 435.
Ἄκρις. ἄκριες III, 166. ἄκριας I, 520. 1273. III, 1192.
Ἄκριτον IV, 911.
Ἄκρος. ἄκρον III, 1306. IV, 885. 1615. ἄκρα I, 728. II, 571. 601. ἄκρων IV, 926. ἄκροις I, 183. ἄκρης II, 281. ἀκροτάτης II, 1253. III, 683. IV, 315. ἀκροτάτη I. 604. II, 733. ἀκροτάτων III, 202. ἀκροτάτοισι I, 219. (V. L. 549.) II, 90. 1102. ἀκροτάτῃσιν I, 549. 1121. II, 283. ἀκροτάτας I, 1273.
Ἀκροχάλιξ IV, 433.
Ἀκταῖος. ἀκταίης I, 1087.
Ἀκτή I, 585. II, 162. 323. V. L. 354. ἀκτῆς I, 29. 929. 1278. II, 548. V. L. 806. 914. ἀκτῇ II, 366. ἀκτὴν I, 318. 559. 591. 593. 846. 1361. II, V. L. 349. R. 994. III, 312. 413. IV. 850. ἀκταὶ I, 237. 939. II, 554. ἀκταῖς I, 588. IV, 856. ἀκτῇσι IV, 245. 1766. ἀκτὰς IV, 631. 645. 660. 761. 1242. 1781.
Ἀκτίν. ἀκτῖνος I, 733. IV, 297. ἀκτίνεσσιν III, 163. IV, 126.
Ἄκτιος. Ἀκτίου I, 404.
Ἀκτορίδης. Ἀκτορίδαο I, 72. II, 911. 916.
Ἄκτωρ I, 69.
Ἀκωκή III, 1253. ἀκωκαὶ III, 1047.
Ἄκων. ἄκοντι I, 199. II, 26.
Ἅλαδε v. Ἅλς.
Ἀλάλημαι IV, 1041. ἀλαλήμενος I, 1190. ἀλάλητο I, 812.
Ἀλαλητός. ἀλαλητῷ II, 589.
Ἀλάλκω. ἀλαλκήσουσιν II, 235. ἀλάλκοι IV, 872. ἀλαλκέμεναι II, 262.

Ἀλάομαι, ἀλῶμαι. ἀλώμενος II, 541. ἀλωμένη IV, 51.
Ἀλαός. ἀλαὸν II, 259.
Ἀλγινόεις IV, 64.
Ἄλγος I, 297. III, 514. 644. 1402. IV, 65. 402. C. IV, 1523. ἄλγεα I, 259. III, 102. IV, 447. ἄλγεσιν I, 297. IV, 1395. 1652.
Ἀλεγεινός. ἀλεγεινὸν III, 692. ἀλεγεινὴν III, 582. IV, 191. ἀλεγεινὰς IV, 378. ἀλεγεινότατον III, 764. IV, 11. ἀλεγεινόταται III, 1103.
Ἀλεγίζω. ἀλεγίζει III, 193. ἀλέγιζεν I, 14, 813.
Ἀλεγύνω. ἀλέγυνον II, 495 ἀλέγυνε I, 979. III, 1198. IV, 1204. ἀλέγυναν I, 394. ἀλεγύνεν III, 1105.
Ἀλέγω. ἀλέγει II, 28. ἀλέγων II, 634. ἀλέγοντες I, 1219. II, 325. 1154. ἀλέγειν I, 145.
Ἀλεείνω. ἀλέεινεν II, 76. III, 650. IV, 736.
Ἀλείτης. ἀλείτην I, 1338.
Ἀλεξητήρ. ἀλεξητῆρα II, 519.
Ἀλέξομαι. ἀλέξεο IV, 415. ἀλεξόμενος IV, 1488. ἀλεξόμενον IV, 551.
Ἀλεὸς I, 170. Ἀλεȣ̃ I, 163.
Ἀλετρεύω. ἀλετρεύσαι IV, 1095.
Ἀλεύομαι. ἠλεύω IV, 797. ἠλεύατο IV, 1498. ἀλευομένης IV, 474. ἀλευάμενοι I. 91. III, 886. IV, 111. 340. (BR. [ἀλευόμενοι in tribus ultimis locis).
Ἀλεωρή. ἀλεωρὴν IV, 1045.
Ἀλημοσύνη. ἀλημοσύνῃσιν II, 1262. V. L. ſed correctum nunc.
Ἀλίαστον I, 1326. II, 649.
Ἁλίβροχοι II, 731.
Ἀλίγκιος. ἀλίγκιαι IV, 966.
Ἁλιμυρής. ἁλιμυρέος I, 913. ἁλιμυρέες II, 554. ἁλιμυρέας IV, 645.
Ἁλιμυρήεις. ἁλιμυρήεντος II, 936.
Ἅλιος. ἁλίης I, 1096. ἅλιον IV, 1598. ἁλίας IV, 319.
Ἁλίπλαγκτοι II, 11.
Ἁλίπλοοι III, 1329.
Ἅλις I, 902. 1261. II, 87. 422. 794. III, 67. 103. 272. 329. 972. IV, 271. 656. 675.
Ἁλίσκω. ἁλῴης I, 491. ἁλῶναι II, 614.
Ἀλιτήμων, ἀλιτήμονος IV, 1051.
Ἀλιτρός. ἀλιτροῖς II, 215.
Ἀλιτροσύνη. ἀλιτροσύνας IV, 699.
Ἀλίτω. ἤλιτον IV, 1023. ἤλιτες IV, 389. ἤλιτε IV, 734. ἀλίτηται II, 1030. ἀλιτέσθαι II, 390. III, 981.
Ἁλίω. ἁλίωσε IV, 21. 1755. ἁλίωσαν III, 1176.
Ἀλκαίη V. L. IV, 1614.
Ἄλκαρ II, 1075.
(Ἀλκείης vit. lect. I, 191.)
Ἀλκὴ II, 44. III, 772. 1043. 1256. ἀλκῆς III, 407. 1351. ἀλκῇ I, 152. III, 185. 334. 849. ἀλκὴν I, 158. II, 64. 1222. IV, 1156.
Ἀλκήεις I, 71. R. I, 191.
Ἀλκιμέδη I, 233. 251. 277. Ἀλκιμέδῃ I, 259. Ἀλκιμέδην I, 47.
Ἀλκίνοος IV, 995. 1009. 1069. 1176. 1220. Ἀλκινόε IV, 769. Ἀλκινόοιο IV, 1013. 1069. 1123. 1161. 1200. 1724.
Ἀλκμόνιος. Ἀλκμονίοιο R. II, 992.
Ἀλκυονὶς I, 1085.
Ἀλκύων. ἀλκυόνος I, 1096. ἀλκυόνεσσι IV, 364.
Ἄλκων I, 97.
Ἀλλὰ I, 99. 124. 142. 165. 246. 257. et paſſim. IV, 1743.
Ἄλλῃ adverb. BR. II, 980. R. III, 819.
Ἄλληκτον I, 1148. 1299. II, 940. III, 74. 805.
Ἀλλήλοι. ἀλλήλων III, 661. 1146. ἀλλήλοισι I, 457. 497. 528. 1026. II, 69. 448. 716. 1123. 1167. 1228. III, 967. 980. IV, 464. 1154. ἀλλήλας I, 980. III, 503. 1099. 1374. ἀλλή-

λαις III, 101. ἀλλήλησιν II, 321. 564. 604. 1193. III, 708. IV, 845. 942.
Ἀλλοδαπός. ἀλλοδαποῖο III, 795. ἀλλοδαπῇ II, 870. IV, 1557. ἀλλοδαποῖσι I, 17. 779. III, 892. IV, 1021.
Ἄλλοθεν I, 843. IV, 930. 953.
Ἄλλοθι III, 164. IV, 924.
Ἀλλοῖος. ἀλλοίη II, 1019. 1282. ἀλλοίην IV, 1190.
Ἅλλομαι. ἆλτο II, 286. III, 1253.
Ἄλλος I, 678. II, 81. 612. 851. 1043. 1076. III, 437. 896. 1232. IV, 259. 1250. 1273. 1293. 1462. 1753. ἄλλῳ I, 1342. II, 57. 81. 176. 1000. 1096. III, 124. 241. ἄλλον I, 196. 246. 881. II, 244. III, 123. V.L. 239. 394. 456. 512. 1081. 1309. IV, 254. 1250. 1481. ἄλλη I, 250. 665. II, 980. 1002. III, 173. R. 239. V.L. 794. 819. IV, 141. 951. 953. 1023. 1697. ἄλλης IV, 951. ἄλλῃ I, 822. II, 545. ἄλλην II, 1050. III, 289. IV, 1046. 1372. ἄλλο I, 10. 1064. 1145. 1168. 1169. II, 137. 222. III, 79. 135. 195. 429. 500. 910. 1051. 1130. IV, 673. 744. 898. 899. 1645. ἄλλω (dual.) I, 185. ἄλλοι I, 271. 479. 854. (V. L. 910.) 1007. 1039. 1049. II, 801. R. 874. III, 58. 521. 935. 976. 1170. IV, V. L. 199. 303. 305. 513. 785. 1187. ἄλλαι I, 843. III. R. 794. 872. 882. 1091. IV, 334. 930. V. L. 1521. ἄλλα I, 283. 332. 418. 419. 681. 1209. II, (V. L. 335.) 1242. 1243. III, 948. IV, 447. 888. 920. ἄλλων I, 60. 180. 397. 466. 830. 858. 894. II, 559. 636. III, 8. 920. 1031. 1275. IV, 673. 1185. 1593. 1637. ἀλλάων IV, 506. 792. ἄλλοις I, 13. III, 102. IV, 707. ἄλλαις IV, 824. ἄλλους I, 97. IV, V. L. 187. 594. ἄλλας IV, 336. 843. Τἄλλα, Ὦλλοι v. ſub hh. vv.
Ἄλλοτε I, 647. 881. 1267. 1268. II, 189. 190. 545. III, R. 164. 165. 298. 683. 684. 766. 767. 1022. IV, 179. 180. 935. 936. 946. 1197.
Ἄλλυδις II, 980. III, 794. IV, 354. 513. 1293. 1462.
Ἄλλως III, 66. 402. 546.
Ἅλμη I, 366. 542. II, 566. IV, 1270. ἅλμην IV, 1367.
Ἁλμυρὸν I, 1007.
Ἀλοιφή. ἀλοιφῇ III, 224. 831. 1042.
Ἀλόπη. Ἀλόπῃ I, 51.
Ἁλόσυδνος. ἁλοσύδναι IV, 1599.
Ἄλοχος I, 1063. IV, 1070. ἀλόχοιο IV, 967. 1371. ἀλόχου IV, 1013. 1097. ἄλοχον IV, 753. ἄλοχοι III, 991.
Ἅλς. ἁλὸς I, 21. 107. 357. 361. 372. 390. 402. 521. 534. 571. 573. 588. 622. 986. 1014. 1157. 1310. 1328. II, 318. 322. 333. 351. 388. 416. 532. 569. 595. 628. 668. (V. L. 804.) 860. III, 349. IV, 232. 326. 457. 509. 552. 586. 590. 659. 663. 759. 781. 921. 933. 980. 994. 1365. 1477. 1556. 1579. ἁλὶ I, 831. III, 1294. IV, 564. 792. 983. 1637. ἅλα I, 236. 918. II, 368. 401. 730. 744. 1139. III, 1072. IV, 135. 289. 299. 327. 632. 846. 1265. ἅλαδε IV, 548. 1610.
Ἀλσηίδες I, 1066. IV, 1151.
Ἄλσος II, 404. III, 1242. IV, 100. 123. 130. 166. ἄλσεος II, 992. ἄλσει IV, 1715. ἄλσῃ II, 1270. ἄλσεα III, 883.
Ἀλυκτοπέδη. ἀλυκτοπέδῃσι II, 1251.
Ἅλυς (fluv.) Ἅλυος II, 366. IV, 245. Ἅλυν II, 953. 963.

Ἀλύσκω IV, 57. ἀλύσκει II, 72. ἄλυξεν IV, 735. ἀλύξῃ III, 608. ἀλύξειν IV, 585. ἀλύξαι I, 1035. II, 486. ἀλύσκων IV, 1505. ἀλύξας I, 291. III, 64.
Ἀλύω. ἤλυον C. IV, 1289. ἀλύων III, 866.
Ἀλωή. ἀλωῇ III, 114. ἀλωὴν III, 158. ἀλωαῖ II, 138.
Ἀλωῆες. ἀλωήων III, 1401.
Ἀλωϊάδες. Ἀλωϊάδας I, 482. Ἀλωϊάδῃσι I, 489.
Ἅμα I, 90. 637. 1362. II, (V. L. 96. 417. 562. 619. 654. 814. et paſſim. R. III, 916. 1243. IV, 1601.
Ἁμαδρυάς. Ἁμαδρυάδος II, 477.
Ἀμαζόνες II, 995. 1175.
Ἀμαζόνια II, 977.
Ἀμαζονίδες II, 987. Ἀμαζονίδων II, 374. 388. 912. 965. Ἀμαζονίδεσσιν II, 985.
Ἄμαθος IV, 1239. ἀμάθῳ IV, 1464.
Ἀμαθύνω. ἀμαθύνει III, 295.
Ἀμαιμάκετον III, 1232.
Ἀμαλδύνω. ἀμαλδύνῃ IV, 112. ἀμαλδύνουσα I, 834.
Ἅμαξα. ἁμάξαις I, 845.
Ἁμαξιτός. ἁμαξιτὸν III, 874. 1238.
Ἀμάρα III, 1392.
Ἀμαράντιος. Ἀμαραντίου III, 1220.
Ἀμάραντοι. Ἀμαραντῶν II, 413.
Ἀμαρυγαὶ II, 42. IV, 1696. ἀμαρυγὰς III, 1018.
Ἀμάρυγμα. ἀμαρύγματος IV, 847. ἀμαρύγματα III, 288.
Ἀμαρύσσομαι. ἀμαρύσσετο IV, 178. 1146.
Ἀμάω. ἄμησαι V. L. IV, 374. R. ἀμῆσαι. ἀμώων III, 1382. ἀμώοντος III, 1187. ἀμήσαντες I, 1183. ἀμήσατο I, 1305. III, 859. ἀμήσονται I, 688. ἀμήσασθαι IV, 989.
Ἀμβολίη I, 861. III, 144. ἀμβολίην IV, 396.
Ἀμβρακιῆες. Ἀμβρακιήων IV, 1228.
Ἀμβρόσιος. ἀμβροσίῳ III, 834. ἀμβροσίη IV, 430. ἀμβροσίῃ I, 512. IV, 871. ἀμβροσίῃσιν V. L. IV, 1170. ἀμβροσίοισι III, 868. R. IV, 1170.
Ἀμβροτέω. ἄμβροτον II, 669. ἤμβροτον II, 623.
Ἀμέγαρτον III, 629. IV, 749.
Ἀμείβω. ἄμειβον II, 1070. 1233. IV, 964. ἄμειψεν III, 280. 645. ἀμείψας I, 125. ἀμείβονται II, 1005. ἀμείβετο III, 31. 150. 484. 696. ἠμείβετο I, 486. III, 718. ἠμείψαντο IV, 326. ἀμείψατο II, 255. 1161. 1220. III, 385. IV, 1763. ἀμείψασθαι III, 682. ἀμειβόμενος II, 419. ἀμειβομένη I, 646. III, 55. IV, 1430. ἀμειβόμενοι I, 749. ἀμειβομένων II, 539. IV, 1461.
Ἀμειδήτος. ἀμειδήτους II, 908.
Ἀμείλικτος. ἀμειλίκτοιο III, 337.
Ἀμείνων I, 58. ἀμείνονα IV, 801.
Ἀμείρω. ἀμέρσαι I, 749.
Ἀμεμφής. ἀμεμφέα IV, 1767.
Ἀμενηνὸς IV, 1688.
Ἀμέργω. ἀμέργουσι I, 882. ἀμεργόμεναι IV, 1144.
Ἀμήρυτον II, 221.
Ἄμητος. ἀμήτοιο III, 418. 436.
Ἀμηχανέων II, 410. 885. 1141. III, 423. ἀμηχανέουσα IV, 692. ἀμηχανέοντες IV, 1701. ἀμηχανέοντας IV, 825.
Ἀμηχανίη IV, 880. 1259. ἀμηχανίῃ I, 638. 1233. III, 432. 504. 893. IV, 1308. 1318. 1527. ἀμηχανίῃσιν I, 1286. II, 860.
Ἀμήχανος I, 460. II, 578. III, 126. 951. 1157. IV, 107. ἀμήχανον I, 1053. II, 623. 681. III, 336. IV, 1048. ἀμήχανοι III, 772.

Ἄμμε II, 637. 892. III, 323. 1129. IV, 1354. 1373. 1675. ἄμμι I, 337. 660. 820. 837. 921. II, 22. 228. 248. 1134. 1162. 1195. III, 359. 492. 559. 640. 713. 777. et al. loc.
Ἀμμέγα (i. e. ἀνὰ μέγα) I, 127.
Ἄμμιγα I, 573. II, 983. III, 1405. IV, 628. 1196.
Ἀμνήμονες II, 471.
Ἀμνισός, Ἀμνισίς. Ἀμνισοῖο III, 871. Ἀμνισίδος III, 882. quibus locis vulg. lect. Ἀμνησοῖο, Ἀμνησίδος.
Ἀμοιβαδὶς I, 457. 980. II, 1062. IV, 199. 953. ἀμοιβηδὶς III, 226.
Ἀμοιβαδὸν II, 1228.
Ἀμοιβαῖος. ἀμοιβαίη III, 82. ἀμοιβαίη II, 1243.
Ἀμοιβή. ἀμοιβὴν I, 619. II, 475. III, 393. IV, 1327. 1353.
Ἀμοιβηδὴν II, 1071. IV, 76.
Ἀμορβάδες III, 881.
Ἄμοτον I, 513. II, 78. 666. III, 1252. IV, 9. 211. 923. 1418.
Ἀμπεδίον (ἀνὰ πεδίον) I, 1061. II, 514. IV, 976.
Ἀμπέλαγος (ἀνὰ πέλ.) II, 363. 808. 1090. IV, 1538. 1744.
Ἄμπελος. ἀμπέλῳ I, 1117.
Ἀμπετάννυμι (ἀνὰ πετ.) ἀμπετάσας II, 225. Cf. Ἀναπετάννυμι.
(Ἀμπέχω. ἄμπεχεν II, 1105. ἀμπέχετο I, 304. V. L.)
Ἀμπλακίη. ἀμπλακίης II, 476. ἀμπλακίη IV, 413. ἀμπλακίην I, 1054. 1335. II, 485. ἀμπλακίῃσιν IV, 1017. 1082.
Ἀμπλήσων (ἀναπλήσων) II, 1197. cf. ἀναπλήθω.
Ἀμπνέω, ἀμπνείω. ἀμπνείεσκον III, 231. ἀμπνεύσειαν IV, 1264. ἀμπνείοντες III, 1289. ἀμπνεύσας II, 208. Cf. Ἀναπνέω.
Ἀμπόλιν (ἀνὰ πόλιν) I, 166. II, 906.
Ἀμπτολίεθρον (ἀνὰ πτ.) I, 812.
Ἀμπυκίδης I, 1083. II, 923. III, 917. 926. Ἀμπυκίδεω I, 1106. Ἀμπυκίδην IV, 1502.
Ἄμυδις I, 239. 311. 319. 434. 609. 961. 1134. II, 47. 99. 544. 564. 741. 1119. III, 725. 1012. 1280. 1333. IV, 25. 482. 908. 968.
Ἄμυκλαι. Ἀμύκλαις IV, 1704.
Ἄμυκος II, 48. 90. Ἀμύκῳ II, 136. Ἀμύκοιο II, 1. 51. 110. 303. 754. 792. Ἄμυκον II, 768.
Ἀμύμων. ἀμύμονα III, 190.
Ἀμυμώνη I, 137.
Ἀμύνω. ἄμυνον I, 816. ἀμύνειαν II, 440. ἀμύνειν III, 553. 694. ἀμυνέμεν III, 611. IV, 400.
Ἄμυρος. Ἀμύροιο I, 596. IV, 617.
Ἀμφαγαπάζω. ἀμφαγάπαζον III, 258. 1164.
Ἀμφαγέρω. ἀμφαγέροντο IV, 1527.
Ἀμφαδὰ III, 615.
Ἀμφαδίην I, 475. (II, 1020. V. L. ubi nunc ἀμφαδίῃ) III, 97. (hic quoque nunc legitur ἀμφαδίῃ) 982. IV, 344.
Ἀμφαδὸν II, 983. III, 570. IV, 1316. 1511.
Ἀμφασίη III, 284. 1312. ἀμφασίη II, 409. III, 811. IV, 3.
Ἀμφαφάω. ἀμφαφόων II, 199.
Ἀμφέπω. ἀμφεπεν III, 1146. Cf. Ἀμφιέπω.
(Ἀμφέρω (ἀναφέρω). ἀμφέρεται II, 170. V. L.)
Ἀμφέχω. ἀμφέχετ' I, 324. R. cf. Ἀμπέχω.
Ἀμφήριστος. ἀμφήριστον III, 627. IV, 345.
Ἀμφὶ I, 120. 221. II, R. 96. 121. paſſim. cum Dat. III, 459. IV, 577.
Ἀμφίαλος. ἀμφιάλῳ IV, 425.

Ἀμφιβάλλω. ἀμφιβάλησιν IV, 437. ἀμφιβαλὼν I, 1331. ἀμφιβαλόντες I, 567. IV, 1290. ἀμφιβαλέσθαι III, 1315.
Ἀμφιγυήεις III, 37.
Ἀμφίγυος. ἀμφιγύοις III, 1356.
Ἀμφιδαίω. ἀμφιδέδηεν IV, 397.
Ἀμφιδάμας I, 161. II, 1047.
Ἀμφιδέω. ἀμφέδεον II, 64.
Ἀμφίδυμοι I, 940.
Ἀμφιέπω (Ἀμφέπω). ἀμφιέπεσιν I, 1102. ἀμφίεπον II, 761. 1160. ἀμφιέπεσκε I, 562. 571. ἀμφιέποντας III, 547.
Ἀμφίθεμις IV, 1495. Ἀμφίθεμιν IV, 1494.
Ἀμφιθορέω. ἀμφιθορόντες III, 1373.
Ἀμφικαλύπτω. ἀμφεκάλυψε II, 203. ἀμφικαλύψαι III, 1130. ἀμφικαλύψειν II, 583.
Ἀμφιλαφὴς IV, 983. 1366. ἀμφιλαφεῖς II, 733.
Ἀμφιλύκη. ἀμφιλύκην II, 671.
Ἀμφιμάρπτω. ἀμφιμεμαρπὼς III, 147.
Ἀμφινέμω. ἀμφινέμονται III, 409. (et e C. I, 942.) ἀμφενέμοντο I, 947. 1224. II, 988. 999. 1118. IV, 1150. ἀμφινέμεσθαι III, 495.
Ἀμφιπαλύνω. ἀμφεπάλυνεν III, 1247.
Ἀμφιπένομαι. ἀμφιπένονται II, 27. ἀμφεπένοντο II, 925. III, 271. (Br. ἀμφιπένοντο) IV, 883. ἀμφιπένεσθαι II, 1201.
Ἀμφιπίπτω. ἀμφιπεσοῦσα I, 270.
Ἀμφιπολέω. ἀμφεπόλει IV, 1547.
Ἀμφίπολος. ἀμφιπόλοιο III, 669. ἀμφίπολοι I, 293. III, 247. 843. 870. 873. 966. 1137. IV, 1113. 1522. ἀμφιπόλων III, 952. ἀμφιπόλοισιν I, 303. III, 658. ἀμφιπόλους III, 1149. IV, 16.
Ἀμφιπονέω. ἀμφεπονεῖτο III, 251.
Ἀμφιρῶγες. ἀμφιρῶγας I, 995.
Ἀμφίρυτος. ἀμφιρύτη I, 1305. (ἀμφιρύτῳ Br. IV, 425.)
Ἀμφὶς I, 392. 498. II, 406.
Ἀμφίτομον I. 168.
Ἀμφιτρίτη IV, 1325. 1355.
Ἀμφιφορῆες. ἀμφιφορῆας IV, 1187. 1770.
Ἀμφίων I, 176. 736. 740.
Ἀμφότερος. ἀμφότερον III, 987. IV, 1652. ἀμφότεροι I, 153. ἀμφοτέρων II, 1152. ἀμφοτέροισι I, 431. II, 104. IV, 715. 1019 ἀμφοτέρας II, 83. 932. IV, 155. ἀμφοτέραις IV, 695. ἀμφοτέρῃσι I, 472. 1130. 1197. III, 90. 104. 146. 283. 706. IV, 82. 472. ἀμφοτέρας III, 379.
Ἀμφοτέρωθε I, 380. II, 82. 552. III, 238. IV, 26.
Ἄμφρυσος. Ἀμφρύσοιο I, 54. (V. L. Ἀμφρυσσοῖο.)
Ἄμφω I, 39. 90. 103. 165. 188. 484. 1011. 1045. 1169. II, 264. 565. 1103. III, 25. 112. 248. 360. 628. 660. 708. 947. 1022. 1292. 1296. 1312. IV, 134. 373. 378 690. 1447. 1796.
Ἀμώων v. Ἀμάω.
Ἂν et ἄν 110. ἀνά, etiam vbi a verbis compoſitis ex praepoſ. ἀνὰ eſt ſeparatum. Cf. II, 492. 928. III, 1231. IV, 1677.
Ἂν partic. V. L. I, 416. 494. 893. V. L. 1201. II, 275. 460. V. L. II, 590.
Ἀνὰ paſſim. IV, 1332. In compoſitis in ἀγ et ἀμ mutatur. v. ἀγκαλέω, ἀγχαλάω, ἄμμεγα etc.
Ἀναβλύζω. ἀναβλύζουσα IV, 923.
Ἀναβλύω. ἀναβλύεσκε III, 223.
Ἀναβράζω. ἀνέβραχε I, 1147. ἀναβρασθεῖσα II, 566.
Ἀναβρόχω. ἀναβρόξασα IV, 826.
Ἀναγκαίη. ἀναγκαίη III, 987. IV, 1390.
Ἀνάγκη II, R. 18. 1232. IV, 440. 534. ἀνάγκης III, 430. ἀνάγκη II, 18. (V. L.)

Ἀνάγω I, 1108. ἀνήγαγεν I, 977. III, 2. ἀνάξετε IV, 1035. ἀνάξων III, 29. ἀνάξομαι IV, 194.
Ἀναδαίω. ἀνεδαίετο IV, 1726.
Ἀναδέρκω. ἀνέδρακεν III, 1010.
Ἀναδέχομαι. ἀνεδέξατο II, 93.
Ἀναδέω. ἀνεδήσατο III, 50.
Ἀναδύω. ἀνέδυ II, 580. ἀνεδύετο I, 1128.
Ἀνάεδνος. ἀνάεδνον II, 1151.
Ἀναείρω. ἀνάειραν IV, 1499. ἀναείρας III, 72. ἀνηέρθησαν I, 1078. ἀναειρόμενος IV, 94. (ἀνείραο V. L. IV, 746.)
Ἀναέρχομαι. v. Ἀνέρχομαι.
Ἀναζέω. ἀναζείεσα R. L. IV, 391.
Ἀναθρώσκω. ἀναθρώσκων III, 957. ἀναθρώσκοντες IV, 42.
Ἀναιδής. ἀναιδέα V. L. II, 407. ἀναιδέας II, 383. ἀναιδέε R. II, 407.
Ἀναίδητος. ἀναιδήτῳ III, 92. IV, 361.
Ἀναιμωτὶ II, 986.
Ἀναίνομαι. ἀνήνασθαι II, 625.
Ἀναΐσσω. ἀναΐξας IV, 1337. ἀναΐξασα IV, 842. ἀναΐξασαι III, 36.
Ἀνακηκίω. ἀνεκήκιε III, 227. IV, 600.
Ἀνακλίνω. ἀνακλινθεῖσαν III, 617.
Ἀνακλύζω. ἀνακλύζεσκεν II, 551.
Ἀνακράω. ἀνεκεράεσκον IV, 1650. (ol. ἀνακρ.) ἀνεκεράσαντο I, 1277.
Ἀνακτορίη I, 839.
Ἀναλδήσκω. ἀναλδήσκοντες III, 1363.
Ἀναλκείη. ἀναλκείῃσιν II, 145. (dubia lect.)
Ἀναλκίς. ἀναλκίδας I, 465. III, 563.
Ἀναλύω. ἀνελύετ' IV, 150. (ol. ἀναλύετ').
(Ἀναμαρμαίρω. ἀναμαρμαίρεσι III, 1300. V. L.)
(Ἀναμετρέω. ἀνεμέτρεον II, 915. V. L.)
Ἀναμορμύρω. ἀναμορμύρεσι C. III, 1300.
Ἄναξ I, 411. 422. 968. II, 70. 693. 708. III, 367. IV, 228. 377. 431. 549. 956. ἄνακτος I, 908. II, 140. III, 215. 1273. 1403. IV, 406. 499. 507. ἄνακτι I, 731. ἄνακτα IV, 537. ἄνα I, 242. II, 213. IV, 1324.
Ἀναπάλλω. ἀναπάλλεται III, 1377.
Ἀναπάλμενος V. L. IV, 873.
Ἀναπαύω. ἀνέπαυσεν IV, 1630.
Ἀναπετάννυμι. ἀναπέπταται IV, 1258. ἀναπεπταμένον II, 609. Cf. Ἀμπετάννυμι.
Ἀναπλήθω. ἀνέπλησαν R. IV, 1388. ἀναπλήσειας IV, 366. ἀναπλήσειαν IV, 347. ἀναπλήσειν I, 1323. IV, 15. ἀνέπλησεν I, 1035.
Ἀναπλώω. ἀναπλώοντι I, 905.
Ἀναπνέω, ἀναπνείω (cf. Ἀμπνέω). ἀνέπνεον II, 607. ἀναπνείων IV, 473. ἀναπνείεσα II, 739.
Ἀνάπνευσις II, 474.
Ἀναπτύω. ἀνέπτυε II, 570.
Ἀνάπτω. ἀνῆψαν II, 177. ἀνάψομεν III, 570. ἀνάψαι I, 965. IV, 1639. ἀνάπτομαι II, 214. ἀνήψατο III, 829. ἀνῆπται II, 245. III, 5. IV, 840. ἀνῆπτο II, 160. ἀνάψομαι II, 643. (ἀνάψασθαι II, 462. V. L.)
Ἀναπτύω. ἀνέπτυε II, 570.
Ἀναρπάγδην IV, 579. 1232.
Ἀναρπάζω. ἀναρπάξασαι III, 1114.
Ἀναῤῥήσσω. ἀναρήξας III, 581.
Ἀνάρσιος II, 343. ἀνάρσιοι II, 630. ἀνάρσια IV, 526.
Ἀναρτάω. ἀναρτήσασα III, 789.
Ἀνασειράζω. ἀνασειράζοντες I, 391.
Ἄνασσα. ἀνάσσης IV, 3[illegible] 1048.

ἄνασσαν III, 862. IV, 147. ἄνασσαι IV, 1411.
Ἀνάσσω IV, 1559. ἀνάσσει IV, 765. ἄνασσον I, 507. II, 238. ἤνασσεν II, 1235. ἄνασσε I, 621. 948. IV, 305. ἀνάσσοι IV, 803. ἀνασσέμεν I, 719. ἀνάσσων I, 49. ἀνάσσετο IV, 266.
Ἀνασταχύω. ἀνασταχύωσι III, 1053. olim ἀνασταχύωσι. IV, 271. ἀνασταχύεσκον III, 1354.
(Ἀνασύς. ἀνασύδος V. L. I, 789.)
Ἀναστένω. ἀνέστενον I, 1138.
Ἀνασχεθεῖν v. Ἀνέχω.
Ἀνατέλλω. ἀνέτειλε I, 501. ἀνέτελλε I, 601. 810. III, 683. ἀνέτελλον II, 1249. Cf. Ἀντέλλω.
Ἀνατλάω. ἀνέτλη II, 179. IV, 1091. (ἀνέτλησαν IV, 1388. V. L.)
(Ἀνατρέφω. ἀνετρέψατο IV, 918. V. L.)
Ἄναυδος II, 205. ἄναυδοι III, 503. 967. IV, 693.
Ἄναυρος. Ἀναύρου I, 9. III, 67.
Ἀνανύτω. ἀνήνυσε IV, 75.
Ἀναφαίνω. ἀνέφηνε IV, 1718.
Ἀναφανδὰ IV, 84. Cf. Ἀμφαδά.
Ἀναφέρω (Cf. ἀμφέρω). ἀνενείκατο III, 463. 635. IV, 1748.
Ἀνάφη (inſ.) Ἀνάφης IV, 1730. 1744. Ἀνάφην IV, 1717.
Ἀναφυσιόων II, 431.
Ἀναφύω. ἀνέφυσε II, 1211.
Ἀναχάζομαι. ἀναχάζεται IV, 1241. ἀναχάζεο III, 1038.
Ἀναψύχω. ἀναψύχει II, 939.
Ἀνδάνω. ἁνδάνει IV, 395. ἥνδανε I, 717. II, 656. 1069. III, 912. 1381. Cf. Ἅδω.
Ἄνδιχα I, 908. II, 575. 927. 973. III, 23. IV, 31. 1291.
Ἀνδραχθής. ἀνδραχθέες III, 1334.
Ἀνδρόμεος. ἀνδρομέη IV, 581. ἀνδρομέην I, 258.
Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνοισιν IV, 701.
Ἀνεγείρω. (Ἀνέγρω) ἀνέγειρε I, 1091. ἀνέγρετο I, 522. ἀνεγρόμενον V. L. III, 295. ἀνεγρόμενοι II, 677. ἀνεγρομένοισιν II, 1130.
Ἀνεῖμαι. ἀνεείσατο V. L. IV, 188.)
Ἄνειμι. ἄνεισι IV, 848. ἀνήιον IV, 238. ἀνιὼν II, 165. 913. IV, 1481. ἀνιόντος IV, 125. ἀνιόντα I, 725. ἀνιόντας I, 1022. 1304. ἀνιοῦσα I, 1281. IV, 1698. ἀνιοῦσαν R. III, 1155. ἀνιοῦσαις III, 226.
Ἀνείρομαι. ἀνειρομένη III, 1158. ἀνειρομένοισιν IV, 1565.
Ἀνειρύω. ἀνείρυσε II, 586.
Ἀνελινύω. ἀνελίνυον I, 862.
Ἀνέλκω. ἀνελκομένοιο II, 1259.
Ἄνεμος I, 1358. IV, 891. ἀνέμου I, 1299. II, 1109. 1115. ἀνέμοιο I, 107. 520. 586. 600. 607. 1013. 1203. 1275. II, 727. 751. 930. 1231. 1247. III, 345. 955. 970. 1376. IV, 215. 221. 241. 609. 963. 1224. 1631. ἀνέμῳ I, 1278. II, 902. 994. ἄνεμοι I, 1097. ἀνέμων I, 1086. 1152. III, 1328. IV, 820. 1778. ἀνέμοισι I, 923. 1334. IV, 765. 1256. 1463.
Ἀνερείπτω. ἀνερείψατο R. I, 214. IV, 918. ἀνερειψάμενος II, 503.
Ἀνερεύγομαι. ἀνερεύγεται II, 744.
(Ἀνερίψατο V. L. I, 214.)
Ἀνέρχομαι. ἀνέρχεται III, 1229. ἀνήλυθε I, 191. II, 1144. III, 894. ἀνήλυθον III, 473. ἀνελθέμεναι I, 999. ἀνερχόμενος II, 674. ἀνερχομένη II, 574. IV, 54. 1170. 1714. ἀνερχόμενον C. III, 295. ἀνερχομένοισιν I, 442. IV, 1777. (ἀναερχομένας V. L. I, 821.)
Ἄνευθεν I, 855. III, 641. 782. 988. 1031. IV, 746. 1010.
Ἀνευρίσκω. ἀνεύρατο IV, 1133.

Ἀνεφάλλομαι. ἀνεπάλμενος II, 825.
Ἀνέχω. ἀνέχουσι III, 161. ἄνεχον III, 217. ἀνέσχε II, 254. III, 871. ἀνέσχον IV, 808. ἀνέσχεθες IV, 1709. ἀνέσχεθεν III, 257. ἀνέσχεθον IV, 593. 698. ἀνέχουσα IV, 310. ἀνέχοντας III, 1383. ἀνασχεθέειν I, 876. ἀνέχοιατο I, 1005. ἀνσχοιτο II, 230. ἀνασχόμενος I, 495. IV, 465. 1702. ἀνασχόμενοι II, 68. 100. ἀνασχόμεναι IV, 940.
Ἀνεῷ III, 503. 967. IV, 693.
Ἀνηλέες IV, 1047.
Ἀνήνυστος. ἀνηνύστῳ IV, 1307.
Ἀνήνυτος III, 502.
Ἀνὴρ I, 182. II, 469. 1074. III, 438. IV, 199. 1436. 1486. 1604. ἀνέρος I, 6. 703. II, 841. III, 795. 1314. IV, 199. ἀνδρὸς I, 1338. ἀνέρι III, 421. 743. IV, 1107. 1119. ἀνέρα I, 154. II, 102. (dub. lect.) 218. 798. III, 457. ἄνδρα I, 1153. II, 29. III, 421. 580. IV, 1030. 1655. ἄνδρε III, 1173. ἀνέρες I, 612. 948. II, 27. 80. 451. III, 316. 345. 977. IV, 109. 1075. 1183. 1213. 1281. ἄνδρες I, 1149. 1251. II, 98. 468. 630. 874. 1181. III, 326. 1366. IV, 569. 1719. ἀνδρῶν I, 543. 548. 970. 1023. 1047. II, 4. 13. 59. 140. 155. 374. 458. 723. 821. 853. 953. 958. 1079. 1092. 1125. III, 68. 164. 192. 513. 919. 1006. 1048. 1233. 1338. 1347. 1401. IV, 182. 278. 397. 1033. ἄνδρεσσιν IV, 673. 1059. ἀνδράσι I, 17. 70. 173. 648. 658. 780. 794. 835. 852. 992. 1071. 1307. II, 216. 236. 464. 501. 781. 801. 805. 1011. III, 341. 405. 415. 519. 596. 689. 840. 892. 1045. 1106. 1123. 1352. 1378. IV, 6. 252. 462. 481. 518. 618. 1021. 1211. 1642. 1729. 1760. ἄνδρας I, 236. 465. II, 917. ἀνέρας I, 883. II, 753. 1014. 1131. III, 204. IV, 667.
Ἀνηρεφής. ἀνηρεφέος II, 1173.
Ἀνθεμόεις. ἀνθεμόεσσαν IV, 892.
Ἀνθεμοεισίη. Ἀνθεμοεισίδα II, 724.
Ἀνθορέω (ἀναθορέω.) ἄνθορεν III, 554. V. L. IV, 1365.
Ἄνθος III, 854. ἄνθεα I, 1143. III, 898. IV, 1143.
Ἄνθρωπος. ἄνθρωποι II, 296. 542. IV, 1557. ἀνθρώπων II, 245. 675. III, 1089. 1202. IV, 1016. 1165. 1641. ἀνθρώποισι I, 82. 679. II, 182. 314. III, 400. IV, 445. 1105. 1775.
Ἀνία. ἀνίη III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἀνίῃ III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἀνίαι III, 1103. 1404. IV, 352. ἀνίας I, 258. 265. 295. II, 884. III, 264. 764. 777. 996.
Ἀνιάζω. ἀνιάζεσκον III, 1138. ἀνιάζοντι IV, 1347. ἀνιάζουσα I, 299. V. L. IV, 392.
Ἀνιάχω. ἀνίαχεν III, 253. ἀνίαχον II, 270.
Ἀνιάω. ἀνιηθεὶς I, 1340.
Ἀνίημι. ἀνίησι III, 498. ἀνέηκεν I, 478. ἄνεσαν I, 786.
Ἀνιηρός. ἀνιηρὸν IV, 63. ἀνιηρῷ III, 1066.
Ἀνίπταμαι. ἀνέπτατο III, 724.
Ἀνίστημι. ἀναστήσαντες II, 689. ἀναστήσασα IV, 719. ἄνστησον IV, 1325. ἀνστήσων V. L. I, 1349. nunc ἀναστήσειν. ἀνίστατο II, 491. ἀνέσταθεν IV, 1778. ἀναστήσεσθαι R. I, 346. (ol. ἀναστήσασθαι)
Ἀνίσχω (Cf. ἀνέχω.) ἀνίσχεται II, 729.
Ἀνορέω. ἀνόρουσεν II, 299. 603. III, 516. 633. ἀνόρουσαν II, 428. IV, 592. ανορέσας II, 1238.
Ἀνόρω. ἀνῶρτο I, 698.

Ἀνούτατος II, 75.
Ἀνοχλίζω. ἀνώχλισαν III, 1298. (ol. ἀνόχλισαν) ἀνοχλίζων I, 1167.
(Ἄντα. ἐς ἄντα V. L. III, 923.)
Ἀνταῖος. ἀνταίη I, 1141.
Ἀντάω. ἤντεον IV, 845. 931. 1184. ἤντησε IV, 490. ἀντήσειεν III, 820. ἀντήσαντες I, 962.
(Ἀντείνω, ἀνατείνω. ἀντεταγὼν prob. conj.) II, 119.)
Ἀντέλλω (ἀνατέλλω). ἀντέλλει II, 1007. III, 959. ἀντέλλων II, 44. III, 520. ἀντέλλουσα III, 1224.
Ἄντην III, 100. 1010. 1066.
Ἀντιάνειρα. Ἀντιανείρης I, 56.
Ἀντιάχω. ἀντίαχεν IV, 76. ἀντιάχησαν II, 828.
Ἀντιάω. ἀντιάει IV, 1675. ἀντιάασκον II, 100. ἀντιάοιτε II, 804. ἀντιάσειας IV, 806. ἀντιάσειε III, 588. (Br. III, 821.) 694. 1337. R. IV, 1057. ἀντιάσησιν III, 643. ἀντιάσαιμεν I, 836. ἀντιάσειαν V. L. IV, 1057. ἀντιάαν I, 971. ἀντιάσαντες II, 959. ἀντιάασθαι II, 24.
Ἀντιβίην I, 1002. II, 758. III, 384. IV, 410.
Ἀντιβολέω. ἀντεβόλησεν III, 68. 1213. IV, 1551. 1592. ἀντεβόλησαν II, 1122. III, 1149. ἀντιβολήσεις III, 941. ἀντιβολήσας III, 179. IV, 182. 1754. ἀντιβολήσων I, 12. III, 482.
Ἀντίθημι (ἀνατίθημι). ἄνθετο I, 1237. III, 1300. 1319. ἀνθέμενος IV, 189. 1589. ἀνθέμενοι II, 1061. IV, 1376. ἀνθεμένους IV, 1386.
Ἀντικρὺ II, 337. 979. V. L. III, 493. IV, 127. 224. 469. 570. V. L. 1334. 1612.
Ἄντικρυς R. III, 493. IV, 1334. Br. IV, 1612.
Ἀντίξοος. ἀντίξοα II, 79.
Ἀντιόπη II, 387. Ἀντιόπης I, 735. Ἀντιόπην IV, 1090.
Ἀντίος II, 62. ἀντίη III, 227. ἀντίον I, 745. II, 682. IV, 497. ἀντίοι I, 320. ἀντίαι I, 1017. II, 564. ἀντία I, 790. 799. III, 287. V. L. IV, 1712.
Ἀντιόω. ἀντιόωσι IV, (V. L. 405.) 703. 717. 859. ἀντιόωντο I, 470. III, 1405. ἀντιόωντος IV, 836. ἀντιόωντα I, 1214. ἀντιόωσα I, 703. III, 35. 880. IV, 1078. ἀντιόωσαν I, 370. III, 718. ἀντιόωντες I, 998. II, 69. III, 1298. R. IV, 405. IV, 1206. ἀντιόωντας III, 416.
Ἀντιπέραιος. ἀντιπεραίην II, 351. IV, 522.
Ἀντιπέρηθεν I, 613. 977. II, 1031. 1176. III, 1271. IV, 470.
Ἀντιπέρην II, 177. 722. IV, 68.
Ἀντισπάω. ἀντέσπασε II, 598.
Ἀντιφέρεσθαι I, 200.
Ἀντολαὶ I, 85. ἀντολέων II, 1124.
Ἄντω (Cf. Ἀντάω, Ἀντιόω), Ἄντομαι. ἀντόμεθα II, 1124. ἀντομένη I, 771. III, 149. IV, 919. 1096. ἀντομένην III, 77. IV, 863. ἀντόμεναι IV, 1311. ἀντομένοισι III, 391. IV, 1555.
Ἄντρον II, 434. 910. 1235. IV, 57. 1153. ἄντροιο II, 907. ἄντροισι II, 510. ἄντρῳ III, 134. IV, 1131. 1139.
Ἀντώπιον IV. 728.
Ἄνυσις. ἄνυσιν I, 413. 981. II, 310. IV, 578.
Ἀνυστός. ἀνυστὰ III, 717.
Ἀνύω. ἤνυσα IV, 1039. ἤνυσσα IV, 414. ἤνυσεν I, 1065. ἤνυσαν I, 600. ἀνύσσαι I, 603. ἀνυμένοιο V. L. I, 651. (add. II, 494.)
Ἄνω (adv.) IV, 1581.
Ἄνω (verb. Cf. Ἀνύω). ἀνομένοιο II, 494. III, 1340.

Ἀνωγή. ἀνωγῇ I, 1134. R. II, 499. 556.
Ἄνωγω. ἀνώγει I, 47. II, 1139. III, 825. 1084. IV, 100. ἄνωγα I, 693. ἄνωγεν I, 328. IV, 687. 755. 1207. ἤνωγον IV, 1594. ἠνώγει IV, 247. ἤνωγε I, 1217. IV, 166. 589. ἀνῶχθαι IV, 760.
Ἄνωθεν II, 745.
Ἀνώϊστος IV, 255. ἀνωΐστῳ III, 800. IV, 1661. ἀνώϊστον III, 670. ἀνωΐστως I, 680. III, 6.
Ἄξεινος. Ἀξείνοιο II, 548. Ἄξεινον II, 984.
Ἄξιος. ἄξια III, 351.
Ἄξων. ἄξονος I, 757.
Ἀοιδή. ἀοιδῆς I, 22. 495. R. 515. 1220. II, 704. IV, 451. 907. 1194. ἀοιδῇ I, 569. II, 714. ἀοιδὴν V. L. II, 515. ἀοιδαὶ IV, 1773. ἀοιδάων I, 27. ἀοιδαῖς I, 1225. IV, V. L. 42. 59. 157. 1668. ἀοιδῇσι I, 860. IV, 1665. ἀοιδῆς R. IV, 42.
Ἀοίδιμος IV, 1143.
Ἀοιδοὶ I, 18. 59.
Ἀολλέω. ἀολλήσας R. I, 863.
Ἀολλής. ἀολλέα III, 1012. ἀολλέες II, 132. 497. III, 255. IV, 1182. ἀολλεῖς IV, 1455.
(Ἀολλίζω. ἀολλίσας V. L. I, 863.)
Ἀόνιος. Ἀονίοιο III, 1178. Ἀονίοισιν III, 1185.
Ἀοσσητὴρ IV, 408. ἀοσσητῆρα I, 471. IV, 146. ἀοσσητῆρες IV, 786.
Ἀπαλός. ἀπαλὰς III, 297.
Ἀπαμείρω. ἀπαμείρωμεν III, 186. ἀπαμείρεται III, 784.
Ἀπαναίνομαι. ἀπηνήναντο I, 611.
Ἀπάνευθε I, 863. II, 153. 872. 1209. III, 114. 167. 333. 1170. IV, 372. 1248.
Ἀπαρνέομαι. ἀπαρνήσεσθαι III, 1133. (ubi ol. ἀπαρνήσασθαι)
Ἅπας. ἅπαντα I, 982. IV, 800. ἅπασιν I, 1338.
Ἄπαστος. ἄπαστοι IV, 1295.
Ἀπατάω. ἀπατήσω III, 152.
Ἀπαυράω. ἀπηύρων IV, 344. 916.
Ἄπαυστος I, 1267.
Ἀπάφω. ἤπαφες III, 130.
Ἀπειλέω. ἀπείλει III, 607.
Ἄπειμι. ἀπείη I, 459. ἀπεὼν I, 896. ἀπεόντος II, 140. ἀπεσσόμεθα III, 945.
Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίοιο I, 990. ἀπειρέσιον II, 1184. III, 1216. ἀπειρεσίης IV, 1478. ἀπειρεσίη III, 1044. ἀπειρεσίην I, 159. II, 1244. IV, 124. ἀπειρέσιοι I, 441. II, 384. IV, 218. ἀπειρεσίοις III, 928. ἀπειρεσίοισιν II, 185. ἀπειρεσίῃσι III, 1295. ἀπειρεσίας IV, 143.
Ἀπείριτος III, 1239. ἀπείριτον III, 971. IV, 682. ἀπείριτοι IV, 140.
Ἀπείρων. ἀπείρονι I, 1323. IV, 1688. ἀπείρονα I, 801. 893. II, 123. 675. 1207. III, 308. IV, 160. 285. 447. 633.
Ἀπελαύνω. ἀπήλασαν III, 326.
Ἀπερείσιος. ἀπερείσια I, 419. IV, 1705.
Ἀπερεύγομαι. ἀπερεύγεται V. L. II, 984. (add. IV, 631.)
Ἀπερητύω. ἀπερήτυε I, 772.
Ἀπερύκω. ἀπέρυκεν III, 327. 384. IV, 509. ἀπερύκων III, 174.
Ἀπέρχομαι. ἀπερχομένας IV, 417.
Ἀπηλεγέω. ἀπηλεγέοντες II, 17.
Ἀπηλεγέως I, 439. 785. II, 25. 845. III, 19. 439. 501. IV, 689. 864. 902. 1469.
Ἀπήμων IV, 522. 1582. ἀπήμονι I, 422. ἀπήμονα I, 885. II, 969. ἀπήμοσιν V. L. I, 888. ἀπήμονας II, 637. 1185. 1276. III, 590.
Ἀπηνείη. ἀπηνείῃσιν II, 1204.
Ἀπήνη. ἀπήνης III, 869. 889. 1152. ἀπήνῃ III, 841. ἀπήνην III, 843.

Ἀπηνής. ἀπηνέος I, 87. III, 492. ἀπηνέα II, 76.
Ἀπήρης. ἀπηρέσιν R. I, 888.
Ἀπιδανῆες IV, 263.
Ἀπιδανὸς I, 38. Ἀπιδανοῖο I, 36. II, 515.
Ἀπιθέω. ἀπίθησε I, 149. III, 669. ἀπιθήσει III, 105.
(Ἄπληκτον IV, 1455.)
Ἄπλητος. ἄπλητον R. IV, 1455. ἄπλητοι I, 574.
Ἄπλοος IV, 1271.
Ἄπνοος IV, 1403.
Ἀπὸ paſſim, etiam diviſum a verbis et particc. ut II, 329. IV, 80. 728. 752. 1092. 1188. 1208. 1417.
Ἀποβλώσκειν III, 1143.
Ἀποβρομέω. ἀποβρομέωνται IV, 908.
Ἀποδέχομαι. ἀποδεξαμένην III, 906.
Ἀποέργω (ἀπείργω). ἀποέργει I, 865.
Ἄποινα II, 967.
Ἀποίχομαι. ἀποιχομένα I, 644.
Ἀποκαίνυμαι. ἀπεκαίνυτο II, 783.
Ἀποκατατίθεμαι. ἀποκάτθετο III, 817. (ubi ol. ἀπεκάτθετο) 1287.
Ἀποκίδναμαι. ἀποκιδνάμενος IV, 133.
Ἀποκλύζω. ἀποέκλυσεν I, 366.
Ἀποκριδὸν II, 15.
Ἀποκρίνω. ἀποκρίναντες I, 1351.
Ἀπολάμπω. ἀπέλαμψε IV, 1710.
Ἀπολείπω. ἀπέλειπον IV, 565.
Ἀπολείχω. ἀπέλειξε IV, 479.
Ἀπολήγω. ἀπολήξειε I, 1154. IV, 767. (ol. ἀπολλήξειε). ἀπολήξειν I, 1353. (ol. ἀπολλήξειν).
Ἀπολυμαίνομαι. ἀπολυμαίνονται IV, 702.
Ἀπολύω. ἀπελύετο III, 1344.
Ἀπόλλων I, 307. 759. II, 502. III, 1181. Ἀπόλλωνος I, 306. 403. II, [illegible]86. IV, 528. 612. 1218. 154[illegible] Ἀπόλλωνι I, 966. 1186. II, 927. III, 1283. IV, 1714. Ἀπόλλωνα I, 410. II, 493. 700. 952. IV, 1729.
Ἀπομόργνυμαι. ἀπωμόρξαντο II, 86. IV, 655.
Ἀπονάω. ἀπένασσε IV, 1492.
Ἀπόνημι. ἀπόνητο I, 88. ἀπόνασθαι II, 196.
Ἀπονίπτω. ἀπονιψαμένας IV, 560.
Ἀπονίσσομαι. ἀπονισόμεθα III, 899. (ol. ἀπονεισόμεθ')
Ἀπονόσφι III, 9. 911. IV, 735.
Ἀπονοσφίζω. ἀπενόσφισεν IV, 36.
Ἀποπλάζω. ἀποπλαγξειεν I, 1220. ἀπέπλαγχθεν (ἀπεπλάγχθησαν) R. II, 957. ἀποπλαγχθεὶς I, 316. ἀποπλαγχθέντες I, 1325. II, 774. V. L. 957.
Ἀποπνέω. ἀπέπνει II, 193.
(Ἀποπρὸ V. L. II, 329. (add. II, 1231.)
Ἀποπροβάλλω III, 1311.
Ἀπόπροθεν I, V. L. 39. 1227. 1244. III, 1111. IV, 1675.
Ἀπόπροθι I, R. 39. 602. III, 313. 370. 1063. IV, 287. 554. 1635.
Ἀποπροθορὼν R. III, 1280.
Ἀποπρολείπω. ἀποπροέλειπον II, 1232. ἀποπρολιπόντες I, 1285. III, 267.
Ἀποπτύω. ἀπέπτυεν IV, 925.
Ἀπόρθητος. ἀπορθήτοιο IV, 1028.
Ἀπορνύμενος IV, 631. ἀπορνύμενοι I, 800.
Ἀπορούω. ἀπόρουσεν II, 572. 591.
Ἀποῤῥίπτω. ἀπορίψαντες (ol. ἀποῤῥίψ.) II, 884.
Ἀπορὼξ (ol. ἀποῤῥὼξ) IV, 637.
Ἀποσκεδάω. ἀπεσκέδασε III, 214. ἀποσκεδάσειας III, 996.
Ἀποστείχω. ἀπέστιχε IV, 686. ἀποστείχειν II, 6.
Ἀποστρέφω. ἀποστρέψαι I, 1132.
Ἀποστυγέω. ἀπέστυγον I, 804.
Ἀποτεκμαίρομαι. ἀπετεκμήραντο IV, 1538. (ol. ἀπετεκμαίροντο.)

Ἀποτέμνω. ἀποτεμνόμενοι II, 794.
(Ἀποτηλόθι V. L. IV, 728. 1188. 1208.)
(Ἀποτηλοῦ IV, 1092. V. L.)
Ἀποτίθεμαι. ἀπεθήκατο I, 129.
Ἀποτίω. ἀποτίσαι III, 393.
Ἀποτμήγω. ἀποτμήξειν IV, 1120. ἀποτμηγέντες IV, 1052.
Ἀποτμὴξ. ἀποτμῆγι II, 581.
Ἀποτρέπω. ἀποτρέποι I, 681. (ol. ἀποτρέπει) ἀπέτραπεν I, 1088. ἀπέτρεπον IV, 521.
Ἀποτροπίη IV, 1504.
Ἀποτρωπᾶσθαι III, 16.
Ἀπαρίζω (ἀφορίζω). ἀπέρας I, 1212. III, 175. IV, 1433.
Ἀποφέρω. ἀποίσειν III, 419.
Ἀποφθίνω. ἀπέφθισεν IV, 1440. ἀποφθίσειαν IV, 1292. ἀποφθίμενος IV, 1529. ἀποφθιμένα II, 852. ἀποφθιμένην I, 1066.
Ἀποφθινύθω. ἀποφθινύθωσι I, 683. (ol. ἀποφθινύθασι)
Ἀποφλύω. ἀποφλύξωσιν III, 583.
Ἄπρηκτος I, 246.
Ἀπρόφατοι II, 268. ἀπροφάτας I, 645.
Ἀπροφάτως I, 1201. II, 62. 580. 1088. III, 1117. IV, 1005.
Ἀπτερέως IV, 1765.
Ἀπτήν. ἀπτῆνες IV, 1299.
Ἅπτομαι. ἁπτόμενοι II, 717. ἀψαμένη I, 1065. ἥπτοντο I, 999. ἥψασθε III, 377.
Ἀπύργωτος I, 796.
Ἄπωθεν I, 583. II, 48. 86. 431. 981. III, 1137. 1191. IV, 323. 443. 954. 1172. 1571.
Ἀρά. ἀρὰς III, 712.
Ἄρα (part.) I, 416. Br. II, 698. V. L. II, 993. III, 1320. Br. IV, 1444.
Ἀραβέω. ἀράβησαν II, 281.
Ἀραιθυρέηθεν I, 115.
Ἀραιός. ἀραιὰς III, 762.
Ἀράξης. Ἀράξεω IV, 133.
Ἀράομαι. ἀρήσαιτο I, 159. ἠρήσατο I, 386. 1176.
Ἀράσσω. ἀράσσονται IV, 763. ἀρασσαμένων II, 553.
Ἀργαλέος. ἀργαλέην IV, 52[5]. ἀργαλέοισιν II, 214. 644. IV, 1374. ἀργαλέῃσι IV, 501. ἀργαλέας I, 773. III, 996. IV, 587.
Ἀργανθώνειος. Ἀργανθώνειον I, 1178.
Ἀργέστης. Ἀργέσταο II, 961. 993. IV, 1628.
Ἀργινόεις. ἀργινόεντα IV, 1607. ἀργινόεσσαν II, 738.
Ἀργιόδων II, 820.
Ἀργόθεν I, 118.
Ἄργος I, 111. 125. 140. 226. 325. 912. 1119. II, 613. 1123. 1141. 1190. 1201. III, 318. 367. 440. 474. 521. 568. 610. 722. 826. 902. 914. 944. 1200. IV, 80. 256. 1073. Ἄργου I, 367. II, 1283. IV, 122. Ἄργοιο II, 1262. III, 554. Ἄργον I, 19. 321. II, 1158.
Ἄργος (civitas) Ἄργει I, 1317.
Ἀργύρεος. ἀργύρεον II, 678. IV, 972. ἀργυρέην V. L. III, 835. (Cf. IV, 475.)
Ἀργύφεος. ἀργυφέην R. III, 835. IV, 475. ἀργυφέας IV, 1407.
Ἀργὼ I, 4. 386. 525. 633. 953. II, 340. IV, 510. 592. 763. 993. 1473. 1546. Ἀργοῦς I, 591. 724. IV, 1609.
Ἀργῷος IV, 658. 1620. Ἀργῴους II, 211. IV, 554. Ἀργῴη I, 319. IV, 938.
Ἀρδμός. ἀρδμὸν IV, 1247.
Ἄρδω. ἄρδεται IV, 270. ἄρδεσθαι IV, 1735.
Ἀρείων IV, 1336. ἀρείονα III, 438. ἀρείω I, 901. ἄρειον I, 665. 676. III, 136. 399. 546. ἀρείονες II, 801.
Ἀρέσκω. ἄρεσσαν III, 301. ἤρεσαν I, 1110. ἀρέσσαιτο I, 963. ἀρέσκεσθαι III, 668. ἀρέσσασθαι III, 187. IV, 246. ἀρεσσάμενος II, 462. IV, 846. ἀρεσσάμενοι I, 353.

Ἀρεστορίδης I, 110. 325.
Ἀρετή. ἀρετῇ II, 641. IV, 1384.
Ἀρήγω. ἀρήγει IV, 701. ἄρηγε IV, 815. ἀρήξειν II, 715.
Ἀρηΐθοος. ἀρηΐθοον I, 1042.
Ἀρήϊος (nom. propr.) I, 118.
Ἀρήϊος I, 44. 95. 349. II, 122. III, 1259. ἀρήϊον II, 1034. 1270. III, 409. 495. 1270. ἀρήϊοι I, 1000. II, 397. ἀρήϊα I, 266. IV, 206. 1156. ἀρήϊαι III, 325.
Ἀρηΐφιλος. ἀρηΐφιλον III, 1174.
Ἀρήνηθεν I, 152. 471.
Ἄρηξ. Ἄρηκος IV, 312.
Ἀρηρεν et inde ducta v. ſub Ἄρω.
Ἄρης III, 1227. Ἄρηος II, 385. 870. 1171. 1232. III, 411. 754. 1357. IV, 166. Ἄρεος I, 189. 743. II, 404. 989. 990. III, 1187. 1366. Ἄρηϊ II, 991. III, 183. 393. Ἄρει II, 1207. III, 1282. Ἄρηα II, 797. III, 1385. Ἄρεα I, 1024.
Ἀρήτειρα I, 312. III, 252.
Ἀρήτη IV, 1070. 1098. 1221. Ἀρήτης IV, 1013. 1123. V. L. 1200. Ἀρήτῃ R. IV, 1200. Ἀρήτην IV, 1029.
Ἀρητιὰς II, 1047. Ἀρητιάδος II, 1032. Ἀρητιάδι III, 1180. (male ol. Ἀρητιάδῃ). Ἀρητιάδα II, 966.
Ἄρητος II, 65. 114.
Ἀρθμέω. ἀρθμηθέντες I, 1344.
Ἄρθμιος III, 1101.
Ἀρθμός. ἀρθμὸν II, 755.
Ἀριάδνη III, 998. Ἀριάδνης III, 1003. Ἀριάδνῃ III, 1107. Ἀριάδνην III, 1097.
Ἀρίγνωτος. ἀριγνώτην III, 1075.
Ἀρίδηλος IV, 727. V. L. 1157. ἀρίδηλα III, 615.
Ἀρίζηλος III, 958. ἀρίζηλοι II, 250.
Ἀριήκοος IV, 1707.
Ἀριθμέω. ἀριθμήσας III, 155.
Ἀριπρεπ[illegible]ον IV, 1192.
Ἀρισταῖος. Ἀρισταίοιο IV, 1132. Ἀρισταῖον II, 506.
Ἀριστερός. ἀριστερὰ II, 1268.
Ἀριστῆες I, 640. 911. 1082. II, 301. 528. 1159. III, 7. IV, 122. 1288. ἀριστήων I, 61. 109. 302. 1038. 1153. II, 458. 638. 958. III, 21. 1006. IV, 106. 561. 1003. 1030. 1498. 1773. ἀριστήεσσι I, 70. 206. II, 464. 685. III, 504. IV, 350. 1553. ἀριστῆας I, 229.
Ἄριστος. ἄριστον I, 338. 1285. II, 15. IV, 805. ἀρίστη IV, 1104. ἄριστοι I, 231. 548. IV, 6. 1181. 1307. ἀρίστους I, 1351.
Ἀριφραδέως III, 315.
Ἀρκάδες IV, 263. 264.
Ἀρκαδίη. Ἀρκαδίης I, 125. Ἀρκαδίηνδε II, 1053.
Ἀρκαδίηθεν I, 161.
Ἀρκέω. ἀρκέσσαι II, 1125.
Ἄρκευθος. ἀρκεύθοις IV, 156.
Ἄρκιος II, 799.
Ἄρκτος. ἄρκτου I, 168. II, 120. 368. III, 1195. Ἄρκτων I, 941. 1150.
Ἀρκτῷος. Ἀρκτῴοιο II, 1100.
Ἅρμα IV, 1326. 1356. ἅρματος IV, 598. ἅρματι III, 1272. ἅρματα IV, 1370. ἅρμασιν III, 309. 878. 1241.
Ἁρμαλιή. ἁρμαλιὴν I, 393.
Ἄρμενος. v. Ἄρω.
Ἁρμόζω. ἥρμοσε I, 527. IV, 583.
Ἁρμονίη. ἁρμονίης II, 990. IV, 517.
Ἀρνειός. ἀρνειοῦ III, 1208. ἀρνειὸν III, 1033. IV, 1186.
Ἄροσις. ἄροσιν I, 826. 868.
Ἀροτήρ. ἀροτῆρι III, 1332. 1343. ἀροτῆρας IV, 1630.
Ἀρότης. ἀρότην I, 1217.
Ἄροτος II, 1003.
Ἀροτρεὺς I, 1172.
Ἄροτρον I, 687. III, 232. 1285. ἀρότρου III, 1333. ἀρότρῳ I, 1215. III, 412. ἄροτρα III, 1344.

Ἄρουρα. ἄρουραν II, 662. III, 1354. IV, 285. ἄρουραι I, 451. IV, 271. ἀρούραις I, 686. ἀρούρας I, 628. II, 787. III, 1387.
Ἀρόω. ἀρόωσι I, 796. ἀρόσσῃς III, 1053. ἀρόσσαι III, 497. ἀρήροτο III, 1343. ἀρηρομένην III, 1336.
Ἁρπάγδην I, 1017. IV, 876.
Ἁρπάζω. ἥρπαζον II, 189. ἥρπαζεν III, 1019. ἁρπάξας IV, 569.
Ἁρπαλέως II, 306. IV, 56.
Ἄρπη. ἅρπην III, 1388. IV, 987.
Ἅρπυια. Ἅρπυιαι II, 188. 223. 298. Ἁρπυίῃσιν II, 264. Ἁρπυίας II, 252. 289. 462.
Ἄῤῥηκτος I, 63. IV, 1646. ἀῤῥήκτοισι IV, 1205. ἀῤῥήκτους V. L. I, 917.
Ἄῤῥητον II, 389. ἀῤῥήτους R. I, 917.
Ἄρσην. ἄρσενα I, 905. ἄρσεν I, 618. 825.
Ἀρτάκης. Ἀρτάκεα I, 1047.
Ἀρτακίη. ἀρτακίῃ I, 954.
Ἀρτεμής. ἀρτεμέεσσιν I, 415.
Ἄρτεμις. Ἀρτέμιδος I, 312. III, 773. IV, 350. 453. Ἀρτέμιδι IV, 471. Ἄρτεμιν I, 571. 1225.
Ἄρτι I, 1222. II, 607.
Ἀρτίτομος. ἀρτίτομον IV, 1515.
Ἀρτύνω. ἀρτύνειας III, 698. ἠρτύναντο II, 67. R. IV, 421. (ubi ol. ἠρτύνοντο). ἀρτυνέεσθαι R. I, 523. (ol. ἀρτύνασθαι).
Ἀρύω. ἀρύσασα III, 1015. (ἀρυσσάμενοι V. L. II, 99.)
Ἄρχω. Ἄρχομαι. ἄρξωσιν II, 801. ἦρχεν II, 704. 1180. ἤρχετο II, 612. ἄρχεο III, 11. ἀρχόμενος I, 1.
Ἀρχεύω. ἀρχεύοι I, 347.
Ἄρω. ἤραρε IV, 99. ἄρηρεν II, 1076. 1204. ἀρήρει I, 957. III, 218. ἄρσατε II, 1063. (ol. ἄρσετε) ἀραρυῖαν III, 1324. ἀραρυῖαι I, 946. ἀρηρότα II, 1163. ἠρήρειντο III, 1398. IV, 947. ἀραροίατο I, 369. ἀρηρομένην III, 1336. ἀρηράμενον III, 83[illegible] ἀρηραμένας IV, 677. ἀρηραμέναις I, 787. (quibus locis olim legebatur ἀρηρεμένον, ἀρηρεμένας, ἀρηρεμέναις) ἄρμενον I, 1290. ἄρμενοι IV, 1461. ἄρμενα IV, 237. 889.
Ἀρωγὴ R. II, 1202. ἀρωγῆς II, 261. 774. V. L. 1202. III, 722. 781. 990. IV, 490. 1056. ἀρωγῇ I, 951. V. L. II, 499. 556. ἀρωγὴν II, 423. III, 524. 698. 739. 1026. IV, 14.
Ἀρωγός. ἀρωγοὶ IV, 839. ἀρωγοὺς II, 1276.
Ἆσθμα II, 85. 431. ἄσθματι I, 1256.
Ἀσίη. Ἀσίην IV, 273.
Ἀσίς. Ἀσίδος I, 444. II, 777.
Ἀσκέω. ἤσκητο I, 742.
Ἀσκηθὴς II, 573. III, 787. 1081. ἀσκηθέα II, 690. ἀσκηθέες II, 346. ἀσκηθεῖς II, 176. 603.
Ἀσπάσιος II, 457. ἀσπάσιον III, 823.
Ἀσπασίως I, 270. 1173. II, 728. III, 301. IV, 67. 996. 1391. 1781.
Ἀσπαστός. ἀσπαστὸν I, 1103. III, 145. IV, 1450.
Ἀσπαστῶς II, 415.
Ἀσπερχὲς I, 1002.
Ἄσπετος I, 1285. II, 84. 663. IV, 1001. 1769. ἄσπετον I, 1142. 1181. 1183. 1235. 1247. II, 430. 819. 1096. III, 959. 1399. IV, 130. 240. 838. 1233. 1248. ἄσπετα II, 143. 529. 839. IV, 316.
Ἀσπίς. ἀσπίδι I, 746. III, 1279. 1288. ἀσπίδα III, 1264. ἀσπίσιν II, 1063. 1073. 1077. ἀσπίδας I, 1026. IV, 201.
Ἆσσον I, 702. II, 107. V. L. 961. III, V. L. 17. 253. IV, 782. 852.

Ἀσσυρίη. Ἀσσυρίης II, 946. 964.
Ἀσταγὲς III, 805. (ol. ἀστεγές).
Ἀστεμφής. ἀστεμφεῖ IV, 1375.
[Ἀσ]τέριος I, 176.
[Ἀστ]ερίων I, 35.
[Ἀστ]ερόδεια III, 242.
Ἀστερόεις III, 1003.
Ἀστεροπή. ἀστεροπῆσιν IV, 511.
Ἀστὴρ I, 1273. III, 141, 1377. ἀστέρι I, 108. 774. II, 41. 523. ἀστέρες I, 240. III, 1195. ἀστέρας III, 745.
Ἀστός. ἀστοῖσι I, 798.
Ἀστράγαλος. ἀστραγάλοισι III, 117. ἀστραγάλους III, 154.
Ἀστράπτω. ἀστράπτουσα III, 1358.
Ἄστρον. ἄστρα I, 500. II, 1105. III, 533. IV, 1287. 1696.
Ἄστυ I, 696. 774. 794. 857. 1116. 1322. 1346. II, 849. 1085. III, 331. 348. 387. 1095. IV, 1179. 1472. ἄστεος I, 237. 706. 715. 782. 965. II, 809. III, 207. 211. 272. 872. 885. 1271. IV, 48. 1125. ἄστη IV, 274.
Ἀστυπάλαια II, 869.
Ἀσχαλόω. Ἀσχαλάω. ἀσχαλόωσι II, 888. ἀσχαλόωντος II, 243. ἀσχαλόωντι II, 489. IV, 1277. 1703. ἀσχαλόωντα III, 433. ἀσχαλόωσα III, 710. ἀσχαλόωσαν IV, 108. ἀσχαλόωντες II, 836. III, 448. ἀσχαλόωντας III, 1117. ἀσχαλόωσαι IV, 138.
Ἄσχετος III, 1048. ἄσχετον I, 1334. III, 1322. IV, 622. 1738. ἄσχετα III, 606. IV, 742. 1087.
Ἀσωπίς. Ἀσωπίδος I, 735. Ἀσωπίδα IV, 567.
Ἀσωπός. Ἀσωποῖο I, 117. II, 947.
Ἀταλάντη I, 769.
Ἀτάλαντος II, 40. ἀτάλαντον II, 1243. ἀτάλαντοι III, 1395.
Ἀταλὸς IV, 461.
Ἀτὰρ I, 302. 698. 958. 1359. II, 176. 275.
Ἀταρβὴς I, 1012.
Ἀταρποὶ I, 1281.
Ἀτασθαλίη. ἀτασθαλίῃσι Br. II, 145. IV, 1092.
Ἀτάσθαλος. ἀτασθάλου I, 815. III, 390. ἀτασθάλῳ I, 1317. ἀτάσθαλα I, 480.
Ἄτε II, 70. paſſim.
Ἀτειρής. (ἀτείρει I, 1323. C.) ἀτειρέα II, 373. ἀτειρέσιν IV, 1375. ἀτειρέας I, 26.
Ἀτέμβω. ἀτέμβηαι II, 56. ἀτεμβοίμην III, 99. ἀτεμβόμενος II, 1201. ἀτεμβομένη III, 938.
Ἄτερ II, 55.
Ἄτη. ἄτης I, 290. 1037. II, 438. III, 262. 798 IV, 4-62. ἄτῃ I, 274. 1288. III, 56. 306. 470. 504. 973. IV, 228. 637. 817. 1528. ἄτην I, 477. 803. 1255. II, 153. 623. 889. III, 600. 769. IV, 235. 380. 404. 449. 1016. 1262.
Ἀτημελέες R. I, 812.
(Ἀτημελέως I, 812. V. L.)
Ἀτημελίη. ἀτημελίῃ III, 830.
Ἀτθίς. Ἀτθίδι I, 93. Ἀτθίδα IV, 1564.
Ἀτίζω. ἄτισσε II, 9. ἄτισσαν I, 615. ἀτίσσει III, 181. ἀτίσσαι IV, 1100. ἀτίζειν R. I, 478.
Ἀτιμάζω, ἀτιμάζοντο I, 809.
Ἀτιτάλλω. ἀτίταλλε IV, 1739.
Ἀτλαντὶς IV, 575. Ἀτλαντίδος I, 916.
Ἄτλας. Ἄτλαντος IV, 1398.
Ἄτλητος III, 695. ἄτλητον II, 858. III, 338. ἀτλήτους II, 627. III, 578.
Ἄτμητοι II, 708.
Ἀτμός. ἀτμὸν IV, 600.
Ἀτραπιτός. ἀτραπιτοῖο IV, 123. ἀτραπιτοὶ IV, 1173.
Ἀτραπὸς I, 546.
Ἀτρεκὲς I, 745. R. II, 312.
Ἀτρεκέως I, 661. II, 182. 312. V. L, 312. 1143.

Ἀτρέμας III, 952.
Ἄτρεπτος. ἀτρέπτοιο IV, 704.
Ἄτρομος III, 1257.
Ἀτροπίη. ἀτροπίης IV, 1047. ἀτροπίῃ IV, 387. ἀτροπίῃσιν I, 1006. (Var. lect. II, 246.)
Ἀτυζηλός. ἀτυζηλῷ II, 1058.
Ἀτύζω. ἀτύζει I, 465. ἀτύζειν V. L. I, 478. ἀτύζομαι II, 635. IV, 1032. ἀτύζεται II, 248. ἀτυζομένη IV, 39. ἀτυζόμενον IV, 1317. ἀτυζομένην III, 614. ἀτυζόμενοι II, 1025. ἀτυζομένοις IV, 1718. ἀτυχθεὶς I, 1286.
Αὖ I, 43. 65. 135. 179. paſſim. V. L. II, 65.
Αὐαλέος. αὐαλέη II, 666. αὐαλέοισι I, 1028.
Αὐγάζω. αὐγάζουσα I, 1231. αὐγάζεσθαι I, 155. αὐγάσσασθαι II, 682.
Αὐγή. αὐγαὶ IV, 1312. αὐγὰς I, 647. IV, 927. 1744.
Αὐγείης III, 440. Αὐγείην III, 197. 363.
Αὐδάω. ηὔδα I, 699. III, 76. 564. 912. 1078. 1142. IV, 99. 1380. 1562. αὔδα I, 564. αὐδῆσαι III, 1158. IV, 250. αὐδηθεῖσαν I, 624.
Αὐδή III, 458. αὐδῇ I, 512. IV, 582. αὐδὴν I, 257. II, 1258. IV, 911.
Αὐδήεις. αὐδήεσσαι IV, 1322.
Αὐθέντης. αὐθένται II, 754. αὐθέντῃσι IV, 480.
Αὖθι I, 11. 56. 115. 198. 303. 315. paſſim.
Αὖθις I, 838. II, 574. V. L. IV, 1038. 1418. paſſim.
Αὖλαξ. αὔλακας III, 1347.
Αὔλειος. αὐλείοιο II, 203.
Αὐλείτης IV, 1487.
Αὐλίζω. ηὐλίζετο R. II, 908. ηὐλίζοντο II, 1286. III, 325. 839. IV, 1689.
Αὔλιον nom. pr. II, 910.
Αὔλιος IV, 1630. αὔλιον IV, 1249. αὔλια II, 142. III, 593.
Αὖλις II, 1. Αὖλιν I, 577. 117 IV, 1293. Αὐλίδα IV, 1779.
Ἄϋπνος II, 1211. ἀΰπνοισι IV, 128.
Αὔρη II, 1033. IV, 767. 1627. αὔρῃ II, 962. αὖραι II, 500. 595. IV, 556. αὔραις I, 1159. αὔρης IV, 994.
Αὐσόνιος. Αὐσονίης IV, 590. 660. 828. Αὐσονίην IV, 553. 846.
Αὐταλέος I, 117. II, 200. IV, 1338. αὐταλέας III, 831.
Αὐτάγρετος. αὐτάγρετον II, 326. IV, 231.
Αὔτανδρος. αὔτανδρον III, 582.
Αὐτὰρ I, 26. 77. 265. 293. 317. 394. II, 1045. IV, 696. 1588. paſſim.
Αὖτε I, 640. II, V. L. 65. 241. 348. 1015. 1283. III, 165. paſſim.
Αὐτεσίων. Αὐτεσίωνος IV, 1762.
Ἀϋτέω. ἀΰτει IV, 1337. 1702.
Ἀϋτή I, 310. II, 1080. ἀϋτῆς I, 1051. III, 184 IV, 641. ἀϋτῇ I, 1272. II, 270. ἀϋτὴν II, 1064. III, 571. IV, 874. 1005.
Αὐτῆμαρ I, 244. 605. III, 419. 788. 1050.
Αὐτίκα I, 280. 580. 634. 656. 716. 857. paſſim.
Αὖτις I, 698. 807. (R. 858.) 1018. 1030. 1088. 1258. Br. II, 574. 851. V. L. IV, 426. IV, 579. R. IV, 1038. 1418.
Ἀϋτμή II, 665. 736. III, 326. ἀϋτμῆς III, 1301. IV, 776. ἀϋτμῇ R. I, 734. (ubi ol. ἀϋτμήν). ἀϋτμὴν III, 531. IV, 929.
Ἀϋτμήν. ἀϋτμένα II, 87.
Αὐτόγυος. αὐτόγυον III, 232. 1285.
Αὐτόθεν I, 343. paſſim.

Αὐτόθι I, 403. V. L. 1356. paſſim. (V. L. II, 16. 776.) R. IV, 290.
Αὐτοκασιγνήτη IV, 370. αὐτοκασιγνήτης III, 642. 740. αὐτοκασιγνήτῃ III, 984. αὐτοκασιγνήτην III, 647. αὐτοκασιγνήτας IV, 844.
Αὐτοκασίγνητος. αὐτοκασιγνήτοις III, 442.
Αὐτόλυκος II, 956.
Αὐτόματος. αὐτομάτη I, 1143. αὐτόματον I, 871. αὐτόματοι I, 686. IV, 41. αὐτομάτοις III, 1152.
Αὐτονυχὶ I, 1019. (ubi ol. αὐτονυχεί). IV, 1130.
Αὐτὸς I, 130. 142. 347. 349. 414. paſſim. αὐτȣ̃ Genit. I, 565. et al. loc. αὐτοῖο I, 244. paſſim. αὐτῷ I, 89. 460. 476. 1189. etc. αὐτὸν I, 80. 175. 232. 262. III, 1209. etc. αὐτὴ I, 23. 109. R. 1038. III, 524. 654. R. 732. 896. 920. IV, 755. paſſim. αὐτῆς II, 1166. IV, 531. etc. αὐτῇ I, 342. 675. 840. V. L. 1038. etc. αὐτὴν I, 199. 859. 1021. III, 1113. paſſim. αὐτοὶ I, 380. 613. 720. 797. 985. 994. V. L. IV, 199. etc. αὐτῶν I, 1071. etc. Br. II, 575. αὐτοῖσι I, 1195. III, 96. paſſim. αὐτȣ̀ς I, 551. 706. 715. 849. etc. C. IV, 187. αὐταὶ I, 1065. R. IV, 1316. et al. loc. αὐτάων I, 377. paſſim. αὐταῖς I, 823. etc. αὐτῇσι I, 502. 801. II, 749. paſſim.
Αὐτοσχεδὸν I, 12. 35. 594. 1349. III, 148. 398. IV, 101. 969.
Αὐτȣ̃ (ibi) I, 329. 1174. etc.
Αὐτόχθων. αὐτόχθονα IV, 548.
Αὔτως I, 400. 692. 745. 794. 811. 877. II, 692. 880. V. L. II, 1109. III, 123. 129. paſſim.
Αὕτως Br. II, 692. 880. III, 129.
Αὐχήν. αὐχένος I, 222. 1237. II, 664. IV, 180. 1349. αὐχένι I, 1065. IV, 1606. αὐχένα I, 429. 1268. III, 1261. IV, 307. 1366.
Αὔω. αὖε II, 566. IV, 147. ἤϋσε I, 383.
Ἄφαντος III, 275. IV, 537. 1590. ἄφαντοι IV, 1306. 1330.
Ἄφαρ I, 522. 1276. II, 149. 267. 446. 539. 594. paſſim.
Ἀφαρήιος I, 485. III, 556. 1252.
Ἀφαρητιάδαι I, 151.
Ἀφαρπάζειν. ἀφαρπάζȣσιν II, 223.
Ἀφάσσω. ἀφάσσει II, 710. ἄφασσε IV, 1522. ἀφάσσων IV, 429. ἀφασσόμενος IV, 181.
Ἄφατος III, 1257. ἄφατον III, 129.
Ἀφαυρὸς II, 453. ἀφαυρότερος IV, 1489. ἀφαυροτέρη III, 144.
Ἀφειδάντειος. Ἀφειδάντειον I, 162.
Ἀφειδείως III, 897.
Ἀφειδέω. ἀφείδησαν II, 98. ἀφειδήσασα III, 630. 1013. ἀφειδήσαντες I, 338. III, 527. ἀφειδήσαντας II, 869.
Ἀφειδής. ἀφειδέες IV, 1252.
Ἀφέται. Ἀφέτας I, 591.
Ἄφθιτος. ἀφθίτῳ I, 730. ἄφθιτον I, 644.
Ἄφθογγος III, 423. ἄφθογγοι I, 639.
Ἀφίημι. ἄφες III, 1057.
Ἀφικάνω. ἀφικάνει I, 680. ἀφίκανεν II, 483. IV, 849. ἀφίκανον I, 177.
Ἀφικνέομαι. ἀφίκοντο I, 1177. II, 766. IV, 690.
Ἄφλαστος. ἀφλάστοιο I, 1089. II, 601. ἀφλάστῳ III, 543.
Ἄφλεκτος. ἄφλεκτα I, 1074.
Ἀφνειὸς I, 116. ἀφνειȣ̃ V. L. II, 1188. III, 1073. (IV, 349. ſpur. verſ.) ἀφνειοῖο IV, 35. ἀφνειὴν I, 57. R. II, 1188.

Ἀφύω II, 187. III, 630. 664. 809. IV, 580. 1408.
Ἀφνως. Br. IV, 580.
Ἀφορμάω. ἀφορμηθῆν IV, 1022. ἀφορμήθητε II, 219. ἀφορμηθεὶς I, 190. ἀφορμηθέντι III, 1062. ἀφορμηθέντα II, 12. ἀφορμηθέντες I, 823. II, 317.
Ἀφραδέως II, 327. 481. IV, 1450.
Ἀφραδίη. ἀφραδίῃ I, 93. ἀφραδίῃσιν I, 1332. II, 246. 313.
Ἄφραστος. ἀφράστοιο II, 224. 824. III, 1289.
Ἀφρίω. ἄφριε I, 1327.
Ἀφρὸς III, 1352. ἀφρῷ I, 542.
Ἀφύσσω. ἀφυσσάμενοι I, 1209. III, 1349. IV, 1768. ἀφυσσαμένη IV, 669. ἀφυσσαμένων I, 456.
Ἀχαιϊάδες. Ἀχαιϊάδεσσιν I, 284.
Ἀχαιΐς. Ἀχαιΐδα II, 599. 637. 772. 1078. IV, 1329. 1419. Ἀχαιΐδος I, 177. IV, 195. 1126.
Ἀχαιϊνέη. ἀχαιϊνέην IV, 175.
Ἀχελώϊος IV, 293. Ἀχελωΐῳ IV, 895.
Ἀχελωΐδες IV, 893.
Ἀχερουσιὰς II, 352.
Ἀχερουσίς. Ἀχερουσίδος II, 728. 750. 806. 844.
Ἀχερωΐς. Ἀχερωΐδα IV, 1476.
Ἀχέρων II, 353. Ἀχέροντος I, 644. II, 743. Ἀχέροντα II, 901.
Ἄχθομαι. ἀχθομένην I, 1191.
Ἀχέω. ἀχέοντι II, 622. ἀχέουσα III, 643. 659. ἀχέουσαν III, 267. IV, 1054.
Ἀχιλεύς. Ἀχιλῆα I, 558.
Ἀχλυόεις IV, 927.
Ἀχλὺς II, 1104. III, 725. IV, 1361. 1525.
Ἀχλύω. ἤχλυσαν III, 963.
Ἄχνη II, 570. IV, 1238. R. IV, 1531.
Ἀχνύμενοι II, 834. ἀχνυμένους IV, 1345. 1423.
Ἄχος I, 263. 449. 1054. 1257. 1333. II, 772. III, 464. 631. 764. IV, 749. 866. 1245. 1435. ἄχει III, 446. IV, 920. ἀχέων I, 1073. III, 616. 784. 836. IV, 1061. ἀχέεσσι II, 862. III, 709.
Ἄχραντος IV, 1025.
Ἄχρις III, 763. 875. 1383. IV, 1403.
Ἄψ I, 762. 1022. 1298. 1304. II, 88. 295. 591. 913. III, 650. 1038. 1139. 1319. paſſim.
Ἄψαυστος II, 113.
Ἀψεγέως II, 1022.
Ἄψηκτος. ἀψήκτους III, 50.
Ἀψῖδες III, 138.
Ἄψοῤῥος. ἄψοῤῥον I, 892. IV, 686. ἄψοῤῥοι II, 336. IV, 42.
Ἄψος. ἄψεα II, 199. 676.
Ἀψυρτεύς. Ἀψυρτεῦσιν IV, 482.
Ἄψυρτος III, 241. IV, 225. 306. 314. Ἀψύρτῳ IV, 737. Ἀψύρτοιο III, 604. IV, 332. 516. 567. 587. Ἀψύρτῳ IV, 400. 423. Ἄψυρτον IV, 451. 455.
Ἄψυχος. ἀψύχοισιν IV, 1280.
Ἄω. vid. Ἄειν.
Ἄωτος. ἄωτον IV, 176.

B.

Βάζω. βάζεις III, 1121.
Βαθμός. βαθμὸν III, 1335. (dub. lect.)
Βαθυλήϊος I, 830.
Βαθυπλόκαμος I, 742.
Βαθυῤῥείων. βαθυρείοντος II, 795. βαθυρείοντα II, 659. (ol. βαθυῤῥ.)
Βαθύῤῥιζος. βαθύριζον I, 1199.
Βαθύς. βαθὺν IV, 290. 627. 1532. βαθείης I, 572. R. IV, 12. βαθείῃ II, 697. βαθεῖαι I, 453. IV, 1448. βαθείης V. L. IV, 12. βαθείαις I, 685.
Βαίνω. βαῖνε III, 1279. βαῖνον I, 911. 1111. II, 673. IV, 333.

887. 1183. ἔβαινε I, 910. ἔβη I, 209. II, 778. 1103. IV, 1473. ἔβημεν I, 866. III, 558. ἔβητε III, 316. 403. ἔβησαν I, 782. 988. 1018. 1285. II, 930. 961. III, 472. 870. IV, 114. 1586. ἔβαν I, 152. 825. III, 219. IV, 515. 1214. 1537. βὰν III, 1176. IV, 1293. βῆ I, 168. 172. 774. 843. 1188. 1243. II, 684. III, 113. 126. 158. 1197. 1288. IV, 548. 578. βεβάασιν IV, 359. βεβήκειν III, 41. βεβήκει III, 450. ἐβεβήκει I, 1329. βαίνωμεν II, 630. βαίη IV, 441. βήσομεν IV, 406. βῆναι II, 341. βαινέμεναι I, 523. βήσαντες IV, 104. βάντες I, 528. IV, 1550. βήσατο I, 382. II, 889. 1237. IV, 1663. ἐβήσατο IV, 775. βεβαὼς III, 1312.

Βαιὸς III, 281. βαιὸν II, 86. βαιὴ IV, 1711.

Βάκτρον. βάκτρῳ I, 670. II, 198.

Βακχιάδαι IV, 1212.

Βάλλω. βάλλει I, 243. II, 401. IV, 289. 326. 632. βάλλε I, 1232. III, 288. 834. 1305. 1336. IV, 960. ἔβαλλε II, 554. III, 1193. IV, 159. 885. 969. βάλλον III, 1023. IV, 79. ἔβαλλεν I, 995. βάλε I, 425. 979. 1263. II, 107. 1120. III, 155. 823. 1224. IV, 876. 981. 1746. βάλον IV, 138. 662. 1142. ἔβαλον II, 428. IV, 596. βάλητε IV, 1579. βάλωσιν I, 1004. βάλοις I, 726. βάλοιεν IV, 1693. βάλλον II, 744. 973. βαλὼν IV, 317. 1489. βαλόντι IV, 1750. βαλοῦσα I, 790. III, 1008. 1063. IV, 750. βαλοῦσαν IV, 726. βαλοῦσαι III, 254. βαλόντες II, 924. IV, 649. βαλέειν IV, 602. βαλεῖν I, 596. II, 849. IV, 1467. βάλλοντο I, 737. βέβλητο IV, 125. 1401. βάλετο IV, 1111. βάλοντο IV, 237. 484. ἐβάλοντο I, 393. 1020. II, 794. IV, 109. 1713. βάλοιο III, 140. βάλοιτο III, 1190. IV, 894. βάλλεο V. L. II, 256. βάλευ (περιβαλοῦ) II, 57. βαλέσθαι I, 340. 1218. 1345. IV, 904. 1148. βλήμενος II, 914. 1039. βλήμενον II, 1214.

Βάξις I, 662. 874. βάξιν I, 8. 124. 767. II, 767. III, 697. IV, 611. 1184.

Βάπτω. βάπτε I, 183. βάπτουσα IV, 157.

Βαρέω. βεβαρηότα IV, 1526. βεβαρημένος I, 1256. βεβαρημένοι IV, 1569.

Βαρύθω. βαρύθεσκε I, 43. βαρύθοιεν II, 47. βαρύθουσαν II, 584. βαρύθοντες IV, 621.

Βαρύνω. βαρυνθεὶς II, 202.

Βαρὺς IV, 1040. βαρὺν I, 279. II, 1009. III, 580. IV, 392. 585. 600. 741. 958. 1084. βαρεῖα IV, 1339. βαρείῃ I, 555. 1288. βαρεῖαν I, 120. II, 91. IV, 380. βαρὺ IV, 1492. βαρεῖς III, 636. βαρεῖαι III, 1404. IV, 1204. βαρείαις (Br. I, 685.) IV, 1566. βαρείας II, 68. IV, 1677.

Βαρύφρων. βαρύφρονος IV, 731.

Βασίλεια IV, 1014. βασίλειαι II, 387.

Βασιλεὺς II, 1026. III, 334. βασιλῆος I. 3. 279. 1138. II, 2. 98. 210. 615. III, 390. 419. 431. IV, 372. 1209. βασιλῆϊ I, 362. 889. II, 839. III, 274. IV, 1515. βασιλῆα IV, 558. 1116. βασιλήων IV, 347. Nomen propr. Βασιλῆα I, 1043.

Βασιλεύω. βασίλευσεν III, 1089.

Βασιλεύτερος IV, 1102.

Βασιληΐς. βασιληΐδος III, 886. βασιληΐδα III, 376.

Βασιλήϊον I, 853.

Βάσκω. βάσκε III, 486.
Βεβρυκίη. Βεβρυκίης II, 136.
Βέβρυξ. Βέβρυκες II, 98. Βεβρύκων II, 2. 70. Βέβρυξι II, 13. 121. 758. 798. Βέβρυκας II, 129. 768.
Βέλος II, 1039. 1045. III, 153. 286. βελέων IV, 1659. βέλεσσι III, 27. βελέεσσι III, 774.
Βέλτερον I, 254. II, 338. III, 501. IV, 1255.
Βένθος I, 1010. IV, 966. 1574. βένθεος IV, 1602. βένθεα I, 922. II, 863.
Βέρεθρα. βερέθρων II, 642. IV, 1698.
Βέχειρες. Βεχείρων II, 394. 1244.
Βῆσαι IV, 1340. βήσσης I, 126.
Βηταρμός. βηταρμὸν I, 1135.
Βία. βίης III, 84. 399. βίη I, 505. 1157. III, 181. 1332. IV, 273. 1375. 1384. βίην I, 122. 370. II, 23. 110. 785. III, 541.
Βιάζω. βιάω. ἐβιήσατο IV, 909. βιόωντο I, 751. βιώατο IV, 1236. βιαζομένων II, 592. βεβιημένοι III, 1249. IV, 1390. βιησόμενος III, 351. (ol. βιησάμενος) βιησάμενοι I, 1299.
Βιαντιάδης II, 63. Βιαντιάδαο II, 111.
Βίας. Βίαντος I, 118.
Βιθυνὶς II, 4. Βιθυνίδι II, 177. Βιθυνίδα II, 619. 730.
Βιθυνοί. Βιθυνῶν II, 347. 788.
Βιλλαῖος. Βιλλαίοιο II, 791.
Βιὸς IV, 1710. βιοῖο I, 132. βιὸν II, 678. III, 799.
Βιοτήσιος. βιοτήσιον II, 1006.
Βίοτος. βιότοιο I, 98. 252. 677. II, 472. III, 812. IV, 1037. βίοτον I, 272. IV, 1027.
Βιστωνίη II, 704. Βιστονίην IV, 906.
Βιστωνίς. Βιστωνίδι I, 34.
Βλαστάνω, βλαστέω. βλάστεον IV, 1425. ἐβλάστησε I, 1131. IV, 676. ἐβλάστησαν III, 921. IV, 1517.
Βλέφαρον II, 109. βλεφάρων I, 1067. IV, 34. 606. 728. βλεφάροις III, 1161. IV, 698.
Βληχὴ IV, 968.
Βληχρός. βληχροῖσι IV, 152.
Βλοσυρός. βλοσυρῷ IV, 1437. βλοσυρὴν II, 740.
Βλύζω. ἔβλυσεν IV, 1446.
Βλωθρός. βλωθρὴν IV, 1476.
Βοάω. βοάασκεν I, 1272. II, 588. IV, 923. ἐβόησαν III, 631. βοήσει III, 792.
Βόαυλα III, 1289.
Βόειος. βοείαις III, 206. βοείας I, 432. IV, 200.
Βοή. βοῇ IV, 1000.
Βόθρος. βόθρῳ III, 1034. βόθρον III, 1032. 1207.
Βοιωτός. Βοιωτοῖσι II, 846.
Βολέω. βεβόλησαι IV, 1318. βεβόληται III, 893. βεβολημένος I, 1216. 1269. III, 432. βεβολημένη I, 262. βεβολημένον III, 1310. βεβολημένοι II, 409. R. IV, 1390.
Βολή. βολάων III, 32. IV, 201. 847. βολαῖς I, 607. IV, 679. βολῇσι II, 943. III, 1389. IV, 113.
Βομβέω. ἐβόμβεον II, 569.
Βομβηδὸν II, 133.
Βοοκτασία. βοοκτασίας IV, 1724.
Βορέης I, 214. Βορέω II, 288. Βορέαο I, 652. 1300. 1308. II, 234. 241. 273. 362. 427. 440. 1098. IV, 289. 1232. 146?. Βορέω II, 308. IV, 1484. Βορέη I, 212.
Βορῆϊοι I, 211. 494.
Βόσκω. (βόω) βόσκεται II, 1007. βόσκετο II, 842. βώσεσκε I, 685. βοσκομένας IV, 975.
Βόσπορος. Βοσπόρῳ I, 1114. Βόσπορον II, 168.
Βοτήρ. βοτῆρα R. IV, 1248. βοτήρων III, 592. V. L. IV, 1248.

Βοτρυόεις. βοτρυόεντες II, 677.
Βουκόλος. βουκόλοι I, 407. βουκολίαι I, 627.
Βουλεύω. βούλευον III, 10. IV, 494
Βουλή. βουλῆς III, 11. 507. βουλῇ III, 1126. 1162. βουλὴν I, 1315. III, 174. 424. βουλῆσιν I, 1345. II, 154. IV, 241. βουλαῖς IV, 734. βουλὰς III, 21. 599. 818. 931. IV, 576. 748. 1123.
Βούλομαι. βούλεται II. 315.
Βουλυτός. βουλυτὸν III, 1342.
Βούπαις I, 760.
Βουπελάται IV, 1342.
Βοῦς. βοὸς I, 1214. II, 89. III, 1181. 1306. IV, 174. βοῦν I, 1217. βόε I, 407. βόες I, 686. II, 663. III, 459. 579. IV, 1541. βοῶν I, 627. 747. II, 1. 58. 554. 1002. 1177. III, 277. 1344. IV, 965. 969. 1080. 1283. 1342. βουσὶ I, 425. 747. III, 469. 905. 1190. IV, 365. 551. 973. βόεσσι III, 623. βόας I, 356. 1108. III, 417. 508. 626. 1052.
Βούτης I, 95. IV, 914.
Βουτόπος II, 91. IV, 469.
Βράσσω. βρασσόμενον II, 323.
Βρέμω. βρέμει I, 1247. II, 323. 666. 732. ἔβρεμεν II, 567. βρέμεται IV, 1302.
Βρέτας I, 1119.
Βρέχω. ἔβραχεν I, 1235. II, 573. IV, 642.
Βριαρός. βριαρὸν III, 1248. βριαρὴν II, 539. III, 1322.
Βρίθω. βεβρίθει IV, 177. βρίσαντες I, 384. (ol. βρίσαντε) βριθόμενοι III, 1398.
Βριθύς. βριθὺν I, 958.
Βριθοσύνη. βριθοσύνη I, 390.
Βρίμη. βρίμη IV, 1677.
Βριμὼ III, 861. 862. 1211.
Βρομέω. βρομέουσι IV, 787. βρόμεον II, 597.
Βρόμος III, 1302. 1328.
Βροντή. βροντῇ I, 511.
Βρότεος. βροτέας IV, 869.
Βροτοί. βροτῶν II, 230.
Βρόχος. βρόχον I. 1065.
Βρυγηΐδες. Βρυγηΐδας IV, 330. (ol. Βρυτηΐδας)
Βρυγοὶ IV, 470.
Βρυχάομαι. βρυχήσατο IV, 19.
Βρυχὴ II, 83.
Βρυχηδὸν III. 1374.
Βρύχιος. βρυχίης I, 1310. βρυχίαι IV, 946.
Βρύχω. βέβρυχε IV, 629. βεβρυχὼς II, 831.
Βρώμη. βρώμης III, 1058. IV, 619.
Βρῶσις. βρῶσιν III, 329.
Βύζηρες II, 396. Βύζηρας II, 1246.
Βυθός. βυθοῖο IV, 887. 1237. βυθὸν IV, 1618.
Βύκτης. βυκτάων III, 1328.
Βῶλαξ IV, 1734. βώλακι IV, 1562. βώλακα IV, 1750. βώλακες III, 1334.
Βῶλος. βώλοιο IV, 1736. βῶλον III, 1055. 1336. 1393. IV, 1552. 1756.
Βωμός. βωμοῦ I, 408. βωμοῖο IV, 118. βωμῷ I, 418, II, 699. βωμὸν I, 359. 403. 538. 966. 1123. II, 484. 522. 532. 689. 694. 928. IV, 1715. βωμοὶ IV, 651. 1219. 1622.
Βώσεσθε. v. βόσκω.

Γ.

Γαῖα I, 496. 762. 1143. II, 1211. III, 164. 716. 864. 1085. IV, 1231. 1408. 1509. γαίης I, 63. 243. 255. 535. 706. 715. 1131. 1177. 1200. II, 39. 141. 370. 418. 536. 794. 1090. 1138. III, 373. 679. 1367. IV, 293. 307. 511, 562. 629. 741. 848. 1208. 1271. 1376. 1416. 1426. 1552. 1567. γαίῃ I, 428. 1323. II, 151. 177. 460. 666. 788. 870.

1275. III, 204. 856. IV, 107. 292. 388. 480. 988. 1500. γαίην IV, 1779. γαῖαν I, 174. 572. 691. 830. 904. 930. 1298. 1305. 1348. II, 204. 347. 375. 499. 525. 619. 637. 690. 723. 891. 975. 978. 996. 1001. 1010. 1015. 1245. 1279. III, 589. 601. 699. 744. 775. 892. 1122. 1136. 1191. 1359. 1374. IV, 33. 98. 183. 231. 349. 369. 551. 722. 1060. 1419. 1474. 1536. 1570. 1577. 1624. γῆν II, 352. 748. IV, 132.
Γαιηγενής. γαιηγενῆ III, 1186.
Γάλα III, 1199. γάλακτος IV, 813. 1735. γάλακτι III, 223. IV, 977. 1739.
Γαληναίη. γαληναίῃ I, 1156.
Γαλήνη. γαλήνῃ IV, 1049.
Γάμος IV, 1143. γάμου IV, 806. 1202. γάμοιο IV, 1196. γάμον II, 529. IV, 1161. γάμων I, 866.
Γαμφηλαί. γαμφηλῇσι II, 188.
Γανυμήδης. Γανυμήδεα III, 115.
Γάνυμαι. γάνυται I, 778. 881. γάνυσθαι II, 184. IV, 997.
Γάρ II. 155. paſſim.
Γαράμας. Γαράμαντα IV, 1494.
Γαστήρ. γαστρὶ I, 1176. γαστέρι II, 233.
Γατομέω. γατομέοντες II, 1006.
Γαυλός. γαυλῷ III, 758.
Γαῦρος IV, 1606.
Γάω (pro γείνομαι) γεγάασι II, 1164. III, 336. 731. γεγαῶτα III, 421. γεγαυῖα III, 535. γεγαυῖαν I, 719. III, 244. 1075.
Γε II, 755. 796. III, 355. paſſim.
Γείνομαι. γείνατο I, 36. 143. 232. IV, 896. ἐγείνατο II, 237.
Γειομόρος III, 1387. γειομόροι IV, 1453.
Γειοτόμος. γειοτόμον I, 687.
Γελάω. ἐγέλασσεν I, 485. ἐγέλασσαν IV, 1171.
Γέλως III, 102. γέλω IV, 1723.
Γενεή IV, 727. γενεῆς IV, 1016. γενεῇ III, 605. γενεὴν I, 20. 203. II, 762. 990. III, 339. 354. IV, 1212.
Γενέθλη I, 133. 810. γενέθλης II, 521. III, 358. 599. γενέθλην I, 962. II, 1140. IV, 1108.
Γενέθλιος. Γενεθλίῳ II, 3.
Γενειάδες I, 474.
Γενηταῖος. Γενηταίη II, 1009. Γενηταίην II, 378.
Γένος I, 618. 824. II, 1152. III, 402. 920. IV, 262. 614. 992. 1414. 1517. 1741. 1773.
Γένυς. γένυν IV, 159. γένυες II, 83. γενύων III, 498. 1028. 1183. γενύεσσι II, 281. IV, 155. γένυσσι IV, 830.
Γεραιός II, 254. 309. 419. γεραιὴ I, [illegible]. 315.
Γεραιστός. Γεραιστὸν III, 1244.
Γεράνδρυον I, 1118.
Γεραρός. γεραρῷ I, 620. γεραροὶ I, 683. γεραροὺς IV, 203.
Γέρας I, 829. II, 249. γεράων I, 615.
Γέρων II, 266. 453. 463. γέροντος II, 243. 301. 492. γέροντι II, 263. γέρον II, 411.
Γέφυρον I, 1042.
Γεωμόρος. γεωμόρῳ I, 1214.
Γῆ. γῆν II, 352. 748. IV, 132.
Γηγενής. γηγενέος IV, 151. γηγενέες I, 510. 943. 951. 989. III, 1355. γηγενέων I, 1006. III, 1048. 1338. 1347. 1391. IV, 1034. γηγενέεσσι III, 1380. IV, 365.
Γηθέω. γήθει I, 436. [illegible] IV, 93. ἐγήθησεν III, 925. γήθησε IV, 1126. γήθησ[illegible] I, 449. 1329. γεγήθει I, 8[illegible]. γηθήσειν II, 442. γηθήσας IV, 1369. γεγηθὼς II, 707. III, 1014.
Γηθοσύνη. γηθοσύνῃσιν II, 878.
Γηθόσυνος I, 350. IV, 171. γηθόσυνοι I, 1279. II, 435. III, 259. 490. 1171. 1255. IV, 298.

1514. 1726. γηθόσυναι I, 784. γηθοσύνας IV, 620.
Γηραιὸς II. 1153.
Γηραλέος. γηραλέον I, 194.
Γῆρας I, 684. II, 183. 221. IV, 872. γήραος I, 98.
Γηράσκω. γηράσκοντα I, 166. γηράσκοντας II, 89.
Γῆρυς I, 1244. IV, 1242. γῆρυν IV, 731.
Γηρύσασθαι II, 845.
Γίγαντες III, 1054.
Γίγνομαι (γίνομαι). γίγνεται III, 1273. IV, 175. 1510. γένετο I, 1103. III, 145. 815. 919. 1196. IV, 1764. γέντο III, 1321. IV, 225. ἔγεντο I, 1141. IV, 1427. ἐγένοντο I, 502. IV, 1331. 1409. γένοιτο I, 900. γένωμαι III, 771. γιγνέσθω IV, 1585. γενέσθαι I, 1011. IV, 63.
Γιγνώσκω, γινώσκω. ἔγνων II, 486. ἔγνω I, 1254. IV, 48. 698. γνῶ III, 973. γνώωσι I, 661. γνοίητε I, 797.
Γλαῦκος I, 1310. Γλαύκοιο I, 182. II, 767.
Γλαφυρός. γλαφυρῆς III, 316. 844. IV, R. 582. 1609. (γλαφυρῇ IV, 582. V. L.)
Γλήνη. γλήναις IV, 1093. γλήνας II, 255.
Γλῆνος. γλήνεσιν IV, 429.
Γλυκερὸς III, 751. γλυκερῷ IV, 1454. γλυκερὸν II, 184. III, 121. 1341. IV, 1147. γλυκερὴ III, 290. IV, 1726. γλυκερῇ IV, 468. γλυκεροῖσιν IV, 1039. γλυκερῇσιν I, 1230. γλυκερώτεραι IV, 1774.
Γλυκύς. γλυκὺν I, 850. 881. IV, 410. γλυκίων III, 815.
Γλυφίς. γλυφίδεσσιν III, 218. γλυφίδας III, 282.
Γλῶσσα. γλώσσης III, 684. γλώσσῃσι I, 517. γλώσσας III, 378.
Γναθμός. γναθμοῖο III, 718.
Γνάμπτω. γνάμψε III, 1350. γνάμψαν II, 965. IV, 301. γναμψαι III, 1250. γνάμψαντες II, 350. 944. 1011.
Γνήσιος. γνήσια I, 810.
Γνὺξ II, 96. III, 1310. IV, 472.
Γνωτὸς I, 53. 165. III, 359. γνωτοὶ II, 1162.
Γοάω. γοάασιν III, 995. γοάασκεν I, 264. γοάασκον I, 293.
Γοερός. γοερῇ IV, 19.
Γόμφος. γόμφοις I, 369. II, 79. 614. 1112. III, 343. γόμφους I, 1005.
Γόνος II, 1206. γόνον III, 362.
Γόνυ, γοῦνυ II, 94. γουνὸς II, 94. γοῦνα II, 202. γούνατα I, 1174. 1270. III, 706. 804. 964. 1350. IV, 116. 779. R. 1048. γούνων III, 817. IV, 82. 1013. γούνασιν III, 1313. IV, 93. 940. V. L. 1048.
Γόος. γόον I, 275. III, 708. IV, 605. 624. 750. γόοι IV, 447. γόοιν I, 1057. II, 837.
Γοργώ. Γοργόνος IV, 1515.
Γουνάζομαι. γουναζόμεθα IV, 1668. γουνάζετο I, 1133. IV, 1029. γουνάζοιτο IV, 1053. γουνάσσωμαι IV, 747. γουναζομένη IV, 1668.
Γοῦμαι IV, 1014. γουνοῦτο IV, 1278. γουνούμενος III, 988.
Γραπτύς. γραπτῦς IV, 279. (al. γράπτυς)
Γραυκένιοι IV, 321.
Γραῦς. γρηὶ III, 72.
Γύαι. γύας I, 796. 1215. II, 810.
Γυῖον. γυῖα I, 44. 1008. II, 1250. IV, 1526. 1585. 1645. γυίων III, 1262. IV, 1367. γυίοις III, 63.
Γυμνὸς II, 707. III, 1282. γυμνὴ II, 109. γυμνὸν I, 1254. III, 1381. IV, 466. γυμνοῖσιν IV, 43.
Γυμνόω. γυμνωθεὶς III, 1043.
Γυνὴ I, 193. III, 291. IV, 1062. 1736. γυναῖκες I, 247. 292. 653.

683. 783. II, 1011. III 663. IV, 52. 1112. 1182. 1189. 1728. γυναικῶν I, 609. 863. II, 1026. III, 894. γυναιξὶν I, 869. 1070. II, 764. III, 488. 558. 1123. γυναῖκας I, 611.
Γυρτών. Γυρτῶνα I, 57.

Δ.

Δαημοσύνη. δαημοσύνην IV, 1273. δαημοσύνῃσι II, 175. C. II, 1262.
Δαήμων. δαήμονα I, 80. δαήμονες II, 874. δαήμονας II, 887.
Δαί I, 267.
Δαίδαλος. δαίδαλα I, 729. III, 43.
Δαιδάλεος. δαιδαλέη III, 237. δαιδαλέην III, 1154.
Δαΐζω. ἐδάϊξε II, 7. ἐδάϊξαν I, 1002. II, 768. δαΐξαι I, 62. 758. II. 432. III, 500. 593. δαΐζων III, 415. δαϊζομένην I, 814. δαϊχθεὶς IV, 1400.
Δαιμόνιος. δαιμονίη III, 712. 1120. IV, 95. 396. 1734. δαιμόνιε I, 476. 1257. δαιμόνιοι I, 865. II, 880.
Δαίμων I, 1141. II, 249. 421. III, 389. IV, 64. 1040. δαίμονος I, 443. 1119. δαίμονι III, 539. δαίμονα II, 719. δαῖμον IV, 448. 1597. δαίμονες I, 921. II, 260. IV, 1411. δαίμοσιν IV, 1459. δαίμονας IV, 1316.
Δαίνυμαι. δαίνυντο II, 305. δαίνυσθαι I, 1187.
Δαίρα. Δαίραν III, 847.
Δαΐς (pugna). δαΐ IV, 403.
Δαΐς (taeda), δᾴς. δαΐδων III, 1216.
Δαίς (epulum.) δαιτός II, 193. 232. δαιτί I, 458. δαῖτα I, 354. 979. 1150. 1185. II, 263. 495. 811. 1179. IV, 807.
Δαίτη. δαίτην II, 761.
Δαιτρεύω. δαίτρευον I, 433. II, 1178.
Δαΐφρων. δαΐφρονος I, 560.
Δαίω. ἔδαιε IV, 869. ἔδαιον IV, 69. ἔδαε IV, 989. δάε I, 724. III, 529. δαῆς III, 1209. IV, V. L. 713. 1147. ἐδάης III, 677. ἐδάησαν I, 878. δαείην II, 415. δαείη II, 470. III, 469. δαεῖεν I, 663. δασόμεσθα III, 909. ἐδάσαντο I, 529. δαήσονται IV, 234. δαῆναι I, 984. II, 311. IV, 1306. δεδαῆσθαι II, 1156. δαιόμενος V. L. II, 626. δαιομένη III, 661. δαιομένοις II, 701. δεδαημένος I, 200. δεδαημένον I, 147. δεδαημένοι II, 278. IV, 1278. δαισάμενοι II, 496. IV, 884. δαεὶς II, 57. δαέντες I, 916. III, 182. δεδαὼς I. 76. 140. 445. II, 247. δεδαῶτε I, 52.
Δάκρυ II, 242. III, 705. 760. IV, 1064. δάκρυσιν I, 297. III, 673. 1064. 1077.
Δάκρυον III, 462. δάκρυα I, 887. 1067. III, 674. 1119. IV, 34. 612. 625. 1704. δακρύοισι III, 805.
Δακρυόεις I, 535. IV, 1277. δακρυόεν IV, 1291.
Δακρυχέω. δακρυχέεσα I, 250. IV, 1029.
Δάκτυλος. δάκτυλοι I, 1129.
Δάκνω. δακὼν III, 1170. IV, 1521.
Δαλός. δαλοῦ III, 295. δαλῷ III, 291. δαλοῖς IV, 1720.
Δάμαρ III, 269. 922. IV, 369. 959. 1072. δάμαρτι III, 240.
Δαμάζω, δαμάω. δάμασσε II, 786. 954. ἐδάμασσε I, 218. II, 29. 85. IV, 451. 542. 1475. δαμάσσει III, 353. δαμάσσαι III, 395. δαμάσσειν IV, 1654. ἐδάμησαν I. 483. δαμῆναι I, 7. II, 417. III, 774. IV, 1658. 1677. δαμήμεναι III, 480.
Δάμνω, δαμνάω, δάμνημι. δαμνᾷ I, 464. δάμνανται II, 407. δέδμητο I. 610. δεδμημένον I, 1081. IV, 1649. δμηθῆναι III, 469.
Δανάη IV, 1091.

Δαναΐς I, 137.
Δαναοί. Δαναῶν IV, 262.
Δαναός. Δαναοῖο I, 133.
Δάπεδον. δαπέδοιο II, 1194. δαπέδῳ IV, 1526.
Δάπτω. ἔδαπτεν IV, 666.
Δαρδάνιος. Δαρδανίην I, 931.
Δάσκιος. δάσκιον II, 1285.
Δάσκυλος. Δασκύλε II, 776. Δάσκυλον II, 803.
Δάφνη. δάφνης II, 166. δάφνη II, 159.
Δειδίσκομαι. δειδίσκετο I, 558.
Δειδίσσομαι. δειδίσσεο II, 1221.
Δείδω III, 481. δεῖσεν I, 773. δείσατε IV, 1042. ἔδδεισαν III, 1293. δείδοικα IV, 1100. δείδια II, 636. V. L. 1205. III, 637. δείδιμεν III, 60. δείδιθι II, 617. δείσας III, 1387. δειδυῖαν III, 753. δειδιότες III, 1329.
Δειελινός. δειελινὸν I, 452.
Δείελος. δείελον I, 1160. III, 417.
Δεικνῶσθαι. ἐδεικανόωντο I, 884.
Δείκηλον R. I, 746. δείκηλα IV, 1672.
Δεικνύω. δεῖξε III, 1169. IV, 1571. δείξῃς IV, 862. δείξατε IV, 1415. δείξειν I, 361.
Δειλαῖος. δειλαίην III, 464.
Δειλός. δειλοὶ II, 244. δειλὴ I, 251. 279. III, 262. 633. 771.
Δεῖμα II, 627. III 810. IV, 823. 1169. δείματος IV, 1253. δείματι I, 632. II, 434. R. 535. 1058. III, 69[illegible] IV, 53. 136. 752. 803. 10[illegible]. 1341. δείματα I, 979. IV, 685. 735. δείμασιν II, 644.
Δειμαίνω. δειμαίνουσα IV, 796.
Δεινός [illegible]629. III, 1302. IV, 1506. δει[illegible] III, 1213. δεινοῖο III, 414. δειν[illegible] I, 543. II, 367. 1071. III, 231. 1232. 1333. 1366. IV, 17, 642. 790. δεινὴν I, 1102. δειναὶ IV, 787. δεινὰ III, 557. IV, 230. δεινῶν IV, 381.
Δειράς. δειράσι II, 705. (ol. δειράδι.)
Δειρή. δειρὴν I, 673. IV, 127.
Δελφῖνες IV, 933.
Δελφίνη. δελφίνην II, 706. (ol. δελφύνην.)
Δέμας I, 204. II, 37. 939. III, 415. 847. 1043. 1204. 1282. IV, 673. 862. 871. 877. 977. 1437. 1610. 1645. 1656.
Δέμνια I, 978.
Δέμω. δεῖμεν III, 37. ἔδειμαν IV, 251. 470. 518. ἐδείματο III, 1088. δειμάμενοι II, 928.
Δενδίλλω. δενδίλλων III, 281.
Δενδρήεις. δενδρήεντα III, 1244.
Δένδρον. δένδρεα I, 1142. II, 476. δενδρέων III, 207. IV, 1429.
Δεξιός. δεξιὰ I, 301. 930. II, 347. IV, 1623.
Δεξιάασθαι. δεξιόωντο II, 756. III, 258.
Δεξιτερός. δεξιτεροῖο III, 1306. δεξιτερῆς I, 313. 842. III, 1068. IV 1579. δεξιτερῇ I, 169. 769. 1238. II, 108. 599. III 872. IV, 45. 1709. δεξιτερὴν I, 344. IV, 100.
Δέος I, 639. II, 408. 577. 873. III, 603. 612. 742. 1221. IV, 584. 960.
Δέπας I, 472. δέπαος III 1036.
Δέρας (V. L. I, 254.) IV, 1319. (Cf. III. 404. IV, 1319.)
Δέρη IV, 707.
Δέρκω. ἔδρακον II, 911. III, 745. ἔδρακες IV, 928. ἔδρακεν IV, 867. 1137. δέρκεαι III, 363. δερκομένη II, 729. δερκομένης IV, 170. (ol. δερκομένη) δερκόμενοι II, 660. 725. IV, 571. 1049.
Δέρμα I, 324. 1195. 1206. II, 301 IV, 1438. δέρματι II, 112.
Δέρος I, 168. R. 245. 889. II, 120. 1209. 1226. III, 88. 180. 374. 404 620. IV, 87. 385.
Δέσμιος. δέσμιοι III, 203.
Δεσμός I, 102. δεσμῶν III, 62. δεσμοῖς I, 129. δεσμοὺς III, 808.

Δέσποινα. δεσποίνης I, 790. δέσποιναν IV, 1113.
Δευκαλίδαι. Δευκαλίδησιν IV, 266.
Δευκαλίων. Δευκαλίωνα III, 1087.
Δεῦρο I, 356. 442. 666. 802. II, 146. 777. 874. III. 25. 52. 336. 376. 777. 894. IV, 759. 1433. 1566.
Δεύτερος. δευτέρα IV, 775.
Δεύω. δεύει IV, 270. δεῦε III, 804. 1064. ἔδευσεν IV, 1136. δεύετο I, 473. 732. 750. ἔδευτο III, 1138. δεύοιτο II, 974. δευομένοισι I, 968. 1181. IV, 492. 1488.
Δέχομαι. δέχεται IV, 790. 951. δέχονται IV, 1217. δέκτο I, 1242. ἔδεκτο II, 1149. III, 190. 871. δειδέχατο I, 319. 1180. IV, 996. δέξατο I, 34. III, 231. IV, 1136. δέξο I, 420. δέχθε IV, 1554. δέχθαι I, 650. 822. II, 1277. III, 585. IV, 186. 1210. δέγμενος IV, 456. δεδεγμένοι I, 1001. III, 944.
Δέω. δῆσε IV, 880. δῆσαν I, 564. III, 1278. ἔδησαν I, 379. IV, 244. 524. δήσαντες II, 66. δέδεται I, 274. δησάμενοι II, 1014.
Δὴ II, 900.
Δηθὰ II, 651. 752. III. V. L. 571. 1246. et paſſim.
Δῆθεν I, 998. II, 384. 1156. III, 354. 1119. IV, 62. paſſim.
Δηθύνω. δηθύνειν II, 75. δηθύνοντες II, 985.
Δηϊάω. δηϊάασκον II, 142.
Δηϊλέων II, 956.
Δηΐμαχος. Δηϊμάχοιο II, 955.
Δήϊος. δηΐου II, 1078. δηΐῳ II, 139. δήϊον III, 1304. δήϊοι IV, 497. δηΐων IV, 201. δηΐοισιν I, 76. IV, 533. 1109. δηΐα I, 635.
Δηϊότης. δηϊοτῆτος I, 682. 1030. III, 1059. IV, 396. 1010. δηϊοτῆτι III, 234. IV, 338. δηϊοτῆτα IV, 421.
Δηϊόω, ἐδήϊον III, 1374. δηώσειαν (R., ol. δηϊώσ.) I, 244. δηϊόωντες IV, 490. δηώσεσθαι II, 117. δηωθῆναι R. I, 81. (ol. δηϊωθ.) IV, 1044. add. Δηόω.
Δηλέομαι. δηλήσεται IV, 831. δηλήσαιτο IV, 1088.
Δῆλος. δῆλον I, 308.
(Δῆμα. δήματι V. L. II, 535.)
Δημόθεν I, 7.
Δῆμος I, 141. 609. δήμου I, 310. 800. III, 472. δήμοιο I, 705. 714. 1352. IV, 6. δήμῳ I, 434. 1029. II, 1020. IV, 539. 544. δῆμον I, 105. 621. II, 675. III, 395. 639.
Δημότερος. δημότεραι I, 738. δημοτέροισι III, 606.
Δὴν I, 516. II, 794. paſſim. III, 571. R. L. IV, 740.
Δηναιός. δηναιὸν I, 334. II, 183. III, 590. IV, 1547. δηναιοὶ IV, 645. δηναιὰς III, 53.
Δήνεα III, 826. V. L. 1168. IV, 1. δήνεσιν III. 661. IV, 193. 559.
Δηόω. δηοῦντες I, 614. v. Δηϊόω.
Δῆρις. δῆριν IV, 1767.
Δηρὸν I, 8. 45. 595. 767. 807. 862. 870. 1072. 1363. II, 449. 517. 757. R. L. 879. 1258. 1287. III, 729. 811. 950. R. L. 1049. 1135. 1268. 1330. IV, 1328. 1354. 1680.
Δῆτα II, 232.
Δηὼ IV, 988. Δηοῦς III, 413. IV, 896. 986.
Δήω. δήεις. III, 941. δήομεν IV, 591. δήωμεν IV, 1336. δήοιμεν IV, 1460.
Διὰ ſaepius etiam cum aliis praepoſitt. ut ἐκ II, 558. V. L. 616. III, 73.
Διαβαίνω. διαβὰς I, 1199. III, 1294.
Διαγλαύσσω. διαγλαύσσουσι I, 1281. (V. L. διαγλαύσκουσι.)
Διαδηλέομαι διεδηλήσαντο I, 284. διαδηλήσωνται III, 579.
Διαείμενος. v. Δίημι.
Διαζάω. διαζώεσκον I, 1074. V. L. nunc διεζώεσκον.
Διακριδὸν I, 567. 729. IV, 721.
Διακείρω. διέκερσε I, 430.

Διακρίνω. διακρινέει III, 1129. διεκρίνοντο IV, 1179. διέκριθεν I, 498. διακριθέντες I, 856. V. L. nunc διακρινθέντες.
Διάκρισις IV, 1169.
Διαλείπω. δια-λείποντες IV, 1765.
Διαμοιράομαι. διεμοιρήσαντο I, 595.
Διαμοιρηδὰ III, 1029. (ol. διαμμοιρηδὰ)
Διαμπερὲς II, 319. 599. 804. R. L. III, 671. IV, 1203. 1253.
Διάνδιχα I. 934. II, 1109. III, 991. IV, 454.
Διανύω. διήνυσαν I, 935.
Διαπλώειν II. 629.
Διαπρὸ IV, 313
Διαπρύσιον I. 1273.
Διαπτοιέω. διεπτοίησε III, 1345.
Διαῤῥαίω. διέῤῥαισε IV, 33. διαῤῥαισθέντας III, 702. (ol. διαῤῥαισθ.)
Διασκαίρω. διασκαίροντες I, 574.
Διασταδὸν II, 67. IV, 942.
Διατεκμαίρομαι. διετεκμήραντο IV, 284.
Διατμήγω. διέτμαγεν III, 343. διέτμαγον II, 298. III, 1147. διατμήξειαν III, 1047. διατμήξωσι R. L. IV, 409. διατμήξασθαι I, 628.
Διατρίβω. διατριβώμεθα II, 883.
Διάτριχα II, 997.
Διαυγής. διαυγέα II, 1105. διαυγέες IV, 1575. διαυγέας I, 221.
Διαφαίνω. διεφαίνετο II, 1248.
Διαφράζω. διεπέφραδε I, 848. III, 741.
Διαχέω. διέχευαν III. 230.
Διδάσκω. ἐδίδαξε I, 66. 144. II, 257. ἐδίδαξαν II, 512.
Δίδυμος. διδύμοισιν III, 856.
Δίδωμι. ἔδωκαν III, 329. ἔδοσαν II, 96. δόσαν III. 540. 1316. IV, 423. 441. δῶκα IV, 806. δῶκεν I, 159. 968. II, 1170. IV, 63. 426. 1080. 1221. δώομεν I, 1335. δώωσι I 898. 1293. δώσω II, 290. III 404. IV, 87. δώσει I, 871. δοίην III, 420. δοίη III, 820. δὸς III, 391. δῆναι II, 1130. IV, 148. δώσειν III, 498. 768. 984. δωσέμεν III 767. δωσέμεναι II, 950.
Δειίδω. δειδέμεναι IV, 360. δειδομένη IV, 545.
Διειλύω. διειλυσθεῖσα IV, 35.
Διείρω. διειρομένη IV, 730. διειρομένοισι III, 494.
Διειρύω. διειρύσσασιν I, 687.
Διεκπεράω. διεξεπέρησαν II, 901.
Διεκπροαλὲς III, 73. (ubi tamen diviſim nunc ſcribitur.)
Διὲκ II, 187. 558. 620. III 888. 916. IV, 860. 963. R. L.
Διὲξ II, 642. R. L. 744. 750. (804. V. L.) IV, 16. R. L.
Διεξείργω. διεξείργουσι IV, 409. V. L.
Διεξελαύνω. διεξελάσησι III, 879.
Διεξερέεσθαι I, 327.
Διερός. (διερὸ Var. Lect. II, 1033.) διερῇ I, 184. διερὴν II, 1100. διεροῖς IV, 1457.
Διέχω. διέσχανεν IV, 1696. διασχόμενος III, 283.
Δίζομαι. δίζετο I, 1208. (V. L. δίζητο) διζήμεθα IV, 397. δίζεσθαι I. 1303. IV, 508. διζήμενος III, 1179. IV, 1473. διζημένω IV, 124.
Δίη. Δίῃ IV, 425. 434.
Διηέριος. διηερίην IV, 954. διηερίαι II, 227.
Διήκω. διήκεο II. 411. V. L.
Διήλυσιν IV, 1573.
Διηνεκὲς II, 480. II, 391. R. L. IV, 1247.
Διηνεκέως I, 649. 847. II, 391. (V. L.) III. 400.
Διΐημι. διαειμένος II 372.
Διϊκνέομαι. διΐκεο R. L. II. 411.
Δικάζω. δικάζει II, 1028. δικάσσει IV, 1117. δικάσσῃ IV, 376. δικάσσῃσι IV, 347 δικαζέμεν IV, 1105.
Δίκαιος. δίκαιοι II. 1182.
Δικασπόλος. δικασπόλον IV, 1178.
Δίκη. II, 1019. III, 209. IV, 372. δίκης I, 1219. IV, 1057.

1201. δίκῃ III, 130. 427. δί-κην IV, 1100. 1104. δίκας II, 1028.
Δίκηλον I, 746. Vet. L. nunc δεί-κηλον.
Δικλίς. δικλίδες III, 236. δι-κλίδας I, 787. IV, 26.
Δικραίρα IV, 1613. V. L.
Δίκρη R. L. IV, 1613.
Δικταῖος. Δικταίης II, 434. Δι-κταίην IV, 1640. Δικταῖον I, 509. 1130.
Δινδύμιος. Δινδυμίην I, 1125.
Δίνδυμος. Δινδύμα I, 1093. Δίν-δυμον I, 985. 1147.
Δινέω. ἐδίνεον II, 695. δινηθεὶς II, 1046. δινηθέντες I, 1059. IV, 1535.
Δινεύω. δινεύεσκον I, 1184. IV, 1456. δινεύεσκε III, 835. δι-νεύοντα IV, 1644. δινεύεσκον I, 215. δινεύεσκε IV, 1667. δι-νεύσας III, 310.
Δίνη. δίνῃ I, 935. 1239. δίναις II, 368. IV, 613. 842. 918. δίνῃσι I, 1327. δίνας I, 645. 1155.
Δινήεις II, 355. 401. 551. 596. δινήεντος I, 36. δινήεντα II, 168.
Δινωτός. δινωτὸν III, 44. IV, 222.
Διόθεν II, 461. 993. IV, 270.
Δῖος. I, 38. δῖα I, 949. 1213. II, 1038.
Δίπλαξ. δίπλακα I, 326. 722.
Διπλόος. διπλόον I, 808. δι-πλόαι III, 138. διπλόα I, 588. II, 536. 699.
Δίπτυχα II, 32.
Δὶς I, 741. II, 591.
Δίφρος. δίφρῳ IV, 219. δίφρον III, 1235. δίφροι I, 752.
Δίχα I, 1059. II, 36. IV, 501. 949.
Διχῆ IV, 289.
Διχθάδιος. διχθαδίην III, 397.
Διχόμηνις I, 1231. διχομηνίδα IV, 167.
Διχοστασία. διχοστασίης IV, 500.
Διχόω. διχόωντο IV, 1616.
Δίψα IV, 1397. δίψῃ IV, 1442. 1459. 1652. δίψαν III, 1349. IV, 1417.
Διψακὸς II, 653.
Διψάλεος. διψαλέῳ IV, 678.
Διψάς. διψάδος I, 1147.
Δίω. δίεν IV, 181. δίηται II, 330. δίεσθαι I, 1250. (ex emend.) IV, 498.
Διωλύγιος. διωλυγίης IV, 1258.
Διώνυσος. Διωνύσοιο I, 116. IV, 540. Διωνύσῳ IV, 424.
Δμωαὶ I, 261. III, 254. IV, 1722. δμωάων III, 666. δμωῇσιν III, 890. δμωὰς IV, 1222.
Δμῶες I, 261. 305. 355. III, 272. 299. δμώεσσι I, 234. 266.
Δμωὶς I, 285.
Δνοφερός. δνοφερὴν III, 1055. (δνοφερὰς Br. II, 164.)
Δοάζω. δοάσσαι III, 955. δοάσ-σατο III, 770.
Δοιάζω. δοιάζεσκεν III, 819. δοιά-ζοντο IV, 576.
Δοιάντιος. Δοιάντιον II, 988.
Δοίας. Δοίαντος II, 373.
Δοιός. δοιὼ I, 396. 735. II, R. L. 426. 490. III, 123. 161. 409. IV, 1483. δοιαὶ III, 870. IV, 311. δοιάων IV, 1708. δοιὰς IV, 330. δοιοὺς II, 52. IV, 529. δοιὰ II, 853.
Δοκεύω. δοκεύ[?]ης III, 1056. δο-κευέμεν IV, [?]5. δοκεύων II, 1271.
Δοκέω II, 1143. III, 548. ἐδό-κησε II, 204. III, 619. IV, 1480. δόκεον IV, 666. δεδοκη-μένος II, 406. δεδοκημ[?] IV, 1660. δεδοκημέναι IV, 900.
Δολίονες I, 947. 952. 961. 1022. 1058. Δολίοσιν I, 1018.
Δολιόνιος. Δολιονίῳ I, 1029. Δο-λιονίῃσι I, 1070. Δολιονίην II, 765.
Δόλιος. δολίῃσιν IV, 59. (ol. δολίαισιν.)

Δολιχός. δολιχοῦ IV, 1288. δολιχῆς I, 21. IV, 586. δολιχὴν I, 568. III, 602. IV, 150. 838. δολιχῆσιν I, 914.

Δολόεις. δολόεσσα III, 89. δολόεσσαν II, 423.

Δολοκτασία. δολοκτασίῃς IV, 480.

Δολοπήϊος I, 585.

Δολοπηΐς. Δολοπηΐδα I, 68.

Δολόω. δολωθεὶς II, 948. IV, 456.

Δόλος III, 781. δόλῳ III, 687. δόλον I, 1295. III, 12. 20. 191. 599. 720. IV, 7. 404. 421. 438. 462. δόλοισι III, 373. IV, 343. δόλους I, 52. III. 578. 592.

Δολοφροσύνη. δολοφροσύνῃσιν IV, 687.

Δόμαιος. δομαίους I, 737.

Δομή. δομὴν III, 1395.

Δόμος IV, 32. δόμου III, 577. δόμοιο III, 217. 645. IV, 35. 665. 1068. δόμῳ II, 44. 250. δόμον I, 853. II, 239. III, 538. 609. 622. 723. V. L. IV, 347. 1037. δόμοι III, 238. IV. 772. δόμων I, 306. 776. 1212. II, 814. III, 448. 723. R. L. IV, 40. 710. δόμοις I, 148. 210. 225. 304. 447. 818. II, 293. 435. 457. 653. 1021. 1153. III, 756. 835. IV, 97. 242. δόμους I, 244. 695. II, 544. III, 1097. IV, 440.

Δονακώδης. δονακώδεος II, 818.

Δόναξ. δονάκων II, 825. δονάκεσσι III, 6. δόνακας III, 198.

Δονέω. δονέεσκεν III, 1377. δονέοντο I, 223. δονεύμενα III, 1295.

Δορίκτητος. δορικτήτῃς I, 806. V. L. ſed nunc δορυκτήταις.

Δόρπος. δόρποιο I, 1173. II, 226. 307. 1229. δόρπῳ III, 301. δόρπον II, 157. 304. IV, 883.

Δόρυ I, 466. 468. 526. 756. III, 582. 1248. 1250. 1322. IV, 582. δούρατος II, 1112. δούρατι II, 1119. δουρὶ I, 1033. II, 139. 831. III, 416. 1046. 1187. 1279. 1330. δούρατα I, 370. 1003. 1163. II, 1066. 1127. 1190. IV, 414. 1050. 1156 δοῦρα II, 79. 597. δούρασι II, 1063. III, 321. 1356. 1348.

Δορύκτητος. vid. Δορίκτητος.

Δοτήρ. δοτῆρι I, 89.

Δούλιος. δούλια IV, 38.

Δουπέω. δούπει II, 1057. δεδουπότος I, 1304. IV, 557.

Δοῦπος II, 82. 553. 1036. δούπῳ IV, 1688. δοῦπον II, 194. 1068. III, 954.

Δουράτεος. δουρατέοις II, 381. V. L. ſed nunc 1017.

Δουρ. v. Δόρυ.

Δόχμιος I, 1169.

Δράκων II, 405. IV, 1541. δράκοντος III, 1178. δράκοντες III, 1215.

Δράσσω. δραξαμένη I, 1131.

Δρεπάνη. δρεπάνῃ IV, 990. δρεπάνην IV, 1223.

Δρέπανον II, 982.

Δρήστειρα III, 700.

Δρίον. δρία IV, 970.

Δροσερός. δροσεραῖς II, 164.

Δροσόεις. δροσόεντα I, 1282.

Δρυΐνος. δρυΐνοισι I, 1124. III, 1215.

Δρυμός. δρυμοῖο IV, 1684. δρυμὸν III, 581.

Δρύοπες. Δρυόπεσσιν I, 1213. 1218.

Δρύοχος. δρυόχους I, 723.

Δρύπτω. δρύψε II, 109. III, 672.

Δρῦς. δρυὸς II, 479. 1147. 1272. IV, 162. δρύες III, 1376. δρυσὶν III, 968.

Δύη. δύης I, 907. IV, 38. δύῃ IV, 1649. δύην I, 120. II, 769. IV, 1387.

Δυηπαθής. δυηπαθέων ἀνθρώπων IV, 1165.

Δυηπαθίη. δυηπαθίῃ IV, 1395.

Δύναμαι. δύναται IV, 602. δύνατο I, 314. IV, 854. ἐδύναντο III, 1249. δύναιτο III, 535.

Δύνω. δύνει III, 764. δῦνε I, 195. 263. 638. III, 832. IV, 206. 724. ἔδυνε I, 582. II, 921. δῦνον IV, 967. ἔδυσαν II, 293. (ol. ἔδυσσαν.) δῦ III, 1256. ἔδυ I, 1195. III, 1407. IV, 771. 1618. 1629. δύῃ III, 1144. δύνειν I, 627. δῦναι I, 635. δῦναι II, 1770. δύντες I, 1025. IV, 1180. δύετο I, 581. III, 1191. IV, 1524. ἐδύσσετο Vet. L. I, 63. (ἐδύσατο R. L.) ἐδύσατο IV, 865. (Br. IV, 775.) δύηται IV, 1545. δυομένα I, 925. δυομένῃσι III, 225. R. L.

Δύο I, 185. 945. Cf. Δύω.

Δυοκαίδεκα III, 838. IV, 1386.

Δύπτω. δύπτοντες I, 1008. δύψας I, 1326.

Δυσάμμορος I, 253. 286. III, 809. δυσάμμορον II, 218. IV, 83. δυσάμμοροι I, 685.

Δυσάσχετος II, 272.

Δυσαυχής. δυσαυχέες III, 976.

Δύσζηλος. δύσζηλοι IV, 1089.

Δυσήνεμος. δυσήνεμον I, 593.

Δυσηχής. δυσηχέας III, 96.

Δυσίμερος. δυσίμερον III, 961. IV, 4.

Δύσις I, 1202. δύσιες I, 85.

Δυσκέλαδος IV, 565. δυσκελάδοισιν III, 593.

Δυσμενέω. δυσμενέοντας III, 352.

Δυσμενής. δυσμενέων I, 679. IV, 397. 448. 1157.

Δύσμορος III, 783.

Δυσπαλής. δυσπαλέας IV, 52.

Δύσπνοος. δυσπνοίοιο I, 1069.

Δύσφημος I, 1137.

Δυσχείμερος. δυσχειμέρα I, 213.

Δυσχείμων. δυσχείμονας IV, 635.

Δυσώνυμος II, 258.

Δύω I, 163. 407. 752. 1300. 1306. II, 241. 273. 318. 416. (V. L.) III, 178. 495. 1174. IV, 81. 1465.

Δυώδεκα I, 1079. 1318. II, 531. IV, 1221.

Δυωδέκατος. δυωδεκάτῳ II, 899.

Δωδωνίς. Δωδωνίδος I, 527. IV, 583.

Δῶμα III, 36. 640. 679. 796. IV, 1112. δώματος II, 1075. δώματα I, 94. 785. 849. 974. II, 497. III, 177. 213. 387. (Br. 679.) 709. 1072. 1155. IV, 722. 752. 1038. 1118. δώμασιν IV, 1025.

Δωμάω. δωμήσαντες II, 531.

Δῶρον III, 152. δῶρα I, 419. 657. 675. 768. II, 814. III, 906. 910. 1184. IV, 422. 1420. 1705. δώροις IV, 416.

Δωτίνη. δωτίνης I, 89. III, 852.

E.

Ἕ v. ſub Οὗ.

Ἑκνός ἑκνῷ IV, 196. ἑκνὲς IV, 1155. 1189.

Ἐάω. εἴα II, 74. 185. εἰᾶτε I, 873. ἐάσῃς IV, 825. (ubi vulg. ἐάσσῃς.) ἔα III, 1120.

Ἑβδόματος. ἑβδομάτῳ IV, 1223.

Ἐγγείνομαι. ἐγγεγαῶτα IV, 1561.

Ἐγγελάω. ἐγγελάσῃ III, 64.

Ἐγγενέτης. ἐγγενέταις IV, 1549.

Ἐγγυαλίζω. ἐγγυάλιξε I, 489. 770. II, 1[illegible]. 968. 1150. III, 1016. 1205. IV, 294. 1752. ἐγγυάλιξαν I, [illegible]181. ἐγγυαλίξω II, 55. ἐγγυαλί[illegible] 245. III, 1027. ἐγγυαλίξαι II, 446. IV, 1554.

Ἐγγύθεν. II, 137. 1122. [illegible] 122. IV, 1423.

Ἐγγύθι I, 633. II, 35. 2[illegible]4. III, 927. IV, 118. 1074. 1444.

Ἐγείρω. ἔγειρεν III, 752. ἤγειρε II, 165. ἐγειρομένα III, 1386.

Ἐγκαλέω. ἐγκαλέοντες I, 1125. V. L. (codd. ἐγκαλέσασα III, 861.

Ἐγκαταβάλλω. v. Ἐνικαταβάλλω.
Ἐγκαταλέγω. ἐγκατέλεκτο IV, 431.
Ἐγκατανάω. ἐγκατένασσεν III, 116.
Ἐγκαταπίπτω. Ἐγκατατίθημι. v. Ἐνικαταπ. et Ἐνικατατ.
(Ἔγκειμαι II, 628. V. L.)
Ἐγκλάω. ἐνέκλασεν III, 307.
Ἐγκλείω. v. Ενικλείω.
Ἐγκλιδὸν I, 790. III, 1008.
Ἐγκλῖναι I, 62. V. L.
Ἐγκονέω. ἐγκονέοντες II, 812. ἐγκονέεσαν IV, 66.
Ἐγκρίνω. v. Ἐνικρίνω.
Ἐγκρύπτω. ἐνέκρυψε I, 170.
Ἐγκτερεΐζω. ἐνεκτερέϊξαν I, 1060.
Ἐγρήσσω. ἐγρήσσοντες II, 308. ἐγρήσσοντας IV, 1124.
Ἔγρομαι. ἔγρεσθαι IV, 1352. ἐγρέσθω IV, 666. ἔγρεσθε II, 884. ἐγρομένη III, 294. IV, 671. ἐγρομένοιο I, 1159. ἐγρομένοισιν I, 1105. V. L.
Ἐγχείη. ἐγχείησι I, 1001. II, 1073. ἐγχείας IV. 1055.
Ἐγχελεῖς. Εγχελέεσσιν IV, 518.
Ἔγχος I, 769. III, 1231. 1286. IV, 223.
Ἐγχρίμπτω. v. Ἐνιχρίμπτω.
Ἐγὼ I, 20. paſſim. ἐμεῖο I, 891. II, 317. 487. V. L. 776. III, 93. 307. 310. 403. 477. 716. 721. V. L. 1076. 1112. IV. 383. R. L. IV, 743. ἐμέθεν I, 901. III, 352. 904. IV, 30. ἐμεῦ I, 1343. II, 888. III. 1109. [illegible] IV, 1654. μοὶ I, 703. 9[illegible]2. 904. II, 256. 446. [illegible]8. paſſim. ἐμοὶ I, 345. 356. [illegible]3. 488. III, 66. 92. 49[illegible] 551. (ubi Br. ἐμοί.) 1071. [illegible] II, 779. 1158. III, 18. IV, [illegible]49. 796. με I, 467. (ubi Br. μ[illegible]·) II, 712. 898. 1333. paſſim. III, 219. 237. 429. 792. 844. I, 389. 464. 729. 975. (V. L. III, 1113.) IV, 370. 742. 1014. 1022. 1743. (ubi Br. fere ἔμ', ἐμέ.)
Ἔγωγε I, 345. 840. II, 483. paſſim.
Ἐγὼν I, 689. II, 236. 290. paſſim. R. L. III, 262. IV, 1021.
Ἐδέθλια IV, 630.
Ἔδεθλον IV, 330.
Ἐδητύς. ἐδητύος I, 1072. II, 228. 269.
Ἕδνον. ἕδνοισιν I, 977. II, 239.
Ἕδος I, 187. 1099. IV, 250. ἑδέων II, 429.
Ἕδρη. ἕδρης I, 385.
Ἑδριόω. ἑδριόωντες III, 170. ἑδριόωντο I, 330. 530. 1671. 1344.
Ἔδω. ἔδων I, 1289. ἔδοντες I, 1074. IV, 265.
Ἐδωδή. ἐδωδῆς II, 196. 266. 452. ἐδωδῇ II, 1013. ἐδωδὴν II, 223. III, 299.
Ἐέλδωρ I, 282.
Ἑέρση III, 1020.
Ἕζομαι. ἕζετο I, 1170. III, 455. 1369. IV, 1332. (ubi cum ἀνὰ pro ἀνέζετ'.) ἕζεσθαι IV, 692. ἑζόμενος IV, 200. ἑζομένη III, 796. ἑζόμενοι I, 912. II, 305. IV, 493. Add. ἕω.
Ἔθειρα. ἔθειραι I, 223. II, 708. ἐθείραις I, 672. ἐθείρας III, 829. IV, 1303.
Ἐθελημὸς II, 656.
Ἐθέλω. ἐθέλεις R. L. I, 890. V. L. III, 332. ἐθέλει IV, 1276. ἐθέλῃς V. L. I, 890. 892. R. L. III, 332. ἐθέλησθα II, 55. III, 404. ἐθέλοις I, 828. ἐθέλοι III, 180. ἐθέλων IV, 985. 1103. ἐθέλοντα I, 1217. ἐθέλοντες I, 749. IV. 1566. ἐθέλεσα IV, 1021. ἐθέλεσαι IV, 194.
Ἔθνος III, 212. IV, 240. ἔθνεα II, 1207. 1227. III, 1275. IV, 5. 646.
Εἰ paſſim. II, 236. 342. 413. 933. III, 61. V. L. 166. III, 730. 1083. V. L. IV, 1169. R. L. IV, 1511.

Εἰαμενή. εἰαμενῇ II, 818 εἰαμενὴν III, 1220. εἰαμενῆσ' II, 795. εἰαμενῇσιν III, 1202. IV, 314.

Εἰαρινός. εἰαρινῷ IV, 961.

Εἴβω (pro λείβω.) εἴβεται II, 664.

Εἶδαρ εἴδατα, I, 456.

Εἶδος II, 785. εἴδεα IV, 1193.

Εἴδω. ᾔδειν II, 65. III, 309. οἶδα II, 210. 777. III, 33. οἶδεν II, 212. III, 933. εἴδετο II, 579. εἴδοντο II, 206. ἐείσατο IV, 522. 855. εἴσατο II, 582. III, 399. 502. IV, 145. 1478. 1589. 1733. εἴσαντο I, 718. 1024. εἴσεται II, 153. εἰδὼς I, 508. εἰδυῖα III, 103. εἰδόμεναι IV, 978. ἐειδόμεναι IV, 1616. ἐειδόμενοι III, 968. ἐειδομένους IV, 221. Cf. Ἰδεῖν.

Εἴδωλον. εἰδώλοισιν III, 1004. IV, 1280.

Εἶθαρ II, 408. III, 1313. IV, 1606.

Εἰκάθω. εἴκαθε I, 505. εἴκαθον II, 790. εἰκάθοι III, 849.

Εἴκελος III, 1283. 1351. εἴκελον III, 287. IV, 173. εἴκελοι V. L. IV, 657. ubi nunc εἰκέλαι. εἴκελα I, 544.

Εἴκω (cedo) εἶκον III, 886. εἴξειε IV, 1658. εἶξαι II, 338. III, 421. εἴξαντες I, 805. 1049. II, 295. III, 521. εἴξασα III, 797.

Εἴκω (ſimilis ſum). ἔϊκτο II, 39. IV, 1612. ἔοικας III, 1006. ἔοικεν I, 332. 658. II, 11. III, 16. 172. 476. 570. ἐοικὼς I, 461. 739. V. L. 764. ἐοικὸς II, 170. ἐοικότες IV, 672. 1280. ἐοικότα I, 1141. III, 594. IV, 375. ἐῴκει R. L. I, 764. III, 189.

Εἰλαπίνη. εἰλαπίνης I, 13. εἰλαπίνῃσι I, 819. 857. εἰλαπίνας IV, 1421.

Εἰλατίδης I. 41. 1241. 1248. 1347. Εἰλατίδην IV, 1470.

Εἰλείθυια I, 289.

Εἰλέω. ſ. εἴλω. εἶλει II, 571. IV, 181. εἰλεῖται IV, 1271. εἰλεῖτο IV, 1067. εἰλημένοι V. L. II, 859. ἐελμένοι I, 870.

Εἴλιγγος. εἰλίγγοισιν IV, 142. (dubia lect.)

Εἱλίσσω. εἱλίσσεται II, 981. εἱλίσσονται III, 138. 1220. IV, 140. 261. 1281. 1452. εἱλίσσετο IV, 1061. εἱλίσσοντο I, 844. IV, 937. εἱλίξασαι IV, 949. εἱλιγμένος IV, 1541. εἱλιχθεῖσα III, 655.

Εἴλυμα II, 1130.

Εἰλυός. εἰλυοὺς I, 1144.

Εἰλύω. εἰλυμένος III, 296. εἰλυμένοι R. L. II, 861. εἰλυμένου III, 1291.

Εἷμα. εἵματα I, 364. II, 1170. III, 932. IV, 671.

Εἶμι I, 838. 1295. II, 416. 799. IV, 30. 1744. εἶσι I, 577. 1172. III, 1240. IV, 39. 197. 675. 741. ἴασι I, 632. ᾔει I, 141. 741. 781. III, 456. 1405. IV, 179. ᾔεν R. L. IV, 454. ᾔεσαν III, 442. ἤισαν III, 1331 ᾔει III, 248. εἴσομαι R. L. III, 738. ἴεν II, 918. ἴομεν II, 870. ἴσαν I, 161. 237. III, 112. ἴασι I, 354 ἴοιεν II, 277. ἰὼν I, 1241. 1348. II, 582. III, 1200. IV, 1117. (Conject. II, 606.) ἰόντος I, 887. II, 107. 803. ἰόντι I, 1210. III, 166. ἰόντα IV, 1352. ἰόντες I, 39. II, 760. (Codd. II, 1162.) III, 534. 1145. IV, 722. ἰόντων (Var. L. I, 260.) II, 195. ἰοῦσιν I, 163. 246. 1333. III, 918. 1176. IV, [illegible]3. 644. 1219. 1254. 1583. V. [illegible] 1634. ἰόντας I, 650. III, 5[illegible]. IV, 995. ἰοῦσα III, 723. ἰο[illegible]ης I, 554. 934. 1015. ἰούσῃ IV, [illegible]. 744. 979. ἰοῦσαν I, 712. I[illegible] 552. III, 834. 915. 1155. IV, [illegible]6. 1043. R. L 1634. 1664. [illegible] I, 653. II, 290. ἰοῦσαι II, 251. 461. ἴμεν R. L. IV, 50. I, 720. 843. 1188. II, 540. III, 113. 892. 1176. IV, 1198. 849. 878. 1293. ἴμεναι I, 774. II, 684. ἰέναι III, 1165. 1173. ἴτε IV, 1444. 1584. Cf. ἴθι.

Εἰμὶ II, 343. IV, 1741. ἐςὶ I,
692. 694. 936. 1317. II, 12.
234. 353. 360. 445. 614. 735.
III, 160. 205. 546. 716. 927.
981. 1076. 1085. IV, 259.
282. 982. 1262. 1655. εἰμὲν
II, 1152. III, 393. IV, 1322.
ἐςὲ II, 252. 1124. III, 402.
IV, 1412. εἰσὶν I, 271. 307.
II, 388. 521. 543. 979. III,
139. 355. 772. IV, 630. ἔα-
σιν I, 442. 479. 1128. II, 41.
(Spur. 383.) 393. 468. 630.
743. 874. 882. 886. 982. 1018.
III, 173. 341. 976. 1071. IV,
280. 772. 823. 992. 1052. 1621.
ἦα III, 978. ἦν III, 231. 501.
IV, 1226. Br. IV, 1442. ἔην
I, 134. 204. 282. 760. 763.
969. II, 43. 138. 438. 517.
1091. III, 361. IV, 176. 024.
1312. ἦεν I, V. L. 74. 79. 142.
205. 253. 768. 861. 960. 963.
974. 1193. 1290. II, 167. 196.
198. 294. 456. 472. 578. 605.
854. 1176. 1285. III, 239.
273. 319. 749. 836. 1201. 1245.
1315. 1407. IV, 51. 106. 262.
297. 362. V. L. 451. 455. 728.
853. 976. 1603. ἔσαν I, 730.
735. 952. II, 1. 53. 409. 990.
1098. III. 236. 360. IV, 263.
1151. 1278. 1389. 1429. ἔσκε
I, 208. 747. 754. 1117. III,
195. 1290. IV, 331. 1173.
1646. ἔσκο[illegible]V, 899. εἴην III,
704. 111[illegible] εἴη II, 231. III,
144. 79[illegible] 1101. IV. 249. 502.
[illegible] I, 2[illegible]II, 9. IV, 1774. ἔοι III,
848. [illegible]σομαι III, 989. ἔσσεαι III,
1[illegible]. 1124. ἔσσεται I, 291,
[illegible]3. II. R. L. 261. 334. 345.
4[illegible]5. 891. 1282. III, 93. 350.
407. 480. 514. 781. 797. 943.
1005. 1044. IV, 403. 832.
1105. ἔςαι III, 184. 358.
ἐσσόμεθα I, 870. ἔσσεσθε IV.
390. ἔσσονται IV, 840. ἔσον-
ται II, 422. εἶναι I, 1038. II,
22. 31. 39. 887. 1276. III,
507. 603. 713. IV, 805. 1357.
ἔμεν III, 629. ἔμμεναι I, 173.
232. 1022. 1339. II, 245. 870.
1075. 1206. 1223. III, 362.
457. 1107. IV, 239. 377. 684.
987. 1559. 1643. ἔσσεσθαι I,
469. II, 646. III, 524. 550.
590. IV, 255. ἔσεσθαι II, 253. ἔςω
III, 82. 143. 1046. IV. 95. 372.
ἐὼν II, 470. 707. 919. IV,
545. 1458. 1603. 1676. ἐόντος
I, 779. II, 153. III, 1070.
ἐόντι III, 92. ἐόντα I, 99. 135.
991. 1252. II, 871. III, 130.
408. 428. 975. 1180. IV, 323.
443. 1642. ἐόντες I, 484. 950.
II, 235. 1111. 1162. IV, 1212.
1560. ἐοῦσα III, 1344. IV, 65.
745. 815. ἐούσης IV, 1736.
ἐοῦσαν I, 602. 702. 1199. II,
539. IV, 196. 573. 1106. 1118.
Εἰν (pro ἐν.) I, 460. IV, 232.
Εἰνάλιος. εἰναλίῃ I, 583.
Εἵνεκα I, 666. II, 180. 261. III,
721. IV, 191. 398. 809. 1099.
Εἵνεκεν II, 216. 1132. IV, 1034.
1716.
Εἴπερ II, 442.
Εἴπως II, 146.
Εἴργω. Ἐέργω. εἶργε IV, 1639.
ἐέργεις III, 427. ἔεργον II, 201.
ἐέργειν IV, 1208. ἐέργεται IV,
309. ἐεργομένη III, 649. εἰρ-
γομένην III, 653. (ubi ol. ἐρ-
γομ.) ἐεργμένον II, 550. ἐεργ-
μένοι IV, 1580. ἐεργόμεναι I,
775. ἐεργομένοισιν III, 184.
Εἰρεσίη. εἰρεσίῃ I, 608. 922. 964.
II, 47. 584. 649. IV, 210.
496. εἰρεσίην II, 558. εἰρεσίῃ-
σιν I, R. L. 114. 1152. II,
1032. IV, 1587.
Εἴρομαι. Εἴρεο (Imper) III, 982.
Εἰρύομαι. εἰρύονται IV, 1179.
εἰρύοιτο IV, 804. εἴρυσο IV,
372. εἴρυσθαι IV, 1207. Cf.
ἐρύω.
Εἴρω. ἔερτο III, 868.

Εἰς praepoſitio, paſſim. II, 355. 730. III, 41. IV, 385.

Εἷς IV, 286. ἓν I, 39. II, 322. IV, 135. 1335. ἕνα II, 604. IV, 498. μία II, 975. IV, 896. 1016. μίαν I, 396. II, 996. μιῆς I, 732. IV, 1708. μιῇ I, 149. 342. V. L. 384. 497. III, 1310.

Εἰσαγείρω. v. Ἐσαγείρω. Alia etiam ab εἰς compoſita ſub ἐς.

Εἰσάγω. εἰσαγάγοιτο III, 622.

Εἰσαιέν R. L. II, 716. (Cf. ἐσαιεί.)

Εἰσαΐω. εἰσαΐων I, 764. II, 194. III, 368. εἰσαΐοντι I, 1103. III, 145. εἰσαΐοντες II, 1086. 1198. III, 330. IV, 1184. 1363. (Br. L. IV, 405.) εἰσαΐοντας II, 19. 40. IV, 584. εἰσαΐεσαι III, 903.

Εἰσακούω. v. Ἐσακούω.

Εἰσαναβαίνω. εἰσαναβαίνει I, 1100. II, 938. εἰσανέβαν I, 846. 985. (εἰσανέβησαν Br. L. IV, 627.)

Εἰσάνειμι. εἰσανιόντα I, 1092.

Εἰσανέχω. εἰσανέχει IV, 1578. εἰσανέχοντα IV, 291. εἰσανέχεσαν I, 1360.

Εἰσαποβαίνω. εἰσαπέβαν IV, 650. εἰσαπέβητε IV, 1781. εἰσαπέβησαν R. L. IV, 627.

Εἰσαῦτις II, 294. ἐσαῦτις II, 1167.

Εἰσαφικάνω. εἰσαφίκανε III, 888. 1179. IV, 540. 614. 773. 777. εἰσαφίκανον IV, 1761.

Εἰσαφικνέομαι. εἰσαφίκοντο IV, 302. 645. εἰσαφικέσθαι IV, 1215.

Εἰσαφύω. εἰσαφύσαντο IV, 1692.

Εἰσβαίνω. εἴσβαινον I, 1276. (ubi Br. ἐσέβαινον.) II, 533. εἰσέβαν IV, 1692. εἰσβαίνειν IV, 1590. ἐσβαίνειν I, 1275. εἰσβάντες IV, 1392. εἰσβήσαντες II, 167.

Εἰσβάλλω. εἰσέβαλον I, 928. εἰσβαλέειν IV, 639. ἐσβαλέειν IV, 826.

Εἰσδέρκω. v. Ἐσδέρκω.

Εἰσείδω. εἰσιδέειν III, 775. ἐσίδοιεν II, 696. ἐσιδὼν I, 15. II, 777. IV, 875. ἐσιδῦσα IV, 55. ἐσιδόντες I, 322. II, 269. 581. 921. ἐσιδέσθαι I, 1361. III, 958.

Εἰσελάω. εἰσέλασαν II, 1267. IV, 635. εἰσελάσαντες II, 672. εἰσελάσαντας II, 1285.

Εἰσέρχομαι. εἰσελθῦσαι III, 39. ἐσελθέμεν R. L. I, 197.

Εἰσέτι I, 1354. II, 717. 850. 1146. III, 203. IV, 1153. paſſim.

Εἰσνοέω. εἰσενόησε I, 1229. IV, 873. εἰσενόησαν I, 1053. II, 1261.

Εἰσόκε I, 820. 873. 1001. II, 348. IV, 164. 763. paſſim. cf. εἰσότε.

Εἰσόπτομαι. εἰσόψεσθε II, 403. IV, 1039.

Εἰσοράω. εἰσορόωσαν IV, 960. εἰσορόων I, 241. 765. 1176. IV, 729. εἰσορόωντες I, 593. 594. 1166. II, 1038. IV, 660. εἰσορόωντας IV, 1245. εἰσορόωσα III, 77. 662. εἰσορόωσαι I, 550. IV, 1192. εἰσορόων III, 679. εἰσορόωνται I, 85. εἰσορόωντο IV, 975. εἰσοράασθαι II, 37. III, 8?5. 960. ἐσορώμενοι II, 563.

Εἰσότε II, 857. paſſim. cf. εἰσόκε.

(Εἰσπεράω. εἰσεπέρησαν V. L. IV, 627.)

Εἴσω R. L. I, 372. II, ?5. 136. 579. 736. III, 48. 31? ?51. IV, 712. ἔσω I, 390. ?, 73. ἔσσω I, 372. V. L.

Εἰσωπός. εἰσωποὶ II, 751.

Εἶτε II, 1188. paſſim. IV, 348. f. 715. f. 1598.

Εἶτις II, 968.

Εἴως V. L. III, 1326.

Ἐκ I, 804. 1109 paſſim. II, R. L. 94 356. V L. II, 424 933. III, 677. Interdum a particc. (cf. ἐξέτι, ἐξότε). a praepoſſ. διὰ, ὑπὸ, παρὰ ſeparatum, v. διὰ etc. add. II, 616. 668. III, 608 1319.
Ἕκαθεν I, 216. II, 965. IV, 1103.
Ἑκὰς I, 84. II, 134. 285. 856. III, 207. IV, 131. 284. 354. 568. 1651.
Ἑκατέρω. II, 855. IV, 90. 1293.
Ἕκαστος I, 240. 854. II, 152. IV, 185. 682. 1291. ἑκάστῳ II, 762. IV, 1126. ἑκάστῳ I, 728. 944. III, 137. ἕκαστον I, 884. 1153. II, 240. IV, 1030. ἑκάστην I, 262. IV, 1147. ἕκαστοι I, 872. III, 824. ἕκαστα I, 327. 339. 394. 461. 498 839. 1097. II, 212. 391. 633 974. 1181. III, 355. 401. 437 493 816. 926. 1040. 1144. 1165. (codd. 1166.) 1198. IV, 350. 463. 497. 594. 711. 730. 1319. 1346. 1360. 1471.
Ἑκάτερθεν I, 219. 369. 387 564. II, 52. 103. 596 676. III, 45. 237. 672. 870. 1257. IV, 1574. 1662.
Ἑκάτη III, 529. IV, 829. Ἑκάτης III, 251. 478. 738. 842. 915. 985. Ἑκάτην III, 1035. 1211. IV, 247.
Ἑκατόμβ[illegible] ἑκατόμβης III, 880.
Ἕκατος. Ἑκάτοιο I, 958. II, 518. IV, [illegible]47.
Ἑκα[illegible]ν II, 974.
Ἐκβάλλω. ἔκβαλε III, 146. 322.
Ἔκβασις. ἔκβασιν II, 1050.
Ἐκβάσιος. Ἐκβασίῳ I, 966. 1186.
Ἐκβλύω. ἐκβλύοντα IV, 1417.
Ἐκγείνομαι. ἐκγεγάτην I, 56. ἐκγεγάασιν IV, 260. ἐκγεγαὼς I, 208. III, 36.. ἐκγεγαυῖα I, 233. 975. ἐκγεγαῶτες I, 952. ἐκγεγαῶτας II, 1225.
Ἐκγίνομαι. ἐξεγένοντο I, 157.
Ἐκδαίω. ἐξεδάης IV, 1565.
Ἐκδίδωμι. ἐκδῷης IV, 1015. ἐκδώσειν IV, 1119.
Ἑκηβόλος I, 88. Ἑκηβόλον I, 769. Ἑκηβόλε I, 420.
Ἕκηλος I, 303. ἕκηλοι III, 969. IV, V. L. 390. 1778.
Ἕκητι I, 116. 334. 773. 902. II, 253. 297. 524 755. 1155. III, 266. 621. 1060. IV, 390. 1018. 1087. 1199.
Ἐκθορέω. ἔκθορεν R. L. IV, 1365.
Ἔκκριτος. ἔκκριτον IV, 1185.
Ἐκκυλίω ἐξεκυλίσθη II, 585.
Ἐκλανθάνω. ἐκλάθετο II, 490. ἐκλελάθοιο III, 1112.
Ἐκλαχαίνω. ἐξελάχαινον I 374. IV, 1532.
Ἐκλύω. ἐκλύσαντες R. L. I, 955.
Ἐκμολεῖν. ἐξέμολεν I, 845.
Ἐκνεύω. ἐκνεύσαντες B. I, 593.
Ἔκπαγλος. ἔκπαγλον IV, 1612. ἔκπαγλοι I, 950.
Ἐκπάγλως. III, 60.
Ἐκπέμπω. ἔκπεμπε II, 814.
Ἐκπλήθω. ἐκπλῆσαι I, 1318.
Ἐκπλέω. ἐξέπλωμεν II, 645.
Ἔκποθεν II, 224. III, 1289.
Ἐκπροκαλέω. ἐκπροκαλεσσαμένη IV, 353.
Ἐκπρομολεῖν IV, 1587. ἐκπρομολόντες IV, 327.
Ἐκσαώζω (ἐκσώζω). ἐξεσάωσεν I, 10. II, 748. 1185. ἐξεσάωθεν IV, 639.
Ἐκσεύω. ἐξέσσυτο IV, 40.
Ἐκτέμνω. ἔκταμον I, 1118.
Ἐκτελέω. ἐκτελέεσθαι I, 1309.
Ἔκτοθεν I, 1037. III, 1201. IV, 520.
Ἔκτοθι I, 243. 659. 793. 833. 1291. III, 255. 373. 1199. IV, 47. 1182. 1298. 1548. 1757.
Ἐκτὸς IV, 211. 1657.
Ἔκτοσθε I, 634. II, 892.
Ἑκυρὴ IV, 815.

Ἐκφαίνω. ἐξέφανεν IV, 1430. ἐξεφαάνθη I, 1310. (Spur.) III, 855. IV, 1001. 1602. ἐξεφάνη II, 676.
Ἐκφεύγω. ἔκφυγε II, 487. ἐκφυγέειν IV, 741.
Ἔκφημι. ἔκφατο I, 439. 1256. II, 10. 685. 1123. III, 24. 49. 565. IV, 354. 410. 494. 1430.
Ἐκφλύω. ἐκφλύξαι I, 275.
Ἐκφύω. ἐκπεφύκασιν III, 201.
Ἐκχύνω. ἔκχυτο II, 97. ἐκχύμεναι I, 880.
Ἑκὼν I, 89. 245. 772. 856. II, 24. 56. III, 389. IV, 1086. 1506.
Ἐλαίη. ἐλαίης I, 405. IV, 1133. 1439.
Ἐλαιηρός. ἐλαιηραὶ IV, 626.
Ἐλάρη I, 762.
Ἐλάτη. ἐλάτην I, 1190. 1263. ἐλάτῃσιν I, 64. 914. II, 661. III, 968. IV, 105. 505. 1633.
Ἐλαύνω (cf. Ἐλάω). ἤλαυνον II, 944. ἐλαυνέμεν III, 1154. ἐλαυνόμενοι IV, 135. Cf. ἐλάω.
Ἔλαφος. ἐλάφοιο IV, 174.
Ἐλαφρός. ἐλαφρὰ III, 1350.
Ἐλάω III, 411. ἔλαεν III, 872. ἐλάασκον R.L. IV, 77. (ol. ἐλάεσκον) ἐλάασκον I, 733. 1156. II, 1071. ἤλασε I, 61. 755. II, 103. 108. 785. 815. 825. III, 233. 1238. IV, 1377. ἤλασεν I, 4. II, 432. ἔλασαν I, 1026. ἔλσαν I, 1247. ἐλάσειαν II, 265. 558. III, 597. IV, 387. ἐλήλατο I, 526. III, 235. ἐλάαν IV, 101. ἐλάσσαι I, 356. II, 288. III, 333. IV, 211. 1576. ἐλάοντες II, 80. 402. ἐλάοντας II, 575. ἤλασσα III, 888. ἐλάσσας II, 115. ἐλάσασα III, 1183. ἐλάσαντες I, 1107. ἐληλάμενον II, 231.
Ἔλδω. Ἐέλδω. ἐέλδετο II, 949. III, 383. 747. 819. ἔλδετο R. L. IV, 546. ἐελδόμενος III, 1259. IV, 186. ἐελδομένη III, 956. ἐελδομένω II, 50. ἐλδομένοισιν I, 110. ἐελδομένοισι I, 984. (ſpur. 1363.) II, 1093. 1287. III, 532. IV, 1415. ἐελδομένας III, 601.
Ἔλδωρ. v. Ἐέλδωρ.
Ἐλεαίρω. ἐλεαίρεν IV, 738. ἐλέαιρον IV, 1422. ἐλέηραν IV, 1308. ἐλέαιρε IV, 1025.
Ἔλεγος. ἐλέγοισιν I, 785.
Ἐλεγχείη. ἐλεγχείας III, 1115.
Ἔλεγχος. ἐλέγχεα III, 800.
Ἐλεεινός. ἐλεεινὸν III, 707. IV, 1304. ἐλεεινὰ III, 1118. IV, 1290. 1534.
Ἑλειονόμοι II, 821. III, 1219.
Ἑλελίζω et Ἑλελίττω. ἐλέλιζε IV, 143. (ol. ἐλέλιξε) ἐλέλιξαν IV, 352. ἐλελίζετο III, 760.
Ἔλεος. ἐλέῳ III, 462. 761.
Ἐλεοπίδες. ἐλεοπίδας I, 1266.
Ἑλίκη. Ἑλίκης II, 360. III, 1195. Ἑλίκην III, 745.
Ἐλινύω. ἐλινύεσκον I, 589.
Ἕλιξ III, 139. ἑλίκεσσι I, 438.
Ἑλίσσω. ἑλίσσεις I, 463. ἑλίσσει IV, 1062. ἑλίσσεται II, 368. ἑλίσσωνται IV, 934. (ol. ἑλίσσονται) ἑλίξας IV, 25. ἑλισσομένοιο IV, 145. ἑλισσόμενον III, 1277. ἑλισσόμεναι IV, 1198. ἑλιχθεὶς IV, 1520. ἑλιγμέναι R. L. IV, [illegible]04.
Ἕλκος II, 1041. IV, [illegible] V. L. 1522. ἕλκεα II, 155. [illegible]κεσι IV, 1405.
Ἑλκύω. ἑλκύσαντες V. L. I, 955.
Ἕλκω II, 221. εἷλκεν III, 1307. εἷλκον II, 668. IV, 888. εἵλκετο I, 533. ἑλκομένη I, 373. IV, 19.
Ἑλλάς IV, 204. Ἑλλάδος II, 459. 1142. 1166. III, 262. 356. 375. IV, 741. Ἑλλάδι III, 391. 406. 1105. IV, 1103. V. L. ubi nunc Ἑλλάδα. Ἑλ-

λάδα I, 336. 416. 904. 1292. II, 414. 637. 891. 1194. III, 13. 29. 339. 993. 1060. 1122. 1134. IV, 98. 349. 369.
Ἐλλείπω. ἐνέλλειπε I, 515.
Ἕλλη I, 1256.
Ἑλλήσποντος. Ἑλλήσποντον I, 935.
Ἕλος II, 500. 829. 1285. III, 168. 489. IV, 976. ἕλεος III, 575.
Ἐλπίς. ἐλπίδος II, 863. ἐλπίδι I, 767. ἐλπίδα IV, 1272.
Ἕλπω. ἔολπα I, 1342. II, 147. III, 506. 783. IV, 1379. ἔολπας III, 387. ἐώλπει III, 370. IV, 10. ἔλπομαι II, 611. 1049. IV, 498. 740. ἔλπεο III, 420. ἐλπόμενος I, 766.
Ἐλπωρή III, 488. ἐλπωρῇσιν III, 1255.
Ἐλύω. ἐλυσθεὶς I, 254. 1034. III, 281. 1313.
Ἕλωρ I, 1251. IV, 404.
Ἑλώριον II, 264.
Ἐμβάλλω. ἔμβαλες IV, 449. ἔμβαλεν I, 803. 820. II, 865. III, 1368. IV, 11. ἐμβαλέειν II, 589. ἐνιβάλλομαι III, 413. ἐνιβάλλεο I, 295. II, R. L. 256. Cf. Βάλλω. Saepe enim praepoſitio ἐν a verbo ſeparata eſt.
Ἐμβαίνω. (ἐνιβαίνω) ἐνιβήσεται V. L. IV, 288. ἐμβεβαὼς III, 1241. ἐμβεβαῶτε II, 1128. IV, 999.
Ἐμβασιλεύω. ἐμβασίλευεν I, 173. 798. ἐμβασίλευσε II, 358.
Ἐμβάσιος. ἐμβασίοιο I, 359. 404.
Ἐμμάω. ἐμμεμαὼς II, 121. (ἐμμεμαῶτες Codd. IV, 999.)
Ἐμμενὲς Br. L. II, 605.
Ἐμὸς I, 798. III, 1027. ἐμοῖο I, 829. II, R. L. 776. III, 1076. IV, V. L. 743. ἐμῷ I, 907. II, 786. III, 416. ἐμὸν I, 282. 446. 468. II, 226. 239. 803. III, 151. 793. 797. IV, 766. 862. ἐμὴ III, 1091. IV, 31. ἐμῆς I, 290. III, 304. 377. 524. 798. ἐμῇ III, 786. 1116. IV, 367. ἐμὴν II, 632. III, 736. ἐμῶν III, 1109. ἐμοῖσιν III, 63. IV, 96. 418. ἐμοὺς III, 779. ἐμαὶ IV, 386. ἐμαῖς IV, 818. ἐμῇσιν II, 14. IV, 784. ἐμὰς I, 490. II, 17. 1169. III, 99. IV, 757. ἐμὰ II, 341.
Ἔμπα I, 791. III, 641.
Ἔμπαλιν I, 61. 1009. III, 1394. IV, 106. 466.
Ἐμπάλλω. v. Ἐνιπάλλω.
Ἔμπεδος IV, 372. ἔμπεδον I, 499. 562. 646. 659. 1016. 1076. II, 135. 611. 960. 1076. 1182. III, 713. 773. 1324. IV, 163. 277. 343. 652. 854. 1203. 1389. 1429. ἔμπεδοι II, 644. ἔμπεδα IV, 392. 513.
Ἔμπης I, 251. 299. 314. 327. 483. 630. 1159. paſſim.
Ἐμπίπτω. ἔμπεσε III, 542. IV, 842. ἐνιπεπτηυῖαν III, 973.
Ἐμπλήθω. ἐμπλήσειας IV, 429. ἐνεπλήσατο III, 1350. (ol. ἐμπλήσατο.)
Ἐμπλήσσω. ἐνέπληξαν III, 1297. ἐμπλήξασα I, 1203. ἐμπλῆξαι II, 602.
Ἐμπνέω. ἐνέπνευσε II, 613.
Ἔμπνοος. ἔμπνοα IV, 1509.
Ἔμπροσθε IV, 590.
Ἔμπυρος. ἔμπυρα I, 145.
(Ἐμφέρω. ἐμφέρεται IV, 613. V. L.)
Ἐμφορέω. ἐμφορέοντο IV, 626. 1699.
Ἐμφύλιος. ἐμφυλίῳ V. L. IV, 717. ἐμφύλιον I, 865. IV, 725.
Ἔμφυλος. ἐμφύλῳ R. L. IV, 717.
Ἐν praepoſ. I, 1111. II, V. L. 67. R. L. 371. 424. III, 93. V. L. IV, 582. R. L. IV, 1177. 1619.
Ἐναγείρω. ἐναγειράμενος III, 347.

Ἐναείρω. ἐναείρατο IV, 171.
Ἐναίρω. ἐνήρατο I, 1040
Ἐναίσιμος I, 717. IV, 861. 1592. ἐναίσιμον I, 438. 1087. IV, 1122. ἐνναίσιμον III, 524 V. L. ubi nunc ἐναίσ. ἐναίσιμα I, 900. 1277.
Ἐναλίγκιος II, 972. 1239. IV, 1551. ἐναλίγκιον II, 169. IV, 125. ἐναλιγκίη III, 857. ἐναλίγκιοι II, 37. ἐναλίγκιαι IV, 899. 945. ἐναλίγκια IV, 1544.
Ἐναμοιβαδὶς I, 380.
Ἐναντίβιος. ἐναντίβιον III, 1234.
Ἐναντίος II, 830. ἐναντίον II, 360. III, 565. 1296. ἐναντίοι II 88. ἐναντίαι II, 321. 602. ἐναντία I, 875. II 78.
Ἐναρίζω. ἐνάριξεν I, 1041.
Ἐναρίθμιος I, 647. III, 518. ἐναρίθμιον I, 143. ἐναρίθμιοι IV, 1412.
Ἔναυλος. ἐναύλοις I, 1226. (ἐναύλους V. L. I, 800.)
Ἐνδαίω. ἐνεδαίετο III, 286.
Ἐνδέω. ἐνέδησε III, 1317.
Ἔνδιος. ἔνδιον I. 603. IV, 1312.
Ἔνδοθεν I, 274. 368. 929. III, 650. 652.
Ἔνδοθι I. 235. 936. II, 346. 978. 1264. III. 383. 661. 761. 1009. IV, 333. 508. 1235. 1376. 1385. 1530.
Ἔνδον I, 906. 991. II, 248. 569. 639. IV, 3.
Ἐνδυκὲς R. L. I 883.
Ἐνδυκέως I, V. L. 883. II, 454.
Ἐνδυμίων. Ενδυμίωνι IV, 58.
Ἕνεκεν IV, 364. V. L. IV, 1522. Cf. Εἵνεκα, Οὕνεκα.
(Ἐνέλδω. ἐνεέλδετο IV, 546. ex V. L.)
Ἐνεοστασίη, R. L. III, 76.
Ἐνέπομαι. ἐνεπέσθην Codd. II, 275 et II, 1095. ἐνέποντο.
Ἔνειμι. ἐνείη IV, 1508.
Ἐνέπω IV, 985. ἐνέπουσιν I, 26. 1148. II, 905. ἔννεπεν I, 241. IV, 586. 1596. ἔννεπον IV, 1057. 1277. ἐνέψομεν R. L. II, 1167. ἐνέποιμι II, 1060. ἐνίποι IV, 1388. ἔννεπε IV, 2. ἐνέπων II, 310. ἐνέποντος II, 771. ἐνέποντα V. L. II, 391. Cf. Ἐνίπτω et Ἐνίσπω.
Ἐνερείδω. ἐνερείσατο I, 428. ἐνήρειται R. L. II, 320.
Ἔνερθε I, 10. 532. II, 844. III, 684. 1159. IV, 535. 1446.
Ἔνερον. ἐνέροισιν III, 862.
Ἑνετήιος II, 358.
Ἐνευδιάω. ἐνευδιόων II, 935.
Ἐνέχω. v. Ἐνίσχω.
Ἐνέω. (ab ἕω) ἐνεείσατο R. L. IV, 188.
Ἐνέωσε. v. Ἐνωθέω.
Ἐνηής. ἐνηέος I, 1338. II, 1199.
Ἔνθα I, 38. 116. 222. 237. 247. 378. 542. 926. paſſim. II, V. L. 178. V. L. 1175. ἔνθα καὶ ἔνθα II, 1187. III. 147. 771. (quibus locis fere cum ἔνθα δὲ permut.) IV, 50. 662.
Ἐνθάδε I, 441. 712. 866. II, R. L. 178. 307. 373. 743. 780. 815. 835. V. L. 943. paſſim.
Ἔνθεν I, 402. 1108. 1138. II, poſt 382. III, 235. 593. 713. 722. paſſim. R. L. 943. IV, 50.
Ἐνθορέω. ἔνθορε II, 120. IV, 913.
Ἐνὶ pro ἐν I, 1113. 1246. II, 710. III, 49. 278. 305. 397. 852. 859. 977. 1264. IV, 85. 88. 97. 244. 434. 54[illegible] 1135. 1162. Et 1175. R. L. IV, 1567. 1607.
Ἐνίημι. ἐνέηκαν IV, 35[illegible] Diviſim ἐν — ἧκε II, 274.
Ἐνιζευγνύω. ἐνιζεύξας R. L. IV, 1205. ἐνιζευχθέντες I, 686.
Ἐνικαταβάλλω. ἐνικάββαλε I, 1239.
Ἐνικαταθνήσκω. ἐνικάτθανε R. L. II, 834.
Ἐνικαταπίπτω. ἐνικάππεσεν III, 655.

Ἐνικατατίθημι. ἐνικάτθετο III, 292.
Ἐνικλείω. ἐνικλείσαντες II, 1030.
Ἐνικρίνω. ἐνικρινθῆναι I, 48. 227.
(Ἐνιαυετάω. ἐνιαυετάασκον Br. III, 977.)
Ἐνιπάλλω. ἐνιπάλλεται III, 776.
Ἐνιπεὺς I, 38.
Ἐνιπή. ἐνιπῆς IV, 615. ἐνιπὴν III, 677. ἐνιπαὶ II, 250. ἐνιπὰς IV, 1209.
Ἐνιπίπτω. v. Ἐμπίπτω.
Ἐνίπλεος. ἐνίπλεον III, 119.
Ἐνιπτάζω. ἐνιπτάζων I, 492. 864.
Ἐνίπτω. ἐνίψω I, 1257. III, 475. 779. IV, 810. ἐνίψομεν II, 1167. V. L. ἠνίπαπε, III, 931.
Ἐνισκήπτω. ἐνισκήψωσιν III, 765. V. L.
Ἐνισκίμπτω. ἐνισκίμψῃς III, 153. ἐνισκίμψωσιν R. L. III, 765. ἐνισκίμψασα IV, 113.
Ἐνίσπω I, 705. IV, 4. ἐνίσπες I, V. L. 487. ἐνίσπῃ I, 714. ἐνίσποις II, 57. ἔνισπε I, R. L. 487. 832. III, 1. IV, 1565. ἐνίσπειν I, 1333. III, 686. 917. IV, 736. 783.
Ἐνίσαμαι. ἐνέσταθεν I, 380. R. L. IV, 1778. ἐνεστήσαντο I, 563. (ἐνιστήσασθαι IV, 97. V. L.)
Ἐνίσχω. ἐνίσχεται IV, 1084. ἐνισχόμενος IV, 359. ἐνισχόμενον I, [illegible]. ἐνισχομένη IV, 993.
Ἐντρέφω. ἐνετρέφετο III, 528.
Ἐνιχρίμπτω. ἐνιχρίμψησιν IV, 1512. ἐνιχρίμψητε II, 398. ἐνιχρίμψαντες I, 1259. ἐνιχρίμψεσθαι IV, 989. (Br. ἐνιχρίμπτεσθαι).
Ἐνναέτης. ἐνναέτην II, 1034. ἐνναέται I, 921. 1048. 1180. II, 1086. IV, 1174. ἐνναέταις II, 1275. ἐνναέτῃσι II, 517. IV, 410.
Ἐνναέτις. ἐνναέτιν I, 1126.
Ἐνναίω. ἐνναίουσι IV, 520. ἐνναίοντες I, 1076.
Ἐννάω. ἐννάσθη III, 1181. ἐννάσσαντο IV, 1213. ἐννάσσονται R. L. IV, 1751.
Ἐννέα IV, 1233.
Ἐννεσίη. ἐννεσιάων III, 1364. ἐννεσίῃσι I, 7. 956. II, R. L. 1111. 1168. III, R. L. 29. 478. R. L. 818. 942. IV, R. L 646. 747. 1445.
Ἐννύχιος. ἐννυχίη IV, 1063. ἐννυχίοιο IV, 1732. ἐννύχιοι I, 600. 929. II, 1262. ἐννυχίοισιν III, 846 ἐννυχίῃσιν I, 1125.
Ἐνοπή. ἐνοπῇ I, 27. IV, 147. 581. ἐνοπὴν II, 194. 1208. IV, 909.
Ἐνόπλιος. ἐνόπλιον I, 1135.
Ἐνσκήπτω. v. Ἐνισκήπτω.
Ἐνσκίμπτω. v. Ἐνισκίμπτω.
Ἐνσκλῆμι. ἐνεσκλήκει III, 1251.
Ἐνστηρίζω. ἐνεστηρίξατο IV, 1518.
Ἐνσχερὼ I, 912.
Ἐντενὲς II, 933.
Ἐντίθημι. ἐνθεμένη III, 804. ἐνθέμενοι I 358. V L. IV, 1771. (ἔνθετο codd. III, 1320.)
Ἔντομα I, 587. II, 926.
Ἐντὸς I, 782.
Ἔντος. ἔντεα I, 169. ἔντεσιν I, 530. II, 1223. III, 176. IV, 1124. 1535.
Ἔντοσθε II, 759. III, 724. 754. 1131. IV, 1068. 1135. 1780.
Ἐντρέφω. v. Ἐνιτρέφω.
Ἐντροπαλίζεσθαι. ἐντροπαλιζόμενος III, 1337. ἐντροπαλιζόμενον III, 1222.
Ἔντροφος. ἔντροφον I, 1117.
Ἐντύνω. ἔντυνον V. L. IV, 1130. ἐντύνεσκε III, 40. ἐντύνασα III, 737. ἐντύνονται I, 235. IV, 1191. ἐντυνώμεθα I, 354. ἐντύναιο III, 510. ἐντύναιτο III, 293. ἐντύνασθαι I, 1189. ἐντυναμένω I, 396.
Ἐντυπὰς I, 264. II, 861.

Ἐντύω. ἔντυον III, 1194. R. L. IV, 1130. ἔντυε I, 16.
Ἐνυάλιος. Ἐνυαλίῳ III, 1366. Ἐνυαλίοιο III, 322. 560.
Ἐνωθέω. ἐνίωσε IV, 1243.
Ἐνωπαδὶς IV, 354. 720. 1415. 1507.
Ἐξ praep. paſſim. III, 1213.
Ἓξ I, 944.
Ἐξάγνυμι. ἐξεαγεῖσα IV, 1686.
Ἐξάγω. ἐξῆγε IV, 751.
Ἐξαείρω. ἐξήειρε I, 1200.
Ἐξαιρέω. ἐξέλε III, 1013. ἐξελέειν III, 809. ἐξείλετο III, 844. ἐξέλετο II, 279.
Ἔξαιτος. ἔξαιτον IV, 1004.
Ἐξαλέομαι (ἐξαλεύομαι). ἐξαλέοιο I, 490. ἐξαλέασθε R. L. II, 339. ἐξαλέασθαι II, 319. V. L. 339. 611. III, 466. 600.
Ἐξάλλομαι. ἐξάλμεναι II 268.
Ἐξαναιρέω. ἐξανελεῦσα III, 867.
Ἐξανατέλλω. ἐξανέτειλαν IV, 1423.
Ἐξάνειμι. ἐξανιὼν III, 69. ἐξανιοῦσα III, 757. IV, 142. Ἐξανιοῦσαν IV, 759. ἐξανιόντα II, 459. ἐξανιόντες IV, 562. ἐξανιόντας IV, 318.
Ἐξανέχω. ἐξανέχει II, 370. IV, 1570. (ubi codd. ἐξανάγει) ἐξανέχουσαν IV, 168.
Ἐξανίημι. ἐξανίησιν IV, 293. ἐξανίεσκον IV, 622.
Ἐξανύω. ἐξανύσῃ I, 1320. ἐξανύσαιμι I, 897. ἐξανύσειεν III, 188. 788. ἐξανύσειν III, 1190.
Ἐξαπαφω. ἐξαπάφων II, 1237.
Ἐξαποβαίνω. ἐξαπέβησαν III, 199. ἐξαποβάντες III, 326. ἐξαποβάντας IV, 246.
Ἐξάπτειν III, 207.
Ἐξάργματα IV, 477.
Ἐξαρπάζω. ἐξήρπαξε II, 1109.
Ἐξάρχω. ἐξάρχωμαι I, 362.
Ἐξαῦτις II, 1161. III, 31. 482. 573. 1067. 1163. IV, 455.
Ἐξείδω. ἐξίδμεναι III, 332. 1083.
Ἔξειμι. ἐξήϊον I, 446.
Ἐξέγρομαι. ἐξέγροντο IV, 136.
Ἑξείης I, 30. 445. 742. 1007. II, 314. 380. 395. 771. III, 201. 217. IV, 564. 1180. 1231.
Ἐξειρύω. ἐξείρυσσε II, 1040.
Ἐξελάω. ἐξήλασε IV, 1138. ἐξήλασαν I, 987. ἐξελάσαιμι IV, 1098. ἐξελάσαντες II, 383. ἐξελαθέντες IV, 1760.
Ἐξεναρίζω. ἐξενάριξε II, 706. ἐξενάριξαν I, 92. ἐξεναρίξοι III, 398. ἐξεναρίξας III, 1226.
Ἐξενέπω. ἐξενέποντι I, 764. ἐξενέποντα R. L. II, 391.
Ἐξείπω. ἐξείπω I, 389. ἐξειπόντος I, 278.
Ἐξερεείνω. ἐξερέεινεν IV, 721. 1250.
Ἐξερέω I, 797. III, 172. 1084. IV, 1558. ἐξερέων II, 149. IV, 1177. 1443. ἐξερέοντα III, 317. ἐξερέουσα IV, 1546. ἐξερέοντες II, 695. ἐξερέοντας I, 711. ἐξερέεσθε II, 425. ἐξείρεαι III, 19.
Ἐξέρχομαι. ἐξήλυθεν III, 448.
Ἐξέτι I, 976. II, 782. IV, 430. (ubi ol. ἐξ ἔτι.)
Ἐξιθύνω. ἐξιθύνοι I, 562.
Ἐξικνέομαι. ἐξίκετο. IV, 1474.
Ἐξόπιθεν III, 1321.
Ἐξότε II, 632. III, 67. ubi ol. ἐξ ὅτ'.
Ἐξόρω. ἐξῶρτο [illegible] 306.
Ἔξοχος I, 75. II[illegible] 465. ἔξοχον IV, 792. ἔξοχα [illegible] 288. 858.
Ἐολέω. ἐόλητο III, [illegible]71.
Ἑὸς I, 97. ἑῷ I, 58. [illegible]17. IV, 803. 1004. 1108. 111[illegible] 1209. ἑοῖο I, R. L. 225. 667. (V. L. 1032.) V. II, V. L. 6. 475. 656. III, 577. V. L. 1065. 1335. IV, 782. IV, 801. 1162. ἑῆς I, 813. II, 196. 452. 634. 1148. III, 155. 167. 327. IV, 1094. ἑῷ III, 26. IV, 1106. 1739. ἑῇ I, 1176. II, 535. III, 240. 511. 1162.

ἑὸν I, 140. 276. 708. II, 31. 226. (ubi nunc ἐμὸν) 470. III. 567. 639. 806. 847. 1369. IV, 26. 804. 1114. 1301. ἑὴν I, 1173. III, 267. 589. 591. 609. 769. 1139. IV, 165. 235. 484. 722. 1163. ἑῶν I, 32. II, 21. 417. 513. 834. III, 822. IV, 10. 1487. ἑοῖς I, 210. (V. L. 285.) II, 653. III, 73. 694. 1041. 1375. IV, 72. 997. 1497. ἑαῖς I, 1113. II, 332. III, 140. IV, 171. 906. ἑῇσι III, 629. IV, 186. ἑῇς IV, 1089. ἑὰς I, 617. II, 36. III, 256. IV, 203. ἑὰς II, 14. IV, 1207.
Ἐπαγαίομαι III, 470. ἐπαγαίετο III, 1262.
Ἐπάγω. ἐπάγησιν IV, 1286.
Ἐπαείρω. ἐπαεῖραι III, 435. ἐπαείρεο III, 734. ἐπηέρθη IV, 67.
[Ἐπαθρέω. ἐπαθρήσαντας IV, 498. V. L.]
Ἐπαινέω. ἐπήνεον III, 907. ἐπήνησαν III, 555. ἐπῄνεσσαν III, 194. V. L. nunc ἐπήνησαν.
Ἐπαΐσσω. ἐπαΐξαι I, 75. ἐπαΐσσων IV, 1254. ἐπαΐσσοντι II, 170. ἐπαΐξας I, 1033. IV, 1462. ἐπαΐξασα IV, 830. ἐπαΐξαντες II, 126.
Ἐπαίτιος I, 414. II, 612.
Ἐπαΐω. ἐπήϊσεν II, 195. ἐπήϊσαν I, 1023.
Ἐπακτήρ. ἐπακτῆρος I, 625.
Ἐπάκτιος. ἐπάκτιον I, 359. 403. (quibus locis ol. ἐπακτίᾳ.) II, 178. 689. ἐπάκτια II, 657.
Ἐπαλάομαι. ἐπαληθεὶς III, 348.
Ἐπαλαστέω. ἐπαλαστήσας III, 369. 557.
Ἐπαλετρεύω. ἐπαλετρεύουσιν I, 1077
Ἐπαλίνδομαι. ἐπηλίνδητο IV, 1463.
Ἐπᾶλτο. v. Ἐφάλλομαι.
Ἐπαμείβω. ἐπαμείψετ Br. L. III, 430.
[Ἐπαμοιβαδὶς IV, 1030. V. L.]
Ἐπαμοιβὸς II, 1076.
Ἐπαμύνω. ἐπαμυνέμεν IV, 490. 843. ἐπαμύνετε IV, 202
Ἐπανδρόω. ἐπανδρώσῃ R L I, 874.
Ἐπανέρχομαι. ἐπανερχομένους I, 821.
Ἐπανθέω. ἐπενήνοθεν IV, 276.
Ἐπανίστημι. ἐπανέστη I, 363.
Ἐπανθιάω. ἐπανθιόωντας III, 519.
Ἐπάξιος. ἐπάξια I, 150.
Ἐπαπειλέω. ἐπηπείλησε I, 348. III, 97.
Ἐπαρήγω. ἐπαρῆξαι III, 536
Ἐπαρήγων. ἐπαρηγόνι IV, 858. ἐπαρηγόνες I, 1039.
Ἐπαρκέω. ἐπαρκέσσαι II, 1163. ἐπαρκέσσειν II, 1050
Ἐπάρμενος. ἐπάρμενα Br. I, 234.
Ἐπαρτής. ἐπαρτέες I, 235. ἐπαρτέα I, 234. 333. II, 1179. III, 299.
Ἐπαρτίζω ἐπαρτίσσειν I, 1210. ἐπαρτίσσοντο, I 877.
Ἐπαρωγή. ἐπαρωγῇ I, 302.
Ἐπαρωγός. ἐπαρωγὸν I, 32. III, 1211. IV, 196.
Ἐπασσύτερος I, 579. ἐπασσυτέρη II, 472. ἐπασσυτέρας I, 994.
Ἐπαυλίζομαι. ἐπηυλίζοντο III, 929.
Ἔπαυλοι. ἐπαύλεις I, 800. V. L. nunc ἐπαύλους.
Ἐπαυρεῖν I, 82. ἐπαύρῃ II, 174. ἐπαυρέσθαι I, 677. 1275. ἐπαυρόμενοι IV, 969.
Ἐπαφάομαι. ἐπαφήσατο IV, 1480.
Ἐπεὶ I, 140. 794. II, 307. 338. 421. 487. 489. 851. paſſim. III, 192. IV, 1523. ubi ol. ἐπεί. Cum ἐπὶ confuſum III, 208. 1171. IV, 341. Sequ. κε III, 1037.
Ἐπείγω. ἔπειγεν IV, 1769 ἐπείγεο III, 512. 1059. ἠπείγοντο III, 1270. ἐπειγομένη I, 953. IV, 226. ἐπειγόμενοι III, 1155. IV, 1225. ἐπειγομένῳ IV, 105. ἐπειγομένους III, 1385. IV, 1008.
Ἐπειδὴ II, 714.
Ἐπειὴ II. 757.
Ἐπείκω. ἐπέοικα III, 991. IV, 1104.

Ἔπειμι (accedo). ἔπεισιν III, 895. ἐπιόντα III, 1310. ἐπιόντας III, 1294.
Ἔπειμι (adſum). ἔπεστι II, 842.
Ἐπειρύω. ἐπειρύσσασα III, 149.
Ἔπειτα I, 265. 352. 408. 598. 668. 828. 1058. 1182. 1190. II, 90. 262. 462. 555. 558. 571. 1045. paſſim. Cum ἐπεί κε commut. III, 1037.
Ἐπελάω. ἐπήλασαν I, 381. ἐπελάσσαι II, 797.
Ἐπεμβαίνω. ἐπεμβεβαὼς II, 1145. IV, 1681.
Ἐπενήνοθεν. v. Ἐπανθέω.
Ἐπεντύνω. ἐπεντύνοντο I, 720.
Ἐπερείδω. ἐπερείδεται IV, 204.
Ἐπερεύγω. ἐπερεύγεται IV, 631. 1242. (Conj. II, 984.)
Ἐπέρχομαι. ἐπήλυθεν I, 1071. III, 960. IV, 1058. 1289. ἐπήλυθον I, 1145. IV, 1204. ἐπελθέμεν V. L. I, 197. ἐπερχόμενον I, 690. ἐπερχομένων I, 239.
Ἐπεσβόλος. ἐπεσβόλον IV, 1727.
Ἐπέτειος. ἐπέτεια IV, 1217.
Ἐπέτης III, 666.
Ἐπευφημέω. ἐπευφήμησεν I, 556. ἐπευφήμησαν IV, 295. ἐπευφημῆσαι IV, 1594.
Ἐπέχω. ἐπέχουσι IV, 496. ἐπέσχον IV, 515. ἐπέσχεθον IV, 1622. 1766. ἐφεξόμεναι III, 995. Cf. ἐπίσχω.
Ἐπήβολος I, 694. II, 1282. III, 1272. IV, 1380.
Ἐπηετανός. ἐπηετανὸν II, 1178.
Ἐπήλυδες III, 935.
Ἐπημάτιος. ἐπημάτιαι III, 895.
Ἐπήορος IV, 142. ἐπήορον III, 856. ἐπήορα II, 1066.
Ἐπήρατος. ἐπήρατον III, 5. 1099.
Ἐπηρεφής. ἐπηρεφὲς I, 1121. II, 736. IV, 177. ἐπηρεφέας IV, 144.
Ἐπητέες II, 987.
Ἐπητείη. ἐπητείῃσι III, 1007.
Ἐπήτριμος. ἐπήτριμοι I, 30. IV, 937. 1455. ἐπήτριμα I, 364.
Ἐπὶ paſſim, cum Subſt. Adverbiis, Verbis. I, 516. IV, 607. 740. (ἐπὶ δὴν,) ἐπὶ δηρὸν, ἐπὶ προτέρωσε, ἐπὶ ἦρα v. haec vocabb. ἔπι I, 53. 86. 95. IV. 124. 187. etc. cum ὑπὸ commut. I, 443. II, 371. III, 288. IV, 1295. 1307. 1656. cum ἐς I, 725. 1108. IV, 1604. cum ἀπὸ III, 375. IV, 80. 673. cum ἐνὶ III, 397. IV, 85. 88. 1175. 1567. 1687.
Ἐπικνδάνω. ἐπικυδάνει III, 171. Cf. ἐφανδάνω.
Ἐπιάχω. ἐπίαχον I, 387.
Ἐπίβαθρον. ἐπίβαθρα I, 421.
Ἐπιβαίνω. ἐπέβαινον II, 899. ἐπέβη II, 221. ἐπέβημεν IV, 1166. ἐπέβαν II, 946. ἐπιβήσομεν II, 875. ἐπιβαίην I, 446. ἐπιβαίη IV, 915. ἐπεβήσατο III. 869. 1152. IV, 458. ἐπιβήσεται III, 430. V. L. IV, 288. R. L. ἐπιβαινέμεν I, 707. 716. ἐπιβήμεναι II, 556. III, 1236. IV, 86. ἐπιβῆναι IV, 1226. ἐπιβὰς II, 918. ἐπιβάντι I, 447. ἐπιβάντες II, 1096. IV, 504. ἐπιβάντας IV, 495. ἐπιβᾶσα II, 538.
Ἐπιβάλλω. ἐπέβαλλε I, 365. ἐπεβάλλετο I, 723.
Ἐπιβλήδην II, 80.
Ἐπιβλύω. ἐπιβλύει IV, 1238.
Ἐπιβρίθω. ἐπιβρίσῃ I, 678. ἐπιβρίσωσιν III, 344. ἐπιβρίσειεν IV, 1157. ἐπιβρίσασαι II, 126.
Ἐπιβρομέω. ἐπιβρομέειν IV, 240. ἐπιβρομέων III, 1371. ἐπιβρομέοιντο IV, 908. (ubi ol. ἐπιβρομέωνται.)
Ἐπιβώμιος. ἐπιβώμια IV, 1129.
Ἐπιγνάμπτω. ἐπεγνάμπτοντο II, 591.
Ἐπιγυνίς. ἐπιγυνίδος III, 875.
Ἐπιδέρκω. ἐπιδέρκεται II, 1181.
Ἐπιδευής ἐπιδευέα II, 315. ἐπιδευέες I, 866.
Ἐπιδεύω. ἐπιδευόμεθα II, 1222. ἐπιδευήσεσθαι III, 718.

Ἐπιδήμιος II, 1024. ἐπιδήμιοι I, 827.
Ἐπιδὴν I, 516. IV, 740. (ol. vulg. nunc ἐπὶ δήν.)
Ἐπιδηρὸν I, 615. II, 517. 759. III, 950. ol. vulg. nunc ἐπὶ δηρόν.
Ἐπιδαιάζω. ἐπεδοίασσα III, 21.
Ἐπιδρομίη. ἐπιδρομίησι III, 593.
[Ἐπίειμι vit. lect. ed. Ox. III, 408. Cf. Ἔπειμι.]
Ἐπιέλδομαι IV, 783.
Ἐπιέλπομαι II, 1227.
Ἐπιέπομαι. v. Ἐφέπομαι.
Ἐπιζαφελὸν IV, 1672.
Ἐπίηρα IV, 375. V. L. nunc ἐπὶ ἦρα.
Ἐπιθρώσκω. ἐπιθρώσκει IV, 603.
Ἐπιθύνω. ἐπιθύνεσκεν III, 1325.
Ἐπιθύω. ἐπιθύεις II, 1156. III, 354. ἐπιθύουσα I, 1238.
Ἐπιθωρήσσω. ἐπεθωρήσσοντο I, 42.
Ἐπιΐστωρ. ἐπιΐστορα II, 872. IV, 1558. ἐπιΐστορας IV, 16. 89.
Ἐπικαχλάζω. ἐπικαχλάζεσκεν IV, 944. (ol. ἐπικαγχλ.
Ἐπίκειμαι. ἐπικείσετ' R. L. III. 430.
Ἐπικέκλομαι. ἐπικέκλεο III, 85. ἐπικεκλομένοιο IV, 1343.
Ἐπικέλλω. ἐπέκελσαν I, 1362. III. 575. ἐπικέλσετε II, 352. 382. ἐπικέλσαι II, 1050.
Ἐπικεύθω. ἐπικεύσω II, 312. III. 332.
Ἐπικίδναμαι. ἐπικίδναται II, 978.
Ἐπικλεὲς IV, 147.
Ἐπικλείω. ἐπικλείουσιν I, 18. R. L. 59. R. I. IV. 571. 1599. ἐπικλείοιτε II, 1158. ἐπικλείοντες II, 707. III, 553.
Ἐπίκλησις. ἐπίκλησιν I, 203.
Ἐπικλίνω. ἐπικέκλιται II, 418.
Ἐπικλονέω. ἐπεκλονέεσκον III, 687. (ubi Br. ἐπεκλον.) ἐπεκλονέοντο I, 783.
Ἐπίκλοπος III, 781. 912. (Conj. IV, 1380.)
Ἐπικλύζω. ἐπικλύσαι I, 257. ἐπέκλυσε III, 695.
Ἐπικλυτὸς II, 236.
Ἐπικλύω. ἐπέκλυεν I, 1240. III, 598. (ἐπέκλυες Codd. III, 477.)
Ἐπίκουρος ἐπίκουροι IV, 652. V. L.
Ἐπικραδάω. ἐπικραδάοντα I, 552.
Ἐπικρατέως I, 367. 914. III, 1307.
Ἐπικρέμαμαι. ἐπικρέμαται II, 173. III, 483.
Ἐπικριδὸν II, 302.
Ἐπικρίνω. ἐπεκρίνατο IV, 1595.
Ἐπίκριον II, 1264.
Ἐπικτυπέω. ἐπέκτυπον I, 1136. II, 565. 1082.
Ἐπικυδιάω. ἐπικυδιάεις IV, 383. ubi ol. ἐπὶ κυδ.
Ἐπικύρω. ἐπέκυρσε I, 1245. ἐπεκύρσαμεν III, 342. ἐπέκυρσαν IV, 1451.
Ἐπιλαμβάνω. ἐπὶ-λάβεν IV, 1065
Ἐπιλάμπω. ἐπέλαμψε II, 164. ἐπελάμπετο II, 920.
Ἐπιλανθάνω. ἐπιλήσεσθαι III, 1080.
Ἐπιλείβω. ἐπιλείβων I, 1133. ἐπιλείβοντας IV, 1721 (ubi ol. ἐπιλλείβ.)
Ἐπιλλίζω. ἐπιλλίζουσιν III, 791. ἐπιλλίζων I, 486. ἐπιλλίζοντες IV, 390.
Ἐπιμαίομαι. ἐπιμαίεται II, 546. ἐπεμαίετο III, 816
Ἐπιμάρτυρ. ἐπιμάρτυρας IV, 229.
Ἐπιμάσσω. ἐπεμάσσατο III, 106. IV, 18. (ubi ol. ἐπεμάσσετο)
Ἐπιμάστιος IV, 1234.
Ἐπιμειδιάω. ἐπιμειδιάας III, 129.
[Ἐπιμείλια Codd. IV, 1549.]
Ἐπιμητιάω. ἐπιμητιόωσα III, 668.
Ἐπιμιμνήσκομαι. ἐπιμνήσασθαι II, 877.
Ἐπιμίσγομαι. ἐπιμίσγεται III, 658.
Ἐπιμύρομαι. ἐπιμύρεται I, 939.
Ἐπινάστιοι I, 795.
Ἐπινίσσομαι. ἐπινίσσεται IV, 817. ἐπινισσομένοισιν IV, 281. (His locis olim erat. ἐπινείσεται - ἐπινεισομ.)
Ἐπιξενόομαι. ἐπεξεινῶντο II, 764.
Ἐπιξυνόω. ἐπιξυνώσατο IV, 1162. ἐπεξυνώσαντο IV, 436.

Ἐπίορκος. ἐπίορκον IV, 1086.
Ἐπίκουρος. ἐπίκουρον III, 1180. ἐπίκουροι I, 87. R. L. IV, 652.
Ἐπιπαμφαλάω. ἐπιπαμφαλόωντες II, 27.
[Ἐπιπείθω. ἐπιπέποιθεν codd. III, 511.]
Ἐπιπίλομαι. ἐπιπλόμενον I, 465. ἐπιπλομένης IV, 670. ἐπιπλομένη I, 1080. II, 1001. 1233. ἐπιπλομένην III, 127. ἐπιπλόμεναι III 25.
Ἐπιπλάζομαι. ἐπιπλάγξασθαι III, 1066.
Ἐπιπλήθω. ἐπεπλήθει III, 271. ἐπιπλήσει IV, 233.
Ἐπίπλωμι. ἐπιπλώω. ἐπέπλωμεν II, 152. ἐπιπλώεσκον I, 549.
Ἐπιπνείω. ἐπιπνέω. ἐπιπνείουσιν III, 937. ἐπιπνεύσωσιν (ol. ἐπιπνεύσωσιν) I, 335. ἐπιπνεύσειε I, 423. ἐπιπνείων I, 1359. ἐπιπνείοντος II, 961. ἐπιπνείοντε III, 1327.
Ἐπιπρηνὴς I, 939.
Ἐπιπρὸ I, 30. 983 1156. II, 133. 902. 1246. III, 1338. IV, 141. 296. 595.
Ἐπιπροέχω. ἐπιπροὔχοντο IV, 524.
Ἐπιπροΐημι. ἐπιπροέηκα III, 379. ἐπιπροέηκεν IV, 1185. 1617. ἐπιπροέηκαν I, 406. 1357. ἐπιπροϊεὶς III, 124.
Ἐπιπροθέω. ἐπιπροθέοντες I, 582.
Ἐπιπρομολέω. ἐπιπρομολοῦσα III, 665.
Ἐπιπρονέω. ἐπιπρονέοντο IV, 1588.
Ἐπιπροπίπτω. ἐπιπροπεσὼν IV, 1449.
Ἐπιπροσβάλλω. ἐπιπροσέβαλλον I, 931.
Ἐπιπροτέρωσε II, 940. V. L. nunc ἐπὶ προτ.
Ἐπιπροφαίνομαι. ἐπιπροφανέντας III, 917.
Ἐπιπροφέρω. ἐπιπροφέρων IV, 1519.
Ἐπιρρήδην II, 640. 847. (ol. ἐπιρρήδην.)
[Ἐπιρρήνεσιν ol. vulg. lect. IV, 1497.]
Ἐπιρροή. ἐπιροαὶ IV, 623. (ol. ἐπιρροαί.)
Ἐπίρροθος II, 1069. III, 184. ἐπίρροθον II, 225. 1051. III, 559. IV, 1045. ἐπίρροθοι II, 1195. quibus omnibus locis nunc cum ſimplici ρ ſcribitur.
Ἐπιρρώννυμι ἐπερρώοντο II, 661. 677. IV, 504. 1633. ἐπερρώσαντο III, 1258.
Ἐπισεύω. ἐπέσσυτο III, 1380. ἐπεσσεύοντο I, V. L. 805. ἐπεσσύμενος I, 758. II 103. (V. L. ubi nunc ἐπεσσύμενον) 868 ἐπεσσύμενοι I, 1020. ἐπεσσυμένας II, 265.
Ἐπισκάζω. ἐπισκάζουσα I, 669.
[Ἐπισκήπτω. ἐπεσκήψασθε Codd. III, 381.]
Ἐπισμυγερῶ I, 616. IV, 1267. 1651.
Ἐπισπέρχω. ἐπισπέρχουσιν I, 841. ἐπισπέρχωσιν III, 346 ἐπισπέρχων I, 1105 ἐπισπέρχουσα I, 525.
Ἐπισπεύδω. ἐπισπεύδων III, 1389.
Ἐπίσπομαι (Ἐφέπομαι). ἐπισπόμενοι II, 327. 647.
Ἐπισταδὸν I, 293. II, 84. IV, 1687.
Ἐπίσταμαι. ἐπισταμένους II, 1226.
Ἐπισταχύω. ἐπισταχύεσκον I, 972.
Ἐπιστοβέω. ἐπιστοβέωσι III, 663. ἐπεστοβέεσκον IV, 1725. (Br. ἐπιστοβέεσκον.)
Ἐπίστροφος ἐπίστροφοι II, 979.
Ἐπισχεδὸν II, 190. 604. 1285. IV, 948. 1110. 1187. 1350.
Ἐπισχερὼ I, 330. 528. III, 170. 1269. IV, 451.
Ἐπισχίζω. ἐπισχίζοντες II, 662.
Ἐπίσχω. ἐπίσχει II, 292. ἐπίσχετε IV, 377. ἐπισχέμεν III, 526. ἐπισχόμενος I, 472. IV, 751. 1609. ἐπισχόμενοι II, 274.
Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλεν II, 1052. ἐπέτελλον I, 343. ἐπιτείλας I, 1187. ἐπιτέλλεται IV, 141. ἐπετείλατο II, 1097. III, 264.
[Ἐπιτερσαίνω. ἐπιτερσαίνονται IV, 607. V. L. nunc ἐπιτερσ.]

Ἐπιτίθημι. ἐπιθήσομεν I, 418.
Ἐπιτμήγω. ἐπιτμήγουσα IV, 707.
Ἐπιτρέπω. ἐπέτραπον (ol. ἐπέτρεπον) I, 642. ἐπιέτρεπον III. 628. ἐπέτρεψαν IV, 1700. ἐπιτρέψητε I, 695. ἐπιτραπόμεσθα III, 488.
Ἐπιτρέχω. ἐπέτρεχε II, 594. ἐπέδραμον I, 878. IV, 489. ἐπιδέδρομεν I, 645. II, 670. III, 139. ἐπιδραμέεσθαι I, 373.
Ἐπιτροχάω. ἐπιτροχάει IV, 1266. ἐπιτροχόων IV, 1606.
Ἐπιτρωπάω. ἐπιτρωπᾶτε I, 351.
Ἐπιφαιδρύνω. ἐπιφαιδρύνουσαν IV, 663.
Ἐπιφλύειν I, 481.
Ἐπιφραδέως I, 1021. 1336. II, 435. III, 83.
Ἐπιφράζω. ἐπέφραδεν I, 665. IV, 773. ἐπέφραδον II, 959. ἐπεφράσθησαν IV, 507. ἐπιφραζώμεθα II, 1059. ἐπιφράσσασθαι III, 721. ἐπιφρασθεὶς II, 1060. IV, 1445.
Ἐπιφροσύνη. ἐπιφροσύνη III, 659. ἐπιφροσύνησιν IV, 1115. (vulg.)
Ἐπιχαίρομαι. ἐπεχήρατο IV, 55.
Ἐπιχεύω. ἐπεχεύατο I, 268.
Ἐπιχθόνιος. ἐπιχθονίων IV, 805. ἐπιχθονίοισιν II, 250. IV, 1306.
Ἐπιχνοάω. ἐπιχνοάουσι I, 672.
Ἐπιχράω. ἐπέχραεν III, 431. ἐπέχραον II, 283. 498. IV, 508.
Ἐπιχρεμέθω. ἐπιχρεμέθων III, 1260.
Ἐπιχρίμπτω. ἐπιχριμφθεὶς I, 1235.
Ἐπιχώννυμι. ἐγεχώσατο III, 367.
Ἐπιψεύδομαι. ἐπεψεύσασθε III, 381
Ἐπιψύχω. ἐπιψύχουσιν II, 525.
Ἐπιωγή. ἐπιωγὴν IV, 1640. (ubi codd. ἐπ' ἰωγήν.)
Ἐποίχομαι. ἐποιχόμενος IV, 275. 371. ἐποιχόμενον IV, 1243. ἐποιχόμενοι II, 455. ἐποιχομένους IV, 1319.
Ἕπομαι. ἕπεται V. L. II, 261. ἕσπεται IV, 1607. ἕπονται III, 58. 881. ἕπετο II, 74. ἕσπετο I, 136. 386. εἵπετο I, 71. III, 440. 916. 1334. IV, 1486. ἐπέσθην II, 275. ἑσπέσθην IV, 690. ἕπονται I, 574. IV, 652. 691. ἕπωνται III, 935. ἕποίμην III, 35. ἕπεσθαι I, 771. II, 802. III, 196. IV, 349. 369. 686. 1221. ἑσπομένοιο I, 470. ἑσπόμενον I, 103. ἑσπομένη III, 615. ἑσπομένην IV, 434.
Ἐπόμνυμι. ἐπώμοσαν II, 715.
Ἐπόπτομαι. ἐποψόμεναι IV, 1183.
Ἐπορέγω. ἐπορέξατο I. 1313. II, 1214.
Ἐπορούω. ἐπορούσας II, 106.
Ἔπος I, 277. 665. 699. 705. 714. 897. 1103. 1387. II, 144. 773. III, 35. 81. 145. 194. 384. 522. 544. 934. 1011. 1078. IV, 103. 189. 503. 738. 985. 1097. 1111. 1200. ἔπεσσιν I, 1301. II, 712. 761. III, 185. 474. 610. 1146. IV, 1725. 1740. ἐπέεσσιν I, 294. II, 54. 255. 462. 621, 639. 1161. 1220. III, 14. 78. 179. 303. 433. 484. 547. 696. 718. 902. 946. 983. IV, 108. 394. 418. 1317. 1431.
Ἐποτρύνω. ἐποτρύνεις III, 715. ἐποτρύνουσι III, 452. ἐποτρύνειεν IV, 249. ἐποτρύνων III, 567. 722. ἐποτρύνουσα I, 656. IV, 756. ἐποτρυνέουσα IV, 1115. (ubi Br. ἐποτρυνέονται) ἐποτρύνας II, 466.
Ἐπόψιος II, 1134. ἐποψίου II, 1124.
Ἑπτὰ III, 859. IV, 634.
Ἑπτάκι III, 860.
Ἔπω. ἔειπας I, 480. III, 1106. ἔειπεν I, 674. 1091. 1289. II, 144. 242. 409. 769. 1200. 1278. III, 90. 455. 505. 686. 729. 889. 938. IV, 56. 120. 189. 254. 738. 1097. 1127. 1201. 1332. εἶπε III, 1074. IV, 763. εἶπεν IV, 1457. εἴπω III, 131. 699. εἴπατε III, 315. εἰπεῖν III, 26. IV, 1511. εἰπέμεναι IV, 766.
Ἐπωλένιος. ἐπωλένιον I, 557.
Ἐπωμαδὸν I, 738. IV, 1770.

*Ἐπωνυμίη. ἐπωνυμίην II, 910. III. 245. IV 650.
*Ἐπώνυμος. ἐπώνυμον I, 404. 412. 1300. IV, 1228. ἐπώνυμοι II, (poſt 381. V. L.) 1018. IV, 515.
*Ἔραζε I, 1067. II, 673. III, 850. 1396. 1399. IV, 606.
*Ἐρατός. ἐρατὸν I, 1224. III, 934.
Ἐρατὼ III, 1.
*Ἐράω. ἐρασσάμενος IV, 542.
*Ἐργάθω. ἔργαθε III, 1171.
*Ἐργατίνης III, 1323. ἐργατίναι II, 374. 663. III, 1342.
*Ἐργῖνος I, 187. II, 896. Ἐργίνοιο I, 217.
*Ἔργον I, 363. 551. 662. 721. II, 884. III, 59. 81. 425. 1162. IV. 103. 419. 476. 1390. 1461. ἔργοιο I, 1073. ἔργῳ I, 730. ἔργα II, 374. 989. III, 229. 292. 562. 606. 615. 1036. 1132. IV, 38. 61. 213. 742. 794. 1133. 1283. 1321. ἔργων I, 629. IV, 229. 978. 1059. ἔργοις IV, 412.
*Ἔργω (tacio) ἔοργα IV, 381. (ἐργμένην V. L. III 653.)
(Ἐργώλη. ἐργώλας V. L. I, 1132.)
*Ἔρδω II, 418. ἔρξω III, 728. ἔρξομεν III, 506. ἔρξον III, 109.
*Ἔρεβος IV, 386
*Ἐρεείνω. ἐρεείνεις III, 1099. ἐρέεινε II, 1135. III, 302. 1156. ἐρέεινον I, 709. 980. III 490. IV, V. L. 1462. ἐρεείνων I, 209. ἐρεείνειν R. L. IV, 1462.
*Ἐρέθω. ἐρέθεσκον III, 618. 1103.
*Ἐρείδω. ἔρειδον I, 1010. III, 1022. ἔρεισεν I, 1198. 1234. ἐρείσας I, 784. III, 1287. IV, 957. 1147. ἐρήρεινται V. L. II, 320. ἠρήρειστο II, 1106. 1174. ἐρειδομένη I, 670. ἐρειδόμενοι III, 1339. ἐρεισάμενος IV, 160. ἐρεισαμένη III, 1160.
*Ἐρείκω. ἐρείκετο III, 1331.
*Ἐρείπω. ἤριπε I, 431. II, 96. IV, 471.
*Ἐρεμνός. ἐρεμνὴ III, 864. IV, 1289. ἐρεμνὴν II, 32. III, 1191. ἐρεμνὰς I, 219.
*Ἐρέπτω. ἐρεψάν II, 1077. ἐρεψάμενοι I, 159.
*Ἐρέσσω. ἐρέσσετε II, 1062. IV, 200. ἐρεσσέμεν I, 529. II, 533. ἐρεσσέμεναι II, 574. ἐρεσσομένην I, 633.
*Ἐρέτης. ἐρέται II, 573. ἐρέτῃσι II, 467. 540. 590. IV, 226.
*Ἐρετμόν. Ἐρετμός. ἐρετμὸν I, 1168. 1188. II, 1038. ἐρετμὰ I, 358. 378. 392. 523. 552. 911. II, 332. 668. ἐρετμοῖς I, 540. II, 901. 944. 1257. 1266. III, (346.) 575. IV, 77. 1650. 1660. 1692. (ἐρετμοὺς III, 346. R. L.
*Ἐρεύγω. ἐρεύγεται V. L. III, 163. ἐρεύγονται II, 365. ἐρευγόμενον IV, 955. ἐρευγομένην IV, 790.
*Ἐρευθήεις. ἐρευθήεσσα I, 727.
*Ἔρευθος I, 726. III, 122. 298. 963. IV, 173.
*Ἐρεύθω. ἐρεύθεται R. L. III, 163. IV, 126. ἐρευθόμενος I, 778. ἐρευθόμενον I, 1230.
*Ἐρεχθείδης. Ἐρεχθείδας I, 101.
*Ἐρεχθεὺς I, 212.
*Ἐρέω. ἐρέεσθαι I, 1354. ἐρέοντο III, 1167. ἐρέεσθαι II, 8. Cf. Εἴρω.
*Ἐρημαῖος. ἐρημαῖον IV, 322. ἐρημαίης II, 672. ἐρημαίῃ IV, 1263. 1719. ἐρημαίην II, 385. III, 324. 1197. IV, 1624. ἐρημαῖοι IV, 1298.
*Ἐρημονόμοι IV, 1333.
*Ἔρημος. ἐρήμους IV, 1384. ἐρήμη IV, 1257.
*Ἐρητύω. ἐρητύεσκον I, 1301. ἐρητύσεις I, 296. ἐρητύσειε I, 171. ἐρητύσαιμεν II, 2[illegible]. ἐρήτυε IV, 187. ἐρητύων IV, 1054. ἐρητύσαι II, 234. ἐρητύοντο II, 835. ἐρητύοιτο I, 352. ἐρητύοισθε III, 380. 525. ἐρητύεσθε II, 331. III, 561.
*Ἐριβώτης I, 71. 73. II, 1040.
*Ἐριδαίνω. ἐρίδηνε I, 89. II, 60. ἐρίδηνον R. L. III, 109. ἐριδῆναι II, 986.
*Ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνωσι III, 24.

Ἐριθηλής. ἐριθηλέα II, 723.
Ἐριννύς II, 220. III, 704. 776. IV, 477. Ἐριννὺν IV, 1042. Ἐριννύες IV, 387 Ἐριννύας III, 712. IV, 714.
Ἐρίπνη. ἐρίπνης II, 434. ἐρίπναι II, 1249. ἐρίπ[illegible] I, 581.
Ἔρις I 1153. ἔριδες IV, 446. ἔριδας I, 773.
Ἐρισθενής. ἐρισθενέων I, 41. 543.
Ἐριωλαὶ IV, 1778. ἐριωλὰς R. L. I, 1132.
Ἑρκίον II, 1074.
Ἕρκος I, 1036. III, 271. ἕρκεος III, 647. ἕρκεα III, 39. 215. IV, 665.
Ἑρκύνιος. Ἑρκυνία IV, 640.
Ἑρμείης II, 1146. IV, 121. (quibus locis ol. Ἑρμείας) IV, 1137. Ἑρμείαο I, 51. 642. III, 197. 1175. Ἑρμείην III, 588. (ol. Ἑρμείαν.)
Ἔρνος I, 1192. ἔρνεα III, 1399. IV, 1425.
Ἔρος. ἔρον I, 613.
Ἑρπετὸν IV, 1240. ἑρπετὰ I, 502.
Ἑρπύζω. ἑρπύζων III, 447. ἑρπύζοντες IV, 1289.
Ἔῤῥω. ἔῤῥοις III, 936. ἐῤῥέτω III, 466. 785. 786. ἔῤῥετε III, 562.
Ἑρσήεις I, 751. 881. IV, 1302. ἑρσήεντι II, 1004. ὀρσήεντα IV, 970. ἑρσήεσσαι IV, 1172.
Ἐρυθαίνω. ἐρύθηνε I, 791. III, 681. IV, 474.
Ἐρυθηὶς IV, 1427.
Ἐρυθῖνος II, 941.
Ἐρυκάκω. ἐρύκακε II, 432.
Ἐρύ[illegible] II, 336. ἐρύκει III, 98. ἔρυκε [illegible] 102. III, 250. 652. ἔρυκον I, 1080. 1303. ἐρυκέμεν IV, 1678. ἐρυκόμενοι II, 529. IV, 1256. (ἐρύκεται Codd. III, 1331)
Ἐρυμάνθιος. Ἐρυμάνθιον I, 127.
Ἐρυμνός. ἐρυμνὴν II. 534.
Ἔρυξ. Ἔρυκος IV, 917.
Ἐρύω. ἐρύξω I, 346. ἔρυσσαν R. L. IV, 932. εἴρυσσαν IV, 890. ἐρύσαιμεν I, 357. ἐρύσασκε I, 382. II, 1284. (ubi ol. ἐρύσαι) V. L. IV, 932. ἐρύξειν IV, 820. ἐρύονται I, 760. ἐρύσσας III, 913. 1306. ἐρύσαντες I, 565. 1277. III, 574. IV, 1129. ἐρύξων IV, 197. ἔρυται II, 1210. ἔρυτο III, 1305. εἴρυτο II, 1271. ἔρυντο I, 1083. εἴρυντο IV, 335. ἐρύσσατο III, 913. 1306. ἐρύσαντο I, 407. 623. IV, 1659. εἰρύσσαντο IV, 237. ἐρύσηται I, 1204. ἐρυσσάμενος I, 1250. ἐρυσσάμενοι II, 102. 931. ἐρυσσάμεναι IV, 1531. ἔρυσθαι I, 401. III, 607. 713. Cf. Εἰρύω.
Ἔρυτος I, 22.
Ἔρχομαι. ἔρχεται IV, 1541. ἤλυθε I, 35 57. 65. 95. 110. 252. II, 62. 149. 491. 720. 1053. IV, 493. 1223. 1436. 1441. 1627. 1629. ἦλθεν II, 470. 1242. III, 810. ἤλυθον I, 119. II, 242. 905. 994. IV, (V. L. 1289.) 1483. ἦλθον III, 1404. ἐλεύσομαι III, 177. ἐλευσόμεθα I, 424. ἔλθοι III, 1111. ἔρχεο III, 434. IV, 64. 745. ἐλθεῖν II, 1192. IV, 761. 764. ἐλθέμεν III, 622. IV, 739. ἐλθὼν II, 202.
Ἐρωή. ἐρωῆς IV, 1657. ἐρωῇ I, 384.
Ἔρως III, 120. 275. 297. 1018. 1078. IV, 213. 445. ἔρωτος III, 972. ἔρωτι III, 3. IV, 569. ἔρωτες III, 452. 687. 765. 937.
Ἐς I, 725. Cum Adverb. v. ἐσαιεί, ἐσάντα etc. Commut. cum εἰς III, 41. 419. IV, 807. 1568. cum ἐπ', IV, 1604. ἐς ſequente τε II, 789. IV, 596. Br. 690. (ubi ἔς') 1581.
Ἐσαιεὶ R. L. I, 1138.
Ἐσαγείρω. ἐσαγείρατο III, 634.
Ἐσαθρέω. ἐσαθρήσαντας R. L. IV, 497.
Ἐσακούω. ἐσάκουον IV, 624. ἐσάκουσεν III, 696. 914. ἐσακοῦσαι I, 766.
Ἐσάλλομαι. ἐσήλατο IV, 878.
Ἐσανδρόω. ἐσανδρώσῃ I, 874. V. L.

Ἐσάντα R. L. III, 923. ubi ol. ἐς αὐτά.
Ἐσαῦτις. v. Εἰσαῦτις. (Br. L. II, 851.)
Ἔσαχρι I, 604.
Ἐσβαίνω. Ἐσβάλλω. v. Εἰσβαίνω, Εἰσβάλλω.
Ἐσδέρκω (εἰσδέρκω). ἐσέδρακεν II, 25. IV, 1590. ἐσέδρακον I. 598. II, 1081. III, 100. IV, 892. 1361.
Ἐσείδω. v. Εἰσείδω.
Ἐσέρχομαι. ἐσελθέμεν I, 197. ἐσήλυθεν Codd. III 960.
Ἐσθλὸς I, 58. 106. 107. 131. III, 917. 918. ἐσθλοῖο II, 174. ἐσθλὴν IV, 196. ἐσθλὰ III, 803. ἐσθλοῦ III, 405.
Ἐσοράω. ἐσορώμενοι II, 523.
Ἑσπέρη IV, 1427.
Ἑσπερίδες IV, 1399. 1406.
Ἑσπέριος III, 1192. ἑσπερίης III, 311. ἑσπερίην II, 42. ἑσπέριοι I, 586. 915.
Ἕσπερος IV, 1290. ἕσπερον II, 1253.
Ἐσσυμένως I, 789. 1329. II, 538. 894. 1173. 1247. III, 841. IV, 883. 1409. 1533. 1595.
Ἑςίη. ἑςίῃ IV, 693.
Ἐσφορέω. ἐσφόρεον IV, 1145.
Ἐσχάρη. ἐσχάρῃ II, 309. 1172. 1177.
Ἐσχαρόφιν II, 494.
Ἐσχατιή. ἐσχατιῇ I, 213. ἐσχατιῇσιν II, 418.
Ἔσχατος. ἔσχατα II, 1263.
Ἔσω. v. Εἴσω. (Ἔσσω V. L. I, 372.)
Ἑταῖρος. ἑταῖροι I, 318. 493. 856. II, 101. 435. III, 365. 489. 564. 924. 1248. 1278. 1347. IV, 73. ἑταίρων I, 1240. 1294. II, 636. 834. 898. III, 1169. IV, 352. 912. ἑταίροις I, 415. 888. II, 1165. IV, 88. 881. ἑταίρους I, 522. 1104. II, 36. 588. III, 178. IV, 455. 1334. 1458.
Ἕταρος. ἑτάρου I, 1342. ἑτάροιο II, 852. IV, 1343. 1471. ἕταρον I, 480. ἕταροι I, 432. II, 833. IV, 1527. ἑτάρων I, 429. 1111. 1286. II, 21. 495. 763. III, 782. 908. 913. ἑτάροισιν I, 832. 1187. II, 417. III, 1041. 1163. 1222. IV, 1369. 1487. ἑτάρους I, 863. III, 1148. IV, 1012. 1325. 1337. 1481.
Ἐτεὸς I, 688. IV, 1774. ἐτεὸν I, 154. 763. II, 209. 325. 646. III. 549. 816. 1080. IV, 292.
Ἕτερος. ἑτέροιο I, 429. ἑτέρῳ II, 837. ἕτερον I, 957. II, 421. 646. ἑτέρη I, 1307. ἑτέρης I, 1115. ἑτέρῃ III, 1153. IV, 141. 223. 331. 332. ἑτέρην IV, 1635. ἑτέρων I, 259.
Ἑτέρωθεν I, 989.
Ἑτέρωσε IV, 1315. 1581.
Ἔτης. ἔται I, 305. III, 1126.
Ἐτήσιος. ἐτήσιαι II, 498. 525. quibus locis olim ἐτήσιοι) ἐτήσια I, 1075.
Ἐτήτυμος II, 975. IV, 1603. ἐτήτυμον I, 142. II, 1138. III, 358. 402. IV, 74. 835.
Ἔτι I, 28. 508. II, 851. 915. (Codd. IV, 1030.) paſſim. (confuſum cum τι I. 313. 829. 870 1287. II, 474. 669. 864. III, 325. 730. 818. IV, 1324. 1361. cum τοι II, 55. III, 987. cum ὅτε IV, 267.) Cum praepoſs. v. Ἐξέτι. Οὐκέτι.
Ἕτοιμος. ἑτοίμη IV, 1745. ἑτοίμην I, 1252.
Ἔτος I, 690. IV, 1774.
Ἐτώσιος. ἐτώσιον II, 88[illegible] ἐτώσια II, 893. III, 613. IV, 303.
Εὖ I, 76. 199. ſ. paſſim. ἐῢ diviſim I, 356. (Br. IV. 1595.) cum verbis male conjunctum II, 1013.
Εὐαγής. εὐαγέεσσιν I, 1140. II, 715.
Εὐαγέως II, 699. III, 1204. IV, 1129
Εὔαδε (ab ἅδω, ἁνδάνω) I, 697. II, 501. III, 1083.

Εὐάροτος. εὐαρότοιο II, 810.
Εὐαρτής. εὐαρτέα IV, 148.
Εὔβοια. Εὐβοίης I, 77. IV, 1135. 1780.
Εὔβοτος III, 1086.
Εὔγναμπτος. εὐγνάμπτοισι III, 833.
Εὐδικίη. εὐδικίῃ IV, 342.
Εὐδιάω. εὐδιόωντι II. 369. εὐδιόωντες I, 424. II, 903. IV, 933.
Εὔδιος. εὔδιοι I, 521.
Εὔδμητος. εὐδμήτους I, 317. III, 887.
Εὐειδής IV, 583. 895.
Εὐεργές IV, 428.
Εὐεργεσία. εὐεργεσίης II, 469.
Εὔζυγος. εὔζυγον I, 4.
Εὐηκής. εὐηκέα II, 101. εὐηκέας IV, 1055.
Εὐθήμων. εὐθήμονι I, 569. (Br. ἐϋθήμ.)
Εὔθρονος. εὔθρονον I, 1093.
Εὐκαμπής. εὐκαμπῆ III, 1388.
Εὔκηλος I, 1290. III, 769. IV, 61. εὐκήλῳ IV, 1249. εὔκηλοι I, 568. III, 219. 1172. εὐκήλῃσιν II, 935. (ol. εὐκήλοισιν) R. L. IV, 390.
Εὐκήλως II, 861.
Εὐκλειής. εὐκλειεῖς I, 869.
Εὐκλείη I, 447. εὐκλείης I, 73. 141. IV, 379.
Εὐκομέω. εὐκομέουσιν II, 1013. V. L. nunc εὖ κομ.
Εὐκόσμως I, 530. 1120.
Εὐκραής II, 1280. IV, 891. (εὐκραεῖ Var. L. II, 721.
Εὔκρεκτος. εὐκρέκτου IV, 1194.
(Εὐκρίνω. εὐκρίναντας V. L. I, 356.)
Εὐκτίμενος. εὐκτιμένοις I, 1355.
Εὐμαρέως II, 633. III, 624.
Εὐμειδής IV, 715.
Εὐμελίης (ol. ἐϋμμελίης) I, 96. 1043.
Εὐμενέω. εὐμενέοιεν II, 260. εὐμενέειν II, 1125. εὐμενέοντες I, 1335. II, 1137. III, 540. 980. IV, 1421. εὐμενέοντας I, 707. 716. II, 1163. εὐμενέουσα II, 433. III, 87.
Εὐμενέως II, 1277.
Εὐνάζομαι. εὐνάζετο V. L. II, 908. εὐνάζοντο I, 1081. II, 497.
Εὐναίη. εὐναίης I, 955. εὐναίῃσιν II, 1284. εὐναίας I, 1277. III, 514. IV, 888.
Εὐνάω. εὔνασεν I, 1155. II, 856. III, 1000. IV, 1060. 1110. εὐνήσασα IV, 87. εὐνῆθεν II, 197. εὐνάσσονται V. L. IV, 1751. εὐνηθῆναι II, 952. εὐνηθέντος II, 727. εὐνηθεῖσα I, 24. 137. 626. II, 3. 992. IV, 895.
Εὐνέτις IV, 96.
Εὐνή. εὐνῆς I, 1104. II, 1024. 1238. III, 1206. IV, 873. εὐνῇ I. 618. II, 1243. IV, 793. εὐνήν IV, 867, 1130. εὐναὶ IV, 116. εὐνὰς IV, 1713.
Εὐνήτειρα IV, 1058.
Εὐνίδες IV, 501.
Εὐνομίη. εὐνομίης III, 69.
Εὔξεινος. εὐξείνοιο III, 378. εὐξείνοισι I, 1018.
Εὐξείνως I, 963. 1179.
Εὔξεστος. εὐξέστοις II, 1257. εὐξέστῃσιν IV, 1633.
Εὔξοος. εὔξοα I, 561.
Εὔορμος. εὔορμον IV, 900.
Εὐπαλέως IV, 193.
Εὐπαλής. εὐπαλέας II, 618.
Εὐπατέρεια. εὐπατέρειαν I. 570.
Εὐπειθής. εὐπειθέα IV, 1605.
Εὐπηγής. εὐπηγέα III, 1235. εὐπηγεῖς III, 236. εὐπηγέας II, (poſt 381. V. L.) 1017.
Εὐπλόκαμος I, 976.
Εὐποίητος. εὐποίητον III, 871. εὐποίητα I, 393.
Εὐπολέμεια I, 55.
Εὔρειτος Br. III, 1086.
Εὑρίσκω. εὗρε III, 114. IV, 851. εὗρεν I, 1190. II, 779. IV, 1124. εὕρομεν III, 326. εὗρον IV, 663. εὕροιεν I, 1350. εὑρόντες IV, 232.
Εὖρος I, 371. IV, 310.

Ἔϋρρηνος III, 1086. (V. L. ἐΰῤῥηνος). ἐϋρρήνεσσιν (V. L. ἐϋῤῥ. I, 49.)
Ἔϋρρινος. ἐϋρρίνων (V. L. ἐϋῤῥίνων) II, 125. ἔϋρρινοι III, 1299 (ubi ol. ἐϋῤῥίνοις).
Εὔροος R. L. IV, 269.
Εὐρυβίης IV, 1552.
Εὐρυμέδων IV, 1514.
Εὐρυμένη. εὐρυμένας I, 597.
Εὐρυνόμη I, 503.
Εὐρύπυλος. Εὐρυπύλου IV, 1561.
Εὐρυρέω. εὐρυρέοντα II, 1263.
Εὐρὺς IV, 283. εὐρὺν II, 401. 701. III, 42. εὐρέα IV, 1604. εὐρείης I, 107. 983. II, 372. εὐρεῖαν I, 309. 1361. III, 874. 1238. εὐρείας II, 658. III, 216. εὐρὺ III, 1311.
Εὐρυσθεύς Εὐρυσθῆος I, 130. 1347. Εὐρυσθῆϊ IV, 1317.
Εὐρυτίδης II, 1044.
Εὐρυτίων I, 71. 74.
Εὔρυτος. Εὐρύτου I, 87. 88. II, 114.
Εὐρύχορος. ευρυχόροιο IV, 48.
Εὐρώπη I, 181. Εὐρώπῃ IV, 1643. Εὐρώπην III, 1179. IV, 273.
Ἠὼς II, 703. IV, 912. 1762. ἠῆος I, 225. V. L.
Εὔσκοπος. ἐϋσκόπου IV, 1716.
Εὐσταθής. εὐσταθέος IV, 821.
Εὔστειρος. εὐστείρης I, 401.
Εὔστιπτος. ἐϋστίπτου II, 30.
Ἔϋστολος I, 603.
Εὐστρεφής. ἐϋστρεφεῖ I, 368.
Εὔσωρος. Εὐσώροιο I, 949.
Εὖτε I, 236. 688. 798. II, 471. 483. 613. paſſim.
Εὐτρόχαλος. ἐϋτροχάλοιο III, 889. IV, 907. ἐϋτρόχαλον III, 135. ἐϋτρόχαλοι II, 46. ἐϋτροχάλοισιν I, 845.
Εὔτροχος. ἐΰτροχον IV, 1326. 1355.
Εὔτυκτος. εὐτύκτῳ IV, 219. εὐτύκτοισιν I, 787.
Εὐφεγγής. ἐϋφεγγέος III, 1195. (Br. ἐϋφεγγέες).
Εὔφημος II, 536. 556. 562. 588. 896. IV, 1466. 1483. 1563. 1732. 1756. Εὐφήμοιο IV, 1758. 1764.
Εὐφρονέω. εὐφρονέων I, 331. II, 437. III, 484. IV, 1586. ἐϋφρονέουσα III, 998.
Εὐφροσύνη. εὐφροσύνην IV, 1037. εὐφροσύνῃσι II, 1151. IV, 69. 1167.
Εὔφρων. εὔφρονος II, 718. εὔφρονες IV, 1411.
Εὔφυλλος. ευφύλλοις IV, 1158.
Εὐχετάομαι. εὐχετόωνται II, 357. εὐχετόωντο I, 189. 231. II, 1175. IV, 1360. εὐχετάασθαι IV, 588.
Εὔχομαι. εὔχεαι II, 22. εὔχεται IV, 1251. εὐχόμεθα II, 887. εὔχετο I, 410. εὐχόμενοι IV, 594. εὐχόμεναι I, 249. 885. εὐξαμένοισιν I. 871. II. 804.
Εὐχωλή. εὐχωλῇ I, 425. εὐχωλῇσιν II, 334. IV, 713. 1596. 1601.
Εὐώδης. εὐώδεας IV, 1155. (Br. ἐϋώδ. et ſic in ſimil.)
Εὐῶπις. εὐώπιδα IV, 1090.
Ἐφάλλομαι. ἐπᾶλτο IV, 464.
Ἐφανδάνω. ἐφανδάνει I, 675. 700. III, 34. 485. 537. IV, 419. ἐφήνδανεν III, 950. ol. ἐφήνδανεν. cf. Ἐπιανδάνω.
Ἐφάπτομαι. ἐφαπτόμεναι III, 873.
Ἐφέζω. ἐφεζομένη III, 1001.
Ἐφέλκω. ἐφέλκετο I, 1162.
Ἐφέννυμι. ἐπιειμένος IV, 179. ἐπιειμένη III, 45. ἐφέσσατο I, 1336. ἐφέσσεσθαι I, 691.
Ἐφέπω. ἐφέπουσι II, 384. ἐπιέψεται II, 18. ἐφέπονται I, 576. III, 315. cf. Ἐπίσπομαι.
Ἐφέστιος I, 117. III, 11[illegible]. IV, 747. ἐφέστιον III, 116. [illegible]85. ἐφέστιοι I, 909. (Br. ἐφέστιον) IV, 518. 703. 723. 1761.
Ἐφετμή III, 390. ἐφετμῇ II, 210. 519. ἐφετμὴν I, 279. II, 615. ἐφετμάων II, 1154. ἐφετμαῖς III, 574. IV, 688. 858. (ubi nunc ἐφετμῇς) ἐφετμὰς I, 981. II, 763. III, 555. IV. 757. 845. 967.

Ἐφευρίσκω. ἐφεύροι III, 113.
(Ἔφημαι. ἐφήμεναι V. L. IV, 604.)
Ἐφημοσύνη. ἐφημοσύνη I, 3. III, 602. ἐφημοσύνην IV, 881. ἐφημοσύνῃσι I, 33. 915. II, 492. 518. III, 263. IV, 818. (Br. IV, 1115.)
Ἐφίημι. ἐφίεμεν II, 329. ἐφίεσαν II, 1089. ἐφέηκε I, 712. (Br. ἐπέηκε.) ἐφῆκε III, 211. ἐφίετο III, 497. ἐφιεμένοιο II, 624. ἐφείς II, 934.
Ἐφιζάνω. ἐφίζανε I, 667.
Ἐφίστημι. ἐφέστασαν III, 967. ἐφεστηώς III, 121. ἐφεστακότας III, 1276.
Ἐφίμερον IV, 1399.
Ἐφομαρτέω. ἐφωμάρτησε I, 201. III, 111.
Ἐφοπλίζω. ἐφοπλίζεσκον III, 843. ἐφώπλισαν II, 157. ἐφοπλίσσειαν IV, 1720. ἐφοπλίσσασθαι I, 332.
Ἐφορμάω. ἐφορμηθέντες IV, 513. (ubi vid. Var. Lectt.)
Ἐφορμή. ἐφορμῇ IV, 204. ἐφορμὴν IV, 148.
Ἐφυδάτιος. ἐφυδατίη I, 1229.
Ἐφύμνιον II, 713.
Ἐφύπερθεν II, 393. III, 834. IV, 176. 1708.
Ἐφύρηθεν IV, 1212.
Ἐχέτλη. ἐχέτλην III, 1325.
Ἔχετος IV, 1093.
Ἐχθαίρω. ἐχθαίραντες V. L. I, 612. nunc ἐχθήραντες.
Ἐχθοδοπός. ἐχθοδοποῖσιν IV, 1669.
Ἐχινάδες. Ἐχινάσι IV, 1230.
Ἐχίων I, 52.
Ἔχμα IV, 201. ἔχμασι I, 1200.
Ἔχω. ἔχει I, 275. II, 740. III. 464. ἔχουσιν I, 499. II, 375. 1030. ἔχε, ἔχεν I, 98. II, 49. 178. 575. 1256. III, 123. 147. 290. 750. 952. 1011. 1161. 1237. 1312. IV, 594. 960. 1169. 1178. 1205. 1439. 1648. ἔχον I, 287. 391. 504. 612. 924. II, 649. 1268. III, V. L. 247. 521. IV, 1540. εἶχεν II, 596. III, 424. ἔσχε III, 1236. 1296. ἔσχεθε I, 673. III, 48. ἔσχεθον II, 898. IV, 1713. σχέθεν I, 512. σχήσεις I, 895. σχήσουσι II, 461. ἔχοις I, 829. ἔχοι I, 370. ἔχε (Imper.) IV, 831. 863. ἔχετε III, 903. IV, 1657. ἔχων I, 1169. ἔχοντες I, 930. II, 347. IV, 1623. ἔχοντας I, (V. L. 441.) 658. ἔχουσα I, 276. IV, 1271. ἔχουσαι IV, 526. 1406. σχήσειν III, 700. ἔχονται II, 397. ἔχετο I, 269. ἔχετ' R. L. III, 147. ἔσχετο I, 328. III, 654. 811. ἔσχοντο IV, 776. ἐχοίμεθα I, 334. σχήσομαι III, 514. σχήσεται II, 1203. σχέο III, 386. σχομένη III, 445. σχόμενοι IV, 920. σχήσεσθαι III, 1268. IV, 1056.
Ἑψιάομαι. ἑψιόωνται I, 459. ἑψιόωντο II, 811. III, 118. ἑψιάασθαι III, 950.
Ἕω. εἷσε III, 49. εἷσεν I, 789. IV, 719. ἕσο R. L. III, 454. IV, 1438. ἕεσο III, 1225. ἕσσατο III, 1205. ἕσσασθε II, 1168. εἵσατο III, 1186. IV, 119. 550. εἰσάμενοι R. L. I, 967.
Ἑῷος, ἑώιος. ἑώα II, 686. ἑωΐαν II, 700.
Ἕως III, 98. passim.
Ἔωσαν. v. Ὠθέω.

Z.

Ζάθεος. ζαθέην I, 933.
Ζαμενής I, 1029.
Ζαχρηής. ζαχρηεῖς I, 1095. III, 321. IV, 835. ζαχρηέσιν I, 1159.
Ζάω. v. Ζώω.
Ζέω. Ζείω. ζέεν I, 1262. IV, R. L. 955. ζέον III, 273. ζείουσαν I, 734.
Ζέλυς. Ζέλυν I, 1042.
Ζεύγλη. ζεύγλῃ III, 1308.
Ζεύγληθεν III, 1319.
Ζεύγνυμι III, 417. ζεύξῃς III, 1052. ζεύξας III, 411. IV, 1205. ζεῦξαι III, 508. 626. ἐζεύξασθε

IV, 1033. ζευξάμενος IV, 1739.
Ζεὺς I, 468. 508. R. L. 516. 1101. II, 275. 948. 1099. 1181. 1236. III, 115. 364. 587. IV, 95. 653. 1276. Ζηνὸς I, 150. 997. II, 215. 378. 1124. 1197. III, 193. 328. IV, 577. 585. 651. 700. 1152. Ζηνὶ I, 731. Ζῆνα IV, 229. 558. 709. Ζεῦ I, 242. IV, 1673. Διὸς I, 1071. 1188. 1315. 1345. II, 43. 154. 163. 181. 196. 275. 289. 313. 499. 522. 525. 547. 905. 1009. 1121. 1132. 1133. 1213. III, 8. 11. 38. 114. 132. 158. 337. 920. 922. 986. 1399. IV, 2. 96. 185. 334. 358. 381. 520. 753. 793. 959. 967. 1100. 1134. 1224. 1254. Διὶ I, 511. II, 40. 1149. IV, 119. Δία I, 762. IV, 617. 783. 932.
Ζέφυρος IV, 910. 1627. ζεφύρου II, 900. IV, 768. 821. 837. ζεφύροιο II, 276. IV, 886. 1624. ζεφύρῳ II, 721.
Ζέω. vid. Ζείω.
Ζῆθος I, 736. 738.
Ζῆλος. ζήλοιο I, 616.
Ζήτης I, 211. II, 243. 282. 430.
Ζοφερός. ζοφεροῖο III, 1265.
Ζόφος II, 1106. ζόφον I, 452. II, 921.
Ζύγιος. ζυγίη IV, 96.
Ζυγόν. ζυγοῦ IV, 913. ζυγὰ I, 724. III, 435. 1190. 1193. 1284. 1316.
Ζυγός. ζυγοῦ II, 665.
Ζωή. ζωῆς III, 785. IV, 1305. 1434. 1648.
Ζώνη. ζώνης I, 29. ζώνην II, 113.
Ζώννυμι. ἔζωσαν I, 368. ζωσάσθην I, 426. ἐζωσμέναι IV, 1348.
Ζωός. ζωοῦ I, 1350. ζωὸν I, 59. 126. ζωοῖσι I, 648. III, 813. IV, 1667.
Ζωρὸν I, 477.
Ζωστήρ. ζωστῆρα II, 778. 968.
Ζώω. ζώειν IV, 265. ζώων II, 190. ζώοντα IV, 537. ζώουσαν III, 729. ζωόντων IV, 1509. ζώοντας I, 908.

H.

Ἡ, ἥ. v. Ὁ, ὅς.
Ἧι (adverb. qua) I, 960. 1061. paſſim III, 991. Cum εἰ commut. III, 1052. IV, 1169. cum ἥ IV, 479. 1373.
Ἢ aut III, 81. 676. paſſim confuſum cum εἰ III, 402.
Ἦ certe, profecto, I, 689. paſſim, ſequ. μὲν IV, 96. (cum ἥ commut. II, 800. cum εἰ III, 816.
Ἠβαιὸν II, 635. 1025. 1203.
Ἡβάω. ἡβήσας IV, 546. ἡβήσαντα I, 906.
Ἠγάθεος. ἠγαθέῳ III, 981. IV, 1131. ἠγαθέην I, 308. IV, 1329.
Ἥ γε v. Ὅγε.
Ἡγεμονεύω. ἡγεμονεύει I, 704. ἡγεμονεύσει II, 421.
Ἡγεμονῆες II, 1196.
Ἡγηλάζω. ἡγηλάζει I, 272.
Ἥδε. v. Ὅδε.
Ἠδὲ et II, 770. paſſim. III, 112. (ubi ol. ἡ δὲ K. contra eſt IV, 1575.) Cum ἠὲ commut. III, 657. IV, 182. 834. cum οἱ δὲ III, 1124.
Ἤδη I, 43. 165. 194. 261. 353. 453. III, 57. paſſim. Cum δὴ commut. III, 1068. IV, 1400.
Ἦθος I, 1294. III, 314.
Ἥδυμος II, 407.
Ἡδύς. ἡδείη IV, 147. ἡδεῖαν III, 1018. ἡδείῃσι IV, 893.
Ἠὲ I, 17. (Br. II, 1177. pro ἠδὲ, ut IV, 182. 834.) III, 81. 677. IV, 74. paſſim.
Ἠέλιος I, 450. II, 164. III, 163. 814. 1191. IV, 221. 1286. 1629. ἠελίου I, 648. II, 1206. III, 362. 756. 1230. IV, 126. 727. 848. 1313. 1745. ἠελίοιο I, 84. 172. 432. 500. 607. 924. II, 739. 943. III, 309. 598. 999. 1143. 1390. IV, 591. 598. 679. 928.

965. 971. 1019. 1542. ἠελίῳ I, 108. 544. 1362. II, 1122. III, 233. IV, 607. 1530. ἠέλιον I, 725. IV, 229.
Ἠερέθομαι. ἠερέθονται I. 944. III, 638. ἠερέθοντο I, 1160. II, 1082. III, 368. 830.
Ἠέριος III, 417. ἠερίη I, 580. IV, 267. 270. 1239. ἠερίην III, 915. (ἠέριον Codd. IV, 1577.)
Ἠεροειδής. ἠεροειδέα IV, 545.
Ἠερόεις. ἠερόεν I, 1114.
Ἠήρ. ἠέρος I, 777. 1137. II, 684. 933. 1035. III, 141. 275. 1358. 1379. IV, 968. 1171. 1287. ἠέρι III, 207. IV, 678. 767. 945. 1246. ἠέρα II, 608. 1080. III, 211. 1383. 1397. IV, 648. 951. 1246. 1667.
Ἦθεα I, 1177. II, 1240. III, 1122. IV, 512. 741. ἤθεσιν I, 1211. IV, 812.
Ἠθεῖος. ἠθεῖε II, 1221. ἠθεῖαι III, 52
Ἠϊόν. ἠΐα I, 659. 1180.
Ἠΐθεος. ἠϊθέοιο I, 778. ἠϊθέῳ III, 935. ἠΐθεοι I, 536. ἠϊθέοισιν II, 784. III, 246.
Ἠϊών. ἠϊόνι IV, 1244. ἠϊόνα I, 933. ἠϊόνες IV, 130. 1172. ἠϊόνων IV, 662. ἠϊόνεσσιν III, 995. IV, 904. ἠϊόνας II, 659. 1120. IV, 609.
Ἦκα I, 674. II, 61. III, 107. 463. 565. IV, 94.
Ἥκω. ἧκεν R. L. I, 74. R. L. I. 1333.
Ἠλακάτη. ἠλακάτην I, 595.
Ἠλεῖος. Ἠλείοισι I, 173.
Ἠλέκτρα. Ἠλέκτρης I, 916.
Ἠλεκτρίς. Ἠλεκτρίδος IV, 580. Ἠλεκτρίδα IV, 505.
Ἤλεκτρον. ἠλέκτρῳ IV, 606.
Ἠλεκτρύων. Ἠλεκτρύωνος I, 748.
Ἠλεμάτως IV, 1206.
Ἡλιάδες IV, 604. Ἡλιάδων IV, 625.
Ἠλίβατος II, 361. ἠλιβάτοιο I, 739. IV, 445. ἠλιβάτῳ II, 169. ἠλίβατοι II, 1250. ἠλιβάτων III, 162. ἠλιβάτοισιν II. 729.
Ἤλιθα II, 283. III, 342. IV, 177. 1265.
Ἧλιξ. ἥλικος II, 479. ἥλικες III, 840.
Ἠλύσιον IV, 811.
Ἠμαθόεις. ἠμαθόεντος IV, 948. ἠμαθόεσσαν I, 932.
Ἧμαι. ἧσθε I, 754. IV, 856. ἧνται II. 1086. IV, 1708. ἧστο I, 343. 1288. II, 309. III, 44. 122. (V. L. 454.) 668. 1670. ἧσαι I, 1290. ἥμενον I, 342. ἥμενοι I, 730.
Ἦμαρ I, 278. 450. 861. 1071. II, 406. 473. 760. 945. 1029. III, 850. 1079. 1407. IV, 1275. 1312. 1505. 1622. 1634. ἤματος I, 651. 861. II, 494. III, 1138. 1340. IV, 961. ἤματι I, 547. II, 124. 176. 451. 473. 631. 661. 797. 900. 945. 964. 1000. 1098. III, 327. 499. 538. 901. 922. IV, 236. 238. 979. 1223. 1286. 1479. 1502. 1634. ἤματα I, 589. 1057. 1079. II, 526. 837. IV, 621. 648. 870. 1234. 1387.
Ἠμάτιος II, 1101. III, 1199. ἠμάτιοι II, 1033.
Ἡμεῖς II, 1154. ἡμέων II, 152. ἡμῖν I, 420. 897. II. 414. 616. 787. 882. 1048. 1280. III, 483. 487. 1111. IV, 451. ἡμέας I, 866. II, 439. 612. 1224. III, 328. 995. IV, 499. 1252.
Ἠμὲν I, 1000. II, 138.
Ἡμερίδες III, 220.
Ἡμέτερος ἡμετέρη II, 781. ἡμετέροιο I, 412. ἡμέτερον II, 1202. III, 1128. ἡμέτερονδε I, 704. ἡμετέρη I, 664. III, 536. ἡμετέρης IV, 1075. ἡμετέρῃ III, 265. IV, 204. 292. ἡμετέρην III, 893. 1083. ἡμετέροισιν III, 305. IV, 1276. ἡμετέρας I, 833. III, 1097. ἡμετέρῃσι II, 324.
Ἠμί. ἦ (dixit) I, 363. 425. 472. 512. 702. 708. 842. 910. 1296. 1344. II, 19. 619. 1170. III, 22. 36. 645. 802. 947. IV, 842. 865. 1337. 1461. 1601.

Ἡμιδαὴς IV, 598.
Ἡμίθεος. ἡμιθέων I, 548. ἡμιθέοισιν IV, 1642.
Ἡμιπληξ. ἡμιπλῆγα IV, 1683.
Ἥμισυς. ἡμισέες II, 1062. IV, 201. ἡμισέας III, 1383.
Ἦμος I, 209. 450. 1172. 1280. II, 164. 516. 669. 720 III, 1340. IV, 109. 267. 453. 614. paſſim.
Ἠμύω. ἤμυσαν II, 582.
Ἦν II, 228. (V. L. III, 404. ubi nunc αἴ.)
Ἡνίκα II, 906.
Ἥνιον. ἡνία I, 754. III, 871. 1153. IV, 224.
Ἦνις. ἤνιος IV, 174.
Ἠνορέη III, 189. IV. 1468. ἠνορέης IV, 1052. ἠνορέῃ I, 1198. III, 512. 1053. ἠνορέην I, 75. 205. 483.
Ἠοῖος. ἠοίην II, 745.
Ἧπαρ II, 1259. ἥπατι II, 1252.
Ἠπεδανός. ἠπεδανοῖσιν II, 800. ἠπεδανοὶ III, 82.
Ἤπειρος III, 530. ἠπείρῳ II, 981. III, 312. IV, 1569. ἠπείροιο I, 444. 584. 795. 937. 1164 II, 392. 399. 629 752. 777. IV, 78. 850. 1241. 1258. 1460. 1474. 1753. ἤπειρον II, 380. 734. 974. (in verſu ſpur. poſt 1127.) IV, 636. 1365.
Ἔπειτα II, 435 899. 1171. III, 770. IV, 70. 1393.
Ἠπερoπεύειν III, 563.
Ἠπεροπῆες III, 617.
Ἤπιος IV, 715. ἠπίῃ III, 941.
Ἠπύω. ἤπυε IV, 71. 230.
Ἦρα IV, 407. 375. R. L.
Ἡρακλέης (Ἡρακλῆς) I, 349. 426. 864. 993. 1040. 1163. II, 967. 1053. IV, 1459 Ἡρακλῆος I, 122. 197. 855. 1303. II, 793. 957. IV, 1469. Ἡρακλῆϊ I, 397. 997. 1253. II, 772. 913. IV, 539. 1400. Ἡρακλῆα I, 343. 531. 1242. 1291. 1316. II, 146. III, 1232. IV, 1477. Ἡρακλέην II, 767.
Ἤρανον II, 513.
Ἠρέμα III, 170. IV, 1514.
Ἠρεμέω. ἠρεμέοντες I, 1514. ἠρεμέεσθαι I, 1171.
Ἥρη II, 997. II, 865. III, 8. 10. 19. 23. 32. 55. 83. 91. 106. 210. 214. 250. 1134. IV, 96. 510. 577. 640. 1137. 1152. 1185. 1199. Ἥρης I, 14. 187. 859. II, 214. III, 818. 931. IV, 21. 241. 646. 774. 846 Ἥρῃ IV, 858. Ἥρην III, 77. IV, 781.
Ἠρι I, 601. 929. II, 498. 812. 1230. III, 41 737 1042 IV, 1625.
Ἠριγενὴς II, 450. III, 824. 1224. IV, 980.
Ἠριδανός. Ἠριδανοῖο IV, 506. 596. 623. Ἠριδανὸν IV, 610. 628.
Ἠρίον I, 1165.
Ἡρωΐς. ἡρωΐσι I, 1048.
Ἥρως I, 781. 948. 1240. II, 410. 967. 1043. III, 509. IV, 471. 477. 550. 750. 784. 1162 1528. 1564. ἥρω II, 766. ἥρωες I, 1000. 1012. 1329. II, 97. 144. 270. 429. 668. 852. III, 167. 920. 993. 1194. 1255. 1293. IV, 69. 77. 251. 254. 485. 515. 522. 998. 1619. 1690. 1725. ἡρώων I, 21. 124. 196. 243. 397. 970. II, 241. 592. 1091. 1276. III, 348. 465. 638. 994. 1166. 1233. IV, 733. 831. 1127. 1192. 1307. 1728. ἡρώεσσι I, 100. IV, 1099. 1226. ἥρωας I, 552. 1023. 1054. IV, 595. 682. 782.
Ἡρῷσσαι IV, 1309. 1323. 1358.
Ἦτε I, 253. ubi nunc ἤ τε. ἦτ' ἂν IV, 1254.
Ἤτοι I, 186. II, 147. IV, 331. cum δή τοι commut. II, 132. III, 854.
Ἦτορ IV, 169. 1066.
Ἠΰκομος. ἠΰκομον IV, 568.
Ἠΰτε I, 269. 1049. 1243. II, 88. 197. 592. 933. IV, 485.
Ἥφαιστος III, 223. 229. IV, 958. Ἡφαίστου IV, 929. Ἡφαίστοιο I, 203. 851. III, 40. 136. IV, 761.
Ἥφαιστον IV, 775. 818.

Ἠχήεις III, 750. ἠχήεντος I, 1308. II, 741. ἠχήεντα I, 1236. ἠχῆεν IV, 910.
Ἠῶθεν I, 594. 1053. II, 727. IV, 497. 857. 1224.
Ἠῷος I, 1274. II 688. ἠῷοι II, 899. ἠώοισι III, 1021.
Ἠὼς I, 519. 1280. 1363 II, 1007. 1287 III, 729. 1224 IV, 183. 885. 981. 1170. 1713. ἠοῦς I, 1360. III, 1341. IV, 670. ἠοῖ I, 651. 985. III, 1172 IV, 244. ἠῶ I, 1151. III, 820. 828. IV, 1622. 1690.

Θ.

Θαάσσω. θαάσσει III, 659. θαάσσειν IV, 1274. θαάσσων II, 1027.
Θαλαμήϊος. θαλαμήϊον IV, 1130.
Θάλαμος. θαλάμῳ III, 249. 671. θαλάμοιο III, 39. 634. 648. 740. 839. IV, 168. θαλάμῳ IV, 28. θάλαμον I, 978. III, 9. 249. 450. 671. IV, 867. θάλαμοι III, 236. IV, 665. θαλάμοισιν III, 656. 799. 1128. θαλάμους I, 1031.
Θάλασσα I, 365. 496. 1098. θαλάσσης I, 114. 553. II, 70. 608. IV, 333. 670. 1379. θαλάσσῃ II, 398. IV, 1617. 1700. θάλασσαν IV, 1625.
Θαλέθω. θαλέθει II, 843.
Θαλερός. θαλερῇ III, 114. θαλερὸν III, 1127. θαλεροῖσι IV, 1072.
Θαλλός. θαλλῷ IV, 156.
Θάλλω. θάλλεν III, 122. Cf. Θηλέω.
Θάλπω. θάλπει IV, 1542.
Θαμὰ I, 631. II, 321. III, 929. 954. (Br. 1243.) IV, 51. 59. 901. 1242.
Θαμβέω. ἐθάμβεον I, 550. III, 924. IV, 1363. θάμβεον IV, 74. 1192. (quo poſteriori loco ol. θάμβεον) ἐθάμβησαν I, 322. θάμβησαν II, 922. IV, 184. θαμβήσασα III, 670.
Θάμβος I, 220. 1307. II, 681. IV, 682. 1430. 1673.
Θαμειός. θαμειαὶ IV, 524. θαμειὰς IV, 1723.
Θαμίζω. θάμιζεν III, 250. θάμιζον II, 451.
Θαμινός. θαμινὸν III, 1266.
Θάμνος. θάμνοις I, 1027.
Θάνατος III, 514. θανάτοιο II, 1114. IV, 1504. 1648. θανάτῳ IV, 1296. θάνατον II, 446. III, 1130. IV, 487.
Θαρσαλέος. θαρσαλέη IV, 836. θαρσαλέον I, 477. θαρσαλέοις II, 639.
Θαρσαλέως I, 707. 781. II, 336. 877. 1220. III, 425. 505. 1370. IV, 1523.
Θαρσέω. θάρσει (Imper.) I, 300. II, 421.
Θάρσος I, 820. II, 641. 866. θάρσει IV, 274.
Θαρσύνω. θαρσύνει I, 480. θάρσυνεν IV, 94. 108. θαρσύνεσκεν IV, 1054. θαρσύνεσκον II, 712. θάρσυνον III, 1348. θαρσύνων I, 266.
Θαῦμα I, 943.
Θαυμάζω. θαύμασε III, 1314.
Θεὰ I, 289. 996. 1324. II, 423. 1238. III, 40. 79. 467. 529. 1183. IV, 1, 22. 55. 294. 648. 917. θεᾶς I, 226. 721. 768. 802. 1150. II, 423. III, 147. 940. IV, 436. 643. θεῆς III, 252. IV, 241 θεᾷ IV, 251. θεῇ III 549. θεὰν III, 1037. IV, 781. (θεὴν Br. I, 8.) θεαὶ I, 1068. II, 511. III, 100. IV, 425. 551. 1322. 1335. 1417. θεάων III, 54. IV, 1347. 1420. 1434. θεῇσιν IV, 1412.
Θεήλατος. θεήλατον II, 487. III, 939.
Θείνω. θείνωσι II, 81. θεινόμενος I, 64.
Θειοδάμας I, 1216. Θειοδάμαντος I, 1213. 1355.
Θεῖος I, 970. θεία II, 1188 (IV

349. ſpur.) θείοιο I, 133. 158. θεῖον I, 526. II, 613. 1092. θείη I, 259. III, 692. θείης IV, 91. 087. θείῃ III, 731. IV, 1577. θεῖα IV, 1410.

Θείομεν. v. τίθημι.

Θείω (pro θέω). θείωσι II, 280.

Θέλγω. θέλγεις III, 4. θέλγει I, 777. θέλγε IV, 667. 1665. θέλξον (Imp.) III, 143. θελγέμεν IV, 436. θέλξαι I, 27. III, 28. 86. IV, 147. θέλγεσαι IV, 894. θέλγετο II, 772. θελγόμενος IV, 150. θελγομένας I, 31.

Θελήμων. θελήμονα II, 557. θελήμονες IV, 1657.

Θελκτήριος. θελκτήριον III, 33. θελκτήρια III, 738. 766. 820. IV, 442. 1079.

Θελκτύς. θελκτὺν I, 515. (ubi ol. θέλκτιν.)

Θέλω. θέλον II, 960. θέλητε V. L. I. 715. θέλωσι V. L. I, 706.

Θέμεθλα IV, 118.

Θέμις I, 517. 692. 822. 921. 960. 1035. 1061. II, 288. 311. 614. 709. 800. 840. 1020. 1176. III, 205. 981. 991. IV, 373. 387. 479. 800. 1129. 1511. θέμιν III, 193. IV, 700. — Plur. θέμιςες. θέμιςας I, 917. II, 17. 987. IV, 1179. 1207.

Θεμισκύρειον II, 371.

Θεμιςκύρειαι II, 995. (ol. Θεμισκύριαι.)

Θεμιςεύω. θεμιςεύων II, 1029.

Θεμιςοῦχος. θεμιςούχων IV, 347.

Θεόθεν II, 261. III, 1005. IV, 413.

Θεοπροπέω. θεοπροπέων II, 922. III, 544.

Θεοπροπία. θεοπροπίης I, 448. IV, 1357. θεοπροπίαις I, 958. θεοπροπίῃσιν I, (V. L. 301.) 487. II, 213. IV, 1756. θεοπροπίας I, 66. 144. 209. 1106. II, 512. 769. IV, 1747.

Θεοπρόπιον. θεοπροπίοισιν R. L. I, 301.

Θεός I, 470. 820. 871. 1088. II, 146. 438. 446. 508. 616. III, 323. 691. 776. 1213. θεοῦ II, 895. 1271. IV, 798. 1445. 1492. θεοῖο II, 682. θεῷ II, 1243. θεὸν I, 1102. II, 756. III, (ut femin.) 1124. θεοὶ I, 298. 888. 898. 909. 1293. III, 540. IV, 1750. θεῶν I, 440. II, 217. 284. 316. 797. 1111. III. 9. 402. 545. 716. IV, 146. 182. 558. 1043. 1468. θεοῖς I, 14. 507. II, 253. 312. 1275. IV, 589. θεοῖσιν II, 291. 809. III, 381. 1045. θεοὺς I, 478. II, 246. IV, 88. 807. 817.

Θεουδεία. θεουδείῃ III, 586.

Θεουδής. θεουδέος II, 849. IV, 1123. θεουδέες II, 1182.

Θεράπνη. θεράπναι I, 786.

Θεραπναῖος. Θεραπναῖον II, 163.

Θεράπων II, 51.

Θερμός. θερμὸν II, 1215. III, 963. θερμὴν IV, 929.

Θέρμω. θέρμετο III, 226.

Θερμώδων. Θερμώδοντος II, 370. 805. 970.

Θέρος IV, 1033.

Θερω. θέρον IV, 1312.

Θέσκελος. θέσκελα II, 229. IV, 657.

Θέσμιος. θέσμιον II, 12. θέσμια II, 1019.

Θεσμός. θεσμοῖο III, 209. θεσμὸν II, 5. θεσμοῖς II, 23. 150. θεσμοὺς II, 148.

Θεσπέσιος. θεσπέσιον III, 443. 1062. IV, 207. θεσπεσίην (Conj. II, 42.) III, 392. θεσπέσια III, 837. θεσπεσίοις I, 977.

Θεσπιεῖς. Θεσπιέων I, 106.

Θεσπίζω. θεσπίζων I, 491. θεσπίζουσα I, 1085.

Θέσσομαι. θεσσάμενοι I, 824.

Θεστιάδης I, 201.

Θέσφατον II, 196. 234. θέσφατα II, 186. 315. 341.

Θέτις IV, 780. 833. 845. 932.

938. Θέτιδος IV, 881. Θέτιν IV, 759. 773. Θέτι IV, 783.
Θευμορίη III, 676. θευμορίη III, 974.
Θέω. θέει III, 345. IV, 1017. θέεν I, 239. 1264. IV, 43. (V. L. 955. ubi nunc ζέεν) ἔθεεν I, 1015. θέεσκεν I, 182. θέεσκον IV, 1624. θέον I, 568. II, 274. IV, 964. 1225. 1451. ἔθεον IV, 562. θέειν IV, 1368. θέεσαν I, 954. II, 1036. IV, 953. θέοντες I, 600. II, 940. θεόντων IV, 581. θέοντας IV, 1694.
Θήβη I, 736. Θήβης IV, 260. Θήβη III, 1178. Θήβας II, 906.
Θήγω. θήγει III, 1352.
Θηέομαι. θηεῖτο III, 445. IV, 958. θηήσαντο I, 776. 986. θηήσαιο I, 767. θηεύμενος I, 436. θηεύμενοι II, 808. IV, 300.
Θηλέω. ἐθήλεον III, 221.
Θῆλυς. θῆλυν III, 1032. 1193.
Θηλύτερος. θηλυτέραις IV, 269. θηλυτέρῃσιν IV, 1345. θηλυτέρας III, 209.
Θήπω. τεθηπότες III, 215.
Θήρ I, 1243. θηρὸς II, 45. IV, 164. θῆρα I, 991. IV, 444. θῆρες I, 1144. 1260. III, 883. IV, 672. θηρῶν IV, 112. θήρεσσιν I, 1251. IV, 672. θῆρας IV, 317.
Θήρας nom. pr. IV, 1762.
Θήρειος. θηρείην IV, 113.
Θηρευτής. θηρευτῇσιν III, 1352.
Θήρη. θήρης III, 69.
Θήρης nom. pr. IV, 1763. cf. Θήρας.
Θηρότροφος. θηροτρόφῳ IV, 1561.
Θησεὺς IV, 433. Θησῆϊ III, 1100. Θησῆα III, 997. Θησέα I, 101.
Θῆσσαι I, 193.
Θίγω. θίγεν I, 842. IV, 931. 1013.
Θίν. θῖνα I, 967. θῖνας IV, 1384.
Θνήσκω. θάνε II, 851. 914. 1153. τεθναίης III, 789. θανέειν I, 443. II, 854. III, 429. 768. θανέεσθαι II, 626. θνήσκων II, 1097. III. 264. θανὼν II. 448. θανὲσι III, 703. θανόντος I, 1350 II, 783. IV, 477. θανόντι II, 260. θανόντες IV, 402. τεθνειῶτα III, 461. τεθνειώτων III, 748.
Θνητός. θνητοῖσι I, 298. 1036. θνητῇσιν IV, 795.
Θοαντίας I, 637. 712.
Θόας I, 798. IV, 1666. Θόαντος I, 621. 718. 829. Θόαντι I, 625. IV, 426.
Θοός. θοὴ I, 1203. θοῆς II, 1046. III. 869. 1152. IV, 857. θοῇ R. L. II, 71. 962. III, 1318. θοὴν I, 111. II, (V. L. 71.) 533. 895. III, 393. 1303. IV, 101. θοῷ II, 106. 831. θοὸν I, 641. 743. IV, 201. 1604. θοοὶ III, 1373. θοῶν III, 1281. 1321. IV, 86. θοοῖς I, 483. II, 79. 1113. IV, 77. 733. 1683. θοὰς I, 183. θοῇσι II, 300. θοὰ I, 1270. IV, 779.
Θόρω. θόρε I, 1296. II, 113. IV, 1310. θόρον IV, 81. θορῦσα IV, 770. θορόντες IV, 487.
Θοῦρος. θοῦρον I, 466.
Θοῶς I, 432. III, 516. IV, 878. θοώτερον III, 1406. IV, 314.
Θρασὺς II, 118. III, 653. θρασὺν I, 341. 1046. 1316. θρασέες III, 687. θρασέεσσι I, 100.
Θρεπτήρια I, 283.
Θρηΐκιος I, 214. IV, 905. Θρηϊκίη II, 427. IV, 1484. Θρηϊκίοιο I, 1300. Θρηΐκιον I, 1110. Θρηϊκίῃ I, 602. Θρηϊκίης I, 29. 795. (R. L. 799.) 826. 1113. Θρηϊκίην I, 614. Θρηϊκίων V. L. I, 799. Θρηϊκίοις I, 954.
Θρήϊξ. Θρήξ. Θρῆϊξ I, 678. Θρήϊκι I, 24. Θρήϊκες I, 632. Θρηΐκων V. L. I, 821. IV, 288. Θρηκῶν I, 821. 923. Θρήϊξι IV, 320. Θρήκεσσιν II, 238. Θρήϊκας I, 637.

Θρήκη. Θρήκης I, 213.
Θριγκὸς (ol. θριγγὸς) III, 217.
Θρινακίη. Θρινακίης IV, 965. 994.
Θρόνος. θρόνȣ III, 48. 439. 455. θρόνον III, 44. θρόνοις IV, 697. 719.
Θρόος III, 748. IV, 1173. θρόȣ I, 697.
Θρωσμός. θρωσμȣ̃ III, 199. θρωσμȣ̀ς II, 824.
Θυάδες. Θυάσιν I, 636.
Θυγάτηρ. θυγατρὸς I, 813. III, 302. IV, 1094. θυγατρὶ IV, 1297. θυγατέρα II, 947. IV, 897. 1493. θύγατρα IV, 591. θύγατερ III, 11. θύγατρες II, 711. III, 247. IV, 1149. 1323. 1358. 1599. θυγατρῶν I, 230. III, 602. IV, 971. θυγατέρων IV, 10.
Θύελλα IV, 1232. θύελλαι I, 1016. IV, 787. 834. θυέλλαις IV, 1567. θυέλλας I, 107. IV, 586.
Θυηλή. θυηλῇ IV. V. L. 247. θυηλὴν I, 420. R. L. IV, 247. θυηλαῖς I, 361. 1140. IV, 1729. θυηλὰς II, 156. 527. 1196. III, 191.
Θυηπολίη. θυηπολίης I, 967. 1124. θυηπολίην IV, 702. θυηπολίησιν IV, 995.
Θυιάς. Θυιάσιν R. L. I, 636.
Θυμαίνω. θυμαίνεσκον III, 1326.
Θυμαλγής. θυμαλγέα III, 337.
Θυμηδής. θυμηδέος I, 836. IV, 806. θυμηδέα IV, 381. θυμηδὲς I, 249. 663. V. L. 714. IV, 1600. θυμηδεῖς III, 812.
Θυμῆρες I, 705. R. L. 714.
Θυμοβόρος. θυμοβόρȣς IV, 1666.
Θυμὸς I, 44. II, 50. 97. 561. 878. III, 383. 396. 511. 515. 520. 688. 724. 948. 1009. 1084. 1131. 1141. IV, 23. 53. 249. 1061. 1126. 1592. θυμȣ̃ I, 979. II, 253. III, 790. θυμῷ I, 817. II, 1221. III, 451. 551. 700. 787. IV, 1047. 1088. 1111. 1748. θυμὸν I, 299. 765. 901. 1233. 1256. 1289. II, 306. 761. 772. 863. III, 21. 98. 284. 290. 301. 612. 634. 695. 866. 897. 1350. IV, 8. 233. 472. 914. 1292. 1628.
Θυμοφθόρος. θυμοφθόρον I, 803. θυμοφθόρα III, 807.
Θυνηΐς. Θυνηΐδος II, 350. 548.
Θυνιάς. Θυνιάδος II, 485. 673.
Θυνίς. Θυνίδι II, 460.
Θυνοὶ II, 529.
Θύνω. θῦνον III, 1155. θύνετ' R. L. II, 327. θύσειεν V. L. III, 652.
Θύος. θύη IV, 1217. θυέων I. 437. II, 717. III, 65. IV, 1188. θυέεσσι I, 353. 860. III, 846. IV, 246.
Θύρα. θυράων II, 44. III, 822. θυρέων IV, 41. θύρας III, 645.
Θύραζε II, 198. 488. 1022. III, 268. 455. 869. IV, 751.
Θύσανον. θυσάνων IV, 1146.
Θύω. θῦεν III, 685. ἔθυεν III, 755. (θύσομεν Var. L. II, 691.)
Θυώδης. θυώδεος I, 307. III, 839. 1013. θυώδει III, 224. 867.
Θῶκος. θῶκον I, 667, III, 111.
Θώρηξ. θώρηκα III, 1226.
Θωρήσσω. θωρήξεσθαι IV, 1000.

I.

Ἰαίνω. ἰαίνων II, 306. ἰαίνεται II, 739. ἰαίνετο II, 162. III, 1019. ἰαίνοντο IV, 1096. ἰάνθη II. 639. IV, 24. 1591. ἰαινομένη III, 1021. ἰαινομένην III, 726. ἰαινομένȣς IV, 1168. ἰανθεὶς IV, 914. 1457. 1756.
Ἰάλλω. ἴαλλεν I, 194. II, 183. IV, 846.
Ἰάονες I, 959. 1076.
Ἰαωλκὸς III, 1091. Ἰαωλκὸν III, 1114. (utroque loco ol. Ἰαολκ.)
Ἰαπετιονίδης III, 1087.
Ἰάπετος. Ἰαπετοῖο III, 866.
Ἰάπτω. ἰάψει II, 875.
Ἰαύω. ἴαυον IV, 137. ἰαύειν IV, 295.

Ἰάχω. ἴαχεν I, 525. 1314. III, 1371. IV, 130. 581. ἴαχον II, 573. III, 1370. ἰάχησεν IV, 592. 640. ἰάχησαν II, 96. IV, 206. ἰάχοντος I, 1240. 1260.
Ἰδαῖος. Ἰδαίῳ III, 134. Ἰδαίης I, 1128. Ἰδαίην I, 930. Ἰδαῖοι I, 1129. Ἰδαίοισιν II, 1236.
Ἴδας I, 151. 462. 485. 1044. II, 830. III, 516. 556. 1170. 1252. Ἴδεω I, 470.
Ἰδεῖν III, 923. IV, 1712. ἰδέειν I, 175. ἴδε III, 1201. 1284. ἴδεν I, 520. II, 286. III, 253. 673. 828. 1347. IV, 475. 1450. ἴδον I, 633. II, 1253. III, 1167. 1293. ἰδὼν II, 606. ἰδόντες II, 1049. III, 258. IV, 184. 295. 482. 1619. ἰδόντας I, 1054. II, 681. ἰδοῦσα III, 47. 256. 782. ἰδέσθαι I, 145. 220. 746. 943. 1062. 1113. 1193. II, 405. 842. 917. 1105. III, 374. 702. 1132. 1245. IV, 252. 727. 899. 1443. 1480. 1603. ἴδοντο II, 429. 560. 1035. III, 490. IV, 319. 1626. 1721. ἴδηαι IV, 862. ἴδωνται III, 1378. ἴδοιο III, 729. ἴδοιτο I, 6. ἴδοισθε II, 1146. Cf. Εἴδω.
Ἴδμων I, 139. 436. 475. Ἴδμονος I, 449. II, 850. Ἴδμονα II, 816.
Ἱδρείη. ἰδρείῃ II, 72.
Ἴδρις. ἴδριν II, 871.
Ἱδρύω. ἵδρυον IV, 1550. ἵδρυσαν I, 1121. ἱδρύσας IV, 1346. (ol. ἱδρυθεῖεν) ἱδρύνθησαν IV, 723. ἱδρυνθεῖεν IV, 532. ἱδρύσαντο I, 959. IV, 1691.
Ἱδρώς I, 1261. II, 663. ἱδρῷ II, 87. IV, 656.
Ἱδρώω. ἱδρώοντα IV, 1284.
[Ἴδυῖα III, 269. Ἰδυῖαν III, 243. V. L. Vtroque loco nunc Εἰδ. legitur.]
Ἱερεύς. ἱρῆες II, 526. IV, 259.
Ἱερεύω. ἱερευσόμενοι II, 1172. (ol. ἱερευσάμενοι).
Ἱερὸν I, 960. 1092. II, 658. 718. (ubi nunc ἱρὸν legitur) 807. IV, 1218. ἱερὰ II, 486. 523. 532. 1177. IV, 651. ἱεροῖσιν I, 1133. II, 158. III, 1214. (ubi nunc ἱροῖς). Cf. ἱρόν.
Ἱερὸς II, 1175. ἱερὴ I, 1019. IV, 991. 1268. 1758. ἱερῆς I, 1109. III, 533. IV, 458. ἱερὴν II, 687. III, 1135. IV, 505. ἱερῷ II, 699. IV, 1159. ἱερὸν I, 1119. 1282. II, 182. 515. 1016. III, 915. IV, 100. 123. 134. 262. 331. 423. 614. 1019. 1153. 1396. 1414. 1417. 1428. ἱεροὶ III, 165. ἱερὰ I, 433. II, 1270. Cf. ἱρός.
Ἱζάνω. ἵζανεν III, 50. ἵζανον I, 532. IV, 694.
Ἵζω. ἷζε I, 1088. III, 1159. IV, 173. 720. ἷζον I, 653. II, 36.
Ἰήϊος. Ἰήϊε II, 712.
Ἰήλεμος. Ἰήλεμον IV, 1304.
Ἵημι. ἵησιν I, 1269. II, 356. 973. III, 141. IV, 290. ἵει IV, 634. (ubi ol. ἱεὶς) ἵεσαν IV, 729. 903. 911. ἧκε I, 622. II, 466. 915. 1037. 1045. III, 284. 587. 959. IV, 79. 874. 1602. 1757. ἔηκεν II, 274. ἵετο I, 174. 1218. III, 806. IV, 391. 725. ἵεντ' (ἵεντο) IV, 1005. ἱεὶς III, 1210. IV, 634. ἱεῖσα IV, 731. ἱέμενος III, 333. ἱεμένω II, 53. ἱεμένοιο III, 371. IV, 793. ἱέμενον II, 953. ἱεμένη I, 314. III, 890. ἱεμένην IV, 1148. ἱέμενοι I, 738. 923. III, 1389. ἱεμένοισι II, 248. 480.
Ἰηπαιήων. Ἰηπαιήονα II, 702.
Ἰησονίη I, 988. Ἰησονίης I, 960. Ἰησονίην I, 1148.
Ἰήσων I, 8. 349. 409. 534. II, 122. 211. 491. 871. 1160. 1283. III, 2. 66. 439. 556. 1147. 1194. 1246. 1363. IV, 79. 107. 165. 170. 393. 454. 489. 1083. 1331. 1701. Ἰήσονι I, 206. III, 28. 143. IV, 1122. Ἰήσονα I. 232.

1330. III, 357. 474. 922. IV, 63. 352. 1152.
Ἶθι I, 420. III, 486. 737. 940.
Ἰθύνω IV, 1107. ἴθυνε I, 753. (ἰθύνετε V. L. II, 327.) ἰθύνειν II, 868. 897. ἰθύνοντας I, 323. ἰθύνοντο I, 168. ἰθύνεσθε IV, 1580.
Ἰθυντὴρ IV, 1260. ἰθυντῆρι IV, 209.
Ἰθὺς I, 1032. II, 100. 254. III, 283. IV, 698. 1583. ἰθείης IV, 1202. ἰθεῖαν IV, 1100. ἰθείας II, 1028. IV, 1179.
Ἰθύω. ἰθύσειεν II, 950. III, 629. R. L. 652. ἰθῦσαι III, 1060.
Ἱκάνω III, 987. IV, 1775. ἱκάνει I, 1258. III, 721. 1402. ἱκάνομεν II, 1279. III, 84. 387. 980. IV, 1566. ἵκανεν I, 40. 115. 179. 318. 785. II, 456. III, 350. ἱκάνετον II, 53. ἱκάνειν I, 639. IV, 347. ἱκάνεται IV, 85. Cf. Ἵκω.
Ἴκελος I, 781. IV, 1368. 1680. ἰκέλη II, 600. III, 664. IV, 877. 1737. ἴκελον III, 227. (Codd. 287.) 855. IV, 185. ἴκελοι I, 1027. II, 668. IV, 999. 1393. ἴκελαι I, 636.
Ἱκεσίη. ἱκεσίην IV, 1043. ἱκεσιάων IV, 709.
Ἱκέσιος. ἱκεσίῳ II, 215. 1133. ἱκεσίοιο IV, 358. 700.
Ἱκέτης III, 987. ἱκέται II, 1133. IV, 703. ἱκέτῃσι III, 986. IV, 694. ἱκέτας II, 1132.
Ἱκέτις IV, 743.
Ἰκμαίνω. ἰκμαίνοντο IV, 1066. ἰκμαίνοιτο III, 847.
Ἰκμάς. ἰκμάδα III, 858. ἰκμάδας IV, 680.
Ἰκμαῖος. Ἰκμαίοιο II, 522.
Ἰκριόφιν I, 566. IV, 80. 1663.
Ἵκω. ἷξεν III, 275. ἷξον IV, 184. 661. 1396. ἵκεο IV, 1706. ἵκετο I, 12. 709. 1244. II, 1215. III, 675. 1356. IV, 48. 879. 968. 994. ἱκόμεσθα III, 311. 896. ἵκοντο I, 185. 211. 608. 925. 1298. II, 549. 728. 1001. R. L. 1167. 1262. III, 213. 1125. IV, 123. 504. 564. 1234. 1516. ἵξομαι IV, 378. ἵξεαι III, 1073. ἵκηαι III, 944. 1069. 1109. 1122. ἵκηται I, 661. 874. II, 1203. III, 904. 911. V. L. 1135. IV, V. L. 243. 436. 811. ἱκώμεθα IV, 98. 1419. ἵκησθε I, 684. II, 350. ἵκωνται I, 969. IV, 769. 821. ἱκοίμην II, 442. III, 537. ἵκοιτο I, 1242. II, 453. R. L. III, 1135. IV, 243. 667. ἱκοίμεθα (II, 1067. ol. ἱκώμεθα) ἵκοισθε III, 267. 900. ἵκοιντο I, 823. (V. L. II. 1176.) ἱκέσθαι I, 892. 904. 1031. II, 891. 1093. 1142. 1169. III, 339. 775. 908. 1342. IV, 33. 415. 1236. 1570. 1678. 1768.
Ἰλαδὸν IV, 240.
Ἱλάεσθαι II, 847. IV, 479. ἱλάσσηαι III, 1037. Cf. Ἵλημι.
Ἱλάσκομαι. ἱλάσκονται III, 1140. IV, 1730. ἱλάξονται II, 808. ἱλάξασθαι I, 1093.
Ἵλημι. ἱλήκοις II, 708. ἵληθι II, 693. ἵλαθι IV, 1014. 1600. ἵλατε IV, 984. 1333. 1411. 1773.
Ἴλισσος. Ἰλίσσῳ I, 215.
Ἴλλομαι. ἰλλόμενος II, 27. 1251. ἰλλόμενον I, 129. ἰλλομένοις I, 329. (ἴλλει Codd. II, 571.)
Ἰλλυρικός. Ἰλλυρικοῖο IV, 516.
Ἰλυόεις. ἰλυόεντος II, 823.
Ἰλύς. ἰλύος I, 10. IV, 676. ἰλύϊ II, 819.
Ἱμάς. ἱμάντεσσιν IV, 890. ἱμᾶσι II, 67. ἱμάντας II, 52. 63.
Ἱμάσθλη. ἱμάσθλην III, 871. 1153.
Ἰμβράσιος. Ἰμβρασίης I, 187. Ἰμβρασίοισι II, 866.
Ἴμβρος. Ἴμβρον I, 924.
Ἱμείρω. ἱμείρουσα I, 779. ἱμερθεὶς III, 117. IV, 1738.

Ἱμερόεις. ἱμερόεντα IV, 1197. ἱμερόεσσα IV, 40. ἱμερόεν III, 685. 1024.
Ἵμερος III, 653. ἵμερον I, 850. IV, 429.
Ἱμερτός. ἱμερτὴ IV, 565. ἱμερτῇσιν II, 954. ἱμερτοῖσιν II, 939.
Ἶνες. ἶνας II, 826. III, 763.
Ἰνδάλλομαι. ἰνδάλλεται II, 545. ἰνδάλλετο III, 453. ἰνδάλλοντο I, 1297. III, 812.
Ἰνδοί. Ἰνδῶν II, 966.
Ἰνίον III, 763.
Ἰξίων. Ἰξίονα III, 62.
Ἰξύς. ἰξύος IV, 1349. ἰξύας IV, 949. 1611.
Ἰοβολέω. ἰοβολήσας IV, 1440.
Ἰοδόκη II, 681. ἰοδόκης III, 279. ἰοδόκην III, 156.
Ἰόνιος. Ἰονίοιο IV, 308. 982. Ἰονίην IV, 289. 632.
Ἰὸς (venenum) IV, 1531. ἰὸν IV, 1508. (ſagittam) III, 279. ἰῷ (ſagitta) II, 914. ἰοὺς (ſagittas) I, 1205. II, 1049. ἰῶν I, 132.
Ἴος (ſolus) ἰῆς I, 192. ἰῇ R. L. I, 384. (ol. μιῇ) [Edd. nonn. ἴον IV, 1117.]
Ἰότης. ἰότητι I, 130. III, 545. 786. 1116. IV, 360. 1032.
Ἴουλοι I, 972. ἰούλους II, 43. 779. III, 519.
Ἱππεῖς. ἱππήεσσι III, 1274.
Ἱπποδάμεια I, 754.
Ἱππολύτη II, 788. 999. Ἱππολύτης II, 779.
Ἵππος III, 1259. IV, 1365. 1377. ἵππῳ II, 1239. 1242. ἵππον IV, 1604. ἵπποι I, 1158. ἵππων I, 747. III, 1235. IV, 86. 224. ἵπποις III, 233. 1193. 1243. IV, 120. ἵππους I, 755. II, 1178.
Ἱπποτάδης. Ἱπποτάδην IV, 819.
Ἱππότης. ἱππότεω IV, 778.
Ἱππουρίς. ἱππουρίδος IV, 1712.
Ἵπταμαι. ἔπτατο II, 564.
Ἱρὰ I, 418. ἱροῖς R. L. III, 1214. v. Ἱερά.
Ἱρεύομαι. ἱρεύσαντο II, 302. Cf. ἱερεύομαι.
Ἶρις II, 286. 298. 367. 432. IV, 753. 770. Ἶριν II, 963. Ἶρι IV. 757.
Ἶρος. Ἶρου I, 72. 74.
Ἱρός. ἱρὸν IV, 1691. ἱρὴν IV, 531. Cf. ἱερός.
Ἰσάζω. ἰσάζεμεν III, 1045.
Ἴσημι. ἴσασιν III, 932. ἴσε II, 1048. ἴδμεν I, 135. IV, 1076. 1319. 1569. ἴσω I, 466. II, 257. 258. III. 151. 175. 714. IV, 1019. 1020. ἴδμεναι II, 11. III, 355. IV, 725.
Ἴσθμιος. Ἴσθμιον III, 1240.
Ἰσθμὸς I, 938. ἰσθμὸν I, 947.
Ἴσκω. ἴσκεν I, 834. II, 240. 1198. III, 396. 439. 484. 555. 938. IV, 92. 410. 1586. ἴσκον IV, 1718.
Ἰσμηνός. Ἰσμηνοῖο I, 537.
Ἰσόθεος IV, 1513.
Ἶσος I, 774. IV, 1449. ἶσον I. 972. II, 581. III, 345. 735. IV, 384. ἴσην III, 207. ἶσα II, 1257. IV, 1246.
Ἰσοῦμαι III, 1108.
Ἰσοφαρίζω. ἰσοφαρίζεις I, 482. ἰσοφαρίζοι II, 1208.
Ἴσσα IV, 565.
Ἵστημι. ἵστησιν III, 532. ἵστασαν IV, 1187. εἱστήκει IV, 1681. στῆ I, 320. 673. στῆσαν II, 265. ἔστασαν III, 238. ἔσταν II, 102. III, 40. 215. IV, 1314. 1350. στὰν II, 683. στῆσαι II, 907. ἑστηὼς II, 49. 193. ἑστηῶτας III, 1384. ἑστηυῖα III, 878. IV, 163. (ubi ol. ἑστηκυῖα) 959. στάντε II, 86. ἵστατο II, 21. 491. III, 127. ἵσταντο I, 1223. ἐστήσαντο II, 701. 1172. ἔσταθεν IV, 1330. ἵστασο (παρίστασο) III, 1. στήσασθε II, 16. ἱστάμενος I, 1268. στησάμενοι I, 538. 927. 967.
Ἱστίον. ἱστία I, 926. II, 1109. 1231. 1264. IV, 1632.
Ἰσοβοεύς. ἰσοβοῆα III, 1318.

Ἰστοδόκη. ἱστοδόκης II, 1265.
Ἱστός. ἱστῷ I, 329. ἱστὸν I, 392. 563. 1201. II, 1266. IV, 1633.
Ἴστρος IV, 325. Ἴστροιο IV, 302. Ἴστρῳ ib. 309. Ἴστρον IV, 284.
Ἴστωρ IV, 248. ἴστορε I, 88.
Ἰσχανάω. ἰσχανόωντο II, 864.
Ἰσχάνω. ἴσχανε I, 902. III, 612. IV, 108.
Ἴσχω II, 225. IV, 1357. ἴσχει IV, 1655. ἴσχομεν II, 280. IV, 204. ἴσχε IV, 147. ἴσχειν IV, 1723. ἰσχέμεν II, 390. ἴσχοντα IV, 1536. ἴσχεται III, 344. ἴσχεο II, 22. IV, 395.
Ἰτέα. ἰτείας. ἰτείης IV, 1428. ἰτέαι III, 201.
Ἰτυμονεύς. Ἰτυμονῆα I, 1046. II, 105.
Ἰτωνίς. Ἰτωνίδος I, 551. 721. R. L. 768. ubi ol. Τριτωνίδος.
Ἴφθιμος I, 119. ἰφθίμου I, 225. ἰφθίμην IV, 897. ἴφθιμοι I, 484.
Ἰφιὰς I, 312.
Ἴφικλος I, 45. 201. Ἰφίκλοιο I, 121.
Ἰφινόη I, 703. 709. 788. Ἰφινόην I, 702.
Ἴφιτος I, 86. 207. Ἴφιτον II, 115.
Ἰχθύες I, 573. ἰχθύσι I, 1011.
Ἰχνεύω. ἰχνεύοντες II, 279.
Ἰχνία I, 575. 741. III, 447. 1289. IV, 1378. 1463.
Ἴχνος III, 1263. 1396. ἴχνεσι I, 184.
Ἰχὼρ IV, 1679. ἰχῶρα III, 853.
Ἰωὴ I, 1136. III, 708. ἰωῇ IV, 1628. ἰωὴν I, 1299.
Ἰωλκίς. Ἰωλκίδα I, 572.
Ἰωλκός. Ἰωλκοῦ I, 906. Ἰωλκὸν III, 2. 89. 1109. 1135. IV, 1163.

K.

Κάββαλε v. Καταβάλλω.
Κάγκανα I, 1182. III, 272.
Καγχαλάω. καγχαλάασκε IV, 996. καγχαλόων III, 286. καγχαλόωντι III, 124.
Καγχλάζω. v. Καχλάζω.
Καδδὲ pro κατὰ δὲ III, 725.
Καδμεῖος. Καδμείοισιν III, 1095.
Κάδμος III, 1179. 1186. Κάδμοιο IV, 517.
Κάζω. ἐκέκαστο I, 101. 153. (V. L. 729.) II, 867. III, 586. κεκάσθαι III, 1007. κεκασμένον II, 816. κεκασμένα IV, 1585.
Καθάπερ II, 173.
Καθαρός. καθαρῇσιν III, 1202.
Καθάρσιος. καθάρσιον IV, 708.
Καθέζομαι. καθέζετο II, 202. III, 566.
Καθίζω. κάθιζον III, 577. καθίσσατο II, 927. IV, 278. 1219.
Καθύπερθεν I, 405. 924. 928. 1237. 1306. II, 159. III, 581. 1209. IV, 705. 1379.
Καὶ passim. Male adiectum I, 663. Confusum cum κε I, 244. II, 294. 342. 362. 389. 413. 455. III, 61. IV, 383. 1049. δὲ καὶ I, 346. 494. καί τοι III, 5. ἠδὲ καὶ III, 112. καὶ δὴ V. L. I, 1161.
Καίνυμαι. ἐκαίνυτο I, 138.
Καινείδης I, 58.
Καινεύς. Καινέα I, 59.
Καιρός. καιρὸν I, 382.
Καίω. καῖον I, 435. II, 700. καῖεν R. L. IV, 713. καίειν II, 1277.
Κἀκεῖθεν IV, 1731.
Κἀκεῖνος IV, 1441. κἀκείνῳ I, 972. κἀκείνους I, 83. κἀκείνῃ I, 995.
Κακόμαντις. κακόμαντι III, 936.
Κακορέκτης. κακορέκτῃσιν III, 595. (ol. κακοῤῥ.)
Κακὸς II, 895. κακῷ I, 1064. 1269. 1337. IV, 450. 1081. κακὸν I, 251. 258. 291. 809. II, 172. 222. 339. 1191. III, 64. 129. 527. 637. 784. 1135. 1162. IV, 242. 739. 744. 1081. 1669. κακὴ I, 661. κακῆς III, 430. κακῇ II, 66. 116. 233. 749. III, 470. 702. κακὴν I, 279. II, 22. 475.

623. 889. κακὰ I, 1176. III, 800. κακῶν I, 82. 255. III, 771. 997. IV, 229. κακοῖς I, 445. II, 222. κακὰς IV, 414.
Κακότης. κακότητος I, 296. III, 608. 1127. IV, 1259. κακότητι II, 410. 1131. 1141. III, 95. 423. 476. κακότητα I, 692. 796. II, 1163. III, 182. IV, 15.
Κακοφραδής. κακοφραδὲς III, 936.
Κακώτερος. κακωτέρῳ III, 421. κακώτερον III, 79. 910. 1082.
Κάλαϊς I, 24. II, 282.
Καλαμητόμος. καλαμητόμον IV, 987.
Καλαύρεια. Καλαυρείαν III, 1243.
Καλαύροψ. καλαύροπα II, 33. IV, 974. (quo poſter. loco ol. καλάβροπα.)
Καλέω. καλέεσιν I, 941. 1068. 1221. II, 361. (382. ſpur.) 506. 671. 910. III, 559. 1090. 1341. IV, 175. 312. καλεῖ IV, 843. ἐκάλει III, 48. ἔκλεον pro ἐκάλεον. v. Κλέω. καλέεσκε IV, 1514. (Codd. καλέεσκε) καλέεσκον III, 1099. κάλεσσα I, 666. ἐκάλεσα IV, 807. ἐκάλεσσαν I, 520. καλέων IV, 1703. καλέουσα IV, 146. καλέοντες II, 297. IV, 284. καλέειν I, 713. καλέεσθε IV, 1413. καλέονται IV, 115. 552. 860. καλέοντο IV, 1149. κεκλήαται I, 1128. καλεσσαμένη I. 848. IV, 1114. καλέεσθαι III, 845. IV, 798.
Καλιά. καλιῇ I, 170. IV, 1095.
(Κάλλινα in verſu ſpur. poſt II, 381.)
Καλλίναος. καλλινάοιο I, 1228.
Καλλιόπη I, 24.
(Καλλίῤῥοος V. L. IV, 269. nunc Εὔροος.)
Κάλλιστος. καλλίστη IV, 1758. καλλίστην IV, 1763. κάλλισται II, 41.
Καλλίχορος. καλλιχόροιο II, 904. καλλίχορον II, 909.
Κάλλος. κάλλεος III, 117. κάλλει I, 1230. III, 444.
Καλὸς I, 954. III, 958. 960. καλῷ IV, 58. καλὸν I, 778. II, 702. 713. 869. III, 725. 833. 992. IV, 170. 306. 313. καλὴ II, 919. καλῆς I, 789. καλὴν I, 325. IV, 892. καλαὶ IV, 1411. καλὰ I, 578. 879. II, 682. III, 898. 1105. IV, 45. 431. 1300. 1302. Cf. Κάλλιστος.
Κάλπις. κάλπιδι I, 1207. κάλπιν I, 1234. II, 659.
Καλύβη. καλύβῃσι I, 775.
Καλυδών. Καλυδῶνος I, 190.
Καλύπτρη. καλύπτρης I, 760. καλύπτρην III, 445. 834. IV, 473.
Καλύπτω. ἐκάλυπτεν III, 748. ἐκάλυψεν IV, 1362. (ἀν- l. ἐκ- ἐκαλ.) ἐκάλυψαν II, 1073. IV, 1350. καλύψει II, 892. καλύψῃ I. 1292. καλύψας I, 218. καλύψαντες I, 434. καλυψάμενος I, 264. καλυψαμένη IV, 466. καλυψάμενοι IV, 1294.
Καλυψὼ IV, 573.
Κάλωες II, 725. κάλωας I, 566. 1277.
Καματηρὸν II, 87.
Κάματος. καμάτῳ III, 274. καμάτοιο I, 104. 1271. 1353. II, 430. IV, 37. 1584. καμάτῳ R. L. I, 1161. II, 47. 673. III, 289. κάματον II, 1008. III, 961. IV, 1. καμάτων II, 1007. IV, 364. 1320. 1776. καμάτοισιν II, 214. IV, 384. 993. 1276. 1374. 1433.
Κάμμορος (κακόμορος). κάμμορε IV, 1318.
Κάμνω. ἔκαμεν IV, 1328. 1354. κάμε I, 111. III, 230. 340. κάμον IV, 424. κάμοι II, 471. κάμοιεν III, 81. κάμῃσιν I, 1247. καμέειν I, 19. καμόντα I, 1322. II, 484. καμόντες IV, 655. καμόντων II, 1275. κεκμηότα III, 234. (ol. κεκμηκότα) IV, 116. κεκμηότας IV, 1459.

(ol. κεκμηκ.) κεκμηῶτες III, 1341. ἐκάμεσθε IV, 1321. (ol. κάμεσθε) ἐκάμοντο II, 718. καμέεσθαι III, 580.
Κάμπτω. ἔκαμψεν I, 1174. IV, 1 6
Κάμπυλα II, 592.
Κάναστραίη. Καναστραίην I, 599.
Καναχέω. κανάχησεν IV, 907.
Καναχηδὰ III, 71.
Κάνθος I, 77. IV, 1467. Κάνθον IV, 1497. Κάνθε IV, 1485.
Κανών. κανόνεσσι I, 724.
Καπνιάω. καπνιόωσιν II, 131.
Καπνος. καπνοῖο IV, 140. καπνῷ I. 858. II, 134. 1008. III, 1291. IV, 927.
Κάππεσε v. Καταπίπτω.
Κάπριος II, 820. καπρίε II, 830. κάπριον I, 126.
Κάραμβις. κάραμβιν II, 361. 943. IV, 300.
Κάρη I, 427. 739. 1312. III, 151. 707. IV, 164. 663. 1294. 1543.
Κάρηαρ. καρήατος I. 1084. III, 1017. IV, 1314. καρήατι III, 834. καρήασιν II, 582. III, 1398.
Κάρηνα I, 513. III, 161.
Κάρος II, 203.
Κάρπαθος IV, 1636.
Καρπάλιμος. καρπαλίμοισι III, 280.
Καρπαλίμως II, 947. 901. III, 450. 573. IV. 47. 457. 659.
Καρπός. καρποῖο II, 1003. καρπὸν I, 882. 1142.
Καρτερός. καρτερὸν II, 784. καρτερὰ III, 1291.
Κάρτος II, 77. κάρτει II, 334. 559. III, 507. 520. 850. 1262. IV, 273.
Καρτύνω. καρτύναντες II, 332. ἐκαρτύναντο I, 510. II, 1088.
Κάρφεα III, 291. 295.
Κάρφω. κάρφεται IV, 1094.
Καρχαλέος IV, 1442.
Καρχαρέοι III, 1058. (ol. καρχαλέοι).
Κασιγνήτη I, 326. 817. R. L. II, 238. III, 535. κασιγνήτης II, 969. III, 693. IV, 460. 734. κασιγνήτην I, 46. (II. 238. V. L.) III, 249. 310. 668. 774. IV, 684. κασιγνήτῃσι I, V. L. 817. IV, 824. κασιγνήτας IV, 780. 839.
Κασίγνητος IV, 407. κασιγνήτοιο II, 780. IV, 376. 467. κασίγνητοι II, 1164. III, 1126. κασιγνήτων III, 517. 914. κασιγνήτοισιν I, 167. R. L. 817. IV, 72. κασιγνήτας III, 825.
Κάσπιος. Κασπίη III, 859.
Κάστωρ II, 62. 102. Κάστορα I, 147. IV, 589.
Κατὰ passim. Cum Genit. IV, 145. Cum Accuſ. I, 2.
Καταβάλλω. κάββαλε (κατέβαλε) II, 34. III, 1308. IV, 188.
Καταβλώσκω. καταβλώσκοντι IV, 227. καταβλώσκοντας I, 322.
Καταβρώσκω. καταβρώξασαι II, 271.
Κατάγω. κατάγει II, 745. κατήγαγε I, 31.
Καταδαρθάνω. κατέδαρθεν II, 1229.
Καταέννυμι. καταειμένος I, 939. καταειμέναι III, 830.
Καταθνήσκω. κάτθανε II, 834. III, 796.
Καταιβάτις II, 353. III, 160. 690.
Καταίγδην I, 64.
Καταῖξ I, 1203. καταῖγες III, 1376.
Καταΐσσω. καταΐσσεσθαι II, 224.
Κατακλίνω. κατακέκλιται II, 734.
Κατακνώσσω. κατακνώσασα (ol. κατακνώσσεσα) III, 690.
Κατακτεατίζω. κατακτεατίσσῃ III, 136.
Κατακτείνω. κατέκτα I, 1043.
Καταλαμβάνω. κατέλλαβε II, 1087.

Καταλέγω. κατέλεξε IV, 730. 800. κατάλεξον II, 1138. καταλέξαι I, 984.

Καταλείπω. κάλλιπεν I, 11. 105. IV, 5. 29. 434. (ubi tamen Br. ἐνικάλλειπε) κάλλιπον I, 559. II, 766. 994. III, 1233.

Καταλωφέω. κατελώφεεν III, 616.

Κατανάομαι. κατενάσσατο II, 520. 906. κατένασθεν I, 91.

Κατανίσσομαι. κατανίσσεται (ol. κατανείσεται) II, 976.

Κατάντης. κατάντη I, 376.

Καταντικρὺ II, 624.

Καταπίπτω. κάππεσε IV, 1688.

Καταπραΰνω. κατεπρηΰνεν I, 265.

Καταπρολείπω. καταπρολιπὼν III, 1164.

Καταπροχέω. καταπροχέεσα III, 1118.

Καταρέζω. καταρέξασα (ol. καταῤῥέξασα) IV, 687.

Καταῤῥιγέω. κατεῤῥίγησεν III, 1132.

Καταρτύω. κατήρτυον I, 932.

Κατασπέρχω. κατασπέρχοντος II, 930.

Καταστάζω. καταστάξαντος III, 851.

Καταστεφής. καταστεφέες III, 220.

[Κατατήκομαι. Codd. nonn. κατετήκετο III, 290.]

Κατατίθημι. κάτθετο III, 867.

Καταυγάζομαι. καταυγάσσαντο IV, 1248. (ol. κατηυγ.)

Καταυτόθι I, R. L. 1346. (ubi ol. κατ᾽ αὐτ.) II, R. L. 16. 776. IV, V. L. 1298. (ubi nunc κατ᾽ αὐτ.) R. L. 537. 916. 1409.

Καταφαίνομαι. κατεφαίνετο IV, 1231.

Καταφθίνω. κατέπεφνεν II, 112. IV, 1488.

Καταφέρω. κατένεικεν II, 576.

Καταφθίω. καταφθίσθαι (ol. καταφθεῖσθαι) III, 767. καταφθιμένοιο I, 718. III. 783. 1273.

Καταφλέξαι IV, 392.

Καταχέομαι. κατεχεύατο IV, 25.

Καταχείριον I, 1189.

Καταχθόνιος. καταχθονίης IV, 1413.

Καταψήχω. καταψήχων III, 1102. (ol. καταψύχων).

Κατείβω. κατείβετο III, 290. 1131.

Κατειλύω. κατειλύσαντε III, 206.

Κάτειμι. κατήϊσαν II, 814.

Κατεναντία II, 1117.

Κατεναντίον R. L. II, 350. (ol. κατ᾽ ἐν.)

Κατερείπω. κατήριπεν IV, 1686.

Κατερέφω. κατερέψεται II, 1074.

Κατερητύω. κατερήτυεν I. 494.

Κατερύκω. κατέρυκεν II, 287. III, 682. IV, 1008.

Κατέρχομαι. κατήλυθον I, 1274. IV, 329. 1684. κατερχομένοισι IV, 502. κατερχομένυς IV, 1640.

Κατευκηλέω. κατευκήλησε IV, 1059.

Κατεφάλλομαι. κατεπάλμενον II, 583.

Κατέχομαι. κατείχετο IV, 1249. κατασχομένη III, 128.

Κατηλυσίη. κατηλυσίη IV, 886.

Κατημύω. κατημύκασιν III, 1400. κατήμυσαν II, 862.

Κατήορον II, 1042.

Κατηρεφὲς II, 593.

Κατηφείη III, 1402. IV, 594. κατηφείην IV, 205.

Κατηφέω. κατηφήσας II, 443. κατηφήσαντες II, 888.

Κατηφής. κατηφέες I, 267. III, 504. IV, 1344.

Κατηφιάω. κατηφιόων III, 123. κατηφιόωντι I, 461.

Κατίσχω. κατίσχει II, R. L. 232. III, 57.

Κατολισθέω. κατόλισθε I, 390.

(Κατόμματον V. L. IV. 145. ubi nunc κατ᾽ ὄμματος).

Κατόπισθε II, 273.

Κατωλάς. κατωλάδα IV, 1695.

Κατόψιοι II, 543.

Κατωμαδὸν II, 679.

Καυκάσιος. Καυκασίη III, 242. Καυκασίην IV, 135. Καυκασίων II, 1249. Καυκασίοισιν III, 852.
Καύκασος. Καυκάσου II, 1212. III, 1224. Καύκασον II, 1269.
Καυλιακός. Καυλιακοῖο IV, 324.
Καυλός. καυλοῖσι III, 856.
Κάφαυρος IV, 1490. Κάφαυρον IV, 1496.
Καχλάζω. καχλάζων II, 1268. καχλάζοντος II, 170. (ol. καγχλ.)
Κε, κεν paſſim pro ἂν I, 244. 1157. (285. V. L.) 492. R. L. 663. III, 1037. Br. 1081. poſt αἴ I, 706. 714. poſt εἰ I, 891. Cum καὶ commut. v. καί.
Κεάζω. κεάσσαι IV, 392. κεάσσας III, 378. κεάσθη II, 104. IV, 1267. (Br. utroque loco ἐκεάσθη).
Κέαρ I, 274. II, 231. III, 56. 551. 641. 760. 954.
Κεδαίω. κεδαιόμενος R. L. II, 626. (ubi ol. κε δαιόμ.).
Κεδάω. ἐκέδασσε II, 1191. ἐκέδασσαν II, 1127. III, 1360. κεδάσσαι II, 50. κεδόωνται IV, 500. ἐκέδασθεν II, 135. (ol. κέδασθεν) κεκέδαστο II, 1113. κεδασθέντων IV, 501.
Κεῖθεν I, 597. 867. 922. 1357. II, 351. 369. 914. 1244. III, 777. IV, 1022. 1214. 1765.
Κεῖμαι. κεῖται I, 333. II, 424. 1217. κεῖνται I, 940. κείαται IV, 482. κεῖτο I, 255. 737. II, 818. IV, 1403. 1505. ἔκειτο I, 455. III, 803. IV, 1394. ἔκειντο II, 61. ἐκείατο IV, 1295. κεῖσθαι IV, 984. 1530.
Κεῖνος I, 182. III, 785. IV, 1400. 1754. κείνου I, 1292. II, 147. 402. 782. IV, 250. 430. κείνοιο I, 1320. III, 722. κείνῳ I, 547. II, 523. 1098. III, 922. IV, 794. κεῖνον I, 154. 958. II, 798. IV, 415. κείνη III, 87. IV, 861. 988. 1134. IV, 1573. κείνης I, 28. 112. 986. 1180. II, 752. III, 29. 550. IV, 652. 760. 809. 1727. κείνῃ II, 841. IV, 534. κείνην I, 103. (ubi al. κεινήν, nunc κοινὴν legitur) II, 1191. III, 320. 1098. 1219. IV, 1468. κεῖνο I, 278. 726. 1070. 1149. II, 760. 1030. III, 133. 850. 1250. IV, 120. 601. 1153. 1577. 1622. 1689. κεῖνοι IV, 342. 1388. κεῖνα I, 920. II, 66. 1022. 1240. III, 1122. IV, 481. κείνων II, 853. IV, 488. 657. 1428. 1517. κείνοισι I, 1039. III, 735. IV, 403. 618. κείνους I, 765. κείνας I, 571. II, 227. III, 325. 1346. IV, 333.
Κείρω III, 416. κείρει III, 1389. κείρετε IV, 1034. κεῖρε III, 1391. ἔκερσεν II, 826.
Κεῖσε I, 305. 416. 442. 955. 1224. II, 451. 718. 1225. IV, 832. 1217. 1239.
Κείω (i. q. καίω). κείων I, 588.
Κέκλομαι II, 693. III, 908. κέκλεται I, 716. κέκλετο II, 464. III, 838. IV, 230. 1548. κέκλεο I, 707. κεκλόμενος I, 383. κεκλομένης IV, 163. κεκλόμενοι II, 493. IV, 1717. κεκλομένων I, 311. II, 640.
Κεκροπίη. Κεκροπίην IV, 1779.
Κεκροπίηθεν I, 95. 214.
Κελαδεινός. κελαδεινὰ III, 532.
Κελαδέω. κελάδοντος IV, 133. κελάδοντες I, 501.
Κελαδός. κελάδῳ II, 1068.
Κελαινός. κελαινῇ I, 542. II, 1004. κελαινῆς IV, 608. κελαινῇ II, 1008. IV, 570. 1631. κελαινὴν III, 858. IV, 1171. 1402. κελαινὸν I, 1262. II, 119.
Κέλευθος II, 353. 544. III, 560. 637. IV, 501. 861. κελεύθου I, 1241. II, 310. 531. III, 308. κελεύθῳ I, 184. III, 925. IV, 1007. κέλευθον I, 1263. II, 416. 1097. IV, 527. 547. V. L.

938. κέλευθοι I, 337. 500. 545. II, 543. 979. κελεύθους III, 533. 952. IV, 328. 589. 732. R. L. 938. κέλευθα I, 246. 352. 574. II, 628. IV, 1253.

Κελεύω ἐκέλευσα II, 484. ἐκέλευσεν II, 1284. κέλευσεν R. L. IV, 691. (ol. κέλευεν) ἐκέλευεν I, 348. κελεύοι III, 195. κελεύων I, 555. κελευόμενοι III, 1330.

Κέλλω. κέλσαν II, 971. ἔκελσαν I, 586. 915. II, 751. IV, 453. κέλσαι I, 1024. II, 1091.

Κέλομαι IV, 495. κέλονται III, 905. ἐκέλοντο IV, 1351.

Κελτοὶ IV, 611. Κελτῶν IV, 635. 646.

Κεμὰς IV, 12. κεμάδων II, 696. κεμάδεσσι III, 879.

Κεν. v. κε.

Κενεός. κενεαὶ II, 445. κενεαῖς III, 126. κενεὰς II, 254. III, 1120. κενεοῖσι R. L. I, 285.

Κένταυρος. Κενταύροιο IV, 812. Κενταύροις I, 42. 60.

Κέντρον. κέντρα IV, 1093. κέντροις IV, 1615.

Κεραίη. κεραίης IV, 890.

Κεραμός. κεράμῳ II, 1074.

Κεράννυμι. κεραςσάμενοι I, 516. IV, 1 28.

Κεραός. κεραοὺς II, 279. κεραῶν II, 691.

Κέρας III, 1306. κεράεσσιν I, 431. III, 1297. IV, 978. 1616.

Κεραύνιος. Κεραυνίη IV, 983. (ol. κεραυνίη) Κεραύνια IV, 519. 576. 1214.

Κεραυνός. κεραυνῷ I, 510. II, 1213. IV, 597. κεραυνὸν I, 731. κεραυνοὶ IV, 520.

Κεράω. Cf. Κεράννυμι. κέρων I, 1185.

Κερδαλέος. κερδαλέοισιν III, 426.

Κέρδιον III, 798.

Κερδοσύνη. κερδοσύνῃσιν II, 951.

Κερεαλκής. κερεαλκέα IV, 468.

Κερκίς. κερκίδι III, 46. κερκίδα IV, 1520.

Κέρκυρα. Κέρκυραν IV, 566. 568. 571.

Κερτομέω. κερτομέεις III, 56. κερτομέουσαι III, 663.

Κερτομίη IV, 1727. κερτομίας III, 792.

Κερτόμιος. κερτομίοισιν I, 486.

Κερωσός κερωσὸν IV, 573. (ol. κερωσσόν).

Κευθμός. κευθμῶν III, 1213.

Κευθμών. κευθμῶνος III, 1290. κευθμῶνα II, 299.

Κεύθω. κεύσω IV, 1105. κεῦθε III, 736. κεύθεται IV, 534.

Κεφαλή. κεφαλῆς II, 103. 280. III, 763. IV, 1310. 1350. κεφαλὴν IV, 154. 1515. κεφαλῆς IV, 1406. (ol. κεφαλαῖς) κεφαλῇσιν II, 1061. 1070. IV, 234. κεφαλὰς I, 1008 II, 563.

Κηδείη. κηδείη I, 1138. II, 836.

Κηδεμόνες III, 732. 1274. κηδεμόνων IV, 91.

Κηδεμονῆες I, 271. κηδεμονῆας I, 98.

Κήδομαι. κήδετο II, 439. κηδομένη III, 795.

Κῆδος I, 48. II, 240. 858. III, 692 κήδεα II, 245. III, 578. κηδέων I, 280.

Κηδοσύνη. κηδοσύνῃσιν I, 277. III, 462. IV, 1473.

[Κηδόσυνοι Var. L. III, 651.]

Κηκίω. ἐκήκιε f. κήκιε I, 389. 542. 1262. IV, 929. 1188.

Κηληθμός. κηληθμῷ I, 515.

Κῆρ I, 477. II, 258. III, 446. 492. κηρὶ II, 116. III, 702 κῆρα II, 487. κῆρες I, 690. IV, 1485. κῆρας IV, 1665.

Κήρινθος. Κήρινθον I, 79.

Κῆρυξ. κήρυκα I, 641. IV, 1114. κηρύκεσσιν IV, 435. κήρυκας IV, 417.

Κῆτος. κήτεος IV, 1614. κήτεσσι III, 1395.

Κηφεὺς I, 161.
Κιανίς. Κιανίδος I, 1177.
Κιανοὶ I, 1354.
Κίδναμαι. ἐκίδνατο IV, 183. κίδνατο II, 1080.
Κιθάρη. κιθάρῃ I, 54.
Κίθαρις. κίθαριν I, 495.
Κικλήσκω. κικλήσκουσιν I, 591. IV, 1494. 1695. κίκλησκον I, 230. κικλήσκων III, 1211. κικλήσκεται III, 200. κικλήσκονται IV, 519.
Κινέω. κίνησεν II. 1099. κινήσουσιν IV, 1301. R. L. (ol. κινήσωσιν) κινήσας I, 1091. κινήσασα III, 930.
Κίνυμαι. κίνυται I, 1308. κίνυντο III, 824. IV, 1174. κινυμένοιο IV, 837. κινυμένης IV, 1464. κινύμεναι III, 971. κινυμένων II, 1079.
Κινύρομαι. κινύρεται IV, 1063. κινύρετο I, 282. III, 664. κινυρομένη III, 259. κινυρόμεναι I, 883.
Κινυρός. κινυρὸν IV, 605.
Κίος. Κίοιο I, 1178. 1321.
Κιρκαῖος. Κιρκαίοιο II, 400. Κιρκαῖον III, 200.
Κίρκη IV, 587. 699. Κίρκης IV, 559. 683. 691. 752. Κίρκην III, 311. IV, 590. 662.
Κίρκος II, 933. III, 543. κίρκοιο III, 541. κίρκοι IV, 485. κίρκους I, 1049. III, 561.
Κίρναμαι. κίρνασθαι IV, 1187.
Κιχάνω. κίχον I, 1158. κιχησόμεν IV, 1482. κιχόντες II, 285. κιχάνεται IV, 760.
Κίω. κίε I, 53. 77. 131. 133. 207. 310. 553. II, 813. III, 269. 650. 739. 827. 1346. κίον II, 766. 1171. IV, (R. L. 59) 674. κιὼν I, 9. 832. 1258. II, 8. III, 1223. 1286. κιόντος II, 466. κιόντι I, 201. 305. II, 677. κιοῦσα III, 869. κιοῦσαν I, 391. κιόντες II, 217. III, 212. IV, 1460. κιόντων I, 260. IV, 692. 1408. κιόντας I, 964. 1179. IV, 754. κιοῦσαι III, 9.
Κίων. κίονας III, 216.
Κλαγγὴ II, 1078. κλαγγῇ II, 296. III, 632. IV, 219.
Κλάζω. κλάζουσι IV, 1299. κλάγξας II, 827. κεκληγὼς I, 1249. II, 1003. κεκληγῶτα IV, 876. κεκληγυῖαι II, 712. 1058.
Κλαίω. κλαίει III, 662. κλαίεσκεν I, 276. κλαίουσα I. 269.
Κλάρος. Κλάρον I, 308.
Κλάω. ἔκλασεν IV, 1078. κλασθέντα III, 1401.
Κλειοπάτρη R. L. II, 239. (ol. Κλειοπάτρην).
Κλείτη I, 976. 1063. Κλείτην I, 1069.
Κλείω. κλείουσιν I, (V. L. 18. 59.) 217. III, 277. 357. 1003. IV, 829. 987. κλεῖον II, 163. κλείομεν II, 687. κλείονται I, 238. κλείεσθαι II, 977.
Κλέος I, 154. II, 754. III, 992. κλέα I, 1. IV, 361.
Κλέω. (pro καλέω) ἔκλεον III, 246.
Κληηδών. κληηδόνα III, 392.
Κληΐζω. κλήσουσι III, 993. κληΐζεται IV, 1153. κεκλήϊσται IV, 618. ἐκλήϊσται IV, 990. ἐκλήϊστο IV, 267. 1202.
Κληΐς. κληΐδος (V. L. I, 358. IV. 1664.) κληΐδα I, 399. κληΐσιν III, 1269. κληΐδας I, 358. (ubi ol. κληΐδος) 395. III, 822. IV, 887. R. L. 1664.
Κλῆρος. κλήρου III, 1403. κλῆρον I, 162.
Κλιντήρ. κλιντῆρος III, 1159.
Κλίνω. κλῖναν I, 376. κλίνειε (ol. κλείνωσι) I, 76. κλίνοντος I, 452. κλίνας IV, 1526. κλίναντες IV, 1632. κέκλιτο II, 205. III, 672. κέκλιντο I, 455. ἐκλίθεν III, 1196. κλινομένης IV, 1582. κεκλιμένῳ I, 330. κεκλιμένον I, 1090. κεκλιμένη I, 938. (Br. II, 730.) κεκλιμένην

I, 595. III, 157. IV, 1626. (κλινθέντα codd. III, 1401).
Κλισμός. κλισμῷ I, 788. κλισμοῖσιν III, 49.
Κλίτεα I, 599.
Κλονέω. κλονέουσιν IV, 487. κλονέοντος IV, 908. κλονέονται II, 133.
Κλυδών. κλύδωνος II, 73.
Κλύζω. κλύζει I, 1170. II, 680. ἔκλυσε I, 1328. IV, 1283. κλύζησι R. L. IV, 608. κλύζωσι V. L. IV, 608. κλυζούσης II, 569. κλύζοντο I, 541. ἐκλύζοντο I, 521.
Κλυμένη. Κλυμένης I, 233.
Κλύτιος I, 86. 1044. II, 1044. Κλυτίοιο II, 117.
Κλυτόνηος. Κλυτονήου I, 134.
Κλυτός. κλυτὸν I, 859. II, 1146. III, 1175. IV, 661. 778. 1733. κλυτά II, 424. IV, 1775.
Κλύω. ἔκλυεν I, 5. III, 669. 1158. ἔκλυον I, 963. II, 1219. (Codd. III, 1066.) IV, 131. 1382. κλῦθι I, 411. κλῦτε II, 209. 311. IV, 1347. κέκλυθι IV, 783. κέκλυθ' II, 11. κέκλυτε IV, 1654.
Κλωπήϊος III, 1197.
Κλωστήρ. κλωστῆρα IV, 1062. κλωστῆρας III, 255.
Κνέφας I, 518. 587. 605. 651. 1186. 1255. II, 155. 407. 727. 1033. 1286. III, 743. 1171. 1362. IV, 70. 437. 591. 1071. 1689.
Κνημός. κνημοῖσι II, 278. 1212. III, 852.
Κνίσσα. κνίσση II, 692.
Κνισσήεις. κνισσήεντι I, 858.
Κνυζηθμός. κνυζηθμῷ III, 884.
Κνωσόθεν IV, 434. (vl. Κνωσσόθεν).
Κνώσσω. κνώσσουσιν IV, 111. κνώσσοντος I, 1096. κνώσσοντας I, 1083.
Κοῖλος. κοίλη II, 735. 745. κοίλης II, 595. 1264. III, 227. κοίλη I, 622. κοίλην I, 1328. κοῖλαι II, 568.
Κοιμάω. κοιμῆσαι IV, 763.
Κοινός. κοινὴν R. L. I, 103.
Κοιογένεια II, 710.
Κοιρανέω. κοιρανέεσκεν II, 998. κοιρανέοντος IV, 547. κοιρανέοντα I, 34. III, 406.
Κολεός. κολεοῖο II, 1041. III, 1309. IV, 207. κολεῶν II, 101. IV, 1056.
Κολέω. κολέσας III, 1040.
Κόλπος. κόλποιο I, 1361. κόλπῳ II, 371. 970. III, 155. IV, 1135. κόλπον I, 982. IV, V. L. 24. 290. 308. 633. 638. 949. 1228. 1236. κόλπων R. L. IV, 24. κόλποις III, 542. (ubi codd. κόλπῳ) 707. IV, 1144. κόλπους III, 804.
Κολχίς II, 417. Κολχίδος III, 313. IV, 2. 485. Κολχίδα I, 174. II, 1096. 1279. IV, 33. 132. 689. 731. Κολχίδες III, 794.
Κόλχος. Κόλχον R. L. IV, 485. Κόλχοι II, 397. III, 1370. IV, 236. 303. 314. 327. 507. 1175. 1206. Κόλχων I, 84. 175. II, 1206. 1227. III, 212. 245. 576. 680. 714. 1245. 1275. IV, 5. 414. (V. L. 485.) 1002. 1003. Κόλχοισιν III, 203. 341. 1405. IV, 212. 335. 406. 408. 420. 563. 1014. 1050. 1079. 1117. Κόλχους IV, 1099.
Κολώνη I, 601. κολώνης II, 650. 789. III, 581. κολῶναι I, 1114. κολώνας II, 164. III, 879.
Κολωνός. κολωνῷ I, 1120. κολωνοὺς II, 357.
Κολωός I, 1284. κολωὸν II, 1065.
Κομάω. κομόωσα III, 928.
Κομέω. κομέουσιν (V. L. I, 780.) R. L. II, 1013. IV, 813. κομέεσκον II, 455. κομέωσι R. L. I, 780. κομέουσι II, 1178. κομέεσθαι II, 510.
Κόμη. κόμας III, 45.
Κομήτης I, 35.

Κομιδή. κομιδῆς III, 1140. IV, 1275. 1337.
Κομίζω. κομίζεις I, 471. κομίζει III, 52. ἐκόμιζεν III, 310. IV, 1664. κόμισσεν II, 146. ἐκόμισσε IV, 556. 1269. ἐκομίσσαμεν IV, 1568. ἐκόμισσαν II, 303. IV, 1501. κομίσσω I, 419. II, 637. κομίζοι R. L. (ol. κομίζῃ) κομίσσειας IV, 1448. κομίσσειαν I, 889. κομιζέμεν IV, 1015. κομίσσαι II, 465. 1130. III, 620. IV, 1106. κομίσσειν IV, 1705. κομίζων II, 778. IV, 1515.
Κόναβος. κόναβον II, 1086.
Κονίη. κονίῃσι I, 1056. 1175. II, 107. IV, 1303. 1338.
Κόνις IV, 1408.
Κόπτω. κόπτε IV, 943. 1614. κόπτον I, 433. 914. 590. III, 273. ἔκοψεν IV, 208. κόψε II, 95. III, 1253. ἔκοψαν II, 571. κόψας I, 429. κεκόφθαι IV, 1272.
Κορέω. κορέσωμεν III, 897. κορέσσαντο II, 307. ἐκορέσθη IV, 1349. κορεσσάμενοι II, 1232. κεκορημένα I, 576.
Κόρη. κόραι I, 811. Cf. κούρη.
Κορθύνω. κορθύνεται II, 322. R. L. (V. L. κορθύεται).
Κόρυμβα II, 601.
Κόρυς. κόρυν III, 1228. κορύθεσσι III, 1356. κόρυ[illegible]ες II, 1070.
Κορύνη. κορύνῃ II, 115. κορύνας II, 99.
Κορύσσω. κορύσσεται I, 1028. II, 71. IV, 215. κορύσσεο IV, 448. κεκορυθμένος IV, 209.
Κορυφή. κορυφῆς I, 1148. II, 1190. IV, 956. κορυφῇ I, 604. κορυφαὶ III, 162. κορυφῇσιν I, 550. κορυφὰς IV, 1150.
Κορώνη. κορώνῃ III, 1318. κορῶναι III, 929.
Κορωνὶς IV, 617.
Κόρωνος I, 57.
Κοσμέω. κόσμει III, 46. ἐκόσμεον II, 1265.
Κοσμήτωρ. κοσμήτορα I, 194.
Κόσμος. κόσμον I, 333. 839. 1210. III, 1041. IV, 360.
Κοτέω. κοτέει IV, 701. κοτέων III, 1252. κοτέουσα IV, 1672. κεκοτηότι IV, 1088. κεκοτηότε II, 89.
Κότινος. κοτίνοιο II, 34. 843. 848.
Κούρη (cf. κόρη) I, 55. 136. 181. 269. 712. 949. II, 547. 937. III, 444. 471. 528. 671. R. L. 733. 814. 934. 978. 999. 1025. IV, 20. 40. 114. 145. 248. 350. 368. 465. 493. 732. 1011. 1077. 1132. R. L. 1738. 1742. κούρης I, 927. III, 760. 826. 886. 1077. 1168. 1305. IV, 1. 72. 163. 193. 725. 814. 1020. 1070. 1099. 1177. 1491. κούρῃ III, 153. 286. 626. IV, 345. 1116. 1130. κούρην I, 772. II, 1150. III, 27. 477. 616. 639. (V. L. 733. Codd. 847.) 9 ·. 1074. 1098. 1139 IV, 188. 231 333. 543. 567. 689. V. L. 1738. κοῦραι I, 818. IV, 603. 859. 930. 1296. 1349. 1534. κούραις I, 801. κούρας II, 991.
Κουρῆτες. Κουρήτεσσι II, 1236.
Κουρῆτις. Κουρῆτιν IV, 1229. (codd. Κουρίτιν).
Κουρίδιος. κουρίδιον IV, 1072. κουριδίης IV, 1120. κουριδίην III, 243. 623. IV, 97. 195. 1085. κουριδίοισι III, 1128. κουριδίας I, 611. 804.
Κουρίζω. κουρίζων I, 195. κουρίζοντι III, 134. κουρίζουσα III, 666.
Κουρὶξ IV, 18.
Κοῦρος I, 508. II, 707. κοῦρον I, 1355. κοῦροι I, 448. III, 118. 304. IV, 1772. κούρων IV, 650.
Κουρότεροι I, 408. 1107. II, 263. 495.
Κουρότεραι I, 684.
Κουροτρόφος. κουροτρόφον III, 861.

Κοῦφος. κούφη IV, 12. (Br. 1238.) κούφης II, 539. κούφη IV, 1351. κούφοις IV, 1465. 1771. κούφῃσι IV, 1017. (ol. κούφαισι) κοῦφα IV, 601. 771.
Κόχλος. κόχλῳ III, 859.
Κρέας. κρέας. κρέατος I, 222. IV, 1611. κρέατι III. 1228. κρέατα II, 93. κρέατα I, 1010. II, 1014. IV, 1198.
Κραδίη III, 755. 962. II, 1277. R. L. IV, 1746. κραδίῃ III, 265. 287. 296. 644. IV, 11. V. L. 1746. κραδίην III, 1103. IV, 352.
Κραίνω. κραιαίνω. κραιαίνει IV. 404. κεκράανται IV, 193. κρηῆναι III, 172.
Κραιπνός. κραιπνὸν IV, 907. κραιπνοῖσι I, 539. III, 774. κραιπνοὺς II, 428. IV, 79.
Κραιπνῶς II, 924.
Κραναός. κραναῆς IV, 580. κραναὴν I, 608.
Κραταιΐς. Κραταιΐν IV, 829.
Κρατερός. κρατερὸν I, 146. 1284. III, 753. IV, 1496. κρατερῷ II, 1119. III, 1332. κρατερὴ R. L. II, 18. (ol. κρατερῇ) κρατεροῖσιν III 1297 IV, 226. κρατερῇσιν III, 1251. κρατεροὺς I, 430. 1005. III, 1052.
Κρατερόφρων. κρατερόφρονος I, 122.
Κρατερῶς II, 574.
Κράτος I, 504. II, 1215. IV, 804. 1402 κράτει I, 384. 1162.
Κρεγμός. κρεγμῷ IV. 909.
Κρείουσα IV, 574.
Κρείων III, 240. 1177. IV, 1009. 1069.
Κρεμάω. κρέμαται II, 222. κρέμανται III, 202.
Κρηθεΐδης. Κρηθεΐδαο III, 357.
Κρηθεὺς II, 1164. III, 360. Κρηθῆος II, 1165. III, 358.
Κρημνός. κρημνοῖσιν II, 729. IV, 947.
Κρηναῖος. κρηναίης R. L. I, 1208. κρηναῖαι III, 1392.
Κρήνη. κρήνης V. L. I, 1208. 1228. κρήνῃ I, 956. 957. III, 1180. κρήνην I, 1068. 1149. 1221. 1258. κρῆναι III, 222.
Κρηταιέες I, 1129. (ol. Κρηταέες).
Κρηταῖος. Κρηταῖον II, 1235. IV, 1697
Κρήτη. Κρήτης II, 299. IV, 1578. 1651. Κρήτῃ IV, 1689. Κρήτην IV, 1637. 1644.
Κρητήρ. κρητῆρι II, 158. κρητῆρα IV, 1128 κρητῆρσι I, 1188.
Κρίνω. ἐκρίνατο IV, 1595. ἔκριθεν IV, 1462. κριθήμεναι II. 148. κρινθέντες IV, 455. κεκριμέναι II, 997.
Κριός. κριοῦ I, 764. II, 1145. IV, 115. κριοῖο II, 1200. III, 620. κριῷ I, 1257. II 654.
Κρόκος. κρόκῳ III, 855.
Κρονίδης I, 1101. II, 1084. IV, 1643. Κρονίδαο II, 1213. IV, 520. 753. Κρονίδῃ II, 525. 1151.
Κρόνιος. Κρονίης IV, 509. Κρονίην IV, 327. 548.
Κρόνος II, 1234. IV, 986. Κρόνῳ I, 505.
Κρόταφος. κροτάφων I, 1261.
Κροτέω. κροτέοντα IV, 1195. κροτέονται IV, 1608.
Κρούω. κρούει III, 1260. κρούσας III, 1309.
Κρυερός. κρυερὴ III, 390. κρυερῇ II, 210.
Κρυόεις. κρυόεντα II, 628. κρυόεσσαν I, 918.
Κρυπτάδιος. κρυπταδίοις III, 592.
Κρυπτός. κρυπταὶ III, 139.
Κρύπτω. κρύψεν IV, 480. κρύπτεσθαι III, 571.
Κρύσταλλος. κρυστάλλῳ III, 227.
Κρωβίαλος. Κρωβίαλον II, 942.
Κρώμνη. Κρώμναν II, 942.
Κτέανον. κτεάνων (V. L. II, 1155.) III, 266. 334.

Κτέαρ. κτεάτων R. L. II, 1155. κτεάτεσσι I, 1341. III, 591.
Κτεατίζομαι. κτεατίσσατο II, 788.
Κτείνω. κτάνεν IV, 697. κτεῖνε IV, 420. ἔκταθεν I, 1040.
Κτέρας III, 186. 389. IV, 1550.
Κτέρεα. κτερέων I, 691. IV, 1536. κτερέεσσιν I, 254
Κτερεΐζω. κτερέϊζεν II, 857. ἐκτερέϊξαν II, 859.
Κτιμένη. Κτιμένην I, 68.
Κτίμενος. Κτιμένου I, 67.
Κτυπέω. κτύπεον II, 83. ἔκτυπε II, 1259.
Κυάνεος. κυανέου IV, 843. 1516. κυανέοιο I, 777. κυάνεον III, 1205. κυανέοισι III, 1031. κυανέη III, 140. IV, 977. κυάνεαι I, 223. 474. κυανέας I, 3. II, 318. 770. IV, 304. 1003.
Κυβερνητήρ. κυβερνητῆρος II, 72. 174. κυβερνητῆρες II, 882. 886.
Κυδάζω f. Κυδάσσω. ἐκυδάσσαο I, 1337.
Κυδαίνω. κυδαίνουσιν I, 1048. II, 850. κυδαίνων III, 1008. κυδαίνουσα IV, 1152. κυδαίνοντες I, 587.
Κυδάλιμος. κυδαλίμοις I, 143. IV, 266.
Κυδιάω. κυδιάεις V. L. IV, 382. κυδιάασκον IV, 978. κυδιόων I, 174. III, 1261.
Κύδιστος. κυδίστοιο III, 363. κυδίστην II, 719.
Κυδοιμὸς I, 1028.
Κῦδος I, 206. 287. 345. 351. 467. 511. 1292. IV, 205. 1028. 1749.
Κυδρός. ἐκυδραὶ IV, 1333.
Κύζικος I, 949. 962. Κύζικον I, 1056. 1076. II, 765.
Κυθέρεια, Κυθερείη I, 742. III, 108. Κυθέρειαν III, 553.
Κυκάω. κυκώμενον I, 1327. IV, 629.
Κυκεών. κυκεῶνος IV, 157.
Κύκλα III, 137. IV. 151. 161.
Κύκλος. κύκλον IV, 1198. 1604.
Κύκλωπες I, 510, 730.
Κύκνοι IV, 1301.
Κύλινδρος II, 594.
Κυλίνδω. κυλινδόμενον II, 732. IV, 152. κυλινδόμενοι III, 71.
Κύλληνος. Κύλληνον I, 1126.
Κῦμα I, 107. 257. 1326. II, 70. 169. 580. 593. 732. 1102. 1191. III, 322. IV, 153. 910. 943. 1492. κύματος I, 554. II, 570. 1119. IV, 836. 941. κύματι II, 594. IV, 924. κύματα II, 680. 1114. III, 1295. IV, 215. 788. 823. κύμασι I, 366. 506. II, 1107. IV, 954.
Κυμαίνω. κυμαίνοντι IV, 611.
Κύνεος. κύνεον III, 641. κυνέη III, 1349. κυνέην III, 1287.
Κύντατος III, 192. IV, 1433. κύντατον III, 514. κύντατα IV, 1262.
Κύντερος. κύντερον I, 1064. II, 474. κύντερα IV, 921.
Κύπελλος. κυπέλλῳ II, 1273.
Κύπρις I, 850. 1233. III, 90. 936. IV, 918. Κύπριδος I, 615. 803. II, 424. III, 3. 37. 80. 942. Κύπριδι III, 549. Κύπριν I, 860. III, 25. 76. 127. 559.
Κύρβις. κύρβιας IV, 280.
Κυρήνη II, 500.
Κύρμα I, 1011.
Κυρτός. κυρτὸν II, 581. κυρτὴν II, 984.
Κυρτόω. κυρτώθη I, 1278.
Κύρω. κύρει II, 363. κῦρον IV, 945. ἔκυρσαν I, 854. κύρσειε II, 980.
Κυταιεύς. Κυταιέος II, 403. III, 228.
Κυταιΐς. Κυταιΐδος II, 399. IV, 511. Κυταιΐδα II, 1269. R. L. (quibus locis ol. Κυταΐδος, Κυταΐδα).
Κυταῖος. Κυταίου II, 1095.
Κυτίσσωρος II, 1157 (ol. Κυτίσωρος).
Κύτωρος. Κύτωρον II, 942.
Κυφός. κυφοῖο I, 674.

Κύω. κύσεν I, 313. κύσσε III, 150. IV, 26. (ol. κῦσε) κῦσσαι I, 1238. (ol. κῦσαι)

Κύων. κυνὸς II, 527. (κύον V. L. IV, 59.) κύνες II, 278. III, 1058. 1217. 1373. κυνῶν II, 125. III, 749. 1040. IV, 13. κύνεσσιν IV, 110. κυσὶν IV, 1393. κύνας II, 289.

Κῶας I, 4. 441. 870. II, 211. 404. 871. 1146. 1195. 1200. 1271. III, 2. 13. 29. 58. 339. 375. 419. 1060. IV, 102. 124. 162. 171. 184. 341. 366. 439. 1035. 1050. 1142. κώεσιν I, 1090.

Κῶμα III, 748. IV, 1524. κώματι II, 205.

Κῶπαι II, 591. κώπῃσιν I, 1362. II. 589.

Κωπήεις. κωπῆεν IV, 696.

Κωρύκιος. Κωρυκίῳ III, 855. Κωρύκιαι II, 711.

Κωφός. κωφὸν IV, 153. κωφὴ IV, 1238.

Λ.

Λᾶας. Λᾶς. λᾶαν III, 1057. λᾶϊ IV, 1489.

Λάβρος I, 1359. λάβρον I, 541. II, 173. III, 343. 1327. IV. 944. 1243. λάβρῳ R. L. II, 594.

Λαγών. λαγόνων I, 1010. II, 664 IV, 1613. λαγόνας II, 819. III, 1324. 1382.

Λαγχάνω. ἔλαχεν II, 258. λάχον I, 1226. ἔλλαχον II, 881.

Λάδων IV, 1396.

Λάζομαι. λάζετο III, 1365. λάζοντο I, 911. λαζόμενοι III, 1394.

Λαθιφροσύνη. λαθιφροσύναις IV, 356. (ol. λαθιφροσ.)

Λάθρη II, 125. III, 296. 1057. 1369.

Λάϊγξ. λάϊγγας I, 402. IV, 1678.

Λαιμός. λαιμὸν III, 789. 1208. IV, 374.

Λαιμοτομέω. λαιμοτόμησαν II, 840. λαιμοτομήσας IV, 1601.

Λάϊνος. λάϊνον I, 668.

Λάϊνεος III, 218. λαΐνεον II, 386.

Λαιός. λαιῷ II, 1037. IV, 179. λαιὸν I, 1237. IV, 1519. λαιῆς III, 120. λαιῇ I, 495. II, 678. III. 1160. IV, 44.

Λαῖτμα I, 1299. IV, 980. 1694.

Λαῖφος I, 590. II 924. 931. III. 1329. IV, 889. λαίφεα I, 393. 606. II, 1255. λαιφέων II, 903. (ubi Br. λαίφεσι) λαίφεσιν I, 329. 1015. IV, 299. 596. 1230, 1623.

Λαιψηρός I, 926. λαιψηροῖο IV, 886. λαιψηρὰ IV, 241. 849. λαιψηρῇσι IV, 758. (ol. λαιψηροῖσι)

Λακέρεια. Λακερείῃ IV, 616.

Λακέρυζαι III, 929.

Λαμβάνω. ἔλλαβε I, 1197. λάβε III, 76 284. 631. 742. 751. 1153. IV, 558. 584. 749. 1065. λάβον I, 920. λαβὼν III, 1368.

Λαμπείης I, 127.

Λαμπετίη IV, 973.

Λαμπετάω. λαμπετόωντα III, 1362.

Λαμπρός. λαμπρὰ IV, 1287.

Λάμπω. λάμπον III, 1363. ἔλαμψεν III, 371. (ol. ἔλαμψαν) λάμπεται I, 1282. IV, 1545. λαμπόμενον I, 437. III, 925. IV, 185. λαμπομένην III, 1229. λαμπομένῃσιν III, 1356. (ol. λαμπομένοισιν) λαμπομένας II, 1071.

Λανθάνω. λάθε IV, 49. 737. λάθον II, 737. 753. IV, 753. λήσομαι III. 737. λάθοιεν III, 211. IV, 328. λαθὼν III, 280. ἐλάθεσθε V. L. IV, 1051. λαθέσθαι I, 280. λελάθοιμι II, 226. III, 779. λελαθέσθαι II, 105. Cf. λήθω.

Λάξ II, 106. 221. IV, 1446.

Λαοκόων I, 191. 192.
Λαός II, 781. 838. II, 1239. λαῷ IV, 230. λαὸν I, 893. II, 520. III, 1186. IV, 548. λαοὶ I, 800. 1058. 1137. III, 885. IV, 995. λαῶν I, 238. IV, 273. 501. λαοῖσι II, 1027.
Λαπάρη. λαπάρην II, 111.
Λαπίθαι I, 42. Λαπιθάων I, 41.
Λάρισσα. Λάρισσαν I, 40.
Λάρναξ. λάρνακι I, 622.
Λαρός. λαρὸν I, 456. 473. 659. 968. III, 933.
Λάσιος I, 747. λασίης III, 581. IV, 1605. λασίοισιν II, 1147. 1272.
Λάτμιον IV, 57.
Λαυκανίη. λαυκανίης IV. 18. λαυκανίηνδε II, 192. R. L.
Λαῦρος. λαύρῳ V. L. II, 594.
Λαχαίνω. ἐλάχηνεν III, 222.
Λάχνη V. L. IV, 1531. λάχνη I, 325.
Λαχνήεις. λαχνῆεν I, 1312.
Λάχος III, 1340. et R. L. I, 1082.
Λέβης. λέβητι III, 757.
Λέγομαι. v. Λέξασθαι.
Λεηλασία. λεηλασίης II, 303.
Λείβω. λείβεις III, 674. λεῖβον I, 534. λείβων III, 1036.
Λειμὼν I, 750. 880. IV, 1301. λειμῶνα IV, 965. λειμώνων I, 1183.
Λειμωνιὰς II, 655.
Λειμώνιος. λειμώνιον I. 1061. IV, 976.
Λεῖος. λείῳ I, 365.
Λείπω. λεῖπεν IV, 166. λεῖπον II, 963. IV, 316, 752. ἔλλιπεν II, 1033. III, 111. ἔλιπον IV, 1229. λίπε I, 317. 897. II, 519. III, 887. 1001. 1068. IV, 426. 540. 867. 1470. λίπον I. 1152. II, 721. 832. III, 723. IV, 333. 336. 920. 1223. λίπῃς IV, 371. λίπωσι II, 228. λίποιμεν IV, 403. λιπεῖν I, 1291. III, 799. λιπὼν I, 40. 179. 978. II, 906. IV, 615. λιπόντος I, 607. IV, 1631. λιποῦσα II, 1240. III, 1136. IV, 30. 780. λιπόντες I, 931. 1111. 1144. 1283. II, 151. 219. III, 260. IV, 298. 654. 1683. 1765. λιπόντων IV, 1403. λιπόντας IV, 1761. λείπεται III, 1341. ἐλείπετο II, 189. ἐλείπτο I, 45. 824. IV. 1244. λέπετο I, 166. 315. ἐλίποντο I, 956. IV, 452. λίποντο I, 399. III. 1187. ἐλείφθεν I, 1325. (ol. ἔλιφθεν) λέλειπται IV, 1435. λέλειπτο I, 855. 928. 992. 1063. II, 272. ἐλέλειπτο IV, 1244. R. L. λιλείψομαι I, 285. λίπηται I, 447. λειπέσθαι III, 441. λειπομένῳ II, 773.
Λείριον IV, 903. λείρια I, 879.
Λείψανα II, 193.
Λεκτός. λεκτοὺς IV, 821.
Λέκτρον I, 1031. II, 503. IV, 1107. 1119. 1141. λέκτρῳ III, 617. λέκτρα III, 840. λέκτρων I, 150. λέκτροις I, 872. II, 1237. III, 655.
Λελίητο III, 646. 1158. IV, 1009. λελιημένον I, 78. λελιημένοι I, 1164. 1276. II, 252. 897. IV, 1587.
Λέξασθαι III, 807. IV, 794. λεξάμεναι III, 899.
Λεπτάλεος. λεπταλέῃ III, 709. λεπταλέῃ IV, 169. λεπταλέον V. L. II, 31. λεπταλέους III, 875.
Λεπτόμιτον R. L. II, 31.
Λεπτὸς IV, 1648. λεπτὸν II, 670.
Λερναῖος. Λερναίης IV, 1404.
Λέρνη. Λέρνης III, 1241.
Λέρνος. Λέρνου I, 135. 202. 203. Λέρνον I, 135.
Λευγάλεος. λευγαλέῳ I, 632. λευγαλέοιο I, 619. λευγαλέον III, 374. IV, 1671. λευγαλέης II, 439. III, 263. λευγαλέῃ IV, 338. 622. λευγαλέην I, 1219. 1256. III, 598. λευγαλέας I, 295.
Λευγαλέως II, 129. III, 703.
Λευκανίη. λευκανίηνδε V. L. II, 192.

Λευκαίνω. ἐλευκαίνοντο I, 545.
Λευκός. λευκὴ II, 570. λευκῆς III, 876. λευκαὶ IV, 1574. λευκῆσιν I, 672. II, 366. IV, 113. 1735. λευκοῖσιν III, 45. IV. 940. 1144.
Λεύσσω III, 691. (V. L. λεύσω. Br. λεῦσσον) IV, 1264. λεῦσσον I, 547. λεύσσειν I, 1307. (ol. λεύσειν) IV, 575. λεύσσοντες III, 561. (V. L. λεύσαντες) λεύσσεσκε IV, 68.
Λεχαῖος. λεχαίην I, 1182.
Λέχος V. L. I, 1082. III, 40. 662. 1128. λεχέων IV, 1112. λεχέεσσι I. 264. II, 1013. IV. 1071.
Λέχρις I, 1235. III, 238. 1160.
Λεχωΐδες IV, 136.
Λεχώϊος. λεχώϊα II, 1015.
Λεωδόκος I, 119.
Λέων II, 26. IV, 1338. λέοντος I, 1195. IV, 1438. λέοντες IV. 486.
Λήγω. λήγουσιν III, 1301. λῆξεν II, 1122. IV, 669. ἔλληξαν II. 84. λῆξαν IV, 882. λήξουσι I, 1094. IV, 835. λήγοντος II, 751. λήξαντος I, 513. IV, 928. ληξάντων I, 1152.
Λήδη I, 146.
Λήθη. I, 645. λήθη III, 836.
Λήθω. λήθομεν II, 1182. ληθέμεν IV, 15. λήθοντο II, 534.
Ληϊὰς IV, 36. Ληϊάδεσσι I, 612. 806. 823.
Ληΐζω. ληϊσθεῖσαν IV, 400.
Ληΐς. ληΐδα I, 695. 801. 1252. II, 169.
Ληϊστῆρες I, 1259. ληϊστῆρας III, 589.
Ληϊστής. ληϊσταὶ I, 750.
Ληΐτιδες I, 818.
Λημνι[illegible] III, 1205. Λημνιάδες I, 653. Λημνιάδων II, 32. Λημνιάδεσσιν II, 764.
Λῆμνος I, 852. Λήμνοιο I, 868. Λήμνου IV, 1760. Λῆμνον I, 602. 608. [illegible]3. IV, 1759.
Λῆνος. ληνέων IV, 173. λήνεσσιν IV, 177.
Λῆξις. λῆξιν I, 186.
Λητοΐδης I, 66. 144. 181. II, 698. Λητοΐδαο I, 439. 484. IV, 612. Λητοΐδη II, 771. Λητοΐδη IV, 1706.
Λητὼ II, 710. Λητοῦς II, 213. 257. 676.
Λητωΐς II, 938. III, 878. Λητωΐδι IV, 346.
Λιάζομαι. ἐλιάσθη I, 316. III. 1164. ἐλίασθεν III, 966. IV, 354. 1305. λιαζομένοις IV, 1653. λιασθεὶς I, 94. III, 827. IV, 306.
Λιαρός. λιαροῖο II, 1247. λιαρῷ IV, 572. λιαρὴ II, 1033. λιαροῖσιν III, 300. 876. 1064.
Λιβάδες. λιβάδας IV, 606. λιβάδεσσιν IV, 1735.
Λιβύη IV, 1742. Λιβύης I, 81. IV, 1227. 1309. 1323. 1358. 1384. Λιβύῃ I, 83. IV, 1485. 1561. Λιβύην II, 505. IV, 1313. 1492. 1513.
Λιβύηθεν R. L. II. 674.
Λιβυρνίδες IV, 564.
Λιβυστίς. Λιβυστίδος IV, 1753.
Λιβυστικὸν IV, 1233.
Λίγα IV, 837. 1159. 1407.
Λιγαίνω. λιγαίνων I, 740.
Λιγέως III, 463. IV, 625. V. L. 1299.
Λιγνυόεις. λιγνυόεντι II, 133. III, 1291.
Λιγνὺς I, 389. IV, 1188. λιγνύι II, 1008. λιγνὺν I, 437.
Λίγυες. Λιγύων IV, 647.
Λιγυρός. λιγυρῇ I, 1085. IV, 914.
Λιγὺς I, 566. λιγείης II, 704. λιγείῃ I, 577. λιγεῖαι IV, 892. λιγέα R. L. IV, 1299.
Λιγυστίδες. Λιγυστίδας IV, 553.
Λίην I, 296. II, 669. 1221. III, 54. 978. 1079. IV, 1089.
Λίθος II, 1174. λίθον I, 955.
Λιλαίομαι. λιλαίεται III, 394. λιλαιόμενος IV, 802. λιλαιομένη

I, 123. λιλαιομένης III, 80. λιλαιομένοις I, 350. IV, 256.
Λιλυβηΐς. Λιλυβηΐδα IV, 919.
Λιμενήοχος. λιμενήοχον II, 965.
Λιμὴν I, 524. 954. IV, 658. 1620. λιμένος I, 599. 987. 1006. λιμένι I, 965. IV, 1125. λιμένα I, 1110. II, 672. IV, 661. λιμένων IV, 1208. λιμένας IV, 822.
Λίμνη. λίμνης I, 67. II, 1054. 1217. IV, 599. 608. 1391. 1444. 1539. 1546. 1568. 1572. 1587. 1597. λίμνην II, 724. IV, 1589. λίμνας IV, 635.
Λίμνηθεν IV, 1579.
Λιμός. λιμῷ I, 1245. II, 1030.
Λίνα I, 565. 1278. II, 902.
Λιπαρός. λιπαρῇ IV, 616 λιπαρὴν I, 868. III, 445. λιπαροῖσι IV, 691.
Λίπτω. λίπτοντα IV, 813.
Λισσάς. λισσάδος IV, 956 λισσάδα IV, 1717. λισσάδες II, 731.
Λίσσομαι II, 217. III, 701. λίσσετο III, 148. λίσσεσθε II, 1163. λίσσεο III, 946. λίσσεσθαι II, 336. III, 611. IV, 1117. λισσόμενος III, 487. IV, 1422. λισσομένη IV, 1053. λισσομένην II, 917.
Λισσός. λισσὴ IV, 922. λισσῇ II, 382.
Λιταί. λιτάων II, 477. λιταῖς IV, 1669. λιτῆσιν I, 1132. III, 563. 614. IV, 1410.
Λίψ. λίβα IV, 1454.
Λίω. V. Λελίητο.
Λόγος. λόγοισιν III, 1141.
Λοετρὰ II, 1014. III, 273. λοετροῖς III, 300.
Λοιβή. λοιβὴν II, 291. λοιβαῖς II, 715. λοιβῇσι II, 692. 923. λοιβὰς I, 435. 516. II, 1274. III, 1210. IV, 1421.
Λοίγιον I, 469.
Λοιμός. λοιμοῖο IV, 1282. λοιμῷ II, 519.
Λοιπὸν I, 282. IV, 1642.
Λοίσθιον II, 264. 559. III, 523.
Λοκροί. Λοκρῶν IV, 1780.
Λοξὰ II, 665. III, 445. λοξοῖσι II, 582.
Λόω. λοέσσατο III, 1203. λοεσσάμενος III, 1210. λοεσσαμένη III, 860. 877.
Λόφος. λόφῳ II, 920. λόφοι II, 1071. λόφοις III, 1317. R. L. λόφους II, 1066. V. L. III. 1317.
Λοχάω. ἐλόχησαν I, 1252. ἐλοχήσατο II, 967. λοχώμενοι I, 991. λελοχημένοι III, 7. 168.
Λοχεύομαι. ἐλοχεύσατο I, 762.
Λόχιος. λοχίης IV, 706.
Λόχος. λόχοιο IV, 464. λόχον IV, 454.
Λυγαῖος. λυγαίῃ III, 323. 863. 1361. λυγαίην II, 1121. IV, 459. λυγαίοις I, 218.
Λυγκεὺς I, 151. 153. IV, 1466. 1478.
Λυγκήιον I, 125.
Λυγρός. λυγρὸν III, 644. λυγροὶ I, 841. λυγροῖς IV, 694. λυγρῇσιν IV, 363. λυγρὰ III, 605. 691.
Λυκάβας. λυκάβαντι I, 610. λυκάβαντα I, 198.
Λυκάων. Λυκάονος II, 530.
Λυκάστιαι II, 999.
Λυκίη. Λυκίην I, 309.
(Λυκίηθεν II, 674. V. L.)
Λυκόοργος I, 164. Λυκοόργοιο II, 118.
Λύκος nem. pr. et hominis & fluvii II, 813. Λύκοιο II, 139. 724. 759. IV, 132. 298. Λύκῳ II, 839. Λύκον II, 752.
Λύκοι II, 124.
Λυκώρειος. Λυκωρείοιο IV, 1490.
Λυκωρεὺς II, 51.
Λύματα IV, 710.
Λύμη. λύμης II, 218.
Λύρη II, 929. λύρην ibid.
[Λυρκήιον Var. L. I, 125.]
Λυσιμελὲς IV, 1525.
Λυσσάλεος. λυσσαλέοις IV, 1393.
Λυτήριον IV, 704.

Λύω. λῦε IV, 1171. λύεσκε III, 822. ἔλυσα I, 288. ἔλυσε I, 708. II, 454. λῦσεν I, 913. ἔλυσαν I, 652. II, 536. IV, 1731. λύσῃ IV, 1326. λύσῃσιν IV, 1355. λύσαιμι I, 422. λύσειαν I, 903. λύετε IV, 857. λῦσαι IV, 1010. λελύσθαι IV, 1371. λυσάμενος II, 1042. λυσάμενοι I, 1014. 1109. II, 166. IV, 1632. λυσόμενος III, 62.
Λώβη. λώβῃ IV, 1044. λώβην I, 816. III, 74.
Λωβήεις. λωβήεντα III, 801.
Λωβητῆρες III, 372.
Λώϊον III, 527. IV, 1102.
Λωΐτερος III, 850. λωΐτερον III, 187.
Λώπη. λώπην II, 32.
Λωφέω. ἐλώφεεν IV, 1627. ἐλώφεον II, 648. λωφήσομεν IV, 1418. λωφήσειν III, 784. IV, 819.

M.

Μάγνησα I. 584.
Μαγνήτιδες I, 238.
Μαζός. μαζοῖο I, 745. μαζῷ III, 119. 734. μαζοὶ IV, 705.
Μαῖα. Μαίης IV, 1733.
Μαιμώω. μαιμώων I, 1270. III, 1351. μαιμώοντι IV, 1544. μαιμώοντες IV, 219. μαιμώωσαι, II, 269.
Μαινάλιος. Μαιναλίης I, 168.
Μαίναλος. Μαινάλῳ I, 770.
Μαίομαι. μαίεσθε IV, 1556. μαίονται II, 126. μαιομένῳ IV, 1275. μαιομένοισι II, 1194.
Μάκαρες I, 1102. μακάρων I, 681. 901. 1094. II, 325. 606. 1225. III, 701. IV, 1592. 1773. μακάρεσσιν I, 481. 507. 885. II, 531. III, 381. IV, 1128. 1612.
Μακέλη. μακέλῃσιν IV, 1533.
Μακραίων. μακραίωνα II, 509.
Μακριάδες I, 1112.
Μακρίδιος. Μακριδίης IV, 1175.
Μακριεῖς. Μακριέων I, 1025.
Μάκρις IV, 1131. Μάκριν IV, 542. Μάκριδα IV, 990.
Μακρός. μακρὸν IV, 27. 1337. μακροὶ IV, 1424. μακροὺς III, 46. μακραὶ I, 545. IV, 129. μακρὰ I, 1003. II, 1241.
Μάκρωνες II, 394. Μάκρωνας II, 1244.
Μάλα I, 330. 333. 383. 387. 606. 655. 836. II, 64. R. L. 119. 152. 172. 207, 252. 282. 351. 361. 757. 807. 825. 863. 894. 987. 1098. III, 94. 192. 294. 313. 340. paſſim.
Μαλακός. μαλακοῖς I, 1090.
Μαλερός. μαλεροῖο I, 734. 1297. IV, 834. μαλερῷ III, 291. IV, 393.
Μανθάνω. μάθον IV, 1206. 1499.
Μάλιστα I, 1201. II, 980. III, 60. 91. 369. 1328. IV, 1573.
Μὰν I, 869. R. L.
Μαντήϊον II, 493.
Μάντις III, 932. IV, 258.
Μαντοσύνη. μαντοσύνης II, 180. 316. μαντοσύνῃ II, 237. 391. 455. μαντοσύναι II, 817. μαντοσυνάων I, 80. μαντοσύναις IV, 1504. μαντοσύνῃσι II, 208. 816. III, 1182. μαντοσύνας II, 247. 258. 1136.
Μάργος III, 120.
Μαργοσύνη. μαργοσύνης IV, 1019. μαργοσύνῃ III, 797. μαργοσύνῃσι IV, 375
Μαριανδυνοί. Μαριανδυνῶν II, 140. 352. 723. 748. Μαριανδυνοὺς II, 753.
Μαρμάρεος. μαρμαρέην IV, 1710.
Μαρμαρυγή. μαρμαρυγῇ III, 1379. IV, 173. μαρμαρυγῇσιν IV, 728.
Μάρναμαι. μάρναντο I, 748. II, 141. μαρνάμενος I, 160. μαρνάμενον I, 1039.
Μάρπτω. μεμαρπὼς I, 756. II, 535. 555. III, 1388. IV, 432. 1663.
Μαστεύω. μαστεύεσκον IV, 1394. μαστεύων III, 1289. μαστεύοντες I, 1353. IV, 303.
Μαστήρ. μαστῆρα IV, 1482. μαστῆρες IV, 1003.

Ματέω. ἐμάτησαν IV, 1395.
Μάτην II, 281.
Ματίη. ματίῃ I, 805. IV, 367.
Μάω. μεμάασιν IV, 399. μεμαώς III, 564. IV, 490. μεμαῶτες III, 564 IV, 207. 1050. μεμαότες IV, 1588 μεμαότας II, 1200. μεμαυῖα III, 809. μεμαυῖαν III, 682.
Μεγαβρόντης. Μεγαβρόντην I, 1041.
Μεγαίρω III, 405. 485. IV, 419. ἐμέγηρε I, 289. IV, 1670.
Μεγακήτης. μεγακήτεος IV, 318.
Μεγαλοσσάκης. Μεγαλοσσάκεα I, 1045.
Μεγαλωστὶ II, 838. IV, 557.
(Μεγάνωρ. Μεγάνορα Conj. II, 102.)
Μεγαρῆες II, 747.
Μέγαρον IV, 691. μεγάροιο II, 202. 466. III, 158. 285. 442. 534. IV, 754 878. 1121. 1222. μεγάρῳ II, 1150. μεγάρων II, 759. IV, 360. 745. 751 μεγάροισι I, 285. 810. 909. II, 304. 776. 1021. III, 228 251 305. 528. 585. 1117. IV, 8. 1085. 1162.
Μέγας. I, 38. II, 63. 369. 567. 900. R. L. 1174. (ubi ol. μέλας. Cf. II, 921. IV, 1697.) III, 715, IV, 642. μεγάλοιο I, 1315. II, 289. μεγάλῳ IV, 227. μεγάλῳ III, 1253. IV, 924. μέγαν I, 169. 563. 761. 1100. II, 119. 522. V. L. 921. 1267. III, 271. 1350. 1365. IV, 302. 388. 421, 468. 528. 577. 789. 1548. 1589. 1618. μεγάλη I, 874. μεγάλης II, 356 IV, 1246. μεγάλῃ I, 152. 462. 1272. III, 557. IV, 1702. μέγα I, 174. 220. 253. 348. 383. 531. 662. 943. 985. 1036. 1165. 1191. 1250 II, 19. 130. 157. 247. 304. 383. 573. 580. 1208. III, 36, 66 221. 28. 425. 517. 560. 607. 637. 891. 1044. 1329. 1370. IV, 92 171. 184. 205. 322. 340. 439. 445. 486. 696. 701. 875. 980. 1031. 1141. 1255. 1341. 1383. 1432. 1673. 1694. 1749. μεγάλα I, 1248. II, 732. μεγάλων I, 129. μεγάλοισιν IV, 1084.
Μεγασθενής. μεγασθενέος I, 181.
Μεδέκσα IV, 917.
Μεθέπω. μεθέπων IV, 1339. μεθέποντες I, 660.
Μεθίημι. μεθίεσκεν III, 274. IV, 799. μεθέηκε II, 1037. III, 632. IV, 802. μεθέηκαν IV, 122. μεθιέμεν III, 476. μεθέμεν I, 280, μεθέντες V. L. II, 329. 335. μέθεσθε R. L. IV, 1051.
Μέθυ I, 456. 473. 477. 534. 659. 968. 1181.
Μεθύστερον I, 624.
Μειδάω. μείδησε III, 938. 1009. μείδησαν III, 100 μειδήσας II, 61. μειδήσασα III, 1014.
Μειδιάω. μειδιόωσα III, 51. 107. 150 μειδιόωντες III, 1024.
Μείλικτρα IV, 712.
Μείλιον III, 135. μείλια III, 146. 594. IV, 1190. 1549. (ubi codd. ἐπιμείλια.)
Μειλίσσω. μείλισσεν IV, 708. μειλίξω IV, 416. μειλίσσομαι III, 985. μειλίσσεται III, 531. μειλίσσετο II, 478. IV, 1012. 1665. μειλίσσοντο I, 860. μειλίξαιτο I, 650. μειλίξαντο IV, 1210. μειλίξομαι III, 105. μειλίσσεο III, 1035. μειλίξαιτο (ol. μειλίσαιτο) III, 613. μειλίσσεο IV, 1026. μειλίξασθαι II, 692. 923.
Μειλίχιος. μειλιχίῃ II, 1681. III, 586. 898. μειλιχίοις I, 294. II, 621. III, 15. 31. 385. 1102. IV, 394. 1317. 1431. 1740.
Μειλιχίως II, 467. III, 319. IV, 732.
Μείλιχος I, 424. III, 550. μείλιχον I, 971.
Μειότερος II, 368
Μείρω. ἔμμορες II, 4. IV, 42. ἔμμορεν III, 208. IV, 1749. μεμόρηται I, 646. μεμόρητο I, 973. μεμορμένον III, 1130.

Μελάγχιμον IV, 1508.
(Μελάγχροος IV, 1697. V. L.)
Μέλαθρον II, 1088. μέλαθρα II, 1088. μελάθρων I, 804. III, 789.
Μελαίνω. μελανεῖ IV, 1574. μελαινομένην III, 749. IV, 569.
Μελαμβαθής. μελαμβαθέος IV, 516.
Μελάμπυς I, 121.
Μελανίππη. Μελανίππην II, 966.
Μελάντιος. Μελαντίας IV, 1707.
Μέλας II, 1174. (V. L. ubi nunc μέγας) μέλαιναν II, 349. 651. IV, 571. μέλαν I, 257. 325. II, 119. 791. 921. IV, 153. 437. 472. 1095. μελάντατον III, 1267.
Μέλας n. propr. II, 116. Μέλανος I, 922.
Μελέαγρος I, 191.
Μελέδημα. μελεδήματα III, 751. μελεδήμασι III, 4. 471.
Μελεδών. μελεδῶνας II, 627.
Μέλει. V. Μέλω.
Μελεϊστὶ II, 626.
Μέλεος. μελέη I, 1249. III, 487. μέλεοι II, 341. μέλεαι I, 616. IV, 605.
Μεληδόνες III, 812.
Μέλι. μέλιτος IV, 1454. μέλιτι IV, 1136.
Μελία. μελίην III, 1237. μελίας I, 1026.
Μελίβοια. Μελίβοιαν I, 592.
Μελίζομαι. μελιζόμενος I, 578.
Μελίη n. pr. II, 4.
Μελιηγενής. μελιηγενέων IV, 1641.
Μελιηδής. μελιηδέα IV, 901.
Μέλισσαι I, 879. μελισσάων II, 130. μελισσέων IV, 1132. μελισσῶν III, 1034.
Μελισσόκομοι II, 131.
Μελισταγής. μελισταγέας II, 1274.
Μελίτη IV, 538. Μελίτην IV, 545. 572.
Μελιτήϊος. Μελιτηΐς IV, 1150.
Μελίφρων. μελίφρονος II, 1003. IV, 1131. μελίφρονες III, 458.
Μελιχρός. μελιχρῇ IV, 360.
Μ[illegible]. μέλλετε II, 1052. ἤμελλ- [illegible]8. 373. 1030. II, 116. 1093. III, 752. 837. 1065. 1133. IV, 1529. ἤμελλε I, 1309. μέλλεν I, 1346. III, 46. IV, 1443. ἐμέλλετε III, 260. ἔμελλον II, 625. 747. IV, 638. 904. 939. 1636. μέλλον I, 227. 596. III, 972. 1269. IV, 1000. 1214. μέλλοντο III, 1172.
Μέλος, carmen I, 578. IV, 907. 1301. membrum. μελέων IV, 674. μελέεσσιν IV, 677.
Μέλπω. μέλπεν I, 569. μέλψαν II, 714. μέλποντες I, 1151. μελπομένης III, 949. μελπόμενοι II, 703. μελπομένοις II, 163. μελπόμεναι IV, 898. μέλπεσθαι I, 1225.
Μέλω. μέλε I, 817. 1223. μέμηλεν I, 355. II, 989. III, 292. 590. IV, 794. μεμήλει II, 989. μέλοι III, 640. μεμηλὼς II, 226. μέλονται I, 1355. II, 374. μέλοντο I, 819. IV, 491. ἐμέλοντο I, 967. 1124. μέλοιτο I, 339. III, 437. 562. μελέσθω I, 839. μέλεσθαι I, 351. 641. 698. 971. II, 835. III, 452.
Μέμβλομαι. μέμβλεσθε II, 217. μέμβλετο IV, 1470.
Μενεαίνω. μενεαίνετε I, 1315. μενέαινεν I, 224. 670. 771. III, 1012. IV. 154. 1161. μενέαινον II, 262. μενεαίνων IV, 233. μενέηνα III, 95. μενέηνας I, 1341. μενέηνε III, 369.
Μὲν. paſſim.
Μενεδήϊος. Codd. II, 358. μενεδήϊον II, 114.
Μενετήϊς. Μενετηΐδες I, 56.
Μενοεικής. μενοεικέα I, 657. II, 495. III, 984. IV, 1353.
Μενοινὴ I, 700. μενοινὴν I, 894. III, 397. 901. IV, 355. μενοινὰς IV, 21. 413.
Μενοινώω. μενοινώωντας IV, 1255.
Μενοίτιος. Μενοίτιον I, 69.
Μένος I, 548. II, 45. 69. 229. 275. 613. 1099. III, 753. IV, 819. 834. μένεος III, 407. μένει I, 543.

Μέντορες IV, 551.
Μένω. μένει I, 6. IV, 252. 277. 1024. μένεν I, 44. 1016. μεῖνεν IV, 302. μένον II, 135. 155. 308. 836. μέμονας III, 434. 509. μέμονεν II, 489. III, 351. μένειν IV, 1257. μεῖναι III, 825. μένων I, 198. μένοντες I, 319. 862. IV, 856.
Μέροπες. μερόπεσσι IV, 537.
Μέροψ. Μέροπος I, 975.
Μεσαίτατος. μεσαιτάτη IV, 999.
Μεσημβριάω. μεσημβριόωντος II, 739.
Μεσημβρινός. μεσημβρινὸν IV, 1505.
Μεσόδμη I, 563.
Μέσος. μέσσος. μέσον I, 1033. II, 620. IV, 375. μέσσον I, 427. μέσῳ III, 1002. IV, 1286. μέσσῳ I, 441. 531. II, 120. IV, 1726. μέσσῃ I, 727. μέσῃ I, 1239. μέσση I, 673. III, 282. μέσσην I, 396. 399. 526. III, 1029. IV, 582. 870. 1519. μέσσοις II, 879. III, 1368. μέσσοισι I, 342. 464. II, 309. μέσσαις II, 595. μέσσῃσιν II, 1023. μέσσας II, 826. III, 1322. μεσσότατον IV, 649. Cf. μεσαίτατος.
Μέσσαυλος III, 235.
Μεσσηγὺ III, 1317. IV, 581. 584. 1362. 1575.
Μεσσηγὺς I, 85. II, 51. 270. 337. 1238. III, 307. 441. 665. 723. 930. IV, 525. 602. 882. 1233.
Μεσσόθεν I, 1168.
Μεσσόθι I, 178. II, 172.
Μέσφα IV, 337.
Μετὰ I, 741. III, 115. 956. paſſim. A verbo diviſium II, 1278. alibi.
Μεταβαίνω. μετεβήσατε IV, 1176.
Μεταβλέπω. μεταβλέψειας I, 726.
(Μεταδηρὸν III, 956. V. L. nunc μετὰ δηρόν.)
Μεταδρομάδην I, 755.
Μεταΐγδην II, 95.
Μεταΐσσω. μεταΐξας I, 1243.
Μετακιάθω. μετεκίαθεν I, 139. 1221. III, 802. IV, 531. 781. μετεκίαθον I, 90. III, 489. IV, 305.
Μετακλείω. μετακλείουσι II, 296.
Μεταλδήσκω. μεταλδήσκοντας III, 414.
Μεταλήγω. μεταλήγεσκεν III, 951. μεταλλήξει III, 110. μεταλλήγων I, 1271.
Μεταλλάω. μεταλλῆσαι IV, 1471.
Μεταλωφέω. μετελώφεον I, 1161.
Μεταμώνιον I, 491. IV, 385. μεταμώνια III, 1096. 1121. IV, 1484.
Μετανίσσομαι. μετανίσσεται I, 1245. IV, 628. (ubi ol. μεταναίσεται).
Μεταπαιφάσσεσθαι III, 1266.
Μεταποιπνύω. μεταποιπ[illegible]σαι IV, 1113.
Μεταπρέπω. μετέπρεπεν II, 784. III, 246. 335. 443. IV, 220. μετέπρεπον I, 240. μεταπρέποι I, 100.
Μεταρίθμιος I, 205.
Μετάρσιος. μετάρσιον III, 1263.
Μετασεύω. μετέσσυται IV, 1270.
Μεταστείχω. μετέστιχε III, 451.
Μεταστρέφω. μεταστρέψωσι I, 808. μεταστρέψαντες I, 378. μεταστρεφθῆναι III, 1039.
Μετατρέπω. μετατρέπῃ IV, 358.
Μετατρέφω. μετετρέφετο II, 1236. μετετράφη I, 198.
Μετάτροπος III, 818.
Μετατρωπάω. μετετρωπᾶτο III, 297.
Μεταυδάω. μετηύδα II, 54. 467. 773. IV, 1369.
Μεταῦτις R. L. IV, 426. (ol. μετ' α.)
Μετάφρενον. μετάφρενα I, 6[illegible].
Μεταφωνέω. μετεφώνεεν I, 702. 1287. II, 208. 431. 1180. III, 169.
Μεταχάζομαι. μεταχάσσεαι III, 436.

Μεταχθόνιος. μεταχθονίη III, 1151 (ubi codd. plerique μεταχρονίη) II, 300. 587. R. L. quibus locis ol. vulg. μεταχρονίη. μεταχθονίην IV, 1269. 1385, 952. 1568. quibus duobes poſtremis locis olim fuit μεταχρονίην.
Μέτειμι (interſum). μετέσσομαι II, 447.
Μέτειμι (adeo). μετιὼν II, 688. III, 609. IV, 459. μετιόντι III, 1027. μετιόντα IV, 450. μετιοῦσα III, 249. μετιοῦσιν IV, 483. μετιόντας III, 181, 187.
Μετεννέπω. μετέννεπε III, 1168.
Μετέπειτα I, 8. 302. 457. 516. 845. II, 809. 962. 1258. III, 49. 99. 1256. 1330. IV, 502. 1007. paſſim.
Μετέπω. μετέειπεν I, 331. V. L. 864. (contra Br. III, 101.) II. 640. III, 522. IV, 881.
Μετέρχομαι. μετήλυθεν I, 710. III, 348. μετήλυθον III, 697. μετελεύσομαι III, 482. IV, 839. μετελθέμεν III, 370. 547. μετελθεῖν III, 438.
Μετήορος II, 600. IV, 1366.
(Μετίχνια V. L. I, 741. ubi nunc diviſim μετ᾽ ἴχνια.)
Μετοίχομαι. μετοιχομένη IV, 758.
Μετόπιν IV, 1764.
Μετόπισθεν I, 75. 259. 852. 959. 1064. II, 56. 280. 617. III, 709. 873. 990. IV, 1745.
Μετρα III, 308.
Μετρέω. μέτρεον I, 930. μετρήσαντες IV, 1779. μετρήσασθαι I, 724.
Μέτωπον. μετώπῳ R. L. I, 427. II, 86. IV, 172. 1437. μέτωπα I, V. L. 427 II, 159. IV, 44. 695.
Μέχρις IV, 1234.
Μὴ II, 192. paſſim. poſt εἰ III, 587. Μὴ δ᾽ et μὴδ᾽ commut. II, [illegible]1. III, 692. IV, 747.
Μηδὲ II, 219. III, 143. 729. 1081. paſſim.
Μήδεα IV, 986. R. L. III, 826.
Μήδεια III, 248. 451. 664. 674. 710. 1136. IV, 243. 1164. 1219. 1521. 1653. Μηδείης III. 3. 948. 1070. 1246. 1364. IV, 213. 815. 1154. 1677. 1722. Μηδείῃ III, 284. IV, 449. 1222. Μήδειαν III, 611. 751. IV, 345. 1004.
Μήδομαι. μήδετο I, 150. III, 1134. μήσαο IV, 739. μήσατο IV, 1090. ἐμήσατο III, 229. μήσεαι III, 12. μήδεο IV, 822. μηδομένη IV, 578. μησαμένη III, 780.
Μηκέτι I, 252. 821. II, 331. 425. 617. III, 571. IV, 190. paſſim.
Μήκιστος. μήκιστον I, 82, IV, 1364.
Μῆκος I, 1193.
Μηκύνω. μήκυνε IV, 151. μηκύνεται IV, 961. μηκύνετο IV, 1614.
Μῆλα I, 576. 969. 1181, II, 123. 143. 303. 501. 839. V. L. 928. 1172. IV, 674. 1129. 1434. 1501. μήλων I, 587. 1244. 1340. II, 513. 926. 1177. IV, 968. 1186. 1487. 1593. μήλοισι III, 959.
Μήλειον IV, 1401.
Μηλοβοτῆρες II, 130. μηλοβοτῆρας II, 165
Μὴν (part.) II, 813. III, 125. paſſim.
Μὴν (nom.) μηνὶ IV, 217.
Μήνη IV, 55. μήνην IV, 1479. μήνης III, 533. IV, 1616. 1697.
Μηνιάω. μηνιόωσιν II, 247.
Μῆνις. μῆνιν I, 1339. III, 337. μηνίες IV, 1205.
Μήποτε IV, 798. paſſim.
Μῆρα I, 433. R. L. II, 928.
Μηρία II, 691. 699.
Μηρός. μηρὸν II, 825.
Μηρύω. μηρύοντο IV, 889.

Μήτηρ I. 232. 262. 268. III, 481. 536. 716. IV. 268. 1514. μητέρος I, 1128. μητρὸς I, 193 815. III, 155. 524. 735. μητέρι II, 659. IV, 1327. 1353. μητρὶ I, 907. IV, 28. μητέρα I, 761. 1094. 1125. III, 258. 267. 486. 609. 748. 1139. 1375. IV, 1372. μῆτερ I, 295. IV, 31. μητέρες I, 812. III, 994.
Μήτε paſſim. III, 679.
Μήτι I, 560. III, 548.
Μήτοι III, 79. paſſim.
Μητιάω. μητιάασκε III, 612. IV, 7. μητιάασκον IV, 492. 526. 1070. μητιόωσα III, 24. 210. μητιάασθαι II, 1280. III, 506. 743. R. L. IV, 412.
Μητίζομαι. μητίσομαι III, 1026. IV, 744. μητίσεται I, 665. (ol. μητίσσεται) (μητίσασθαι IV, 412. V. L.)
Μητρυιά. μητρυιῆς I, 815. II, 1184. III, 191. μητρυιῇ I, 272.
Μήτρως I, 46. 199.
Μηχανάω. μηχανόωντες III, 583. μηχανόωνται II, 1020. ἐμηχανόωντο IV, 526.
Μῆχος II, 434. IV, 85.
Μιαίνω. μεμιασμένοι IV, 716.
Μίγα IV, 1345.
Μιγάδες IV, 320. μιγάδας III, 1210.
Μίγδην III, 1381.
Μίγνυμι. ἔμιξεν II, 78. ἐμίξατε IV, 1050. ἔμιξαν II, 985. IV, 1154. μίξαντες IV, 402. ἔμικτο III, 1163. μίκτο III, 1223. μίχθη IV, 1737. μίγη IV, 1495. μιγῆναι IV, 1115. 1164.
Μικτός. μικτοῖσιν IV, 677.
Μίλητος. Μιλήτοιο I, 186.
Μίμας. Μίμαντα II, 105. III, 1227.
Μιμνάζειν I, 226. II, 960.
Μιμνήσκω. μιμνήσκετο III, 1140. Cf. Μνάομαι.
Μίμνω. (Cf. Μένω.) μίμνει I, 682. III, 1295. 1390. μίμνεν I, 50. III. 648. IV, 689. μίμνον I, 51. II, 529. III, 7. μίμνε (Imp). I, 304. 833. μίμνετε III, 176. μίμνοιεν I, 660. μίμνειν II, 233. 463. μίμνοντα II, 233. μίμνοντες I, 793.
Μὶν I, 5. II, 150. IV, 1316. (paſſim. cum μὲν confuſum. IV, 1489. 1718.
Μινύας. Μινύαο I, 230. Μινύην III, 1093. 1094. Μινύαι II, 97. IV, 338. 1456. 1500. Μινύαισι III, 578. IV, 1364. (quibus locis ol. Μινύεσσι) IV, 1074. 1220. Μινύας I, 229. 709. 1055. IV, 509. 595.
Μινυήιος I, 763. Μινυήϊον IV, 117.
Μινυηΐς. Μινυηΐδος I, 233.
Μινύθω. μινύθεσκε I, 286. μινύθοντας IV, 1308.
Μίνυνθα II, 230. IV, 1060.
Μινυνθάδιος. μινυνθαδίῳ III, 690. μινυνθαδίη II, 856.
Μινώϊον IV, 1564.
Μινωῒς III, 998. Μινωΐδος II, 299. IV, 433. 1691. Μινωΐδας II, 516.
Μίνως III, 1000. 1100. IV, 1491. Μίνωος III, 1098. Μίνω III, 1107.
Μιξοδίη. μιξοδίῃσιν IV, 921.
Μίσγω. μίσγονται II, 1025.
Μισθός. μισθὸν IV, 527.
Μίτρη IV, 1024. μίτρης III, 1013. μίτρῃ III, 156. 867. μίτρην I, 288.
Μνάω (in memoriam revoco) Μνάομαι (reminiſcor). Μνώομαι. μνήσω III, 1116. ἐμνήσατο IV, 253. μνήσατο III, 813. 814. 1364. IV, 1732. μνησώμεθα III, 535. μνήσομαι I, 2. III, 1071. 1111. μνησώμεθα I, 23. μνήσαιο IV, 383. μνήσαιντο V. L. IV, 1196. ubi nunc μνήσαιτο. μνησαίατο IV, 841. μνήσασθαι IV, 1023. μνησάμενοι III, 54[illegible]. μνησαμένη IV, 60. μεμνημένος III, 1037. μεμνημένοι II, 1052. [illegible]

II, 862. ἐμνῶντο I, 518. 1073. μνώεο I, 896. III, 1067. 1110. μνωομένης R. L. IV, 1065.
Μνάομαι (mihi deſpondeo) μνάσθω III, 639.
Μνημήϊον III, 1206. μνημήϊα IV, 28.
Μνηστεύω. ἐμνήστευσαν II, 511.
Μνῆστις IV, 724. μνῆστιν I. 643. III, 290. IV, 1746.
Μνηστός. μνηστὴν I, 780.
Μνιόεις. μνιόεντα IV, 1237.
Μογερός. μογεροῖο III, 853. IV, 37.
Μογέω. μογέουσι II, 663. μογέεσκον IV, 962. ἐμόγησε I, 120, ἐμόγησαν IV, 733. μογήσοι II, 471. (ol. μογήσῃ) μογῆσαι IV, 1585. μογέοντι I, 739. II, 474. μογέοντα I, 1318. μογέοντες IV, 1388. μογέοντας I, 1162.
Μόγις I, 1233. III, 188.
Μοῖρα I, 6. 440. 1317. II, 815. 855. III, 660. 779. IV, 1475. μοίρῃ I, 422. III, 754. μοῖραν I, 299. 691. 1035. 1323. II, 452. 1161. Μοιράων IV, 1217.
Μοιράομαι. ἐμοιρήσαντο IV, 1533.
Μοιρηγέται I, 1127.
Μολέω. ἔμολεν IV, 1433. μολεῖν I, 704. II. 1225. IV, 759.
Μόλιβος. v. Μόλυβος.
Μόλις I, 674. II, 207. 497. III, 634. 1025.
Μολπή. μολπῆς I, 28. IV, 1728. μολπῇ III, 897. μολπὴν III, 950. μολπῇσιν IV, 894.
Μόνος. Μονόω. vid. Μοῦνος. Μουνόω.
Μορμύρω. μορμύρουσιν IV, 287. μορμύρουσα I, 543.
Μόρος III, 429. μόρον I, 140. 1030. 1350. II, 136. 339. 470. III, 468. 806. 1080. IV, 1261.
Μόρσιμον II, 294. 605. IV, V. L. 297.
Μορφή. μορφῆς III, 1007. μορφῇ I, 497. III, 1141. μορφὰς IV, 1193.
Μόσσυν. μόσσυνι II, 1026. μοσσύνων II, V. ſpur. 381. 1017.
Μοσσύνοικοι II, 377. 1017. 1118.
Μουνογένεια. μουνογένειαν III, 847.
Μουνογενής. μουνογενῆ III, 1035.
Μοῦνος III, 556. μούνῳ I, 287. μοῦνον I, 99. 197. 335. 732. 903. 1252. II. 112. 201. 220. III, 908. 913. IV, 352. 824. 1478. 1572. V. L. 1674. μούνη III, 43. IV. 57. 1654. μούνην IV, 371. μοῦνοι I, 1127. IV, 1052.
Μουνόω. μουνωθεῖσαν III, 742.
Μοῦσα IV, 2. Μοῦσαι I, 22. II, 512. IV, 984. Μουσάων IV, 1381. Μουσέων II, 845. IV, 896.
Μοχθέω. μοχθήσαντες R. L. IV, 1484.
Μοχθίζω. μοχθίζοντες IV, 192. V. L. 1484. 1652.
Μόψος I, 65. 1083. 1086. II, 923. III, 543. 916. 938. IV, 1518. Μόψοιο I, 1106. Μόψον I, 80. IV, 1520.
Μυδαίνω. μυδήνας III, 1041. 1247.
Μυδαλέος. μυδαλέον II, 229. μυδαλέην II, 191. μυδαλέοι II, 1107.
Μυδάω. μυδόωσα IV, 1531.
Μυθέομαι. μυθεῖτο II, 763. IV, 1346. μυθεῖσθε III, 406. μυθεῦντο I. 458. μυθήσατο II, 460. 1047. IV, 1481. μυθησαίμην I, 20. III, 355. μυθήσομαι I, 919. IV, 1335. μυθεῖσθαι III, 103.
Μῦθος I, 698. 717. III, 34. 188. 683. 904. IV, 1381. μύθῳ I, 1337. II, 478. III, 187. 1067. 1104. IV, 833. μῦθον I, 847. 1334. II, 10. 685. 1123. 1278. III, 24. 259. 463. 491. 565. 670. 726. 780. 907. 974. IV, 354. 410. 494. 498. 773. 782. 810. 1122. 1127. μῦθοι I, 479. III, 173. 458. μύθων I, 1294. II, 610. 648. 1180. III, 76. 314. 1157. IV, 89. μύθοισι I, 711. 792. 884. III, 149. 367. 486. 1348. IV, 459. 720. 1072. 1097. μύθους I, 648. 833. IV, 435.

Μυῖαι IV, 1405. 1453.
Μυκαὶ IV, 1285.
Μυκηθμὸς IV, 969. μυκηθμῷ III, 864. 1297.
Μύκημα I, 1269.
Μυκηναῖοι. Μυκηναίων I, 128.
Μύλη. μύλης I, 1077.
Μυληφάτος. μυληφάτου I, 1073.
Μυρίνη. μυρίνης I, 604. 634.
Μυρίος. μυρίον II, 1121. III, 212. IV, 1765. μυρίοι II, 1083. μυρίαι I, 844. μυρία I, 259. 455. 576. 682. II, 813. IV, 151. 274. 560. 613. 646. 1283. 1420.
Μύρμηκες IV, 1453.
Μυρμιδών. Μυρμιδόνες I, 55. Μυρμιδόνων IV, 1772.
Μύρομαι. μύρεται I, 271. II, 370. III, 657. μυρονται IV, 605. μύρεσθαι IV, 666. μυρομένη III, 463. 1065. μυρομένης V. L. IV, 1065. μυρομένην III, 665 IV, 738. μυρόμενοι IV, 1501. 1535. μυρομένῃσιν IV, 625.
Μυρτίλος I, 755.
Μυρτώσιον II, 505.
Μυσία I, 1115.
Μυσίς. Μυσίδα I, 1349. II, 766.
Μυσοὶ I, 1179. Μυσῶν I, 1164. 1298. Μυσοῖσι I, 1322. 1345. II, 781. 786. IV, 1472.
Μύχατος. μύχατον IV, 596. μυχάτης IV, 630. μυχάτῃ I, 170. II, 398. IV, 1243. μυχάτην IV, 1625. μυχάτων IV, 1698.
Μύχιος. μυχίῃσι II, 742.
Μυχὸς II, 1248. μυχοῖο II. 737. μυχῷ III, 659. μυχὸν III, 42. IV, 1379. 1545.
Μύων. μυῶνα IV, 1520.
Μυώψ. μύωπι I, 1265. μύωπα III, 277.
Μῶλος. μῶλον IV, 415.
Μωμάομαι. μωμήσονται III, 794.

N.

Ναὶ II, 151.
Ναιετάω. ναιετάει III, 313. ναιετάουσι I, 799. 826. 831. V. L. 942. II, 375. 395. 1017. 1207. III, 1092. IV. 275. 792. ναιετάασκεν I, 68. ναιετάασκον II, 997. III, 977. (quibus locis ol. ναιετάεσκον) IV, 1211. ναιετάειν I, 828. 903. III, 680. 1139. ναιετάοντος II, 793. ναιετάοντες IV, 322. ναιετάοντας III, 991.
Ναίω. ναίει IV, 1076. ναίετε III, 1139. ναίουσιν II, 787. IV, 515. ἔναιε I, 116. 398. IV, 540. 1131. ναῖε I, 94. ναῖεν I, V L. 1146. III, 241. ναίεσκεν I, 509. III. 240. IV, 575. ἔναιον I, 139. 162. 1219. II, V. L 957. IV, 1759. ναίειν I, 1319. IV, 547. 1744. ναιέμεν IV, 278. 919. 1038. ναίων I, 37. 411. ναίοντας I, 868. ναίεται I, 794. ναίηται I, 852.
Ναός. vid. Νηός.
Νάπη II, 735.
Νασαμών. Νασάμωνα IV, 1496.
Ναυβολίδης. Ναυβολίδαο I, 134.
Ναύβολος I, 135. Ναυβόλου I, 208.
Ναυπλιάδης. Ναυπλιάδαο I, 136.
Ναύπλιος I, 134. II, 896.
Ναύπορος. ναύπορον IV, 1546.
Ναῦς. Νηῦς II, 590. IV, 210. 226. 1268. νεὼς IV, 208. νηὸς I, 401. 421. 447. 533. 544. 606. 640. 652. 658. 713. 723. 934. 965. 1013. 1020. 1163. 1276. II, 172. 211. 329. 496. 583. 1046. 1080. 1127. 1170. 1186. 1254. 1277. III, 167. 198. 316. 327. 568. 573. 1000. 1200. 1280. IV, 78. 114. 199. 244. 484. 554. 582. 661. 840. 857. 903. 1245. 1385. 1537. 1548. 1586. 1620. νηΐ I, 304. 319. 333. 855. 1111. II, 344. 397. 606. 611. 750. 873. 931. 960. III, 525. 1072. IV, 86. 283. 457. 649. 851. 938. 1124. ναῦν I, 1358. (ubi tamen nunc νῆυν) νῆα

I, 18. 111. 237. 357. 367. 415. 523. 548. 590. 701. 833. 911. 988. 1158. 1328. II, 8. 71. 295. 402. 533. 552. 571. 586. 620. 812. 833. 895. 918. 1036. 1063. 1073. 1077. 1096. 1110. 1284. III, 57. 176. 340. 607. 827. 1148. 1166. 1188. 1319. 1346. IV, 101. 105. 165. 232. 392. 484. 495. 504. 755. 831. 837. 860. 891. 910. 934. 953. 963. 1373. 1385. 1568. 1650. 1657. 1660. 1768. *νῆες* I, 235. III, 341. *νηῶν* I, 113. 801. II, 872. III, 746. IV, 317. 921. 1278. *νηυσὶ* IV, 237. 453. 1236. *νήεσσι* II, 749. *νῆας* IV, 237. 319. 653. 1208.

Ναυσίθοος IV, 550. Ναυσιθόοιο IV, 539. 544. 547.

Ναῦται III, 744. *ναύτῃσι* IV, 936.

Ναυτιλίη. *ναυτιλίης* I, 61. 189. 210. 335. 862. 981. II, 9. 310. 413. 837. IV, 492. 532. 653. 1273. *ναυτιλίην* II, 876. IV, 192. 721. *ναυτιλίῃσιν* IV, 1419.

Ναυτίλλω. *ναυτίλλοντο* IV, 299. *ναυτίλλοιντο* I, 918. *ναυτίλληται* III, 61. *ναυτίλλεσθαι* I, 236. 1080. II, 855. 1205.

Ναυτίλοι II, 808. IV, 570.

Νάω (fluo) *νᾶε* R. L. I, 1146. *νᾶεν* III, 224. *νάοντος* IV, 1300.

Νάω (habitare facio). *νάσσατο* I, 93. 1356. IV, 275. 567. 988. 1140. *ἔνασθεν* IV, 513. *νάσσεσθαι* II, 747.

Νέατος. *νεάτῳ* IV, 946. *νεάτης* II, 166. *νεάτῃ* IV, 313. *νεάτῃσιν* II, 320. *νεάτας* III, 1192.

Νεήνιδες I, 843.

Νείατον III, 763.

Νεικέω. *νείκεσεν* I, 462. 875.

Νεῖκος I, 492. 1284. III, 627. R. L. 739. IV, 340. 1103. 1727. *νείκεος* I, 498. *νείκεα* I, 340. IV, 1010.

Νειόθεν I, 385. 1197. 1288. 1313. II, 205. III, 383. 1358.

Νειόθι I, 63. 255. 990. 1098. 1326. II, 353. III, 62. 164. 706. IV, 1615.

Νεῖον I, 125. R. L. 972.

Νειὸς III, 1331. 1343. *νειοῖο* I, 687. 1215. III, 1056. *νειὸν* III, 411. 497. 754. 778. 1053. 1284.

Νεισαῖοι II, 747. Νεισαίοισι II, 847. In utroque loco nunc legitur Νισαῖοι, Νισαίοισι.

(Νείσομαι, ex V. L. multis loc. v. Νίσσομαι.)

Νεκρός. *νεκροὺς* IV, 51.

Νεκταρέη III, 832. Νεκταρέον III, 1009.

Νέκταρ. Νέκταρι IV, 432.

Νέκυς. *νέκυος* II, 836. *νέκυν* II, 857. IV, 480. 1499. *νέκυες* III, 202.

Νέμεσις. Νέμεσιν IV, 1043.

Νέμω. *νέμουσι* I, 298. *νέμειν* II, 501. *νέμονται* II, 380. IV, 398. *ἐνέμοντο* II, 505. 513. IV, 132. *νέμεσθαι* V. L. I, 696.

Νέομαι II, 1166. *νεόμεσθα* II, 647. *νεύμεθα* II, 1155. IV, 257. (ubi codd. *νείσομεθ.*) *νέεσθε* III, 306. 376. *νεῖσθε* III, 373. *νέονται* III, 331. *ἐνέοντο* II, V. L. 651. 1095. V. L. 1245. IV, 315. *νέοντο* I, 1014. II, 175. 552. III, 36. IV, 659. *νέοιτο* I, 70. III, 787. *νέεσθαι* I, 156. 171. 306. 525. 708. 720. 877. 1206. V. L. 1250. II, 12. 814. 1187. III, V. L. 263. 336. 572. 646. 1062. 1139. 1148. IV. 190. 409. 774. 827. *νεῖσθαι* II, 1139. III, 431.

Νέοζυγες IV, 1191.

Νεοθηγής. *νεοθηγέα* III, 1388.

Νεόθρεπτα III, 1400.

Νέον (aduerbial.) IV, 36. 54.

Νέος I, 1201. *νέῳ* IV, 1479. *νέον* I, 273. 451. 737. 924. 976. 1003. 1095. 1160. 1228. II,

494. 751. 779. III, 690. 757. 1384. IV, 156. 1092. 1231. 1690. (νέην IV. V. L. 36.) νέοι I, 341. 458. 1134. III, 194. 555. IV, 184. 503. νέας I, 382. νέαις III, 276.)
Νεοσσοὶ IV, 1299.
(Νεοσασίη V. L. III, 76.
Νεότης. νεότητος II, 481. νεότητι II, 527. IV, 1585.
Νεότμητες. νεοτμήτῳ III, 857.
Νεπόδες. νεπόδεσσιν IV, 1745.
Νέρθε I, 155. 745. III, 287. Cf. ἔνερθε.
Νεσαῖοι. Νεσαίους IV, 1215.
Νεσίς. Νεσίδος IV, 337.
Νευρή. νευρῇ III, 282.
Νεύω. νεῦσε II, 949. III, 441. νεύοντας II, 1065. νεύσαντες II, 683.
Νεφέλη. νεφέλης II, 538. νεφέλῃ IV, 125. νεφέλας III, 1360.
Νέφος II, 173. 259. 566. III, 214. IV, 398. 1262. νεφέων II, 171. 187. 268. 1085. 1106. 1254. III, 1267. νεφέεσσι I, 218. 240. III, 1151.
Νηγάτεος. νηγάτεον IV, 188. νηγατέησιν I, 775.
Νηδύια. νηδυΐων II, 113.
Νηδύς. νηδύος IV, 706. 1528. 1354. 1373. νηδὺν II, 819. III, 1382. IV, 1449. 1611.
Νηέω, νήεον I, 403. νήησε III, 1208. νηήσαντο I, 364. νηήσας III, 1034.
Νηϊὰς I, 626. Νηϊάδα IV, 545. Νηϊάδες IV, 711. 813.
Νήϊον III, 582. νηΐα I, 1089. 1314. II, 843. νήϊα II, 79. 597. 726.
Νῆις I, 255. II, 417. νῆιν III, 130. νήϊδα III, 32. νήϊσιν II, 417.
Νηΐτης. νηΐτην IV, 239.
Νηκερδής. νηκερδῆ II, 482.
Νηλεής. νηλέα IV, 588. νηλεὲς IV, 390. Cf. Νηλὴς et Νηλειής.
Νηλείδαι I, 959.
Νηλειὴς IV, 476. 1503. νηλειὴ IV. 703. (ubi ol. νηλῆεις).
Νηλειῶς I, 610. 1214. II, 626. IV, 986.
Νηλεύς. Νηλῆος I, 158.
Νηλήιος I, 156.
Νηλῆες I, 120.
Νηλὴς IV, 1438.
Νήλιπος III, 646.
Νήματα III, 255.
Νημερτὴς IV, 758. νημερτέα IV, 810. 1184. νημερτὲς I, 197. 1023. II, 959. IV, 14. 551. 1565.
Νηνεμίη. νηνεμίῃ III, 970.
Νήνεμος I, 1155. II, 162. νήνεμον II, 661.
Νηός. νηῦ II, 1173. III, 927. IV, 470. νηοῖο I, 307. νηὸν II, 385. 1171. III, 252. 738. 842. 888. 915. 940. IV, 50. (ubi νηόνδε) 436. νηὰς III, 1088. IV, 1045.
Νηοσσόος. νηοσσόῳ II, 927. νηοσσόον I, 570.
Νηπήτον I, 1116.
Νηπίαχος. νηπίαχον R. L. I, 1212. II, 510. νηπιάχοις IV, 137.
Νηπιάχω. νηπιάχοντος IV 868. νηπιάχοντα V. L. I, 1212.
Νήπιος IV, 875. νήπιοι II, 66. 137. νήπια I, 508. III, 134.
Νηπύτιος. νηπυτίης IV, 791. νηπυτίην III, 735.
Νηρεύς. Νηρῆος I, 1311. IV, 722. 1743. Νηρῆα IV, 780. 1599.
Νηρηΐδες IV, 859. 930. Νηρηΐδας IV, 844.
Νήριτος IV, 158. νήριτα III, 1288.
Νῆσος I, 840. 890. 920. 936. II, 680. 1048. IV, 309. 983. 1712. 1757. νῆσε I, 633. II, 350. 392. 672. 1031. 1117. 1118. 1120. III, 322. 1074. 1093. IV, 458. 580. 1138. 1644. 1712. νήσοιο II, 1035. 1098. III, 42. IV, 315. 1075. 1172. νήσῳ I, 93. II, 382. 1081. IV, 434. 452. 546. 1210. 1728. νῆσον I, 625. 916.

1021. 1152. II, 385. 686. 695. 721. 771. 1067. 1114. 1117. ubi νῆσονδε (1118. ſpur.) 1232. 1233. III, 324. IV, 505. 521. 540. 655. 769. 891. 1214. 1717. 1751. 1763. νῆσοι IV, 524. 564. νήσων I, 831. IV, 514. 1637. νήσοισιν II, 285. νήσους II, 297. 516. IV, 330. 339. 336. 553. 650. 1230.
Νηῦς. vid. Ναῦς.
Νήχυτος. νήχυτον III, 530. IV, 1367.
Νήχω. νῆχε IV, 915.
Νηφάλιος. νηφαλίῃσι IV, 712.
Νίκη. νίκης IV, 1772.
Νίπτω. νίψεις IV, 588. νιψόμενος IV, 543.
Νισαῖοι v. Νεισαῖοι.
Νίσσομαι. νίσσεται III, 1243. (ubi ol. νείσεται). νίσσετο I, 741. (ol. νείσετο) 785. II, 825. νίσσεο (ol. νείσεο) I, 888. III, 1061. νισσομένοιο II, 199. III, 447. IV, 178. νισσομένην IV, 1534. 1618. νισσομένων II, 1286. νισσομένοισι I, 53. 150. 556. 601. II, 726. 971. 1248. III, 210. IV, 648. 981. νισσομένους IV, 129. (quibus loc. ol. νεισσομ.)
Νιφετός. νιφετοῖο III, 1358. νιφετῷ III, 69.
Νιφόεις. νιφόεντος I, 504. III, 1223. νιφόεν I, 1099.
Νοέω III, 20. IV, 1334. ἐνόησα III, 891. ἐνόησεν I, 1021. II, 457. 544. III, 126. 665. 1150. IV, 361. 726. 754. ἐνόησαν I, 321. 1283. II, 137. 958. III, 7. IV, 74. 643. νοήσῃ III, 1144. νοῆσαι III, 948. IV, 1356. νοήσας II. 76. νώσατο (pro νοήσατο) IV, 1409.
Νομεύς. νομῆι IV, 675. νομῆες I, 1246. III, 277. νομήων I, 1266. II, 125. νομῆας I, 751.
Νόμιος. νομίοιο IV, 1218. νόμιον I, 578. II, 507.
Νομός I, 747. νομῷ II, 1005.
Νόος I, 242. II, 212. 248. 1091. III, 52. 328. 446. IV, 3. 620. 1017. νόοιο II, 316. 716. 1151. III, 298. νόῳ II, 256. 325. 767. III, 816. 903. 933. IV, 351. 737. 863. νόον I, 130. 323. 439. 464. 808. II, 182. 226. 313. III. 174. 471. 567. 826. IV, 102. 766. 1078. 1177. 1669.
Νόσος v. Νοῦσος.
Νοστέω. νοστήσομεν I, 417. νοστήσειε III, 468. νοστήσαιτε IV, 1329. νοστήσειν I, 79. III, 89. IV, 561. νοστήσας I, 892. IV, 1163. νοστήσαντες II, 352. III, 993. IV, 98. 1035. νοστήσαντας III, 596.
Νόστιμος I, 896. νόστιμον IV, 1275.
Νόστος I, 336. II, 414. 863. IV, 522. 644. 1235. νόστοιο I, 249. IV, 1600. νόστου III, 175. IV, 1273. 1473. νόστῳ I, 449. IV, 202. 1333. 1549. νόστον I. 17. 556. 885. 1293. II, 690. III, 75. 488. 549. IV, 381. 739. 822. 841. 901. 916. 1701.
Νόσφι. νόσφιν I, 91. 197. 322. 1207. 1294. II, 279. 806. 998. 999. 1184. III, 577. 594. IV, 346. 352. 821. 1296. 1458. 1560.
Νοσφίζω. ἐνόσφισεν II, 793. νοσφισάμην IV, 362. νοσφίσσομαι IV, 1108. νοσφίσσεται IV, 181. νοσφισθεὶς I, 187.
Νοτίζω. νοτισθέντα I, 1005.
Νότιος. νοτίοιο IV, 1538.
Νοτίς. νοτίδεσσι IV, 663. 670.
Νότος I, 926. Νότου IV, 1628.
Νοῦσος II, 856. III, 676. νούσοισι IV, 1674.
Νυ I, 973. II, 698. III, 74. 1015. IV, 37. R. L. IV, 1453. paſſim.
Νυκτεὺς IV, 1090.
Νυκτιπόλος IV, 829. νυκτιπόλους IV, 1020. νυκτιπόλον III, 862. IV, 148.
Νύκτωρ III, 293. IV, 101. 495.
Νυμφαίη. Νυμφαίην IV, 574.

Νύμφη et νύμφη I, 626. 1129. 1229. 1324. II, 2. 482. 655. III, 242. 656. νύμφης I, 978. 1069. II, 477. 485. 991. νύμφῃ IV, 1495. Νύμφην II, 508. Νύμφαι I, 549. 776. 1066. 1224. II, 711. 821. III, 881. 1219. IV, 1144. 1196. 1398. 1414. Νυμφέων IV, 1218. Νύμφαις II, 504. Νύμφῃσι I, 502.

Νυμφίδιος. νυμφίδιον IV, 809. νυμφιδίας I, 1031. νυμφιδίαις IV, 1160.

Νῦν I, 20. 284. 353. 644. 664. 689. 1356. IV, 1. paſſim.

(Νῦνγε II, 717. ubi tamen nunc diviſim ſcribitur.)

Νυν I, 23. 767. paſſim. Cum νῦν confuſum I, 487. IV, 370. 410.

Νὺξ III, 743. 1192. IV, 1059. 1695. νυκτὸς I, 1016. III, 1171. IV, 437. 624. 630. νυκτὶ I, 934. 1022. 1038. 1080. 1358. II, 670. 940. 1001. 1103. 1233. III, 323. 799. 863. 1361. IV, 60. 979. 1631. 1684. νύκτα II, 42. 631. 660. 945. 1121. III, 1029. IV, 110. 458. 870. 884. 1171. 1286. 1295. 1635. 1696. νύκτας I, 1079. II, 908. III, 1079. IV, 1234. 1387.

Νυός. νυῷ IV, 815.

Νυσήιος IV, 431. Νυσήιον II, 905. 1216. IV, 1134. (quibus duobus poſtremis locis ol. vulg. Νυσσήιον.)

Νύσσα III, 1272.

Νύσσω. νύσσεν III, 1323.

Νύχιος. νυχίων IV, 685. νυχίοισιν IV, 664. 1463.

Νωδὴς IV, 1506.

Νῶϊ III, 644. νῶϊν II, 250. III, 56.

Νωλεμὲς II, 554. 602. 605. III, 147. IV, 352. 505. 1374.

Νωλεμέως III, 346.

Νωμάω. νώμα II, 678. III, 1231. νωμήσειν IV, 1006. νωμήσαντι IV, 1156.

Νώνυμνοι II, 982. IV, 1306. (Codd. nonn. νώνυμοι)

Νῶτον. νώτῳ III, 1320. νῶτα I, 758. IV, 1246. 1349. 1611. νώτων I, 129. νώτοις I, 221. II, 678. IV, 117.

Ξ.

Ξαίνω. ξαινόμενον IV, 1266.

Ξάνθος Nom. pr. Ξάνθοιο I, 309.

Ξανθὸς (adj.). ξανθοῖο I, 1084. III, 1017. ξανθὰ II, 159. ξανθῇσιν IV, 172. 1407. ξανθὰς III, 829. IV, 1303.

Ξεινήιον I, 770. II, 31. IV, 429. 1555. 1752. ξεινήια I, 846. II, 529. IV, 422. 1220.

Ξείνια IV, 1553.

Ξείνιος. ξεινίου II, 1133. III. 193.

Ξεινόω. ξεινοῦσθαι I, 849.

Ξεῖνος I, 208. III, 987. ξείνῳ I, 784. III, 638. 719. IV, 745. ξεῖνον III, 619. 630. 905. ξεῖνε I, 793. III, 401. IV, 33. 89. ξεῖνοι II, 1137. ξείνων III, 305. 586. ξείνοισι I, 340. 676. 696. II, 5. III, 628. 689. 986. IV, 441. 462. ξείνους II, 1132. IV, 667.

Ξερὸν III, 322.

Ξεστός. ξεστοῖο IV, 913. ξεστοῖσιν IV, 719. ξεστῇσιν I, 567. ξεστὰς I, 375.

Ξέω. ἔξεσε I, 1119.

Ξηρός. ξηρὸν IV, 1136. ξηρῇ IV, 1394. ξηρὴν IV, 1378.

Ξίφος I, 1254. III, 1047. 1248. 1282. 1381. IV, 207. 465. ξίφει II, 117. III, 1253. ξιφέεσσιν I, 1137. II, 265. 288.

Ξόανα IV, 1284.

Ξύλα I, 1181. III, 272.

Ξύλοχος. ξυλόχοιο IV, 13. ξυλόχους I, 444.

Ξύν. A ξὺν compoſita v. etiam ſub σύν.)
Ξυμβαίνω. ξυνέβητε IV, 258. ξυμβαντε IV, 421.
Ξυμβάλλω. ξύμβλητο I, 311. 1253. ξυμβλημένος IV, 121.
Ξυναγείρω. ξυναγείρει I, 347.
Ξυναρίσκω. ξυναρέσσατο III, 1100.
Ξυνδέω. ξυνέδησεν II, 1041.
Ξύνειμι ξυνίασι II, 321. ξυνίασι II, 1079. ξυνιέσαι II, 565.
Ξυνιάς. ξυνιάδος I, 68.
Ξυνός I, 336. III, 483. ξυνῇ III, 173. ξυνῇ II, 802. 1026. ξυνοὶ III, 173. ξυναὶ I, 337.
Ξυνοχὴ I, 744. ξυνοχῇ I, 160. 1006. IV, 629. ξυνοχῇσι II, 318.
Ξυνωθέω. ξυνέωσαν IV, 1251.
Ξυστός. ξυστοῖσι II, 1063.

O.

'O paſſim. ὁ I, 265. 293. II, 54. 443. 480. 1097. 1267. III, 154. 432. IV, 127. 539. 629. 696. 853. ὅ γε I, 30. III, 1317. 1346. Br. IV, 1588. τοῖο I, 334. 1351. II, 637. 785. 1273. III, 621. 1060. et paſſim. τῷ pro τούτῳ III, 1417. τῷ quare III, 5. 601. etc. τοὶ et ταὶ commut. IV, 579. τοῖσι I, 40. II, 456. paſſim. οἵγε II, 1286. τάς γε I, 710. ἡ illa I, 1015. 1084. 1140. 1145. II, 103. paſſim. cum ἡ commut. II, 800. ἥγε I, 292. 1236. IV, 24. paſſim. τῆς γε IV, 1647. τῇ I, 274. τῇσιν I, 617. 656. ταῖσι I, 637. τάων II, 319. αἵγε I, 1227. ταίγε II, 572. τάς γε R. L. II, 432. Cf. Ὅς. Οἱ ἄλλοι contr. ὧλλοι v. hoc voc. Articuli τὸ, τὰ ſaepe cum aduerb. iuncti ſed inde nunc ſeparati. v. πάροιθε, πρὶν etc. etiam cum ῥα. Οἱ δὲ et ἡδὲ commut. III, 1174. add. IV, 1575. cum ὡς IV, 1482.
Ὄαροι ὀάροισι III, 1102.
Ὄβριμος. III, 1286.
Ὀγχηστός. Ὀγχηστοῖο III, 1242.
Ὀδακτάζω. ὀδακτάζοντι IV, 1608.
(Ὀδάξ III, 1393. V. L.)
Ὅδε paſſim. Br. III, 721. Cum ὁ δὲ commut. III, 90 τόνδε II, 1009. τοῖσδε II, 1165. τοῦδ' III, 679. IV, 345. V. L. III, 500. ubi nunc τάς γε. τήνδε III, 1090. V. L. nunc τήν γε. τήνδ' IV, 644. ubi nunc τήν. τῆσδε IV, 1023. (ubi codd. τῆς γε) Eadem varietas IV, 1357. ἥδε I, 700. 988. IV, 1444.
Ὀδεύω. ὁδεύειν IV, 838. ὁδεῦσαι IV, 272. ὁδεύων IV, 1441.
Ὁδίτης III, 745.
Ὀδμὴ II, 270. IV, 158. 430. ὀδμῆς II, 229. ὀδμῇ IV, 622. ὀδμὴν II, 191. IV, 112.
Ὁδὸς I, 988. IV, 790. 1576. ὁδοῖο I, 413. III. 1182. IV, 779. ὁδὸν I, 103. 126. 199. 772. 1267. II, 1110. 1261. III, 473. 602. 1176. IV, 525. 690. 1468. ὁδοὶ IV, 280. ὁδῶν IV, 51.
Ὀδούς. ὀδόντων II, 83. III, 1055. 1281. 1321. IV. 478. ὀδοῦσι III, 1393. IV, 1512. ὀδόντας II, 281. 785. III, 414. 1028. 1177. 1336. 351.
Ὀδύνη III, 762. ὀδύνῃ II, 96. III, 866. ὀδύνῃσι IV, 1067. 1520.
Ὀδύρομαι. ὀδύρεται II, 782. ὀδύρετο III, 460. 804. ὠδύροντο IV, 1304. ὠδύραντο I, 1066. ὀδυρομένη II, 478. ὀδυρομένῃ I, 274. ὀδυρομένων III, 709. IV, 624.
Ὄζος. ὄζον IV, 1439. ὄζοις I, 1192.
Ὄθομαι. ὄθεται I, 1267. III, 94.
Ὀθ. II, 766.
Ὀθνεῖος. ὀθνείῳ IV, 716. ὀθνεῖον III, 389. ὀθνεῖοι II, 235. ὀθνείων II, 13. III, 1145. ὀθνείοις III

591. IV, 1041. ὀθνείοισιν III, 403. ὀθνείῃσι I, 869.
Ὀθόνη. ὀθόνῃσι IV, 466.
Ὄθρυς. Ὄθρυν II, 516.
Οἴαγρος. Οἰάγροιο I, 570. II, 703. IV, 905. 1193. Οἰάγρῳ I, 25.
Οἰαξίς. Οἰαξίδος I, 1131.
Οἴγω. ὦιξε III, 645. οἴγοντο II, 574. οἰγομένας II, 560.
Οἰδαίνω. οἰδαίνει I, 478. οἰδαίνεσκον III, 383.
Οἶδα etc. v. Εἴδω. οἶσθα IV, 784.
Οἶδμα I, 1014. III, 388. IV, 457. 659. 947. 1579. 1765. οἴδματος I, 183. 1167. IV, 915. οἴδματι I, 588. IV, 232. οἴδματα R. L. IV, 1601.
Οἰέανος III, 646.
Ὀϊζυρός. ὀϊζυρὰς IV, 1630.
Ὀϊζύς. ὀϊζυῖ IV, 192. ὀϊζὺν III, 959. IV, 1387.
Ὀϊζύω. ὀϊζύει IV, 1374. ὀϊζύων IV, 1324.
Οἰήϊα I, 401.
Οἴηκες. οἰήκεσσι IV, 1274.
Οἰκάδε I, 1031. 1293. II, 186. 442. III, 468. 909. 1069. 1125. IV, 194. 400.
Οἰκία II, 381. 1085. IV, 540.
Οἶκος. οἶκον II, 178. III, 1139.
Οἰκτείρω. οἰκτείρων III, 328. οἰκτείραντας II, 1131. οἰκτείρασα IV, 917.
Οἴκτιστος. οἰκτίστῳ IV, 1296. οἰκτίστοις II, 782.
Ὀϊλεὺς I, 74. Ὀϊλῆος II, 1037.
Οἴμη. οἴμῃ IV, 150.
Οἶμος IV, 1510. οἶμον IV, 296. 644. 838. 1341. οἴμας IV, 43.
Οἰμωγή. οἰμωγῇ II, 1262.
Οἰνείδης I, 190. 1046. III, 518.
Οἰνεὺς I, 193. Οἰνῆος I, 192.
Οἰνοίη I, 626. Οἰνοίην I, 623.
Οἰνόμαος I, 756.
Οἶνος. οἶνα II, 1274. IV, 1187. οἴνῳ I, 458. 473. III, 224. IV, 432. οἶνον I, 1185.
Οἰνοχόος. οἰνοχόων I, 457.
Οἰόθεν I, 270. II, 28. III, 1169. IV, 418. 1198.
Οἰόθι II, 709. III, 945. IV, 459. (ubi Br. οἶος δ'). 1046. 1272. 1401.
Οἴομαι. v. Οἴω.
Οἰοπέδιλος. οἰοπέδιλον I, 7.
Οἰοπόλοι IV, 1322. 1413.
Οἶος I, 60. 1240. II, 28. 476. 822. III, 175. 441. 1031. 1169. 1234. IV, 286. 912. οἴῳ IV. 855. οἶον I, 282. 617. II, 15. 634. III, 115. 782. 975. 1109. IV, 418. 652. 1077. 1316. οἴοισιν I, 399. III, 379. οἴη I, 618. II, 975. IV, 58. 362. οἶαι I, 818. II, 139. IV, 1198.
Οἶος I, 307. II, 919. III, 454. 1240. 1377. IV, 449. 1603. οἶα II, 774. οἶον I, 489. 834. 1192. II, 306. 463. 662. 1139. III, 262. 276. 636. 922. 1020. 1106. 1162. 1229. IV, 152. 475. 558. 626. 729. 999. 1062. 1257. 1280. 1389. 1499. 1590. οἶοι III, 976. IV, 263. οἴοισιν III, 454. οἵη II, 1078. III, 876. IV, 35. 786. 1065. οἵῃ IV, 702. οἵην III, 858. IV, 1191. οἷαι III, 341. IV, 1429. οἷα I, 315. 458. 658. 991. II, 39. 91. 541. 688. 697. 809. 1111. III, 381. 455. 618. 711. 814. IV, 52. 195. 317. 386. 400. 460. 499. 1071. 1081. 1090. 1091. 1189. 1556. 1723.
Ὄϊς. ὄϊν III, 1199. ὀΐων II, 465. οἰῶν I, 1090.
Ὀϊστεύω. ὀϊστεύων I, 759. ὀϊστεύσας III, 28. 143.
Ὀϊστοδόκη. ὀϊστοδόκην I. 1194.
Ὀϊστός. ὀϊστῷ II, 600. ὀϊστῶν IV, 851. 1404. ὀϊστοῖς I, 483. 1000. ὀϊστοὺς III, 96.
Οἶστρος III, 276. οἴστρῳ I, 1269.
Οἶτος II, 893. οἴτῳ IV, 1094. οἶτον II, 172. 226. 482. 881. III, 64. 527. IV, 699.
Οἰχαλίη. Οἰχαλίης I, 87.

Οἴχομαι. οἴχετο IV, 1435. οἴχοιτο IV, 385. οἰχομένοισι II, 840. οἰχομένας III, 204. (οἴχεο coni. IV, 64.)

Ὀΐω I, 196. 829. II, 441. 1168. R. L. 1224. III, 28. 88. 523. IV, 818. ὀΐομαι I, 690. II, 645. (1224.) III, 479. 1079. IV, 197. 1654. ὀΐετο III, 623. ὀΐεσθε II, 342. ὠϊσάμην I, 291. ὀΐσσατο R. L. III, 1189. IV, 14. (quibus loc. ol. ὀΐσατο) ὀΐσσατο III, 456. (ὀΐσαντο coni. I, 718. 1024.) ὀϊόμενον I, 1037. ὀϊσσάμενος II, 1136. III, 926.

Οἰωνὸς IV, 602. οἰωνοῖο II, 344. 1258. III, 939. οἰωνῷ III, 328. οἰωνὸν II, 1044. III, 552. οἰωνῶν I, 66. II, 1080. IV, 239. οἰωνοῖσιν I, 140. 445. 1011. IV, 898. οἰωνοὺς I, 145. II, 384. III, 918.

(Οἴως nonn. Edd. IV, 786.)

Ὀκλαδὸν III, 122.

Ὀκλὰξ III, 1380. R. L. 1393.

Ὀκριόεις. ὀκριόεντος I, 1093. (ubi ol. ὀκρυόεντος.) ὀκριόεντι I, 1120. (ol. ὀκρυόεντι.) ὀκριόεσσα III, 1331. (ol. ὀκρυόεσσα)

Ὀκρυόεις. ὀκρυόεντος II, 607. 737.

Ὄλβος. ὄλβῳ I, 174. II, 237. ὄλβον II, 1096. 1184. IV, 1140.

Ὄλεθρος II, 578. III, 483. IV, 1674. ὀλέθρου II, 224. IV, 832. ὀλέθρῳ IV, 401. 450. ὄλεθρον I, 488. II, 1107. IV, 507.

Ὀλέκω. ὄλεκον IV, 445. ὀλέκοιεν III, 1058.

Ὀλίγος. ὀλίγοιο III, 294. ὀλίγον I, 813. 955. II, 1113. ὀλίγης IV, 1712. 1736. ὀλίγην IV, 1454. ὀλίγους I, 751.

Ὀλισθαίνω. ὀλισθαίνουσα I, 377.

Ὁλκαῖος. ὁλκαίοιο I, 1314.

Ὁλκὰς I, 603. ὁλκάδι IV, 283.

Ὁλκήϊον IV, 1609.

Ὁλκὸς IV, 296. ὁλκῷ I, 375. ὁλκὸν III, 141. 1378. ὁλκοὶ III, 1391. ὁλκοῖσιν III, 413. ὁλκοὺς I, 1167.

Ὄλλυμι. ὤλεσσα IV, 1036. ὤλεσε III, 660. ὀλέσσῃ I, 17. III, 689. ὀλέσσας III, 125. ὤλετο I, 256. IV, 20. ὠλόμεθα IV, 1261. ὄλοντο II, 881. ὄληται II, 337. ὄλησθε II, 326. ὀλοίμεθα IV, 401. ὀλέσθαι I, 60. III, 778. IV, 125. Cf. Οὐλόμενος.

Ὀλολύζω. ὀλόλυξαν III, 1218.

Ὀλοός. III, 1338. ὀλοοῖο I, 498. 1202. II, 38. 828. 890. IV, 669. ὀλοῷ I, 244. 263. II, 858. ὀλοὸν II, 820. III, 384. 408. 614. 810. 1301. IV, 543. 559. 584. ὀλοοὶ III, 618. ὀλοῶν III, 906. 1049. ὀλοοὺς III, 1028. ὀλοὴ IV, 1232. ὀλοὴν I, 1053. IV, 1696. ὀλοῇσι II, 246. 1204. IV, 155. ὀλοὰς II, 420. ὀλοώτατος IV, 1436. ὀλοώτατα II, 179. Cf. Οὐλοός.

Ὀλοόφρων. ὀλοόφρονος IV, 828.

Ὀλοφύρομαι. ὀλοφύρετο I, 250. IV, 1738. ὀλοφύρατο III, 72. IV, 29. ὀλοφυρομένης III, 806.

Ὀλοφώϊον IV, 476. ὀλοφώϊα I, 476.

Ὀλύμπιος IV, 95.

Ὄλυμπος. Ὀλύμπῳ II, 1234. Cf. Οὔλυμπος.

Ὅλος. ὅλῳ IV, 1166. ὅλῃ II, 680.

Ὁμαδέω. ὁμάδευν III, 1304. ὁμάδησαν I, 474. II, 638. III, 564. 971. 1254. IV, 618.

Ὅμαδος. ὁμάδοιο I, 347. II, 1077. III, 270. ὁμάδῳ I, 1051. IV, 198.

Ὁμαρτέω. ὡμάρτευν I, 579. ὁμαρτήσωσιν I, 305. ὁμαρτήσαντε III, 375 (ol. ὁμαρτήσαντες.)

Ὁμαρτῇ I, 538.

Ὀμβρέω. ὀμβρήσαντος III, 1399.

Ὄμβρος II, 1116. IV, 271. ὄμβρον III, 1267. IV, 1282.

Ὁμηγερέες II, 996. ὁμηγερέεσσι II, 467. IV, 1369.

Ὁμήθεες III, 118. ὁμήθεας II, 917.

Ὁμήλικες III, 732. ὁμήλικας II, 1131.

Ὁμηλικίη. ὁμηλικίης III, 814.

Ὁμιλαδὸν I, 655. III, 598. IV, 1181. 1453.
Ὁμιλέω. ὁμίλεον I, 630.
Ὅμιλος I, 680. II, 857. IV, 1157. ὁμίλῳ I, 34. 1207. II, 15. 194. IV, 75. 346. ὁμίλῳ I, 48. 227. II, 27. 882. ὅμιλον I, 109. 195. 242. 875. III, 434. 952. 1166. IV, 183. 488. 1058.
Ὄμματα I, 777. II, 49. 664. 682. III, 422. 444. 886. 962. 1161. IV, 378. 683. ὄμματ' I, 535. 784. 876. II, 25. III, 22. 371. 1022. IV, 466. 1315. ὄμμασι IV, 476. ὄμμασιν I, 154. 519. 631. II, 44. III, 93. 1010. IV, 1040. 1670.
Ὄμνυμι. ὤμοσεν II, 291. ὄμοσσε IV, 797. ὀμόσσῃς II, 252. ὄμοσον III, 699. ὀμόσσαι III, 714. IV, 1086.
Ὁμόγνιος III, 1076. IV, 743.
Ὁμόθεν I, 91.
Ὅμοιος. ὁμοίης IV, 62.
Ὁμοκλέω. ὁμοκλέον IV, 1006. ὁμοκλήσαντες I, 493.
Ὁμοκλὴ II, 20. IV, 13.
Ὁμόλη. Ὁμόλην I, 594.
Ὁμός. ὁμὸν IV, 673.
Ὁμόνοια. ὁμονοίης II, 270.
Ὀμόργνυμι. ὀμορξαμένω II, 242.
Ὁμόστολος. ὁμόστολον II, 802. ὁμόστολοι III 558.
Ὁμοῦ I, 381. 618. 969. 1079. 1205. II, 127. 565. 608. 786. 839. 889. 962. III, 1150. 1166. 1292. IV, 103. 910. 1331. 1387. 1408. 1625.
Ὁμούριος. ὁμούριον III, 1095. ὁμούριοι II, 379.
Ὄμπνιον IV, 989.
Ὁμοφροσύνη. ὁμοφροσύνῃσι II, 716.
Ὀμφή. ὀμφὴν III, 939. IV, 725. 1382.
Ὁμώλακες II, 396. ὁμώλακας II, 787.
Ὁμῶς I, 80. 321. 475. 514. 896. (ubi ol. ὅμως) 920. 1058. 1193. II, 452. 499. 636. 660. 945. 1076. III, 174. 850. V. L. 949. 1141. 1184. IV, 256. 405. 642. 808. 1060. 1148. 1234. 1534.
Ὅμως I, 99. III, 1050. (Br. III. 174.) R. L. III, 494. (ubi ol. ὁμῶς)
Ὄναρ. ὀνείρατος IV, 1732. ὀνείρατα III, 692. ὀνείρασιν II, 306. IV, 664.
Ὄνειαρ II, 388. 1093. III, 507. 1051. IV, 1432. ὀνείασιν II, 185. III, 900.
Ὄνειδος. ὀνείδεσιν I, 273.
Ὄνειρον II, 197. Ὄνειρος III, 446. IV, 877. ὀνείρῳ I, 290. ὄνειροι III, 618. 636. ὀνείρων IV, 685. 723. ὀνείροις IV, 384.
Ὀνήϊστον II, 335.
Ὄνημι. ὀνήσει III, 20.
Ὄνομα II, 1140. Cf. Οὔνομα.
Ὄνομαι. ὀνόσσεαι III, 475. ὀνόσσασθαι I, 205. ὀνόσσεσθαι I, 830. ὀνοσσάμενοι I, 867.
Ὀνομαίνω. ὀνόμηνεν IV, 1746. ὀνόμηνας III, 1075. ὀνόμηναι II, 746.
Ὀνομαστά III, 801.
Ὀνοτός. ὀνοτὴν IV, 91.
Ὀξὺς IV, 128. ὀξὺν IV, 624. ὀξεῖ II, 1253. ὀξείῃ I, 1027. III, 1217. IV, 70. ὀξὺ I, 262. II, 827. 1036. III, 253. IV, 475. ὀξεῖαι IV, 352. ὀξείης IV, 1067. ὀξείῃσιν III, 1371. ὀξέα II, 546. III, 21. IV, 1466. ὀξύτατον IV, 1542. ὀξύταται IV, 1312. ὀξυτάτοις I, 153.
Ὀπάζω. ὀπάζεις I, 837. ὀπάζει I, 511. ὄπαζον IV, 920. ὄπαζε I, 614. ὤπασε II, 32. III, 1182. ὄπασσε I, 167. 326. 885. II, 616. 947. IV, 220. 1220. ὄπασσαν I, 1351. III, 657. (ubi ol. ὤπασαν). ὀπάσω III, 142. ὀπάσσω IV, 1109. ὀπάσσει V. L. II, 1226. nunc ὀπάσσω. ὀπάσσῃς III, 75. (nunc ὀπάσσοις) ὀπάσσῃ

II, 690. III, 909. (quo poſtremo loco nunc ὀπάσσοι legitur) ὀπάσαιμι III, 132. ὀπάσσαις V. L. III, 349. nunc ὀπάσσοις. ὀπάσειαν IV, 1026. ὀπάζε (imp.) IV, 1600. ὀπαζέτω I, 345. ὀπάσσαι I, 249. 676. 8[illegible]5. III, 180. ὀπάσσας II, 813.
Ὀπάων I, 131.
Ὄπῃ I, 854. 1344. II, 980. 1187. IV, 532. 1470. 1701. ὅππῃ II, 983. R. L. III, 316.
Ὀπηδεύω. ὀπηδεύοντα IV, 675. ὀπηδεύουσα IV, 974.
Ὀπηδός. ὀπηδὸς III, 595.
Ὀπιδνός. ὀπιδνοτάτη II, 292.
Ὀπίζομαι. ὀπίζετο II, 181. ὀπιζομένη IV, 700.
Ὄπιθε IV, 931.
Ὀπιπτεύω. ὀπιπτεύει II, 406. ὀπιπτεύων IV, 799. ὀπιπτεῦσαι III, 1137. [illegible]τεύσας IV, 469.
Ὄπισθεν I, 783. IV, 290. 935.
Ὀπίσω I, 1017. 1298. II, 274. 446. III, 964. ὀπίσσω I, 5. 336. 416. 618. 681. 842. 891. paſſim.
Ὁπλίζω. ὡπλίζοντο II, 995.
Ὅπλον. ὅπλῳ I, 368. ὅπλα I, 357. II, 726.
Ὁπλότατον IV, 71.
Ὁπλότερος I, 43. ὁπλοτέρη IV, 971. ὁπλότεροι IV, 1751. ὁπλοτέρων I, 316. ὁπλοτέροισιν I, 992. ὁπλοτέρῃσι I, 693.
Ὁπόθεν IV, 722.
Ὁπόσον IV, V. L. 1510. ὁπόσα IV, 1359.
Ὁπόταν IV, 288. 933.
Ὁπότε I, 575. 632. II, 387. 1053. 1079. 1084. III, 1359. 1386. paſſim. ὁππότε I, 42. 83. 1242. 1349. II, 654. 1214. III, 38. 299. V. L. 316. 7[illegible]4. 954. 1273. 1302. [illegible] 507. 530. 755. paſſim.
(Ὁππόθι Br. II, 1138.)
Ὀπὶ Br. IV, 402.
Ὄπτομαι. ὄ[illegible]εσθε II, 318. ὄπωπα II, [illegible]055.
Ὀποῦς. Ὀπόεντος I, 69.
Ὀπάντια IV, 1786.
Ὀπυίω. ὄπυιεν I, 46.
Ὀπωπὴ II, 109. ὀπωπαὶ II, 445. ὀπωπὰς III, 1024. IV, 1670.
Ὅπως II, 429. 768. IV, 1020. ὅππως I, 490.
Ὁράω. ὁρόωσαι IV, 1724. ὁρώμενοι IV, 935. ubi tamen cf. Var. Lect. ὁρόωντο III, 503. ὁρόῳτο I, 814.
Ὄργια I, 920. IV, 1020.
Ὀργιάσαι II, 907.
Ὀρέγω. ὀρέξατο II, 828. 878. ὠρέξαντο II, 1111. ὀρεξάμενος IV, 1605. ὀρεξαμένη IV, 852.
Ὀρείχαλκος. ὀρειχάλκοιο IV, 973.
Ὀρεχθεῖν. ὀρεχθεῖ I, 275. II, 49.
Ὄρθια IV, 70.
Ὀρθὸς III, 121. IV, 957. ὀρθὸν III, 1287. ὀρθοῖσιν I, 514. III, 1261.
Ὀρθοσταδὸν IV, 1426.
Ὀρθόω. ὀρθωθεὶς II, 197. ὀρθωθεῖσα III, 645.
Ὀρίνομαι. ὀρίνετο II, 971. ὀρίνθη III, 515. ὀρινομένης I, 588. ὀρινόμενον I, 106. ὀρινομένων I, 1086. ὀρινομένους I, 1002. III, 1056.
Ὀριτρεφής. ὀριτρεφέος II, 34.
Ὅρκια I, 1352. II, 289. 433. IV, 359. 1042.
Ὅρκιος IV, 95.
Ὅρκος III, 714. ὅρκῳ II, 295. ὅρκον IV, 388. 797. ὅρκοισιν II, 262. IV, 1084. 1205.
Ὁρμαίνω. ὥρμαινε III, 452. (ol. ὅρμαινε) ὁρμαίνοντι IV, 3. ὁρμαίνοντα III, 620. ὁρμαίνουσα III, V. L. 698. IV, 724. ὁρμαίνουσαν III, 18. 698. R. L.
Ὁρμάομαι. ὡρμήθη I, 131. ὡρμήθησαν IV, 314. 1464. ὁρμηθεὶς III, 398. ὁρμηθέντος II, 829. ὁρμηθέντα III, 1093. ὁρμηθεῖσα IV, 49. ὁρμηθεῖσαν IV, 90. ὁρμηθῆναι III, 380. IV, 521. 1253.

Ὁρμὴ II, 1119. 1282. ὁρμῇ II, 895. III, 1310.

(Ὁρμίζω. ὁρμισθέντες coni. II, 753).

Ὅρμος. ὅρμῳ I, 987. ὅρμοιο IV, 1345. 1640. ὅρμον II, 348. 728. IV, 1678.

Ὄρνις I, 304. III, 553. 1112. ὄρνιθος I, 1087. ὄρνιν II, 1035. III, 1121. ὄρνιθες III, 325. ὄρνιθας II, 1049. 1054.

(Ὀρνιτίδης Ὀρνιτίδαο I, 207. V. L.)

Ὄρνυμι. ὄρνυτε II, 1064. ὤρνυτο III, 439. (ol. ὄρνυτο) ὤρνυτο I, 349. 1104. II, 122. ὄρνυντο II, 897. ὄρνυθι III, 487. ὀρνύμενον IV, 911.

Ὀρυτίδης. Ὀρυτίδαο R. L. I, 207.

Ὄρυτος II, 65.

Ὀρθύνω. ὀρόθυνεν I, 522. 1153. 1275. ὀρόθυνον II, 877.

Ὄρος I, 941. 1178. II, 1015. IV, 323. ὄρεος I, 37. 50. 553. IV, 324. 1150. ὀρέων I, 1100. 1226. II, 400. 976. 1251. ὄρεσσι II, 26. III. 858. IV, 287. 518. 1682. Cf. Οὖρος.

Ὀρέω. ὄρεσαν IV, 1245. ὀρέσας IV, 1708.

Ὀρόω. v. Ὁράω.

Ὄρπηκες IV, 1425.

(Ὀῤῥ' (pro ὃ ῥα) I, 769. II, 718. III, 845. IV, 69. IV, 251. quibus locis nunc ὅ ῥ'.)

Ὀρτυγίη. Ὀρτυγίη I, 537. Ὀρτυγίην I, 419. IV, 1705.

Ὀρυμαγδὸς IV, 105.

Ὀρύσσω. ὀρύξας III, 1207. ὀρύξασθαι III, 1032.

Ὀρφανὰ IV, 1063.

Ὀρφεῖος. Ὀρφείῃ II, 161.

Ὀρφεὺς I, 494. II, 685. 928. IV, 905. 1409. 1547. Ὀρφῆος I, 23. 540. 915. 1134. IV, 1159. Ὀρφέα I, 32.

Ὀρφναῖος. ὀρφναίῃ II, 670. ὀρφναίῃ IV, 1095. ὀρφναίοις III, 863.

Ὄρφνη. ὄρφνην III, 750.

Ὄρχαμος. ὄρχαμον I, 339.

Ὀρχέομαι. ὠρχήσαντο I, 1135.

Ὀρχομενὸς III, 266. Ὀρχομενοῖο II, 654. 1094. 1188. III, 265. 1073. 1094. IV, 349. Ὀρχομενὸν II, 1155. IV, 257.

Ὄρω. ὦρσεν I, 70. 110. 147. 850. 1104. II, 922. 1103. III, 197. 390. 961. IV, 23. 578. 774. 1151. 1469. ὄρσετε II, 1068. ol. ὄρσατε. ὄρσῃσι III, 1039. ὄρσαι IV, 1352. ὄρσο I, 703. ὦρτο I, 159. 310. 668. 708. 853. 1206. 1250. II, 555. 565. III, 48. 268. 517. 708. 1148. 1165. 1327. IV, 185. 1111. 1368. ὀρώρει I, 713. 1201. II, 312. III, 59. 203. 314. 487. ὀρώρει II, 473. III, 457. ὠρώρει IV, 1698.

Ὃς I, 41. paſſim. Cum ὃ commut. IV, 1487. ὃ I, 362. 1064. III, 598. 742. ᾧ I, 286. 287. 384. 529. 780. II, 132. 559. paſſim. ᾧ (meo) IV, 1015. ὃν I, 35. paſſim. ἣ quae I, 1096. II, 258. 291. paſſim. Cum ἣ commut. IV, 1373. ἧς II, 217. IV, 1097. ᾗ (cui) I, 271. paſſim. ᾗ (ſuae) I, 130. 805. III, 170. paſſim. ᾗ (qua) I, 126. 960. 1020. 1061. 1264. II, 77. 1017. paſſim. ᾗχι III, 162. IV, 925. ἣν I, 13. 177. 1221. II, 75. οἱ paſſim. pro ἕτοι I, 540. IV, 218. (ubi οἱ. οἱ) ὧν I, 1307. II, 195. 396. IV, 1354. paſſim. οἷς I, 1187. (ſuis) II, 149. 491. paſſim. (Br. II, 23.) οἷσι I, 355. 479. 482. III, 27. 450. 590. 753. IV, . ὃς I, 119. 212. 1047. 1129. 1357. II, 210. 382. 887. III, 458. 796. 1328. IV. 220. 278. 455. 1036. αἳ I, 1122. 1160. 1226. ἧς IV, 360.

ol. αἶς. ἧσιν II, 145. 213. 952. IV, 56. ᾆ I, 679. paſſim. ὅς γε R. L. IV, 278. (ol. ὅ γε) οἶόπερ I, 1325. III, 356. ἅπερ II, 41. ἧπερ III, 189. paſſim. ἅπερ I, 822. Cf. ὁ.
Ὅσος. ὅσσος. ὅσση IV, 174. 961. ὅσην II, 167. 1117. ὅσον I, 183. 290. 371. 482. II, 112. 190. 334. 442. 589. 87. 1130. 1202. III, 507. 854. ὅσσον I, 84. 275. 603. 824. 938. II, 58. 181. 343. 431. 590. 612. III, 63. 519. 716. 1272. 1397. IV. 397. 784. 1271. R. L. 1510. 1700. ὅσοι III, 58. 365. 920. 1187. IV, 398. ὅσσοι I, 139. 157. 417. 1128. IV, 6. 1278. ὅσους II, 791. ὅσαι I, 831. 1067. 1220. IV, 563. ὅσσαι I, 114. II, 513. IV, 1516. ὅσα III, 530. 813. 932. IV, 216. 733. 1320. 1359. 1385. 1509. ὅσσα I, 21. 235. 332. II, 185. 312. 765. 1020. 1022. III, 452. IV, 214. 247. 358. 1320. 1719.
Ὄσσα III, 1111. ὄσσης I, 598. ὄσσαν I, 1087. 1095.
Ὀσσάτιον I. 372. 468.
Ὄσσε I, 726. 790. 1269. II, 407. III, 673. 951. 1008. 1063. IV, 16. 697. 726. 1437. 1467. 1543.
Ὄσσομαι. ὄσσεται II, 28. ὀσσόμενοι IV, 318.
Ὀστέον I, 1034. ὀστέῳ II, 826. ὀστέα II, 95. 201. IV, 481.
Ὅστις I, 704. 713. III. 20. 266. IV, 1655. ὅτις I, 347. II, 22. 215. 453. III, 192. 195. 239. 905. paſſim. ὅτῳ (ᾧτινι) I, 466. 412. ὅτινα II, 875. ὅντινα I, 6. II, 781. III, 714. IV, 756. 1053. ἥστινα II, 799 III, 949. IV, 1660. ὅττι I, 160. οἵτινες I, 963. II, 1124. III, 315. 335.
Ὀστλιγγες I, 1297.
Ὅταν I, 1201. R. L. (ol. ὅτ' ἄν)
Ὅτε III, 1023.
Ὅτε paſſim. II, 79. 793. 938. V. L. IV, 435. R. L. IV, 1235.
Ὅτι cum ὅτε commut. III, 652.
Ὀτλεύω. ὀτλεύουσι. II, 1009.
Ὀτλέω. ὀτλήσω IV, 382. ὀτλήσειαν IV, 1227. ὀτλησέμεν III, 769.
Ὀτραλέως R. L. I, 1210.
Ὀτρηρός. ὀτρηρή II, 387.
Ὀτρύνω. ὀτρύνομεν III, 26. ὀτρύνεσκεν III, 653. ὀτρυνέω II, 803. ὀτρυνέει IV, 499. ὀτρύναιμι I, 701. ὀτρύνειε I, 382. ὀτρύνοντος IV, 75.
Οὐ paſſim. I, 90.
Οὗ (ſui). ἕθεν I, 362. II, 973. III, 77. IV, 279. 1084. 1471. 1764. εἷο II, 615. IV, 460. ἑεῖο R. L. I, 1032. II, 6. III, 1065. 1335. IV, 78. ἑοῖ I, 460. 893. III, 99. οἱ I, 705. 1208. ἓ I, 98. 273. 342. 874. 1259. II. 465. 951. III, 596. IV, 774. paſſim.
Οὖας. οὔατος II, 95. οὔατα II, 554. III, 904. 969. οὔασιν I, 514. III, 457. 1271.
Οὖδας IV, 1516. οὔδεος III, ας 1021. IV, 536. 726. οὔδει II, 827. IV, 952.
Οὐδὲ I, 91. 122. paſſim.
Οὐδείς. οὐδὲν III, 403. (οὐδένα Edd. nonn. IV, 498.)
Οὐδός. οὐδοῦ II, 203. οὐδῷ II, 428. οὐδὸν III, 219. 280. 647.
Οὐκ I, 14. paſſim. III, 375. (ubi ol. οὐδ'.)
Οὐκέτι IV, 1235. paſſim. Cum οὐκ ἔτι commut. IV, 1722.
Οὐλόμενος. οὐλομένου III, 436. οὐλομένοιο II, 1186. IV, 1252. οὐλομένῳ IV, 1011. οὐλομένης I, 802. οὐλομένην II, 153. III, 677. οὐλόμεναι IV, 446. 1485. Cf. Ὄλλυμι.
Οὐλοός. οὐλοὸν II, 85. III, 1420. IV, 367. 410. 1033. 1204. vid. Ὀλοός.
Οὖλος III, 297. 1078.
Οὐλοχύτα. οὐλοχύτας I, 409.

Οὔλυμπος. Οὐλύμποιο I, 504. 598. 1099. III, 113. 159. IV, 770. Οὐλυμπόνδε II, 300. 603. III, 1358. IV, 781. Cf. Ὄλυμπος.

Οὖν paſſim. Cum αὖ commut. IV, 321.

Οὕνεκα I, 615. 1325. III, 246. 356. 370. 1125.

Οὕνεκεν III, 334. 470. 626. 933. IV, 793. 1032.

Οὔνομα I, 20. 1069. II, 762. 929. 1156. 1157. III, 5. 330. 354. 681. 992. 1070. 1092. 1098. IV, 309. 991. 1514. 1763. Cf. Ὄνομα.

Οὔποθι IV, 1443.

Οὔποτε II, 487. 740. 1202. IV, 110. 270. 952. 1165. paſſim.

Οὔπω I, 509. II, 116. III, 19. 1140. IV, 678, 1225.

Οὖρα II, 795.

Οὐρεῖα II, 572.

Οὐρανίδης II, 1234. Οὐρανίδῃσιν II, 342.

Οὐράνιος οὐρανίου IV, 301. οὐρανίοιο IV, 992. οὐρανίῳ II, 40. οὐρανίη III, 161. οὐρανίης IV, 297. οὐρανίοισιν III, 1004. οὐρανίης IV, 1412 (ol. οὐρανίαις.)

Οὐρανόθεν I, 547. 1280. II, 287. 516. III, 1196. 1377. IV. 641. 1287. 1697.

Οὐρανὸς I, 496. III, 715. οὐρανοῦ III, 587. IV, 959. 1706. οὐρανῷ II, 116. IV, 261. οὐρανὸν I. 1100. II, 938. 1103. III, 699. IV, 615. 885.

Οὔρειος (ὄρειος). οὐρείης I, 1119.

Οὔρη IV, 1420. οὔρῃσι I, 1145.

Οὐρῆες. οὐρῆας III, 841. 1154.

Οὐρίαχος. οὐριάχῳ III, 1287. οὐρίαχον III, 1253.

Οὖρος (pro ὄρος, quod voc. cf.) οὔρεος I, 739. 989. 1108. II, 1260 IV, 444. οὔρει II, 169. οὔρεα I, 501. II, 1017. 1090. 1216. 1241. III, 70. IV, 300. 576. 1215. 1340. οὐρέων III, 162. οὔρεσι I, 26. 1150. II, 476. 523. 1101. III, 969. 1082. IV, 265.

Οὖρος (ventus ſecundus) I. 569. 579. 605. II, 900. 1230. IV, 768. 1223. 1769. οὔρῳ I, 926. IV, 572.

Οὖρος (cuſtos) οὖρον IV, 1643.

Οὖρος (pro ὅρος, finis:) οὔροισιν III, 1386. οὔρους IV, 288.

Οὐτάζω. οὐτάζων III, 1324. οὐτάζοντες II, 84.

Οὐτάω. οὔτασε II. 831. οὖτα II, 111. III, 1381. οὐτάμενοι III, 1396. οὐταμένων II, 156.

Οὔτε paſſim. Cum οὐδὲ commut. IV, 619.

Οὔτις II, 261. 875. 972. III, 894. IV, 561. 1590. οὔτινα I, 196. II, 244 III, 16. IV, 1539. (οὔ τι R. L. III, 976)

Οὗτος IV, 377. τοῦτον II, 88. III, 20. IV, 746. τοῦτο III, 467. ταῦτα II, 256. 1137.

Οὕτω I, 900. οὕτως II, 1221.

Οὐχ V. L. III, 470. nunc οὐ IV, 498.

Ὀφέλλω. ὀφέλλει I, 467. ὄφελλεν III, 466. 678. 712. ὀφέλλειν II, 828.

Ὄφελον I, 278. III, 773. ὄφελεν I, 256.

Ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν II, 184. 259. III, 372. 453. 761. 1019. IV, 109. 158. 1525. ὀφθαλμοῖς I, 814. II, 220. 441. 546. III, 728. 1115. IV, 128. 750. 855. 1147. 1619. ὀφθαλμοὺς III, 1068.

Ὄφις II, 1210. 1271. IV, 128. 1398. 1506. ὄφιος III, 414. 498. 1028. 1055. ὄφιν IV, 88. 1434.

Ὀφίων I, 503. IV, 1517.

Ὄφρα I, 16. 70. 166. 281. 354. 508. paſſim. (V. L. I, 1005. R. L. III, 807.

Ὀφρῦς. ὀφρύος II, 108. ὀφρύσιν I, 178. III, 371. 1024. IV, 44. 547. 1300.

Ὀχῆες IV, 41.
Ὄχθη. ὄχθης II, 569. ὄχθῃσιν IV, 67. ὄχθας IV, 218.
Ὀχλίζω. ὀχλίζων IV, 1678. ὀχλίζοντες I, 402. ὀχλίζωσαι IV, 962.
Ὀχμάζω. ὀχμάζουσα I, 743.
Ὤψ. ὀπὶ I, 462. 1085. III, 396. 557. IV, 914. 142[illegible]. 1702. ὄπα IV, 72. 903.
Ὀψὲ I, 251. 808. II, 409. 684. III, 426. 504. 686. 1025. 1142. IV, 489.
Ὀψίγονος. ὀψιγόνων IV, 653. ὀψιγόνοισιν I, 1062. II, 746. 842. IV, 252.

Π.

Παγασαὶ I, 238. Παγασὰς I. 411.
Παγασαῖος I, 524.
Παγασηΐς. Παγασηΐδα I, 318. Παγασηΐδας IV, 1781.
Πάγκαρπος. πάγκαρπον III, 158.
Πάγος. πάγοισιν II, 1250.
Παγχάλκεος. παγχάλκεον IV, 1655.
Παγχρύσεος. παγχρύσεον IV, 120. παγχρύσεα IV, 1397. 1434.
Πάγχυ I, 606. 693. III, 511. 1124. IV, 357. 1356.
Παιήων IV, 1511.
Παιπαλόεσσα IV, 1635.
Παῖς, πάϊς I, 67. 96. 202. 224. 570. II, 703. 1047. III, 241. 361. 866. IV, 460. 905. 912. 1762. παιδὸς I, 194. III, 127. 304. παιδὶ I, 268. III, 26. 85. 110. IV, 425. 616. παῖν IV, 697. παῖδα I, 167. 276. 905. IV, 298. 778. 802. 874. 1088. παῖδε I, 185. παῖδες I, 816. III, 932. 1125. IV, 1752. παίδων I, 157. 824. III, 688. 721. 730. 746. IV, 71. 543. 1741. 1751. 1758. παίδεσσιν I, 973. παισὶν I, 874. III, 369. 644. 667. 678. 703. 7[illegible]. 1156. IV, 22. 136. [illegible] 736. 997. 1089. παῖδας I, 1356. IV, 203. 1028.
Παιφάσσω. παίφασσε IV, 1442.
Πακτωλός. Πακτωλοῖο IV, 1330.
Πάλαι I, 283. 366.
Παλαιγενής. παλαιγενέος II, 848. παλαιγενέων I, 1.
Παλαιμόνιος I, 202.
Παλάμη. παλάμῃ I, 1254. IV, 465. 972. παλάμῃσιν III, 283. 1250. IV, 1055.
Παλαμναῖος. παλαμναίων IV, 709.
Παλάσσω, πεπάλαχθε I, 358. πεπαλαγμένον III, 1046.
Παλιμπετὲς II, 1252. III, 285. IV, 1315.
Παλίμπνοια. παλιμπνοίῃσιν R. L. I, 586.
Πάλιν I, 418. 586. 825. II, 390. 564. 993. III, 538. 650. 739. 817. 1212. 1346. IV, 1429.
Παλινάγρετος. παλινάγρετον II, 444.
Παλίνορσος II, 576. παλίνορσον I, 416.
Παλίντονον I, 993.
Παλιντροπάασθαι IV, 165. παλιντροπόωντο IV, 643.
Παλιντροπίη. παλιντροπίῃσιν III, 1157.
Παλιντυπὲς III, 1253.
Παλιῤῥόθιος. παλιρρόθίοισι I, 1170. (ol. παλιῤῥοθ.)
Παλίσσυτος I, 1206. IV, 24. 879. παλίσσυτοι III, 112. 306. 373.
Παλλὰς I, 723. III, 340.
Παλλήναια I, 599.
Πάλλω. πάλλεν II, 1257. IV, 974. ἔπαλλε I, 1270. III, 1263. πῆλε II, 45. πάλλων I, 169. πάλλετο IV, 53. παλλομένη III, 633. παλλομένην IV, 752. παλλομένοις IV, 138.
Πάλος. πάλῳ II, 55. πάλῳ I, 395. 400.
Παλύνω. παλύνετο III, 1256. ἐπαλύνετο III. 69.
Παμβασίλεια IV, 382.
Πάμπαν I, 480. 662. III, 119. 460. 1086. IV, 9. 1432.

Πάμπρωτον I, 368. II, 317. IV, 1424. πάμπρωτα III, 1203. IV, 1134. παμπρώτιστα IV, 1693.
Πάμπρωτος I, 1257. (ol. πάμπρωτον.)
Παμφαίνω. παμφαίνων I, 732. παμφαίνουσα IV, 1310.
Παμφανάω. παμφανόωντι I, 788. παμφανόωσαν III, 1280.
Πανναίολον II, 968.
Παναπρεπὲς IV, 1382.
Παναχαιΐς. Παναχαιΐδος I, 243. III, 347.
Πανδαμάτωρ IV, 475.
Πάνδημος. πανδήμοιο I, 1077.
Πανέλληνες. Πανελλήνων II, 209.
Πανέσχατον IV, 308. (Codd. πὰρ ἔσχατον.)
Πανεύκηλος III, 1196.
Πανημέριος. πανημερίην I, 1358. πανημέριοι II, 667. IV, 1540.
Πανήμερος I, 1015. III, 251. πανήμερον I, 873. πανήμεροι II, 811. 1193.
Παννύχιος IV, 7. παννύχιοι II, 308. IV, 69. 1634. παννύχιαι IV, 1304.
Πάννυχος III, 1004.
Πάνοπλος. πανοπλοτάτην III, 244.
(Πανσυδίη I, 711. II, 1064. IV, 859. V. L. quibus locis omnibus nunc πασσυδίη.)
Πάντη I, 728. 1036. II, 302. 567. 630. 1267. III, 192. 772. IV, 176. 328. 370. 1237.
(Πανῆμαρ II, 530. V. L. nunc πᾶν ἦμαρ)
Πάντοθεν II, 127. 361. 759. IV, 570. 1265. 1710.
Παντοῖος. παντοίη II, 383. III, 548. παντοίοισι III, 610.
Πάντοσε I, 437.
Πανυπέρταται I, 1122.
Πανύστατος I, 1154. III, 268.
Παπταίνω. πάπταινον I, 631. παπταίνεσκε III, 953. πάπταινε III, 513. πάπτηνε III, 634. πάπτηναν I, 341. παπταίνων I, 1171. παπταίνοντες II, 608. III, 924. IV, 683. παπτήνας III, 1284. IV, 1332. παπτήναντες II, 35.
Παρὰ II, 309. 496. paſſim. Cum aliis praepoſſ. et partt. III, 94. 961. πάρα II, 1190. etc. Cum ἐκ commut. III, 677. παραὶ I, 1279. II, 505. 619. R. L. III, 38. IV, 566.
Παραβάσκω. παρέβασκεν IV, 210.
Παραβλήδην I, 835. II, 60. 448. 621. III, 107. 1078. IV, 1563. 1608.
Παραθρίζω. παρέθρισαν II, 601.
Παραίβασις IV, 832.
Παραιβάτις I, 754.
Παραίβιος II. 456. Παραίβιον II, 463.
Παραιθύσσω. παραιθύξας II, 1255.
Παραΐσσω. παραΐσσεσκον II, 276.
Παραιφάμενος II, 876. παραιφαμένη II, 287. IV, 443. παραιφάμενοι III, 14.
Παραιφασία. παραιφασίῃσι II, 324. III, 554.
Παρακατατίθημι. παρακάτθετο II, 504. παρακάτθεο R. L. IV, 1743. (ol. παρακάτθετο.)
Παρακέκλομαι. παρεκέκλετο IV, 1668.
Παρακλιδὸν I, 315. 757. II, 1266.
Παρακλίνω. παρακλίνας II, 93. παρακλίνασα III, 953. παρακέκλιται II, 364. IV, 292. 1239.
Παράκοιτις I, 557. παράκοιτιν III, 623.
Παραλέγομαι. παρελέξατο II, 1237.
Παράλιος. παραλίης R. L. IV, 1560.
Παραλιτέω. παρήλιτες II, 296. παρήλιτον III, 891.
Παραμετρέω. παρεμέτρεον I, 595. 1166. II. 937. IV, 218.
Παραμείβω. παράμειβον II, 660. 725. IV, 574. 979. παρήμειβον I, 933. παραμείβεται I, 450. παραμειβόμενοι II, 384. 1031. (ubi nunc παρανισσόμενοι.)
Παραμολέω. παρμέμβλωκεν IV, 1567.

Παρανκέω. παρένκιον R. L. II, 957.
Παρανέομαι. παρανεῖσθε II, 357.
Παρανέω ſ. παρανηνέω. παρενήνεον I, 1123.
Παρανισσόμενοι R. L. II. 1031.
Παραπάφω. παρήπαφεν II, 952.
Παρᾶσσον I, 383. II, R. L. 961. III, R. L. 17. 125. 969.
Παραστενάχω. παρ[illegible]στενάχοντο IV, 1297.
Παραστρωφάω. παραστρωφῶνται II, 665.
Παρασχεδὸν I, 354. 698. 1091. II, 10. 859 III, 440. 667. IV, 99. 230. 1331.
Παρατίθημι. πάρθετο II, 249. παρθέσθαι IV, 345.
Παρατρέπω. παρατρέπει III, 902.
Παρατρέχω. παραθρέξαντα III, 955.
Παρ[illegible]ροπέω. παρατροπέων III, 946.
Παρβολάδην IV, 936.
Παρεδριάω. παρεδριόων II, 1040.
Πάρεδροι I, 1127.
Παρειά. παρειὴν III, 1160. παρειάων II, 676. IV, 1662. παρειῶν III, 1118. παρειὰς II, 1218. III, 121. 149. 297. 461. 672. 953. IV, 1064. 1279. Cf. Παρηάς, Παρηΐς et Παρήϊα.
Παρείκω. παρείκαθε R. L. II, 590.
Πάρειμι. πάρεστι II, 688. 1186. παρέσσεται I, 891. παρέμμεναι II, 489. παρεόντος II, 147. παρεόντας II, 429. 1025. III, 490.
Πάρειμι (accedo) παριόντας II, 195. (ubi Br, παρεόντας.)
Παρὲκ I, 130. 323. 1315. II, 94. (ubi nunc παρ᾽ ἐκ) IV, 102. παρὲξ II, 272. 341. 344. (651.) 973. 1010. 1114. (1245.) paſſim.
Παρεκθέω. πα[illegible]θεον I, 592.
Παρ[illegible]ομαι. παρεξενέοντο II, 941. (R. L. II, 651. 1245. quibus loc. ol. παρὲξ ἐν.)
Παρενα[illegible]έω. παρενήνοθε I, 664.
Παρενν[illegible]ω. παρέννεπεν III, 367.
[illegible]αμείβω. παρεξήμειβεν I, 581.
Παρεξελαύνω. παρεξελάσησι IV, 764.
Παρεξερέεσθαι III, 979.
Παρέστιος IV, 713.
Παρέχω. παρέσχεθον I, 409. παρέξομεν II, 1137. IV, 1421. παρασχέμεν I, 1217. παρέξομαι III, 152.
Παρέω. παρεῖσε IV, 782.
(Παρηάς παρηάσιν V. L. IV, 172.)
Παρηγορέω. παρηγορέεις II, 622. παρηγορέεσκεν III, 610. IV, 1410. 1740 παρηγορέων I, 294. II, 1198. III, 303. παρηγορέοντες II, 64.
Παρηγορίη. παρηγορίῃσιν II, 1283. (V. L. παρηγορέῃσιν)
Παρήγοροι I, 479.
Παρήϊα II, 82. III, 681. IV, 45.
Παρηΐς. παρηΐδα III, 1064. παρηΐδες IV, 1066. παρηΐδας I, 791. II, 59. III, 831. 963. (παρηΐσιν R. L. IV, 172.)
Παρῆμαι. παρήμενος III, 513.
Παρηορία. παρηορίην IV, 943.
Παρθενίη II, 502. III, 640. 682. II, 845. IV, 29. παρθενίην II, 948. 951. Παρθενίην I, 188. (ubi ol. Παρθενίης)
Παρθενικὴ III, 829. 975. 998. IV, 483. παρθενικῆς IV, 209. 433. παρθενικῇ IV, 1737. παρθενικὴν III, 547. 1099, IV, 909. 1074. 1106. 1118. παρθενικαὶ I, 671. IV, 949. παρθενικῆς IV, 899. 1743. παρθενικὰς I, 791. III, 5. 563.
Παρθένιος. Παρθενίοιο II, 936. III, 876.
Παρθένος I, 256. 779. IV, 167. παρθένον III, 86. 142.
Παριαύω. παρίαυον I, 806.
Παρίστημι. παρσταίη III, 1239.
Παρνησός. Παρνησοῖο II, 705. (ol. Παρνησσοῖο).
Πάροιθε I, 1055. II, 39. 52. 652. 887. πάροιθεν I, 208. 254. (cum art. τὸ) 284. 529. 630. 816. II,

610. 1060. 1123. III, 324. 473. 526. 895. IV, 494. 864. 884.

Παροίτερος. παροιτέρη III, 24. IV, 982. παροίτερον I, 1146. III, 179.

Παροιτέρω II, V. L. 425. III, 686.

Πάρος I, 44. (cum articulo τὸ) 287. 445. 476. 577. 592. 1081. 1335 1344. II, 101. 180. 297. 1143. III, 10. 22. 53. paſſim.

(Παῤῥάλιος. πυῤῥαλίης V. L. IV, 1560. nunc παρυλίης).

Παῤῥάσιον II, 521.

Πᾶς I, 609. IV, 57. παντὶ III, 1307. IV, 230. πάντα I, 847. IV, 235. 488. πᾶσα I, 1099. 1112. III, 792. 894. IV, 269. 727. 997. πάσης II, 583. III, 195. 509. 1139. πάσῃ I, 1358. III, 391. πᾶσαν I, 695. 1796. II, 498. 1117. III, 1015. 1052. 1354. IV, 15. 235. 272. 881. 1059. 1125. 1272. 1295. 1666. πᾶν I, 618. II, R. L. 530. (πᾶν ἦμαρ) III, 270. πάντες I, 330. 342. 453. 475. 514. 547. II, 435. 468. 562. 807. III, V. L. 192. 365. IV, 295. 398. 401. 642. 1305. 1363. πάντων I, 65. 643. II, 179. 698. 1149. III, 59. 304. 464. 585. πάντεσσιν I, 104. 717. II, 10. 292. 453. 687. 775. 784. 802. 1069. III, 103. 335. 483. 502. 1168. IV, 1380. πᾶσιν I, 206. 655. III, 174. 246. 443. 505. 544. 568. 1198. IV, 189. 212. 256. 1049. 1104. 1278. πάντας I, 101. 138. 230. 1001. 1047. 1105. 1318. II, 36. 578. 588. III, 155. IV, 767. 808. 826. πᾶσαι II, 543. 1175. III, 255. 344. 811. 838. 949. 966. 1150. IV, 280. 977. 1196. 1517. πασάων I, 113. 1122. πασέων I, 620. πάσαις I, 1223. III, 139. 658. πάσῃσιν I, 629. 700. II, 447. III, 912. πάσας IV, 846. 1145. 1233. πάντα I. 234. 283. 333. 357. 434. 502. 900. 1057. 1068. 1209. II, 154. 271. 311. 726. 876. 1021. 1127. 1137. 1255. III, 42. 69. 146. 295. 453. 697. 800. 1012. 1096. 1218. 1361. IV, 25. 85. 234. 261. 392. 610. 648. 665. 710. 718. 888. 1249. 1386.

Πασιφάη III, 999. Πασιφάης III, 1076. 110[illegible].

Πασσυδίῃ I, [illegible]23. 634. πασσυδίην III, 195. (o[illegible] πασσυδίη) II, 1162. II, 759. 1064. 1171. IV, 859. (quibus loc. ol. ſcriptum πασσυδίῃ) Cf. πανσυδίη.

Πάσσω. πάσσομαι. ἔπασσεν IV, 442. πάσσασθαι I, 1072. πασσαμένη III, 790. IV, 21.

Παστάς. παστάδος R. L. I. 789.

Πάσχω. ἔπαθες III, [illegible]. [illegible]θον IV, 387. παθόντα IV, 1534.

Πατέω. πατέοιτε II, 17.

Πατὴρ I, 97. 164. 263. 489. 798. 813. II, 237. III, 32. 689. 1027. 1101. IV, 1088. 1558. πατρὸς I, 58. 117. 225. 620. 638. 667. 829. 891. 976. 1212. II, 475. 519. 656. 776. 1097. 1154. III, 191. 264. 309. 598. 602. 614. 677. 742. 904. 1076. IV, 347. 378. 615. 735. 746. 801. 985. 1004. 1024. 1079. 1083. 1092. 1118. 1162. 1310. πατρὶ I, 13. 558. 907. II, 786. III, 628. IV, 399. 1015. 1106. πατέρα II, 1183. πάτερ IV, 1673. πατέρων IV, 279.

Πάτος. πάτῳ III, 1201. πάτον IV, 1248.

Πάτρη. πάτρης I, 446. 865. II, 856. III, 333. IV, 36. 385. πάτρῃ III, 977. πά[illegible] I, 902. III, 1001. 1083. IV, 190. [illegible]. 361. 1036. 1038.

Πάτρηθεν II, 541.

Πατρίς. πατρίδος I, 535. πατρίδα III, 1136.

Πατροκάτωρ I, 170. 178.

Πατρώïος III, 359. πατρώïον I, 410. πατρώïοι II, 1162. πατρῴην II, 486.
Παῦρος. παῦρον IV, 1244. παῦροι I, 856. παύροις I, 573. II, 983. παύρας I, 1319. παυρότεροι IV, 339. παυροτέρας I, 1111.
Παύω. παῦσε IV, 775. 779. ἔπαυσαν IV, 882. παύσειεν IV, 714. (ol. παύσησιν) παύομαι III, 418.
Παφλαγόνες II, 790. Παφλαγόνων II, 358. IV, 245. 300.
Πάχνη. πάχνην II, 738.
Παχνόομαι. παχνώθη IV, 1279.
Πάχος I, 1193.
Παω. Πάομαι. ἐπάσαντο II, 1179. πάσαιτο III, 807.
Πεδάω. ἐπέδησε III, 533. πέδησεν I, 1038. πεπέδητο II, 597.
Πέδιλον I, ... πεδίλῳ IV, 1195.
Πεδίον I, 947. (ubi nunc ἀμπεδίον) 1116. II, 373. 659. 988. 1216. 1270. III, 409. 495. 1270. 1345. IV, 322. 326. 811. πεδία III, 916. πεδίοιο I, 546. II, 400. 810. (Br. 823.) III, 199. 213. 472. 926. 1364. πεδία I, 1282. πεδίων III, 888. IV, 1151. 1173. πεδίοισι III, 1185.
Πεδόθεν I, 1199. III, 1316.
Πέδον I, 639. III, 836. 1260. IV, 1195. 1396. πέδῳ III, 1207. IV, 1447.
Πέζα IV, 1258. πέζαν IV, 46. πέζας IV, 940.
Πεζὸς II, 778. IV, 1441. πεζοῖσι III, 1274.
Πείθω. ἔπεισε IV, 1022. πέπιθον I, 964. πεπίθοιμι IV, 417. πεπίθοιμεν III, 479. πεπίθοιεν III, 14. πεπιθεῖν III, 536. πιθέμεν IV, 499. πιθῆσαι I, 33. πείθεσθε III, 308. πείσομαι I, 346. πίθεσθε II, 324. III, 554. πίθηται III, 26. (ubi Var. L.) πίθησθε II, 1129. (ubi nunc πίθοισθε) πίθοιτο III, 91. πειθόμενοι I, 364. II, 413. IV, 858. πέποιθεν III, 511. πεποιθότα IV, 274. πεποιθότε IV, 1465. πεποιθότες IV, 110.
Πεῖρα III, 407. πεῖραν III, 16. πείρης II, 883. III, 476.
Πειράζω. πείραζεν I, 495. III, 10. πειράζων II, 46.
Πείρατα I, 413. II, 308. 411. 424. 1263. III, 1189. IV, 280. 1201. 1648. 1775. πείρασι I, 81. II, 365. III, 686. IV, 1175. 1227. 1567. 1597.
Πειράω. πείρησαν III, 1249. πειρῆσω III, 105. 179. πειρῆσαι III, 722. πειρήσων III, 539. πεπείρηται I, 1099. IV, 37. ἐπειρήθη III, 654. πείρηθεν (pro ἐπειρήθησαν) III, 1147. πειρήσατο II, 48. IV, 459. πειρήσασθε II, 328. ἐπειρήσαντο I, 114. 1060. πειρηθείην III, 539. πειρήσαιτο III, 399. πειρήσομαι III, 642. πειρησόμεθα II, 1281. πειρηθῆναι II, 1223. III, 185. πειρήσασθαι II, 6. πειρώμενος II, 638. πειρωμένη III, 693. πειρωμένῃ III, 68. πειρηθεὶς III, 405.
Πειρεσιαὶ I, 584. Πειρεσίας I, 37. R. L. (ol. Πειρ.)
Πείριθος. Πειρίθῳ I, 103.
Πείρινθος III, 873.
Πείρω. πείρετε II, 326. 438. 775. πεῖρε IV, 306. πεῖρον IV, 980. πεπαρμένον IV, 1067.
(Πεῖσα V. L. III, 1218.)
Πεῖσμα IV, 894. πείσματα I, 423. 534. 652. 1013. 1020. 1109. II, 166. 177. 460. 496. 536. 925. 1277. III, 570. IV, 78. 208. 523. 662. 904. 1639. 1731. πείσμασιν III, 1194.
Πέλαγος I, 928. II, 608. 620. 932. IV, 633. 768. 1233. 1270. (quibus duobus locis πέλαγόσδε) 1564. 1577. πελάγη III, 349. πελάγεσσι IV, 152. 240.

Πελάζω v. Πελάω.
Πέλανος. πελάνας I, 1077. IV, 712.
Πέλας I, 737. II, 187. 982. 1048. III, 59. 1074. 1236. IV, 720. 1345.
Πελασγικὸν I, 1024.
Πελασγὶς IV, 265. Πελασγίδος I, 14. 906. Πελασγίδι III, 1324. Πελασγίδα IV, 243.
Πελασγοί. Πελασγῶν I, 580. II, 1241.
Πελάω. πέλασε I, 994. πέλασσεν II, 439. ἐπέλασσαν I, 1017. IV, 1407. πέλασσαν III, 1166. πέλασαν IV, 637. πελάσσῃς III, 1041. πελάσσῃ II, 13. III, 1307. πελάσσαι I, 692. II, 293. πελάσσας II, 230.
Πέλεια. πελείης II, 533. πέλειαι I, 1050. πελειάων IV, 486.
Πελειὰς III, 541. 560. πελειάδος II, 572. πελειάδι II, 328 πελειάδα II, 555. 562.
Πέλεκυς. πελέκει I, 430. πέλεκυν I, 169. II, 119. πελέκεσσι I, 1003. IV, 1683.
Πελεμίζω. πελέμιξεν II, 92. R. L. III, 1234.
Πελίης I, 5. III, 64. 75. Πελίαο I, 3. 225. 242. 279. 323. 902. 981. 1304. II, 624. 763. IV, 242. Πελίῃ III, 1135. Πελίην I, 12.
[Πέλιοι Var. lect. II, 124.]
Πελλήνη. Πελλήνης I, 177.
Πέλλης I, 177.
Πελόπεια I, 326.
Πελοπηΐς, Πελοπηΐδα IV, 1570. 1577.
Πελοπήϊοι II, 790. Πελοπήϊα I, 758.
Πέλοψ I, 753. II, 359. Πέλοπος IV, 1231.
Πέλω. πέλει I, 154. 1192. 1202. II, 311. 929. 1078. 1157. III, 15. 102. 104. 779. IV, 1236. V. L. 1656. πέλε II, 1173. III, 666. πέλεν I, 629. 728. R. L. 1253. II, 436. 1173. III, 252. 627. 1271. IV, 103. 118. 345. 430. 927. πέλῃ II, 344. πέλοι V. L. I, 1251. 1343. II, 340. R. L. IV, 1656. πέλε (imper.) I, 304. πέλειν IV, 1373. 1736. πέλεται II, 670. III, 1302. πέλεσθε II, 643. 1195. III, 911. πέλονται I, 337. 679. III, 813. ἔπλεν I, 614 IV, 743. ἔπλετο I, 613. 1012. 1219. 1302. II, 713. 963. 975. III, 63. 856. 1228. IV, 644. 1591. πέληται IV, 536. (ol. πέλοιτο) πέλοιτο I, 1118. III, 79. 359. 467. 494. 552. 615. 684. 850. IV, 715. 871. 1142. πελέσθω I, 1320. II, 873. πέλεσθαι I, 160. III, 599. 700. 733.
Πέλωρ II, 39. IV, 1440.
Πελώριος II, 1102. IV, 1365. πελωρίῃ II, 1112. IV, 1438. πελώριον I, 1242. II, 105. 706. 1068. 1242. IV, 129. 224. 767. πελωρίη IV, 1682.
Πέλωρον IV, 143. πέλωρα I, 996.
Πεμπάζω. πεμπάζοι II, 975. πεμπάζων IV, 1748. πεμπάσσατο IV, 350.
Πέμπτος IV, 1467.
Πέμπω II, 489. πέμπει III, 336. IV, 951. πέμπεν I, 78. 100. II, 403. III, V. L. 601. (Codd. 1018.) IV, 954. ἔπεμπε I, 164. πέμπον I, 720 III, 1173. πέμψεν II, 969. IV, 685. πέμπωμεν I, 676. πέμπε (imp.) I, 906. πέμπειν R. L. III, 601.
Πένθος II, 880. III, 675.
Πένομαι. πένονται II, 1015.
Πεπλήγω. πέπληγον I, 540.
Πέπλος. πέπλοιο IV, 1662. πέπλον III, 832. IV, 1. 423. 474. 749. 1314. 1351. πέπλοισι IV. 1294.
Πέπρωμαι. πέπρωται I, 444. 904. 1322. IV, 801. R. L. (ol. πέπρωτο) πέπρωτο IV, 532. πεπρωμένη II, 815. πεπρωμένον II, 116.

Πέπων. πέπον I, 1337. III, 485.
Πεϱ I, 59. (V. L. 767.) III, 61. Cum πα commut. III, 1250.
Περαίη I, 1112. περαίης II, 392. (ſpur. verſ. poſt 1117.) IV, 78. 848. περαίην I, 923. IV, 1213.
Περαιόθι, IV, 71.
Περαιόω. περαιώσεσθαι IV, 1636.
Περαιτέρω R. L. II, 425. add. III, 686.
Πέρας. περάτων II, 165.
Περάτηθεν IV, 54.
Περάτη. περάτης I, 1081. II, 1090.
Περάω. περόωσιν IV, 462. ἐπέρησαν IV, 304. 319. 654. 1003. περήσομεν II, 413. περήσεις III, 1072. περάσσῃ II, 606. (ol. περάσῃ) περάαν IV, 496. περῆσαι I, 440. II, 344. III, 388. IV, 257. 283. περόωντι IV, 530. περόωντες IV, 647. 1557. περόωντας IV, 786. περήσας IV, 457.
Πέρην II, 532. (ſed vid. Var. lect.)
Πέρθω. πέρθεσκον I, 800. πέρθοντο II, 138.
Περὶ et πέρι paſſim. I, 65. 101. III, 585. 1020. IV, 440. R. L. III, 291. Var. lect. II, 217. Cum παρὰ commut. II, 1190. A verbo male ſeparatum II, 1205. περὶ undique IV, 955. et paſſim.
Περιάγνυμαι. περιάγνυται II, 791.
Περίαλλα II, 217. III, 529.
Περιβάλλω. περιβάλλετο I, 371.
(Περιβληχρὸν IV, 621. V. L. nunc περὶ βληχρόν.)
Περιβλύω. περιβλύει IV, 788.
Περιβρομέω. περιβρομέουσι I, 879. περιβρομέεσκον IV, 17.
Περιγηθής. περιγηθέος III, 814. περιγηθέες IV, 572. 888.
Περιγνάμπτω. περιγνάμψαντι II, 364. περιγνάμψαντες II, 560.
Περιδαίομαι IV, 58.
Περιδείδω. περιδείσαντες IV, 1650. (ol. περιδδείσ.) περιδείδια R. L. II, 1205.
Περίδρομος III, 1085.
Περίειμι II, 58. III, 408. περίειτο III, 54.
Περιέχω. περίσχετο III, 706. περισχομένη III, 95. IV, 82.
Περιηγής. περιηγεῖ IV, 950. περιηγέα I, 559. II, 994. III, 1032. 1365. περιηγέες III, 138.
Περιθαμβέες II, 1160. IV, 1528.
Περιθαρσής. περιθαρσέα I, 195. περιθαρσέες I, 152.
Περικαλλής. περικαλλέα III, 842. περικαλλὲς III, 132.
Περικαταβάλλω. περικάββαλεν III, 707. (ol. περικάββαλον.)
Περικαταπίπτω. περικάππεσε II, 831. III, 543.
Περικατατίθημι. περικάτθετο III, 156.
Περικλαδής. περικλαδέος IV, 216.
Περικλεὲς I, 1069. 1322. III, 330.
Περικλύμενος I, 156.
Περικτίονες III, 1090. περικτιόνων I, 982. II, 7. περικτιόνεσσιν I, 943.
Περικτίται II, 450.
Περιμήκης. περιμήκεος II, 1056. περιμήκεα IV, 127. 223. 1632. περιμήκεες III, 70.
Περιναιέται I, 1149. 1222. II, 186. IV, 405. 470.
Περιναιετάοντες I. 229. 941. II, 909.
Πέριξ I, 1097. II, 204. 571. III, 1214. 1291. IV, 272. 281. 1520.
Περιπέλομαι. περιέπλεο III, 130. περιπλομένας III, 1150.
Περίπλεον I, 858.
Περιπολλὸν II, 437. 472. III, 427. (ubi nunc περὶ πολλόν.)
Περιπρὸ II, 867.
Περιπτύξαι IV, 155.
Περίπυστος IV, 213.
Περιρρήδην IV, 1581. (ol. περιῤῥήδην.)
Περιρρηδὴς I, 431. (ol. περιῤῥηδής)
Περισκοπέω. περισκοπέων IV, 1265.
Περισσὸν II, 627.

Περιςαδὸν II, 206. III, 416.
Περισχίζω. περισχίζονται II, 360.
Περιτίω. περιτίεται III, 74.
Περιτρέφω περιτέτροφε II, 738.
Περιτρέχω. περιδέδρομεν III, 676.
Περιτριβὴς, περιτριβέας I, 1175.
Περιτροπάδην II, 143.
Περίτροχος. περίτροχον III, 1229.
Περιφείδομαι. περιφείσατο I, 620.
Περιφραδέως I, 394. III, 947.
Περιωπή. περιωπῆς IV, 908.
Περιώσιος. περιώσιον I, 466. 590. 1307. II, 434. 865. 1064. III, 334. IV, 1430. 1554. περιώσια II, 394. III, 1326. IV, 554.
Περκώπη. Περκώπην I, 932. (ol. Περκώτην).
Περκώσιος. Περκωσίη I, 975.
Περονάω. περονήσατο I, 722.
Περόνη. περόνησι I, 567. II, 33. III. 833.
Περσεὺς IV, 1513.
Πέρση. Πέρσης IV, 591.
Περσηΐς. Περσηΐδος III, 478. IV, 1020. Περσηΐδα III, 1035. Περσηΐ III, 467.
Πέσσω I, 283.
Πέταλον. πετάλοισιν III, 220.
Πετάω. πέπταται I, 1036. πέπταται IV, 636. πεπτάμενον II, 405. 1147. 1272. πεπταμένων II, 903. (ubi Br. πεπταμένοις) πεπταμένοισιν IV, 299. 1229. 1623.
Πετραῖος. πετραίῳ IV, 1679. πετραίῃ IV, 1456. πετραίην IV, 1416. πετραίης II, 705. (ol. πετραίῃ).
Πέτρη I, 741. 1019. II, 1212. III, 1294. IV, 922. 1444. πέτρης I, 880. 913. 990. 1109. II, 134. 598. III, 227. IV, 926. 1298. 1448. πέτρῃ II, 131. πέτρην I, 216. III, 1244. πέτραν II, 604. 730. IV, 823. 924. πετράων II, 330. 340. 346. 553. 577. 587. 892. 1192. IV, 955. 1254. 1658 πέτρας IV, 944. πέτρῃσιν II, 736. πέτρας I, 2. 26. 995. II, 317. 412. 420. 558. 616. 644. 770. IV, 304. 787. 860. 963. 1002. 1639. 1706.
Πέτρος. πέτρον III, 1365.
Πεύθομαι. πεύθετο I, 981. πευθόμεθα I, 123. πεύθοντο I, 983. πεπύθοιτο IV, 1469. πευθόμενοι II, 186. R. L. IV. 1500. πευθομένοις IV, 263. πευσόμενος IV, 531.
Πεύκη IV, 1609. 1682. πεύκην IV, 223. πεύκαι III, 1375.
Πῆ II, 889. III, 546. IV, 1570.
Πηγὴ II, 975. πηγῆς III, 882. πηγαὶ IV, 286. Πηγέων I, 1243. πηγῆσιν I, 117. πηγὰς I, 1722.
Πήγνυμι. πῆξε IV, 1094. ἔπηξεν III, 1286. ἔπηξαν III, 22. πῆξας III, 422. IV, 696. πάγη III, 965.
Πηγυλὶς II, 737.
Πηδάλιον. πηδαλίοιο IV, 931. πηδάλια I, 562.
Πηδός. πηδοῖσιν IV, 200.
Πηλείδης. Πηλείδην I, 558.
Πηλεὺς I, 94. 1042. II, 829. 1219. III, 504. IV, 494. 1368. Πηλῆος IV, 853. Πηλῆϊ IV, 816. Πηλῆα II, 868.
Πήληξ II, 920. πήληκα III, 1281. 1322.
Πηλιὰς I, 386. 525. Πηλιάδος II, 1190. Πηλιάδες I, 550. Πηλιάδας I, 581.
Πήλιον. Πηλίη I, 520.
Πῆμα I, 468. 809. II, 138. IV, 4. 63. 445. πήματος III, 773. πήματι II, 858. πήματα I, 298. 682. II, 179. 454. IV, 1091.
Πημαίνω. πημανθῆναι II, 1260. πημανθέντας IV, 560.
Πηνειός. Πηνειοῖο I, 48.
Πηοσύνη I, 48.
Πηρὼ I, 119.
Πηχύϊον I, 379. III, 854. 1207. IV, 1510.
Πηχύνω. πηχύνασα IV, 972.
Πῆχυς. πῆχυν I, 744. 1237. II, 93. πήχεϊ II, 268.

Πῖαρ IV, 1133.

Πίδαξ. πίδακι IV, 1456. πίδακα IV, 1394. 1451.

Πιέζω. πιέσας III, 1335.

Πίειρα IV, 983.

Πιερίηθεν I, 31.

Πιέριος. Πιερίη I, 34.

Πιερίς. Πιερίδων IV, 1382.

Πικρός. πικρὸν IV, 1104. πικρὴ II, 232. IV, 1167. πικρότατον II, 222.

Πιλέω. πιληθεῖσα IV, 678.

Πίλναμαι. πίλναται IV, 952.

Πιμπληΐς. Πιμπληΐδος I, 25.

Πίμπρημι. πιμπρᾶται III, 1301.

Πινόεις. πινόεν II, 30.

Πινυτός. πινυτὴ IV, 65.

Πῖνος. πίνῳ II, 200.

Πίνω. πῖνε I, 472. πίεν IV, 1448.

Πίπτω. πίπτεν I, 758. πίπτον III, 1375. 1393. πέσεν I, 566. 1029. 1169. 1284. II, 827. 1037. 1046. III, 962. IV, 216. 598. πέσον I, 1051. ἔπεσον I, 506. IV, 1018. πεσέειν IV, 388. πεσεῖν IV, 393. πίπτοντα II, 128. πεσὼν I, 428. πεσόντος III, 1359. πεσοῦσα I, 1028. πεσόντες II, 860. 1013. IV, 1292. πεπτηῶτα I, 1056. II, 832. πεπτηυῖαν II, 535. IV, 93. πεπτηότες IV, 1298. πεπτηότας IV, 1263. πεπτηῶτας III, 321. 1311. πεπτηυῖαι IV, 1454.

(Πιρεσίαι. Πιρεσίας V. L. I, 37.)

Πίσσα I, 1266. III, 1218. R. L.

Πίσυνος I, 1198. III, 181. IV. 1466. πίσυνοι I, 1156. II, 559. 902.

Πίσυρες I, 671. II, 1111. III, 222. 1367.

Πιτύεια IV, 564. Πιτύειαν I, 933.

Πιφαύσκω. πιφαύσκων I, 685. πιφαύσκετο III, 606. πιφαυσκόμενος III, 1165. IV, 1346. πιφαυσκομένη I, 1097.

Πίων. πίονας II, 810. Cf. Πίειρα.

Πλαγκτός. πλαγκτῆς. III, 42. Πλαγκταὶ IV, 860. 924. Πλαγκτῇσιν IV, 932. 939. Πλαγκτὰς IV, 786.

Πλαδαρός. πλαδαροῖσι III, 1398.

Πλαδάω. πλαδόωσαν II, 662.

Πλάζομαι. πλαζόμεθα II, 542. πλάζοιτο I, 1137. πλάζεσθαι III, 1120. πλάγξασθαι III, 261. πλαζόμενοι I, 22. IV, 1321. 1396. πλαγχθέντας I, 1097.

Πλατάγη. πλατάγην II, 1056.

Πλαταμών. πλαταμῶνι I, 365.

Πλατάνιστοι II, 733.

Πλατὺς II, 579. πλατὺν I, 429. 631. 1198. 1268. πλατὺ II, 822.

Πλεῖον I, 472. II, 343. IV, 864. Cf. Πλέων.

Πλεῖστος. πλείστοιο II, 711. πλεῖστοι I, 231. πλεῖστα II, 471.

Πλέκω. πλέξασθαι III, 47.

Πλέων. πλεόνεσσιν IV, 339. πλέον II, 888.

Πλευρά. πλευραῖς I, 946.

Πλευρόν. πλευροῖς III, 1395.

Πληγάδες. Πληγάσι II, 596. Πληγάδας II, 645.

Πληθὺς I, 239. IV, 688. πληθὺν I, 310. IV, 332. 336. 998.

Πλήθω. πλήθοντος III, 67. πλήθοντας IV, 1778. πλῆθοντο III, 1392. IV, 574.

Πληϊάδες. Πληϊάδεσσιν III, 226.

Πλημμυρὶς II, 576. IV, 1241. 1269.

Πλημμύρω. πλήμμυρον IV, 706.

Πλῆμι (impleo.) πλῆτο I, 697. 1052. IV, 17. (quo loco vulgo πλῆντο.)

Πλήμνη. πλήμνῃσι I, 757.

Πλήσσω. πλῆξεν I, 428. 1033. II, 107. 1046. IV, 469.

Πλόκαμος. πλόκαμον IV, 28. πλοκάμοισι II, 707. πλοκάμους III, 47. IV, 19. 671.

Πλόκος. πλόκον IV, 30.

Πλόος IV, 259. 366. 1570. 1582. πλόου II, 1196. IV, 578. πλόον I, 108. II, 421. 775. 903. 1032. IV, 254. 497.
Πλοχμοὶ II, 677.
Πλωάδες. πλωάδας II, 1053. (ol. πλωΐδας.)
Πλωτός. πλωτῆς IV, 232. πλωτῆσι II, 285. πλωτὰς II, 297.
Πλώω. πλώετε II, 348. πλώουσιν IV, 525.
Πνοιὴ III, 343. IV, R. L. 609. πνοιῆς V. L. IV, 286. πνοιῇ I, 652. 1308. II, 168. 725. 934. IV, V. L. 609. 877. 1225. 1368. 1624. πνοιαὶ I, 1274. II, 993. IV, 301. πνοιῆς I, 600. 1013. πνοιῇσιν I, 223. 586. II, 742. 1103. III, 972. IV, 221. 443. πνοιὰς R. L. IV, 286.
Ποδηνεκὲς I, 324.
Ποδώκης. ποδωκειέστατον I, 180.
Πόθεν II, 824. III, 262.
Ποθὴ I, 1320.
Πόθι I, 242. II, 477. 881. 1138. (ubi Br. ὁππόθι) III, 225. 1061. IV, 275. V. L. 319. 1251.
Πόθος IV, 619. R. L. 1147. πόθοιο III, 33. πόθῳ I, 286. III, 86. 751. πόθον III, 262. IV, V. L. 1147.
Ποιέω. ποίεον IV, 1716. ποίησε II, 522. III, 133. 1088. ποίησαν II, 386. ποιήσατο I, 1324. II, 508. III, 576. ποιήσαντο I, 1352. II, 597. ποίησαι IV, 90.
Ποίη. ποίης I, 576. 1143. III, 898. IV, 1424. ποίην IV, 1424.
Ποιήεις. ποιήεντα IV, 115.
Ποικίλα IV, 1144.
Ποιμαίνω. ποιμαίνουσιν II, 1004. ποιμαίνεσκεν IV, 970. ποιμαίνουσαν II, 503.
Ποιμένες IV, 317.
Ποίμνη. ποίμνης III, 1199. ποίμνησιν I, 1246. ποίμνας II, 1004.
Ποίμνηθεν II, 491.
Ποινή. ποινὰς III, 338.
Ποῖον II, 1093. III, 780.
Ποιπνύω. ποίπνυον IV, 1399.
Πολέες, πολεῖς. v. Πολύς.
Πολεμήϊα IV, 1180.
Πολεμίζω. πολέμιζε I, 43. πολέμιζον II, 758.
Πόλεμος. πολέμου I, 1218. πολέμοιο I, 160. 1052. II, 910. 1224. III, 1259. 1386. IV, 1008. 1281. R. L. πόλεμόνδε II, 919.
Πολίζω. πόλισσεν I, 178. πολίσσαι III, 1095. πολίσσας IV, 1472. πολισσάμενος I, 1346.
Πολιήοχος. πολιηόχου I, 312.
Πολιήτιδες. πολιήτιδας I, 867.
Πολιός. πολιῷ I, 454. πολιοῖο I, 1006. III, 275. πολιῇ I, 554. πολιὴν I, 270. πολιοί II, 124. πολιῇσιν IV, 1266. (ol. πολιοῖσιν.)
Πόλις I, 1052. III, 792. 894. 1091. IV, 997. πόλιος III, 887. πόληος I, 317. 321. 781. 833. III, 1237. IV, 1028. πόλιν I, 411. II, 654. (Br. πτόλιν.) 1166. 1188. III, 213. 265. 1154. IV, 348. 535. πόλεις III, 1088. πόληες II, 373. πολίων I, 894. πόλιας I, 982.
Πολισσοῦχος. πολισσοῦχον II, 846.
Πολλάκι III, 188. 685.
Πολλὸς I, 760. III, 1352. Reliq. v. ſub Πολύς.
Πόλοι III, 161.
Πολυβενθής. πολυβενθέος IV, 599. (Codd. πολυανθέος.)
Πολυδάκρυον II, 916.
Πολυδεύκης. Πολυδεύκεος II, [illegible] Πολυδεύκεα I, 146. II, 2[illegible] 756. IV, 588.
Πολυηχής. πολυηχέος IV, 609. πολυηχέα IV, 963.
Πολυθαρσής. πολυθαρσέος II, 912.
Πολυκερδής. πολυκερδέος III, 1364.
Πολυκηδής. πολυκηδέος I, 16. IV, 734. πολυκηδέα IV, 1073.

Πολύκλαυτος. πολυκλαύτους III, 777.
Πολύκλυστος. πολυκλύστους I, 597.
Πολύκμητος. πολυκμήτοιο IV, 1133. πολυκμήτους IV, 1189.
Πολύκνισσος. πολυκνίσσου III, 880.
Πολυλήϊος I, 580. IV, 267. πολυλήϊου I, 937. πολυλήϊοι I, 51. II, 507.
Πολύμυστις. πολυμήτιος I, 851.
Πολυξῶ I, 668.
Πολυπήμων. πολυπήμονι IV, 228. 1044. R. L. II, 673.
Πολυπίδακες. πολυπίδακας III, 883.
Πολυπότνια IV, 1069. πολυπότνιαν I, 1125. 1151.
Πολύπρεμνος. πολυπρέμνοιο IV, 161.
Πολύρηνες II, 377. (ubi ol. πολύῤῥηνες.)
Πολύρινος. πολύρινον III, 1231. (ol. πολύῤῥ.)
Πολὺς II, 364. IV, 105. πολέος I, 289. II, 365. III, 1359. πολὺν III, 424. πολλὴ II, 565. IV, 1525. πολλὴν I, 286. πολὺ II, 338. III, 798. πολλὸν I, 316. 661. II, 285. 322. 552. 585. 863. III, 166. 313. 705. 1065. IV, 31. 131. 160. V. L. 333. 355. 536. 573. 595. 948. 1269. 1427. πολλοὶ III, 1396. IV, 1178. πολέες I, 751. II, 883. 982. III, 564. πολεῖς I, 261. 1039. II, 888. πολέων I, 1127. II, 454. IV, 901. 1336. πολλοῖς I, 1190. πολέσιν IV, 427. πολέεσσιν I, 273. II, 1028. 1218. III, 900. IV, 993. πολέας II, 7. 357. III, 21. (ubi nunc πολλας) 1056. 1382. πολλαὶ III, 200. 235. 1092. πολλῶν III, 333. πολλὰ I, 248. 458. 555. 679. 729. 846. 1132. 1176. II, 64. 127. 541. 697. 711. 1111. III, 348. 451. 752. 802. 1263. IV, 422. 1011. 1012. 1081. 1219. 1220. 1556. 1704. 1705. Cf. Πουλύς.
Πολύσκιον IV. 166.
Πολύστονος. πολύστονον II, 1258. III, 279. IV, 65.
Πολύτροπος. πολύτροπον III, 600.
Πολυφάρμακος. πολυφαρμάκου IV, 1677. πολυφάρμακον III, 27.
Πολύφημος I, 40. 179. 1241. 1347. Πολύφημον I, 1321. IV, 1470.
Πολυφράδμων I, 1311.
Πομπή. πομπῇ III, 1181.
Πομπῆες II, 422.
(Πομπήμων. πομπήμονι V: L. II, 673.)
Πονέω. πονέονται II, 667. πονέοντο I, 1185. III, 1331. πεπονήμεθα II, 1022. πεπόνητο I, 752. II, 263. πονήσατο IV, 718. πονέεσθε (imp.) II, 335. πονέεσθαι I, 1348. III, 624. πονεύμενοι I, 731.
Πόνος I, 246. III, 1401. πόνοιο III, 434. 509. πόνον II, 651.
Πόντιον I, 991.
Πόντος I, 1169. II, 566. 579. 971. III, 166. 1370. IV, 32. 929. πόντου I, 182. 541. 922. II, 346. 418. 1248. 1263. IV, 214. 291. 318. 865. 946. 1558. πόντοιο I, 2. II, 271. 741. III, 1113. IV, 304. 308. 570. 843. 1002. 1269. 1573. πόντῳ I, 16. 595. II, 1126. 1192. III, 744. IV, 771. 913. 1091. 1707. πόντον I, 424. 549. 631. 1155. II, 152. 330. 413. 540. 684. 984. 1103. 1116. III, 1066. IV, 198. 225. 238. 363. 878. 1321. 1572. 1750.
Πόποι III, 558. IV, 1458. 1749.
Πορθμός. πορθμοῖο IV, 982.
Πόρος. πόρου II, 549. πόροι II, 982. πόροιο IV, 1079. πό-

ρου I, 27. 361. 986. IV, 534. 586. 1538. (ubi ol. πόρον) 1556.

Πορσαίνω. πορσαίνεσκον R. L. IV, 897. πορσανέεις III, 1129. πορσανέουσιν III, 1124. πορσαίνουσαν IV, 1107. 1119. πορσαίνοντες II, 719. (codd. πορσύνοντες)

Πορσύνω. πόρσυνε IV, 549. πόρσυνον IV, 711. 967. πορσύνεσκεν V. L. IV, 897. πορσύνωμεν II, 1051. πορσύνουσαι III, 840. πορσύνετο I, 802. πορσύνωνται I, 909.

Πόρτις. πόρτιν IV, 1186.

Πορφύρεος II, 204. πορφυρέοιο IV, 915. 1661. πορφύρεον I, 1328. IV, 424. πορφυρέη I, 728. πορφυρέην I, 722. πορφυρέαις I, 438.

Πορφύρω. πόρφυρεν III, 397. πορφύρεσκεν I, 461. πορφύρων II, 546. III, 1406. πορφύροντα I, 935. πορφύρουσα III, 456. 1161. πορφύρουσαν IV, 668. πορφύρουσαι III, 23.

Πόρω. πορε I, 88. 643. II, 433. 482. 698. 1184. III, 1176. 1184. 1226. IV, 529. 653. 1140. 1643. 1754. ἔπορεν III, 1188. IV, 427. πόρον IV, 422. πόροι II, 441. πόρωμεν I, 657. III, 910. πορεῖν III, 148. IV, 590.

Ποσειδάων I, 158. III, 1240. IV, 567. 1559. Ποσειδάωνος I, 185. 951. 1158. IV, 1326. 1356. 1370. 1621. Ποσειδάωνι I, 13. 136. 180. II, 3. 867.

Ποσιδήιον I, 1279.

Πόσις III, 37. πόσιος I, 1064. IV, 1064. 1108. πόσιν I, 1325. II, 198. III, 280. 314. 656. 836. 1107. IV, 805. 814. 1026. 1644.

Ποταμηΐδες III, 1219. (Codd. ποταμητίδες.)

Ποταμὸς IV, 269. 282. ποταμοῦ I, 1115. II, 515. 722. 743. 937. IV, 133. 211. 218. 337. 506. 1149. ποταμοῖο I, 217. 596. 1346. II, 366. 402. 658. 818. 823. 904. 1267. III, 569. 877. 1030. 1203. 1277. 1348. IV, 67. 130. 198. 227. 245. 329. 516. 544. 975. 1302. ποταμῷ II, [illegible]. III, 57. 168. ποταμὸν I[illegible] 349. 650. 909. 953. 963. 12[illegible]3. IV, 305. ποταμοὶ I, [illegible]01. ποταμῶν I, 27. 1160. [illegible]I, 972. III, 165. ποταμοὺς II[illegible] 532.

Ποτὲ I, 770. II, 236. 966. 1006. 1175. III, 190. 309. 597. 735. IV, R. [illegible] 319. passim. cum ποτὶ commut. IV, 1228.

Ποτέομαι. ποτέονται II, 227. πεπότητο I, 1097. R. L. (ol. πεπότηνται.) III, 447. 684. 1151. πεποτημένος II, 1043. IV, 603. πεποτημέναι I, 882. Add. Πτῆμι.

Ποτής. ποτῆτος II, 307. ποτῆτι III, 301.

Ποτητὸν IV, 1240.

Ποτὶ I, 23. 177. III, R. L. 225. IV, 311. Cf. Προτί.

Ποτιδέχομαι. ποτιδέγμενοι IV, 1282.

Ποτιδόρπιον I, 1209.

Ποτιμυθέομαι. ποτιμυθήσαιτο V. L. III, 1011.

Ποτίσχομαι. ποτισχομένη III, 150.

Πότμος IV, 1503. πότμῳ III, 800. πότμον I, 446. 551. 792.

Πότνα III, 79. 467. IV, 1026. Cf. Ποτνία.

Ποτὸν I, 1149. ποτοῖο II, 862. IV, 619.

Ποῦ I, 9[illegible]. 998. 1037. 1140. R. L. II, 1250.

Ποῦ passim. ποῦ et πῆ commut. II, 886.

Πουλὺς IV, 276. πουλὺν II, 479. 944. III, 211. πουλὺ II, 351. 902. Cf. Πολύς.

Πούς. ποδὸς III, 955. IV, 1519. ποδὶ II, 106. III, 1309. 1335. IV, 1166. 1446. πόδα I, V. L. 204. III, 1309. πόδε R. L. I, 204. πόδες III, 651. 1222. IV, 66. 1121. ποδῶν I, 219. II, 52. III, 22. 254. 422. 1039. 1063. IV, 17[illegible] πόδεσσιν I, 385. 539. 669. [illegible], 91. 538. III, 379. 1152. IV, 43. 17[illegible]1. ποσσὶν I, 9. 533. [illegible]4. 1142. II, 61. 679. I[illegible], [illegible]385. IV, 1465. 1686. πόδας I, 183. 555. 1010. II, 428. 5[illegible]8. 932. III, 965. IV, 79. 1368. 1377. 1483.

Πραπίδες, πραπίδεσσιν III, 765.

Πρέμνον II, 479. πρέμνῳ III, 157.

Πρέσβειρα I[illegible], [illegible]00.

Πρεσβύτατος I, 157.

Πρήθω. πρήθοντος IV, 1537. ubi ol. πρήσσοντος. πρήσοντα IV, 819. (ol. πρήσσοντα.)

Πρηνὴς III, 655. πρηνεῖς III, 1394.

Πρήσσω. πρήσσει I, 1267.

Πρηΰνω. πρηΰνας III, 190.

Πρηΰτατος. πρηΰτατε II, 937.

Πρὶν I, 41. 352. 497. (cum artic.) 1340. II, 236. 251. 336. 458. 754. III, 339. 374. 420.

Πρίολας. Πριόλαο II, 780.

Πρίω. πρῖεν IV, 1671.

Πρὸ I, 1246. II, 809. 1043. paſſim.

Προαλὲς R. L. III, 73.

Προβαθὺς IV, 283.

Προβαίνω. προὔβαινεν I, 809. III, 686.

Προβάλλω. προβάλησι III, 1082.

Προβλὴς II, 354. προβ[illegible]ῆτος IV, 1681. προβλῆτι II, 3[illegible].

Προγενέστερος I, 165. III, [illegible]19.

Προγίνομαι. προγένοντο III, 1292.

Προδαῆναι I, 106. προδαέντες IV, 638.

Πρόδ[illegible] προδόμου R. L. III, 278. προδόμῳ III, 648. 839. IV, 471.

Προείδω. προϊδὼν IV, 128.

Προέχω. προὔχοντος IV, 1583. 1626. προὔχοντα I, 379. προὔχουσαν I, 925. προὔχοντο I, 513. προσχόμενος II, 120. προσχομένη IV, 1662. προσχόμενοι IV, 202. Cf. Προΐσχομαι.

Προθέω. προθέοντος I, 314.

Προθορὼν III, V. L. 1280. προθοροῦσα IV, 641.

Προϊάλλω. προΐαλλε III, 572. IV, 1672. προΐαλλον II, 530.

Προΐημι. προέηκε I, 97. 258. II, 567. προέηκαν I, 589. 640.

Προΐσχομαι. προΐσχετο IV, 1553.

Προῖτος. Προίτου I, 136.

Πρόκα I, 688.

Προκυλίνδω. προκυλίνδεται IV, 610.

Προλείπω. προλιπὼν I, 57. 1266.

Πρόμαλοι R. L. III, 201. ubi V. L. πρόμαδοι.

Προμεθίημι. προμεθέντες R. L. II, 329.

Προμεύς. Προμέα I, 1044.

Προμήθειον III, 845.

Προμηθεὺς II, 1251. III, 1086. Προμηθέος II, 1259. Προμηθῆος III, 853.

Προμολέω. προμολόντες IV, 523. προμολοῦσαν II, 966.

Προμολή. προμολῇ I, 1174. προμολῇσι I, 260. 320. III, 215. 1161.

Πρόμος II, 21. πρόμον I, 713. 1047. II, 752.

Πρόξ. πρόκας II, 279.

Πρόπαν II, 947.

Πρόπαρ I, 455. IV, 1288.

Προπάροιθε I, 215. 753. II, 68. 170. 527. 860. III, 47. 254. 317. 377. 469. 827. 964. IV, 482. 935. 1477.

Πρόπολοι IV, 711.

Προποντίς. Προποντίδος I, 936. 983.

Προπρὸ III, 453. 1013. IV, 1235.
Προπροβιαζόμενοι I, 386.
Προπροκυλίνδην II, 595.
Προρέω. προρέεσκε III, 225.
Πρὸς passim. III, 985.
Προσειπεῖν. προσέειπεν I, 294. 835. R. L. 864. 899. 1336. II, 419. 437. 443. 621. 868. 885. 1141. III, 17. 55. 101. 107. 128. 319. 400. 1119. IV, 82. 394. 1114. 1563. προσέειπον IV, 1317.
Προσεννέπω. προσέννεπεν I, 711. 792. III, 51. 78. 433. 474. 710.
Προσλέγομαι. προσελέξατο III, 428. IV, 833.
Προσφωνέω. προσεφώνεεν III, 1067.
Πρόσθε II, 313. 328. III, 1296.
Πρόσθεν I, 18. 624. II, 451. III, 577. 612. IV, 1359.
Προσκηδής. προσκηδέος III, 588. προσκηδέες IV, 717.
Προσπτύσσομαι. προσπτύσσετο IV, 1072. προσπτύξατο I, 1331. III, 1025. 1104. IV, 94. προσπτύξομαι III, 782.
Προσφύω. προσφὺς I, 1200.
Πρόσω IV, 1268.
Προτέμνω. προτέμωνται III, 1387.
Προτενὲς I, 756.
Προτερηγενής. προτερηγενέων IV, 268.
Πρότερος. προτέρω I, 987. προτέρη III, 11. προτέρης R. L. IV, 676. προτέρων III, 919. IV, 985. προτέροισι II, 501. III, 125. 1313. προτέρους IV, 676. V. L.
Προτέρω I, 62. 374. R. L. 492. 919. II, 537. 864. 915. 1043. III, 327. 1271. IV, 964. 1225.
Προτέρωσε I, 306. 391. V. L. 492. 964. 1014. 1241. II, 369. 392. 552. 619. R. L. 940. III, 1288. IV, 498. 1377. 1610.
Προτὶ I, 774.
Προτιβάλλομαι IV, 1046.
Προτίθημι. πρόθεσαν III, 627. προτεθείμεθα I, 421.
Προτιμυθέομαι. προτιμυθήσαιτο III, 934. R. L. 1011. προτιμυθήσασθαι I, 876. III, 923.
Προτιόσσομαι I, 895. II, 889. IV, 1372. προτιόσσεται III, 552.
Πρόγονοι. προγόνων I, 1204. προγόνοισι II, 564.
Προτύπτω. πρότυψεν I, 953. πρότυψαν III, 1397.
Προφαίνομαι. προὐφαίνετο II, 1113. IV, 922. προφανέντι I, 786.
Πρόφασις. πρόφασιν I, 1218.
Προφερής. προφερέστερον III, 730. προφερέστατος III, 465. προφερεστάτη I, 113. προφερέστατοι II, 209.
Προφέρων V. L. IV, 370. (nunc πρόφρων) προφέροντος III, 380. προφέρουσα III, 1115.
Προφεύγω. προφυγὼν III, 1008. προφυγοῦσαν II, 414.
Προφθάνω. προφθάμενος IV, 913.
Προφράζω. προπεφραδμένον III, 1315.
Πρόφρων I, 771. 898. II, 257. III, 131. 1071. IV, 121. R. L. 370. 919. 1562. πρόφρονες III, 393.
Προφρονέως II, 800. III, 1189.
Προχέω. προχέουσιν IV, 135. 606. προχέοντο I, 635. 883.
Πρόχνυ I, 1118. II, 249.
Προχοαὶ II, 743. IV, 312. προχοαῖς II, 970. προχοῆς IV, 617. προχοῇσιν I, 11. 456. 1321. III, 67. IV, 132. 271. προχοὰς I, 1165. 178. II, 356. 402. 652. 789. 904. IV, 599.
Πρόχυσις. πρόχυσιν II, 964.
Προχύται. προχύτας I, 425.
Πρύμναια IV, 208.

Πρύμνη. πρύμνης II, 875. IV, 1596. 1602. πρύμνη IV, 188.

Πρυμνήθεν II, 586.

Πρυμνήσια I, 912. 965. II, 160. III, 1278. IV, 244. 840. 857.

Πρυμνόθεν IV, 911. 1686.

Πρωθήβης I, 13[illegible]

Πρώρα. πρώρης II, 556. πρώραν I, 372.

Πρῶτος I, 363. II, 102. III, 1088. 1089. πρῶτον I, 288. 503. 723. II, 126. III, 1230. IV, 116. πρώ[illegible]ν IV, 773. πρώτησι I, 128. [illegible]6. III, 163. IV, 1420. πρῶ[illegible] I, 23. 268. 395. 1212. II, 3[illegible]. 420. III, 579. IV, 436. 704. 867. 1080. 1508. 1685. πρωτίστην I, 422.

ΠρωτοΦυὲς III, 85[illegible]

Πτελέ[illegible] IV, [illegible]7.

Πτερόεις IV, 23. πτερόεντι II, 600. πτερόεν II, 1039.

Πτερὸν II, 1037. πτερὰ II, 572. 1089. III, 930. IV, 601. 771.

Πτέρυξ. πτέρυγος IV, 931. πτερύγεσσιν II, 300. 330. 561. 935. 1255. IV, 758. 1465. πτέρυγας I, 220. II, 1036.

Πτῆμι. ἔπτατο II, 564. πταμένη II, 337. Cf. Ἵπταμαι. Ποτέομαι.

Πτήσσω. πτήσσοντας III, 571.

Πτοιέω. ἐπτοίησεν I, 1232. ἐπτοίητο IV, 664.

Πτολεμήϊα III, 562. Cf. Πολεμήϊα.

Πτολεμίζω. πτολέμιζε III, V. L. 1234. πτολεμίζειν III, 562. add. Πολεμίζω.

Πτόλεμος. πτολέμοιο I, 971. IV, V. L. 1281. πτολέμοισιν I, 467. Cf. Πόλ[illegible]

Πτολίεθρον I, 186. [illegible]8. 825. 1316. II, 760. 1144. [illegible]I, 824. 1405.

Πτόλις III, V. L. 1091. πτόλιν I, 247. 653. 838. II, 459. 890. 1094. 1269. III, 573. 621. 679. 749. IV, 1068. 1174. 1281. Cf. Πόλις.

Πτόρθος. πτόρθοισι III, 1215.

Πτύξ. πτύχα IV, 1661. πτύχας II, 992. III, 113.

Πτύω. ἔπτυσε IV, 478.

Πυγμαχέω. πυγμαχέοντα II, 783.

Πυγμαχίη. πυγμαχίης II, 7. πυγμαχίη II, 16. 148. πυγμαχίην II, 77.

Πυθμήν. πυθμένι IV, 946.

Πύθω. πύθεσκε IV, 1530. πυθομένοισιν IV, 1405. (πυθόμενοι V. L. IV, 1500. nunc πευθόμενοι)

Πυθὼ I, 308. IV, 530. Πυθοῖ I, 413. 418. 536. IV, 1704.

Πυθῶδε I, 209.

Πύκα I, 434.

Πυκινός. πυκινοῖο II, 72. πυκινȣ̃ R. L. IV, 464. πυκινῷ II, 325. πυκινὸν III, 599. IV, 1111. 1200. πυκινὴ III, 30. πυκινῆς IV, V. L. 492. πυκινὴν I, 766. II, 1083. R. L. IV, 492. πυκινοῖσιν II, 462. III, 6. 486. 946. πυκιναὶ III, 289. IV, 1018. πυκινὰ II, 1089.

Πυκνὰ III, 755. 822. IV, 18.

Πυλαωρὸς III, 747.

Πύλη. πύλαι IV, 630. πυλάων I, 844. πυλέων I, 634. 782. πύλας I, 786. 1051. III, 159. 216.

Πύλος. Πύλῳ I, 157.

Πύματον I, 1082.

Πῦρ III, 1210. 1301. IV, 489. πυρὸς I, 734. 1027. 1297. III, 43. 231. 531. 1292. 1319. 1327. IV, 17. 68. 301. 763. 787. 819. 834. 870. 1137. 1145. 1544. πυρὶ I, 244. III, 204. V. L. 273. 287. V. L. 291. 849. IV, 393.

Πύργος II, 382. 403. πύργον IV, 517. 1045. πύργοις I, 821.

II, 379. πύργων I, 659. 793. IV, 47. 1182. πύργους II, (Spur. verſ. poſt 381.) 1017.
Πυρηΐα I, 1184.
Πυριθαλπής. πυριθαλπέος V, 926.
Πυρκαϊή. πυρκαϊῆς III, 1038. πυρκαϊὴν III, 1034.
Πυρόεις III, 1377.
Πυροφόρος. πυροφόρους I, 628. 796.
Πυρσός. πυρσοῖο IV, 482.
Πω I, 973. IV, 37. paſſim.
Πως I, 171. II, 146. paſſim.
Πῶς I, 685. II, 416.
Ποτάομαι. ποτᾶτ' I, 1085.
Πῶυ IV, 486. πώεα II, 657. πώεσι I, 1340. IV, 1486.

Ρ.

Ῥα I, 125. 363. II, 912. paſſim. Cum artic. v. Ὅῤῥ', Τόῤῥ'. Cum ἄρα commut. I, 656. cum τε II, 717. cum γε III, 1060.
Ῥαδινός. ῥαδινῆς III, 106.
Ῥαίνω. ῥαῖνε IV, 158.
Ῥαιστὴρ III, 1254.
Ῥαιστήρια III, 790. 803. IV, 921.
Ῥαίω. ἔῤῥαισαν I, 617. ἐῤῥαίσθη I, 1034. ῥαισθείσης II, 1112.
Ῥᾷον R. L. II, 125.
Ῥαφαὶ III, 139.
Ῥέα III, 188. Cf. Ῥεῖα.
Ῥέα (nom. pr.) Ῥέῃ I, 506. Ῥείης I, 1139. 1151. II, 1237.
Ῥέεθρον. ῥεέθρῳ IV, 227. ῥέεθρα I, 9. 27. 596. 927. II, 724. 972. 1279. IV, 1302.
Ῥέζω. ῥέζομεν IV, 1082. ῥέζουσι II, 527. 1023. ῥέζε I, 14. IV, 702. ῥέζον II, 594. IV, 1719. ἔρεξε III, 189. IV, 1499. ἔῤῥεξεν II, 523. 1148. ἐρέξαμεν I, 662. ἔρεξαν I, 21. II, 145. IV, 475. 558. ῥέξω III, 711. ῥέξει R. L. IV, 1660. ῥέξομεν II, 688. ῥέξαιμεν IV, 1256. ῥέξοι V. L. IV, 1660. ῥέξειν II, 1020. IV, 1719. ῥέξαι II, 485. IV, 1594. ῥέξαντες I, 1186. II, 157. 1179.
Ῥέθος. ῥεθέων II, 68.
Ῥεῖα II, V. L. 225. IV, 684. Cf. Ῥέα.
Ῥέω. ῥέον [illegible], 222. ἔῤῥεεν III, 805. IV, 1513. 1703. ῥέε 887. II[illegible] 761. 1353. IV, 1680. ῥέῃ IV, 1284. ῥέοντας III, 532.
Ῥήβαιον. [illegible]βαίη II, 789.
Ῥήβας. Ῥή[illegible]αν II, 349. 650.
Ῥηγμίν. ῥ[illegible]μῖνι I, 1004. II, 532. ῥη[illegible]μῖνες IV, 1575. ῥηγμίνων IV, 1576. ῥηγμῖσι IV, 251. ῥηγμῖνας II, 348.
Ῥήγνυμι. ῥ[illegible]νύμενος IV, 1639. Cf. Ῥήσσω.
Ῥηΐδιος. ῥηϊδίη IV, 501. ῥηΐδιον II, 1210.
Ῥηϊδίως I, 155. 850. 893. III, 88.
Ῥηΐτερον I, 104. 629. 725.
Ῥηκτὸς III, 848.
Ῥῆνος. ῥήνεσσιν R. L. IV, 1497.
Ῥήσσω. ῥῆξεν II, 96. ῥήσσωσι I, 539. ἐῤῥάγη II, 1116. ῥηξαμένη IV, 28.
Ῥιγεδανὴ IV, 1343.
Ῥιγέω. v. Ἐῤῥίγω in Add.
Ῥίγιον III, 430. IV, 403.
Ῥίγιστος II, 215. ῥιγίστη II, 292.
Ῥίζα III, 857. ῥίζης III, 865. IV, 1642. ῥίζῃσιν II, 320. ῥίζας IV, 52.
Ῥίζηθεν III, 140[illegible].
Ῥιζόω. ἐῤῥίζωνται II, 731. III, 969. ἐῤῥίζωντο II, 1122. ἐῤῥίζωθεν II, 605.
Ῥικνός. [illegible]οῖς I, 198. ῥικνοῖσιν I, [illegible]69.
Ῥίμφα [illegible], 387. 1194. II, 1232. III, 1270. 1309. IV, 504. 776. 1367. 1707.
Ῥινὸς IV, 174. ῥινοὶ II, 201. ῥινοὺς II, 58.

Ῥίον R. L. I, 1224.
Ῥιπαῖος. Ῥιπαίοις IV, 287.
Ῥιπὴ I, 1016. ῥιπῆς II, 1231. III, 970. ῥιπὴν II, 935. ῥιπαὶ II, 1114. ῥιπῆσι IV, 851. 1685.
Ῥοδανός. Ῥοδανοῖο IV, 627.
Ῥόδεον. ῥοδέοιο III, 1020. V. L. nunc ῥοδέεσσαν.
Ῥοή. ῥοαὶ II, 366. ῥοάων III, 1348. ῥοῇσιν I, 57. 309. III, 1030. 1392. ῥοὰς II, 936.
Ῥόθιον. ῥοθίοιο I, 370. ῥόθια I, 541. ῥοθίοισι IV, 1111.
Ῥοιζέω. ῥοίζει IV, 129.
Ῥοῖζος. ῥοίζῳ II, 1253. IV, 138. 1543.
Ῥοιτειάς. Ῥοιτειάδος I, 929.
Ῥόμβος. ῥόμβῳ I, 1139.
Ῥόος I, 1115. II, 552. 571. 596. IV, 95. ῥόῳ I, 1234. IV, 611. ῥόον I, 217. 1208. V. L. 1224. II, 401. 515. 1267. IV, 134. 302. 311. 325. 596. 627. 634. 1417. ῥόοι III, 165.
Ῥόπαλον I, 532. 1206. ῥοπάλῳ I, 427. 1196. II, 150.
Ῥοχθέω. ῥόχθεον IV, 925.
Ῥύμβων. ῥύμβονες IV, 144.
Ῥυνδακίς. Ῥυνδακίδας I, 1165.
Ῥύσια I, 1351. 1357.
Ῥυτήρ. ῥυτῆρας III, 1237.
Ῥύω. ῥύετο IV, 1347. ῥύσομαι III, 63. ῥύεο IV, 1073. ῥύσασθε II, 218. IV, 83. ῥύσασθαι III, 906. IV, 1703. ῥυομένη I, 572. ῥυσόμεναι IV, 861. (ol. ῥυσσόμεναι.)
Ῥωγάς. ῥωγάδος IV, 1448.
Ῥώννυμι. ῥώοντο IV, 942. ἐῤῥώσαντο I, 385.
Ῥωχμός. ῥωχμοῖο IV, 1545.

Σ.

Σαγγάριος. Σαγγαρίοιο II, 722.
Σαίνω. σαίνεσιν III, 884. σαίνοντες I, 1145.
Σάκος I, 743. III, 1046. 1231. 1247. 1296. 1311. 1320. 1369. IV, 222. σάκεα I, 1136. σακέεσσι II, 1068. 1082. III, 1355.
Σαλαγκών. Σαλαγκῶνος IV, 337.
Σαλμωνίς. Σαλμωνίδος IV, 1693.
Σάλος. σάλε I, 1159.
Σανίς. σανίδεσσιν I, 787.
Σάπειρες II, 395. Σάπειρας II, 1245.
Σαρδόνιον IV, 633.
Σάρξ. σαρκὶ III, 857. σάρκα IV, 1521. σάρκας IV, 869. (ubi ol. σαρκὸς) 1530.
Σαρπηδόνιος. Σαρπηδονίην I, 216.
Σαυρομάται. Σαυρομάτας III, 353. 394.
Σαώζω, ἐσάωσα IV, 786. ἐσάωσεν III, 323. IV, 918. 1458. ἐσάωσαν II, 817. σαώσαις III, 1005. (ol. σαώσεις) σαωσέμεναι IV, 837. ἐσάωθεν III, 1127. σαωθεὶς III, 786.
Σβέννυμι. σβέσεν III, 1349. IV, 668. σβέσοι III, 644.
Σειρά, σειρῇσιν III, 202.
Σειρῆνες IV, 893. Σειρήνων IV, 914.
Σείριος II, 517. III, 957. Σειρίῳ II, 524.
Σείω, σεῖον I, 220. IV, 1055. σείετο II, 680. III, 864. ἐσσείοντο II, 1071. σειόμεναι II, 597. σεισάμενος IV, 1367.
Σέλας I, 436. III, 231. 293. 1216. 1292. 1327. IV, 68. 170. 482. 808. 1542.
Σεληναίη I, 500. 1232. σεληναίης IV, 264. σεληναίην IV, 167.
Σερβωνίς. Σερβωνίδος II, 1217.
Σεύω. σεύεν II, 620. σεύατο II, 540. IV, 849. ἐσσεύοντο II, 121. 268. III, 885. ἔσσυτο I, 1265. II, 593. 600. 830. 1239. III, 670. 1239. IV, 595. 1467. σεύεσθαι II, V. L. 296. ἐσσυμένοισιν I, 1314. IV, 103.

Σηκός. σηκοῖς IV, 1285.
Σῆμα I, 1062. II, 842. III, 205. 540. 545. IV, 1476. σήματα I, 28. 145. 1141. II, 853. IV, 554. 1620.
Σημαίνω. σημαίνειν I, 343. σημανέειν I, 361. 414. IV, 1379. σημαίνων II, 1100.
Σημαντήρ. σημαντῆρος I, 575. σημάντῆρα III, 1403.
Σημάντωρ. σημάντορα I, 175. σημάντορες I, 355.
Σηπιὰς I, 582.
Σὴς III, 730.
Σήσαμον II, 941.
Σθεναρός. σθεναρὸν IV, 543.
Σθένελος. Σθενέλου II, 911. 925.
Σθένος I, 531. II, 589. 1202. 1208. III, 63. 560. 716. 1044. 1314. σθένει III, 1258. 1307.
Σθένω. ἔσθενε III, 1054. III, 965. σθένον I, 62. IV, 1723.
Σῖγα I, 267. II, 48. 256. III, 123. 174. 422. 662. 903. 1063. IV, 73. 1115.
Σιγαλόεις. σιγαλόεντι IV, 1195.
Σιγὴ II, 740. III, 750. σιγῇ I, 1170. III, 736. 1138.
Σίγυνοι IV, 320. σιγύνους II, 99. (utroque loco ol. per duplex υ ſcriptum.)
Σιδήρεα II, 376.
Σιδήρειος. σιδηρείη II, 340. σιδηρείης I, 733. σιδηρείων IV, 776.
Σιδηροφόρος. σιδηροφόρου II, 141. σιδηροφόρον II, 1005.
Σίκινος. Σικίνου I, 625. Σίκινον I, 624.
Σιμβλήϊα III, 1036.
Σιμβληΐς. σιμβληΐδος I, 880.
Σίμβλον. σίμβλῳ II, 132.
Σίνδοι IV, 322.
Σίνω. σίνονται I, 1260. σίνοντο I, 951. IV, 893.
Σιντηΐς. Σιντηΐδα I, 608.
Σιντιάς. Σιντιάδα IV, 1759.
Σινώπη. Σινώπην II, 946.
Σῖτος. σίτου II, 861.
Σιφαεύς. Σιφαέα I, 105.
Σιφλὸς I, 204.
Σκαιός. σκαιῆς II, 108. σκαιῇ II, 120. 599. IV, 222. σκαιὸν I, 744.
Σκαίρω. σκαίρεσκεν V. L. IV, 1402. σκαίροντες I, 1135.
Σκαλμός. σκαλμοῖσιν I, 379. 392.
Σκάπτω. σκάπτον I, 371.
Σκαρθμός. σκαρθμῷ III, 1260.
Σκέπτομαι. σκεπτόμενος II, 198. σκεπτομένη III, 823.
Σκῆπτρον I, 6[illegible]. III, 198. IV, 1178. σκῆπτρα I, 891. III, 376. σκήπτρων III, 597. σκήπτροισι III, 353. 395.
Σκηρίπτω. σκηρίπτοντε II, 667.
Σκιάω. σκιάει I, [illegible]
Σκίαθος I, 583.
Σκιερός. σκιερῷ IV, 1715.
Σκιόεις. σκιόεντα IV, 1715. σκιόεν II, 404.
Σκληρός. σκληρῇσι IV, 788.
Σκλῆμι. ἐσκλήκει II, 201. ἐσκληῶτες II, 53.
Σκολιός. σκολιοῖο II, 549. σκολιὴν IV, 1541. σκολιοῖς IV, 1615.
Σκόπελος. σκοπέλοιο IV, 640. 1638. 1681. σκόπελον II, 650. 789. IV, 324. 789. σκοπέλων IV, 936. σκοπέλοισιν I, 451. III, 1276.
Σκοπιάζομαι. σκοπιάζετο II, 918.
Σκοπιά. σκοπιῆς I, [illegible]5. II, 1057. σκοπιῇ II, 581. σκοπιὴν I, 5. 999. σκοπιαὶ I, 1112. III, 70. σκοπιὰς I, 571. 1226. III, 883.
Σκότιος. σκοτίοιο III, [illegible] σκοτίη I, [illegible]0. IV, 1698. σκοτίη IV, [illegible]0.
Σκοτόεις II, 1106.
Σκύθαι IV, 320. Σκυθέων IV, 288.

Σκύλλα. Σκύλλης IV, 789. 827. 828. 922.
Σμαραγέω. ἐσμαράγευν III, 1333.
Σμερδαλέος. σμερδαλέη III, 1257. σμερδαλέην II, 1208. IV, 154. 875. σμερδαλέον I, 524. II, 567. σμερδαλέοι III, 1215. σμερδαλέοις III, 433. σμερδαλέῃσι IV, 510. 830. σμερδαλέας IV, 714.
Σμῆνος II, 130.
Σμυγερός. σμυγερῇ V. L. IV, 1065. σμυγερώτερον R. L. II, 244. σμυγερώτατοι II, 374.
Σμυγερῶς IV, 380.
Σμύχω. σμύχοι III, 446. 762.
Σόλος. σόλοιο III, 1372. σόλῳ IV, 851. σόλοι III, 1366. σόλοι IV, 657.
Σόος I, 490. 1258. IV, 364. σόη II, 330. σόοι IV, 650. Cf. Σωότεροι.
Σός. σῷ III, 110. σῇ III, 1126. IV, 387. σὴν I, 423. σῇσι I, 487. Br. IV, 59. σοῖσιν III, 353. 1117. IV, 88. σῶν III, 731. IV, 364.
Σοωναύτης. σοωναύτην II, 746.
Σπαίρω. σπαίροντα IV, 874. σπαίρεσκεν R. L. IV, 1402.
Σπάρτη. Σπάρτην IV, 1761. 1762.
Σπάρτηθεν I, 148.
Σπάω. ἔσπασε I, 1239. σπάσαν II, 924. σπασσάμενος IV, 208.
Σπεῖρα. σπείρης IV, 151.
Σπείρω. σπείρασθαι III, 1028. σπειρομένων III, 1055.
Σπέος I, 509. 1130. II, 735.
Σπέρχομαι. σπερχόμενος III, 516. σπερχόμενον I, 1255. σπερχομένην IV, 924. σπερχόμενοι I, 878. σπερχομένῳ IV, 211.
Σπήλυγγες II, 568.
Σπιλὰς III, 1294. σπιλάδων IV, 941. σπιλάδεσσιν II, 550. III, 1371. IV, 788. 932. σπιλάδας II, 568.
Σπινθάρυγες. σπινθαρύγεσσι IV, 1544.
Σπλάγχνα. σπλάγχνοις I, 1262. IV, 1109.
Σποράδες. Σποράδων IV, 1711.
Σπόρος. σπόρον III, 413. 498. 1173.
Στάγες IV, 626. 1516.
Στάδιος. ςαδίῃ I, 800. ςάδιον III, 1226.
Στάζω. ςάξαι II, 1215.
Σταθερός. ςαθερὸν II, 450.
Σταθμοὶ II, 1. ςαθμῶν I, 355. 1107. IV, 675. ςαθμοῖσιν I, 121. 1246. II, 123. IV, 487. ςαθμὰς II, 142. IV, 27.
Σταλάω. ςαλάει IV, 1064.
Στάχυς III, 1338. ςάχυν I, 688. III, 1389. 1391. IV, 989.
Στείβω. ςεῖβε III, 836.
Στεινὸς (ςενός.) ςεινὸν IV, 311. ςεινὴ IV, 1576. ςεινὴν IV, 1452. ςεινὰς IV, 43. 1230.
Στείνω (ςένω, coarcto, repleo.) ςείνονται II, 128. ςεινόμεναι IV, 335.
Στεινωπός. ςεινωπῷ II, 1193. ςεινωπὸν II, 333. 549.
Στεῖρα. ςείρης I, 375. ςεῖραν I, 527. IV, 581.
Στείχω. ἔςιχεν III, 1212. ςείχοιεν IV, 756. ςείχοντος IV, 1216. ςείχοντα IV, 1460. 1482.
Στελεή. ςελεῇ IV, 957.
Στέλλω. ςέλλει V. L. IV, 1605. nunc ςέλλῃ. ςείλαντες II, 1265. ςείλαντας III, 205. ςέλλομαι II, 1197. ἐςείλαντο III, 1329. ςελλοίμην III, 643. ςελλέσθω III, 569. ςέλλεσθε II, 338. ςέλλεσθαι IV, 296. ςελλομένους V. L. III, 1384. ςειλαμένη IV, 45.
Στενάχω. ςενάχουσιν II, 1013. ςενάχοντο I, 388. ςενάχων I, 1247. ςενάχουσα I, 292.
Στένω. ἔςενεν I, 1248. III, 865. ἔςενον IV, 1407. (Cf. Στείνω.)

Στέρνον IV, 1447. ϛέρνοιο II, 106. ϛέρνα I, 381. IV, 597. ϛέρνοις III, 635. IV, 1061.

Στεροπὴ III, 1305. ϛεροπῇ IV, 185. ϛεροπὴν III, 1266. ϛεροπαὶ II, 267.

Στέρφος. ϛέρφεσιν IV, 1348.
Στεῦμαι. ϛεῦται II, 1206. III, 337. ϛεῦτο III, 579.
Στεφάνη. ϛεφάνης II, 918.
Στέφανος III, 1003.
Στεφανόω. ἐϛεφάνωντο III, 1214.
Στείβω. ἐϛειμμένοι IV, 1158. ϛειψάμενοι I, 1124.
Στῆθος I, 1033. III, 684. ϛήθεος II, 208. ϛήθεα I, 1008. 1312. IV, 433. ϛηθέων II, 50. III, 289. 755. 954. 962. 1015. ϛήθεσσι I, 478. III, 397. 760. 868. 1225. IV, 1723.
Στήλη. ϛήλας I, 1313.
Στηρίζω. ἐϛήρικται IV, 816.
Στία. ϛιάων II, 1174.
Στιβαρός. ϛιβαρὰ III, 232. 1285. IV, 1638. ϛιβαροῖο III, 1372. ϛιβαρῷ III, 1135. ϛιβαρὸν I, 1117. IV, 1439. ϛιβαρῆς II, 598. ϛιβαρῇ I, 388. 1313. ϛιβαρῶν I. 945. IV, 1392. ϛιβαροῖς III, 1355. ϛιβαρὰς II, 1214. ϛιβαρῇσι I, 64. IV, 762. ϛιβαρώτερον III, 1057.
Στίβος. ϛίβον I, 781. 1253. III, 534. 927. 1218. IV, 47. 112.
Στιχάω. ϛιχόωσιν I, 30. ἐϛιχόωντο I, 1227. IV, 1181.
Στίχες. ϛίχας IV, 680.
Στοιχάδες IV, 554. Στοιχάδας IV, 650. 654.
Στοιχηδὸν I, 1004.
Στόλος I, 970. ϛόλῳ I, 704. ϛόλῳ III, 318. 386. ϛόλον I, 962. II, 458. 625. 958. 1092. 1201. III, 175. 1006. IV, 239. 485. 732.
Στόμα I, 2. 990. 1114. 1238. II, 188. 370. 722. 805. III, 685. IV, 306. 313. 649. 1002. 1546. 1572. ϛόματος II, 221. III, 793. 1353. ϛόματι III, 410. 496. ϛόματα III, 231. ϛομάτων II, 666. III, 1304. IV, 634. 903. ϛομάτεσσι IV, 1607.
Στοναχαὶ IV, 446.
Στονόεις. ϛονόεντος I, 1052. III, 989. ϛονόεντι IV, 1094. ϛονόεντα IV, 354. ϛονόεσσα II, 989. ϛονόεσσαν II, 631. IV, 1005.
Στόνυξ. ϛόνυχι IV, 1679.
Στορέω. ἐϛόρεσεν I, 1155. ϛόρεσαν I, 405. ἐϛόρεσαν IV, 1141. ϛορέσαντο I, 375.
Στόρνυμι. ϛόρνυται II, 174. ϛόρνυσθαι I, 1184.
Στράπτω. ϛράπτε I, 544. III, 1018. 1216.
Στρατάομαι. ἐϛρατόωντο II, 387.
Στρατὸς I, 678. IV, 1001.
Στρεύγομαι. ϛρεύγοντο IV, 621. ϛρευγόμενος IV, 384. ϛρευγομένοις IV, 1058.
Στρέφω. ϛρέφει IV, 1543. ϛρεφθεῖσα III, 650.
Στρηνὲς II, 323.
Στροφάδες. ϛροφάδας II, 296.
Στροφάλιγξ. ϛροφάλιγγι III, 759. ϛροφάλιγγες IV, 140.
Στρωφάω. ϛρωφῶσιν III, 893. ϛρώφα III, 424. ϛρωφᾶσθε I, 827.
Στυγερός. ϛυγεροῖο III, 810. ϛυγερῷ IV, 8. 401. ϛυγερὸν I, 684. 1054. 1257. II, 1107. III, 741. IV, 827. 835. 1022. 1435. ϛυγερὴ I, 806. 1302. III, 704. IV, 1041. V. L. 1065. ϛυγερῆς III, 319. ϛυγερῇ I, 443. ϛυγερὴν III, 604. IV, 449. ϛυγερὰς IV, 412. III, 264. 714. ϛυγερώτερον V. L. II, 244.
Στυγέω. ϛυγέων II, 628. 629. ϛυγέεσθαι II, 341.
Στύγω. ἔϛυγον II, 1198. ϛύξαν IV, 512.

Στυμφαλίς. V. L. Στυμφαλίδας II, 1054. nunc Στυμφηλίδος.
Στύξ. Στυγὸς II, 291. IV, 445.
Στύπος I, 1117. 1197. IV, 1401. 1428.
Στυφελίζω. συφέλιξεν II, 115. ἐσυφέλιξεν I, 273. συφέλιξαν I, 384.
Στυφελός. συφελὴ II, 323. συφελὴν II, 1005. III, 411. 1053. συφελοῖσι II, 1250.
Σὺ I, 894. 905. II, 633. III, 3. 35. 435. paſſim. σέο I, 1. 1291. II, 415. III, 688. 701. paſſim. σεῦ III, 1080. IV, 398. σεῖο I, 286. 1097. II, 636. III, 80. 151. 1110. paſſim. σέθεν I, 283. 837. II, 44. 438. III, 331. 391. 733. paſſim. σοὶ I, R. L. 416. (ol. τοι) 840. III, 34. 703. 1005. σὲ I, 464. 829. 888. 1092. 1292. 1342. III, 985. paſſim. σε et γε commut. II, 769.
Συγκρίνω. συγκρίνας IV, 681.
Συγκτερεΐζω. συνεκτερέιξε II, 838.
Συμμήστορες I, 228.
Συμμιγέες IV, 674.
Σύμπας. σύμπασαν IV, 1037. συμπάντων I, 1094.
Συμφέρω. συμφέρεται IV, 134. συνοισόμεθα III, 183.
Συμφορέω. συμφορέονται I, 39.
Συμφράζω. συμφράσσεται III, 87. IV, 438. συμφράσσαιο III, 698.
Σὺν I, 70. R. L. 1059. (ol. δίχα.) paſſim. una I, 74. a verbo ſeiunctum I, 1026. A σὺν compoſita nonnulla vid. in Ξύν.
Συναγείρω. συναγείρατο I, 1233. Cf. Ξυναγείρω.
Συναΐσσω. συνῇξαν IV, 1112.
Συναινέω. συνήνεον IV, 463.
Συναμάομαι. συναμήσαο III, 154.
Συνάμφω R. L. IV, 134.
Συνανδάνω. συνεύαδε III, 30.
Συνανέρχομαι. συνανήλυθον II, 913.
Συναντάω. συνήντεες IV, 1486.
Συναράσσω. συνάραξε II, 614. III, 1318.
Συναρέσκω. συναρέσσαμεν IV, 373. συναρέσσετε III, 901. Cf. Ξυναρέσκω.
Συναρθμῆσαι IV, 418.
Συναρτύνω. συναρτύναντες II, 1077. συναρτύνεσθε IV, 355.
Συνάρω. συναρηρότα I, 497. II, 1112.
Σύνδρομα II, 346.
Συνδρικάσθαι I, 328.
Σύνειμι. συνίασι II, 1193.
Συνέπομαι. συνέπονται III, 365.
Συνέριθος III, 942.
Συνέστιος. συνέστιον I, 1319.
Συνευφράσσασθαι III, 918. (Codd. nonn. dividunt.)
Συνεχὲς II, 738. (ol. συννεχές.)
Συνεχέως I, 1271. II, 189.
Συνηβολίη. συνηβολίῃ II, 1159.
Συνήμονες. συνήμονας IV, 1210.
Συνημοσύνη. συνημοσύνῃσιν I, 300.
Συνίημι. συνέηκε I, 1086.
Συνθεσίη IV, 404. συνθεσίῃ IV, V. L. 340. 437. 453. συνθεσιάων IV, 390. συνθεσίῃσι III, 821. IV, 1176. συνθεσίας I, 340. IV, R. L. 340. 378. 1042.
Συνναίω. συνναίεσκεν II, 657.
Σύννομος. σύννομον IV, 1339.
Συνοίμιος. συνοίμιον II, 161.
Συνομηδὸς IV, 745.
Συνορίνω. συνορίνεται III, 56.
Συνοράω. συνόρωσαν II, 88.
Συντεκταίνομαι. συνετεκτήναντο I, 1295.
Σύριγξ IV, 1647. σύριγγι I, 577.
Σύρτις. Σύρτιν IV, 1235.
Σῦς. συὸς IV, 705. συῒ III, 1351. σύες II, 1024.
Σφάζω. σφάξε IV, 1596. σφάξαν I, 432. σφάζειν III, 1033.
Σφαῖρα. σφαίρῃ IV, 950. σφαῖραν III, 135.
Σφάλλω. σφῆλε III, 1310. (Br. ἔσφαλε.)

Σφε III, 48. 327. 370. 689. 702. IV, 328. R. L. 1410. paſſim. σφέων I, 980. III, 230. σφείων I, 766. III, 966. σφι IV, 930. V. L. 1410. 1653. σφιν I, 515. 639. 697. 803. 878. 926. 1012. paſſim. σφίσι I, 455. 777. 912. 1025. 1105. 1223. paſſim. σφέας I, 60. paſſim. σφᾶς II, 959.
Σφέλας. σφέλαϊ III, 1159.
Σφέος. σφέα I, 849. 872. Cf. Σφός.
Σφέτερος. σφετέρα II, 1041. σφέτερον III, 186. 622. σφετέρης III, 302. σφετέρη IV, 1327. 1353. σφετέρην IV, 1493. σφετέρων III, 817. σφετέροισι I, 167. 530. III, 643. IV, 1294.
Σφῆνος. σφήνεσσιν I, 1204.
Σφόδρις. Σφόδριν I, 1041.
Σφός. σφοῖσιν I, 909.
Σφριγάω. σφριγόωσαι III, 1258.
Σφύρα. σφύρῃσιν I, 734. II, 81.
Σφυρός. σφυρὸν IV, 1674. 1679.
Σφωΐτερος. σφωϊτέρης III, 600. σφωϊτέρῃ III, 335. σφωϊτέροιο I, 643. σφωϊτέρων 1286. II, 465. 763. IV, 274. σφωϊτέροισιν III, 395. σφωϊτέρας II, 544. III, 625. σφωϊτέραις IV, 454. σφωϊτέρῃς III, 1227.
Σχεδόθεν II, 373. IV, 662. 1081.
Σχεδὸν I, 402. 408. 671. 1229. 1243. II, 242. 282. 426. 1031. 1098. 1192. 1225. 1254. III, 947. 1073. 1149. IV, 469. 506. 1076. 1125. 1313. 1591. 1744.
Σχέτλιος II, 1029. IV, 916. 1524. σχετλίη III, 1133. IV, 739. σχέτλιε IV, 376. 445. σχέτλιον I, 807. σχέτλιοι I, 1302. IV, 1047.
Σχίζα. σχίζῃσιν I, 435. σχίζας III, 1208.
Σχίζω. σχίζων IV, 325. σχίζονται IV, 312. σχιζόμενοι IV, 291. σχιζομένη III, 1332.
Σωότεροι I, 918. Cf. Σόος.
Σώω. σώετε IV, 197. σώοντο II, 1011. σώεσθαι II, R. L. 296. 610. σωομένοις III, 307.

T.

Τἄγγερον (τὸ Ἄγγερον.) IV, 323.
Τάζω. τεταγὼν II, 119.
Ταινάριος. Ταιναρίην I, 102.
Ταίναρος. Ταίναρον I, 179. III, 1241.
Ταλαεργὸς IV, 1062.
Ταλαὸς I, 118. II, 63. Ταλαοῖο II, 111.
Ταλασηΐα III, 292.
(Ταλαύριον IV, 1176. V. L. nunc τὸ Λαύριον.)
Τἄλλα (τὰ ἄλλα) Br. I, 283. 335.
Τάλως IV, 1638. Τάλω IV, 1670.
Τανaός. ταναῆς I, 1192. ταναῆσιν IV, 604. ταναὸν IV, 30.
(Τανῦν I, 689. nunc τὰ νῦν.)
Τανύω. τανύσσας I, 993. III, 278. IV, 601. (ubi ol. τανύσας.) 906. τανύσαντες IV, 890. τανύοντο II, 931. τανύσσατο I, 344. II, 91. III, 1209. IV, 1571. τετάνυσαι IV, 1583. τετάνυσο I, 606. II, 679. IV, 161. 224. τανυσσαμένη IV, 771. τανυσσάμενοι I, 564. 590.
(Ταπρῶτα V. L. I, 952. 1234. III, 38. 828. IV, 1201. nunc diviſim.)
(Ταπρῶτιστα II, 266. nunc τὰ πρῶτ.)
Ταρβέω. τάρβει III, 459. IV, 16.
Τάρβος I, 465. II, 643. III, 479. IV, 1022. 1203.
Ταρσός. ταρσὸν II, 934. IV, 1519.

Τάρφεα IV, 1195. 1238. τάρφεσιν IV, 13.
Ταρχύω. ταρχύσσι III, 208. τάρχυον II, 838. ταρχύσαιο I, 281. ταρχύσαιντο I, 83. IV, 1500.
Ταῦρος I, 1265. ταύροιο I, 324. ταῦρον III, 272. IV, 468. ταύρω II, 88. III, 410. 496. ταύρων I, 417. III, 738. 753. 766. 1049. 1284. 1288. 1332. ταύρους III, 250. IV, 1033.
Ταφηΐα II, 840.
Τάφιοι I, 750.
Τάφον (a θάπτω [illegible]peo.) II, 207. 1040.
Τάφος. τάφον [illegible] 911. 925. IV, 1532.
Τάχα II, 116. 11[illegible]. III, 539. IV, 741.
Ταχινός. ταχιν[illegible] II, 1045.
Ταχὺς II, 93[illegible]. IV, 1377. 1483. ταχεῖαι III, 1113. τάχιστα IV, 1243.
Τε (et) I, 261, paſſim. Cum δὲ commut. I, 151. 346. 564. II, 790. 1200. IV, 807. 1026. 1273. 1465. 1760. cum σε IV, 385. cum ὅ IV, 1143. cum γε IV, 1461.
Τέγγω. τέγγε I, 555. IV, 707. τεγγόμενος I, 184.
Τεγέη. Τεγέης I, 398. Τεγέην I, 162.
Τέγος. τεγέων II, 1086.
Τείνω. τείνει II, 352. ἔτεινεν IV, 107. τείνησι IV, 1581. τείνασαν IV, 1049. τείνετο II, 1232. τείνα[illegible] II, 1044. IV, 127. (ubi ol[illegible] τέτανται I, 1006. τ[illegible]05. τεινάμεναι IV, 1[illegible]νοι I, 369. 1009.
Τεί[illegible] 762. ἔτειρε IV, 152[illegible]μενοι [illegible] 1161. II, 1128.
Τείρεα III, 1362. IV, [illegible].
Τείως I, 359. 406. 640. II, 132. III, 965. 1314. IV, 76. 285. 821. 1588. 1617. 1687.
Τεκμαίρομαι. τεκμαίρετο IV, 73. (Br. τεκμήρατο.) τεκμήρατο IV, 559. τεκμήραιτο IV, 217. τεκμήρασθαι I, 108.
Τέκμαρ I, 499. II, 412. III, 1002. IV, 483.
Τέκμωρ III, 493. IV, 1335.
Τέκνον I, 282. II, 256. τέκνα I, 809. II, 1012. IV, 807. 1063.
Τέκος II, 39. 422. IV, 2. 705. τεκέεσσιν II, 483. III, 694.
Τεκταίνω. τεκταινέμεν III, 592. τεκτήναντες II, (edd. nonn. 35.) 379.
Τελαμὼν I, 93. 1043. 1330. III, 363. 440. Τελαμῶνι III, 515. Τελαμῶνα I, 1289. II, 1042. III, 196. 1174.
Τελέθω. τελέθει IV, 1576.
Τελεσφορίη. τελεσφορίησι I, 917.
Τελεσφόρος. τελεσφόρον IV, 1027.
Τελέω. τελέουσιν I, 488. ἐτέλεσσας I, 252. IV, 742. 757. ἐτέλεσσαν II, 765. τελέσειεν IV, 382. τελέσσεις III, 418. τέλεσον III, 131. τελέσσαι III, 801. IV, 1161. 1276. τελέσειτο IV, 1169. τελέεσθαι II, 618. 1136. IV, 10. τελεῖσθαι I, 895. τετελεσμένος III, 1407.
Τελέων. Τελέοντος I, 72. 73. 96. IV, 912.
Τέλλω. τέλλεται III, 277. τελλομένου I, 688. τελλομένης I, 1360. τελλομένην III, 820. τελλομένας R. L. III, 1324.
Τέλος I, 104. 249. 834. II, 221. 314. III, 172. IV, 1202. 1282. 1600.
Τέλσον III, 412.
Τέμενος III, 1357. IV, 1715.
Τέμνω. τέμνε IV, 771. τεμνέσκεν I, 1215. ἔτεμνον II, 1246. τέμνον II, 903. 1032. ἔταμνε IV, 225. τάμνε IV, 477. ἔταμε IV, 986. τάμε II, 1189. III, 1208. τέμνετε (imp.) II, 333. ταμέειν II, 479. τέμνων

II, 355. 476. ταμὼν III, 378. 412. τέμνεται IV, 285. ἐτάμοντο I, 433. II, 143. IV, 430. ταμοίμην II, 810. ταμέσθαι I, 868. II, 58. τεμνομένης III, 865.
Τέναγος IV, 1237.
Τεναγώδης. τεναγώδεα IV, 1264.
Τενών. τενόντος IV, 1646. τενόντας I, 430.
Τεὸς I, 489. III, 1101. IV, 811. τεῦ II, 615. IV, 813. τεῷ III, 734. τεὸν I, 464. III, 331. 348. 387. 1043. IV, 1026. τεὴ IV, 369. τεῆς III, 722. τεὴν I, 8. III, 486. τεῶν I, 1295. III, 85. 89. τεοῖς III, 4. IV, 1745. τεοὺς III, 713. τεῇσι I, 281. τεὰς IV, 415.
Τέρας I, 258. 1146. II, 405. 820. III, 1378. IV, 120. 147. 294. 1598. 1619. τέρα IV, 1410. τεράων IV, 1364.
Τέρην. τερείνης I, 1143. III, 898. τέρεν I, 1238. III, 461. 1204. IV, 871.
Τέρμα. τέρματι I, 729.
Τερπνός. τερπνὸν III, 727. τερπνῶν III, 813. τερπνοῖς III, 982.
Τερπνῶς I, 459.
Τερπωλή. τερπωλῆς IV, 1166.
Τέρπω. τέρπετο III, 1140. τέρποντο II, 761. τερπομένους IV, 852. ταρπήμεναι III, 660.
Τερσαίνω. τερσαίνοντα R. L. IV, 607. τερσαίνοντο IV, 1405.
Τέρσω. τερσήμεναι III, 1390.
Τερψιχόρη IV, 896.
Τεσσαράκοντα II, 526.
Τέσσαρες I, 946.
Τέτμω. τέτμε II, 1238. τέτμον III, 1275. IV, 537. τέτμῃ I, 980. τετμηότι IV, 156.
Τετράγυος III, 1344. τετράγυον III, 412. 497.
Τετράκις II, 974.
Τέτρατον III, 654.
Τετραφάληρον III, 1228.
Τετράφαλος II, 920.
Τευχηστής. τευχηστῇσι III, 415.
Τεύχος. τεύχεα I, 266. 545. 628. 635. 1025. IV, 206. 657. 1180. τευχέων III, 1249. τεύχεσιν I, 241. 638. 1059. III, 499. IV, 214. 1098.
Τεύχω. τεῦξεν I, 112. II, 1191. ἔτευξεν I, 1306. τεῦξαν I, 1068. τεύξουσι IV, 1750. τεύχων III, 578. 992. τέτυκται II, 292. 717. 1019. 1134. III, 89. 209. 545. 727. IV, [illegible]61. 84. 407. 651. 694. 936. 1476. τετεύχαται III, 137. [illegible]τυκτο I, 727. II, 154. III, [illegible]37. IV, 1645. ἐτέτυκτο I, [illegible]234. 732. 759. IV, 213. 255. 1489. ἐτύχθη I, 492. 834. I[illegible] 296. 366. 1216. 1342. 1364. 177[illegible]. τετύχθαι III, 605. Cf. Τύκω, et Τυγχάνω.
Τεχνάομαι. τεχνήσατο II, 1189. τεχνήσαιτο IV, 462. τεχνήσασθαι III, 529.
Τεχνήεις III, 229.
Τεχνηέντως I, 561.
Τέως I, 507. 517. III, 844. 1326. IV, 1474. Cf. Τείως.
Τηθύς. Τηθύος III, 244.
Τηκεδών. τηκεδόνι IV, 902.
Τήκω. τήκεται III, 1021. τηκομένη III, 1020. τηκομένῳ IV, 1680.
Τῆλε I, 1272. 1278. II, 272. 609. 675. III, 1234. 1335. IV, 1265. 1291. 147[illegible]
Τηλεβόαι I, 748[illegible]
Τηλεθάω. τηλε[illegible] 425. (ol. τηλεθάε[illegible]ωσαν I, 1191. τηλ[illegible]9.
Τηλεκλείτης. [illegible]ην III, 1097.
Τηλεκλῆς. Τηλεκλῆα I, 1040.
Τηλόθεν II, 400. 440. 504. III, 880. 1368. IV, 316. 1139.
Τηλόθι I, 444. II, 586. 793. 807. III, 98. 261. 639. IV,

362. 563. 728. 1188. (R. L.) 1208. 1340.
Τῆλόσε III, 953.
Τηλȣ̃ I, 905. 1220. II, 192. 683. 1058. III, 792. 1061. IV, 529. 1092. 1174. 1247. 1466. 1478.
Τηλεϱὸς II, 54
Τηλύγετος. τηλύγετον I, 99. τηλυγέτην I, 719. τηλυγέτας I, 149.
Τῆμος I, 453. 685. 1177. 1283. II, 139. 518. 672. 957. III, 1171. 1343. IV, 20. 114. 252. (codd. 1400.)
Τηνίκα I, 799.
Τῆνος. τήνῳ I, 1305.
Τηΰσιοι III, 651.
Τιβαρηνίς. Τιβαρηνίδα II, 1010.
Τιβαρηνοὶ II, 377.
Τίη I, 793. II, 590. III, 1096.
Τίθημι. ἔθηκε II, 5. 1145. III, 65. θῆκας IV, 1199. θῆκε I, 1140. 1146. 1194. II, 52. 548. 929. III, 922. IV, 160. 1559. θῆκαν III, 299. θέσαν I, 966. 1150. II, 513. III, 709. IV, 1390. θήσομεν II, 691. θείομεν I, 360. θείης IV, 91. 1087. θείη I, 259. III, 693. τίθενται III, 1274. θέτο I, 532. II, 30. III, 1228. ἔθεντο I, 104. II, 304. 755. 1070. IV, 611. 1536. θήσεσθαι IV, 1085. θέσθαι II, 233. III, 243. IV, 1549. θεμένη III, 641. IV, 695. 1669. θέμεναι IV, 1303. θέντες II, 532.
Τιθήνη. τιθήνη IV, 540.
Τίκτω. τίκτε I, 3. 40. 655. 867. IV, 1494. ἔτικτεν III, 364. IV, 617. ἔτεκεν I, 761. τέκεν I, 55. 11. 137. 149. 181. 193. 212. . 949. II, 506. 991. 1243. III, 32. 242. 99. 1087. IV, 538. 545. 828. 1496. τεκεῖν IV, 802. τέκηαι I, 905. (ubi Br. τέκοιο) τέκωνται II, 1011. τεκέσθαι I, 25. 898.
Τίλλω. τίλλοντο I, 1057.
Τιμή. τιμῆς I, 505. III, 596. IV, 809. τιμὴν III, 376. τιμαῖς I, 1048.
Τιμήεις IV, 1143. τιμήεσσα III, 1123.
Τιμήορος. τιμήορον IV, 709. 1730. τιμήοροι IV, 1309. 1323. 1358.
Τινάσσω. τινάσσει II, 934. ἐτίνασσε I, 1163. II, 1101. ἐτίναξε II, 1255. τινάσσων I, 753. II, 1056. III, 1264. τινάξας I, 1196. τινάσσεται III, 759. IV, 1685. τινάσσετο II, 726. ἐτίναχθεν IV, 641. τινασσομένης I, 521. τινασσομένην II, 1109. τινασσομένων II, 742. τιναξάμενος II, 1036.
Τίνω. τίνετε IV, 1327. τίνεσκεν II, 475. ἔτισα III, 305. τίσαιμι III, 990. τίσειεν III, 75. τίσειαν I, 619. τίσω II, 800. τίνων III, 233. τίσαι II, 799. IV, 1353. τίσειν III, 351. 594. τισαίην I, 568. τίσασθαι IV, 234. τισόμενος IV, 742. cf. Τίω.
Τίπτε (τί ποτε) I, 1315. III, 129. 464. 675. 975. IV, 1318.
Τις I, 345. 665. 677. 678. 820. 875. 936. 1021. 1072. paſſim. τι I, 468. 648. 662. 1117. 1294. II, 316. 333. 444. paſſim. Cum ἔτι commut. I, 313. 829. 870. 1287. II, 479. 669. 864. III, 325. 730. 818. IV, 1324. 1361. 1680. Cum τοι III, 493. 976. 1083. IV, 402. τίνα I, 463. 619. 766. II, 6. 12. 157. 225. 319. 696. 1034. 1050. 1059. 1081. 1142. III, 12. 33. 289. 362. 374. 394. 456. 477. paſſim. τίνες IV, 556.
Τίσις I, 1302. τίσιν II, 796. IV, 379.
Τιταινόμενοι II, 280.
Τιταρήσιος I, 65.
Τιτῆνες. Τιτήνων II, 1235. Τιτῆσιν I, 507. Τιτῆνας IV, 989.
Τιτηνὶς IV, 54. Τιτηνίδος III, 865. IV, 131.
Τιτίης. Τιτίην I, 1126. II, 783.

Τιτυός. Τιτυοῖο I, 181. Τιτυὸν I, 761.

Τιτύσκομαι. τιτύσκετο IV, 248.

Τῖφυς I, 105. 381. 522. 1274. II, 574. 584. 610. Τίφυος I, 561. 956. II, 175. 557. Τῖφυν I, 401. 1296. II, 854. Τῖφυ II, 622.

Τίω. τίεται IV, 784. τίεσα II, 988. τετιημένος III, 491. IV, 1250. τετιημένοι II, 864.

Τλάω ſ. Τλῆμι. ἔτλης IV, 793. ἔτλη I, 204. 875. 1072. II, 191. 681. ἔτλημεν IV, 192. 1252. 1360. ἐτέτλαμεν I, 807. τλήσομαι III, 429. τλαίης III, 719. τλαίη III, 389. τλῆθι I, 300. τλῆτε II, 341. 344. τέτλαθι IV, 64. τετληότες II, 542.

Τλητὸν II, 229.

Τμήγω. ἔτμηξεν II, 481.

Τόθεν II, 631. IV, 627.

Τόθι I, 210. II, 404. 1250. 1271. III, 577. IV, 1475.

Τοι III, 5. paſſim. Cum τῇ commut. I, 934. cum δὴ II, 622. cum σοι II, 152. cum ἔτι I, 1342. II, 55. III, 987. δή τοι et δ' ἤτοι II, 132.

Τοῖος I, 310. II, 43. 470. 919. 1210. III, 296. 919. 1017. 1049. 1106. 1245. 1262. 1380. IV, 1603. τοίῳ III, 520. IV, 833. τοῖον I, 32. 277. 471. 488. 515. 639. paſſim. τοῖονδε I, 1343. II, 646. τοίη I, 664. II, 1080. IV, 40. τοιῇδε II, 499. τοίην I, 5. 1095. II, 1059. III, 340. τοίων II, 648. τοίοισιν I, 864. 1211. III, 55. 303. 1025. τοίες IV, 676. τοῖαι IV, 1429. τοῖα I, 350. 481. 768. II, 287. III, 18. 51. 228. 317. 367, 418. 687. 690. 696. 743. 890. IV, 56. 393. 442. 1029. 1030. 1563. 1728.

Τοῖχος. τοίχοιο II, 73. τοίχων IV, 27. τοίχες II, 199. III, 216. 633.

Τοίως III, 1399.

Τοκεύς. τοκῆος I, 412. 643. τοκῆες III, 657. IV, 1089. 1742. τοκήων III, 630. 640. 678. 701. 985. 1110. τοκῆας III, 625. 736. 779. 796. IV, 203. 361. 1036. 1039.

Τόκος. τόκοιο I, 289.

Τόξον I, 88. 994. III, 157. IV 1709. τόξα I, 1205. II, 592 1044. III, 278. IV, 1440. τόξοισιν I, 1195. II, 706. 1055. III, 96.

(Τοπάροιθεν I, 254. 284. 630 816. II, 887. 1060. III, 324. 526. 895. IV, 864. 884. 1068. quibus locis nunc diviſim ſcriptum.)

(Τοπάρος I, 44. V. L.)

(Τοπρὶν V. L. I, 447)

(Τοπρώτιςον II, 632. nunc τὸ πρώτιςον.)

(Τοπρῶτον III, 983. IV, 412. nunc τὸ πρῶτον.)

(Τόῤῥ' pro τὸ ῥα V. L. I, 526. III, 867. IV, 582.)

Τόσος. Τόσσος. τόσον I, 468. 731. II, 333. III, 388. 795. 975. IV, 679. τόσσον I, 84. 242. 275. 602. II, 342. 591. 775. 871. 1050. III, 1006. 1146. 1271. 1397. IV, 176. 239. 555. 1318. τόσση I, 741. 1193. τόσσην II, 416. τόσσοι I, 228. τόσσα II, 245. τόσσα II, 973. IV, 1234. τόσσων I, 417.

Τοσσάτιον IV, 962.

Τότε I, 237. (cum δὴ et paſſim.) II, 998. IV, 1477.

Τὄνεκα I, 338. II, 642. 1129. IV, 1272.

Τὄνεκεν I, 135. IV, 534.

Τόφρα I, 337. [illegible] II, 301. III, 275. 609. 807. 1247. paſſim.

Τράπεζα. τραπέζης III, 377.

Τραῦμα. τραύματος IV, 600.

Τραφερός. τραφερῆ II, 545. τραφερῆς IV, 281.

Τρεῖς IV, 1347. τρία I, 1057. II, 837.
Τρέμω. τρέμε II, 199. ἔτρεμε III, 1218.
Τρέπω. ἔτρεπον I, 400. ἔτραπεν III, 261. ἐτράπετο II, 895. III, 649. τράπετο I, 363. III, 948. IV, 620. τρέψαιο IV, 824. τετραμμένη II, 363. τετραμμένον I, 1032.
Τρέφω. τρέφεν I, 996. τρέφον IV, 791. θρέψε I, 762.
Τρέχω. ἔδραμον III, 256.
Τρέω. τρέσσεν IV, 12. ἔτρεσαν IV, 1422.
Τρήρων III, 541. τρήρωνος II, 534.
Τρητός. τρητοῖσιν II, 1299.
Τρηχίν. Τρηχῖνος I, 1356.
Τρηχύνω. τρηχύνοι IV, 768.
Τρηχύς. τρηχὺν I, 613. τρηχὺ II, 71. τρηχείης II, 550. τρηχεῖαν II, 33. τρηχείην II, 375. τρηχεῖαι I, 1078. II, 1126. τρηχείας II, 568.
Τρήχω. τετρήχασι IV, 447. τετρηχὼς III, 276. τετρηχότος I, 1167. τετρηχότα III, 1393.
Τρίβω. τρίβεσκε II, 480. τριβόμεναι I, 389.
Τριγλώχιν IV, 310.
Τρικκαῖος. Τρικκαίοιο II, 955.
Τρινάκριος. Τρινακρίῃ IV, 291.
Τρίπους. τρίποδι IV, 1591. τρίποδα IV, 528. 1548. 1589. τρίποδας IV, 529.
Τρὶς I, 1059. II, 342. III, 654. IV, 75. 478. [illegible]35. 1644. 1668. 1669.
Τρισσός. τρισσαὶ I, 374.
Τρίτατος I, 53. 1[illegible]3. τριτάτῳ I, 589. τρίτατον II, 720. III, 1340. τριτάτη III, 224. τριτάτῃ IV, 244.
Τρίτος I, 74. III, 516. τρίτον IV, 777.
Τρίτων IV, (V. L. 269. nunc Τρίτωνος) 1552. 1589. 1598. 1742. 1752. Τρίτωνος IV, 1311. 1621. 1741.
Τριτωνὶς I, 109. III, 1183. Τριτωνίδος V. L. I, 768. (nunc Ἰτων.) IV, 260. 1391. 1444. 1539. Add. Var. lect. I, 551. 721. Τριτωνίδι IV, 1495.
Τρομέω. τρομέοντες II, 1106. IV, 1209.
Τρομερός. τρομερῷ IV, 53.
Τρόμος II, 575.
Τρόπις I, 533. τρόπιος IV, 1244. τρόπιδι I, 388. τρόπιν II, 585.
Τροφὸς I, 668. III, 133. IV, 991. 1741. 1758. τροφὸν I, 270. IV, 965.
Τρυφάλεια. τρυφαλείας II, 1061.
Τρύφος I, 1168.
Τρύχω. τρύχεσκεν II, 473.
Τρύω. τετρυμένα I, 1174. (ol. τετρυμμένα.)
Τρωχάω. τρώχων III, 874.
Τυγχάνω. τεύξεσθαι II, 1199.
Τυκτός. τυκτὴν III, 1325.
Τύκω. τετύκοντο II, 694. Cf. Τεύχω.
Τύμβος I, 585. II, 842. IV, 517. τύμβου II, 918. τύμβῳ I, 1061. τύμβον II, 852.
Τυνδάρεος. Τυνδαρέοιο I, 148. III, 517.
Τυνδαρίδης II, 30. 41. Τυνδαρίδην II, 74. Τυνδαρίδη II, 798. Τυνδαρίδαι I, 1045. III, 1315. IV, 593. Τυνδαρίδαις II, 806.
Τύνη I, 901. II, 615. III, 508. 1109. IV, 1706.
Τύπανον. τυπάνῳ I, 1339.
Τυπή. τυπῇσιν III, 848. IV, 1674.
Τυπίς. τυπίδος IV, 957. τυπίδων IV, 776. τυπίδεσσιν IV, 762.
Τύπτω. ἔτυψε II, 29. IV, 862. τύψεν II, 20. IV, 1446. τετυμμένος I, 1265. II, 26. τυπεὶς IV, 597. τυπέντος II, 827. τυπέντα I, 1003.

Τυρσηνίς. Τυρσηνίδος III, 312. IV, 850. Τυρσηνίσιν IV, 856. Τυρσηνίδας IV, 660.
Τυρσηνοί. Τυρσηνοῖσι IV, 1760.
Τυτθὸς IV, 545. τυτθὴ III, 93. IV, 832. τυτθὸν I, 937. 1166. 1359. II, 71. 94. 190. 228. 280. 846. 873. 917. 1102. III, 526. 575. 603. 1250. 1298. 1337. IV, 1257. 1477. 1529.
Τυφάων. Τυφάονα II, 1213.
Τυφαόνιος. Τυφαονίῃ II, 1212. V. L.
Τύφω. τυφομένου IV, 623. τυφομένης IV, 139. τυφόμεναι II, 134.
Τυφωεύς. Τυφωέος II, 38.
Τυφώνειος. Τυφωνείῃ R. L. II, 1212.

Υ

Ὑάκινθος. ὑάκινθον I, 1044.
Ὑάντιος. Ὑαντίου III, 1242.
Ὕβρις I, 459. II, 655. 989. ὕβριν III, 583. IV, 1436.
Ὑβριστὴς IV, 1093. ὑβρισταὶ I, 942.
Ὑγρός. ὑγρὸν IV, 481. ὑγρὴ II, 545. ὑγρῆς IV, 281. ὑγρὴν IV, 1320. 1359. ὑγρὰ I, 574. III, 1161.
Ὑδέω. ὑδέονται II, 528. IV, 264.
Ὕδρα. ὕδρης IV, 1404.
Ὑδρεία. ὑδρείης IV, 1767.
Ὕδωρ I, 541. 914. 1007. 1208. 1235. 1327. II, 322. 590. 1121. III, 73. 198. 225. 343. 530. 1242. IV, 290. 601. 628. 955. 1265. 1443. 1446. 1615. 1692. 1721. ὕδατος I, 940. III, 757. IV, 840. 1238. 1416. ὕδατι I, 1146. II, 1100. III, 1349. ὕδατα IV, 608. (V. L. 1601.) ὑδάτεσσιν II, 939. III, 860. ὕδασιν I, 36. 537. II, 656. 866. 1217. III, 876. IV, 626. 975. 1244. 1311. 1391. 1699.
Ὑετός. ὑετοῦ II, 1075.
Ὑιεύς. ὑιέες III, 604. υἱος IV, 742. ὑιέα II, 803. IV, 1493. υἷα I, 69. 859. 1055. II, 114. 163. 509. 653. 814. 905. III, 1175. IV, 117. 1134. 1733. ὑιέε I, 735. II, 426. υἷε I, 118. 163. II, 214. 1115. R. L. III, 360. IV, 81. 1465. 1483. ὑιέες I, 52. 748. ὑιεῖς II, 288. υἷες I, 72. 87. 176. 211. 1300. II, 273. 440. 492. 956. III, 245. V. L. 360. 366. 517. IV, 1383. ὑιῆες II, 1094. 1108. IV, 441. ὑιάσι III, 692. (ubi ol. ὑιέσι) ὑιάσιν III, 450. ὑιέας I, 1352. II, 235. 302. υἷας I, 98. 482. II, 241. III, 178. 776. ὑιῆας II, 1120. III, 196. 256. 303. 595. 713.
Ὑιὸς I, 331. 899. 948. 1188. 1336. II, 43. 118. 257. 410. 674. 885. 1135. III, 443. 1380. IV, 811. ὑιὸν III, 357. IV, 1194.
Ὑιωνὸς II, 1165. IV, 1490. ὑιωνοὶ III, 366. IV, 277.
Ὑλακὴ III, 749. 1040. ὑλακῇ III, 1217.
Ὕλας I, 131. 1207. 1258. Ὕλα I, 1350. Ὕλαν I, 1324. 1354.
Ὕλη I, 1117. ὕλης IV, 139. 161. 216. ὕλῃ II, 697. 736. IV, 570. ὕλην I, 1188. IV, 1338.
Ὑλήεις. ὑλήεντα II, 942. ὑλήεσσαν II, 379.
Ὑληουργοὶ II, 80.
Ὑλήωροι I, 1227.
Ὑλλῆες IV, 5… Ὑλλήων IV, 524.
Ὑλληΐς. Ὑλληΐδος IV, 562. Ὑλληΐδα IV, 535.
Ὑλλικός. Ὑλλικῷ IV, 1125.
Ὕλλος. Ὕλλον IV, 538. 545.
Ὑλοτόμοι I, 1004. IV, 1684.
Ὑμεῖς I, 827. II, 210. 212. ὑμέων I, 665. II, 796. IV, 1331. ὑμείων I, 339. II, 1140. III, 92. 989. IV, 196. ὑμῖν I, 440.

ὑμὶν R. L. II, 1183. ὑμέας II, 1129. 1185. III, 261. IV, 84. 1046. 1352. 1383. Cf. Ὕμμες.
Ὑμέναιος. ὑμέναιον IV, 1160. 1197.
Ὑμέτερος. ὑμετέρης IV, 293. ὑμετέρῃ II, 641. R. L. IV, 292. ὑμετέρην I, 696. ὑμετέρων IV, 1320. 1776. ὑμετέροισιν IV, 1032. 1432.
Ὑμὴν IV, 1648.
Ὕμμες IV, 195. ὔμμι I, 677. 686. II, 311. III, 91. 104. 172. 494. 545. 562. 727. IV, 257. 861. 1038. 1654 ὔμμιν II, 11. 388. 802. III, 314. 524. IV, 366. 1582. 1776. ὔμμε IV, 1328. (Br. II, 537.)
Ὕμνος. ὕμνον II, 161.
(Ὑμὸν II, 1183. V. L.)
Ὑπαὶ I, 538. V. L. II, 1231. III, 970. IV, 1735. ubi nunc ὑπὸ. IV, 1613. ubi nunc ὑπέκ.
Ὕπαιθα II, 735.
(Ὑπαινεσίη. ὑπαινεσίῃσιν V. L. II. 1111.)
Ὑπακούω. ὑπάκουον III, 169.
Ὑπακοὸς IV, 1381.
Ὑπαλύσκω. ὑπάλυξε IV, 1082. ὑπάλυξαν II, 603. ὑπαλύξειν III, 336.
Ὑπάλυξις IV, 1261.
Ὕπατος. ὑπάτου I, 553. ὑπάτοιο I, 222. II, 207. IV, 180. 1348. 1610. ὕπατον IV, 146. 282. ὑπάτην IV, 503. ὑπάτων III, 1312.
Ὑπαυγάζω. ὑπαυγάζων III, 1378.
Ὑπείκω. ὑπείκαθε V. L. II, 590. ὑπείκαθε IV, 339. ὑπόεικεν II, 1268. ὑπόειξε IV, 1676. ὑπόειξαν IV, 41. ὑπείξομεν II, 29. ὑπείξαιμι IV, 408. (ubi ol. ὑπείξωμαι.)
Ὕπειμι. ὑπῄιε III, 1077.
Ὑπεὶρ I, 236. 918.
(Ὑπειρεσίη. ὑπειρεσίῃσιν I, 114. V. L. nunc divisim ſcr.)
Ὑπειρέχω. ὑπείρεχεν IV, 947.
Ὑπείροχος II, 369. III, 239.
Ὑπὲκ R. L. I, 913. IV, 1224. 1613. 1659. (ol. ὑπ' ἐκ) ὑπὲξ Br. II, 668. III, 575. IV, 933.
Ὑπεκπρὸ IV, 225.
Ὑπεκπροθέω. ὑπεκπροθέουσα IV, 937.
Ὑπεκφέρω. ὑπέκφερον I, 1264.
Ὑπεκχέω. ὑπεξέχυτο III, 705.
Ὑπένερθεν I, 945. II, 259. 551. III, 715. 864. 965. 1210.
Ὑπεξαλύσκω. ὑπεξήλυξε III, 551.
Ὑπεξαφύω. ὑπεξαφύονται II, 983.
Ὑπεξειρύω. ὑπεξείρυτο II, 1183.
Ὑπὲρ I, 745. IV, 20. paſſim. (Codd. II, 173.) Cum ὑπ' ἐκ commut. III, 604. 1319.
Ὑπεραιδέομαι. ὑπεραίδεο III, 978.
Ὑπεραντέλλω. ὑπεραντέλλοντα I, 776.
Ὑπεράσιος. Ὑπερασίη I, 176.
Ὑπερβασίη II, 792. ὑπερβασίῃσι I, 609. II, 9.
Ὑπέρβιος I, 151. 188. 426. III, 714. ὑπέρβιον I, 820. IV, 1523. ὑπέρβιοι I, 944. II, 468. 1118. ὑπέρβια III, 583. IV, 735. 823. 1010. 1321.
Ὑπερβόρεοι. Ὑπερβορέων II, 675. IV, 614.
Ὑπερεύγομαι. ὑπερεύγεται R. L. II, 984. (ol. ἀπερεύγ.)
Ὑπερέχω. ὑπερέσχεθεν I, 1273. IV, 1562.
Ὕπερθε I, 534. 1008. 1088. 1096. II, 322. 732. 1066. III, 854. 1223. 1260. paſſim.
Ὑπερήνωρ. ὑπερήνορι IV, 212. 1051.
Ὑπερηνορέη. ὑπερηνορέῃ III, 65.
Ὑπερίπταμαι. ὑπερέπτατο IV, 1513. ὑπερπτάμενον II, 1254.
Ὑπερίσαμαι. ὑπερίσασο IV, 370.
Ὑπερίσχω. ὑπερίσχει III, 986.
(Ὑπέρμορον IV, 20. V. L. nunc diviſim ſcriptum.)
Ὑπέροπλος II, 110. ὑπεροπλήεσσαν II, 4.
Ὑπερπέλομαι. ὑπερέπλετο IV, 1637.

Ὑπέρτατα IV, 362.
Ὑπερτείνω. ὑπερτείνοντα IV, 1247.
Ὑπέρτερος III, 989. ὑπέρτερον I, 196. ὑπέρτερα I, 682.
Ὑπερφίαλος III, 15. ὑπερφιάλοιο IV, 1083. ὑπερφίαλον I, 1334. III, 428. ὑπερφιάλοισι II, 54. 758. ὑπερφίαλε II, 229. 1247.
Ὑπεύδιος I, 584. III, 1202. ὑπεύδια IV, 1731.
Ὑπέχω. ὑπέσχετο IV, 1704.
Ὑπηέριος. ὑπηέριον IV, 1577.
Ὑπηῷοι IV, 841.
Ὕπιος. Ὑπίοιο II, 795.
Ὑπίσχω. ὑποΐσχανε III, 120.
Ὑπίσχομαι II, 24. ὑποΐσχεται IV, 169. ὑποΐσχετο IV, 473.
Ὕπνος II, 157. 407. III, 616. 632. 751. 1061. 1111. ὕπνα I, 518. ὕπνοιο III, 746. ὕπνῳ I, 1082. III, 690. ὕπνον IV, 109. 146. 159.
Ὑπὸ I, 509 II, 1111. paſſim. (Br. I, 155.) Cum aliis praepoſſ. vid. ὑπέκ. ὑπ' ἐκ III, 608. 1319. ubi ol. ὑπέρ. Cum ἀπὸ commut. III, 1367. Cum ἐπὶ commut. I, 443. II, 371. III, 119. 288. IV, 1307. 1659.
Ὑποβλήδην I, 699. III, 400. 1119.
Ὑποβρύχιος II, 1217. ὑποβρυχίην IV, 1757.
Ὑποδείδω. ὑπεδείδισαν II, 821. ὑποδδείσαις III, 435. ὑποδείσας III, 318. IV, 394. (ol. cum dupl. δ.)
Ὑποδέχομαι. ὑπέδεκτο I, 210. 360. 954. II, 653. 894. III, 580. 1014. IV, 1635. ὑποδέχθαι III, 425. ὑποδέγμενοι IV, 235.
Ὑποδρήσσω. ὑποδρήσσων III, 274.
Ὑποδύω. ὑπέδυσαν II, 433. ὑποδύσεται IV, 1378. (ol. ὑποδύσσεται)
Ὑπόεργος I, 226.
Ὑποζεύξασθαι III, 841.
Ὑποθημοσύνη. ὑποθημοσύνῃσι I, 19. 112. 36[?]. II, 1148. III, 1246.
Ὑποκλύζω. ὑπεκλύσθη I, 533.
Ὑποκλύω. ὑπέκλυες III, 477.
Ὑποκρίνασθαι III, 546.
Ὑπόκρισις. ὑπόκρισιν IV, 1755.
Ὑπολάμπω. ὑπέλαμπε IV, 1437. ὑπολάμπεται I, 1280.
Ὑπολείπω. ὑπελείπετο II, 109.
Ὑπολύω. ὑπελύσατο III, 997.
Ὑποσαίνω. ὑποσαίνων III, 396. 974. IV, 410. (ol. ὑποσσαίνων.)
Ὑποσκιάω. ὑποσκιόωνται I, 451.
Ὑποσμύχω. ὑποσμύχονται II, 445.
Ὑποστένω. ὑπεστένε II, 741.
Ὑποστρέφω. ὑπέστρεφον II, 295.
Ὑποσχεσίη. ὑποσχεσίην III, 510. ὑποσχεσίας V. L. IV, 359. ὑποσχεσίης III, 625. ὑποσχεσίῃσι II, 948. IV, 456.
Ὑπόσχεσις. ὑπόσχεσιν III, 737. ὑποσχέσιες R. L. IV, 359.
Ὑποτέλλω. ὑπετέλλετο II, 83.
Ὑποτίθημι. ὑποθήσομαι III, 1051.
Ὑποτμήγω. ὑπετμήξαντο IV, 328.
Ὑποτρέω. ὑπέτρεσαν I, 1049. ὑποτρέσσωσι I, 1050. ὑποτρέσσαντος IV, 1507.
Ὑποτρομέω. ὑποτρομέουσιν IV, 1340. ὑποτρομέοντες III, 884.
Ὑποτροπίη. ὑποτροπίῃ I, 1052.
Ὑπότροπος I, 79. 838. II, 442. III, 1069. 1405. IV, 439. 1163. ὑπότροπον I, 1293. IV, 400. ὑπότροποι I, 998. III, 1125. IV, 639.
Ὑποφήτης I, 1311.
Ὑποφήτορες I, 22
Ὑποφθάνω. ὑπέφθη IV, 307. ὑποφθάμενον I[?], 1144.
Ὑποφράζω. ὑποφρασθεὶς I, 462.
Ὑποχάζομαι. ὑποχάζεται I, 1101.
Ὑποχθόνιος. ὑποχθονίοις I, 647.
Ὑπώρεια. ὑπώρειαν II, 380. (ol. ὑπωρείας.)
Ὑπωρόφιος IV, 168. (ubi ol. ὑπωρόφιον) ὑπωρόφιον III, 293.
Ὑσμίνη. ὑσμίνην II, 986.

Ὑστάτιος I, 139.

Ὕστατος. ὕστατον I, 228. IV, 366. 511. ὕστατα II, 66.

Ὕστερον III, 380. IV, 1685. 1688.

Ὑφίστημι. ὑποέστην III, 501. ὑπέστης I, 412. III, 983. IV, 89. ὑπέστη II, 92. III, 905. 1232. IV, 341. ὑπέσταν IV, 1389. ὑποσταίη III, 481. ὑφεστάμεναι III, 519.

Ὕψι I, 378. 1276. 1312. II, 825. 1090. IV, 889. 952.

Ὑψιπύλεια I, 621. 637. 654. 848. Ὑψιπυλείης IV, 424. Ὑψιπυλείη I, 675. IV, 426.

Ὑψιπύλη I, 699. 713. 836. 886. 900. III, 1206. Ὑψιπύλης I, 786. 853. 873. 877. Ὑψιπύλην I, 650. 718.

Ὕψιστος. ὑψίστῳ II, 1027.

Ὑψόθεν I, 1203. II, 806. III. 542. IV, 168. 1376.

Ὑψόθι I, 590. II, 354. 569. 933. 1080. 1284. IV, 46. 848. 926. 1424. 1682. 1709.

Ὑψόροφος. ὑψορόφοιο III, 285.

Ὕψοσε III, 957.

Ὕψου II, 587. III, 221. 257. 368. 931. IV, 80. 134. 315. 941.

Φ

Φαέθων III, 1236. IV, 598. Φαέθοντος IV, 623. Φαέθοντα III, 245.

Φαέθουσα IV, 971. Φαέθουσαν IV, 1690.

Φαεινός. φαεινῷ IV, 973. φαεινῷ I, 774. III, 854. φαεινὴ I, 1282. IV, 1287. φαεινοὶ I, 239. (ol. φαειναί) φαεινοῖς I, 519 φαεινὰς IV, 605.

Φαείνω. φαείνοι III, 728. φαεινομένου II, 42. φαεινομένη III, 828. φαεινομένας IV, 1362.

Φαεσφόρος IV, 885.

Φαιδρὸς II, 44. φαιδροῖς IV, 416. φαιδρῇσιν III, 1024.

Φαιδρύνω. φαιδρύνεσκε IV, 671. φαίδρυνε III, 1043. φαιδρύνετο III, 832. ἐφαιδρύναντο III, 300. (ol. ἐφαιδρύνοντο.)

Φαίηκες IV, 992. Φαιήκων IV, 540. 549. 822. 991. 1139. 1181. Φαιήκεσσι IV, 1211.

Φαιηκίς. Φαιηκίδα IV, 769. Φαιηκίδες IV, 1722. Φαιηκίδας IV, 1222.

Φαίνω. φαῖνε IV, 784. φήνειεν IV, 1274. (ubi codd. φαίνοιεν) φαῖνε (imp.) II, 23. φαίνειν II, 315. φαίνεται II, 853. φαίνετο I, 583. 746. 1114. II, 1105. III, 165. 425. φαίνοντο I, 583. ἐφαάνθη (ſpur. I, 1163.) II, 449. 1287. III, 956. 1361. IV, 1711. φαάνθη II, 687. 1042. ἐφαάνθης IV, 1597. φανῆναι III, 819. φανεῖσαι IV, 1415. φαανθεὶς II, 693. III, 961.

Φάλαγξ II, 843. φάλαγγα II, 848. φάλαγγες I, 388. II, 1079. φάλαγξιν I, 376. φάλαγγας I, 76. 375.

Φάληρος I, 96.

Φαντάζομαι. φαντάζωνται IV, 1285.

Φάος II, 184. 333. 671. 722. III, 1243. IV, 111. 1019. 1296. φαέεσσιν III, 1021. IV, 1170. Cf. Φόως.

Φάραγξ II, 745. φάραγγος II, 356. φάραγγας I, 597.

Φαρέτρη. φαρέτρην I, 1194.

Φαρμακίδες IV, 53.

Φάρμακον III, 845. 911. 1014. 1042. 1169. φαρμάκου IV, 159. φαρμάκῳ IV, 164. φάρμακα III, 530. 738. 766. 768. 780. 790. 803. 807. 821. 984. 1247. 1305. IV, 21. 25. 157. 442. 666. 1081.

Φαρμάσσω. φαρμάσσῃς IV, 61. φαρμάσσοι IV, 1512. ol. φαρμάσσῃ. φαρμάσσειν III, 478. φαρμάσσεσθαι III, 859.

Φᾶρος II, 38. III, 1204. IV, 187. Φάρεσιν III, 454. 1031. Φάρεσσι III. 863. (ubi ol. Φαρέεσσι.)
Φάσγανον I, 1250. IV, 696. Φασγάνῳ IV, 374 Φάσγανα II, 101. 274. IV, 1056.
Φᾶσις II, 401. Φάσιδος II, 1280. III, 1220. Φάσιδι III, 75. IV, 134. Φᾶσιν II, 1263.
Φατίζω. Φατίζεται I, 24. 1019. πεφάτισαι IV, 658.
Φάτις I, 172. 481. 969. II, 854. III, 1094. IV, 984. Φάτιν I, 5. IV, 1334.
Φέβω. ἐφέβοντο II, 1057. Φέβεσθαι III, 1345 IV, 22.
Φέγγος II, 671. III, 823. 1229. IV, 981. 1146.
Φένω. ἔπεφνε II, 798. ol. ἔπεφνες. ἔπεφνεν I, 1044. 1213. IV, 1497. ἔπεφνον IV, 550. πέφνεν I, 1305. III, 1180.
Φεραί. Φεραῖς I, 49.
Φέρβω. ἔφερβε I, 1211. Φέρβε II, 1252. Φέρβων II, 657. Φέρβει IV, 1016. Φέρβετο I, 127. Φέρβονται II, 393. Φερβομένοισι IV, 1486.
Φερέσβιος III, 164. IV, 1509.
Φέριστος. Φέριστον III, 347.
Φερσεφόνη II, 916.
Φέρτατος. Φέρτατον IV, 1593. Φέρτατοι IV, 1031. 1383.
Φέρω. Φέρει III, 637. (V. L. nunc Φέρῃ) IV, 1109. Φέρεν I, 579. III, 73. IV, 1137. Φέρε I, 126. 1358. II, 535. III, 1381. IV, 637. 891. 910. 1234. Φέρον I, 1017. 1183. II, 69. 833. 1114. III, 651. IV, 66. 1121. 1189. 1392. ἤνεικε III, 1200. ἔνεικεν I, 535. II, 509. IV, 466. 1315. ἔνεικαν IV, 710. οἴσω III, 392. οἴσομεν IV, 1377. οἴσομαι V. L. III, 738. οἴσεαι III, 1061. Φέρῃ R. L. III, 637. Φέρησιν IV, 826. Φέροι II, 539. IV, 1701. Φέροιεν III, 1113. R. L. IV, 406. Φέρειν I, 300. II, 814. IV, 1386. Φέρων I, 1170. III, 910. IV, 1074. 1099. Φέρουσα IV, 1128. 1354. 1373. Φέρουσαν IV, 1492. Φέροντες V. L. IV, 406. Φέρεσθαι I, 846. Φέρεται II, 934. Φέροντο II, 271. 1107. Φερώμεθ' IV, 375. Φέρεσθαι I, 622. II, 204. 599. III, 1188. IV, 427. οἰσομένη R. III, 739.
Φεύγω. Φεῦγεν II, 654. IV, 1714. Φύγε IV, 488. 1503. Φύγον II, 770. Φεύξομαι III, 1081. Φεύγωμεν IV, 86. Φύγῃς II, 420. Φύγῃ I, 623. (Br. Φύγοι) Φύγητε II, 343. Φεύγοντα III, 191. Φεύγουσα III, 541. Φυγὼν III, 4[illegible]8. Φυγοῦσαν III, 800. πεφυγμένον III, 1116. πεφυζότες II, 1083. Φεύξεσθαι II, 172. (ol. Φεύξασθαι) Φυγέειν II, 616.
Φηγός. Φηγοῖο II, 405. Φηγοῦ I, 527. III, 858. IV, 583. Φηγὸν IV, 124. 265. Φηγοὶ I, 28. Φηγοῖσιν I, 1121.
Φηλόω. Φηλώσῃς III, 983.
Φημὶ II, 244. 319. 796. III, 733. IV, 368. 1272. 1370. Φασὶν II, 977. 1213. III, 845. IV, 272. Φῆ III, 154. 369. 382. 495. 693. 718. 766. ἔφη I, 448. 667. 717. II, 154. 408. 694. 1069. 1218. III, 30. 90. 422. 502. 572. 705. 1063. 1118. IV, 34. 66. 294. 1110. 1121. 1259. 1571. 1659. ἔφ[illegible] II, 1199. IV, 1330. Φ[illegible] I, 636. IV, 1357. Φάσαν [illegible], 247. II, 609. IV, 684. Φαίη IV, 836. Φαίης II, 171. III, [illegible] 1044. 1265. IV, 238. 997. Φάς I, 1338. [illegible] 277. 341. 1103. 1261. II, 25. 354. 419. 426. 490. 618. 638. 648. 878. 1159. III, 17. 100. 106. 145. 194. 259. 432. 540. 594. 681. 724. 943. 974. 1008. 1077. 1102. 1131. IV,

206. 331. 749. 833. 1053. 1277. 1422. 1450. ἔφατο I, 485. 697. II, 60. 443. 894. 1283. III, 83. 268. 489. 515. IV, 236. 503. 770. 1096. 1363. 1755. πέφαται I, 988. II, 500. IV, 555. φαμένη II, 291. IV, 779. φάσθαι I, 313. III, 384. 979. IV, 1200.
Φθάνω. ἔφθη II, 584. φθαίη I, 1189. 1209. IV, 1768.
Φθέγγομαι. φθέγξασθαι III, 972.
Φθιὰς I, 55.
(Φθίη. Φθίης II, 514. Φθίη I, 94. Φθίην II, 520. (1188. V. L. ubi nunc ἀφνειήν.)
Φθινύθω. φθινύθουσι IV, 902.
Φθίνω. φθίσεται III, 465. φθίσειεν III, 460. φθίσθω III, 778. (ol. φθείσθω). φθίσθαι III, 754. (ol. φθεῖσθαι). φθιμένη III, 791. φθιμένοιο I, 1063. φθιμένοισι II, 889.
Φθισίμβροτος. φθισιμβρότα III, 1357.
Φθογγὴ III, 686. φθογγῇ III, 1331. 1340. φθογγὴν IV, 585.
Φιλέω. φιλέοντες III, 937.
Φίλημι. φίλατο III, 66. φίλαντο III, 1002. φιλαμένη IV, 990.
Φιλλυρίδης I, 554.
Φιλοξενίη. φιλοξενίην III, 1108.
Φιλοπτόλεμος. φιλοπτολέμοιο II, 778. φιλοπτολέμους I, 993.
Φίλος IV, 1073. φίλῳ I, 558. φίλον I, 890. II, 312. 1187. III, 104. 171. 492. 727. 787. 979. 1062. IV, 874. φίλε IV, 1086. 1741. φίλη I, 668. III, 133. IV, 757. φίλης IV, 1371. φίλην IV, 203. φίλοι (nom.) III, 73[illegible]. φίλοι (voc.) I, 336. II, 423. [illegible]41. 774. 1202. III, 171. 492. [illegible]3. 545. 553. IV, 83. 190. 1341. 1554. φίλοις III, 703. IV, V. L. 1343. (ubi nunc φίλους) φίλαι I, 657. III, 891. φίλαις I, 281. II, 710. φίλα II, 389. 540. III, 210. IV, 61.
Φιλότης. φιλότητος I, 773. II, 949. III, 1129. IV, 60. 1120. φιλότητι I, 961. 1179. 1324. II, 508. 760. 1026. 1226. III, 180. IV, 1168. 1737.
Φίλτατος II, 457.
Φίλυρες II, 393. Φιλύρων ibid.
Φιλύρη II, 1241. Φιλύρη II, 1234.
Φιλυρηΐς. Φιλυρηΐδα II, 1233.
Φινεὺς II, 178. 236. 305. 436. 618. III, 549. 943. Φινῆος II, 277. 294. 647. 769. 1052. 1091. 1136. III, 555. IV, 254. Φινῆϊ II, 530. Φινῆα II, 277. Φινεῦ II, 438.
Φιτροί. φιτροὺς I, 405. III, 1209.
Φιτύω. φιτύσαιο R. L. IV, 807. (ol. φυτήσ.)
Φλεγέθω. φλεγέθοντα III, 141.
Φλεγραῖος. Φλεγραῖον III, 1227. Φλεγραίη III, 234.
Φλέγω. φλέγει III, 773. ἔφλεγε II, 516. ἔφλεγον II, 928. φλέξειν III, 582.
Φλίας I, 115. (ol. Φλείας).
Φλιή. φλιὴν R. L. III, 278.
Φλιαντίς. Φλιαντίδος IV, 568.
Φλογερός. φλογερῇσιν IV, 126. (ol. φλογεροῖσιν).
Φλόγιος II, 956. Φλόγιον I, 1045.
Φλογμός. φλογμῷ IV, 603. 870.
(Φλοιή. φλοιὴν III, 278. V. L.)
Φλὸξ III, 1049. IV, 666. 925. φλογὸς III, 1313. IV, 874. φλογὶ I, 544. R. L. III, 287. IV, 173. φλόγα III, 410. 496. 1018. 1303.
Φοβέω. ἐφόβει IV, 1695. ἐφόβησεν IV, 13. ἐφόβησαν II, 123. 129. III, 636. φοβέων II, 74. φοβέωνται II, 1065. πεφοβημένος IV, 149. πεφοβημένη III, 542. πεφοβημένοι II, 176.
Φόβος. φόβοιο II, 607. IV, 669. φόβῳ II, 552. III, 633. IV, 48. 317. 641. φόβον II, 646. IV, 11.

Φοιβάω. Φοιβήσαντες II, 302.
Φοῖβος I, 301. 759. II, 847. IV, 529. 1718. Φοίβȣ II, 216. IV, 1550. Φοίβειο IV, 1490. Φοίβῳ I, 536. II, 506. 713. IV, 1493. Φοῖβον I, 353. II, 702. 1702. 1717. Φοῖβε I, 1.
Φοινίκεοι II, 1072.
Φοῖνιξ. Φοίνικι II, 920.
Φοίνιος. Φοίνιον IV, 1522.
Φοινίσσω. Φοινίχθη III, 725.
Φοιταλέος. Φοιταλέην IV, 55.
Φοιτάω. Φοῖτα I, 1249.
Φοιτίζω. Φοιτίζεσαι III, 54.
Φολίς. Φολίδεσσι I, 221. IV, 144.
Φονεύς. Φονῆι III, 1184.
Φόνιος. Φονίῳ IV, 668. Cf. Φοίνιος.
Φόνος. Φόνοιο I, 999. II, 1183. IV, 699. 704. Φόνȣ I, 619. 834. IV, 478. Φόνον II, 1215. IV, 467. 543. 587. 736. 742.
Φορβάς. Φορβάδος II, 89. Φορβάδι IV, 1449. Φορβάδες II, 1025. Φορβάσιν III, 276.
Φορβή. Φορβῆς II, 189.
Φορεὺς I, 132.
Φορέω. Φορέεσκεν II, 34. Φορέων IV, 117. Φορέεσα I, 557. Φορέεσαι III, 793. Φορέοντες II, 452. Φορεῦμαι IV, 363. Φορέονται II, 86. Φορέοντο I, 1279. III, 71. IV, 579. 1540. πεφόρητο I, 184. II, 587. 932. Φορέοιτο I, 377. Φορέεσθαι II, 73. Φορεύμενος II, 192. Φορεύμενον I, 1236. Φορεύμενοι II, 1247. πεφορημένοι II, 962.
Φόρκος. Φόρκῳ IV, 828. Φόρκον IV, 1598. (Vtroque loco ol. Φόρκυν.)
Φόρμιγξ IV, 909. Φόρμιγγος I, 538. IV, 1194. Φόρμιγγι I, 31. 740. II, 161. 704. Φόρμιγγα I, 512. IV, 906.
Φορμίζω. Φορμίζων I, 569. Φορμίζοντος IV, 1159.
Φόως II, 441. III, 1223. Cf. Φάος.
Φραδμοσύνη. Φραδμοσύνῃ I, 560. II, 647. Φραδμοσύνῃσιν IV, 122.
Φράζω. ἐφράσατο IV, 50. 577. ἐφράσσατο I, 15. Φρασσόμεθα III, 183. Φράζοιντο III, 826. Φράσσωνται III, 604. (ol. Φράσσονται.) Φράζεο I, 490. III, 1076. IV, 411. Φράζεσθε II, 145. 423. πέφραδεν I, 267. II, 768. III, 550. IV, 754. 1126. 1450 πέφραδον IV, 260. Φραζόμενος II, 633. Φραζομένῳ III, 400. Φραζομένοις IV, 494. Φρασσάμενοι I, 1362. Φράσσεσθαι I, 693. Φράσσασθαι III, 20. 501. 933.
Φράσσω. Φράξαν I, 990.
Φρήν. Φρένα I, 1140. Φρένες III, 289. 368. 382. 638. 772. IV, 92. 1018. 1096. Φρεσὶ I, 463. 508. II, 950. III, 18. 629. IV, 23. 56. 449. 784. 796. 1199. 1673. Φρένας I, 1232. II, 639. III, 675. 810. 1019. 1404. IV, 724. 880.
Φρίξος I, 291. 763. II, 1153. III, 361. IV, 119. Φρίξȣ III, 196. IV, 81. Φρίξοιο II, 1094. 1108. 1140. 1196. III, 178. 263. 304. 330. 338. 595. IV, 22. 71. 441. 736. Φρίξον I, 256. II, 1142. 1144. III, 190. 374. 584.
Φρίσσω. Φρίσσεσι IV, 1575. Φρίξεν III, 1355. (ol. Φρίξαν) πεφρίκασι IV, 1341. I, 689. (ol. πεφρίκασσι.)
Φρονέω. Φρονέεις I, [illegible] III, 509. Φρονέεσκε IV, 164. Φρονέοιεν I, 822. Φρονέον I, 348. II, 19. 391. III, 517. Φρονέεσα I, 710. II, 540.
Φροντὶς II, 1157. IV, 76. 80. Φροντίν IV, 72.
Φρουρός. Φρȣρὸν IV, 88. 1434.
Φρύγες I, 1139. Φρύγας II, 787.
Φρυγίη. Φρυγίης I, 937. 1126. 1166.
Φυγάς. Φυγάδα II, 829. (al. Φύγαδ' α Φύγαδε).

Φυγή. φυγῆς IV, 1023.
Φῦζα. φῦζαν IV, 5.
Φυή. φυὴν II, 37. 1239. 1256. IV, 681. 989. 1612.
Φυκτὰ I, 246.
Φυλάκη. Φυλάκῃ I, 45.
Φυλακηΐς. Φυλακηΐδα I, 47.
Φύλακος I, 132.
Φυλακτήρ. φυλακτήρων IV, 49.
Φυλάσσω II, 631. φυλάξας III, 1029. πεφυλαγμένος III, 510. 1142. πεφυλαγμένη III, 449. πεφυλαγμένοι II, 348. IV, 332.
Φυλλάς. φυλλάδα I, 454. 1183.
Φυλληΐς. Φυλληΐδας II, 652.
Φυλλήϊος. Φυλληΐα I, 37.
Φύλλον. φύλλα II, 1100. IV, 216. φύλλων II, 742. φύλλοις I, 1123. II, 843. φύλλοισιν III, 928.
Φυλλοχόος. φυλλοχόῳ IV, 217.
Φῦλον. φῦλα II, 394. 788. 906. 997. IV, 486. 1165.
Φύξις. φύξιν IV, 748.
Φύξιος. φυξίῳ II, 1149. φύξιον IV, 699
Φύρω. φύρσαι II, 59. πεφυρμένα III, 673.
Φῦσαι III, 1300. φύσας IV, 763.
Φυσιάω. φυσιόωντε III, 410. 496. (ubi codd. pluralem exhibent.) φυσιόωντες II, 87. III, 1302. R. L. ol. φυσιόωντε.
Φυταλίῃ II, 1003. φυταλιῇ III, 1400.
(Φυτάομαι. φυτήσαιο IV, 807. V. L.)
Φυτοσκάφος. I, 1172.
Φυτοτρόφος. φυτοτρόφον III, 1403.
Φύω. φύει III, 530. φύε I, 1143. πεφύασιν II, 733.
Φωκῆες. Φωκήων I, 207.
Φῶκος. Φῶκον I, 92.
Φωνέω. φώνησεν I, 344. 1331. II, 21. 1220. III, 557. 673. 770. IV, 855. 1553. 1748. φωνήσας IV, 1572.
Φωνὴ I, 1249. φωνῇ IV, 29. 70. φωνὴν III, 635.
Φὼρ III, 1197.
Φωριαμός. φωριαμοῖο III, 808. 844. IV, 25. φωριαμὸν III, 802.
Φώς. φωτὸς I, 1342. II, 774. φῶτα III, 438. φωτῶν I, 1.

X.

Χάζομαι I, 841. χαζέσθην III, 1320. χάζεο III, 1051. χάζεσθε IV, 190.
Χαῖον IV, 972.
Χαίρω. χαίρει IV, 170. χαίροις IV, 31. 32. κεχάροντο II, 1159. (ubi codd. κεχάροντο) IV, 988. (1628. V. L. nunc χήραντο) κεχάροιτο I, 920. κεχαρημένος I, 1104. κεχαρμένος III, 1148. κεχαρμένοι IV, 980. 1451. κεχαρμέναι I, 844.
Χαίτη. χαίτης IV, 1605. χαίταις IV, 1366. χαίτας I, 1057. III, 50. IV, 1533.
Χαιτήεις. χαιτήεντι II, 1239.
Χάλαζα. χάλαζαν II, 1084.
Χαλάω. κεχάλασο I, 744. χαλάσαντο II, 1266.
Χαλεπός. χαλεποῖσιν I, 1301. χαλεπὰς III, 1177. χαλεπῇσιν IV, 1006. χαλεπὰς IV, 39. 1498.
Χαλέπτω. χαλέπτει IV, 1675. χαλέψαι IV, 1506. χαλέπτεο III, 109. χαλεφθεὶς III, 97. χαλεψάμενος I, 1341. III, 382.
Χαδήσιαι II, 1000. (ol. Χαλήσιαι).
Χαλίκρητον I, 473.
Χαλκιὰ IV, 1607.
Χάλκειος IV, 1638. 1676. χαλκείοιο IV, 1670. χαλκείῳ I, 430. χαλκείης IV, 1641. χαλκείῃ I, 746. III, 1308. χαλκείην II, 1056. III, 1264. 1281. χάλκειοι IV, 762. χαλκείοις I, 1059. III, 499. IV, 1644. χαλκείης IV, 1641. χαλκείας II, 1070. χάλκεια I, 627.

Χάλκεος IV, 1646. χάλκεον III, 1309. 1318. χαλκῇ I, 1207. χαλκείων III, 62. χαλκέῃσιν II, 1251. III, 218. (ubi ol. χαλκείοισιν) χάλκεα III, 230. 1284. IV, 1093.
Χαλκεύω. χάλκευε III. 43.
Χαλκεών. χαλκεῶνα III, 41.
Χαλκῆες. χαλκήων III, 1300.
Χαλκιόπη III, 248. 254. 449. 688. 718. 727. 903. 1156. IV, 32. Χαλκιόπης III, 270. 370. 605. 776. Χαλκιόπῃ III, 667. Χαλκιόπην II, 1151.
Χαλκοβαρής. χαλκοβαρεῖ I, 1196.
Χαλκόπους. χαλκόποδε III, 410. 496. χαλκόποδας III, 230.
Χαλκός II, 113. χαλκοῖο III, 848. χαλκῷ II, 1189. III, 272. χαλκὸν I, 1236. IV, 1095.
Χαλκωδόνιος. Χαλκωδονίοιο I, 50.
Χάλυβες II, 373. Χαλύβων I, 1323. III, 1004. IV, 1475.
Χαμάδις I, 1263. II, 785. 832. 1026. III, 1311. 1353. IV, 81. 876.
Χαμᾶζε IV, 216.
Χαμεύνη. χαμεύνας III, 1193. IV, 883.
Χαράδρα. χαράδρης IV, 461.
Χαράττω. ἐχάραξεν IV, 1521.
Χαρίζομαι. χαριζόμενοι II, 530.
Χάρις III, 82. 144. 1004. χάριν I, 421. 851. II, 213. 632. 799. III, 233. 391. 736. 990. IV, 1074. 1099.
Χάριτες IV, 425. Χαρίτεσσιν I, 1230. III, 444. 925.
Χάρμα IV, 936. χάρματι III, 257. 724.
Χαροπὴ I, 1280.
Χάρυβδις IV, 923. Χάρυβδιν IV, 789. 825.
Χατέω. χατέουσιν IV, 1557. χατέωσι II, 316. χατέοντι III, 719. 1016. χατέοντα III, 58[illegible] χατέοντας II, 1169. IV, 1431. χατέουσιν I, 837. II, 1125. χατέουσαι III, 84.
Χατίζω. χατίζων I, 1173.
Χεῖλος III, 1277. IV, 1136. χείλεα I, 474. χείλεσιν IV, 1457.
Χεῖμα. χείματος II, 1087. 1186.
Χείμαῤῥοι III, 71.
Χειμέριος. χειμερίοιο I, 9. IV, 215. χειμερίῳ II, 124. χειμερίη I, 366. 1202. χειμερίης IV, 461. χειμερίην III, 1266. χειμερίας III, 1360.
Χείρ. χειρὸς I, 313. 842. III, 106. 120. 1067. IV, 751. 1578. 1663. χερὸς IV, 852. χειρὶ I. 555. 756. 1239. 1313. 1330. II, 57. 108. 535. 555. III, 1153. 1160. IV, 99. 222. 687. 1177. 1663. χερὶ II, 243. IV, 44. 1351. χεῖρα I, 344. 1330. II, 92. 243 III, 591. 986. 1368. IV, 99. 1148. 1571. χεῖρε III, 378. IV, 1447. χεροῖν III, 50. 408. 1014. 1237. IV, 225. 1290. χεῖρες I, 944. 1171. III, 1258. χέρες II, 81. χειρῶν I, 1162. II, 188. 1270. III, 84. 136. 570. χείρεσσιν I, 373. 552. II, 14. 834. IV, 695. 808. χερσὶν I, 281. 505. 561. 815. 884. 911. 1113. 1169. 1197. 1303. II, 78. 283. 332. 710. 1038. 1056. III, 126. 140. 351. 706. 829. 1053. 1227. 1264. 1388. IV, 27. 171. 186. 202. 472. 669. 906. 1012. 1155. 1314. 1371. χεῖρας I, 248. 381. 490. 886. 1025. 1175. II, 14. 45. [illegible] 78. 1169. 1214. III, 98. 257 IV, 39. 107. 138. 228. 40[illegible] 415. 593. 706. 716. 1043. 1048. 1406. 1498. 1562. 1702. χέρας IV, 960.
Χείρων (n. pr.) I, 554. II, 334. [illegible]νος I, 33. 510. IV, 812. Χείρωνα II, 1242.
Χεράς. χεράδος I, 1123.
Χερσαίων II, 77. III, 465. χέρσης III, 403. χερσαίας II, 1222.
Χερμάς. χερμάσιν II, 695.

Χέρνησος. χερνήσοιο IV, 1175. χέρνησον V. L. I, 925.
Χερνῆτες III, 292.
Χέρνιψ. χέρνιβα I, 409.
Χερόνησος. Χερόνησον R. L. I, 925.
Χερσόθεν IV, 1264.
Χέρσος. χέρσου IV, 1268. 1649. χέρσοιο IV, 1582. χέρσον III, 199. IV, 1580. χέρσῳ I, 939. 1009. II, 680. III, 575. IV, 79.
Χεῦμα IV, 1242. 1569.
Χεύω. χεῦεν IV, 34. 613. 648. χεῦον I, 565. ἔχευα IV, 368. ἔχευαν II, 851. χεῦαν I, 1067. χεύοντο II, 926. (Br. χεύαντο) χεύατο III, 291. χευάμενοι I, 454.
Χέω. χέε I, 435. II, 1274. III, 1310. IV, 750. χέον I, 1142. II, 191. ἔχεαν II, 902. χέετο IV, 1525. ἐχέοντο V. L. I, 638. χέοντο I, 517. χέωνται I, 1075. κέχυνται IV, 656. ἐκέχυντο R. L. I, 638. χύτο II, 561. IV, 1279. ἐχύθη III, 1009. χέεσθαι III, 205.
Χηλή. χηλῇσιν III, 1339. χηλὰς II, 667.
Χῆραι I, 811.
Χηραμός. χηραμοῦ IV, 1299. χηραμὸν IV, 1452.
Χῆρος. χῆρον III, 662.
Χηροσύνη. χηροσύνῃ IV, 1064.
Χῆτος. χήτει I, 887. IV, 91.
Χθαμαλός. χθαμαλῆς II, 981. χθαμαλῷ III, 1159. χθαμαλώτερον I, 374.
Χθιζὸς IV, 1436. χθιζὸν IV, 1397.
Χθόνιος IV, 1398. χθονίου III, 1290. χθονίης IV, 987. χθονίην III, 862. IV, 14[illegible]. χθόνιοι III, 1217. χθόνιαι R. [illegible] IV, 1322. χθονίης II, 504.
Χθὼν I, 1098. III, 208. IV, 177. 266. 677. 1251. χθονὸς I, 155. 784. 1180. 1360. II, 683. 946. 964. III, 162. 311. 569. 1363. 1396. IV, 52. 104. 532. 887. 1246. 1320. 1332. 1332. 1359. 1423. 1478. χθονὶ I, 994. 1194. II, 841. III, 1308. IV, 523. 696. 1550. 1639. χθόνα I, 102. 923. II, 1005. III, 208. IV, 399. 1229. 1441.
Χιονώδης. χιονώδεα I, 826.
Χιτών. χιτῶνος I, 744. III, 146. IV, 46. χιτῶνας III, 874.
Χλεύη. χλεύῃ IV, 1726.
Χλοερός. χλοεροῖο I, 546. χλοεροῖσι III, 220.
Χλόος II, 1218. IV, 1279. χλόον III, 298.
Χνοάω. χνοάοντας II, 43. 779. (V. L. nunc eo loco χνοάοντα.)
Χόανον. χοάνοισι III, 1299.
Χολόω. ἐχόλωσας IV, 864. χολώσῃς IV, 863. χολώσεαι I, 1332. κεχόλωται III, 493. κεχόλωτο III, 124. κεχολωμένος IV, 9. χολωσαμένη IV, 1138.
Χόλος I, 614. 1289. II, 20. 261. IV, 558. 816. χόλοιο IV, 713. χόλον II, 1197. III, 338. 449. 614. 1000. 1170. IV, 235. 391. 512. 577. 585. 740. 1083. 1404. 1671. χόλῳ III, 368.
Χόρεια. χορείῃ II, 714.
Χορός. χορῷ I, 215. χορὸν I, 536. II, 701. χοροὶ I, 1223. χοροῖς I, 819. 857. χοροὺς II, 907.
Χραισμέω. χραίσμετε II, 218. χραισμεῖν II, 249. III, 643. χραισμήσειν II, 1227.
Χραύω. ἔχραυσεν II, 454. IV, 257.
Χρεῖος I, 710.
Χρείω. χρείων II, 182. 314. χρειομένῳ I, 413.
Χρειὼ I, 440. 491. 649. 660. 1092. II, 8. 390. 845. 1203. III, 33. 52. 173. 332. 500. IV, 191. 348. 412. 555. 721. 760. 814. 1769. (Codd. III, 599.) Χρειοῖ III, 988. IV, 359. Cf. Χρεώ.

Χρειὼν I, 760.
Χρέος I, 236. II, 1128. 1139. III, 12. 108. 131. 189. IV, 530. 889.
Χρεὼ II, 167. 817. IV, 1164.
Χρὴ III, 102. ἔχρη I, 302. χρῆν II, 624. χρῆναι III, 599.
Χρῆος, χρήεσσι III, 1198.
Χρησμοσύνη II, 473. χρησμοσύνης I, 837.
Χρίμπτω. χρίμψε III, 1286. IV, 1679. χρίμψασιν II, 290. χρίμψαντες II, 1082. IV, 1367. χρίμψαντας II, 749.
Χρίω. χρίεσκε IV, 871.
Χροιά. χροιῇ III, 122. 855. IV, 656.
Χρόνος. χρόνον I, 793. 1309. III, 424. 811. IV, 962. 1213. 1257. 1547.
Χρῶς. χροὸς II, 1130. III, 762. IV, 1531. χροΐ IV, 872. 1524. χρόα III, 725. 832.
Χρυσάωρ. χρυσάορι III, 1283.
Χρύσειος et Χρύσεος. χρυσέῳ II, 1273. χρυσέη I, 740. III, 156. (ubi ol. χρυσῇ.) χρυσείῃ III, 46. χρυσέην IV, 729. χρυσείην III, 1228. χρύσεον III, 13. IV, 176. 1142. 1319. χρύσειον I, 4. 889. II, 1145. 1195. 1226. III, 88. 180. 404. IV, 87. 162. 341. 439. 1035. 1709. χρύσεοι II, 676. χρυσέων IV, 1146. χρυσέοις IV, 978. χρυσείοις III, 118. 878. χρυσέῃσι IV, 1366. χρυσείαις I, 221. χρύσεα III, 137.
Χρυσός. χρυσοῖο IV, 1178. 1190.
Χρὼς II, 200.
Χύσις. χύσιν IV, 1416.
Χύτλα I, 1075. χύτλων II, 927. χύτλοισι IV, 708.
Χυτλόω. χυτλώσαντο IV, 1311.
Χυτός. χυτῷ I, 987. 990. χυτὴν IV, 1536.
Χώρα. χώρῃ III, 170. 1164. IV, 459. χώρην II, 1118.
Χῶρος I, 371. V. L. nunc χῶρη. χώρῳ I, 529. II, 929. III, 945. 981. IV, 1398. χῶρον I, 1248. II, 35. 604. 1240. III, 1201. IV, 115. 1361. 1442.
Χώω. χώετο I, 492. χωόμενος I, 1263. III, 566. 607. IV, 616. χωομένοιο III, 1353. χωομένη II, 40. III, 110. χωόμενοι III, 632. χωσαμένη IV, 868. 879.

Ψ.

Ψάμαθος. ψαμάθοισι I, 453. 1000. 1034. II, 36. IV, 607. 1266. 1292. 1505.
Ψαμαθώδης. ψαμαθώδεος IV, 1376.
Ψαύω. ἔψαυεν II, 266. ψαῦσαι IV, 186.
Ψάω. ἔψησε III, 831.
Ψεύδομαι. ψεύδοιο I, 765.
Ψηφίς. ψηφῖσιν IV, 655.
Ψήχω. ἔψηχεν IV, 164.
Ψυχὴ III, 1151. ψυχῆς II, 634. ψυχὴν I, 280. 645. II, 916. III, 1016. ψυχαῖς II, 1275.
Ψυχοῤῥαγέω. ψυχοραγέοντα II, 833. (ol. ψυχοῤῥ.)
Ψύχω. ψῦχετο IV, 1527. ψυχόμενος II, 819.

Ω.

Ὦ paſſim. Cf. Ὤμοι.
Ὠγύγιος. ὠγυγίῃ III, 1178.
Ὧδε I, 240. 296. 445. 674. 870. 895. paſſim.
Ὠδίν. ὠδῖνι I, 149. ὠδίνων I, 975.
Ὠθέω. ὦσε II, 599. ἔωσαν IV, 1[illegible]. [illegible]ώσασθαι II, 1055.
Ὤμ[illegible]ι I, 290. III, 674. (ol. ὤμοις.)
Ὥ[illegible]α I, 404. 710. 719. 1274. 1163. II, 436. 493. 876. 904. 1266. III, 213. 278. 489. R. L. 543. 1052. IV, 964.

Ὠκεανὶς I, 504. II, 1241.
Ὠκεανός. ὠκεανῷ III, 244. IV, 632. ὠκεανοῖο I, 506. III, 957. 1230. IV, 282. 638. 1414.
Ὠκυπέτης. ὠκυπέτας I, 1050.
Ὠκύπους. ὠκυπόδων I, 147. III, 1235.
Ὠκύπτερα II, 1260.
Ὠκυρόης. ὠκυρόην II, 349. 650.
Ὠκύς. ὠκείη III, 759. ὠκείαις III, 879. IV, 42. ὠκείας IV, 820. ὠκέα II, 286. ὠκυτέρη IV, 847. ὠκύτατος IV, 1017. ὤκιστα IV, 242.
Ὠλένιος. Ὠλενίοιο I, 202.
Ὦλκες. ὦλκας III, 1054. 1333.
Ὦλλοι (οἱ ἄλλοι) I, 910. 998. 1081. 1101. II, V. L. 874. (nunc ἄλλοι) III, 176. 356. 365. 991. IV, 253 (quibus loc. in Br. ed. ὦλλοι.)
Ὠμηστής. ὠμηστέω III, 852. ὠμηστὴν II, 1261. ὠμηστῇσιν IV, 672.
Ὠμοβόρος. ὠμοβόροις I, 636.
Ὠμοθετῆσαι III, 1033.
Ὦμος. ὦμῳ I, 743. ὤμῳ II, 93. 1037. IV, 179. ὦμον I, 1198. III, 1389. IV, 937. 1439. ὤμων I, 945. III, 1384. IV, 1392. ὤμοις I, 324. 721. II, 104. III, 45. 73. 1282. IV, 1375. 1386. (Br. 1587.) ὤμους II, 53.
Ὦνος. ὦνον II, 1006.
Ὠπή. ὠπὴν III, 821. 908.
Ὡραῖος. ὡραίην III, 1390.
Ὠρείδης II, 110.
Ὠρείθυια I, 212.
Ὥρη II, 1087. 1280. III, 506. 1138. 1143. IV, 838. ὥρην III, 417. 899.
Ὥρικον IV, 1215.
Ὠρίων. Ὠρίωνος I, 1202. III, 745.
Ὠρύω. ὠρύεται IV, 1339.
Ὡς II, 23. 1138. paſſim. Duplex ὡς IV, 1392. Cum ὥς confuſum I, 540. 546. 1036. 1208. II, 82.
Ὥς I, 232. 486. 709. 886. 1006. Cum ὡς commut. III, 257. 365. 735. 992. 1121. 1124. IV, 937.
Ὠτειλή. ὠτειλὴν IV, 473.
Ὠτραλέως I, 1210. (ubi nunc ὀτραλέως.)

Addenda ad Indicem Verbb.

Ἆ I, 244.
Ἀμεύσιμον R. L. IV, 297.
Βληχρὸν R. L. IV, 621.
Εἴδω. — οἶσθα IV, 784.
Ἐῤῥίγω. ἐῤῥίγησιν III, 438.
Ἔχω. — ἕξω III, 99. paſſim. ἕξέμεν IV, 343.
Ζέω. — ζέεν R. L. IV, 955.
Θύρα. — θύρας R. L. I, 786.
Ἵστημι. — στάς R. L. IV, 1403.

Corrigenda.

P. 9. v. 10. ἴλυος l. ἰλύος.
— 16. — 118. ὕιες l. υἷε.
— 19. — 169. l. ὅ ττι
— 29. — 316. l. ἐλιάσθη.
— 30. — 325. ἀτάρ l. αὐτάρ
— 31. — 341. l. δὲ
— 37. — 438. πορφυρίας l. πορφυρέαις
— 41. — 491. Comma poſt μεταμώνιον et *vanum* del.
— 51. — 637. l. ἠδ'
— 67 in Var. Lect. addendum: 874. Ol. ἐσανδρώσῃ.
— 68 v. 901. περὶ l. πέρι
— 72 — 959. Νηλεΐδα l. Νηλεΐδαι, et in Var. Lect. Νηλεΐδαι.
— 80 — 1078. θεοὶ l. θεαὶ
— 137 — 503. Comma poſt ποιμαίνεσαν ponendum.
— 192 — l. 5. leg. Venerem.
— 230 in Var. lect. 493. ἄντικρυς leg. ἀντικρύ.
— 243 v. 685. ἐνισπεῖν leg. ἐνίσπειν.
— 368 Var. lect. ad 1022. ἀφορμήθην leg. ἀφωρμήθην.
— 376 Var. l. ad 1143. τ. leg. τε.
— 377 Var. l. ad 1161. μενένηνε leg. μενέαινε.
— 408 Var. l. ad 1604. ἐπ' leg. ἐς.
In Indice p. 425 Αἰαλίδης. Αἰαλίδεα leg. Αἰαλίδεω.
— — 427. Ἀΐσσω. αἶξαι II, 565. leg. II, 561.
— — 428. Ἀκραής. ακραῆ l. ἀκραεῖ.
— — Sub voc. Θεῖος. del. θείη et θείης.

Alia leviora quisque facile corriget.

00079917

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019